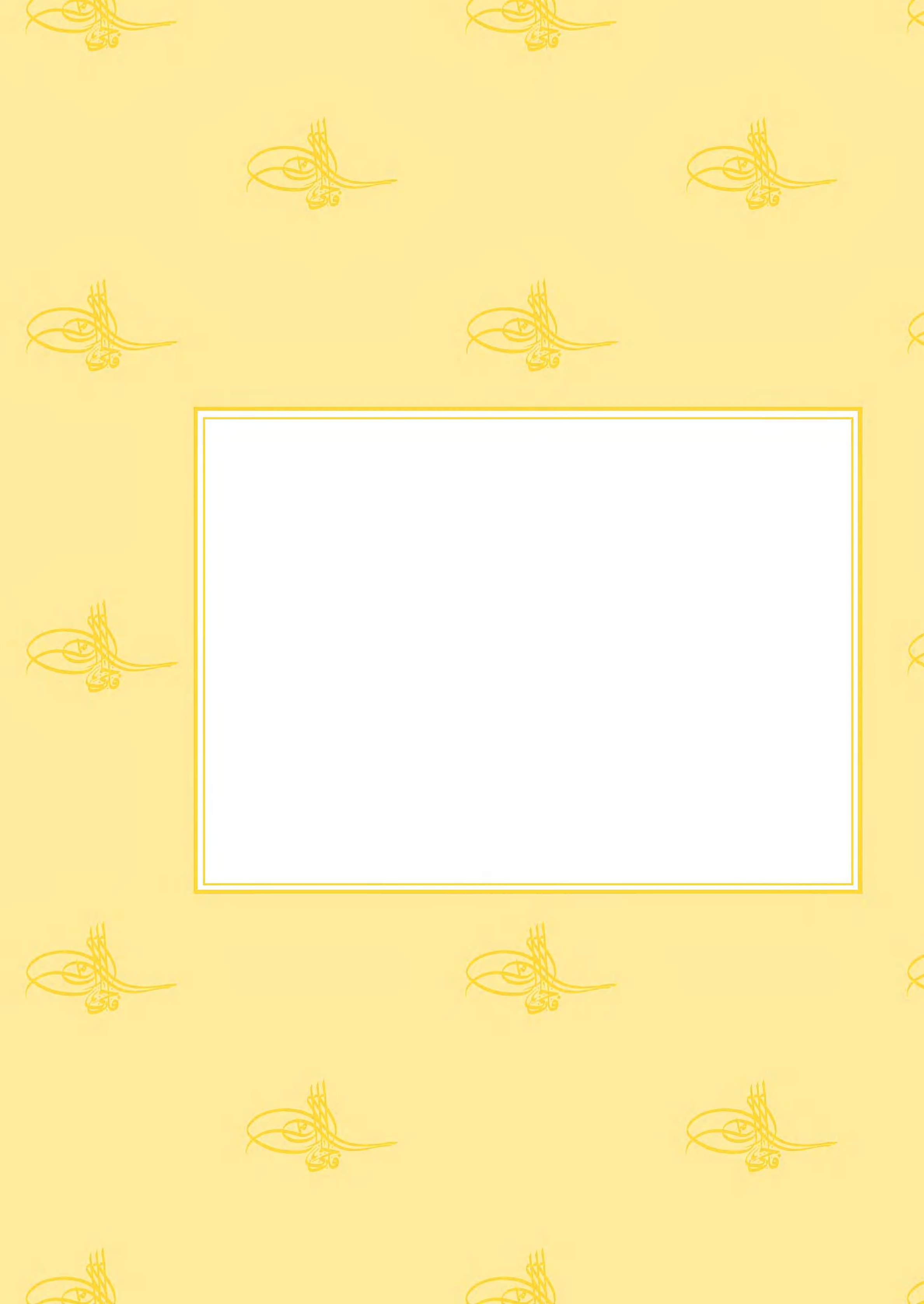
Siddur Farhi

Daily Prayers

SIDDUR FARHI

First Edition, 1914
Second Edition, 1917
Third Edition, 1931
Fourth Edition, 2003

Published and Distributed by
The Farhi Foundation
317 Camelot Court
Wyckoff, NJ 07481
USA
Tel: (201) 891-0191
email: siddur@farhi.org
http://www.farhi.org

Reproduction and Typography by
Superskills Graphics Pte Ltd
Printed in Singapore

Siddur Farhi

Daily Prayers

In Loving Memory Of

Dr. Hillel Farhi (1940)

and

Esther Setton (1959)

and their children

Renée Gubbay Farhi (1993)

Azar Farhi (1979)

Jacques Farhi (2001)

Lily Amar Farhi (1951)

Inés Wahba Farhi (1991)

זכרונם לברכה

May their Memory be Blessed

Dedicated By

All their children,
grandchildren
and
Fortunée Abady Farhi

Dr. Hillel Farhi
1868–1940

Preface

As dictated by Sephardic tradition, I carry my paternal grandfather's name: Hélal Farhi. He passed away well before I was born, but I grew to know him through the various stages of my life.

As a child, I played with his medical bag and microscope. I knew that he was born in Damascus in 1868 into a family that was famous for their services to the Ottoman Sultans for over a century. An illustrious relative of his was Haim "El Muallem" Farhi who, from 1789 to 1819, was the Financial Vizier and de facto ruler of the medieval city of Akka and its province. In 1799, Haim refused to surrender to Napoleon's armies and was successful in defending Akka until Napoleon's retreat two months later. But the Farhi family also counted many rabbis, literary critics, men of science and diplomats, all of whom had played important roles in the life of the Jewish communities of the Ottoman Empire.

My grandfather first attended a local yeshiva where he studied Hebrew, the Torah and the Talmud. He went on to finish his education in non-sectarian schools where he mastered Arabic, Turkish, French, English and Italian. At the age of 18, and for the three following years, he was appointed General Secretary of the Ottoman Administration of Vilayet de Rachia el Wadi in today's Syria. At 21, he began Medical School at the American University in Beirut. My father explained to me how my grandfather's eventual move to Egypt was forced and brought upon by health reasons: as he pursued four years of supplementary studies in London, he was diagnosed with tuberculosis. It was suggested to him to spend some time at a spa resort in Hélouan, on the outskirts of Cairo where the dry weather of the Egyptian desert would be more beneficial than any European sanitarium. After his convalescence, he met Esther Setton whom he married and together they selected Cairo, Egypt, as their city and country of choice. They had two sons: Azar (my father) and Jacques and four daughters: Renée, Lily, Inés and Fortunée.

I was told many stories about his dedication as a general practitioner to generations of families. He would be called at all hours of the day and night and take his horse drawn carriage, a rare and elegant way of transportation at the time, to make his house calls. His compassion and concern for needy patients lead him to place the necessary money to purchase prescriptions under their pillows. In one case, after making a house call to a destitute family and seeing that they were sleeping on the floor, he bought them a mattress.

Crowds of people were common in front of his house as he treated impoverished people free of charge.

At an early age I leafed through the Encyclopedia Judaïca to look up my grandfather's name for my own enjoyment or to impress a friend. It is with the same feverish anticipation that I would find his name time after time, admire his picture, and read with unflagging pride how much Dr. Hillel Farhi had contributed to the Jewish knowledge and literature of the 20th Century. I knew that after a whole day devoted to taking care of sick patients, he would spent his evening deepening his knowledge of languages and philosophy, studying the Bible commentaries, translating the poems of Omar Khayyam and writing articles to be published in Egyptian newspapers (notably El Chams). These articles were multi-purposed. Some aimed to familiarize the non-Jewish community with the Jewish religion, while others were directed towards the Jewish youth to deepen their understanding of their ancestors' rituals and ethics. In 1935, he was one of the founders of "La Sociéte de la Jeunesse Juive Egyptienne," the Jewish Youth Association in Cairo, and "La Société d'Etudes Historique Juive d'Egypte", the Jewish Historical Studies Association of Egypt to which he devoted the majority of his time.

By far the masterpieces of Dr. Farhi's literary work, which he bestowed on us, are without a doubt his translations from Hebrew to Arabic of the prayers following the Egyptian and Sephardic rites. Motivated by his compassion and sense of responsibility toward his fellow man, he undertook the great task of translating the daily prayers and those of the High Holidays. His style is pure and denotes his deep knowledge of both languages as well as the history of Jewish prayers. My grandfather carefully wrote the poems in verse, gave them a historical context, and added commentaries and references to the Bible. He pointed out the difference between the Sephardic and Ashkenazy rituals, and briefly alluded to the Karaite and Rabanter rituals. Furthermore, he added all the dates and references of other German, French, English and Italian translations.

When I became a young adult, my father entrusted me with a blue velvet box. Inside were medals that my grandfather wore proudly at the end of his career. After 27 years of faithful service as Chief Doctor to the Egyptian Rail System, King Fouad 1st awarded him the Nichan El Khamsa medals and an official Royal certificate that I proudly keep. I also have a mantle clock that was awarded to him in August, 1915 by the British Red Cross for his services rendered during World War I.

My grandfather was not only a man of science with a great heart, but also a poet and an artist who sketched with a keen eye all those who filled his life. He also conceived and compiled innumerable games, quizzes and puzzles which challenge us in the 21th century no less than they did in his time. His profound knowledge of languages formed the foundation from which he constructed an Arabic/English/Hebrew tri-lingual dictionary. Unfortunately, it remains unpublished despite my father's efforts. Among the invaluable keepsakes that I have from my grandfather is his draft of the Farhi family genealogy. This has inspired in me a passion for the history of the Farhi family and its achievements over the centuries. Each time I make a new entry or add a new family to the Farhi tree I am filled with affection for the man who propelled me into it. Today, the Farhi web site, "Les Fleurs de l'Orient" (www.farhi.org) extends not just to Dr. Hillel's personal documents but to a history of the Farhi who lived in the South of France in the 13th century as well.

I have always carried the deep conviction that I ought to safeguard the legacy of this wonderful man. The reprinting of the Siddur has been on my mind for many years, and I was encouraged to accomplish this by the numerous requests I received to obtain a copy. Many of these requests came from people who had owned one at one time and who used it in their daily prayers, but who had left their copy behind after their exodus from Egypt in the 1950's. Since the original galleys were lost, typesetting the Siddur for printing in Arabic and Hebrew would have been an enormous task. However, with the digital revolution, publishing a new edition became quite feasible. At the suggestion of Joseph Mosseri, a collector of Hebraic documents in Brooklyn, New York, I decided to reprint the first edition of the numerous editions that were made. We selected one of the two copies of our 1917 edition which my family had possessed. We had it unbound and bound back to its original condition after scanning and digitally cleaning all the pages. We were thus able to recreate the Siddur that is presented here. Mr. Joseph Mosseri was kind enough to write the introduction to this "recreated" Siddur and it follows this Preface. An obituary published in 1940 by Abraham Elmaleh, in its original French version, which serves as a complete biography of Dr. Hillel Farhi, is included at the end of this Siddur.

I would like to thank the many people who encouraged and helped me in this endeavor. My gratitude goes to Rabbi Mordehai Abergel of Magen Aboth in Singapore who supplied me with the Hebrew and Arabic fonts, Gilles and Lina Sion and Andrew Strum for their valuable advice. My sincere thanks to Bertho Farhi who personally knew Dr. Hillel and told me many stories evidencing the kind of doctor he was, and to my cousin, Lucien Gubbay, whose

conversations supplemented some fond memories and who gave me a copy of his portrait. I am also grateful to Joseph Mosseri for his introduction of Dr. Hillel Farhi's liturgy which follows this Preface and Mrs. Ang Soo Buay of Superskills Graphics for her continuous faith in the project and for her assistance through the pre-publishing process. To my son, Philippe, who helped me with the graphics, thank you. To my brother, Albert, and to my sister, Liliane, I am appreciative for your enthusiasm and encouragement. I am also grateful to my sister, Sarine, my brother-in-law, Maurice de Picciotto, my nephew, Jeffrey de Picciotto, my daughter, Sabrina, and my old friend Peter Thall for their editing skills. To Albert Hayoun, Ephraim Mozes and Gisèle Toueg, I am thankful for their suggestions and corrections. To my mother, Antoinette, I am profoundly indebted as this project would not have been possible without her locating a copy of the 1917 Siddur. And last, but not least, to my wife, Jeannine, for her graceful patience and understanding, I love you.

It is my great honor to present to you Dr. Hillel Farhi's Siddur.

Hélal Farhi

Grandson of the
late Dr. Hillel Farhi

18th February 2003
Taipei, Taiwan

Dr. Hillel Farhi
(1868-1940)

Dr. Hillel Yaaqob Farhi (1868-1940) was a man of unbelievable conviction and determination. He strove for the betterment of his fellow man in every possible way. For those of us who did not personally know this remarkable man, his desire to be of help and support his fellow man is most evident in his translation of the Daily Jewish Prayer Book into the Arabic language. This was no easy task because he had nothing to start working from, since no one has ever attempted this before.

Dr. Farhi was born in Damascus, Syria studied in Beirut, Lebanon and Oxford in the United Kingdom, and resided in Cairo, Egypt. He was a descendant of a very old and illustrious Sephardic family with branches throughout the world. He had a lot of expectations to live up to but he was determined to make his prayer book the most complete and correct one available, while at the same time following the liturgy of Sephardic Jewry the world over. What he had accomplished reflected on him and on the entire Farhi family.

In addition to being a medical doctor, Hillel Farhi was a linguist of both the Arabic and Hebrew languages. Any of his translations could and would be nothing less than perfect. But his translation of the Siddur is not just literal, it is poetic and never was the flavour or the nuance of any original phrase ever compromised. Furthermore he wanted that such a special and unique book which was to be used by his co-religionists to get closer to G-d be portrayed with the finest legible features. To that effect, he utilized fine print on high quality paper in a large format that would be easy on the eyes of both beginners as well as the elderly.

This initial volume of prayers by Dr. Farhi was momentous and received the approval of the Chief Rabbi of Egypt, Refael Aharon Ben-Shimon, of Rabbi Massoud Hai Ben-Shimon, representative of the Cairo Bet Din, of Rabbi Abraham Abikzir, representative of the Alexandria Bet Din, as well as poetical accolades from Mourad Farag, Esq., the great Karaite attorney, among others.

This translation had opened the world of religious service to thousands of Jews who while familiar with the Arabic language, never had the opportunity to learn the Hebrew language and therefore understand the meaning of the prayers. The Rabbis could not praise him enough for issuing this Siddur with translation. He

was hailed as a healer of the souls and spirits for each and every member of the Jewish nation who used this book! The people could finally pour forth their prayer with true feeling and meaning before G-d. This Siddur helped the masses to approach G-d with much more concentration and fervor than before in both times of sorrow and happiness. The Rabbis prodded him not to stop at this work of authorship but to publish many more tomes. He grabbed the reins and took charge like no one else could. He published Mahzorim in Arabic for the High Holidays of Rosh Hashanah and Yom Kippur, He published many editions of the Passover Haggadah in Arabic with a running commentary. He put out a variety of works, many to remain in manuscript form for publication at a later date.

Dr. Farhi's book of daily prayer reflects his respect for his fellow men, as well as for the Sephardic Jewish Tradition and his acute linguistic accuracy. His Arabic translation lead him to correct the Hebrew text when he felt that a typographical or printer's errors had crept in through the centuries. Constantly checking with contemporary rabbis, he added to the end of his Siddur a twenty four pages section to clearly explain the grammatical problems with certain Hebrew and Arabic terms and suggest, some sound corrections. This approach allowed additional teaching of the laws of the Hebrew grammar hence deepening the understanding of Jewish tradition. This prayer book has always been one of my favourites. I have traveled the world in search of it and presently own four copies that I paid dearly for. Even though I am an American-born, I taught myself Arabic just so I could read this very book. By republishing this work in the true spirit and deeds of his late grandfather, Mr. Alain Farhi has afforded each reader the opportunity to share in this original 1917 work. I urge everyone to obtain a copy of this Siddur. It is a true treasure that will be used by you and your family on a daily basis, while at the same time be a very valuable addition to your collection of religious Jewish writings.

Joseph Mosseri

Editor of Sidour Sha'are Nehamah and Mahzor Sha'are Khaparah
Secretary of The Historical Society of Jews from Egypt.
Brooklyn, New York, USA

January 2003

Other Books written by Dr Hillel Farhi

Published Original and Translated Books

1. Sidour Farhi for Daily Prayers in Hebrew and Arabic
2. Mahzor Farhi for Rosh Hashanah in Hebrew and Arabic
3. Mahzor Farhi for Yom HaKipourim in Hebrew and Arabic
4. Hagadah of Pessah in Hebrew and Arabic
5. Agoudat Perahim Hagadah, Pirqe Abot, Azharot, Pitgamim
6. El Argouzarat El Fariheiya including the 613 Mitsvots in Hebrew and Arabic
7. Ma'aseh 'Abot on the Signs and Abbreviations in Hebrew
8. Memories of the House of David written with Mr. N. Milloul in Hebrew
9. The letter of the Calendar Calculations with the Sidour in Arabic
10. Comments on a book called The Treasure in Arabic
11. Divertissements & Games in 2 volumes in Arabic
12. Rob'ayat of Omar El Khayam in Hebrew Poetry
13. Igron Farhi in Arabic

To be Published (as of 1917) and Probably Lost

1. Dictionary Farhi 2 volumes Hebrew, Arabic, English
2. Dictionary for the Comparison of Hebrew to Arabic in Hebrew and Arabic
3. Rules of Poetry in Hebrew and Arabic
4. Rules of Hebrew Grammar in Arabic
5. Mahzor Farhi for Shalosh Regalim in Hebrew and Arabic
6. Hanokh LaNa'ar (Teach the Child) in Hebrew and Arabic
7. Principles of Jewish Faith in Arabic
8. Chapters of Moses by Maimonides in English
9. Collection of Different Tales and Sayings in Arabic
10. Commentary on Jewish Faith in Arabic
11. History of the Jews in Egypt in Arabic
12. Collection of General Comments
13. Blood Libels

ספרים הקוריים ומתורגמים שיצאו לאור
מאת דר׳ הלל פרחי

1 סדור פרחי לכל ימות השנה בעברית וערבית
2 מחזור פרחי לראש השנה ״ ״
3 מחזור פרחי ליום הכפורים ״ ״
4 הגדה של פסח ״ ״
5 אגודת פרחים=הגדה, פרקי אבות, אזהרות, פתגמים ״
6 ארגוזת פרחי כוללת תרי״ג מצות ״
7 מעשה עבות על הסמנים וראשי תבות בעברית
8 זכרונות לבית דוד עם אדון נ׳ מלול ח״א ״
9 אגרת העבור עם הסדור בערבית
10 הגהות על ספר הכנז (הממון) ״
11 אל-תסאלי פי סהראת אל-ליאלי ב׳ חלקים ״
12 רבעיות של עומר כיים הספר הזה בשיר עברי
13 אגרון פרחי תחת מכבש הדפוס בערבית

מוכנים לדפוס

1 מלון פרחי ב׳ חלקים עברי, ערבי, אנגלי
2 מלון התאמת העברית והערבית בעברית וערבית
3 כללי השיר עם קבץ שירים למחבר ״ ״
4 כללי הדקדוק העברי בערבית
5 מחזור פרחי לשלש רגלים בערבית ועברית
6 ספר חנוך לנער ״ ״
7 עקרי האמונה ״קוואעד אל אימאן״ בערבית
8 פרקי משה להרמב״ם באנגלית
9 קבץ אגרות שונות ומאמרים בערבית
10 חזוקי האמונה בדת ישראל ״
11 דברי הימים לבני ישראל במצרים ״
12 קבץ רשימות כלליות 13 עלילת הדם

סדור פרחי

سدور فارحي

סדור פרחי

סדר התפלות

כפי מנהג ק"ק ספרדים יצ"ו

כולל

תפלות מדי יום ביומו לכל ימות השנה

עם תפלות מיוחדות. תחנות. בקשות. ברכות וזמירות. ולוח הפרשיות וההפטרות. וכללי העבור.

מסודר ומדויק היטב

עם תרגום ערבי באותיות ערביות

מאת דוכתור הלל יעקב פרחי יצ"ו

שנת ישמע מהיכלו קולי לפ"ק

דפוס האדון ראובן מוסכוויטש במצרים יע"א

פתיחת אליהו הנביא

זכור לטוב

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבן. אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין. לית מחשבה. תפיסא בך כלל. אנת הוא דאפיקת עשר תקונין. וקרינן לון עשר ספירן לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא אתגליין. ועלמין דאתגליין. ובהון אתכסיאת מבני נשא. ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון. ובגין דאנת מלגאו. כל מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר אתחשיב ליה כאלו אפריש בך. ואלין עשר ספירן. אינון אזלין כסדרן חד אריך וחד קצר וחד בינוני ואנת הוא דאנהיג לון. לית מאן דאנהיג לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא. לבושין תקינן לון דמנייהו פרחין נשמתין לבני נשא. וכמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופא לגבי לבושין דמכסיין עליהון ואתקריאו בתקונא דא חסד דרועא ימינא. גבורא דרועא שמאלא תפארת גופא. נצח והוד תרין שוקין. ויסוד סיומא דגופא אות ברית קודש. מלכות פה. תורה שבעל פה קרינן ליה. מוחא חכמה איהו מחשבה מלגו. בינה לבא ובה הלב מבין. ועל אלין תרין כתיב הנסתרות לה' אלהינו. כתר עליון איהו כתר מלכות. ועליה אתמר מגיד מראשית אחרית ואיהו קרקפתא דתפילין מלגאו איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו אורח אצילות איהו שקיו דאילנא בדרועוי ואנפוי כמיא דאשקי לאילנא ואתרבי בההוא שקיו:

רבון העולמים אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות דאשקי לאילנא בההוא נביעו וההוא נביעו איהו כנשמתא לגופא דאיהו חיים לגופא ובך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלגאו ולבר. ובראת שמיא וארעא. ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזליא. ובארעא אילנין ודשאין וגנתא דעדן ועשבין וחיוון ועופין ונונין ובעירין ובני נשא. לאשתמודעא בהון עלאין. ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין. ואיך אשתמודעאן מעלאי ותתאי ולית דידע בך כלל. ובר מנך לית יחידא בעלאי ותתאי. ואנת אשתמודע אדון על כלא. וכל ספירן כל חד אית ליה שם ידיע. ובהון אתקריאו מלאכיא. ואנת לית לך שם ידיע. דאנת הוא ממלא כל שמהן. ואנת הוא שלימו דכולהו. וכד אנת תסתלק מנהון אשתארו כולהו שמהן כגופא בלא נשמתא אנת חכים ולא בחכמה ידיעא. אנת הוא מבין ולא מבינה ידיעא. לית לך אתר ידיעא אלא לאשתמודעא תוקפך וחילך לבני נשא ולאחזאה לון איך אתנהיג עלמא בדינא וברחמי דאינון צדק ומשפט כפום עובדיהון דבני נשא. דין איהו גבורה. משפט עמודא דאמצעיתא. צדק מלכותא קדישא. מאזני צדק תרין סמכי קשוט. הין צדק אות ברית. כלא לאחזאה איך אתנהיג עלמא. אבל לאו דאית לך צדק ידיעא דאיהו דין. ולאו משפט ידיעא דאיהו רחמי. ולאו מכל אלין מדות כלל. קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך דהא רשותא אית לך לגלאה רזין טמירין על ידך מה דלא אתייהיב רשו לגלאה לשום בר נש עד כען:

קם רבי שמעון פתח ואמר לך יי הגדולה והגבורה וכו׳ עלאין שמעו אינון דמיכין
דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון הקיצו ורננו שוכני עפר אלין אינון צדיקיא
דאינון מסטרא דההוא דאתמר בה אני ישנה ולבי ער ולאו אינון מתים ובגין דא
אתמר בהון הקיצו ורננו וכו׳ רעיא מהימנא אנת ואבהן הקיצו ורננו לאתערותא
דשכינתא דאיהי ישנה בגלותא. דעד כען צדיקיא כלהו דמיכין ושנתא בחוריהון.
מידי יהיבת שכינתא (נ״א אתערון) תלת קלין לגבי רעיא מהימנא ויימא ליה קום
רעיא מהימנא דהא עלך אתמר קלו דודי דופק לגבאי בארבע אתוון דיליה. ויימא
בהון פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי דהא תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך.
שראשך נמלא טל. מאי נמלא טל. אלא אמר קודשא בריך הוא אנת חשיבת דמיומא
דאתחרב ביה מקדשא דעאלנא בביתא דילי ועאלנא בישובה. לאו הכי דלא עאלנא
כל זימנא דאנת בגלותא. הרי לך סימנא שראשי נמלא טל. ה״א שכינתא בגלותא.
שלימו דילה וחיים דילה איהו טל. ודא איהו יו״ד ה״א וא״ו. וה״א איהו שכינתא
דלא מחושבן ט״ל. אלא יו״ד ה״א וא״ו דסליקו אתוון לחשבון ט״ל. דאיהו מליא
לשכינתא מנביעו דכל מקורין עלאין. מיד קם רעיא מהימנא ואבהן קדישין עמיה עד
כן רזא דיחודא. בילא״ו:

קדיש דרבנן قديش للعموم (المحزونين)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ
מַלְכוּתֵהּ. וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵהּ. וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאַר.
וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדַּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא. שִׁירָתָא. תֻּשְׁבְּחָתָא. וְנֶחָמָתָא
דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא קַדִּשְׁתָּא. דִּי בְּאַתְרָא הָדֵין וְדִי בְכָל אֲתַר
וַאֲתַר. יְהֵא לָנָא וּלְהוֹן חִנָּא וְחִסְדָּא. וְרַחֲמֵי מִן קֳדָם מָארֵהּ שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׂבָע
וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרֶוַח
וְהַצָּלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

سدور فارحي

﴿ كتاب الصلوات ﴾

حسب طقس السفارديم

﴿ يحتوي على ﴾

الصلوات اليومية وبعض صلوات خصوصية والتوسلات والتضرعات والبركات والتراتيل الاكثر استعمالاً في سورية ومصر مع جدول البراشيوت والهفطاروت . وقواعد التقويم العبراني

عرب بقلم

الدكتور هلال يعقوب فارحي

سنة ٦٧٧ ع. ١٩١٧ غ.

(طبع في مطبعة الادون روبرتو موسكوفتش بمصر)

مقدمة للمعرب

ماهي الصلاة هي عبارة عن اظهار عواطف وحواس النفس الداخلية لخالقها وتقديم الشكران لاجل خيراته ونعمه والتوسلات اليه تعالى لاجل احتياجاتنا ومساعدتنا في اوقات الضيق . ويتم اظهار حواس النفس بواسطة الشفاه غالباً ولذلك يلزم لتأدية واجبات الصلاة تماماً استعمال قوانا العقلية والجسدية معاً مز ٨٤ : ٣

ونرى ان تأدية الصلاة والعبادة كانت منذ اول وجود الجنس البشري وذلك عند ما ادرك بنو البشر وجود قوة الهية فائقة وضعف جنسهم وان حياتهم ووجودهم متوقفان عليه تعالى

واول تأدية شكر وعبادة من هذا القبيل كانت تقدمات قايين وهابيل تك ٤ : ٣ و٤ . وسفر التكوين يذكر جملة صلوات متفرقة وعبادات من الاباء من هذا القبيل . وتذكر الاسفار التالية في الكتاب انواع التقدمات والقرابين التي قرّ القرار عليها رسمياً وكانت تقدم عن يد الكهنة في امكنة مخصوصة للعبادة وتذكر ايضاً صلوات متفرقة لرجال الله وانبيائه تك ١٨ : ٢٣ و٢٠ : ١٧ و٢٤ : ١٢ و٢٨ : ٢١ و٣٢ : ٩ خر ٣٢ : ١١ عد ١٢ : ١٣ يش ٧ : ٦ ١صم ٢ : ١ و١٢ : ٢٣ ١مل ٨ : ٢٢ و١٧ : ٢٠ يو ٢ : ١٠ ٢مل ٢٠ : ٢ دا ٩ : ٤ عز ٩ : ٦ نح ١ : ٤ الخ

ولذاك العهد لم تكن الصلات محددة واجبارية بل كانت تتلى ارتجالياً حسب الاحوال والاحتياجات الشخصية والعمومية .

وعندما خرب الهيكل وسبي بنو اسرائيل من بلادهم الى بابل وبطلت التقدمات والقرابين وضعت الصلوات بدلاً منها الى يومنا هذا . وهـذه العبادة بالصلوات تفوق كثيراً العبادة القديمـة بالذبائح والتقدمات גְּדוֹלָה תְּפִלָּה יוֹתֵר מִן הַקָּרְבָּנוֹת (ברכות ל״ב) اي ان الصلاة افضل من القرابين فان العبادة بالتقدمات هي عبارة عن تقدمة شيء من مال الانسان اي مادة حسية ارضية على مذبح مادي بخلاف العبادة الروحية بالصلوات فانها اظهار عواطف واحساسات وتقدمة شكر روحية صادرة من نفس الانسان على مذبح قلبه وعقله وشهواته الجسدية

وقد اظهر الحق سبحانه تعالى ارادته ورغبته في افضلية هذه العبادة على التقدمات بلسان انبيائه وبين لنا ان التوبة الحقيقية والاعمال الخيرية الصالحة وتجنب عمل الشر افضل من التقدمات والذبائح اش ١ : ١١ و١٢ وان الصلاة تقوم مقامها هو ١٤ : ٣

وما افضل الانسان الذي يشعر بضعفه وبخطيئته واحتياجاته فيتكل عليه تعالى وعلى قدرته ومحبته . ويظهر احساساته له شخصياً رأساً . ويقدم له الشكر على نعمه وخيراته . ويكشف له قلبه وضميره . ويعترف امامه بذنوبه وخطاياه وعجزه . ويطلب اليه المغفرة والعفو . ويلتمس منـه سد حاجاته والمعونة والمساعدة في اوقات الضيق والشدة . ويلقي عليه رجاءه عالماً بانه رحوم ورؤوف يقبل صلواته ويمنح طلباته بكثرة محبته ورأفته ورحمته

ويقبل التائبين والخطاة ويساعد المحتاجين الذين يلتجئون اليه ويدعونه ويعزي المصابين والحزانى وهو الصديق الوحيد في وقت الضيق وهو قريب ان يستجيب صلاة كل من يدعوه فانه استجاب صلاة موسى ورفع الوباء عن مصر وشفى مريم وقبل صلاة ايليا واليشع لاجل شفاء الاولاد وتوبة اهل نينوى وعفا عنهم

ولاشبهة ان تقديم الصلوات والعبادة اليه تعالى يشجعنا نحن الضعيفي العقل والجسد . ويحول افكارنا من وقت الى آخر عن غرور وبطلان هذا العالم الفاني الذي نتوغل فيه في الشهوات الدنيوية والخطايا والمعاصي . ويوجهها الى حياة سعيدة اسمى . وتصرف قلوبنا الى آمالٍ اعلى . وتقينا الشرور والتجارب وتثبت محبتنا لله تعالى ولرفقائنا . وتحملنا على مساعدتهم . وتؤهلنا للاعمال الصالحة ولاتمام واجباتنا نحو خالقنا ونحو رفقائنا فنقضي حياتنا ونعيش سعداء في هذا العالم الفاني وننال الحياة الابدية في العالم الآتي .

والصلاة على نوعين فردية اي شخصية ومشتركة اي عمومية

اما الفردية فهي صلوات ارتجاليـة من افرادٍ تتلى حسب الظروف والاحتياجات الشخصية ولاعلاقة لها بالطقوس والمواعيد والمواسم ولدينا امثلة متعددة من هذا القبيل فى الكتاب المقدس مثل صلاة ابراهيم لاجل خلاص سدوم وايضاً لاجل شفـاء ابيمالك تك ١٨ : ٢٣ ـ ٣٣ وصلاة يعقوب لاجل خلاصه من عيسو اخيه ٣٢ : ٩ ـ ١٢ . وصلاة موسى لاجل بني اسرائيل خر ٣٢ : ٣١ ـ ٣٢ ولاجل شفاء مريم عد ١٢ : ١٣ و١٤ وصلاة يشوع لاجل محاربة عاي يش ٧ : ٦ ـ ٩ وهكذا صلوات صموئيل

وايليا واليشع وداوود ويونان ودانيال وعزرا . وهذا النوع من الصلاة يتلى في اي محل كان فان يونان صلى في جوف الحوت ودانيال في جب الاسود

والصلاة المشتركة هي صلوات تؤدّى باشتراك جملة اشخاص علناً وعموماً في امكنة مخصوصة ومواعيد معلومة حسب طقوس وقوانين مقررة من رؤساء الدين والكهنة .

ولم توضع الصلوات الطقسية عند الاسرائيليين الا بعد تأسيس امكنة العبادة لخيمة الاجتماع والهيكل . واول صلاة طقسية كانت عند تقديم باكورة الاثمار وبعد اداء الاعشار تث ٢٦ : ٥ ـ ١٠ و١٣ ـ ١٥ وعند تقدمة الذبائح كفارةً عن الخطايا لا ١٦ : ٢١ . وبركة هرون واولاده المثلثة كانت من نوع الصلاة الطقسية عد ٦٥ : ٢٢ ـ ٢٧

ويتضح من اش ١ : ١٥ و٢٩ : ١٣ و٥٨ : ٥ ان في عهد الانبياء وضعت صلوات قانونية ويستدل على اوقاتها من دا ٦ : ١٠ فانه (دانيال) كان يصلي ويركع ويشكر الله تعالى ثلاث مرات كل يوم وكذلك من مز ٥٥ : ١٧ واحياناً مرتين كل يوم من ١ اخ ٢٣ : ٣٠ .

وكانت الصلاة مركبة غالباً من النثر ثم من النظم وتتلى بالغناء في الابتداء وبالتدريج صارت تستعمل آلات موسيقية قانونية كما يتضح من سفر المزامير وكان يخصص مغنون لهذا القصد فان عزرا يذكر في سفره ان بين الذين رجعوا من بابل من السبي كان مائتان من المغنين والمغنيات عز ٢ : ٦٥

وكانت الصلاة فريضة واجبة على النساء والرجال . براخوت ٣ : ٣

وكانوا يصلون جلوساً ووقوفاً ويركعون ويسجدون ويبوقون ويصومون ويبكون في تضرعاتهم واعترافاتهم حتى يومنا هذا وفي ايام الضيقة كانوا يلبسون خيشاً ويذرون تراباً ورماداً على رؤوسهم ويمزقون ثيابهم ويحلقون شعور رؤوسهم اي ١ : ٢٠ ويش ٧ : ٦ وكانوا يحرصون بوجوب وضع الايادي على الصدر مع حني الرأس قليلاً كوقوف الخادم امام سيده لزيادة الاحترام . ويقراء الصلاة الحزان (المندوب من الشعب) بصوتٍ مرتفع والعاميدة بصوتٍ منخفض ويكررون العاميدة بصوتٍ عالٍ لكي يسمع الذين لا يعرفون القراءة .

وكانوا يتجهون في صلواتهم الى جهة اورشليم وفي اورشليم الى جهة الهيكل قبلةً لهم ١مل ٨ : ٣١ و٣٨ و٤٤ و٤٨ وهذه العادة متبعة ليومنا هذا وبناءً على نص الآية في عاموس ٤ : ١٢ « واستعد للقاء الهك يا اسرائيل » كان الاتقياء والمتعبدون يصرفون نحو ساعة من الزمان استعداداً للصلاة فيما يخص النظافة واللبس وجمع الافكار وما اشبه ذلك وكان عزرا يوصي بوجوب غسل الجسم بكل تدقيق قبل العبادة . براخوت ٣ : ٤ وفي المجامع كانت اماكن الجلوس مرتبة حسب درجات الشعب ومراكزهم من امام الهيكل الى الوراء .

ولا يسمح الاسرائيليون بالوساطة والشفاعة في صلواتهم بينهم وبين الحق سبحانه تعالى قال ربي يهوذا اذا التمست او طلبت شيئاً من رئيس بشري فاستجابة طلبك كثيراً ما تتوقف على وساطة ومساعدة وسيط الرئيس كاتباً كان او صديقاً خادماً او حبيباً ولكن بينك وبين الله تعالى

لا يلزم وساطة ميخائيل او جبرائيل بل افتح قلبك وضميرك له واطلبه في اي وقت كان وهو يستجيب دعاءك كما قال بلسان نبيه ويكون ان كل من يدعو باسم الرب ينجو يؤ ٣ : ٥ عب = ٢ : ٣٢ عر غير ان علماء القبالة يعتقدون بوساطة بعض الملائكة خلافاً لاعتقاد عموم الاسرائيليين

اما زمن وضع الصلاة المستعملة في وقتنا الحاضر فيختلف حسب اقسامها انما القسم الاساسي والاهم فيها وهو الشماع والشمونه عسره שְׁמַע . שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה ينسب الى عزرا ومائة وعشرين رجلاً من الشيوخ والعلماء والانبياء ومن ضمنهم النبي دانيال وحجي وزكريا وملاخي براخوت ٢ : ٤ فان عزرا بعد خراب الهيكل الاول وابطال الذبائح والتقدمات رأى وجوب وضع صلوات يومية للشعب لتقوم مقام هذه ولتعزيهم في ضيقاتهم ويأسهم فجمع هؤلاء الرجال المعروفين برجال الكنيسة الكبرى ووضعوا القسم الاساسي من الصلاة المذكور آنفاً . وهو المتبع عند كافة الاسرائيليين ولم يتغير اساسياً الى الآن الا في بعض تغييرات لفظية واضافة بعض فصول واناشيد منتخبة من التوراة والمشنا والتلمود واغاني روحية مثل אֲדוֹן עוֹלָם وما اشبه لسلمون جابيرول وربي يهوذا الليفي وابرهيم وموسى عزرا لتلائم الاوقات والمواسم اضيفت مؤخراً لغاية الجيل السادس عشر

وقد وضعت الصلوات في اللغة العبرانية لكي يقرأها الاسرائيليون اينما وجدوا على ان بعض صلوات خصوصية وضعت باللغة الكلدانية . وكتب سعديا هجاؤن البعض بالعربية ايضاً ومنذ الجيل السادس عشر ترجمت الى كافة اللغات الغربية . والآن اذكر شيئاً عن القسم الاساسي

من الصلاة اتماماً للفائدة

שְׁמַע الشماع

الشماع هو اهم قسم من الصلاة مأخوذ من سفر التثنية رتبه مع البركة التي قبله وبعده عزرا وجماعته كما ذكر آنفاً وكلمة شماع اي اسمع هي اول كلمة من آية التوحيد عند الاسرائيليين « اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد » تث ٦ : ٤ وهي ايضاً اول كلمة من مجموع آيات عقيدة الاسرائيليين

والشماع مجموع من ثلاثة اقسام . القسم الاول مأخوذ من تث ٦ : ٤ ـ ٩ يبتدىء بآية التوحيد ثم يذكر وجوب محبة الله من كل قلوبنا ونفوسنا واموالنا ووجوب حفظ وصاياه وتعليمها لاولادنا ووجوب التكلم عنها دائماً وربطها آيةً على ايدينا وعصابةً بين اعيننا وكتابتها على قوائم ابوابنا .

القسم الثاني مأخوذ من تث ١١ : ١٣ ـ ٢١ يذكر وعد الله تعالى بمكافاتنا وباطالة حياتنا عند اتمامنا وصاياه وبالعكس تاديبنا اذا ارتكبنا المعاصي ولم نطع اوامره ويكرر شيئاً من القسم الاول .

القسم الثالث مأخوذ من عد ١٥ : ٣٧ ـ ٤١ يذكر وصية الاهداب ليذكرنا بوجوب طاعة اوامر الله عند ما نراها ولكي لانميل الى شر قلوبنا واميالنا ويذكرنا ايضاً بخروجنا من مصر قديماً .

وكان مراد رجال الكنيسة الكبرى ان يضيفوا الى الشماع الآيات في عد ٢٣ : ١٨ ـ ٢٤ ولكنها لم تضف خوف الاطالة . براخوت ١٢ .

שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה شمونه عسره

مجموع تسع عشرة بركة (وكانت في الاصل ثمان عشرة) وهي اهم قسم

في الصلاة بعد الشماع وضعها عزرا ورجال الكنيسة الكبرى كما سبق وقد قيل انه نظراً لقلة استعمالها مع مرور الزمان رتبها ثانيةً شمعون الباقولي مع ربان غملئيل في يبنة و نظراً لانشقاق الاسرائيليين وقتئذٍ الى فئات صدوقيين واسيين وغيرهما اضاف الى هذه البركات شموئيل القاطان اي الصغير البركة الثانية عشر וְלַמַּלְשִׁינִים ضد الصدوقيين . براخوت ٢٨ . وقد حفظت اسمها الاصلي شمونه عسره اي ١٨ مع انها صارت ١٩ بركة . وكانت تقراء غيباً من الواحد الى الآخر الى عهد الجاؤنيم وقيل انها لم تكتب الا عند وضع مسخت سوفريم מַסֶּכֶת סוֹפְרִים

وقد وردت اكثر الفاظها وعباراتها في الكتاب المقدس وبعضها في المشنا مثل תְּשׁוּבָה נִסִּים מְחֹל הַחֲזִיר שְׁעֵה وغيرها .

وتسهيلاً للذاكرة كانوا يتخذون آيات وجملاً تدل على عدد الكلمات في كل بركة . مثلاً الآية في خر ٢٨ ٣ تحتوي على ١٧ كلمة وهو عدد الكلمات في البركة الرابعة . والكلمات في اش ٥٥ : ٨ او ٦ : ١٣ يعادل عدد الكلمات في البركة الخامسة وهو ١٥ . وعدد الحروف في ام ٤ : ٢٢ او مز ١٠٣ : ٣ يعادل عدد كلمات البركة الثامنة وهو ٢٧ .

وتقسم الى ثلاثة اقسام القسم الاول שְׁבָחִים اي تسابيح يشمل الثلاث البركات الاولى רִאשׁוֹנוֹת ويحتوي على تسابيح وتعظيم لله تعالى .

القسم الثاني בַּקָּשׁוֹת طلبات او توسلات يشمل الثلاث عشرة البركة المتوسطة אֶמְצָעִיּוֹת ويحتوي على طلبات خصوصية وعمومية للشعب

القسم الثالث הוֹדָאוֹת اي تشكرات . يشمل الثلاث البركات الاخيرة

אַחֲרוֹנוֹת ويحتوي على تشكرات

القسم الاول والثاني من هذه البركات لا يتغيران مطلقاً في كافة الصلوات على مدار السنة واما القسم الثاني فيتغير في ايام السبوت ورؤوس الشهور والمواسم والاعياد ويبدل بما يلائم الاوقات .

واليك عدد واسماء هذه البركات بالتفصيل مع بيان محل ورود الفاظها وعباراتها في الكتاب المقدس (راجع براخوت ٢٩ و٣٣ . مجله ١٧ و١٨ وشبات ٢٤ وسوطه ٦٨)

(١) אָבוֹת (ابوت) اي الاباء سميت بالاباء لانه ذكرت فيها اسماء الاباء راجع خر ٣ : ١٥ تك ١٤ : ١٩ تث ١٠ : ١٧ اش ٥٩ : ٢٠ مز ٧ : ١١ و١٨ : ٣ و٣٦ ومز ٨٤ : ١٠ تك ١٥ : ١

(٢) גְּבוּרוֹת (جبوروت). اي القوات فيها تنسب الجبروت لله تعالى وتسمى احياناً תְּחִיַּת הַמֵּתִים لانه ذكرت فيها قيامة الاموات .

مز ١٤٤ : ١٤ خر ١٥ : ٢٦ مز ١٤٦ : ٦ و٧ دا ١٢ : ٢ صم١ ٢ : ٦

(٣) קְדֻשַּׁת הַשֵּׁם (قدوشت هشيم) . اي قداسة اسم الجلالة مز ٢٢ : ٤ و١٦ : ٣

(٤) אַתָּה חוֹנֵן (اته حونن) وتعرف ايضاً بالطلبة لاجل الفهم والحكمة اش ٢٩ : ٢٣ ار ٣ : ١٥ مز ٤٤ : ١٠ وقد وردت جملة אַתָּה חוֹנֵן لا اقل من ١٠٠ مرة في المزامير .

(٥) תְּשׁוּבָה (تشوبه) اي التوبة . اش ٦ : ١٠ و١٣ اش ٥٥ : ٧

(٦) סְלִיחָה (سليحه) اي العفو والسماح . اش ٥٥ : ٧

(٧) בִּרְכַּת הַגְּאֻלָּה (غاؤله) اي الخلاص . مز ٩ : ١٤ و ٢٥ : ١٨ و ١١٩ : ١٥٣ و ١٥٤ و ٣٥ : ١ و ٤٣ : ١ و ٧٤ : ٢٢ و ٣٩ : ٥٨

(٨) בִּרְכַּת הַחוֹלִים (هاحوليم) اي طلبة لاجل شفاء المرضى ار ١٧ : ١٤ و ٣٠ : ١٧

(٩) בִּרְכַּת הַשָּׁנִים (هشنيم) طلبة لاجل محصولات السنة مز ٤٥ : ٥ و ١٢ و ١٠٣ : ٥ ار ٣١ : ١٤

(١٠) קִבּוּץ גָּלֻיּוֹת (قبوص جليوت) طلبة لاجل جمع المسبيين اش ١١ : ١٣ و ٢٧ : ١٣ و ٤٣ : ٥ و ٤٥ : ٢٠ و ٦٠ : ٩ ار ٥١ : ٢٧ تث ٣٠ : ٤ مي ٤ : ٦ مز ١٤٧ : ٢

(١١) בִּרְכַּת הַדִּין (هدين) طلبة لاجل الاحكام اش ١ : ٢٦ هو ٢ : ٢١ مز ٣٣ : ٥ و ٩٩ : ٤ اش ٦١ : ٨ قابل اش ٣٥ : ١٠ و ٥١ : ١١ مز ١٤٦ : ١٠

(١٢) הַמַּלְשִׁינִים (هملشينيم) طلبة ضد الصدوقيين مز ٨١ : ١٥ اش ٢٥ : ٥

(١٣) צַדִּיקִים (صديقيم) طلبة لاجل الصالحين ار ٣١ : ٢٠ اش ٦٣ : ١٥ مز ٢٢ : ٦ و ٢٥ : ٢ و ٧١ : ٥ و ١٤٣ : ٨ جا ٦ : ٩

(١٤) בִּנְיַן יְרוּשָׁלַיִם (بنيان يروشليم) طلبة لاجل اعادة بناء اورشليم زك ٨ : ٣ مز ١٤٧ : ٢ ٨٩ : ٣٦ و ٣٧ و ١٢٢ : ٥

(١٥) אֶת צֶמַח (ات صيمح) طلبة لاجل نسل داود هو ٣ : ٥ اش ٥٦ : ٧ مز ١ : ٢٣ و ١١٢ : ٩ تك ٤٩ : ١٨ مز ٨٩ : ٤ و ١٨

و٢١ و٢٦ و٢٥ : ٥ حز ٢٩ : ٢١ و٣٤ : ٢٣ مز ١٣٢ : ١٧ و١٣٢ : ١٠
ار ٢٣ : ٥ ٣٣ : ١٥

(١٦) תְּפִלָּה (تفله) طابة لاجل قبول الصلاة مز ٦٥ : ٣

(١٧) עֲבוֹדָה (عبوده) طلبة لاجل اعادة طقس العبادة في الهيكل مي ٤ : ١١

(١٨) הוֹדָאָה (هوداه) تحتوي على اعتراف وشكر اخ ١ ٢٩ : ١٣ صم ٢ ٢٢ : ٣٦
مز ٧٩ : ١٣ مز ٣٨ : ٦ ار ١٠ : ٦

(١٩) שָׁלוֹם (شالوم) اي طلبة السلام مز ٢٩ : ١٠ عد ٦ : ٢٧ مي ٦ : ٨
مز ١١٩ : ١٦٥ و١٢٥ : ٥

وقد اختصروا الثلاث عشرة البركة المتوسطة اي القسم الثاني وتعرف بكلمة הֲבִינֵנוּ تتلى عند كثرة المشغولية بدل العاميدة كلها على رأي ربي عقيبا برا ٤ : ٣ و٤ وهذا الاختصار كما يأتي

(١) امنحنا حكمةً لنتعلم طرقك (٢) اجعل قلبنا يهابك (٣) اغفر خطايانا (٤) خلصنا (٥) احفظنا من الامراض (٦) اكفنا من محصولات الارض (٧) اجمع شملنا (٨) حاكمنا بحقك (٩) عاقب الاشرار (١٠) كافيء الابرار (١١) ابن اورشليم والهيكل (١٢) لتحي مملكة وسلالة داود مسيحك (١٣) استجب لنا

كتاب الصلاة .

ان اقدم كتابٍ يشمل مجموع صلوات السنة (السدور) هو סֵדֶר רַב עַמְרָם سيدر رب عمرام على اسم جامعه عمرام الجاؤن في ماته محسيه في بابل سنة ٨٤٦ و٨٦٤ وهو يختلف قليلاً عن كتب الصلاة الحالية

ويقرب من طقس السفاراديم اكثر من الاشكنازيم وبقي ما ينوف عن الف سنة بدون طبع الى ان اشترى كورونل نسخة من حبرون وطبعها في وارسو سنة ١٨٦٥

ثم قام بعده سعديا الجاؤن رئيس مدرسة سورا في بابل ووضع سدوراً سنة ٩٢٨ — ٩٤٢ وجد مخطوطاً في الفيوم محل ميلاده وكان يحتوي على صلاتين من وضعه عرب احداهما بنفسه والاخرى عربها صيمح بن يوسف وجمع ربي الحانان סֵדֶר תִּקּוּן תְּפִלָּה في الجيل السادس عشر

ووضع موسى الميموني الشهير كتاب סֵדֶר תְּפִלּוֹת כָּל הַשָּׁנָה في آخر كتاب له شهير معروف بالياد وهو يطابق طقس السفاراديم تماماً وقد طبع مع ترجمته للالمانية في بطرسبرج سنة ١٨٥١

واهم واول كتاب صلاة للاشكنازيم هو محزور قتري وضعه حاخام فرانسا سنة ١٢٠٨ وهو اكبر من سدور عمرام بعشرة مرات

اما الاختلافات الموجودة في الصلوات بين طقوس السفاراديم والاشكنازيم فهي قليلة جداً وتنحصر في الاغاني والملحقات اما اساس الصلاة والبركات فلا اختلاف فيها غير ان السفاراديم يكثرون من استعمال النعوت والمترادفات . ومنذ عهد العالم لوريا انتشر طقس اومنهاج السفاراديم في روسيا كثيراً وبالاخص عند الفئة المعروفة بالحاسيديم

واول كتاب صلاة مطبوع ظهر في ٢ ايار عبراني سنة ٥٢٤٦ الموافق ٧ ابريل سنة ١٤٨٦ حسب منهاج يهود رومية والنسخة الوحيدة الباقية منه موجودة في مكتبة مدرسة اللاهوت الاسرائيلية في الولايات المتحدة باميركا

واول كتاب صلاة للسفراديم طبع في ڤينيسيا (البندقية) سنة ١٥٢٤ دعي תמונות תחנות תפלות اي تاملات وتوسلات وصلوات

واما كتاب صلاة القرايين فيختلف كثيراً عن سدور الاسرائيليين وطبع اول مرة في ڤينيسيا في الجيل السادس عشر في اربعة اجزاء .

واول ترجمة سدور من العبرانية الى اللغات الاخرى كانت الى الايطالية في رومية بحروف عبرانية سنة ١٥٣٨ وبعدها الى الالمانية في ١٥٦٢ والى الانكليزية في ١٧٣٨ والى الفرنساوية في ١٧٧٣ والى الهولاندية في ١٧٩٣ ثم الى جملة لغات اخرى في اوقات مختلفة

وحيث انني لم اجد للآن ترجمة موافقة للغتنا العربية وبحروف عربية لكي يستفيد منها العامة الذين لا يحسنون اللغة العبرانية ويدركوا قوة المعنى المقصود في الصلوات رأيت من المناسب لا بل من الواجب ان اعربها بلغة بسيطة يفهمها الجميع وقد اجتهدت ان احافظ على المعنى الاصلي العبراني على قدر الامكان في الترجمة وحيث ان قسماً كبيراً من الصلاة مأخوذ من الكتاب المقدس فقد ذكرت محل ورود كل آية في محلها في الكتاب للمراجعة عند اللزوم واعتمدت على ترجمة المرسلين الاميركانيين المطبوعة في بيروت بتعريب الآيات والمزامير والفصول المأخوذة من الكتاب وقد اجتهدت بوضع الاغاني الروحية نظماً مع المحافظة على القافية والمعنى الاصلي على ما يمكن وتركت كلمة سلاه סֶלָה بلا ترجمة نظراً لاختلاف الاراء في معناها فقد زعم البعض انها كلمة موسيقية قديمة وترجمها البعض بمعنى الى الابد وهو الارجح . وقد اعتمدت في تعريب اسماء الجلالة كذلك على تعريب

الكتاب المقدس العربي

هذا وانني ارجو ان يكون عملي هذا مقبولاً لدى اخواني الاسرائيليين الذين لا يعرفون اللغة العبرانية ولا يتكلمون الا شقيقتها العربية وأؤمل بانه سياتي بالفائدة المطلوبة في ايضاح معنى ما يصلون ويكشفون به ضميرهم لله تعالى وبهذه الواسطة تتمكن وترسخ في قلوبهم روح الديانة وتغرس فيها روح التعبد والخشوع وعليه اتكلت طالباً منه عز وجل ان يكلل اعمالي بالنجاح ويمدني بعونٍ منه ويسهل لي طريق العمل لتعريب بقية كتب الصلوات الخاصة في المواسم والاعياد كما هو مرغوبي مجداً لاسمه تعالى . انه خير مسؤول واعظم مأمول .

الدكتور هلال فارحي

סדר התפלות

משכימים בבוקר ואומרים

מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיָּם שֶׁהֶחֱזַרְתָּ בִּי אֶת נִשְׁמָתִי בְּחֶמְלָה רַבָּה אֱמוּנָתֶךָ׃

על נטילת ידים אומרים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם· אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים· גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אוֹ אִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם אֲפִילוּ שָׁעָה אֶחָת׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ· רוֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת׃

כשלובשים טלית קטן אומרים׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת צִיצִת׃

כשנכנסים לבית הכנסת אומרים׃

מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשִׂי׃ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

ترتيب الصلوات

عند القيام من النوم باكراً يقال

اشكرك ايها الملك الحي القيوم لانك ارجعت لي روحي بشفقة امانتك عظيمة .

بعد القيام من النوم تغسل الايادي ويقال

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بغسل الايادي .

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي صور الانسان بحكمة وخلق فيه ثقوباً وخلايا . جلي ومعلوم لدى كرسي مجدك انه اذا سد واحد منها او فتح واحد منها فلا يمكن ان يثبت ولا ساعة واحدة . مبارك انت يارب الشافي كل البشر والصانع عجائب .

عند لبس الثوب الصغير اي اربع كنفوت يقال

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بوصية الاهداب .

عند الدخول الى بيت العبادة يقال

ما احسن خيامك يايعقوب مساكنك يا اسرائيل (عد ٢٤ : ٥). اما انا فبكثرة رأفتك ادخل بيتك اسجد في هيكل قدسك بخوفك (مز ٥ : ٨) . يارب احببت محل بيتك وموضع مسكن مجدك (مز ٢٦ : ٨) . اما انا اسجد واركع واجثو امام الرب خالقي (٩٥ : ٦) . اما انا فلك صلاتي يارب في وقت رضى يا الله بكثرة رحمتك استجب لي بحق خلاصك (٦٩ : ١٤)

בצאתם מבית הכנסת אומרים:

יְיָ נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ · לְמַעַן שׁוֹרְרָי · הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ:

קודם עטיפת טלית גדול אומרים:

הנני מתעטף בטלית של ציצת כדי לקיים מצות בוראי ככתוב בתורה ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדורותם וכשם שאני מתעטף בטלית בעולם הזה כך תתעטף נשמתי בטלית נאה בעולם הבא בגן עדן אמן:

כשלובשים טלית גדול אומרים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִת:

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון: ירויון מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: משוך חסדך ליודעיך וצדקתך לישרי לב:

קודם הנחת תפלין אומרים:

הרי אני מניח תפלין לקיים מצות בוראי ככתוב וקשרתם לאות על ידיך והיו לטוטפות בין עיניך:

כשמניחים תפלה של יד אומרים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהָנִיחַ תְּפִלִּין:

כשמפסיקים בין תפלה של יד ושל ראש אומרים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת תְּפִלִּין:

וּמֵחָכְמָתְךָ אֵל עֶלְיוֹן תַּאֲצִיל עָלַי וּמִבִּינָתְךָ תְּבִינֵנִי: וְחַסְדְּךָ תַּגְדִּיל עָלַי וּבִגְבוּרָתְךָ תַּצְמִית אוֹיְבַי וְקָמַי. וְשֶׁמֶן הַטּוֹב תָּרִיק עַל שִׁבְעָה קְנֵי מְנוֹרָה. לְהַשְׁפִּיעַ טוּבְךָ לִבְרִיּוֹתֶיךָ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:

וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי לְעוֹלָם וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים: וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בֶּאֱמוּנָה וְיָדַעַתְּ אֶת יְיָ:

عند الخروج من بيت العبادة يقال

يارب اهدني الى برك . بسبب اعدائي . سهل قدامي طريقك (مز ٥ : ٩)

قبل لبس الثوب الكبير اي الطليت يقال

ها انا اتغطى بثوب ذي اهداب لكي اثبت وصية خالقي كما هو مكتوب في الشريعة « ويصنعون لهم اهداباً في اذيال اثيابهم في اجيالهم » عد ١٥:٣٨ وكما انني اتغطى بطليت في هذا العالم كذلك ليت تحظى نسمتي ان توشح بطليت لائق في العالم الآتي في جنة عدن آمين

عند لبس الثوب الكبير اي الطليت يقال

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا ان نتغطى بثوب ذي اهداب

ما اعز احسانك يارب فبنو البشر في ظل جناحيك يحتمون : يروون من دسم بيتك ومن نهر نعمتك تسقيهم : لان عندك ينبوع الحيوة بنورك نرى نوراً . ادم فضلك للذين يعرفونك واحسانك للمستقيمي القلب (مز ٣٦ : ٨ـ١١)

قبل وضع التفلين يقال

ها انا اوضع التفلين لاتمم وصية خالقي كما هو مكتوب « واربطها علامة على يدك ولتكن عصائب بين عينيك »

عند وضع التفلين على الذراع يقال

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بوضع التفلين

اذا تكلم قبل وضع تفلين الراس يقال

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بوصية التفلين

ومن حكمتك ايها الاله العلي امنحني وفهمني من فهمك . وعظم فضلك علي وبقوتك اقطع اعدائي والقائمين علي . واسكب الزيت الجيد فى سبع انابيب المنارة ليفيض جودك على مخلوقاتك . تفتح يدك فتشبع كل حي رضى (مز ١٤٥ : ١٦)

واخطبك لنفسي الى الابد . واخطبك لنفسي بالعدل والحق والاحسان والمراحم واخطبك لنفسي بالامانة وتعرفين الرب (هو ٢ : ٢١ و٢٢)

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ קַדֶּשׁ־לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְיָ אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חָמֵץ׃ הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב׃ וְהָיָה כִי־יְבִיאֲךָ יְיָ אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְעָבַדְתָּ אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה׃ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצֹּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַייָ׃ מַצּוֹת יֵאָכֵל אֵת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ חָמֵץ וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלֶךָ׃ וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם׃ וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְיָ בְּפִיךָ כִּי בְּיָד חֲזָקָה הוֹצִאֲךָ יְיָ מִמִּצְרָיִם׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָהּ מִיָּמִים יָמִימָה

וְהָיָה כִּי־יְבִאֲךָ יְיָ אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלַאֲבֹתֶיךָ וּנְתָנָהּ לָךְ׃ וְהַעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר־רֶחֶם לַייָ׃ וְכָל־פֶּטֶר שֶׁגֶר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזְּכָרִים לַייָ׃ וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ וְכֹל בְּכוֹר אָדָם בְּבָנֶיךָ תִּפְדֶּה׃ וְהָיָה כִּי־יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פַרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהֲרֹג יְיָ כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַייָ כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל־בְּכוֹר בָּנַי אֶפְדֶּה׃ וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדְכָה וּלְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרָיִם׃

وكلم الرب موسى قائلاً : قدس لي كل بكر كل فاتح رحم من بني اسرائيل من الناس ومن البهائم انه لي : وقال موسى للشعب اذكروا هذا اليوم الذي فيه خرجتم من مصر من بيت العبودية فانه بيد قوية اخرجكم الرب من هنا ولا يؤكل خمير : اليوم انتم خارجون في شهر ابيب : ويكون متى ادخلك الرب ارض الكنعانيين والحثيين والاموريين والحويين واليبوسيين التي حلف لابائك ان يعطيك ارضاً تفيض لبناً وعسلاً انك تصنع هذه الخدمة في هذا الشهر : سبعة ايام تأكل فطيراً وفي اليوم السابع عيد للرب : فطير يؤكل السبعة الايام ولا يرى عندك مختمر ولا يرى عندك خمير في جميع تخومك : وتخبر ابنك في ذلك اليوم قائلاً من اجل ماصنع الي الرب حين اخرجني من مصر : ويكون لك علامة على يدك وتذكار بين عينيك لكي تكون شريعة الرب في فمك . لانه بيد قوية اخرجك الرب من مصر : فتحفظ هذه الفريضة في وقتها من سنة الى سنة :

ويكون متى ادخلك الرب ارض الكنعانيين كما حلف لك ولابائك واعطاك اياها : انك تقدم للرب كل فاتح رحم وكل بكر من نتاج البهائم التي تكون لك الذكور للرب : ولكن كل بكر حمار تفديه بشاة . وان لم تفده فتكسر عنقه وكل بكر انسان من اولادك تفديه

ويكون متى سألك ابنك غداً قائلاً ما هذا تقول له بيد قوية اخرجنا الرب من مصر من بيت العبودية : وكان لما تقسى فرعون عن اطلاقنا ان الرب قتل كل بكر في ارض مصر من بكر الناس الى بكر البهائم . لذلك انا اذبح للرب الذكور من كل فاتح رحم . وافدي كل بكر من اولادي : فيكون علامة على يدك وعصابة بين عينيك لانه بيد قوية اخرجنا الرب من مصر (خر ١٣ : ١ـ١٦)

בקשות

יְ דִיד נֶפֶשׁ אָב הָרַחֲמָן   מְשׁוֹךְ עַבְדְּךָ אֶל רְצוֹנָךְ .
יָרוּץ עַבְדְּךָ כְּמוֹ אַיָּל   יִשְׁתַּחֲוֶה מוּל הֲדָרָךְ .
כִּי יֶעֱרַב לוֹ יְדִידוּתָךְ   מִנּוֹפֶת צוּף וְכָל טָעַם :

הָ דוּר נָאֶה זִיו הָעוֹלָם   נַפְשִׁי חוֹלַת אַהֲבָתָךְ .
אָנָּא אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ   בְּהַרְאוֹת לָהּ נוֹעַם זִיוָךְ .
אָז תִּתְחַזֵּק וְתִתְרַפֵּא   וְהָיְתָה לָּךְ שִׁפְחַת עוֹלָם :

וַ תִיק יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ   וְחוּסָה נָא עַל עַם אֲהוּבָךְ .
כִּי זֶה כַּמָּה נִכְסוֹף נִכְסַף   לִרְאוֹת בְּתִפְאֶרֶת עֻזָּךְ .
אָנָּא אֵלִי חֶמְדַּת לִבִּי   וְחוּסָה נָא וְאַל תִּתְעַלָּם :

הִ גָּלֶה נָא וּפְרוֹשׂ חָבִיב   עָלֵינוּ אֶת סֻכַּת שְׁלוֹמָךְ .
תָּאִיר אֶרֶץ מִכְּבוֹדָךְ   נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ .
מַהֵר אָהוּב כִּי בָא מוֹעֵד   וְחָנֵּנוּ כִּימֵי עוֹלָם :

יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה: קוּמִי אוֹרִי כִּי בָא אוֹרֵךְ וּכְבוֹד יְיָ עָלַיִךְ זָרָח: כִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יְכַסֶּה אֶרֶץ וַעֲרָפֶל לְאֻמִּים וְעָלַיִךְ יִזְרַח יְיָ וּכְבוֹדוֹ עָלַיִךְ יֵרָאֶה:

פתיחה

שְׁעָרֶיךָ בְּדָפְקִי יָהּ פְּתָחָה   וּלְדַל שׁוֹאֵל לְפָנֶיךָ יָהּ סְלָחָה :
תָּבוֹא תְּפִלָּתִי וְשַׁוְעִי   מְקוֹם כֶּבֶשׂ וְעִשָּׂרוֹן וּמִנְחָה :
מְאוֹר עֵינַי רְצֵה וּשְׁמוֹר לְשׁוֹנִי   וְאִם אֶשְׁגֶּה לְפָנֶיךָ יָהּ סְלָחָה :
הֲרִימוֹתִי לְךָ לִבִּי וְעֵינַי   נְטֵה אֹזֶן וְגַם עַיִן פְּקָחָה :
שְׁמַע קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי הַקְשִׁיבָה   וּתְפִלָּתִי מְקוֹם קָרְבָּן לְקָחָה :
עֲנֵה קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי וְנִיבִי   וְעֵינֶיךָ עַל עַם נִכְאֶה פְּקָחָה :

تضرعات

ا ابت الرحيم حبيب نفسي سيدي قد عبدك المسكين حسب مرامكا
هو مسرع مثل الغزال أخالقي بتخشع يجثو امام جلالكا
والذ لي من كل شهد حبكم والذ طعم ذقته بودادكا

ل لك يا جليلاً يا بهاء الكون نفـ سي في السقام من الهيام بحبكا
يا شافي المرضى اشفها يا ربنا اظهر اليها نعمة من نوركا
حتى تقوى ثم تحظى بالشفا وتدوم خادمة اليك بظلكا

ل لتظل رحمتك الجزيلة بيننا أوثيق عهد وارأفن بشعبكا
فاليك كم قد تاق ياباري الورى ليراك في اعلى السماء بعزكا
يا بهجة القلب ارتجي ان تشفقن واسرع ولا تتغاضى عن اولادكا

ه ها انت محبوب الورى فاظهر لنا وابسط علي مظلة من سلمكا
فالارض تشرق من بهاك مضيئة والكل جذلان ومبتهج بكا
فالوقت آن فأسرعن أجيبنا واشفق علي كما مضى بحنوكا

يارب ترأف بنا . اياك انتظرنا . كن عضدهم في الغدوات . خلاصنا ايضاً في وقت الشدة (اش ٣٣ : ٢) . قومي استنيري لانه قد جاء نورك ومجد الرب اشرق عليك : لانه ها هي الظلمة تغطي الارض والظلام الدامس الامم . اما عليك فيشرق الرب ومجده عليك يرى (اش ٦٠ : ١ و٢)

فاتحة

يارب بابك ان قرعنا تفتح والطالب المسكين عنه تصفح
لبكن امامك يا اله توسلي عشراً قرابيناً هدايا تمنح
يا نور عيني احفظ لساني دائماً واذا غلطت فانت عاف تسمح
قلبي رفعت اليك مع عيني امل اذناً الي اليك حالي اشرح
وأصخ لصوتي واسمعن تضرعي فمن الهدايا ذا التضرع يفصح
انصت الي وشعبك المضروب لا تجعل عيونك منه ربي تبرح

רְאֵה כִּי נִכְנְעָה רוּחִי בְּקִרְבִּי וְנִשְׁמָתִי מְאֹד דָּלָה וְשָׁחָה :
רַחוּם וְחַנּוּן לְפָנֶיךָ חָטָאנוּ סְלַח לָנוּ וּשְׁלַח לָנוּ הַרְוָחָה :
חוּס וְרַחֵם עַל פְּלֵיטַת אֲרִיאֵל וְהוֹצִיאֵם מִצָּרָה לִרְוָחָה :
מְקוֹם מִקְדָּשׁ מְכוֹן מֵאָז עוֹלָמִים וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה בְּשִׂמְחָה :
הֲשִׁיבֵם יָהּ עַל אַדְמָתָם וּמְכוֹנָם וְהַשְׁכִּיבֵם בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה :
מְחֵה עָוֹן וָפֶשַׁע וְגַם חַטָּאָה וּזְדוֹנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ יָהּ סְלָחָה :
לְךָ עֵינַי וְתַחֲנוּנַי יְיָ הוֹצִיאֵנוּ מִצָּרָה לִרְוָחָה :
אֲדוֹן עוֹלָם לְךָ תָּמִיד אֲקַוֶּה יְשׁוּעָתְךָ לְעַם עָנִי שְׁלָחָה :
בְּנֵה אוּלָם וּמְלוֹךְ לָעַד לְעוֹלָם וְאוֹרְךָ עַל הַר צִיּוֹן זָרְחָה :
יְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי אֶרֶץ וָעֶרֶץ וְיֹאמְרוּ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה :
פְּתַח שַׁעַר לְקַבֵּל הַתְּחִנָּה וְהַשְׁמִיעֵנוּ קוֹל שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה :

זה השער לה׳ צדיקים יבואו בו : אודך כי עניתני ותהי לי לישועה : אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה : מאת ה׳ היתה זאת היא נפלאת בעינינו : זה היום עשה ה׳ נגילה ונשמחה בו

כָּל בְּרוּאֵי מַעְלָה וּמַטָּה . יְעִידוּן יַגִּידוּן כֻּלָּם כְּאֶחָד .
יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד :

יעידון

שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת שְׁבִילֶךָ . וְכָל מֵבִין סוֹדָם יְסַפְּרוּ אֶת גָּדְלָךְ .
וְהֵם יַכִּירוּ כִּי הַכֹּל שֶׁלָּךְ . וְאַתָּה הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַמְיוּחָד :

יעידון

לְבָבוֹת בְּחָשְׁבָם עוֹלָם בָּנוּי . יִמְצְאוּ כָּל יֵשׁ בִּלְתְּךָ שָׁנוּי .
בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקָל הַכֹּל מָנוּי . כֻּלָּם נִתְּנוּ מֵרוֹעֶה אֶחָד :

יעידון

מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף יֵשׁ לְךָ סִימָן . צָפוֹן וְיָם וְקֶדֶם וְתֵימָן .
שַׁחַק וְתֵבֵל לְךָ עֵד נֶאֱמָן . מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד :

יעידון

انظر فان الروح ذلت داخلي
والنفس مني في هوان تسرح
يارب اخطأنا امامك يا رحـ
يما فاعف وامنحنا النجاح فننجح
اشفق على باق لآرئيل لا
تهلكهم حتى اليك يسبحوا
لمكانك السامي المقدس والمهـ
يأ نرتي وبه بذاتك نفرح
فاعدهم لبلادهم ولارضهم
حتى يناموا في الامان ويمرحوا
ولا ثمهم وذنوبهم كن غافراً
للبني تمحو والمقاصد تصلح
عيني رفعت مع الصلاة اليك ار
جو ان ضيقتنا بجودك تطرح
ياسيداً انا طالب منك الخلا
ص لامة كي لا تعود فتجرح
واقم بنا المحراب واملك دائماً
فضياك في صهيون باد يلمح
واليك سكان البسيطة رنموا
والملك نادى والبرايا تمدح
فافتح لنا باب القبول لذا الرجا
كي نسمعن صوت السرور فنفلح

هذا الباب للرب . الصديقون يدخلون فيه : احمدك لانك استجبت لي وصرت لي خلاصاً : الحجر الذي رفضه البناؤون قد صار راس الزاوية : من قبل الرب كان هذا وهو عجيب في اعيننا : هذا هو اليوم الذي صنعه الرب نبتهج ونفرح فيه (مز ١١٨ : ٢٠ _ ٢٤)

يارب كل الخلق في هذا الورى
بل كل شيء في العلى وعلى الثرى
ينبي ويشهد يا الهي مخبرا
ان لا اله سواك واسمك واحد

اثنان طرقك مع ثلاثين اغتدى
من كان يفهمها اليك ممجداً
ويقول ملكك كل ذا متأكدا
والرب انت هو المليك الواحد
ينبي ويشهد

الكون تفتكر العقول مشيد
وبغيرك التغيير دوماً يوجد
بالوزن كل والعديد محدد
والكل قد اعطاه راع واحد
ينبي ويشهد

آياتك الاولى او الاخرى بدت
غرباً شمالاً او جنوباً اشرقت
والارض تشهد والسما قد ايدت
من تلك واحدة وهذي واحد
ينبي ويشهد

הַכֹּל מִמְּךָ נִזְבַּד זָבוּד . אַתָּה תַעֲמֹד וְהֵם יֹאבְדוּ אָבוֹד ..
לָכֵן כָּל יָצוּר לְךָ יִתֵּן כָּבוֹד . כִּי מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף הֲלֹא אָב אֶחָד

יעידון

וּבְתוֹרָתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :
וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד :

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי : עֶזְרִי מֵעִם יְיָ
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ : הִנֵּה
לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ :
יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה : יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת
נַפְשֶׁךָ : יְיָ יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ . בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר נִבְרָא :
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל . אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא :
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל . לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא :
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה . וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה :
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי . לְהַמְשִׁילוֹ לְהַחְבִּירָה :
וְהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן . לְכָל חוֹמֶר וּלְכָל צוּרָה :
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית . וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה :
בְּלִי עֵרֶךְ בְּלִי דִמְיוֹן . בְּלִי שִׁנּוּי וְהַתְמוּרָה :
בְּלִי חִבּוּר בְּלִי פֵרוּד . גְּדוֹל כֹּחַ וְהַגְּבוּרָה :
וְהוּא אֵלִי וְחַי גּוֹאֲלִי . וְצוּר חֶבְלִי בְּיוֹם צָרָה :
וְהוּא נִסִּי וּמָנוּסִי . מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא :
וְהוּא רוֹפֵא וְהוּא מַרְפֵּא . וְהוּא צוֹפֶה וְהוּא עֶזְרָה :
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי . בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה :
וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי . אֲדֹנָי לִי וְלֹא אִירָא :
(בְּמִקְדָּשׁוֹ תָּגֵל נַפְשִׁי . מְשִׁיחֵנוּ יִשְׁלַח מְהֵרָה :
וְאָז נָשִׁיר בְּבֵית קָדְשִׁי . אָמֵן אָמֵן שֵׁם הַנּוֹרָא) :

الـكل منـك عطيـة اعطيتها	كل يبيـد وانت تثبث بعـدها
وتقـدم المجـد الخليقـة كلها	لك انت منـذ البـدء آب واحـد

ينبي ويشهد

وبشريعتك يارب الهنا مكتوب قائلاً « اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد » فاعلم اليوم وردد في قلبك ان الرب هو الآله في السماء من فوق وعلى الارض من اسفل ليس سواه (تث ٤ : ٣٩)

المزمور ١٢١

ارفع عيني الى الجبال من حيث يأتي عوني : معونتي من عند الرب صانع السموات والارض : لايدع رجلك تزل : لاينعس حافظك . انه لاينعس ولاينام حافظ اسرائيل : الرب حافظك : الرب ظل لك عن يدك اليمنى : لاتضربك الشمس في النهار ولا القمر في الليل الرب يحفظك من كل شر يحفظ نفسك : الرب يحفظ خروجك ودخولك من الآن والى الدهر

رب الورى قد ملـكا	من قبـل كل خلقـه
برا الجميع فدعي	ملـكاً عظيماً باسمه
بعد فناء العالم	يملك دون غـيره
كان وكائن وهو	يكون رب كونه
فرد وماثان له	يشبهـه في مجـده
فاول وآخـر	لـكل ما في ملـكه
لا بدء وانتها له	فهو القوي في حكمه
لاحد او مثل له	لم يختلف في ذاته
ولا شريك معه الا	عظيم في قـوتـه
الرب فادي النجي	في ضيقتي بظـله
هو لوائي ملجائي	نصيبي احتمي بـه
هو المداوي والدوا	عون رقيب شعبـه
في سنتي ويقظتي	روحي غدت في يده
ومع روحي جسدي	الرب لي بفضـله
يفرح نفسي قدسه	يجيء مع مسبحـه
حتى نسبح اسمه	آمـين في مقدسـه

אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ:

אֲבָרֵךְ אֶת שֵׁם יְיָ . הַנֶּעְלָם מִכֹּל נִמְצָא :
וַאֲקַוֶּה חַסְדּוֹ כָּל יָמַי . עַל כָּל טוֹב אֲשֶׁר עָשָׂה :
נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה . לְזַכּוֹתֵינוּ כ״א לְהַחֲיוֹתֵנוּ רָצָה :
נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת . לְהִתְעַנֵּג בּוֹ וּלְדִיצָה :
יְמִינְךָ גָּבַר עָלֵינוּ . תַּצִּילֵנוּ מִכָּל צָרָה :
שִׁמְךָ יְגֻדַּל לְעֵינֵינוּ . עַל כָּל מֶלֶךְ רָם וְנִשָּׂא :
וּמֵרוֹב כָּל חַטֹּאתֵינוּ . נְתָנָנוּ לִמְשִׁסָּה :
מָשְׁלוּ בָנוּ אוֹיְבֵינוּ . הֵן לְרִיב הֵן לְמַצָּה :
שִׁבְּרוּ כָּל עַצְמוֹתֵינוּ . כְּקָנֶה הָרְצוּצָה :
וְהָאֵל בְּרוֹב חֲסָדָיו . פָּנָיו לְעַמּוֹ נָשָׂא :
וּבְטוּבוֹ יִשְׁלַח לָנוּ . מְשִׁיחֵנוּ בִּמְרוּצָה :
עִמּוֹ אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא . לְקַיֵּם אֶת הַמַּשָּׂא :

אֲבָרֵךְ אֶת יְיָ אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי: שִׁוִּיתִי יְיָ לְנֶגְדִּי תָמִיד כִּי מִימִינִי בַּל אֶמּוֹט: לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח: כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת: תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח: מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְיָ שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל:

الذي بيده نفس كل حي وروح كل البشر (اي ١٢ : ١٠) في يدك استودع روحي فديتني يارب اله الحق (مز ٣١ : ٦) الرب لي فلا اخاف ماذا يصنع بي الانسان : الرب لي بين معيني وانا سارى باعدائي : الاحتماء بالرب خير من التوكل على الانسان : الاحتماء بالرب خير من التوكل على الرؤساء : كل الامم احتاطوا بي : باسم الرب ابيدهم : احاطوا بي واكتنفوني . باسم الرب ابيدهم : احاطوا بي مثل النحل . انطفأوا كنار الشوك باسم الرب ابيدهم : دحرتني دحوراً لاسقط . اما الرب فعضدني : قوتي وترنمي الرب وقد صار لي خلاصاً : صوت ترنم وخلاص في خيام الصديقين . يمين الرب صانعة بأس : يمين الرب مرتفعة . يمين الرب صانعة بأس : لا اموت بل احيا واحدث باعمال الرب (مز ١١٨ : ٦ — ١٧)

ابارك اسم ربي المعبود — من قد خفي عن سائر الوجود
احسانه اذكر كل زمني — لما بدا من فضله المحمود
اعطى لنا شريعة حتى نبر — ربها فسر بالمقصود
والسبت اعطاه لكي تنعم اذ — ترتاح فيه امة اليهود
يمينك اشتدت علينا نجنا — من كل ضيق كان او قيود
ولبعظم اسمك امامنا على — كل مليك سيد الجنود
من اثمنا وذنبنا صرنا غنـ — يمة الى العدو والحسود
قد حكمت اعداؤنا فينا بما — من النزاع زاد عن حدود
عظامنا قد كسروا كمثلما — قصبة مرضوضة او عود
والرب من رأفته انهض را — س شعبه كعلم السعود
يا ربنا بجودك ابعث عاجلاً — مسيحنا ابن ملكنا داود
ومعه ايليا النبي متمماً — نبوة قديمة العهود

ابارك الرب الذي نصحني . وايضاً بالليل تنذرني كليتاي : جعلت الرب امامي في كل حين لانه عن يميني فلا اتزعزع : لذلك فرح قلبي وابتهجت روحي . جسدي ايضاً يسكن مطمئناً : لانك لن تترك نفسي في الهاوية . لن تدع تقيك يرى فساداً : تعرفني سبيل الحياة . امامك شبع سرور . في يمينك نعم الى الابد (مز ١٦ : ٧ — ١١) ليت من صهيون خلاص اسرائيل عند رد الرب سبي شعبه يهتف يعقوب ويفرح اسرائيل (١٤ : ٧)

לְמַעַנְךָ וְלֹא לָנוּ וּלְשִׁכְבֵי מְעָרָה בְּנֵה נָא צְבִי תִפְאָרָה יְרוּשָׁלַיִם הַיְקָרָה
בִּזְכוּת תּוֹרָה הַיְשָׁרָה . דִּבְּרוֹת עֲשָׂרָה :

סוֹדְךָ גַּלֵּה לְגַלְמוּדָה . תְּגַלֶּנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה .
בִּזְכוּת תּוֹרָה חֲמוּדָה . עֵינַיִם מְאִירָה :

שְׁלַח לִי גוֹאֵל מְנַחֵם . אֲבֵילֵי צִיּוֹן תְּנַחֵם .
אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם . וּתְכוֹנֵן עֲפָרָה :

עַד מָתַי תִּשְׁכַּח בָּנֶיךָ . וַעֲדַת סְגֻלָּתֶךָ .
שָׁתוּ כוֹס מִיָּדֶךָ . וְגַם מָצוּ שְׁמָרָה :

בְּאוֹיְבַי עֲשֵׂה נְקָמָה . כִּי קָמוּ עָלַי בְּיַד רָמָה .
כִּי לֹא יִירַשׁ בֶּן הָאָמָה . עִם בֶּן הַגְּבִירָה :

הֲשִׁיבֵנוּ וְנָשׁוּבָה . תּוֹךְ עִיר צִיּוֹן הָעֲלוּבָה .
וְנִהְיֶה בַּעֲלֵי תְשׁוּבָה . לֵב טָהוֹר לִי בְּרָא :

שְׁלַח לָנוּ אֶת מְשִׁיחֵנוּ . עִם אֵלִיָּהוּ נְבִיאֵנוּ .
כִּי הוּא יָאִיר עֵינֵינוּ . וִיבַשֵּׂר בְּשׂוֹרָה :

אָזַי יִרְאוּ עֵינֵינוּ . וְגַם יִשְׂמַח לִבֵּנוּ .
בְּבִנְיַן בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ . וְשָׁם נַדְלִיק הַמְּנוֹרָה :

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח . נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוּתוֹ :
אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ . נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ :
אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף . לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ :
קַדְמוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא . רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ :
הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצָר . יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ :
שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ אֶל . אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ :

اليك او لنائمي المغاره اورشليم شيد المحتاره
من اجل توراة سمت عباره والكلمات العشر المختاره

اسرارك اعلن سيدي لشعبكا تفرح اذاً بنات يهوذا بكا
من اجل توراة زهت في كتبكا منيرة عيوننا اناره

ارسل لنا المخلص المعزي لبائسي صهيون كي يعزي
وارأف بهم ايام لا تخز اقم لنا في ارضها العماره

حتى م تنسى ربنا اولادكا وشعبك الذي غدا مختاركا
من من يديك امتص ربي كأسكا وشرب الثملة مع اكداره

من العدى انتقم الي الباغيه قامت علي باياد عاليه
فلا يكون الارث لابن الجاريه مع سيد له هو ابن ساره

فردنا حتى نعود طائعين في وسط صهيون بنصر ظافرين
نكون فيها بسلام تائبين ربي اخلقن في قلبنا الطهاره

ارسل لنا بعجل مسيحنا ومعه ايليا النبي حبيبنا
وهو ينير بالهدى اعيننا مبشراً باحسن البشاره

حتى ترى حينئذ عيوننا كذا تسر بالهنا قلوبنا
اذ يبتنى هيكلنا وقدسنا داخله تنور المناره

ربي اعظم شاكراً ومسبحاً هو كائن بل لاحدود لكونه
هو واحد اذ ليس فرد شبهه وهو الخفي ذو وحدة لاتنتهي
لا شكل للمولى ولاجسم الى رب الورى من لا مثيل لقدسه
هو سابق للكائنات جميعها اا ازلي لاحد له في بدئه
هو سيد للعالمين ومدهش للناس في ملكوته وبعزه
كم من نبوات بها اوحى الى اخياره الابرار صفوة شعبه

לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹד . נָבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוּנָתוֹ :
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל . עַל יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ :
לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר . דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ :
צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ . מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמוּתוֹ :
גּוֹמֵל לְאִישׁ חָסִיד כְּמִפְעָלוֹ : נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ :
יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִים מְשִׁיחֵנוּ . לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ :
מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ . בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ :
אֵלֶּה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְעִקָּרִים . הֵן הֵם יְסוֹד דַּת אֵל וְתוֹרָתוֹ :
תּוֹרַת משֶׁה אֱמֶת וּנְבוּאָתוֹ . בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ :

בָּרוּךְ יְיָ כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי : יְיָ עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעֱזָרְתִּי וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אֲהוֹדֶנּוּ : יְיָ עֹז לָמוֹ וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם :

ואומרים מז׳ סז

וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה וַתֹּאמַר עָלַץ לִבִּי בַּיְיָ רָמָה קַרְנִי בַּיְיָ רָחַב פִּי עַל אוֹיְבַי כִּי שָׂמַחְתִּי בִּישׁוּעָתֶךָ : אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ : אַל תַּרְבּוּ תְדַבְּרוּ גְּבֹהָה גְבֹהָה יֵצֵא עָתָק מִפִּיכֶם כִּי אֵל דֵּעוֹת יְיָ וְלוֹ נִתְכְּנוּ עֲלִילוֹת : קֶשֶׁת גִּבֹּרִים חַתִּים וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חָיִל : שְׂבֵעִים בַּלֶּחֶם נִשְׂכָּרוּ וּרְעֵבִים חָדֵלּוּ עַד עֲקָרָה יָלְדָה שִׁבְעָה וְרַבַּת בָּנִים אֻמְלָלָה : יְיָ מֵמִית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיָּעַל : יְיָ מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׁיר מַשְׁפִּיל אַף מְרוֹמֵם : מֵקִים מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם נְדִיבִים וְכִסֵּא כָבוֹד יַנְחִלֵם כִּי לַיְיָ מְצֻקֵי אֶרֶץ וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל : רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר וּרְשָׁעִים בַּחֹשֶׁךְ יִדָּמּוּ כִּי לֹא בְכֹחַ יִגְבַּר אִישׁ : יְיָ יֵחַתּוּ מְרִיבָיו עָלָיו בַּשָּׁמַיִם יַרְעֵם יְיָ יָדִין אַפְסֵי אָרֶץ וְיִתֶּן־עֹז לְמַלְכּוֹ וְיָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ : אָתוֹהִי כְּמָה רַבְרְבִין וְתִמְהוֹהִי כְּמָה תַקִּיפִין מַלְכוּתֵהּ מַלְכוּת עָלַם וְשָׁלְטָנֵהּ עִם דָּר וְדָר : וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ : עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה וְאֶהֱמֶה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי

ونبي كموسى لم يقم ما بين اسـ	ـرائيل كلم ربه في وجهه
وشريعة غراء اعطى شعبه	بنبيه وهو الامين لبيتـه
لا يبدل الرحمن في ناموسه	شيئاً وليس تغير في دينه
ويرى خفايانا ويرقبنا ويعـ	ـلم قبل بدء الشيء آخرامره
بالخير يوفي الصالحين جزاءهم	ويكافيء الشرير ذاك كشره
ومسيحنا سيجيء بعد ليفتدي	شعباً ترقبه بفارغ صبره
ويقيم موتانا الاله بفضله	فمبارك اسم العلي في مجده
وثلاث عشر عقيدة صارت لنا	كاساس ناموس الاله وشرعه
توراة موسى الحق مع وحي له	فمبارك اسم العلي في مجده

مبارك الرب لانه سمع صوت تضرعي : الرب عزي وترسي عليه اتكل قلبي فانتصرت . ويبتهج قلبي وباغنيتي احمده : الرب عزلهم وحصن خلاص مسيحه هو : خلص شعبك وبارك ميراثك وارعهم واحملهم الى الابد (مز ٢٨ : ٦ ـ ٩) .

ويقولون مز ٦٧

فصلت حنة وقالت فرح قلبي بالرب . ارتفع قرني بالرب . اتسع فمي على اعدائي لاني قد ابتهجت بخلاصك : ليس قدوس مثل الرب . لانه ليس غيرك . وليس صخرة مثل الهنا : لاتكثروا الكلام العالي المستعلي ولتبرح وقاحة من افواهم . لان الرب اله عليم وبه توزن الاعمال : قسي الجبابرة انحطمت والضعفاء تمنطقوا بالبأس : الشباعى آجروا انفسهم بالخبز والجياع كفوا . حتى ان العاقر ولدت سبعة وكثيرة البنين ذبلت : الرب يميت ويحيي . يهبط الى الهاوية ويصعد : الرب يفقر ويغني يضع ويرفع : يقيم المسكين من التراب . يرفع الفقير من المزبلة للجلوس مع الشرفاء ويملكهم كرسي المجد . لان الرب اعمدة الارض وقد وضع عليها المسكونة : ارجل اتقيائه الحرس والاشرار في الظلام يصمتون . لانه ليس بالقوة يغلب الانسان : مخاصمو الرب ينكسرون . من السماء يرعد عليهم . الرب يدين اقاصي الارض ويعطي عزاً لملكه ويرفع قرن مسيحه : (صم ١ ٢ : ١ ـ ١٠) آياته ما اعظمها وعجائبه ما اقواها . ملكوته ملكوت ابدي وسلطانه الى دور فدور (دا ٣ : ٣٣) اما نحن شعبك وغنم رعايتك نحمدك الى الدهر . الى دور فدور نحدث بتسبيحك (مز ٧ : ١٣) مساءً وصباحاً وظهراً اتكلم وائن فيسمع صوتي (٥٥ : ١٨) . عند ما ترنمت كواكب الصبح معاً وهتف جميع بني الله

בְּרָן־יַחַד כּוֹכְבֵי בֹקֶר וַיָּרִיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים: לֹא אִירָא מֵרִבְבוֹת עָם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי: וַאֲנִי בַּיְיָ אֲצַפֶּה אוֹחִילָה לֵאלֹהֵי יִשְׁעִי יִשְׁמָעֵנִי אֱלֹהָי: בשבת אין אומרים (אַל תִּשְׂמְחִי אֹיַבְתִּי לִי כִּי נָפַלְתִּי קָמְתִּי כִּי אֵשֵׁב בַּחֹשֶׁךְ יְיָ אוֹר לִי) כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי: רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ:

סדר הברכות והזמירות

אֱלֹהַי נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה. אַתָּה בְרָאתָהּ. אַתָּה יְצַרְתָּהּ. אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי. וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי. וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא. כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁאַתָּה הוּא רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים. אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת. מוֹשֵׁל בְּכָל הַבְּרִיּוֹת. חַי וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

בָּאַ״יְ אֱמֶ״הָ פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

בָּאַ״יְ אֱמֶ״הָ מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּאַ״יְ אֱמֶ״הָ זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּאַ״יְ אֱמֶ״הָ מַלְבִּישׁ עֲרוּמִּים:

בָּאַ״יְ אֱמֶ״הָ הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:

בָּאַ״יְ אֱמֶ״הָ רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:

בָּאַ״יְ אֱמֶ״הָ הַמֵּכִין מִצְעֲדֵי גָבֶר:

בָּאַ״יְ אֱמֶ״הָ שֶׁעָשָׂה לִי כָּל צָרְכִּי:

בָּאַ״יְ אֱמֶ״הָ אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:

בָּאַ״יְ אֱמֶ״הָ עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:

בָּאַ״יְ אֱמֶ״הָ שֶׁלֹּא עָשַׂנִי גּוֹי (האשה אומרת גּוֹיָה):

בָּאַ״יְ אֱמֶ״הָ שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד (האשה אומרת שִׁפְחָה).

(اي ٣٨ : ٧) . لا اخاف من ربوات الشعوب المصطفين علي من حولي (مز ٣ : ٧) ولـكنني اراقب الرب اصبر لاله خلاصي يسمعني الهي : لا تشمتي بي ياعدوتي . اذا سقطت اقوم . اذا جلست في الظلمة فالرب نور لي (مي ٧ : ٧ـ٨) : لاني لك يارب صبرت انت تستجيب يارب الهي (مز ٣٨ : ١٦) رجلي واقفة على سهل . في الجماعات ابارك الرب (مز ٢٦ : ١٢)

البركات والترنيمات .

يا الهي ان الروح التي جعلتها في . هي طاهرة . انت خلقتها انت كونتها انت نفختها في وانت تحفظها داخلي . وانت ستاخذها مني وتردها لي في المستقبل . فما زالت الروح في فانا اعترف امامك يارب الهي واله ابائي انك انت هو رب كل المصنوعات . سيد كل الارواح . حاكم على كل المخلوقات . حي وثابت وقيوم الى الابد . مبارك انت يارب الذي يرد الارواح لجثث ميتة

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم المعطي الديك ادراكا للتميز بين النهار وبين الليل

مبارك انت يارب الهنـا ملك العـالم الفاتح اعين العميان
» » » » » » المطلق الاسرى
» » » » » » المقوم المنحنين
» » » » » » الـكاسي العريانين
» » » » » » المعطي قوة للتعبان
» » » » » » الباسط الارض على المياه
» » » » » » المرشد خطوات الانسان
» » » » » » الذي هيأ لي كل لوازمي
» » » » » » المنطق اسرائيل بالجبروت
» » » » » » المكلل اسرائيل بالبهاء
» » » » » » الذي لم يجعلني وثنياً (الامرأة تقول) وثنية
» » » » » » الذي لم يجعلني عبداً (الامرأة تقول) جارية

בָּא״יָ אֱמ״ה שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה (האשה אומרת שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ) :
בָּא״יָ אֱמ״ה הַמַּעֲבִיר חֶבְלֵי שֵׁנָה מֵעֵינֵינוּ וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפֵּינוּ :

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ . וְתַדְבִּיקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ . וְאַל תְּבִיאֵנוּ לִידֵי חֵטְא . וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה . וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן . וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן . וְתַרְחִיקֵנוּ מִיֵּצֶר הָרָע : וְתַדְבִּיקֵנוּ בְּיֵצֶר הַטּוֹב וּתְנֵנוּ לְאַהֲבָה . לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים . בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ . וְגָמְלֵינוּ חֲסָדִים טוֹבִים . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּצִּילֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וָיוֹם . מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים . מֵאָדָם רָע . מֵאִשָּׁה רָעָה מִיֵּצֶר רָע . מֵחָבֵר רָע . מִשָּׁכֵן רָע . מִפֶּגַע רָע . מֵעַיִן הָרָע . וּמִלָּשׁוֹן הָרָע . מִמַּלְשִׁינוּת מֵעֵדוּת שֶׁקֶר . מִשִּׂנְאַת הַבְּרִיּוֹת . מֵעֲלִילָה . מִמִּיתָה מְשֻׁנָּה . מֵחוֹלָאִים רָעִים . מִמִּקְרִים רָעִים . מִדִּין קָשֶׁה . וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה . בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן בְּרִית וּמִדִּינָהּ שֶׁל גֵּיהִנֹּם :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דִּבְרֵי תוֹרָה : וְהַעֲרֶב נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל . וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי צֶאֱצָאֵינוּ כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לִשְׁמָהּ . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים . וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר : דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם : יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ : יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם : וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם :

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي لم يجعلني امرأة (الامرأة تقول الذي جعلني حسب ارادته)
» » » » » » الذي يزيل النوم من عيوني والنعاس من اجفاني

لتكن ارادة من لدنك يارب الهنا واله آبائنا ان تمرنا على شريعتك وتجعلنا ان نتبع وصاياك ولا تجعلنا تحت سلطة الخطيئة ولا سلطة المعصية ولا سلطة التجربة ولا الهوان وان تبعدنا عن الميل الى الشر وتقربنا للميل الى الخير . واجعلنا ان نجد محبة ونعمة ورأفة ورحمة امامك وامام كل الذين يروننا . وكافئنا باحسانات حسنة . مبارك انت يارب المجازي شعبه اسرائيل باحسانات حسنة

لتكن ارادة من لدنك يارب الهنا واله ابائنا ان تخلصنا هذا اليوم وفي كل يوم من الوقح ومن الوقاحة . من انسان رديء ومن امرأة رديئة ومن اميال رديئة . من رفيق رديء ومن جار رديء ومن صدفة رديئة ومن عين رديئة ومن لسان رديء ومن النميمة ومن شهادة زور ومن بغض البشر ومن الدسيسة ومن موت غير طبيعي . ومن امراض خبيثه . ومن حوادث رديئة ومن حكم صارم ومن خصم قاس سواء كان ابن العهد او غير ابن العهد . ومن قصاص جهنم .

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بما يخص كلام الشريعة اجعل يارب الهنا كلام شريعتك لذيذاً في فمنا وفي افواه شعبك بيت اسرائيل لكي نكون نحن وذريتنا وذرية ذريتنا جميعاً عارفين اسمك ودارسين شريعتك من اجلها (حباً بها) مبارك انت يارب الذي يعلم الشريعة لشعبه اسرائيل : مبارك انت يارب الهنا ملك العالم الذي اختارنا من كل الشعوب واعطانا شريعته . مبارك انت يارب المعطي الشريعة .

وكلم الرب موسى قائلاً : كلم هرون وبنيه قائلاً . هكذا تباركون بني اسرائيل قائلين لهم : يباركك الرب ويحرسك : يضيء الرب بوجهه عليك ويرأف بك : يرفع الرب وجهه عليك ويمنحك سلاماً : فيجعلون اسمي على بني اسرائيل وانا اباركهم (عد ٦ : ٢٢ـ٢٧)

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ. וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם. וּזְכוֹר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַהֲבַת הַקַּדְמוֹנִים. אַבְרָהָם יִצְחָק. וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ. אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד. וְאֶת הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה. וְאֶת הָעֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ: וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֹק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים: וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם | אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנַּעַר וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי | עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְיָ | יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְיָ יֵרָאֶה:

الهنا واله اباءنا . اذكرنا بذكر حسن امامك . واستفقدنا بزيارة الخلاص والرحمة من سموات السموات القديمة . واذكر لنا يارب الهنا محبة عبيدك القديمين ابرهيم واسحق ويعقوب . والميثاق والفضل واليمين الذي حلفت لابرهيم ابينا في جبل موريا . والرباط الذي ربط به ابنه اسحق على المذبح كما هو مكتوب في شريعتك :

وحدث بعد هذه الامور ان الله امتحن ابرهيم . فقال له يا ابرهيم . فقال هاءنذا فقال خذ ابنك وحيدك الذي تحبه اسحق واذهب الى الارض المريا واصعده هناك محرقة على احد الجبال الذي اقول لك : فبكر ابرهيم صباحاً وشد على حماره واخذ اثنين من غلمانه معه واسحق ابنه وشقق حطباً لمحرقة وقام وذهب الى الموضع الذي قال له الله : وفي اليوم الثالث رفع ابرهيم عينيه وابصر الموضع من بعيد : فقال ابرهيم لغلاميه اجلسا انتما ها هنا مع الحمار . واما انا والغلام فنذهب الى هناك ونسجد ثم نرجع اليكما فاخذ ابرهيم حطب المحرقة ووضعه على اسحق ابنه واخذ بيده النار والسكين فذهبا كلاهما معاً : وكلم اسحق ابرهيم اباه وقال يا ابي . فقال هاءنذا يا ابني . فقال هوذا النار والحطب ولكن اين الخروف للمحرقة . فقال ابرهيم الله يرى له الخروف للمحرقة يا ابني . فذهبا كلاهما معاً : فلما اتيا الى الموضع الذي قال له الله بنى هناك ابرهيم المذبح ورتب الحطب وربط اسحق ابنه ووضعه على المذبح فوق الحطب : ثم مد ابرهيم يده واخذ السكين ليذبح ابنه : فناداه ملاك الرب من السماء وقال ابرهيم ابرهيم . فقال هاءنذا : فقال لا تمد يدك الى الغلام ولا تفعل به شيئاً . لاني الآن علمت انك خائف الله فلم تمسك ابنك وحيدك عني : فرفع ابرهيم عينيه ونظر واذا كبش وراءه ممسك في الغابة بقرنيه . فذهب ابرهيم واخذ الكبش واصعده محرقةً عوضاً عن ابنه : فدعا ابرهيم اسم ذلك الموضع « يهوه يرأه » . حتى انه يقال اليوم في جبل الرب يرى .

וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְיָ אֶל־אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן־הַשָּׁמָיִם׃ וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְיָ כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ׃ כִּי־בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו׃ וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי׃ וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע׃

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ. וְיִגּוֹלּוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ. וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים. וְתִכָּנֵס לָנוּ לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין. וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל. יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ. וּמֵעִירְךָ. וּמֵאַרְצְךָ. וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ כָּאָמוּר. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר׃

וְנֶאֱמַר. וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם׃
וְנֶאֱמַר. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ׃ וְנֶאֱמַר. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ׃ וֶהֱבִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירִשְׁתָּהּ. וְהֵיטִבְךָ וְהִרְבְּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ׃ וְנֶאֱמַר. יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה׃ וְנֶאֱמַר. וְעֵת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יִוָּשֵׁעַ׃ וְנֶאֱמַר. בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעָם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא גְאָלָם וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם׃ וְנֶאֱמַר. מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם׃

ونادى ملاك الرب ابرهيم ثانية من السماء : وقال بذاتي اقسمت يقول الرب ان من اجل انك فعلت هذا الامر ولم تمسك ابنك وحيدك : اباركك مباركة واكثر نسلك تكثيراً كنجوم السماء وكالرمل الذي على شاطىء البحر ويرث نسلك باب اعدائه : ويتبارك في نسلك جميع امم الارض . من اجل انك سمعت لقولي . ثم رجع ابرهيم الى غلاميه فقاموا وذهبوا معاً الى بئر سبع . وسكن ابرهيم في بئر سبع (تك ٢٢ : ١ ـ ١٩)

رب العالم . كما ان ابرهيم تغلب على رقته ليتمم مشيئتك بقلب تام هكذا لتتغلب رحمتك على غضبك . وتقوى رحمتك على خاصياتك العادلة وتعاملنا يارب الهنا بخاصية الرأفة والرحمة ولا تحاكمنا حسب العدالة المدققة بل حسب جودك العظيم . ليرجع حمو غضبك عن شعبك وعن مدينتك وعن ارضك وعن ميراثك . وتمم لنا يارب الهنا الكلام الذى اكدته لنا بشريعتك عن يد عبدك موسى . كما قيل « اذكر ميثاقي مع يعقوب وايضاً ميثاقي مع اسحق . واذكر ايضاً ميثاقي مع ابرهيم . واذكر الارض » (لا ٢٦ : ٤٢)

وقيل . « ولكن مع ذلك ايضاً متى كانوا في ارض اعدائهم ما ابيتهم ولا كرهتهم حتى ابيدهم . وانكث ميثاقي معهم . لاني انا الرب الههم » (لا ٢٦ : ٤٤) وقيل . « بل اذكر لهم الميثاق مع الاولين الذين اخرجتهم من ارض مصر امام اعين الشعوب لاكون لهم الهاً . انا الرب » . (لا ٢٦ : ٤٥) . وقيل « يرد الرب الهك سبيك ويرحمك ويعود فيجمعك من جميع الشعوب الذين بددك فيهم الرب الهك : ان يكن قد بددك الى اقصاء السموات فمن هناك يجمعك الرب الهك . ومن هناك ياخذك : ويأتي بك الرب الهك الى الارض التي امتلكها اباؤك فتمتلكها ويحسن اليك ويكثرك اكثر من ابائك » : (تث ٣٠ : ٣ ـ ٥) : وقيل « يارب ارأف بنا . اياك انتظرنا . كن عضدهم في الغدوات . خلاصنا ايضاً في وقت الضيقة » (اش ٣٣ : ٢) . وقيل . « وهو وقت ضيق على يعقوب ولكن سيخلص منها » (ار ٣٠ : ٧) وقيل . « في كل ضيقهم تضايق . وملاك حضرته خلصهم . بمحبته وشفقته هو فكهم ورفعهم وجمعهم كل الايام القديمة » . (اش ٦٣ : ٩) وقيل . « من هواله مثلك يغفر الاثم ويصفح عن الذنب لبقية ميراثه . ولا يحفظ الى الابد غضبه . فانه يسر بالرأفه : يعود يرحمنا ويدوس اثامنا . وتطرح في اعماق البحر جميع خطاياهم :

תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: וְנֶאֱמַר. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר. הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרְאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם עֹשֶׂה אוֹתָם אוֹכֵל מִפֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לוֹ לָעוֹלָם הַבָּא. וְאֵלּוּ הֵן. כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַכְּנֶסֶת וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בַּסֵּתֶר כְּבַגָּלוּי וּמוֹדֶה עַל הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכִּים וְיֹאמַר:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ: מָה אָנוּ. מֶה חַיֵּינוּ. מֶה חַסְדֵּנוּ. מַה צִּדְקוֹתֵינוּ. מַה יְשׁוּעָתֵנוּ. מַה כֹּחֵנוּ. מַה גְּבוּרָתֵנוּ. מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ. וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ. וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע. וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂינוּ תֹהוּ. וִימֵי חַיֵּינוּ הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל: לְבַד הַנְּשָׁמָה הַטְּהוֹרָה שֶׁהִיא עֲתִידָה לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְכָל הַגּוֹיִם כְּאַיִן נֶגְדֶּךָ. שֶׁנֶּאֱמַר הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וּכְשַׁחַק מֹאזְנַיִם נֶחְשָׁבוּ הֵן אִיִּים כַּדַּק יִטּוֹל:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ בְּנֵי אַבְרָהָם אוֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה זֶרַע יִצְחָק עֲקֵדְךָ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן:

تصنع الامانة ليعقوب . والرأفة لابرهيم اللتين حلفت لابائنا منذ ايام القدم » (مي ٧ : ١٨ ـ ٢٠) . وقيـل . « آتي بهم الى جبـل قدسي . وافرحهم في بيت صلاتي وتكون محرقاتهم وذبائحهم مقبولة على مذبحي لان بيتي بيت الصلاة يدعى لكل الشعوب » (اش ٥٦ : ٧)

هذه هي الامور التي لا حد لها (حسب الشريعة) : زوايا الحقل (التي يلزم ان تترك للفقراء وقت الحصاد) . باكورة الاثمـار . التقدمة (التي كانت الذكور تقدمها عند ظهورها امام الرب) . الزكاة . درس الشريعة : هذه هي الاشياء التي يأكل الانسان اثمارها في هذا العالم . واما الرأسمال فيبقى له للعالم الآتي . وهي احترام الاب والام . والزكاة . وزيادة المرضى . واضافة المسافرين . والذهاب الى الكنيس (محل العبادة) باكراً . ومصالحـة الانسان مع رفيقه والرجل مع امرأته . واما درس الشريعة فتساويها كلها .

ليكن الانسان دائماً خائف الرب في السر والجهر ويعترف بالحق . ويتكلم بالصدق في قلبه . ويبكر صباحاً ويقول .

رب العالمين وسيد الاسياد . ليس من اجل ميراثنا نطرح تضرعاتنا امام وجهك بل من اجل مراحمك الكثيرة . ياسيد اسمع . ياسيد اغفر . ياسيد اصغ واصنع لاتؤخر من اجل نفسك يا الهي . لان اسمك دعي على مدينتك وعلى شعبك (دا ٩ : ١٨ـ١٩) ما نحن . ما حياتنا . ما فضلنا . ما ميراثنا . ما قوتنا . ما قدرتنا . ماذا نقول امامك يارب الهنـا واله ابائنا . اليس كل الاقوياء كلا شيء امامك . ورجال الصيت كانهم لم يكونوا . والعلماء كانهم بدون معرفة . والفهماء بدون فطنة . فان اكثر اعمالنا ضلال . وايام حياتنا باطلة امامك . حتى ان افضلية الانسان على الحيوان كلا شيء . ما خلا الروح الطاهرة التي سنعطي حساباً عنها عند الدينونة امام عرش مجدك . وكل الامم كلا شيء امامك . كما قيل . « هوذا الامم كنقطة من دلو وكغبار الميزان تحسب . هوذا الجزائر يرفعها كدقة » . (اش ٤٠ : ١٥) .

ولكن نحن شعبك بنو عهدك بنو ابرهيم محبك الذي حلفت له في جبل موريا نسل اسحق الذي ربط من اجلك . الذي ربط على ظهر المذبح . جماعة يعقوب ابنك بكرك . الذي من محبتك التي احببته بها ومن فرحك الذي فرحته به دعيت اسمه اسرائيل ويشورون.

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ. וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְרוֹמְמָךְ. וְלִתֵּן שִׁיר שֶׁבַח וְהוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְחַיָּבִים אֲנַחְנוּ לוֹמַר לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּכָל יוֹם תָּמִיד. אַשְׁרֵינוּ מַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ. מַה נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ. וּמַה יָּפָה מְאֹד יְרֻשָּׁתֵנוּ. אַשְׁרֵינוּ כְּשֶׁאָנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים בְּבָתֵּי כְנֵסִיּוֹת וּבְבָתֵּי מִדְרָשׁוֹת וּמְיַחֲדִים שִׁמְךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה הוּא אֶחָד קוֹדֶם שֶׁבָּרָאתָ הָעוֹלָם וְאַתָּה הוּא אֶחָד לְאַחַר שֶׁבָּרָאתָ הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא אֵל בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאַתָּה הוּא אֵל בָּעוֹלָם הַבָּא. וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ. קַדֵּשׁ שִׁמְךָ בְּעוֹלָמָךְ עַל עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ וּבִישׁוּעָתְךָ מַלְכֵּנוּ תָּרוּם וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ. וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּקָרוֹב לְמַעַן שְׁמֶךָ בָּרוּךְ הַמְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בָּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת בִּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קַבֵּץ נְפוּצוֹת קֹוֶיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא אֱלֹהִים לְבַדְּךָ עֶלְיוֹן לְכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה תַּעֲשֶׂה וּמַה תִּפְעָל: אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם חַי וְקַיָּם עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ. וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי צְפַנְיָה חוֹזָךְ כָּאָמוּר. בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ:

لذلك يجب علينا ان نشكرك ونسبحك ونمجدك ونعليك . ونقدم نشيد تسبيح وشكر لاسمك العظيم . ويجب علينا ان نقول امامك ترنيمة يومياً دائماً . طوبى لنا ما احسن قسمنا . وما اسعد نصيبنا . وما اجمل ميراثنا . طوبى لنا لاننا نبكر صباحاً . ونتأخر مساءً في الكنائس وفي محال درس الشريعة . ونوحد اسمك في كل يوم دائماً قائلين مرتين بمحبة .

اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد (تث ٦:٤)

(بصوت منخفض) مبارك اسم مجد ملكوته الى ابد الابدين

انت واحد قبل ما خلقت العالم . وانت واحد بعد ما خلقت العالم . انت الله في هذا العالم وانت الله في العالم الآتي . انت هو وسنوك لن تنتهي (مز ١٠٢ : ٢٨) . قدس اسمك في عالمك بشعب يقدس اسمك . وبخلاصك ارفع وعلي قرننا . وخلصنا عاجلاً من اجل اسمك . مبارك الذي يقدس اسمه علناً بين الجموع .

انت الرب الاله في السماء من فوق وعلى الارض من تحت في سماء السموات العليا والسفلى . انت الاول وانت الآخر . وسواك لايوجد اله (اش ٤٤ : ٦) . اجمع المبددين من الذين لهم رجاء بك من اربع زوايا الارض . لكي تتحقق وتعلم جميع داخلي العالم انك « انت هو الاله وحدك العالي على كافة ممالك الارض . انت صنعت السموات والارض والبحر وما فيها (اش ٣٧ : ١٦) ومن من كل اعمال يديك سواءً كانت سماوية او ارضية يقول لك ماذا تصنع وماذا تفعل . ابانا الذي في السموات الحي والقيوم اصنع معنا احساناً وفضلاً . من اجل مجد اسمك العظيم القوي المهيب الذي دعي علينا . وتمم لنا يارب الهنا الكلام الذي به اكدته لنا عن يد نبيك صفنيا . كما قيل . « في الوقت الذي فيه آتي بكم وفي وقت جمعي اياكم . لاني اصيركم اسماً وتسبيحةً في شعوب الارض كلها حين ارد مسبييكم قدام اعينكم قال الرب » (صف ٣ : ٢٠)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַחֵם עָלֵינוּ וְתִמְחוֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטֹּאתֵינוּ . וּתְכַפֶּר־לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחוֹל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְשֶׁתִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַּן הַתָּמִיד שֶׁיְּכַפֵּר בַּעֲדֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ : כָּאָמוּר

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ : וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַייָ כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד : אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם : וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין : עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַייָ : וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַייָ : וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַייָ :

בשבת

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ :

בראש חדש

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַייָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד : וְעִשָּׂרֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַייָ : וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה : וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַייָ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ :

لتكن ارادة من لدنك يارب الهنا واله ابائنا . ان ترحمنا وتعفو عن كل خطايانا وتغفر لنا كل ذنوبنا وتصفح عن كل معاصينا . وان يبنى بيت المقدس عاجلاً في ايامنا . وتقدم امامك القربان الدائم ليكفر عنا . كما كتبت لنا بشريعتك عن يد عبدك موسى . كما قيل .

وكلم الرب موسى قائلاً : اوص بني اسرائيل وقل لهم . قرباني طعامي مع وقائدي رائحة سروري تحرصون ان تقربوه لي في وقته : وقل لهم هذا هو الوقود الذي تقربون للرب خروفان حوليان صحيحان لكل يوم محرقةً دائمة : الخروف الواحد تعمله صباحاً والخروف الثاني تعمله بين العشائين : وعشر الايفة من دقيق ملتوت بربع الهين من زيت الرض تقدمةً : محرقة دائمة . هي المعمولة في جبل سيناء . لرائحة سرور وقوداً للرب : وسكيبها ربع الهين للخروف الواحد . في القدس اسكب سكيب مسكر للرب : والخروف الثاني تعمله بين العشائين لتقدمة الصباح وكسكيبه تعمله وقود رائحة سرور للرب : (عد ٢٨ : ١ ـ ١٠)

في السبت

وفي يوم السبت خروفان حوليان صحيحان وعشران من دقيق ملتوت بزيت تقدمةً مع سكيبه : محرقة كل سبت فضلاً عن المحرقة الدائمة وسكيبها (عد ٢٨ : ٩ ـ ١٠)

في رأس الشهر

وفي رؤوس شهوركم تقربون محرقة للرب ثورين ابني بقر وكبشاً واحداً وسبعة خراف حولية صحيحة : وثلثة اعشار من دقيق ملتوت بزيت تقدمةً لكل ثور . وعشرين من دقيق ملتوت بزيت تقدمةً للكبش الواحد : وعشراً واحداً من دقيق ملتوت بزيت تقدمةً لكل خروف محرقةً رائحة سرور وقوداً للرب : وسكائبهن تكون نصف الهين للثور وثلث الهين للكبش وربع الهين للخروف من خمر . هذه محرقة كل شهر من اشهر السنة : وتيساً واحداً من المعز ذبيحة خطية للرب . فضلاً عن المحرقة الدائمة يقرب مع سكيبه (عد ٢٨ : ١١ ـ ١٥)

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתָךְ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֶאֱמַר. וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת כֵּיצַד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה מָנֶה בְּכָל יוֹם. מַחֲצִיתוֹ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתוֹ בָּעֶרֶב: וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יְתֵרִים שֶׁמֵּהֶם מַכְנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל מְלֹא חָפְנָיו בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים וּמַחֲזִירָן לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים. כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת דַּקָּה מִן הַדַּקָּה. וְאַחַד עָשָׂר סַמָּנִים הָיוּ בָהּ. וְאֵלּוּ הֵן הַצֳּרִי. וְהַצִּפֹּרֶן. וְהַחֶלְבְּנָה. וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר. וּקְצִיעָה. וְשִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ. וְכַרְכּוֹם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. קֹשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. קִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. קִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָת וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם לֹא מָצָא יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּר עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רוֹבַע. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן הַבַּבְלִי אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא. אִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה לָמָּה הִיא בָאָה. כְּדֵי לְיַפּוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין לָמָה הוּא בָא. כְּדֵי לִשְׁרוֹת

انت يارب الهنا الذي امامك كان اباؤنا يوقدون بخوراً عطراً عند ما كان بيت المقدس قائماً كما اوصيتهم عن يد نبيك موسى كما هو مكتوب بشريعتك .

وقال الرب لموسى خذلك اعطاراً . ميعةً واظفاراً وقنةً عطرة ولباناً نقياً تكون اجزآءً متساوية : فتصنعها بخوراً عطراً . صنقه العطار مملحاً نقياً مقدساً : وتسحق منه ناعماً وتجعل منه قدام الشهادة في خيمة الاجتماع حيث اجتمع بك قدس الاقداس يكون عندكم : (خر ٣٠ : ٣٤ ـ ٣٦) وقيل « ويوقد عليه هرون بخوراً عطراً كل صباح . حين يصلح السرج يوقده : وحين يصعد هرون السرج بين العشائين يوقده بخوراً دائماً امام الرب في اجيالكم » : (خر ٣٠ : ٧ ـ ٨)

قد علمنا الاسياد كيف كان مزيج البخور . كان يحتوي على ثلاثمائة وثمان وستين مانه (١). منها ثلاثمائة وخمس وستون على عدد أيام السنة الشمسية مانة كل يوم نصف في الصباح ونصف في المساء ومن الثلاث المانات الباقية كان الكاهن الاعظم يدخل ويأخذ ملء حفنتيه في يوم الغفران ويضعها ثانيةً في الهاون في مساء يوم الغفران . لكي يثبت وصية « خذ الانعم من البخور المسحوق » : وهو كان مركباً من احد عشر نوعاً من الطيب وهذه هي الترياق (البلسان) . الاظفار . قناوشق . اللبان وزن سبعين مانة من كل منها مر وكاسيا وسنبلة الناردين . وزعفران . وزن ست عشرة مانة من كل منها : قسط اثنتا عشرة . سليخه (قشرة) (٢) ثلاث . قرفة تسع (٣). شنان كارشين تسعة قابيم (٤). خمر قبرصي ثلاث سيئات (٥). وثلاثة قابيم . وان لم يوجد خمر قبرصي . كان يؤتى بخمر ابيض قوي : من ملح سدومي ربع القاب . ومن النبات الذي يصعد دخانه عمودياً كمية قليلة . وايضاً قال ربي ناتان البابلي كمية قليلة من عنبر الاردن (٦). اذا وضع الكاهن فيها عسلاً افسدها . واذا انقص احد اجزائها استحق قصاص الموت .

ربان شمعون بن غمليئيل يقول ان الترياق هو راتنج يسيل من شقوق في شجر البلسان . لماذا كان يستعمل صابون كارشينا ؟ ليحسن بها الاظفار لكي تصير حسنة المنظر .

---

(١) المانة عيار وزن يعادل مئة شاقل . (٢) قشر نوع شجر عطري . (٣) او عود الطيب . (٤) القاب هو كيل للسوائل يساوي سدس السياءة סאה . (٥) السياءة تعادل مقدار ٩ لترات تقريباً (٦) حسب راي الميموني

בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה. וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הָדֵק: מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים. פִּטְּמָהּ לַחֲצָאִין כְּשֵׁרָה לְשָׁלִישׁ וּלְרָבִיעַ לֹא שָׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכְּלָל אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה לַחֲצָאִין. וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

תָּנֵי בַר קַפָּרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָאָה שֶׁל שִׁירַיִם לַחֲצָאִין. וְעוֹד תָּנֵי בַר קַפָּרָא אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קָרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיְיָ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

אַבַּיֵּי הֲוָה מְסַדֵּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְּׁמָא דִגְמָרָא וְאַלִּבָּא דְאַבָּא שָׁאוּל. מַעֲרָכָה גְדוֹלָה. קוֹדֶמֶת לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת. וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת. קוֹדֶמֶת לְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים. וְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים. קוֹדֵם לְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. וְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי קוֹדֵם לַהֲטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת. וַהֲטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת. קוֹדֶמֶת לְדַם הַתָּמִיד. וְדַם הַתָּמִיד. קוֹדֵם לַהֲטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת. וַהֲטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לִקְטֹרֶת. וּקְטֹרֶת קוֹדֶמֶת לְאֵבָרִים. וְאֵבָרִים קוֹדְמִין לְמִנְחָה. וּמִנְחָה קוֹדֶמֶת לַחֲבִיתִין. וַחֲבִיתִין קוֹדְמִין לִנְסָכִין. וּנְסָכִין קוֹדְמִין לְמוּסָפִין. וּמוּסָפִין קוֹדְמִין לְבָזִיכִין. וּבָזִיכִין קוֹדְמִין לְתָמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבָּיִם: שֶׁנֶּאֱמַר. וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים. עָלֶיהָ הַשְׁלֵם כָּל הַקָּרְבָּנוֹת כֻּלָּם:

لماذا كان يستعمل خمر قبرصي لتنقع فيه الاظفار حتى تصير قاسية ومع ان ماء رجلايم (١). كان مناسباً لها . غير انه لم كان يدخل الى الهيكل احتراماً .

فسرت البريثا . ربي ناتان يقول . انه كان يقول وهو يسحق « نعم جيداً . جيداً نعم » لان الصوت جيد للاطياب . ان مزجها انصافاً كانت مقبولة . اما اثلاثاً وارباعاً لم نسمع . قال ربي يهوذا هـذه هي القاعدة . ان كانت كعادتهـا انصافاً هي لائقة . وان نقص (الكاهن) واحـداً من اجزائها استحق قصاص الموت . وفسر ابن قپارة ان مجموع بقايا البخور من كل يوم كان يعادل النصف في كل ستين او سبعين سنة

وفسر ابن قپارة ايضاً انه لو وضع فيها قرطب (٢) عسل ما قدر انسان ان يقف من رائحتها . ولماذا لا يمزج معها عسل لان الشريعة قالت « كل خمير وكل نوع عسل لا توقدوا منه وقوداً للرب » : (لا ٢:١١) للرب الخلاص . على شعبك بركتك سلاه (مز ٣:٩). رب الجنود معنا ملجأنا اله يعقوب . سلاه (٤٦ : ١٢) يارب الجنود طوبى للانسان المتكل عليك (٨٤ : ١٣) . يارب خلص . يستجب لنا الملك في يوم دعائنا (٢٠ : ١٠). اردنا يارب اليك فنرتد . جدد ايامنا كالقديم (مرا ٥ : ٢١) فتكون تقدمة يهوذا واورشليم مرضية للرب كما في الايام القدم وكما في السنين القديمة (ملا ٣ : ٤)

اباية كان يرتب نظام الخدمة اليومية حسب التلمود وحسب رأي ابا شاؤل : الترتيب الكبير يسبق ترتيب البخور الثاني . وترتيب البخور الثاني كان يسبق صف قطعتي الخشب . وصف قطعتي الخشب يسبق رفع رماد المذبح الداخلي ورفع الرماد من المذبح الداخلي كان يسبق انارة الخمسة الانوار وانارة الخمسة الانوار تسبق رش دم المحرقة الدائمة . ورش دم المحرقة الدائمة يسبق انارة النورين الباقيين . وانارة النورين الباقيين تسبق تقدمة البخور . وتقدمة البخور تسبق تقدمة اعضاء الذبيحة وتقدمة اعضاء الذبيحة تسبق تقدمة الاكل . وتقدمة الاكل تسبق تقدمة المخبوزات (على الصاج) وتقدمة المخبوزات تسبق تقدمة السكائب وتقدمة السكائب تسبق التقدمات الاضافية (٣) والتقدمات الاضافية تسبق ملعقتي البخور (٤) وملعقتا البخور تسبقان المحرقة الدائمة التي في المساء كما قيل ويرتب عليها المحرقة ويوقد عليها شحم ذبائح السلامة (لا ٦:٥) وبها تم جميع التقدمات اليومية

---

(١) اسم نبع ماء (٢) القرطب هو ١/٦٤ من اللج . (٣) في السبوت والاعياد (٤) كان يوضع ملء ملعقتين من بخور مع خبز الوجوه في كل سبت

(א) אָנָּא. בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה : (אבג״יתץ)

(ב) קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ. שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא : (קרע״שטן)

(ג) נָא גִבּוֹר. דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ. כְּבָבַת שָׁמְרֵם : (נגד״יכש)

(ד) בָּרְכֵם טַהֲרֵם. רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם : (בטר״צתג)

(ה) חֲסִין קָדוֹשׁ. בְּרוֹב טוּבְךָ. נַהֵל עֲדָתֶךָ : (חקב״טנע)

(ו) יָחִיד גֵּאֶה. לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ : (יגל״פזק)

(ז) שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל. וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ. יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת : (שקו״צית)

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים אַתָּה צִוִּיתָנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ. וְלִהְיוֹת כֹּהֲנִים בַּעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם בְּדוּכָנָם וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וּבְטַל הַתָּמִיד. וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן בַּעֲבוֹדָתוֹ. וְלֹא לֵוִי בְּדוּכָנוֹ. וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אָמַרְתָּ וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ:

לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֵא שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ. וְעָמַדְנוּ עַל מַעֲמָדוֹ:

וְנֶאֱמַר. וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְיָ : וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וְנֶאֱמַר. זֹאת הַתּוֹרָה לָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלָאָשָׁם. וְלַמִּלּוּאִים. וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים:

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים. קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן. פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן. וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן. וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב. מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן. וְאִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב :

(١) نتوسل اليك . ان تفك بقوة يمينك العظيمة المربوطة بالاسر :
(٢) اقبل ترنيم شعبك . ارفعنا . طهرنا ايها المهيب :
(٣) ياقادر نتوسل اليك ان تحرس الذين يطلبون توحيدك كبؤبؤ العين :
(٤) باركهم . طهرهم وكافئهم دائماً بمراحم احسانك :
(٥) يا قوي . يا قدوس . ارشد جماعتك حسب كثرة جودك :
(٦) يا وحيد . يا جليل التفت الى شعبك الذين يذكرون قداستك :
(٧) اقبل استغاثتنا . واسمع صراخنا . يا عالم بالخفايا :

مبارك اسم مجد ملكوته الى ابد الابدين .

رب العالمين . انت اوصيتنا ان نقرب القربان الدائم (اليومي) بميعاده وان يكون الكهنة في خدمتهم . واللاويون في منصبهم والاسرائيليون في موقف انابتهم (١) والآن بسبب ذنوبنا قد خرب الهيكل وبطل القربان اليومي . ولا يوجد لنا كاهن في خدمته ولا لاوي في منصبه ولا اسرائيلي في موقف انابته وانت امرت «فنقدم ذبائح شفاهنا» (٢) (هو ١٤ : ٣)

لذلك لتكن مشيئتك يارب الهنا واله ابائنا ان يكون كلام شفاهنا لائقاً ومقبولاً ومرضياً امامك كما لو كنا قربنا القربان اليومي في وقته ووقفنا في موقفه .

وقيل « ويذبحه على جانب المذبح الى الشمال امام الرب . ويرش بنو هرون الكهنة دمه على المذبح مستديراً ». (لا ١ : ١١). وقيل « هذه شريعة المحرقة والتقدمة وذبيحة الخطيئة وذبيحة الاثم وذبيحة الملء وذبيحة السلامة » . (لا ٧ : ٣٧)

(مشنا . زباحيم ٥)

اين المحل الذي كانت تقدم فيه الذبائح ؟ الاكثر قداسةً بينها كانت تذبح في جهة الشمال (من المذبح) . الثور والتيس ليوم الغفران كانا يذبحان في جهة الشمال . وكان يقبل دمهما في اوعية الخدمة المقدسة في جهة الشمال . وكان ينبغي ان رش دمهما بين العصوين وعلى الحجاب وعلى المذبح الذهبي . اهمال اي واحد (اي رش) كان يوقف الغفران : وسائر الدم كان يسفكه الكاهن على القاعدة الغربية من المذبح الخارجي . وان لم يفعل هذا فلا مانع .

---

(١) قد خصص مجمع لهم في كل مدينة ليصلوا عن الشعب لقبول ذبائحهم (٢) اي ان صلوات شفاهنا تقبل كذبائح ثيران

פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן. וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן. וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב: מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. וְאִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב. אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֶׁן:

חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד. אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר. שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן. וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן. וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת. כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ. וּפָנָה לַסּוֹבֵב. וּבָא לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד הַדְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל. לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

הָעֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים. שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן. וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן. וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט. וְנִתּוּחַ. וְכָלִיל לָאִשִּׁים:

זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת. אֲשַׁם גְּזֵלוֹת. אֲשַׁם מְעִילוֹת. אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה. אֲשַׁם נָזִיר. אֲשַׁם מְצוֹרָע. אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל. לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה. וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל. לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם. וְלִבְנֵיהֶם. וּלְעַבְדֵיהֶם:

الثيران والتيوس التي تحرق كلها كانت تذبح في جهة الشمال ويقبل دمها في اوعية الخدمة في جهة الشمال وكان ينبغي ان يرش دمها على الحجاب وعلى المذبح الذهبي . اهمال واحدة منها كان يؤخر الغفران . وسائر الدم كان يسفكه الكاهن على القاعدة الغربية في المذبح الخارجي . وان لم يفعل هذا فلا مانع وهذه وتلك كانت تحرق في بيت الرماد .

ذبائح خطيئة الجمهور والمفرد . هذه هي ذبائح خطيئة الجمهور . التيوس التي تقدم في رؤوس الشهور والاعياد . كانت تذبح في جهة الشمال ويقبل دمها في اوعية الخدمة في الشمال . وكان ينبغي ان يرش دمها اربع رشات على اربعة قرون المذبح . كيف ؟ كان يصعد الكاهن في الدرج ثم يلتفت الى الدوران (الذي كان يحيط بالمذبح) ثم يأتي بالتتابع الى القرن الجنوبي الشرقي ثم الشرقي الشمالي . ثم الشمالي الغربي . ثم الغربي الجنوبي وسائر الدم كان يسفك على القاعدة الجنوبية . هذه الذبائح كان يأكلها ذكور الكهنة داخل ستائر الدار . مصنوعة في اي نوع من الاكل . في النهار والليل لغاية نصف الليل .

محرقة قدس الاقداس كانت تذبح في جهة الشمال ويقبل دمها في اوعية الخدمة في جهة الشمال . وكان ينبغي ان يرش دمها رشتين (في زاويتين متقابلتين من المذبح لامساً حائطي كل زاوية) فتكون اربع رشات . وكانت تسلخ . وتجزأ وتحرق بالنار باكلها .

ذبائح سلامة الجمهور وذبائح الاثم . هذه هي ذبائح الاثم . ذبيحة اثم الاختلاس . ذبيحة اثم تدنيس الاشياء المقدسة . ذبيحة اثم الزنا مع جارية مخطوبة للزواج . ذبيحة اثم النذير (الذي تنجس بجثة ميت) . ذبيحة اثم الابرص . ذبيحة اثم المشتبه (اذا كان يستحق ذبيحة خطيئة) . هذه كانت تذبح في جهة الشمال ويقبل دمها في اوعية الخدمة في الشمال وكان ينبغي ان يرش دمها رشتين (في زاويتين متقابلتين) لتكون اربع رشات وهذه كان يأكلها ذكور الكهنة داخل ستائر الدار مصنوعة في اي نوع من الاكل في النهار والليل لغاية نصف الليل .

ذبيحة تقدمة الشكر وكبش النذير كانت اقل قداسة . كانت تذبح في اي محل من الدار وكان ينبغي ان يرش دمها رشتين (بالطريقة المذكورة) لتكون اربع رشات وكان يأكلها اي انسان في اي محل كان من المدينة مصنوعة في اي نوع من الاكل . في النهار والليل لغاية نصف الليل . الحصص التي تخص الكهنة كانت تسري عليها القاعدة كبقية الحصص . غير ان الاولى كان يأكلها الكهنة ونساؤها واولادها وخدمتها فقط .

שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה. וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל. לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם. אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם. וְלִבְנֵיהֶם. וּלְעַבְדֵיהֶם:

הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח. קָדָשִׁים קַלִּים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אַחַת וּבִלְבַד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד. שִׁנָּה בַאֲכִילָתָן. הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מַאֲכָל. לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד. הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָיו. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר. בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת:

(א) מִקַּל וָחֹמֶר:

(ב) מִגְּזֵרָה שָׁוָה:

(ג) מִבִּנְיַן אָב וְכָתוּב אֶחָד. מִבִּנְיַן אָב וּשְׁנֵי כְתוּבִים:

(ד) מִכְּלָל וּפְרָט:

(ה) מִפְּרָט וּכְלָל:

(ו) כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל. אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט:

(ז) מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל:

(ח) וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל. וְיָצָא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד. לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא. אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא:

(ט) וְכָל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל. וְיָצָא לִטְעוֹן טֹעַן אַחֵר שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ. יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר:

(י) וְכָל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל. וְיָצָא לִטְעוֹן טֹעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר:

ذبائح السلامة كانت اقل قداسةً . كانت تذبح في اي محل كان في الدار وكان ينبغي ان يرش دمها رشتين لتكون اربع رشات وكان يأكلها اي انسان في اي محل كان من المدينة مصنوعة في اي نوع من الاكل . في مدة يومين وليلة واحدة اما الحصص التي تخص الكهنة فكانت تسري عليها القاعدة كبقية الحصص . غير ان الاولى كان يأكلها الكهنة ونساؤها واولادها وخدمتها فقط .

البكر والعشر وخروف الفصح كانت اقل قداسةً . كانت تذبح في اي محل كان من الدار وكان ينبغي ان يرش دمها مرة واحدة . انما كان يعمل هذا مقابل قاعدة المذبح : ويوجد تمييز في اكل هذه : فان البكر كان يأكله الكهنة فقط . والعشر كان يجوز لاي انسان ان يأكله . ويمكن اكل كليهما في اي محل من المدينة مصنوعين في اي نوع من الاكل لمدة يومين وليلة واحدة . الفصح لا يؤكل الا في الليل ولغاية نصف الليل . ولا يأكله الا الاشخاص الذي خصصوا له من قبل ولا يؤكل الا مشوياً

ربي اسماعيل يقول ان الشريعة تفسر بثلاث عشرة مادة (١).

(١) بالاستدلال من الاصغر والاكبر

(٢) بقرار اعطي بناءً على مشابهة متن الآيات

(٣) من قاعدة أولية مضمنة في آية واحدة او مستخرجة من آيتين

(٤) من مقابلة مبداء عام مع خصوصياته

(٥) من حد خصوصي بني عليه مبداء عام

(٦) من السنن المعمول بها مبدئياً بوجه عام ثم بوجه خاص وايضاً بوجه عام فيلزم تفسيرها حسب تحديدها الخاص

(٧) من مبداء عام يحتاج تفسيره الى حد خاص ومن حد خاص يحتاج تفسيره الى مبداء عام

(٨) اي امر كان ضمن مبداء عام ثم خرج عن المبداء العام ليوضح لنا شيئاً ما فخروجه لا يوضح لنا شيئاً عن ذاته بل يوضح لنا المبداء العام

(٩) وكل امر كان ضمن مبداء عام ثم خرج عنه ليثبت برهاناً يماثل موضوعه فخروجه هذا يخفف حده ولا يثقله

(١٠) وكل امر كان ضمن مبداء عام ثم خرج عنه ليثبت برهاناً آخر ليس كموضوعه فخروجه يخفف حده ويثقله

---

(١) لاجل زيادة الايضاح راجع الملاحظات في آخر الكتاب

(יא) וְכָל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל. וְיָצָא לָדוּן בְּדָבָר חָדָשׁ. אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ:

(יב) וְדָבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ. וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ:

(יג) וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת זֶה. עַד שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהוּדָה בֶּן תֵּימָא אוֹמֵר הֱוֵי עַז כַּנָּמֵר וְקַל כַּנֶּשֶׁר וְרָץ כַּצְּבִי וְגִבּוֹר כָּאֲרִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ שֶׁבַּשָּׁמָיִם. הוּא הָיָה אוֹמֵר עַז פָּנִים לַגֵּיהִנָּם וּבֹשֶׁת פָּנִים לְגַן עֵדֶן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם:

ואומר קדיש דרבנן

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ. וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵיהּ. וִיקָרֵב מְשִׁיחֵיהּ. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאַר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל. שְׁמֵיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא. שִׁירָתָא. תֻּשְׁבְּחָתָא. וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן. וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא קַדִּישְׁתָּא. דִּי בְּאַתְרָא הָדֵין וְדִי בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר. יְהֵא לָנָא וּלְהוֹן חִנָּא וְחִסְדָּא. וְרַחֲמֵי מִן קֳדָם מָארֵיהּ שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׂבָע וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרֶוַח וְהַצָּלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא בְרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

(١١) وكل امر كان ضمن مبداء عام ثم خرج منه ليحكم به بامر جديد ليس كموضوعه فلا يمكن مطابقته على مبدئه العام مالم تطابقه آية واضحة

(١٢) من امر استنتج من متن موضوعه ومن امر استنتج من آخره

(١٣) وهكذا في آيتين متناقضتين فلا يمكن التحقيق الا من آية ثالثة توفق بينهما

يهوذا ابن طيما كان يقول « كن شديداً كالنمر . وخفيفاً كالنسر . وسريعاً كالظبي وقوياً كالاسد لتصنع مشيئة ابيك الذي في السموات وكان يقول صلب الوجه لجهنم وخجول الوجه لجنة عدن .

لتكن ارادة من لدنك يارب الهنا واله ابائنا ان يبنى ثانيةً الهيكل في ايامنا عاجلاً . واجعل نصيبنا في شريعتك لنصنع ما يرضيك بقلب سليم

قديش دربنّ للعموم والمحزونين

ليتعظم ويتقدس اسمه العظيم في العالم الذي خلق حسب ارادته . ليثبت ملكوته وينبت خلاصه . ويقرب قدوم مسيحه . في مدة حياتكم وايامكم وحياة جميع بيت اسرائيل عاجلاً وفي زمن قريب وقولوا آمين .

ليكن اسمه العظيم مباركاً الى الابد والى ابد الابدين . ليتبارك ويسبح ويتمجد ويتعالى ويرتفع ويجل . ويسمو ويمدح اسمه القدوس والمبارك الذي هو فوق كل البركات والتراتيل والتسابيح . والتعازي التي يمكن ان تنطق في العالم : وقولوا آمين .

لاسرائيل . والسادة وتلاميذهم ولكل من تلاميذ تلاميذهم الذين يدرسون الشريعة المقدسة . في هذا المحل وفي اي محل آخر . لتكن نعمة وفضل ورحمة من رب السموات والارض لنا ولهم وقولوا آمين .

ليكن سلام كثير من السماء . وحياة . وشبع وفرج وتعزية ونجاة وصحة . وفداء وعفو . وغفران وسعة وخلاص لنا ولكل شعبه اسرائيل وقولوا آمين .

ليت الصانع سلاماً في سمواته برحمه يصنع سلاماً لنا ولكل اسرائيل وقولوا آمين .

הוֹדוּ לַייָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ
שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב
מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר
צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ
לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן
חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ
מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ:
שִׁירוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם אֶל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת
כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא
עַל כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַייָ שָׁמַיִם עָשָׂה:
הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ: הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ
לַייָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו
הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל
בַּל תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ:
יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר
מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: ב״פ וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ:

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא
רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל
חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד
יִצְּרוּנִי: זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים
עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל
יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים:

احمدوا الرب ادعوا باسمه اخبروا في الشعوب باعماله : غنوا له ترنموا له . تحادثوا بكل عجائبه . افتخروا باسم قدسه . تفرح القلوب الذين يلتمسون الرب : اطلبوا الرب وعزه التمسوا وجهه دائماً : اذكروا عجائبه التي صنعها وآياته واحكام فمه : ياذرية اسرائيل[١] عبده وبني يعقوب مختاريه : هوالرب الهنا في كل الارض احكامه : اذكروا الى الابد عهده . الكلمة التي اوصى بها الى الف جيل : الذي قطعه مع ابرهيم وقسمه لاسحق : وقد اقامه ليعقوب فريضةً ولاسرائيل عهداً ابدياً : قائلاً لك اعطي ارض كنعان حبل ميراثكم : حينما كنتم عدداً قليلاً قليلين جداً وغرباء فيها : وذهبوا من امة الى امة ومن مملكة الى شعب آخر : لم يدع احداً يظلمهم بل وبخ من اجلهم ملوكاً : لا تمسوا مسحائي ولا تؤذوا انبيائي : غنوا للرب يا كل الارض بشروا من يوم الى يوم بخلاصه : حدثوا في الامم بمجده وفي كل الشعوب بعجائبه : لان الرب عجيب ومفتخر جداً . وهو مرهوب فوق جميع الآلهة : لان كل آلهة الامم اصنام واما الرب فقد صنع السموات : الجلال والبهاء امامه . العزة والبهجة في مكانه : هبوا الرب يا عشائر الشعوب هبوا الرب مجداً وعزةً : هبوا الرب مجد اسمه . احملوا هدايا وتعالوا الى امامه . اسجدوا للرب في زينة مقدسة : ارتعدوا امامه يا جميع الارض تثبتت المسكونة ايضاً لا تتزعزع : لتفرح السموات وتبتهج الارض ويقولوا في الامم الرب قد ملك : ليعج البحر وملؤه ولتبتهج البرية وكل ما فيها : حينئذ تترنم اشجار الوعر امام الرب لانه جاء ليدين الارض : احمدوا الرب لانه صالح لان الى الابد رحمته : وقولوا خلصنا يا اله خلاصنا واجمعنا وانقذنا من الامم لنحمد اسم قدوسك ونتفاخر بتسبيحك : مبارك الرب اله اسرائيل من الازل والى الابد . فقال كل الشعب آمين . وسبحوا الرب (اخ ١٦ : ٨ ـ ٣٦)

علوا الرب الهنا واسجدوا عند موطىء قدميه قدوس هو (مز ٩٩ : ٥) علوا الرب الهنا واسجدوا في جبل قدسه لان الرب الهنا قدوس (٩٩ : ٩) . اما هو فرؤوف يغفر الاثم ولا يهلك وكثيراً ما رد غضبه ولم يشعل كل سخطه (٧٨ : ٣٨) اما انت يارب فلا تمنع رأفتك عني . تنصرني رحمتك وحقك دائماً (٤٠ : ١٢). اذكر مراحمك يارب واحساناتك لانها منذ الازل هي (٢٥ : ٦) اعطوا عزاً لله . على اسرائيل جلاله وقوته في الغمام : مخوف انت يا الله من مقادسك اله اسرائيل المعطي قوةً وشدة للشعب مبارك الله (٦٨ : ٣٥ ـ ٣٦)

---

(١) وردت في مز ١٠٥ : ٦ « ذرية ابراهيم »

אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל
עַל גֵּאִים: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ
בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ
אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ
וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ
יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ:
קוּמָה עֶזְרָתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ
אָשִׁירָה לַייָ כִּי גָמַל עָלָי:

(בחנוכה אומרים מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד):

אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי
אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי
בוֹר: זַמְּרוּ לַייָ חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים
בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט
לְעוֹלָם: יְיָ בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל:
אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל יְיָ אֶתְחַנָּן: מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת
הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה עֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ
מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד
וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

בראש חדש אומרים זה:

לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ: בָּרְכִי נַפְשִׁי
אֶת יְיָ וְאַל תִּשְׁכְּחִי כָּל גְּמוּלָיו: הַסֹּלֵחַ לְכָל עֲוֹנֵכִי הָרֹפֵא
לְכָל־תַּחֲלוּאָיְכִי: הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיָּיְכִי הַמְעַטְּרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים:
הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֵךְ תִּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרָיְכִי: עֹשֵׂה צְדָקוֹת יְיָ
וּמִשְׁפָּטִים לְכָל עֲשׁוּקִים: יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו:

يا اله النقمات يارب . يا اله النقمات اشرق . ارتفع يا ديان الارض جاز صنع المستكبرين (مز ٩٤ : ١ ـ ٢) للرب الخلاص . بركتك على شعبك سلاه (٣ : ٨) رب الجنود معنا ملجأنا اله يعقوب . سلاه (٤١ : ١٢) . يارب الجنود طوبى للانسان الذي يتكل عليك (٨٤ : ١٣) يارب خلص ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا (٢٠ : ١٠) خلص شعبك وبارك ميراثك وارعهم وارفعهم الى الابد (٢٨ : ١٠) انفسنا انتظرت الرب . معونتنا وترسنا هو (٣٣ : ٢٠) . لانه به تفرح قلوبنا لاننا اتكلنا على اسمه القدوس (٣٣ : ٢١) لتكن يارب رأفتك علينا حسبما انتظرناك (٣٣ : ٢٢) أرنا يارب رأفتك واعطنا خلاصك (٨٥ : ٨) قم عوناً لنا وافدنا من اجل رأفتك (٤٤ : ٢٧) انا الرب الهك الذي اصعدك من ارض مصر افغر فاك فاملاه (٨١ : ١١) . طوبي للشعب الذي الرب الهه (١٤٤ : ١٥) واما انا فعلى رأفتك توكلت . يبتهج قلبي بخلاصك . اغني للرب لانه احسن الي (١٣ : ١)

في الحانوكة يقولون (مزمور . اغنية تدشين البيت لداود)

اعظمك يارب لانك نشلتني ولم تشمت بي أعدائي . يارب الهي استغثت بك فشفيتني . يارب اصعدت من الهاوية نفسي احييتني من بين الهابطين في الجب . رنموا للرب يا اتقياءه واحمدوا ذكر قدسه . لان للحظةٍ غضبه . حيوة في رضاه . عند المساء يبيت البكاء وفي الصباح ترنم . وانا قلت في طمأنينتي لا اتزعزع الى الابد . يارب برضاك ثبت لجبلي عزاً . حجبت وجهك فصرت مرتاعاً . اليك يارب اصرخ والى السيد اتضرع . ما الفائدة من دمي اذا نزلت الى الحفرة . هل يحمدك التراب . هل يخبر بحقك . استمع يارب وارحمني يارب كن معيناً لي . حولت نوحي الى رقص لي . حللت مسحي ومنطقتني فرحاً . لكي تترنم لك روحي ولا تسكت . يارب الهي الى الابد احمدك (مز ٣٠) .

في راس الشهر يقولون

باركي يانفسي الرب وكل مافي باطني ليبارك اسمه القدوس . باركي يانفسي الرب ولا تنسي كل حسناته . الذي يغفر جميع ذنوبك الذي يشفي كل امراضك . الذي يفدي من الحفرة حياتك الذي يكللك بالرحمة والرأفة . الذي يشبع بالخير عمرك فيتجدد مثل النسر شبابك . الرب مجري العدل والقضاء لجميع المظلومين . عرف موسى طرقه وبني اسرائيل افعاله .

רַחוּם וְחַנּוּן יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חָסֶד: לֹא לָנֶצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר: לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ: כִּי כִגְבֹהַּ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ גָּבַר חַסְדּוֹ עַל יְרֵאָיו: כִּרְחֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פְּשָׁעֵינוּ: כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים רִחַם עַל יְרֵאָיו: כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: אֱנוֹשׁ כֶּחָצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יָצִיץ: כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ: וְחֶסֶד יְיָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים: לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזֹכְרֵי פִקֻּדָיו לַעֲשׂוֹתָם: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: בָּרְכוּ יְיָ מַלְאָכָיו גִּבֹּרֵי כֹחַ עֹשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ: בָּרְכוּ יְיָ כָּל צְבָאָיו מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ: בָּרְכוּ יְיָ כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ:

(בעשרת ימי תשובה) יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: ב״פ

יְיָ מֶלֶךְ הוה יְיָ מָלָךְ היה יְיָ יִמְלֹךְ יהיה לְעוֹלָם וָעֶד: ב״פ

וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: עד כאן מעומד הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי אָרֶץ:

الرب رحيم ورؤوف طويل الروح وكثير الرحمة . لا يحاكم الى الابد ولا يحقد الى الدهر . لم يصنع معنا حسب خطايانا ولم يجازنا حسب آثامنا . لانه مثل ارتفاع السموات فوق الارض قويت رحمته على خائفيه . كبعد المشرق من المغرب ابعد عنا معاصينا . كما يترأف الاب على البنين يترأف الرب على خائفيه . لانه يعرف جبلتنا . يذكر اننا تراب نحن . الانسان مثل العشب ايامه . كزهر الحقل كذلك يزهر . لان ريحاً تعبر عليه فلا يكون ولا يعرفه موضعه بعد . اما رحمة الرب فالى الدهر والابد على خائفيه وعدله على بني البنين . لحافظي عهده وذاكري وصاياه ليعملوها . الرب في السموات ثبت كرسيه ومملكته على الكل تسود . باركوا الرب يا ملائكته المقتدرين قوةً الفاعلين امره عند سماع صوت كلامه . باركوا الرب يا جميع جنوده خدامه العاملين مرضاته . باركوا الرب يا جميع اعماله في كل مواضع سلطانه باركي يا نفسي الرب (مز ١٠٣)

(في عشرة ايام التوبة) الله هو الرب : الله هو الرب (مرتين)

الله ملك . الله قد ملك . الله يملك الى الدهر والابد (مرتين)

ويكون الرب ملكاً على كل الارض . في ذلك اليوم يكون الرب وحده واسمه وحده (زخ ١٤ : ٩) . خلصنا يارب الهنا واجمعنا من الامم لنحمد اسم قدوسك وتتفاخر بتسبيحك . مبارك الرب اله اسرائيل من الازل والى الابد وقال كل الشعب آمين (اخ ١ ـ ١٦ : ٣٥و٣٦) . هللويا . كل نسمة فلتسبح الرب هللويا (مز ١٥٠ : ٦)

لامام المغنين على ذوات الاوتار . مزمور تسبيحة : ليتحنن الله علينا وليباركنا . لينر بوجهه علينا . سلاه : لكي يعرف في الارض طريقك وفي كل الامم خلاصك : يحمدك الشعوب يا الله يحمدك الشعوب كلهم : تفرح وتبتهج الامم لانك تدين الشعوب بالاستقامة . وامم الارض تهديهم . سلاه : يحمدك الشعوب يا الله يحمدك الشعوب كلهم : الارض اعطت غلتها . يباركنا الله الهنا : يباركنا الله وتخشاه كل اقاصي الارض : (مزمور ٦٧)

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו
מַגִּיד הָרָקִיעַ׃ יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְּלַיְלָה יְחַוֶּה
דָּעַת׃ אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם׃ בְּכָל־הָאָרֶץ יָצָא
קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם׃ וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא
מֵחֻפָּתוֹ׃ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח׃ מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ
עַל קְצוֹתָם. וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ׃ תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ
עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי׃ פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת
יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם׃ יִרְאַת יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפְּטֵי יְיָ
אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו׃ הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת
צוּפִים׃ גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב׃ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין
מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל יִמְשְׁלוּ בִי אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי
מִפֶּשַׁע רָב׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי׃

רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּייָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃ הוֹדוּ לַייָ בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל
עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ׃ שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃
כִּי יָשָׁר דְּבַר יְיָ וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃ אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד
יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ׃ בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם׃
כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃ יִירְאוּ מֵייָ כָּל־הָאָרֶץ
מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃
יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד
מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר
לְנַחֲלָה לוֹ׃ מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם׃ מִמְּכוֹן
שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל
כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרָב־כֹּחַ׃
שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃ הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו
לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ
חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃ כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ
בָטָחְנוּ׃ יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

مزامير للسبت

لامام المغنين . مزمور لداود

السموات تحدث بمجد الله . والفلك يخبر بعمل يديه . يوم الى يوم يذيع كلاماً وليل الى ليل يبدي علماً . لا قول ولا كلام . لا يسمع صوتهم . في كل الارض خرج منطقهم والى اقصى المسكونة كلماتهم . جعل للشمس مسكناً فيها . وهي مثل العروس الخارج من حجلته . يبتهج مثل الجبار للسباق في الطريق . من اقصى السموات خروجها ومدارها الى اقاصيها ولا شيء يختفي من حرها . ناموس الرب كامل يرد النفس . شهادات الرب صادقة تصير الجاهل حكيماً . وصايا الرب مستقيمة تفرح القلب . امر الرب طاهر ينير العينين . خوف الرب نقي ثابت الى الابد . احكام الرب حق عادلة كلها . اشهى من الذهب والابريز الكثير واحلى من العسل وقطر الشهاد . ايضاً عبدك يحذر بها وفي حفظها ثواب عظيم . السهوات من يشعر بها . من الخطايا المستترة ابرئني . ايضاً من المتكبرين احفظ عبدك فلا يتسلطوا علي . حينئذٍ اكون كاملاً واتبراء من ذنبٍ عظيم . لتكن اقوال فمي وفكر قلبي مرضية امامك يارب صخرتي ووليي (مز ١٩) .

اهتفوا ايها الصديقون بالرب . بالمستقيمين يليق التسبيح . احمدوا الرب بالعود . بربابةٍ ذات عشرة اوتار رنموا له . غنوا له اغنية جديدة . احسنوا العزف بهتافٍ . لان كلمة الرب مستقيمة وكل صنعه بالامانة . يحب البر والعدل . امتلاءت الارض من رحمة الرب . بكلمة الرب صنعت السموات وبنسمة فيه كل جنودها . يجمع كندٍ امواه اليم يجعل اللجج في اهراءٍ . لتخش الرب كل الارض ومنه ليخف كل سكان المسكونة . لانه قال فكان . هو امر فصار . الرب ابطل مؤامرة الامم . لاشى افكار الشعوب . اما مؤامرة الرب فالى الابد تثبت . افكارقلبه الى دورٍ فدور . طوبى للامة التي الرب الهها الشعب الذي اختاره ميراثاً لنفسه . من السموات نظر الرب رأى جميع بني البشر . من مكان سكناه تطلع الى جميع سكان الارض . المصور قلوبهم جميعاً المنتبه الى كل اعمالهم . لن يخلص الملك بكثرة الجيش . الجبار لا ينقذ بعظم القوة . باطل هو الفرس لاجل الخلاص وبشدة قوته لا ينجي . هوذا عين الرب على خائفيه الراجين رحمته . لينجي من الموت انفسهم وليستحييهم في الجوع . انفسنا انتظرت الرب . معونتنا وترسنا هو . لانه به تفرح قلوبنا لاننا على اسمه القدوس اتكلنا . لتكن يارب رحمتك علينا حسبما انتظرناك (مز ٣٣)

לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ: אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: בַּייָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ: גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו: דָּרַשְׁתִּי אֶת יְיָ וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא וַייָ שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ: חֹנֶה מַלְאַךְ יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם: טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְיָ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה בּוֹ: יְראוּ אֶת יְיָ קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כָל טוֹב: לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי יִרְאַת יְיָ אֲלַמֶּדְכֶם: מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב: נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה: סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ: עֵינֵי יְיָ אֶל צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם: פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם: צָעֲקוּ וַייָ שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם: קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְיָ: שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה: תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ: פּוֹדֶה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחוֹסִים בּוֹ:

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים יְיָ מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר: בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף. בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ: כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ: שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ הֶגֶה: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה: מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ: לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה: שׁוּבָה יְיָ עַד מָתָי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ: שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם: וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

لداود عند ما غير عقله قدام ابيمالك فطرده فانطلق . ابارك الرب في كل حين . دائماً تسبيحه في فمي . بالرب تفتخر نفسي . يسمع الودعاء فيفرحون . عظموا الرب معي ولنعل اسمه معاً . طلبت الى الرب فاستجاب لي ومن كل مخاوفي انقذني . نظروا اليه واستناروا ووجوههم لم تخجل . هذا المسكين صرخ والرب استمعه ومن كل ضيقاته خلصه . ملاك الرب حال حول خائفيه وينجيهم . ذوقوا وانظروا ما اطيب الرب . طوبى للرجل المتوكل عليه . اتقوا الرب يا قديسيه لانه ليس عوز لمتقيه . الاشبال احتاجت وجاعت واما طالبو الرب فلا يعوزهم شيء من الخير . هلم ايها البنون استمعوا الي فاعلمكم مخافة الرب . من هو الانسان الذي يهوى الحيوة ويحب كثرة الايام ليرى خيراً . صن لسانك عن الشر وشفتيك عن التكلم بالغش . حد عن الشر واصنع الخير . اطلب السلامة واسع وراءها . عينا الرب نحو الصديقين واذناه الى صراخهم . وجه الرب ضد عاملي الشر ليقطع من الارض ذكرهم . اولئك صرخوا والرب سمع ومن كل شدائدهم انقذهم . قريب هو الرب من المنكسري القلوب ويخلص المنسحقي الروح . كثيرة هي بلايا الصديق ومن جميعها ينجيه الرب . يحفظ جميع عظامه . واحد منها لا ينكسر . الشر يميت الشرير ومبغضو الصديق يعاقبون . الرب فادي نفوس عبيده وكل من اتكل عليه لا يعاقب (مز ٣٤)

صلوة لموسى رجل الله يارب ملجاءً كنت لنا في دور فدور . من قبل ان تولد الجبال او أبدأت الارض والمسكونة منذ الازل الى الابد انت الله . ترجع الانسان الى الغبار وتقول ارجعوا يابني آدم . لان الف سنة في عينيك مثل يوم امس بعد ما عبر وكهزيع من الليل . جرفتهم . كسنةٍ يكونون . بالغداة كعشب يزول . بالغداة يزهر فيزول . عند المساء يجز فييبس . لاننا قد فنينا بسخطك وبغضبك ارتعبنا . قد جعلت آثامنا امامك خفياتنا في ضوء وجهك . لان كل ايامنا قد انقضت برجزك . افنينا سنينا كقصةٍ . ايام سنينا هي سبعون سنة . وان كانت مع القوة فثمانون سنة وافخرها تعب وبلية . لانها تقرض سريعاً فنطير . من يعرف قوة غضبك . وكخوفك سخطك . احصاء ايامنا هكذا علمنا فنؤتى قلب حكمة . ارجع يارب . حتى متى . وترأف على عبيدك . اشبعنا بالغداة من رحمتك فنبتهج ونفرح كل ايامنا . فرحنا كالايام التي فيها اذللتنا كالسنين التي رأينا فيها شراً . ليظهر فعلك لعبيدك وجلالك لبنيهم . ولتكن نعمة الرب الهنا علينا وعمل ايدينا ثبت علينا وعمل ايدينا ثبته (مز ٩٠)

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיְיָ מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

בשלש רגלים אומרים כאן מזמור הרגל

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ: זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבוֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָםִ: יְרוּשָׁלַםִ הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו:

الساكن في ستر العلي في ظل القدير يبيت : اقول للرب ملجأي وحصني الهي فاتكل عليه : لانه ينجيك من فخ الصياد ومن الوباء الخطر : بخوافيه يظللك وتحت اجنحته تحتمي . ترس ومجن حقه : لا تخشى من خوف الليل ولا من سهم يطير في النهار : ولا من وباء يسلك في الدجى ولا من هلاك يفسد في الظهيرة : يسقط عن جانبك الف وربوات عن يمينك . اليك لا يقرب : انما بعينيك تنظر وترى مجازاة الاشرار : لانك قلت انت يارب ملجأي . جعلت العلي مسكنك : لا يلاقيك شر ولا تدنو ضربة من خيمتك : لانه يوصي ملائكته بك لكي يحفظوك في كل طرقك : على الايدي يحملونك لئلا تصدم بحجرٍ رجلك : على الاسد والصل تطأ . الشبل والثعبان تدوس : لانه تعلق بي انجيه : ارفعه لانه عرف اسمي : يدعوني فاستجيب له . معه انا في الضيق . انقذه وامجده : من طول الايام اشبعه واريه خلاصي (مز ٩١)

في الاعياد يضاف هنا مزمور العيد

مزمور . رنموا للرب ترنيمة جديدة لانه صنع عجائب . خلصته يمينه وذراع قدسه : اعلن الرب خلاصه . لعيون الامم كشف بره : ذكر رحمته وامانته لبيت اسرائيل . رأت كل اقاصي الارض خلاص الهنا : اهتفي للرب ياكل الارض اهتفوا ورنموا وغنوا : رنموا للرب بعودٍ . بعود وصوت نشيدٍ : بالابواق وصوت الصور اهتفوا قدام الملك الرب : ليعج البحر وملؤه المسكونة والساكنون فيها : الانهار لتصفق بالايادي الجبال لترنم معاً : امام الرب لانه جاء ليدين الارض : يدين المسكونة بالعدل والشعوب بالاستقامة : (مز ٩٨)

ترنيمة المصاعد . ارفع عيني الى الجبال من حيث يأتي عوني : معونتي من عند الرب صانع السموات والارض : لايدع رجلك تزل : لاينعس حافظك : انه لاينعس ولا ينام حافظ اسرائيل : الرب حافظك . الرب ظل لك عن يدك اليمنى : لاتضربك الشمس في النهار ولا القمر في الليل : الرب يحفظك من كل شرٍ يحفظ نفسك : الرب يحفظ خروجك ودخولك من الآن والى الدهر (مز ١٢١)

ترنيمة المصاعد لداود . فرحت بالقائلين لي الى بيت الرب نذهب : تقف ارجلنا في ابوابك يا اورشليم : اورشليم المبنية كمدينةٍ متصلةٍ كلها :

שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְיָ: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָםִ יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם: הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: רַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵיוֹנִים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלֵא יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ: שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְיָ זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְיָ וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל־אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְיָ עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהֹמוֹת: מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה: שָׁלַח אֹתוֹת וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם:

حيث صعدت الاسباط اسباط الرب شهادة لاسرائيل ليحمدوا اسم الرب : لانه هناك استوت الكراسي للقضاء كراسي بيت داود : اسألوا سلامة اورشليم . ليسترح محبوك : ليكن سلام في ابراجك راحة في قصورك : من اجل اخوتي واصحابي لا قولنَّ سلام بك : من اجل بيت الرب الهنا التمس لك خيراً (مز ١٢٢)

ترنيمة المصاعد . اليك رفعت عيني يا ساكناً في السموات : هوذا كما ان عيون العبيد نحو ايدي سادتهم كما ان عيني الجارية نحو يد سيدتها هكذا عيوننا نحو الرب الهنا حتى يترأف علينا : ارحمنا يارب ارحمنا لاننا كثيراً ما امتلأنا هواناً : كثيراً ما شبعت انفسنا من هزء المستريحين واهانة المستكبرين (مز ١٢٣)

ترنيمة المصاعد لداود . لولا الرب الذي كان لنا ليقل اسرائيل : لولا الرب الذي كان لنا عند ما قام الناس علينا : اذاً لابتلعونا احياءً عند احتماء غضبهم علينا : اذاً لجرفتنا المياه لعبر السيل على انفسنا : اذاً لعبرت على انفسنا المياه الطامية : مبارك الرب الذي لم يسلمنا فريسةً لاسنانهم : انفلتت انفسنا مثل العصفور من فخ الصيادين الفخ انكسر ونحن انفلتنا : عوننا باسم الرب الصانع السموات والارض (مز ١٢٤)

هللويا . سبحوا اسم الرب . سبحوا يا عبيد الرب الواقفين في بيت الرب في ديار بيت الهنا : سبحوا الرب لان الرب صالح رنموا لاسمه لان ذاك حلو : لان الرب قد اختار يعقوب لذاته واسرائيل لخاصته : لاني انا قد عرفت ان الرب عظيم وربنا فوق جميع الآلهة : كل ما شاء الرب صنع في السموات وفي الارض في البحار وفي كل اللجج : المصعد السحاب من اقاصي الارض . الصانع بروقاً للمطر . المخرج الريح من خزائنه : الذي ضرب ابكار مصر من الناس الى البهائم : ارسل آيات وعجائب في وسطك يا مصر على فرعون وعلى كل عبيده : الذي ضرب امماً كثيرة وقتل ملوكاً اعزاء : سيحون ملك الاموريين وعوج ملك باشان وكل ممالك كنعان : واعطى ارضهم ميراثاً . ميراثاً لاسرائيل شعبه : يارب اسمك الى الدهر . يارب ذكرك الى دورٍ فدور : لان الرب يدين شعبه وعلى عبيده يشفق : اصنام الامم فضة وذهب عمل ايدي الناس :

פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְיָ בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ יְיָ: בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת יְיָ יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ אֶת יְיָ: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב (י) כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּלְ״חַ:
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּלְ״חַ:
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּלְ״חַ:
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּלְ״חַ:
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם כִּלְ״חַ:
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּלְ״חַ:
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּלְ״חַ:
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּלְ״חַ:
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם (יֻוָדֻ דע״ב) כִּלְ״חַ:
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם (ה) כִּלְ״חַ:
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּלְ״חַ:
לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים כִּלְ״חַ:
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּלְ״חַ:
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם סוּף (הֻיֻ דע״ב) כִּלְ״חַ:
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר (ו) כִּלְ״חַ:
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּלְ״חַ:
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּלְ״חַ:
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּלְ״חַ:
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּלְ״חַ:
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה (וָיֻוָ דע״ב) כִּלְ״חַ:
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ (ה) כִּלְ״חַ:

لها افواه ولا تتكلم . لها اعين ولا تبصر : لها آذان ولا تسمع . كذلك ليس في افواهها نفس : مثلهـا يكون صانعوها وكل من يتكل عليها : يا بيت اسرائيل باركوا الرب . يا بيت هرون باركوا الرب : يا بيت لاوي باركوا الرب . يا خائفي الرب باركوا الرب : مبارك الرب من صهيون الساكن في اورشليم . هللويا (مز ١٣٥)

احمدوا الرب لانه صالح لان الى الابد رحمته [1] :
احمدوا اله الآلهة لان الى الابد رحمته :
احمدوا رب الارباب لان الى الابد رحمته :
الصانع العجائب العظام وحده لان الى الابد رحمته :
الصانع السموات بفهمٍ لان الى الابد رحمته :
الباسط الارض على المياه لان الى الابد رحمته :
الصانع انواراً عظيمة لان الى الابد رحمته :
الشمس لحكم النهار لان الى الابد رحمته :
القمر والكواكب لحكم الليل لان الى الابد رحمته :
الذي ضرب مصر مع ابكارها لان الى الابد رحمته :
واخرج اسرائيل من وسطهم لان الى الابد رحمته :
بيدٍ شديدة وذراعٍ ممدودة لان الى الابد رحمته :
الذي شق بحر سوف الى شققٍ لان الى الابد رحمته :
وعبر اسرائيل في وسطه لان الى الابد رحمته :
ودفع فرعون وقوته في بحر سوف لان الى الابد رحمته :
الذي سار بشعبه في البرية لان الى الابد رحمته :
الذي ضرب ملوكاً عظماء لان الى الابد رحمته :
وقتل ملوكاً اعزاء لان الى الابد رحمته :
سيحون ملك الاموريين لان الى الابد رحمته :
وعوج ملك باشان لان الى الابد رحمته :
واعطى ارضهم ميراثاً لان الى الابد رحمته :
ميراثاً لاسرائيل عبده لان الى الابد رحمته :

---

(١) بالعبرانية فضله

שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּלְ״חַ:
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּלְ״חַ:
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּלְ״חַ:
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם (הָיָ רע״ב) כִּלְ״חַ:

מעומד

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ עֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל. בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפֶה עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת. וּנְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַמְלִיכְךָ. וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת: עד כאן

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַייָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

الذي في مذلتنا ذكرنا	لان الى الابد رحمته :
ونجانا من اعدائنا	لان الى الابد رحمته :
الذي يعطي خبزاً لكل بشر	لان الى الابد رحمته :
احمدوا اله السموات	لان الى الابد رحمته :

(وقوفاً)

مبارك الذي قال فكان العالم . مبارك هو . مبارك القائل والعامل . مبارك الآمر والمتمم . مبارك خالق الكون . مبارك الذي يرحم اهل الارض . مبارك الذي يرحم المخلوقات . مبارك الذي يمنح اجراً حسناً لخائفيه . مبارك الاله الصمد والثابت الى الابد . مبارك الفادي والمخلص . مبارك اسمه مبارك انت يا الله الهنا ملك العالم . الاله الاب الرحوم . الممدوح بفم شعبه . المسبح والممجد بلسان اتقيائه وعبيده . وبنشائد داود عبدك . نمدحك يا الله الهنا بتسابيح وتراتيل ونعظمك ونسبحك ونمجدك ونملكك ونذكر اسمك . ملكنا الهنا الوحيد السرمدي . الملك المسبح والممجد اسمه العظيم الى الابد . مبارك انت يا الله الملك الممدوح بالتسابيح . (الى هنا)

مزمور نشيد ليوم السبت . حسن هو الحمد للرب . والترنم لاسمك ايها العلي : ان يخبر برحمتك في الغداة وامانتك كل ليلة : على ذات عشرة اوتار وعلى الرباب على عزف العود : لانك فرحتني يارب بصنائعك باعمال يديك ابتهج : ما اعظم اعمالك يارب واعمق جداً افكارك : الرجل البليد لا يعرف والجاهل لايفهم هذا : اذا زها الاشرار كالعشب وازهر كل فاعلي الاثم فلكي يبادوا الى الدهر : اما انت يارب فمتعالٍ الى الابد : لانه هوذا اعداؤك يارب لانه هوذا اعداؤك يبيدون . يتبدد كل فاعلي الاثم : وتنصب مثل البقر الوحشي قرني : تدهنت بزيتٍ طري : وتبصر عيني بمراقبي . وبالقائمين علي بالشر تسمع اذناي : الصديق كالنخلة يزهو كالارز في لبنان ينمو : مغروسين في بيت الرب في ديار الهنا يزهرون : ايضاً يثمرون في الشيبة . يكونون دساماً وخضراً : ليخبروا بان الرب مستقيم . صخرتي ولا ظلم فيه (مز ٩٢)

יְהוָֹה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ: עִבְדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה: דְּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ: בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב אִישׁ וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

الرب قد ملك لبس الجلال . لبس الرب القدرة . ائتزر بها . ايضاً تثبتت المسكونة لا تتزعزع : كرسيك مثبتة منذ القدم . منذ الازل انت . رفعت الانهار يارب رفعت الانهار صوتها . ترفع الانهار عجيجها : من اصوات مياهٍ كثيرة من غمار امواج البحر الرب في العلى اقدر : شهاداتك ثابتة جداً . ببيتك تليق القداسة يارب الى طول الايام (مز ٩٣)

مزمور لذبيحة الشكر . اهتفي للرب ياكل الارض . اعبدوا الرب بفرح . ادخلوا الى حضرته بترنم : اعلموا ان الرب هو الله . هو صنعنا وله نحن شعبه وغنم مرعاه : ادخلوا ابوابه بحمدٍ دياره بالتسبيح احمدوه باركوا اسمه : لان الرب صالح . الى الابد رحمته والى دورٍ فدور امانته (مز ١٠٠)

يكون مجد الرب الى الدهر يفرح الرب باعماله (مز ١٠٤ : ٣١) ليكن اسم الرب مباركاً من الآن والى الابد من مشرق الشمس الى مغربها اسم الرب مسبح . الرب عالٍ فوق كل الامم فوق السموات مجده (١١٣ : ٢-٤) يارب اسمك الى الدهر يارب ذكرك الى دورٍ فدور (١٣٥ : ١٣) . الرب في السموات ثبت كرسيه ومملكته على الكل تسود (١٠٣ : ١٩) . لتفرح السموات وتبتهج الارض . ويقال بين الامم الرب قد ملك (٩٦ : ١١) . الرب ملك الرب قد ملك . الرب يملك الى الدهر والابد : الرب ملك الى الدهر والابد بادت الامم من ارضه (١٠ : ١٦) الرب ابطل مؤامرة الامم لاشى افكار الشعوب (٣٣ : ١٠) : في قلب الانسان افكار كثيرة لكن مشورة الرب هي تثبت (ام ١٩ : ٢٠) اما مؤامرة الرب فالى الابد تثبت . افكار قلبه الى دورٍ فدور (٣٣ : ١١) لانه قال فكان هو امر فصار (٣٣ : ٩) . لان الرب قد اختار صهيون اشتهاها مسكناً له (١٣٢ : ١٣) . قد اختار يعقوب لذاته واسرائيل لخاصته (١٣٥ : ٤) لان الرب لا يرفض شعبه ولايترك ميراثه (٩٤ : ١٣) اما هو فرؤوف يغفر الاثم ولا يهلك وكثيراً ما يرد غضبه ولم يشعل كل سخطه (٧٨ : ٣٨) . يارب خلص . ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا (٢٠ : ١٠)

طوبى للساكنين في بيتك ابداً يسبحونك سلاه (مز ٨٤ : ٥) طوبى للشعب الذي له كهذا . طوبى للشعب الذي الرب الهه (١٤٤ : ١٥)

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ: אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: אַל תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו: אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל יְיָ אֱלֹהָיו: עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם: עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ פֹּקֵחַ עִוְרִים יְיָ זֹקֵף כְּפוּפִים יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים: יְיָ שֹׁמֵר אֶת גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוָה תְהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַםִ יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: הָרֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם:

تسبيحة لداود . ارفعك يا الهي الملك وابارك اسمك الى الدهر والابد : في كل يوم اباركك واسبح اسمك الى الدهر والابد : عظيم هو الرب وحميد جداً وليس لعظمته استقصاء : دور الى دورٍ يسبح اعمالك وبجبروتك يخبرون : بجلال مجد حمدك وامور عجائبك الهج : بقوَّة مخاوفك ينطقون وبعظمتك احدث . ذكر كثرة صلاحك يبدون وبعدلك يرنمون : الرب حنان ورحيم بطيء الغضب وكثير الرحمة : الرب صالح للكل ومراحمه على كل اعماله : يحمدك يارب كل اعمالك ويباركك اتقياؤك : بمجد ملكك ينطقون وبجبروتك يتكلمون . ليعرفوا بني آدم قدرتك ومجد جلال ملكك : ملكك ملك كل الدهور وسلطانك في كل دورٍ فدور : الرب عاضد كل الساقطين ومقوم كل المنحنين : اعين الكل اياك تترجى وانت تعطيهم طعامهم في حينه : تفتح يدك فتشبع كل حيٍ رضىً : الرب بار في كل طرقه ورحيم في كل اعماله : الرب قريب لكل الذين يدعونه الذين يدعونه بالحق : يعمل رضى خائفيه ويسمع تضرعهم فيخلصهم : يحفظ الرب كل محبيه ويهلك جميع الاشرار : بتسبيح الرب ينطق فمي . وليبارك كل بشرٍ اسمه القدوس الى الدهر والابد (مز ١٤٥)

اما نحن فنبارك الرب من الآن والى الدهر . هللويا (مز ١١٥ : ١٨)

هللويا . سبحي يانفسي الرب : اسبح الرب في حياتي . وارنم لالهي ما دمت موجوداً : لا تتكلموا على الروساء ولا على ابن آدم حيث لا خلاص عنده : تخرج روحه فيعود الى ترابه . في ذلك اليوم نفسه تهلك افكاره : طوبى لمن اله يعقوب معينه ورجاؤه على الرب الهه : الصانع السموات والارض البحر وكل ما فيها . الحافظ الامانة الى الابد : المجري حكماً للمظلومين المعطي خبزاً للجياع : الرب يطلق الاسرى : الرب يفتح اعين العمي . الرب يقوم المنحنين . الرب يحب الصديقين : الرب يحفظ الغرباء . يعضد اليتيم والارملة . اما طريق الاشرار فيعوجه : يملك الرب الى الابد الهك ياصهيون الى دورٍ فدور . هللويا (مز ١٤٦)

سبحوا الرب لان الترنم لالهنا صالح لانه ملذ . التسبيح لائق : الرب يبني اورشليم : يجمع منفي اسرائيل : يشفي المنكسري القلوب ويجبر كسرهم :

מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ: עֱנוּ לַייָ בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְיָ הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן: כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ: הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ מָיִם: מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ: הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ לוֹ: כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה:

يحصي عدد الكواكب . يدعو كلها باسماء : عظيم هو ربنا وعظيم القوة . لفهمه لا احصاء : الرب يرفع الودعاء ويضع الاشرار الى الارض : اجيبوا الرب بحمدٍ . رنموا لالهنا بعودٍ : الكاسي السموات سحاباً المهيء للارض مطراً امنبت الجبال عشباً : المعطي للبهائم طعامها افراخ الغربان التي تصرخ : لا يسر بقوة الخيل . لا يرضى بساقي الرجل : يرضى الرب باتقيائه بالراجين رحمته : سبحي يا اورشليم الرب سبحي الهك يا صهيون : لانه قد شدد عوارض ابوابك . بارك ابناءك داخلك : الذي يجعل تخومك سلاماً ويشبعك من شحم الحنطة : يرسل كلمته في الارض سريعاً جداً يجري قوله : الذي يعطي الثلج كالصوف ويذري الصقيع كالرماد : يلقي جمده كفتاتٍ . قدام برده من يقف : يرسل كلمته فيذيبها . يهب بريحه فتسيل المياه : يخبر يعقوب بكلمته واسرائيل بفرائضه واحكامه : لم يصنع هكذا باحدى الامم . واحكامه لم يعرفوها . هللويا (مز ١٤٧)

هللويا . سبحوا الرب من السموات سبحوه في الاعالي : سبحوه يا جميع ملائكته سبحوه يا كل جنوده : سبحيه يا ايتها الشمس والقمر سبحيه يا جميع كواكب النور : سبحيه يا سماء السموات ويا ايتها المياه التي فوق السموات : لتسبح اسم الرب لانه امر فخلقت : وثبتها الى الدهر والابد . وضع لها حداً فلن تتعداه : سبحي الرب من الارض يا ايتها التنانين وكل اللجج : النار والبرد الثلج والضباب الريح العاصفة الصانعة كلمته : الجبال وكل الآكام الشجر المثمر وكل الارز : الوحوش وكل البهائم الدبابات والطيور ذوات الاجنحة : ملوك الارض وكل الشعوب الرؤساء وكل قضاة الارض : الاحداث والعذارى ايضاً الشيوخ مع الفتيان : ليسبحوا اسم الرب لانه قد تعالى اسمه وحده . مجده فوق الارض والسموات : وينصب قرناً لشعبه فخراً لجميع اتقيائه لبني اسرائيل الشعب القريب اليه . هللويا (مز ١٤٨)

هللويا . غنوا للرب ترنيمة جديدة تسبيحته في جماعة الاتقياء : ليفرح اسرائيل بخالقه . ليبتهج بنو صهيون بملكهم : ليسبحوا اسمه برقصٍ . بدفٍ وعودٍ ليرنموا له : لان الرب راضٍ عن شعبه . يجمل الودعاء بالخلاص :

יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

מעומד

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד: כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ: וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבֹדֶךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: עד כאן אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמָצָאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה:

ليبتهج الاتقياء بمجدٍ ليرنموا على مضاجعهم : تنويهات الله في افواههم وسيف ذو حدين في يدهم : ليصنعوا نقمةً في الامم وتأديباتٍ في الشعوب : لاسر ملوكهم بقيودٍ وشرفائهم بكبولٍ من حديد : ليجروا بهم الحكم المكتوب . كرامة هذا لجميع اتقيائه . هللويا (مز ١٤٩)

هللويا . سبحوا الله في قدسه . سبحوه في فلك قوته : سبحوه على قواته سبحوه حسب كثرة عظمته : سبحوه بصوت الصور سبحوه برباب وعودٍ : سبحوه بدفٍ ورقص . سبحوه باوتار ومزمار : سبحوه بصنوج التصويت سبحوه بصنوج الهتاف . كل نسمة فلتسبح الرب . هللويا . كل نسمة فلتسبح الرب . هللويا (مز ١٥٠)

مبارك الرب الى الدهر . آمين فآمين . (مز ٨٩ : ٥٣) مبارك الرب من صهيون الساكن في اورشليم . هللويا (١٣٥ : ٢١) مبارك الرب الله اله اسرائيل الصانع العجائب وحده : ومبارك اسم مجده الى الدهر ولتمتلىء الارض كلها من مجده . آمين ثم آمين (٧٢ : ١٨ و١٩)

(وقوفا)

وبارك داود الرب امام كل الجماعة وقال داود مبارك . انت ايها الرب أله اسرائيل ابينا من الازل والى الابد : لك يارب العظمة والجبروت والجلال والبهاء والمجد . لان لك كل ما في السماء والارض . لك يارب الملك . وقد ارتفعت رأساً على الجميع : والغنى والكرامة من لدنك وانت تتسلط على الجميع وبيدك القوة والجبروت وبيدك تعظيم وتشديد الجميع : والآن يا الهنا نحمدك ونسبح اسمك الجليل : (اخ ١ ٢٩ : ١٠ـ١٣) وليباركوا اسم مجدك المتعالي على كل بركة وتسبيح : انت هو يا الله وحدك الذي صنعت السموات وسموات السموات . وكل جنودها . الارض وكل ما عليها . البحار وكل ما فيها . وانت تحيي جميعها . وجنود السموات تسجد لك (الى هنا) . انت هو الرب الاله الذي اخترت ابرام واخرجته من اور الكلدانيين وجعلت اسمه ابرهيم : ووجدت قلبه اميناً امامك وقطعت معه العهد ان تعطيه ارض الكنعانيين والحثيين والاموريين والفرزيين واليبوسيين والجرجاشيين وتعطيها لنسله . وقد انجزت وعدك لانك صادق :

וַתֵּרֶא אֶת עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף: וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אַרְצוֹ. כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם. וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:

וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם. וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־יְיָ וַיַּאֲמִינוּ בַּייָ וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַייָ וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר   אָשִׁירָה לַייָ כִּי גָאֹה גָּאָה   סוּס
וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה   זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ   אֱלֹהֵי
אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ:   יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ
שְׁמוֹ:   מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם   וּמִבְחַר
שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף: תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ
אָבֶן: יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ   יְמִינְךָ
יְיָ תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס
קָמֶיךָ   תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ:   וּבְרוּחַ
אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ־מַיִם   נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד
נֹזְלִים   קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם: אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג   אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ
נַפְשִׁי   אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי: נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם   צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אַדִּירִים: מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ   מִי

ورأيت ذل ابائنا في مصر وسمعت صراخهم عند بحر سوف : واظهرت آياتٍ وعجائب على فرعون وعلى جميع عبيده وعلى كل شعب ارضه لانك علمت انهم بغوا عليهم وعملت لنفسك اسماً كهذا اليوم : وفلقت اليم امامهم وعبروا في وسط البحر على اليابسة وطرحت مطارديهم في الاعماق كحجرٍ في مياه قوية . (نح ٩ : ٦ ـ ١١)

فخلص الرب في ذلك اليوم اسرائيل من يد المصريين . ونظر اسرائيل المصريين امواتاً على شاطىء البحر : ورأى اسرائيل الفعل العظيم الذي صنعه الرب بالمصريين . فخاف الشعب الرب وآمنوا بالرب وبعبده موسى

حينئذٍ رنم موسى وبنوا اسرائيل هذه التسبيحة للرب وقالوا . ارنم للرب فانه قد تعظم . الفرس وراكبه طرحهما في البحر : الرب قوتي ونشيدي . وقد صار خلاصي . هذا الهي فامجده . اله ابي فارفعه : الرب رجل الحرب الرب اسمه : مركبات فرعون وجيشه القاها في البحر . فغرق افضل جنوده المركبية في بحر سوف : تغطيهم اللجج . قد هبطوا في الاعماق كحجر : يمينك يارب معتزة بالقدرة . يمينك يارب تحطم العدو : وبكثرة عظمتك تهدم مقاوميك . ترسل سخطك فيأكلهم كالقش : وبريح انفك تراكمت المياه . انتصبت المجاري كرابية . تجمدت اللجج في قلب البحر : قال العدو اترك اتبع ادرك اقسم غنيمة . تمتلىء منهم نفسي . اجرد سيفي تفنيهم يدي : نفخت بريحك فغطاهم البحر . غاصوا كالرصاص في مياه غامرة : من مثلك بين الآلهة يارب .

כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ   נוֹרָא תְהִלּוֹת עֹשֵׂה
פֶלֶא׃   נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃   נָחִיתָ
בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ   נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה
קָדְשֶׁךָ׃   שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן   חִיל
אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃   אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי
אֱדוֹם   אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד   נָמֹגוּ
כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃   תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
וָפַחַד   בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן   עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְיָ   עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ
קָנִיתָ׃   תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ   מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ   מִקְּדָשׁ יְיָ כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃

בשבת בשלח ובשביעי של פסח מוסיפים זה:

כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְיָ עֲלֵהֶם אֶת מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃ וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת הַתֹּף בְּיָדָהּ וַתֵּצֶאןָ כָל הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלֹת׃ וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַייָ כִּי גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל מִדְבַּר שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא מָצְאוּ מָיִם׃ וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מָרָה׃ וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה נִּשְׁתֶּה׃ וַיִּצְעַק אֶל יְיָ וַיּוֹרֵהוּ יְיָ עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רֹפְאֶךָ׃

(עד כאן)

من مثلك معتزاً في القداسة . مخوفاً بالتسابيح . صانعاً عجائب : تمد يمينك فتبتلعهم الارض : ترشد برأفتك الشعب الذي فديته . تهديه بقوتك الى مسكن قدسك : يسمع الشعوب فيرتعدون تاخذ الرعدة سكان فلسطين : حينئذٍ يندهش امراء ادوم . اقوياء موآب تاخذهم الرجفة . يذوب جميع سكان كنعان : تقع عليهم الهيبة والرعب . بعظمة ذراعك يصمتون كالحجر . حتى يعبر شعبك يارب . حتى يعبر الشعب الذي اقتنيته : تجيء بهم وتغرسهم في جبل ميراثك . المكان الذي صنعته يارب لسكنك . المقدس الذي هيأته يداك يارب : الرب يملك الى الدهر والابد : (خر ١٤ : ٣٠–٣١و١٥ : ١–١٨)

(في يوم سبت בְּשַׁלַּח وفي اليوم السابع من عيد الفصح يضاف)

فان خيل فرعون دخلت بمركباته وفرسانه الى البحر . ورد الرب عليهم ماء البحر . واما بنو اسرائيل فمشوا على اليابسة في وسط البحر : فاخذت مريم النبية اخت هرون الدف بيدها . وخرجت جميع النساء وراءها بدفوفٍ ورقصٍ واجابتهن مريم رنمن للرب فانه قد تعظم . الفرس وراكبه طرحهما في البحر : ثم ارتحل موسى باسرائيل من بحر سوف وخرجوا الى برية شور . فساروا ثلاثة ايام في البرية ولم يجدوا ماءً : فجاؤا الى مارة . ولم يقدروا ان يشربوا ماءً من مارة لانه مر . لذلك دعي اسمها مارة : فتذمر الشعب على موسى قائلين ماذا نشرب : فصرخ الى الرب . فاراه الرب شجرة فطرحها في الماء فصار الماء عذباً . هناك وضع له فريضةً وحكماً وهناك امتحنه : فقال ان كنت تسمع لصوت الرب الملك وتصنع الحق في عينيه وتصغي الى وصاياه وتحفظ جميع فرائضه فرضاً ما مما وضعته على المصريين لا اضع عليك . فاني انا الرب شافيك (خر ١٥ : ١٩–٢٦)

(لحد هنا)

כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה וּמשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ: בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ. וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת: אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת. רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים. הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים אָמֵן:

בעשרת ימי תשובה אומרים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְיָ: יְיָ שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ יְיָ מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְיָ קִוְּתָה נַפְשִׁי. וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַייָ מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו:

קדיש לעילא

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמן) בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵהּ. וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ. (אמן) בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ. לְעָלַם לְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאַר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא. שִׁירָתָא. תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

لان للرب الملك وهو المتسلط على الامم (مز ٢٢ : ٢٩) . ويصعد مخلصون على جبل صهيون ليدينو جبل عيسو ويكون الملك الرب (عو ١ : ٢١) . ويكون الرب ملكاً على كل الارض . في ذلك اليوم يكون الرب وحده واسمه وحده (زخ ١٤ : ٩) وبشريعتك مكتوب « اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد » (تث ٦ : ٤)

ليسبح اسمك الى الابد . ملكنا . الاله الملك العظيم . والمقدس في السموات وعلى الارض . فان بك يليق يا الله الهنا واله ابائنا للدهر والابد النشيد والتسبيح والحمد والترتيل والعزة والسلطة والنصر والعظمة والجبروت والمديح والجلال والقداسة والملكوت والبركات والتشكرات لاسمك العظيم القدوس . منذ الازل والى الابد انت الاله . مبارك انت يا الله الملك العظيم الممدوح بالتسابيح اله الشكران سيد العجائب . خالق جميع الارواح . ورب كل الاعمال الذي يختار بنشائد الترتيل الملك الابدي . آمين

في ١٠ ايام التوبة يقال مز ١٣٠

ترنيمة المصاعد . من الاعماق صرخت اليك يارب . يارب اسمع صوتي لتكن اذناك مصغيتين الى صوت تضرعاتي : ان كنت تراقب الآثام يارب ياسيد فمن يقف : لان عندك المغفرة لكي يخاف منك : انتظرتك يارب انتظرت نفسي وبكلامه رجوت : نفسي تنتظر الرب اكثر من المراقبين الصبح . اكثر من المراقبين الصبح : ليرج اسرائيل الرب لان عند الرب الرحمة وعنده فدىً كثير . وهو يفدي اسرائيل من كل آثامه

قديش لعيلا

ليتعظم ويتقدس اسمه العظيم . (آمين) في العالم الذي خلق حسب ارادته . ليثبت ملكوته وينبت خلاصه . ويقرب قدوم مسيحه . (آمين) في مدة حياتكم وايامكم وفي مدة حياة جميع بيت اسرائيل عاجلاً وفي زمن قريب . وقولوا آمين .

ليكن اسمه العظيم مباركاً الى الابد وابد الابدين . ليتبارك ويسبح ويتمجد ويتعالى ويرتفع ويجل ويسمو ويمدح اسمه القدوس والمبارك . الذي هو فوق كل البركات والتراتيل والتسابيح والتعازي التي يمكن ان تنطق في العالم . وقولوا آمين .

החזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבוֹרָךְ:

הקהל בלחש

יִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה:

הכל בקול רם בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ. עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל. הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים: וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: א״ב אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאוֹת קְדוֹשִׁים. רוֹמְמֵי שַׁדַּי תָּמִיד. מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ:

תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. עַל כָּל שֶׁבַח מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁיָּצַרְתָּ הֵמָּה יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ לָנֶצַח צוּרֵנוּ. מַלְכֵּנוּ. וְגוֹאֲלֵנוּ. בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים. יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים. וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם. וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם. כֻּלָּם אֲהוּבִים. כֻּלָּם בְּרוּרִים. כֻּלָּם גִּבּוֹרִים. כֻּלָּם קְדוֹשִׁים. כֻּלָּם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם. וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם. בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה. בְּשִׁירָה. וּבְזִמְרָה. מְבָרְכִים. מְשַׁבְּחִים. מְפָאֲרִים. וּמַקְדִּישִׁים. וּמַעֲרִיצִים. וּמַמְלִיכִים אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא. וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה.

(الخزّان)(١) باركوا الله المبارك

(الجمهور بصوتٍ منخفض) ليسبح ويتمجد اسم الملك الاعظم ملك الملوك المقدس والمبارك . الذي هو الاول وهو الآخر ولا اله سواه . ليكن اسم الله مباركاً من الآن والى الابد . ومتعالياً على كل بركة ومديح .

(جيماً بصوتٍ عالٍ) مبارك الله المبارك الى الدهر والابد

مبارك انت يا الله الهنا ملك العالم . مصور النور وخالق الظلمة صانع السلام وخالق الكل (اش ٤٥ : ٧) .

المعطي نوراً للارض والساكنين فيها برحمة . والمجدد اعمال الخليقة في كل يوم دائماً حسب جوده : ما اعظم اعمالك يارب . كلها بحكمة صنعت . امتلاءت الارض من غناك (مز ١٠٤ : ٢٤) . ايها الملك المتعالي وحده منذ القدم . المسبح والممجد والسامي منذ الازل : ايها الاله الابدي ارحمنا حسب مراحمك الجزيلة . يا سيد قوتنا وصخر حصننا . وترس خلاصنا . وحصن لاجلنا . الاله المبارك العظيم المعرفة الذي كوّن ونظم اشعة الشمس . وخلق هذه الاشياء الحسنة تمجيداً لاسمه . جعل النيرات حول عزه . رؤساء جنوده المقدسة تعظم القدير وتحدث دائماً بمجد الرب وقداسته

لتتبارك يا الله الهنا في السماء من فوق وعلى الارض من تحت لاجل سمو اعمال يديك والنيرات التي خلقت فهي تمجدك الى الابد .

لتتبارك الى الابد يا صخرنا . وملكنا . ومخلصنا . خالق المقدسين . ليسبح اسمك الى الابد يا ملكنا . خالق الملائكة . الذي ملائكته واقفون في اعالي الكون وينادون سويةً بخشوع كلمات الله الحي والملك الابدي . ملائكة كلهم محبوبون . كلهم ابرار . كلهم اقوياء . كلهم مقدسون . ويعملون كلهم مشيئة مالكهم بخوف وخشوع . وكلهم يفتحون افواههم بقداسة وطهارة . بنشيد وترتيل . ويباركون ويسبحون ويمجدون ويقدسون ويوقرون ويعترفون بملك اسم الاله الملك العظيم الجبار المهيب . قدوس هو وكلهم يقبلون عليهم نير الملكوت السماوي الواحد من الآخر . ويعطون اذناً الواحد للآخر

---

(١) هو المندوب من الشعب ليتلو الصلاة بصوتٍ عالٍ

לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ. בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה. כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים בְּאֵימָה. וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמָּתָם (לְעֻמַּת הַשְּׂרָפִים) מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:
בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ. וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ. פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת. עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. בַּעַל מִלְחָמוֹת. זוֹרֵעַ צְדָקוֹת. מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא רְפוּאוֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וְהִתְקִין מְאוֹרוֹת מְשַׂמֵּחַ עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בָּרָא:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵמוֹ חֻקֵּי חַיִּים לַעֲשׂוֹת (חֻקֵּי) רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כֵּן תְּחָנֵּנוּ אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן. הַמְרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִינָה. לְהָבִין לְהַשְׂכִּיל לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ לְמַעַן לֹא נֵבוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם וְלֹא נִכָּשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בָטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ. וְרַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וַחֲסָדֶיךָ הָרַבִּים אַל יַעַזְבוּנוּ נֶצַח סֶלָה וָעֶד. מַהֵר וְהָבֵא עָלֵינוּ. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת כָּל הָאָרֶץ. וּשְׁבוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צַוָּארֵינוּ. וְהוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה. וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ. לְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

ليقدسوا خالقهم بهدو بال بلغةٍ نقية وبنغمٍ مقدس وكلهم سويةً يجيبون بخوف ويقولون بخشوع . « قدوس قدوس قدوس رب الجنود المالىء الارض بمجده » (اش ٦ : ٣) واولافانيم والمخلوقات المقدسة ترتفع بصوت عظيم كالرعد مقابل السرافيم وتسبح قائلةً « مبارك مجد الرب من مكانه » (خر ٣ : ١٣)

لالهٍ مباركٍ الـكل ينغمون . لملكٍ الهٍ حي صمدي بالتراتيل ينطقون . وبالتسابيح ينادون . لانه هو وحـده علي وقدوس فاعل الاعمال العظيمة والصانع المستحدثات سيد الحروب . زارع الحسنات . منبت الخلاص . خالق العلاجات . موقر بالتسبيحات سـيد العجائب . المجـدد بحسب جوده في كل يوم دائماً اعمـال الخليقـة كما قيـل « للصانع انواراً عظيمة . لان الى الابد رحمته » (مز ١٢٦ : ٧) . وقـد رتب النيرات السماوية التي بها يفرح عالمه الذي خلقه . مبارك انت يارب خالق النيرات

قد احببتنا يا رب الهنـا بمحبة ابدية . وشفقت علينا بشفقة عظيمة وفائقة . ابانا ملـكنا لاجل اسـمك العظيم ولاجل آبآتنا الذين اتكلوا عليك وعلمتهم فرائض الحيـاة ليعملوا حسب مشيئتك بقلبٍ سليم . هكذا تحنن علينا يا ابانا الاب الرحمان . يا رحوم ارحمنا واعطنا فهماً لنفهم . وندرك . ونطيع . ونتعلم . ونعلم . ونحفظ . ونعمل . ونثبت كلام تعليم شريعتك بمحبة . وأنر اعيننا بشريعتك . وعلق قلبنا بوصاياك . ووحد قلبنا لنحب ونهاب اسمك لـكي لا نخزى ولا نخجل ولا نعثر الى الدهر والابد . لاننا على اسمك المقدس والعظيم والجبار والمهيب اتكلنا . لنبتهج ونفرح بخلاصك . يارب الهنـا لا تدع رحمتك وافضالك الـكثيرة تتركنا الى الابد . سلاه . اسرع وامنحنا بركةً وسـلاماً عاجلاً من اربع زوايا الارض . واكسر نير الامم من عنقنا وسيرنا سريعاً قياماً لارضنا . لانك انت اله تفعل الخلاص . واخترتنا من كل شعب ولسان . وقربتنا يا ملـكنا لاسمك العظيم بمحبة لنشـكرك ونوحدك ونهاب ونحب اسمك : مبارك انت يا رب الذي اختار شعبه اسرائيل بمحبة .

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃
וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ
וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃
וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ
לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ
נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם
אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ
וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם
וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם
כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת
הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־
כָּל־מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי
וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃

החזן יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת׃

اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد

(بصوتٍ منخفض) مبارك اسم مجد ملكوته الى الدهر والابد

فتحب الرب الهك من كل قلبك ومن كل نفسك ومن كل قوتك : ولتكن هذه الكلمات التي انا اوصيك بها اليوم على قلبك : وقصها على اولادك وتكلم بها حين تجلس في بيتك وحين تمشي في الطريق وحين تنام وحين تقوم : واربطها علامةً على يدك ولتكن عصائب بين عينيك : واكتبها على قوائم ابواب بيتك وعلى ابوابك .
(تث ٦ : ٤ ـ ٩)

فاذا سمعتم وصاياي التي انا اوصيكم بها اليوم لتحبوا الرب الهكم وتعبدوه من كل قلوبكم ومن كل انفسكم : اعطي مطر ارضكم في حينه المبكر والمتأخر فتجمع حنطتك وخمرك وزيتك : واعطي بهائمك عشباً في حقلك فتأكل انت وتشبع : فاحترزوا من ان تغوى قلوبكم فتزيغوا وتعبدوا آلهة اخرى وتسجدوا لها : فيحمى غضب الرب عليكم ويغلق السماء فلا يكون مطر ولا تعطي الارض غلّتها فتبيدون سريعاً عن الارض الجيدة التي يعطيكم الرب اياها : فضعوا كلماتي هذه على قلوبكم ونفوسكم واربطوها علامةً على ايديكم ولتكن عصائب بين عيونكم : وعلموها لاولادكم متكلمين بها حين تجلسون في بيوتكم وحين تمشون في الطريق وحين تنامون وحين تقومون : واكتبها على قوائم ابواب بيتك وعلى ابوابك : لكي تكثر ايامك وايام اولادك على الارض التي اقسم الرب لآبائك ان يعطيهم اياها كايام السماء على الارض : (تث ١١ : ١٣ ـ ٢١)

وكلم الرب موسى قائلاً : كلم بني اسرائيل وقل لهم ان يصنعوا لهم اهداباً في اذيال ثيابهم في اجيالهم ويجعلوا على هدب الذيل عصابةً من اسمانجوني : فتكون لكم هدباً فترونها وتذكرون كل وصايا الرب وتعملونها ولا تطوفون وراء قلوبكم واعينكم التي انتم فاسقون ورأها : لكي تذكروا وتعملوا كل وصاياي وتكونوا مقدسين لالهكم : انا الرب الهكم الذي اخرجكم من ارض مصر ليكون لكم الهاً . انا الرب الهكم .
(عد ١٥ : ٣٧ ـ ٤١) (الخزّان) الله الهكم حق

אֱמֶת. וְיַצִּיב. וְנָכוֹן. וְקַיָּם. וְיָשָׁר. וְנֶאֱמָן. וְאָהוּב. וְחָבִיב. וְנֶחְמָד. וְנָעִים. וְנוֹרָא. וְאַדִּיר. וּמְתֻקָּן. וּמְקֻבָּל. וְטוֹב. וְיָפֶה. הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ. צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת: וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים וְנֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: עַל אֲבוֹתֵינוּ עָלֵינוּ. וְעַל בָּנֵינוּ. וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ. וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ: עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם. בֶּאֱמֶת וּבֶאֱמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ. צוּרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ. פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ. וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוּלָתְךָ סֶלָה:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אֱמֶת אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ. וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם לְאָבוֹת וּבָנִים: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: אֱמֶת מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ. וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גָּאָלְתָּ. וְיַם סוּף לָהֶם בָּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ. וִידִידִים עָבְרוּ יָם. וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ לָאֵל. וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת. שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת. לַמֶּלֶךְ. אֵל חַי וְקַיָּם. רָם וְנִשָּׂא. גָּדוֹל גִּבּוֹר וְנוֹרָא. מַשְׁפִּיל גֵּאִים עֲדֵי אָרֶץ. מַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים עַד מָרוֹם. מוֹצִיא אֲסִירִים. פּוֹדֶה עֲנָוִים. עוֹזֵר דַּלִּים. הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו. תְּהִלּוֹת לָאֵל עֶלְיוֹן גּוֹאֲלָם בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם: מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלּוֹת עֹשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל שְׂפַת הַיָּם. יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר גּוֹאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

حق . ويقين . ومقرر . وثابت . ومستقيم . وامين . ومحبوب . وعزيز . وشهي . ولذيذ . ومهيب . وقوي . ومرتب . ومقبول . وحسن . وجميل . هذا الكلام لنا الى الدهر والابد . حقاً ان الاله الابدي هو ملكنا . صخر يعقوب . ترس خلاصنا . هو ثابت من جيل الى جيل . واسمه ثابت . وكرسيه راسخ . وملكوته وحقه ثابتان الى الابد . وكلامه حي وثابت وامين وشهي الى الابد ودهر الدهور لاباآئنا ولنا ولبنينا ولاجيالنا ولكل اجيال نسل اسرائيل عبيدك . في الاعصار السالفة والاخيرة . هو كلام حسن وثابت بحق وامانة هو فرض لا يزول . حقاً انك انت هو الرب الهنا واله اباآئنا . ملكنا وملك اباآئنا . مخلصنا ومخلص اباآئنا . صخرنا وصخر خلاصنا . فادينا . ومنجينا . منذ الازل هو اسمك . وليس لنا بعد اله غيرك . سلاه .

انت عون لاباآئنا منذ الازل . ترس ومخلص لهم ولابنائهم بعدهم في كل جيل وجيل . مجلسك في اعالي الكون واحكامك وعدالتك الى اقاصي الارض . حقاً . طوبى للرجل الذي يسمع وصاياك . ويضع في قلبه شريعتك وكلامك . حقاً انك انت سيد لشعبك . وملك جبار يخاصم مخاصمتهم للاباء والبنين . حقاً انت الاول والآخر . وليس لنا ملك فادٍ ومخلص سواك . حقاً قد خلصتنا من مصر يا رب الهنا . وفديتنا من بيت العبودية . وقتلت كل ابكارهم . وخلصت بكرك اسرائيل وشققت لهم بحر سوف (البحر الاحمر) وأغرقت المستكبرين . والاعزاء عبروا البحر . واما المضايقون فغمرتهم المياه حتى لم يبق منهم واحد لذلك قد سبح المحبوبون ومجدوا الرب . والاعزاء وضعوا مزامير ونشائد وتسابيح . بركات وتشكرات لملكٍ الهٍ حيٍ دائمٍ سامٍ رفيعٍ . عظيمٍ . جبارٍ . مهيبٍ . مخفض المتكبرين للارض . ورافع المتضعين الى العلى . مطلق الاسرى . وفادي الودعاء ومساعد المساكين . والمستجيب لشعبه اسرائيل وقت صراخهم اليه . حمداً للاله العلي مخلصهم . مبارك هو ثم مبارك . موسى وبنو اسرائيل رتلوا لك نشيداً بفرحٍ عظيم وقالوا جميعاً « من مثلك بين الآلهة يارب . من مثلك معتزاً في القداسة مهيباً بالتسابيح صانعاً عجائب » (خر ١٥ : ١١) . وقد انشد الذين نجوا نشيداً جديداً لاسمك العظيم على شاطئ البحر . وكلهم سويةً شكروا واعترفوا بملكك وقالوا « الرب يملك الى الدهر والابد » (خر ١٥ : ١٨) وقيل . فادينا رب الجنود اسمه قدوس اسرائيل (اش ٤٧ : ٤) مبارك انت يارب الذي خلصت اسرائيل .

עמידה

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשי"ת זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ (בקיץ מוֹרִיד הַטָּל בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעשי"ת מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמָן זוֹכֵר יְצוּרָיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

כשחוזר שליח צבור אומר:

נַקְדִּישָׁךְ וְנַעֲרִיצָךְ. כְּנוֹעַם שִׂיחַ סוֹד שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדֻשָּׁה. וְכֵן כָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קָדוֹשׁ. וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעשי"ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

العاميده

يا رب افتح شفتي فيخبر فمي بتسبيحك (مز ٥١ : ١٧)

مبارك انت يا الله الهنا واله اباآئنا . اله ابرهيم . اله اسحق . واله يعقوب . ايها الاله العظيم الجبار المهيب . اله علي . الواهب احسانات حسنة . مالك الكل . وذاكر فضائل الاباء والآتي بمخلص بمحبة لابناء ابنائهم لاجل اسمه .

(في عشرة ايام التوبة) اذكرنا للحياة . يا ملكاً يسر بالحياة . اكتبنا في سفر الحياة . لاجلك ايها الاله الحي . ملك معين . مخلص . وترس . مبارك انت يا الله ترس ابراهيم .

انت جبار يا رب الى الابد . انت محيي الاموات . وقادر للخلاص (في الصيف) المنزل الندى . (في الشتاء) الذي يأمر الريح ان تهب والمطر ان ينزل . المعيل الحياة برافة . المحيي الاموات براحم كثيرة . العاضد الساقطين . الشافي المرضى . المطلق الاسرى والمثبت امانته للنائمين في التراب . من مثلك ذا اعمال عظيمة . ومن يشبهك ملكاً يميت ويحيي . وينبت خلاصاً .

(في ايام التوبة) من مثلك ايها الاب الرحمن الذي يذكر مخلوقاته برحمة للحياة .

وامين انت لتحيي الاموات . مبارك انت يا رب محيي الاموات .

تقال عند تكرار العاميده فقط

نقدسك ونوقرك حسب انغام نطق محفل السرافيم المقدسين الذين يثلثون لك القداسة . لانه هكذا مكتوب على يد نبيك « وهذا نادى ذاك وقال قدوس قدوس قدوس رب الجنود . مجده ملء كل الارض » (اش ٦ : ٣) ومقابلها تسبح وتقول « مبارك مجد الرب من مكانه » (حز ٣ : ١٢) . ومكتوب في كلامك المقدس قائلاً « يملك الرب الى الابد . الهك يا صهيون الى دور فدور . هللويا » (مز ١٤٦ : ١٠) (لحد هنا)

انت قدوس واسمك قدوس . والمقدسون يسبحونك في كل يوم . سلاه . لانك انت اله وملك عظيم ومقدس . مبارك انت يا رب الاله (في ايام التوبة ــ الملك) المقدس .

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת. וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. וְחָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה וּבִינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ. כִּי חָטָאנוּ. מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ. כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ. וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּמַהֵר לְגָאֳלֵנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי אֵל גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה. כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה. וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוֹבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בקיץ

בָּרְכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ בְּטַלְלֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וּתְהִי אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשָׂבָע וְשָׁלוֹם כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לִבְרָכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב אָתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

בחורף

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמָטָר לִבְרָכָה עַל כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְרַוֵּה פְּנֵי תֵבֵל. וְשַׂבַּע אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מִטּוּבֶךָ. וּמַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ וּמֵעוֹשֶׁר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ. שָׁמְרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל דָּבָר רָע. וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית. וּמִכָּל מִינֵי פוּרְעָנוּת. וַעֲשֵׂה לָהּ תִּקְוָה טוֹבָה. וְאַחֲרִית שָׁלוֹם. חוּס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוּאָתָהּ וּפֵרוֹתֶיהָ. וּבָרְכָהּ בְּגִשְׁמֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וּתְהִי אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשָׂבָע וְשָׁלוֹם כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לִבְרָכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב אָתָּה. וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

انت تهب بني آدم معرفةً . وتعلم الانسان فهماً . تكرَّم علينا من لدنك بمعرفة وفهم وفطنة . مبارك انت يا رب الواهب المعرفة .

اردُدنا يا ابانا لشريعتك . وقرِّبنا يا ملكنا لخدمتك . وارجعنا بتوبة كاملة امامك مبارك انت يا رب الذي يرغب في التوبة .

سامحنا يا ابانا لاننا قد اخطأنا اصفح عنا يا ملكنا لاننا قد اذنبنا . فانك اله صالح ومسامح انت . مبارك انت يا رب يا رؤوف الذي يسمح بكثرة .

انظر الى ذلنا وخاصم مخاصمتنا واسرع لفكاكنا فكاكاً تاماً لانك انت مخلص وقوي . مبارك انت يا رب مخلص اسرائيل .

اشفنا يا رب فنشفى . خلصنا فنخلص لانك انت مديحنا (ار ١٧ : ١٤) . وتعطف بدواءٍ وشفاءٍ لكل امراضنا ولكل آلامنا . ولكل ضرباتنا لانك اله شافٍ ورحوم وامين . مبارك أنت يا رب الشافي مرضى شعبه اسرائيل .

في الصيف

باركنا يا رب الهنا في كل اعمال ايدينا وبارك سنتنا بندى الرضى والكثرة والسخاء ولتكن آخرتها حياةً وشبعاً وسلاماً كالسنين الجيدة المباركة لانك انت اله صالح ومحسن وتبارك السنين .

في الشتاء

بارك لنا يا رب الهنا هذه السنة وكل انواع محصولاتها للخير وانزل طلاً ومطراً بكثرة على كل وجه الارض . وارو وجه الدنيا واشبع العالم كله من خيرك واملاء ايدينا من بركاتك ومن غنى عطية ايديك . احفظ وخلص هذه السنة من كل امرٍ رديء ومن كل انواع الهلاك ومن كل انواع السخط . واجعل لها رجاءً جيداً وآخرة سلام . اشفق عليها وارأف بها وبكل محصولاتها وفاكهتها . وباركها بامطار الرضى والكثرة والسخاء ولتكن اخرتها حياة وشبعاً وسلاماً كالسنين الجيدة المباركة . لانك انت اله صالح ومحسن وتبارك السنين . مبارك انت يا رب الذي تبارك السنين .

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה. וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה. וְהָסֵר מִמֶּנּוּ צָרָה יָגוֹן וַאֲנָחָה. וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:
בימי תשובה אומרים הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

לַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה. וְכָל הַזֵּדִים כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ. וְכָל אֹיְבֶיךָ וְכָל שׂוֹנְאֶיךָ מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ. וּמַלְכוּת הָרִשְׁעָה מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְכַלֵּם וְתַכְנִיעֵם וְתַשְׁמִידֵם בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. שׁוֹבֵר אֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים. וְעַל שְׁאֵרִית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל זִקְנֵיהֶם וְעַל פְּלֵיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא נֵבוֹשׁ. כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ. וְעַל חַסְדְּךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת נִשְׁעָנְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וְכִסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תָּכִין. וּבְנֵה אוֹתָהּ בִּנְיַן עוֹלָם בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ. וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אָב הָרַחֲמָן. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

בתענית היחיד אומר כאן עננו:

עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנָחְנוּ. אַל תֵּפֶן לְרִשְׁעֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מַלְכֵּנוּ מִבַּקָּשָׁתֵנוּ. הֱיֵה נָא קָרוֹב לְשַׁוְעָתֵנוּ.

انفخ في بوقٍ كبير لحريتنا وارفع علماً لجمع مشتتينا واجمعنا سويةً من اربع زوايا الارض لارضنا . مبارك انت يا رب الجامع مبددي شعبه اسرائيل .

اعد قضاتنا كما في الاول ومشيرينا كما في الابتداء . وازل منا الكدر والتنهد . واملك علينا عاجلاً انت يا رب وحدك برحمةٍ وعدلٍ وحكمٍ . مبارك انت يا رب . ملك يحب العدالة والحكم . (في ايام التوبة) يا ملك الحكم .

للوشاة لا تكن رجاءً . وكل البغاة لتهلك كلحظة . وكل اعدائك ومبغضيك لتقطع عاجلاً . وكل عاملي الشر استأصل وكسر واعدم واخضع وذلل بسرعة في ايامنا . مبارك انت يا رب كاسر الاعداء ومذلل البغاة .

على الصالحين والاتقياء وعلى بقية شعبك بيت اسرائيل وعلى بقية بيت كتبتهم وعلى دخيلي الصلاح وعلينا لتتحرك مراحمك يا رب الهنا . واعط اجراً حسناً لجميع المتكلين على اسمك بالحق . واجعل نصيبنا معهم . فلا نخجل الى الابد لاننا عليك اتكلنا . وعلى فضلك العظيم بالحق اعتمدنا . مبارك انت يا رب سند ومتكل الصالحين .

اسكن في اورشليم مدينتك كما كلمت . وثبت فيها كرسي داود عبدك عاجلاً وابنها بناء ابدياً سريعاً في ايامنا . مبارك انت يا رب باني اورشليم .

انبت عاجلاً ذرية داود عبدك . وارفع قرنه بفرجك . لاننا ننتظر فرجك كل يوم . مبارك انت يا رب الذي تنبت قرن الخلاص .

اسمع صوتنا يا رب الهنا اشفق علينا وارحمنا واقبل صلاتنا برحمة ورضى لانك انت اله تسمع الصلوات والتضرعات . ولا تردنا يا ملكنا خائبين من امامك تحنن علينا واستجب لنا واسمع صلاتنا . لانك انت تسمع صلاة كل فم . مبارك انت يا رب السامع الصلاة .

في يوم الصيام

استجب لنا يا ابانا . استجب لنا في يوم صوم هذا الصيام لاننا نحن في ضيقة عظيمة . لا تلتفت الى شرنا ولا تتغاضَ يا ملكنا عن تضرعاتنا . كن قريباً لصراخنا .

טֶרֶם נִקְרָא אֵלֶיךָ אַתָּה תַעֲנֶה נְדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע. כִּי אַתָּה יְיָ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה:

שליח צבור בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה: עד כאן

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ. יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה. וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

בראש חדש וביום טוב ובחול המועד אומרים:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא. יַגִּיעַ. יֵרָאֶה. וְיֵרָצֶה. יִשָּׁמַע. יִפָּקֵד. וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדָּךְ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה. לְחֵן. לְחֶסֶד. וּלְרַחֲמִים. (לר"ח) בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. (לפסח) בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. (לסכות) בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. וּבְיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וַחֲמוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה: עד כאן

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּחְפּוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ. בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ. וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא. לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב. וָבֹקֶר. וְצָהֳרָיִם: הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר. יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ

استجب لنا قبل أن نصرخ اليك . نحن نتكلم وانت تسمع . كالكلام الذي قيل « ويكون اني قبلما يدعون انا اجيب وفيماهم يتكلمون بعد انا اسمع » (اش ٥٦ : ٢٤) لانك انت يا رب فادٍ ومخلص . ومجيب وراحم في كل وقت ضيقةٍ وشدة (الحزّان) مبارك أنت يا رب المستجيب لشعبه اسرائيل في وقت الضيقة . (لحد هنا)

ارضَ يا رب الهنا عن شعبك اسرائيل وانظر الى صلاتهم واعد الخدمة الدينية الى محراب بيتك . واقبل بمحبة ورضى محرقات اسرائيل وصلاتهم عاجلاً . ولتكن عبادة اسرائيل شعبك مرضيةً دائماً .

(في اول الشهر ووسط عيدي الفصح والمظال)

الهنا واله ابائنا . ليصعد ويأتِ ويصل ويظهر ويقبل ويسمع ويفتقد ويذكر امامك ذكرنا . وذكر اباآئنا . وذكر اورشليم مدينتك . وذكر المسيح بن داود عبدك . وذكر كل شعبك بيت اسرائيل . للنجاة والخير والنعمة والاحسان والرحمة (في راس الشهر) في يوم راس الشهر هذا (للفصح) في عيد الفصح هذا . (للمظال) في عيد المظال هذا . في يوم المحفل المقدس هـذا . لترحمنا فيه وتخلصنا . اذكرنا يا رب الهنا فيه للخير . افتكرنا فيه للبركة . وخلصنا فيه لحياة سعيدة . وحسب الوعد بالفرج والرحمة اشفق وتحنن علينا وارأف بنا وارحمنـا وخلصنا لان اعيننا تنظر اليك . لانك أنت اله وملك رؤوف ورحوم . (لحد هنا)

وانت بحسب مراحمك الكثيرة تسرّ بنا وترضى عنـا . فتنظر اعيننا رجوعك لصهيون برحمة . مبارك انت يا رب الذي يرجع حضوره الالهي لصهيون .

نشكرك لانك انت هو الرب الهنـا واله ابائنا الى الدهر والابد . صخرنا صخر حياتنـا وترس خلاصنا أنت هو . الى جيل فجيل نشكرك . ونحدث بحمدك من اجل حياتنا المسلمة بيدك . وارواحنا المودوعة عندك . ومعجزاتك التي كل يوم معنا . وعجائبك وخيراتك . التي هي في كل وقت . في المساء والصباح والظهر يا صـالح فان مراحمك لا تنتهي . يا رحوم فان افضالك لا تنقطع . فاننا منذ الازل وضعنا املنا فيك .

للجمهور

نشكرك لانك انت هو الرب الهنا واله ابائنا واله كل البشر . خالقنا والخالق في البدء

הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ . עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ . כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְחָנֵּנוּ . וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ . לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ . וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ . וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ . בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת

בחנוכה ובפורים אומרים :

עַל הַנִּסִּים . וְעַל הַפֻּרְקָן . וְעַל הַגְּבוּרוֹת . וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת . וְעַל הַנִּפְלָאוֹת . וְעַל הַנֶּחָמוֹת . שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם וּבַזְּמַן הַזֶּה :

בחנוכה אומרים :

בִּימֵי מַתִּתְיָה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנָאִי וּבָנָיו . כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחָם מִתּוֹרָתֶךָ . וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ . וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם . רַבְתָּ אֶת רִיבָם . דַּנְתָּ אֶת דִּינָם . נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם . מָסַרְתָּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים . וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים . וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים . וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים . וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ . וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ . וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה . וְאַחַר כַּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ . לִדְבִיר בֵּיתֶךָ . וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ . וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ . וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ . וְקָבְעוּ שְׁמוֹנָה יְמֵי אֵלּוּ . בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה . וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה :

בפורים אומרים :

בִּימֵי מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה . כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע . בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד . לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד זָקֵן . טַף וְנָשִׁים . בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר . הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לָבוֹז : וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הֵפַרְתָּ אֶת עֲצָתוֹ . וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ . וַהֲשֵׁבוֹתָ לוֹ גְמוּלוֹ בְרֹאשׁוֹ . וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ . וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת . וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה : עד כאן

لاسمك العظيم والمقدس البركات والتشكرات لانك احييتنا وثبتنا . هكذا تحيينا وترأف بنا وتجمع المشتتين منا الى دور قدسك لنحفظ فرائضك ونعمل مرضاتك ونعبدك بقلب سليم . لهذا نحن نشكرك . مبارك اله التشكرات .

في عيد الحانوكه او الفور يقال

نشكرك ايضاً على المعجزات . وعلى الخلاص . وعلى الاعمال العظيمة . وعلى الفرج . وعلى العجائب والتعازي التي صنعتها لاباآئنا في غابر الزمان وفي هذا الوقت .

في عيد الحانوكه

في ايام متاتيا ابن يوحنا الكاهن الاعظم الحشموني واولاده . عند ما قامت مملكة اليونان على شعبك اسرائيل لتنسيهم شريعتك وتجعلهم ان يتعدوا على فرائض ارادتك . انت برحمك الكثيرة وقفت لاجلهم في وقت ضيقتهم ودافعت عنهم في مخاصمتهم وحكمت حكمهم وانتقمت انتقاماً لهم . وسلمت الاقوياء ليد الضعفاء والكثيرين ليد القليلين والاشرار ليد الابرار . والدنسين ليد الطاهرين . والمستكبرين ليد الذين يشتغلون بشريعتك . وعملت لك اسماً عظيماً ومقدساً في دنياك . وعملت لشعبك فرجاً عظيماً وخلاصاً في مثل هذا اليوم . وبعد ذلك دخل اولادك ونظفوا هيكلك وطهروا مقدسك . ونوروا انواراً في دور مقدسك وخصصوا الثمانية الايام هذه للحمد والشكران وهكذا صنعت معهم معجزاتٍ وعجائبٍ فنشكر اسمك العظيم . سلاه .

في عيد الفور

في ايام مردخاي واستير في شوشن القصر . عند ما قام عليهما هامان الشرير . وطلب اهلاك وابادة جميع اليهود من الغلام الى الشيخ والاطفال والنساء في يوم واحد في الثالث عشر من الشهر الثاني عشر اي شهر اذار . وسلبهم غنيمةً (اس ٣ : ١٣) وانت برحمك الكثيرة ابطلت مشورته وخيبت افكاره ورددت جزاءه على رأسه . فعلقوه واولاده على الخشبة . وهكذا صنعت معهم معجزاتٍ وعجائبٍ . فنشكر اسمك العظيم . سلاه . (لحد هنا)

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. תָּמִיד שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה:

בעשי״ת וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וִיהַלְלוּ. וִיבָרְכוּ. אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ. וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

בחזרת שליח צבור אומר:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו הַכֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

שִׂים שָׁלוֹם. טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים עָלֵינוּ. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ יַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים. אַהֲבָה וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם:

בעשרת ימי תשובה

וּבְסֵפֶר חַיִּים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וּפַרְנָסָה טוֹבָה וִישׁוּעָה. וְנֶחָמָה. וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת. נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: עד כאן

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם. אָמֵן:

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם.

وعلى كل هذه ليتبارك ويتعالَ ويرتفع اسمك دائماً يا ملكنا الى الدهر والابد وجميع الاحياء تشكرك . سلاه .

(في عشرة ايام التوبة) واكتب حياةً سعيدة لبني عهدك .

وليمدحوا ويباركوا اسمك العظيم . حقاً الى الدهر . لانه حسن . اله فرجنا وعوننا الى الابد هو الاله الصالح . مبارك أنت يا رب الذي اسمه حسن . وبه يليق الشكر .

في تكرار العاميده يقول الحزّان

الهنا واله آبائنا . باركنا بالبركة المثلثة في الشريعة المكتوبة على يد عبدك موسى التي قيلت من فم هرون واولاده كهنة شعبك المقدسين كما قيل « يباركك الرب ويحرسك : يضيء الرب بوجهه عليك ويرأف بك : يرفع الرب وجهه عليك ويمنحك سلاماً : فيجعلون اسمي على بني اسرائيل وانا اباركهم » (عد ٦ : ٢٤ ـ ٢٦)

امنحنا سلاماً وخيراً وبركةً وحياةً ونعمةً وفضلاً واحساناً ورحمةً مع جميع شعبك اسرائيل . باركنا يا ابانا جميعنا سويةً بنور وجهك . لانه بنور وجهك يا رب الهنا قد اعطيتنا شريعةً وحياةً . ومحبةً وفضلاً . واحساناً ورحمةً . وبركةً وسلاماً . ليكن حسناً في عينيك ان تباركنا وتبارك كل شعبك اسرائيل بكثرة عزٍ . وسلام

في عشرة ايام التوبة

وفي سفر الحياة والبركة والسلام والقوت الجيد والفرج والتعزية والاحكام الحسنة لنذكر ونكتب امامك نحن وجميع شعبك اسرائيل لحياة سعيدة وسلام .

مبارك انت يا رب المبارك شعبه اسرائيل بالسلام . آمين .

لتكن اقوال فمي وفكر قلبي مرضية امامك يا رب . صخرتي . وفاديّ . (مز ١٩ : ١٥)

يا الهي احفظ لساني من الشر . وشفتيّ من كلام الغش . ولتصمت نفسي للذين يلعنونني . ولتكن نفسي كالتراب مع الجميع . افتح قلبي لشريعتك . فتتبع روحي وصاياك . وابطل عاجلاً مشورة كل الذين يقومون عليّ للشر وخيب افكارهم واهدمها .

וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. יִהְיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי רוּחַ. וּמַלְאַךְ יְיָ דּוֹחֶה. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו. יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

בעשרת ימי תשובה אומרים בשחרית ומנחה חוץ משבת:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:

אָ"מ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה:

אָ"מ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

אָ"מ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אָ"מ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת:

אָ"מ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:

אָ"מ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָ"מ כַּלֵּה כָּל־צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ:

אָ"מ כַּלֵּה דֶּבֶר. וְחֶרֶב. וְרָעָה. וְרָעָב. וּשְׁבִי. וּבִזָּה. וּמַשְׁחִית. וּמַגֵּפָה מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ:

אָ"מ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ:

אָ"מ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ:

אָ"מ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ:

אָ"מ מְחוֹל וּסְלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:

אָ"מ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ:

אָ"מ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:

אָ"מ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אָ"מ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:

אָ"מ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר צַדִּיקִים:

אָ"מ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר יְשָׁרִים וּתְמִימִים:

אָ"מ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה:

اعمل لاجل اسمك . اعمل لاجل يمينك . اعمل لاجل شريعتك . اعمل لاجل قداستك . لكي تخلص احباءك . خلصني بيمينك واستجب لي . لتكن اقوال فمي وفكر قلبي مرضية امامك يا رب . صخرتي وفادي .

ليت الصانع سلاماً في سمواته هو براحمه يصنع سلاماً لنا ولكل اسرائيل . وقولوا آمين .

في عشرة ايام التوبة يقال في صلاة الصبح والعصر ماعدا يوم السبت

ابانا ملكنا قد اخطأنا امامك :

ابانا ملكنا ليس لنا ملك الا انت :

ابانا ملكنا تعطف علينا لاجل اسمك :

ابانا ملكنا جدّد لنا سنة جيدة :

ابانا ملكنا ابطل من علينا كل الاحكام القاسية والرديئة :

ابانا ملكنا ابطل افكار مبغضينا :

ابانا ملكنا الغِ مشورة اعدائنا :

ابانا ملكنا افنِ كل مضايق وخصم لنا :

ابانا ملكنا ازِل الطاعون والسيف والشر والجوع والسبي والنهب والهلاك والوباء والشيطان والميل الى الشر والامراض الخبيثة عن بني عهدك :

ابانا ملكنا ارسل شفاءً تاماً لمرضى شعبك :

ابانا ملكنا امنع الوباء من ميراثك :

ابانا ملكنا تذكر اننا تراب :

ابانا ملكنا اعفُ واصفح عن كل ذنوبنا :

ابانا ملكنا امزق الحكم الرديء الذي حكم علينا به :

ابانا ملكنا امحُ براحمك الكثيرة جميع عهود واجباتنا (التي لم نقم بها) :

ابانا ملكنا امحُ معاصينا وازِلها من امام عينيك :

ابانا ملكنا اكتبنا في سفر حياةٍ سعيدة :

ابانا ملكنا اكتبنا في سفر الصالحين :

ابانا ملكنا اكتبنا في سفر المستقيمين والكاملين :

ابانا ملكنا اكتبنا في سفر الاعالة والقوت :

ابانا ملكنا اكتبنا في سفر العفو والسماح والغفران :

אָ״מַ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה טוֹבָה וְכַלְכָּלָה :
אָ״מַ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה :
אָ״מַ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ :
אָ״מַ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב :
אָ״מַ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :
אָ״מַ וְהָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ :
אָ״מַ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
אָ״מַ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :
אָ״מַ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ :
אָ״מַ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :
אָ״מַ אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ עד כאן :

בימים שאין בהם נפילת אפים אומרים: יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם. ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי. יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ:
קדיש לעילא דף נה׳. אשרי.

אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף. לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל חָטָאנוּ. אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דוֹפִי וְלָשׁוֹן הָרָע. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ עֵצוֹת רָעוֹת. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. לוֹצַצְנוּ. מָרַדְנוּ. מָרִינוּ. נִאַצְנוּ. נִאַפְנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לַשָּׁוְא וְלַשֶּׁקֶר. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ וְתִעְתָּעְנוּ. וְסַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים. גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. הוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתָךְ. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן. וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ: וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא. יְיָ | יְיָ אֵל א. רַחוּם ב. וְחַנּוּן ג. אֶרֶךְ ד אַפַּיִם ה. וְרַב־חֶסֶד ו. וֶאֱמֶת ז: נֹצֵר חֶסֶד ח. לָאֲלָפִים ט נֹשֵׂא עָוֹן י. וָפֶשַׁע יא. וְחַטָּאָה יב. וְנַקֵּה יג:

ابانا ملكنا اكتبنا في سفر الخلاص والفرج :
ابانا ملكنا اذكرنا من لديك بذكرٍ حسن :
ابانا ملكنا انبت لنا فرجاً قريباً :
ابانا ملكنا ارفع قرن اسرائيل شعبك :
ابانا ملكنا وارفع قرن مسيحك :
ابانا ملكنا اجعلنا ان نتوب تماماً امامك :
ابانا ملكنا اسمع صوتنا . اشفق علينا وارحمنا :
ابانا ملكنا اعمل لاجلك ان لم يكن لاجلنا :
ابانا ملكنا اقبل صلاتنا برحمةٍ ورضى :
ابانا ملكنا لاتردنا خائبين من امامك (لحد هنا) :

في الايام التي ليس فيها اكفاء الوجه يقال « ليكن اسم الرب مباركاً من الان والى الابد من مشرق الشمس الى مغربها . اسم الرب مسبح : ايها الرب سيدنا ما امجد اسمك في كل الارض ». ثم قديش اميلا صحيفة ٥٥ و « طوبى »

نتضرع اليك اللهم . الهنا واله آبائنا ان تدخل امامك صلاتنا وان لا تتغاضى عن ابتهالاتنا لاننا لسنا وقحُ الوجه وقساة الرقاب لنقول امامك يا رب الهنا واله اباتنا اننا نحن ابرار ولم نخطىء . ولكن قد اخطأنا نحن واباؤنا .

اثمنا . غدرنا . نهبنا . وشينا . اغوينا . عملنا الشر . طغينا . ظلمنا . زوَّرنا . اشرنا مشورات رديئة . كذبنا ازدرينا . سخرنا . تمردنا . عيرنا . زنينا . حلفنا باطلاً وكذباً . عصينا . اذنبنا . اجرمنا . ضايقنا . صلبنا الرقبة . صرنا اشراراً . فسدنا . عملنا رجساً . ضللنا واضللنا . حدنا عن وصاياك واحكامك الصالحة ولم ننتفع . ولكن انت عادل في كل ما اتى علينا لانك انت عملت بالحق ولكن نحن اذنبنا (نح ٩ : ٣٣) .

اله بطيء الغضب وذو رحمة انت . قد اعلنت عظم مراحمك واحساناتك للوديع (موسى) سابقاً . وهكذا مكتوب بشريعتك « ونزل الرب في السحاب . فوقف عنده هناك ونادى باسم الرب » وقيل هناك (خر ٣٤ : ٥ ـ ٩)

واجتاز الرب قدامه ونادى : الرب الرب اله رحيم ورؤوف بطيء الغضب وكثير الاحسان والحق : حافظ الاحسان الى الوفٍ . غافر الاثم والمعصية والخطيئة . ومبرّر .

נפילת אפים

בכל יום נופלים על פניהם על הזרוע השמאלית מיושב שחרית ומנחה. ואלו הימים שאין נופלים על פניהם לא שחרית ולא מנחה, ואין אומרים תחנה, ולא יענך יי. שבת, ראש חדש, מועד, כל ימי ניסן, פסח שני, ל״ג לעומר, מראש חדש סיון עד ה׳ ימים אחר עצרת, ט׳ וט״ו באב, ערב ראש השנה, מערב כפור עד סוף תשרי חנוכה, ט״ו שבט, י״ד וט״ו אדר ראשון, פורים, בית אבל: ואין נופלים בשחרית לבד, כל זמן שיש חתן בבית הכנסת (ז׳ ימי המשתה) ומילה: ואין נופלים במנחה לבד, ערב שבת, ערב ראש חדש, ערב ט׳ וט״ו באב, ערב חנוכה ופורים, ערב ל״ג לעומר, וי״ד וט״ו אדר ראשון. וסמנם אותיות ״אשי״ר נע״ם פס״ח״ כפולות חוץ מן הנון.

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל גָּד צַר לִי מְאֹד נִפְּלָה־נָּא בְיַד יְיָ כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּבְיַד אָדָם אַל אֶפֹּלָה:

רַחוּם וְחַנּוּן חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ. רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

לְדָוִד אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא: אֱלֹהַי בְּךָ בָטַחְתִּי אַל אֵבוֹשָׁה אַל יַעַלְצוּ אֹיְבַי לִי: גַּם כָּל קֹוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם: דְּרָכֶיךָ יְיָ הוֹדִיעֵנִי. אֹרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי: הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי. אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: חַטֹּאות נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכֹּר. כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לִי אַתָּה. לְמַעַן טוּבְךָ יְיָ: טוֹב וְיָשָׁר יְיָ. עַל כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ: יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט. וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ: כָּל אָרְחוֹת יְיָ חֶסֶד וֶאֱמֶת. לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא: מִי זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְיָ. יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר: נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ: סוֹד יְיָ לִירֵאָיו. וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם: עֵינַי תָּמִיד אֶל יְיָ. כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי: פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי. כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי: צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ. מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי. וְשָׂא לְכָל חַטֹּאותָי: רְאֵה אוֹיְבַי כִּי רַבּוּ. וְשִׂנְאַת חָמָס שְׂנֵאוּנִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי. אַל אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ: תֹּם וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי. כִּי קִוִּיתִיךָ: פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו:

וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו: עד כאן נפילת אפים

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ. וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ:

اكفاء الوجه

(كل يوم تتلى الصلاة الاتية مع حني الراس واكفاء الوجه على الساعد الايسر قعوداً في صلاة الصبح والعصر وتهمل مع « التوسلات » ومزمور « ليستجب لك » في الايام الاتية . السبت . رؤوس الاشهر . ايام الاعياد . شهر نيسان . ١٤ ايار (الفصح الثاني) . يوم ٣٣ في العومر . من اول شهر سيوان لغاية خمسة ايام بعد عيد الاسابيع . ٩ آب . ١٥ آب . اليوم الذي قبل عيد راس السنة . ومن اليوم الذي قبل عيد الغفران لآخر شهر تشري . ايام الحانوكه . ١٥ شباط . ١٤ و١٥ اذار الاول يوم الفور وفي بيت حزن . وتهمل صباحاً فقط عند ما يكون عريس حاضراً في الصلاة (مدة ٧ ايام العرس) . وعند ما يكون ختان . وفي العصر فقط في اليوم الذي قبل السبت وقبل راس الشهر وقبل ٩ و١٥ آب وقبل الحانوكه والفور وقبل ٣٣ في العومر وقبل ١٤ و١٥ اذار الاول).

وقال داود لجاد قد ضاق بي الامر جداً فلنسقط في يد الرب لان مراحمه كثيرة ولا اسقط في يد انسان . (صم ٢ ـ ٢٤ : ١٤)

يا رحيم يا رؤوف قد اخطأنا امامك . ارحمنا وخلصنا

لداود . اليك يا رب ارفع نفسي : يا الهي عليك توكلت . فلا تدعني اخزى . لا تشمت بي اعدائي : ايضاً كل منتظريك لا يخزوا . ليخزَ الغادرون بلا سبب : طرقك يا رب عرفني . سبلك علمني . درّبني في حقك وعلمني : لانك انت اله خلاصي . اياك انتظرت اليوم كله : اذكر مراحمك يا رب واحساناتك لانها منذ الازل هي : لا تذكر خطايا صباي ولا معاصيّ : كرحمتك اذكرني انت من اجل جودك يا رب : الرب صالح ومستقيم . لذلك يعلم الخطاة الطريق : يدرّب الودعاء في الحق ويعلم الودعاء طرقه : كل سبل الرب رحمة وحق لحافظي عهده وشهادته : من اجل اسمك يا رب اغفر اثمي لانه عظيم : من هو الانسان الخائف الرب . يعلمه طريقاً يختاره : نفسه في الخير تبيت ونسله يرث الارض : سر الرب لخائفيه . وعهده لتعليمهم : عيناي دائماً الى الرب . لانه هو يخرج رجلي من الشبكة : التفت اليَّ وارحمني لاني وحيدٌ ومسكين انا : افرج ضيقات قلبي . من شدائدي اخرجني : انظر الى ذلي وتعبي واغفر جميع خطاياي : انظر الى اعدائي لانهم قد كثروا . وبغضاً ظلماً ابغضوني : احفظ نفسي وانقذني . لا اخزى لاني عليك توكلت : يحفظني الكمال والاستقامة لاني انتظرتك : يا الله افدِ اسرائيل من كل ضيقاته (مز ٢٥) .

وهو يفدي إسرائيل من كل ذنوبه . (مز ١٣٠ : ٨) لحد هنا اكفاء الوجه

يا رب اله اسرائيل ارجع من حمو غضبك . واندم على الشر لشعبك .

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אָבִינוּ אָתָּה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ רַחֵם עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד. לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ: וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אַל תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר. בְּרֹגֶז אַהֲבָה תִּזְכּוֹר. בְּרֹגֶז עֲקֵדָה תִּזְכּוֹר. בְּרֹגֶז תְּמִימוּת תִּזְכּוֹר: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: קדיש לעילא דף נה׳. אשרי.

סליחות לשני וחמישי

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים. וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם לָהֶם גּוֹמֵל: אֵל הוֹרֵתָנוּ לוֹמַר מִדּוֹת שָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתָךְ
וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ: וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ׀ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא. יְיָ׀ יְיָ אֵל א. רַחוּם ב. וְחַנּוּן ג. אֶרֶךְ ד.
אַפַּיִם ה. וְרַב־חֶסֶד ו. וֶאֱמֶת ז: נֹצֵר חֶסֶד ח. לָאֲלָפִים ט.
נֹשֵׂא עָוֹן י. וָפֶשַׁע יא. וְחַטָּאָה יב. וְנַקֵּה יג:

ליום שני

על סדר אבג״ד

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ. בָּאִים בְּכֹחַ מַעֲשֵׂיהֶם: גִּבּוֹרִים לַעֲמוֹד בַּפֶּרֶץ. דּוֹחִים אֶת הַגְּזֵרוֹת: הָיוּ לָנוּ לְחוֹמָה. וּלְמַחְסֶה בְּיוֹם זָעַם: זוֹעֲכִים אַף בְּלַחֲשָׁם. חֵמָה עָצְרוּ בְשַׁוְעָם: טֶרֶם קְרָאוּךָ עֲנִיתָם. יוֹדְעִים לַעֲתוֹר וּלְרַצּוֹת: כְּאָב רִחַמְתָּ לְמַעֲנָם. לֹא הֱשִׁיבוֹתָ פְּנֵיהֶם רֵיקָם: מֵרוֹב עֲוֹנֵינוּ אָבַדְנוּם. נֶאֶסְפוּ מֶנּוּ בַּחֲטָאֵינוּ: סָעוּ הֵמָּה לִמְנוּחוֹת.

ابانا ملكنا . ابونا انت . ابانا ملكنا ليس لنا ملك سواك . ابانا ملكنا ارحمنا .
ابانا ملكنا تحنن علينا واستجب لنا . لان ليست لنا اعمال صالحة . اعمل معنا احساناً
وفضلاً . من اجل اسمك العظيم وخلصنا : ونحن لا نعلم ما نعمل . لان اعيننا متجهة نحوك :
اذكر مراحمك يا رب واحساناتك . لانها منذ الازل هي (مز ٢٥ : ٦). ليكن يا رب فضلك
علينا . حسبما انتظرناك (٣٣ : ٢٢). لا تذكر لنا ذنوب الاولين . لتتقدمنا مراحمك سريعاً
لاننا قد تذللنا جداً (٨٩ : ٨). عوننا باسم الرب . الصانع السموات والارض (١٢٤ : ٨)
تحنن علينا يا رب تحنن علينا . لاننا قد شبعنا عاراً (حب ٣ : ٢). في الغضب اذكر الرحمة .
في الغضب اذكر المحبة (رمزاً لابراهيم). في الغضب اذكر الربط (رمزاً لاسحق). في الغضب
اذكر الكمال (رمزاً ليعقوب). يا رب خلص ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا (مز ٢٠ : ١٠).
لانه هو علم مبلنا . تذكر اننا نحن تراب . ساعدنا يا اله خلاصنا من اجل مجد اسمك .
وخلصنا واغفر خطايانا من اجل اسمك (٧٩ : ٩) قديش ايلا صحيفة ٥٥ و « طوبى »

استعطافات ليومي الاثنين والخميس

ايها الاله الملك الجالس على كرسي الرحمة السائد بالاحسان . الذي يغفر ذنوب شعبه
ويتجاوز عنها شيئاً فشيئاً . الكثير المغفرة للخطاة والسماح للمذنبين . الذي يعمل الحسنات مع
كل ذي جسدٍ وروح . الذي لا يجازيهم حسب شرهم . يا رب قد علمتنا ان نقول الثلاث
عشرة خاصية الرحمة . اذكر لنا اليوم الثلاثة عشر عهداً كما اعلنتها قديماً للوديع (موسى) وهكذا
مكتوب بشريعتك ونزل الرب في السحاب فوقف عنده هناك ونادى باسم الرب . وقيل هناك

واجتاز الرب قدامه ونادى . الرب الرب اله رحيم ورؤوف بطيء الغضب . وكثير
الاحسان والحق : حافظ الاحسان الى الوفٍ . غافر الاثم والمعصية والخطيئة ومبرّر .

ليوم الاثنين (بالعبرانية אבג״ד)

قد زال الرجال المؤمنون الذين كانوا يأتون امامك بفضيلة اعمالهم : كانوا اقوياء
ليقفوا في الشق (كما لو كان في سور حصنٍ) وليبعدوا الاحكام السيئة : قد كانوا لنا سوراً
وملجاءً في يوم السخط : كانوا يطفئون نار الغضب بصلاتهم بصوت منخفض ويمنعون
الحدة باستغاثتهم : كنت تستجيب لهم قبل ان يدعوك . وكانوا يعرفون كيف يصلون
ويستعطفون : من اجلهم رأفت كوالدٍ : ولم ترد وجوههم خائبةً : قد فقدناهم من
كثرة ذنوبنا . أخذوا منا بسبب خطايانا : قد ذهبوا الى راحتهم الابدية .

עָזְבוּ אוֹתָנוּ לַאֲנָחוֹת: פַּסּוּ גוֹדְרֵי גָדֵר. צָמְתוּ מְשִׁיבֵי חֵמָה:
קָמִים כַּפֶּרֶץ אָיִן. רְאוּיִם לְרַצּוֹתְךָ אָפֵסוּ: שׁוֹטַטְנוּ בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת.
תְּרוּפָה לֹא מָצִינוּ: שַׁבְנוּ אֵלֶיךָ בְּבֹשֶׁת פָּנֵינוּ. לְשַׁחֶרְךָ אֵל בְּעֵת
צָרוֹתֵינוּ: אל מלך. ויעבר (דף סט)

ליום חמישי

על סדר תשר״ק

תָּמַהְנוּ מֵרָעוֹת. תָּשַׁשׁ כֹּחֵנוּ מִצָּרוֹת: שַׁחְנוּ עַד לִמְאֹד. שָׁפַלְנוּ
עַד עָפָר: רַחוּם כַּךְ הִיא מִדָּתֵנוּ. קְשֵׁי עוֹרֶף וּמַמְרִים אֲנַחְנוּ.
צָעַקְנוּ בְּפִינוּ חָטָאנוּ. פְּתַלְתּוֹל וְעִקֵּשׁ לִבֵּנוּ: עֶלְיוֹן רַחֲמֶיךָ מֵעוֹלָם.
סְלִיחָה עִמְּךָ הִיא: נִחַם עַל הָרָעָה. מַטֵּה כְלַפֵּי חֶסֶד: לֹא תִתְעַלַּם
בְּעִתּוֹת כָּאֵל. כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ: יִוָּדַע לְעֵינֵי הַכֹּל. טוּבְךָ
וְחַסְדְּךָ עִמָּנוּ: חֲתוֹם פִּי שָׂטָן. וְאַל יַשְׂטִין עָלֵינוּ. זְעוֹם בּוֹ וְיִדּוֹם:
וְיַעֲמוֹד מֵלִיץ טוֹב לְצַדְּקֵנוּ. הוּא יַגִּיד יָשְׁרֵנוּ: דְּרָכֶיךָ רַחוּם וְחַנּוּן.
גִּלִּיתָ לְנֶאֱמַן בַּיִת: בְּבַקְשׁוֹ אָז מִלְּפָנֶיךָ. אֱמוּנָתְךָ הוֹדַעְתָּ לוֹ:

אל מלך. ויעבר (דף סט׳)

לשני וחמישי

על סדר אתב״ש

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָלָה. תֹּאחֵז יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט:
בְּבוֹא תוֹכֵחָה נֶגְדֶּךָ. שְׁמֵנוּ מִסִּפְרְךָ אַל תִּמַּח: גִּשְׁתְּךָ
לַחְקוֹר מוּסָר. רַחֲמֶיךָ יְקַדְּמוּ רָגְזֶךָ: דַּלּוּת מַעֲשִׂים בְּשׁוּרֶךָ. קָרֵב
צֶדֶק מֵאֵלֶיךָ: הוֹרֵנוּ בְּזַעֲקֵנוּ לָךְ. צַו יְשׁוּעָתֵנוּ בְּמַפְגִּיעַ: וְתָשִׁיב
שְׁבוּת אָהֳלֵי תָם. פְּתָחָיו רְאֵה כִּי שָׁמֵמוּ: זְכוֹר נָאַמְתָּ. עֵדוּת לֹא
תִשָּׁכַח מִפִּי זַרְעוֹ. חוֹתֵם תְּעוּדָה תַּתִּיר. סוֹדְךָ שִׂים בְּלִמּוּדֶיךָ. טַבּוּר
אַגַּן הַסַּהַר. נָא. אַל יֶחְסַר הַמָּזֶג: יָהּ. דַּע אֶת אֲשֶׁר יְדָעוּךָ. מַגֵּר
אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּךָ. כִּי תָשִׁיב לְבִצָּרוֹן. לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתִּקְוָה:

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא
הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל
חָי. אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן. רוֹאֶה כְלָיוֹת וָלֵב. אֵין דָּבָר נֶעְלָם
מִמְּךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

وتركونا في الغموم : غاب الذين سيجوا السياج . وانقطع الذين كانوا يردون الحدة : ليس من يقوم في الشق . وتلاشى الذين كانوا يليقون باستعطافك : قد طفنا في اربع زوايا الارض . ولكن لم نجد دواء : فرجعنا اليك بخجل. نطلبك باكراً يا رب في وقت ضيقاتنا :
ثم يقال « ايها الاله الملك » « واجتاز » في صحيفة ٦٩

ليوم الخميس (بالعبرانية תשר״ק)

اندهشنا من البلايا . ضعفت قوتنا من الضيقات : انخفضنا جداً . اتضعنا حتى التراب : يا رحيم كذا هي طبيعتنا . صلبو الرقاب ومتمردون نحن : نصرخ بفمنا اننا اخطأنا . قلبنا ملتوٍ واعوج : يا علي ان رحمتك هي منذ الازل . والسماح هو عندك : اندم على الشر . امل لجهة الاحسان : لاتتغاضَ في اوقاتٍ كهذه . لاننا في ضيقٍ عظيم : ليكن معلوماً عند الجميع . ان جودك واحسانك معنا : اختم على فم الشيطان لكي لا يشكونا . انتهره فيسكت : ليقف وسيط خير ليبررنا ويخبر باستقامتنا : يا رحيم ورؤوف قد اعلنت طرقك لامين بيتك : الذي عند طلبه منك عرفته ايمانك : ثم يقال « ايها الاله الملك » « واجتاز » في صحيفة ٦٩

ليومي الاثنين والخميس (بالعبرانية אתב״ש)

الهنا واله ابائنا نتضرع اليك ان لا تفنينا عند ما تأخذ بيدك الحكم : عند ما نُوبخ امامك . لا تمحُ اسمنا من سفرك : عند قدومك للفحص والتاديب . لتتقدم رحمتك على غضبك : عند ما تنظر الى اعمالنا الحقيرة . قرّب البر من لدنك . يا ابانا عند ما نصرخ اليك مر لخلاصنا بشفيعٍ . ورد سي خيم الكامل (يعقوب) : انظر فان مدنه صارت قفراً : اذكر انك قلت ان شهادة الشريعة لن تنسى من فم نسله : حل ختم الشهادة (كلام الله) . واظهر سرك لتلاميذك . ومر باعادة مركز الكاس المدورة . وان لايعوزها شراب ممزوج (١). اللهم اعرف الذين عرفوك . اطرح الذين لم يعرفوك . عند ما تردّ للحصن المأخوذين اسرى الرجاء .

ماذا نقول امامك ايها الجالس في الاعالي . وماذا نتكلم امامك يا ساكن السموات . الست بعالمٍ كل الخفايا والمكشوفات . انت عالم باسرار العالم . وخبايا كل حي . انت تفتش مخادع البطن . وتنظر الكلى والقلب . ليس امر مخباءً عنك ولا يوجد شيء خفي عن عينيك .

(١) رمزاً الى סנהדרין اي مر باعادة المجلس الاكبر الى مركزه الذي كان بشكل دائرة ككاس مدورة . وان لاينقص المجلس الاصغر ايضاً

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּרַחֵם עָלֵינוּ. וְתִמְחוֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטֹּאתֵינוּ. וּתְכַפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחוֹל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח. וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ תְּחַיֵּינוּ. בְּצִדְקָתְךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה. חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים. גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. הוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתָךְ. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן. וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ: וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ ׀ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא. יְיָ ׀ יְיָ אֵל א. רַחוּם ב. וְחַנּוּן ג. אֶרֶךְ ד. אַפַּיִם ה. וְרַב־חֶסֶד ו. וֶאֱמֶת ז: נֹצֵר חֶסֶד ח. לָאֲלָפִים ט. נֹשֵׂא עָוֹן י. וָפֶשַׁע יא. וְחַטָּאָה יב. וְנַקֵּה יג:

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן. וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ. לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי. חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם. לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ. לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ. אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תִּוָּרֵא: לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ: אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה. יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְעַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ. אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה. וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כַּיּוֹם הַזֶּה. חָטָאנוּ רָשָׁעְנוּ: אֲדֹנָי כְּכָל צִדְקוֹתֶיךָ. יָשָׁב־נָא אַפְּךָ וַחֲמָתְךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַםִ הַר קָדְשֶׁךָ.

لنكن ارادة من لدنك يا رب الهنا واله ابائنا ان ترحمنا وتعفو عن كل خطايانا وتغفر لنا كل ذنوبنا وتعفو وتصفح عن جميع معاصينا : « وتغفر ذنوبنا وخطايانا وترثنا » : سامحنا يا ابانا لاننا قد اخطأنا . اعفُ عنا يا ملكنا لاننا اذنبنا : فانك انت يا رب صالح وعفور وكثير الاحسان لكل الداعين لك : (مز ٨٦ : ٥) . من اجل اسمك يا رب اغفر ذنبنا فانه عظيم (٢٥ : ١٢) . من اجل اسمك يا رب تحيينا . بعدلك تخرج من الضيق انفسنا (مز ١٤٣ : ١٢) . رب الجنود معنا ملجاء لنا اله يعقوب . سلاه (مز ٤٦ : ١٢) يا رب الجنود طوبى للانسان المتكل عليك (٨٤ : ١٣) . يا رب خلص . ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا (٢٠ : ١٠) . اردد نا يا رب اليك فنرتد . جدد ايامنا كالقديم (مرا ٥ : ٢١) .

اله بطيء الغضب وذو رحمة انت . قد اعلنت كثرة رحمتك واحساناتك للوديع سابقاً . وهكذا مكتوب بشريعتك « ونزل الرب في السحاب . فوقف عنده هناك ونادى باسم الرب » وقيل هناك .

واجتاز الرب قدامه ونادى : الرب الرب اله رحيم ورؤوف بطيء الغضب وكثير الاحسان والحق : حافظ الاحسان الى الوفٍ . غافر الاثم والمعصية والخطيئة ومبرّر .

اما هو فرحيم يغفر الاثم ولا يهلك . وكثيراً مارد غضبه ولم يشعل كل سخطه (مز ٧٨ : ٣٨) . اما انت يا رب فلا تمنع رحمتك عني . ينصرني احسانك وحقك دائماً (٤٠ : ١٢) . خلصنا ايها الرب الهنا . واجمعنا من بين الامم لنمجد اسمك المقدس . ونتفاخر بتسبيحك (١٠٦ : ٤٧) . ان كنت تراقب الذنوب يا الله . يا رب فمن يقف . لان عندك المغفرة لكي تخاف (١٣٠ : ٤-٥) . لم يصنع معنا حسب خطايانا ولم يجازنا حسب آثامنا (١٠٣ ١٠) . وان تكن آثامنا تشهد علينا . يا رب فاعمل لاجل اسمك (ار ١٤ : ٧) . اذكر مراحمك يا رب ، احساناتك . لانها منذ الازل هي (٢٥ : ٦) . ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا (٢٠ : ١٠) . ابانا ملكنا تحنن علينا واستجب لنا لان ليست فينا اعمال حسنة . اعمل معنا احساناً ككثرة مراحمك . وافرج عنا من اجل اسمك : والآن ايها السيد الهنا الذي اخرجت شعبك من ارض مصر بيدٍ قوية . وجعلت لك اسماً كما هو هذا اليوم . قد اخطأنا . عملنا شراً : يا سيد حسب كل حسناتك . اصرف سخطك وغضبك عن مدينتك اورشليم جبل قدسك .

כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ. יְרוּשָׁלַםִ וְעַמְּךָ לְחֶרְפָּה לְכָל סְבִיבֹתֵינוּ:
וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תַּחֲנוּנָיו. וְהָאֵר פָּנֶיךָ
עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם. לְמַעַן אֲדֹנָי:

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע. פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמֹתֵינוּ. וְהָעִיר אֲשֶׁר
נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה. אֲדֹנָי סְלָחָה.
אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי. כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל
עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ: אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן הַרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה. וְקַבֵּץ
נְפוּצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ: יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם. כִּי אַתָּה
יְיָ אָבִינוּ אָתָּה: אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יֹצְרֵנוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ: אָבִינוּ.
מַלְכֵּנוּ. צוּרֵנוּ. וְגוֹאֲלֵנוּ. חוּסָה יְיָ עַל עַמֶּךָ. וְאַל תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֶרְפָּה.
לִמְשָׁל־בָּם גּוֹיִם: לָמָּה יֹאמְרוּ בָעַמִּים. אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם: יָדַעְנוּ יְיָ כִּי
חָטָאנוּ. וְאֵין מִי יַעֲמֹד בַּעֲדֵנוּ. אֶלָּא שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמָד־לָנוּ בְּעֵת
צָרָה. וּכְרַחֵם אָב עַל בָּנִים רַחֵם עָלֵינוּ. חֲמוֹל עַל עַמֶּךָ. וְרַחֵם
עַל נַחֲלָתֶךָ. חוּסָה נָּא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ. חָנֵּנוּ מַלְכֵּנוּ וַעֲנֵנוּ. לְךָ יְיָ
הַצְּדָקָה. עֹשֶׂה נִפְלָאוֹת בְּכָל עֵת וָעֵת. הַבֶּט נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא צֹאן
מַרְעִיתֶךָ. אַל יִמְשָׁל־בָּנוּ קֶצֶף. כִּי לְךָ יְיָ הַיְשׁוּעָה. בְּךָ תוֹחַלְתֵּנוּ.
אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. אָנָּא סְלַח נָא. כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה:

אָנָּא מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנּוּן. זְכוֹר וְהַבֵּט לִבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים. וְתֵרָאֶה
לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יָחִיד. וּלְמַעַן יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ. אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ.
וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ מַלְכֵּנוּ. וְאַל תִּשְׁכָּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָלָה
בְּגָלוּתֵנוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֵין כָּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ. אֵין כָּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וֶאֱמֶת. הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ. מֵרַעַשׁ וּמֵרֹגֶז הַצִּילֵנוּ: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה. וְאֶל רִשְׁעוֹ
וְאֶל חַטָּאתוֹ: שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ. וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ: וְהָסֵר
מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמָּוֶת. כִּי רַחוּם אָתָּה. כִּי כֵן דַּרְכְּךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חִנָּם.
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:

اذ لخطايانا ولآثام آبائنا صارت أورشليم وشعبك عاراً عند جميع الذين حولنا : فاسمع الآن يا الهنا صلوة عبدك وتضرعاته واضيء بوجهك على مقدسك الخرِب من اجل السيد (دا ٩ : ١٥ ـ ١٧) .

امل اذنك، يا الهي واسمع . افتح يا رب عينيك وانظر خربنا والمدينة التي دعي اسمك عليها . لانه ليس لاجل برنا نبسط تضرعاتنا امام وجهك بل لاجل مراحمك الكثيرة : يا سيد اسمع . يا سيد اسمح . يا سيد اصغِ واعمل ولا تتأخر من اجل نفسك يا الهي . لان اسمك دعي على مدينتك وعلى شعبك (دا ٩ : ١٨ و٢١) يا ابانا الاب الرحمن ارنا آيةً للخير . واجمع المبددين منا من اربع زوايا الارض . لتتحقق وتعرف جميع الامم انك انت الرب . انت ابونا . نحن الطين وانت جابلنا وكلنا عمل يديك (اش ٦٤ : ٧) ابانا ملكنا . خالقنا ومنجينا اشفق يا رب على شعبك ولا تجعل ميراثك عاراً لتتسلط عليهم الامم . لماذا يقال بين الشعوب اين الههم : يا رب علمنا انا اخطأنا . وليس من يقف من اجلنا سوى اسمك العظيم يقف لنا في وقت الضيقة : وكما يرأف الاب بالبنين هكذا ارأف بنا واشفق على شعبك وارحم ميراثك . نتوسل اليك ان تشفق علينا حسب كثرة مراحمك . تحنن علينا ملكنا واستجب لنا . لك يا رب البر . الصانع العجائب في كل وقت . نتوسل اليك ان تنظر . وتخلص غنم مرعاك . لا تسمح ان يتسلط علينا السخط . لان لك يا رب الخلاص . وبك صبرنا . يا اله السماح نتوسل اليك ان تسامحنا . لانك اله صالح وسموح انت .

نتوسل اليك . ايها الملك الرحيم والرؤوف . اذكر وانظر للعهد بين القطع (مع ابراهيم) وليظهر امامك ربط الوحيد (اسحق) ومن اجل اسرائيل ابينا (يعقوب) لا تتركنا يا ابانا ولا تخلَ عنا يا ملكنا . ولا تنسنا يا مصورنا ولا تفننا في نفينا . لانك انت ايها الاله ملك رؤوف ورحيم .

ليس مثلك رؤوف ورحيم ايها الرب الهنا . ليس مثلك بطيء الغضب وكثير الاحسان والحق . خلصنا وارحمنا . من الارتعاش والغضب نجنا . اذكر عبيدك ابراهيم واسحق ويعقوب . لا تلتفت الى قساوة هذا الشعب والى شره وخطيئته . ارجع من حمو غضبك واندم على الشر لشعبك . وارفع عنا ضربة الموت لانك انت رحيم . لانه هكذا طريقك ان تصنع احساناً مجاناً في كل جيل وجيل . آه يا رب خلص . آه يا رب نجح .

אָנָּא יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ. לְךָ יְיָ קִוִּינוּ. לְךָ יְיָ חִכִּינוּ. לְךָ יְיָ נְיַחֵל. אַל תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ. כִּי נָאֲמוּ גוֹיִם אָבְדָה תִקְוָתָם. כָּל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתֵחַ יָד בִּתְשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים. נִבְהֲלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרוֹב עִצְּבוֹנֵנוּ. אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ נֶצַח. קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ. אַל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ. כִּי עַמְּךָ אֲנַחְנוּ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. אֵל. הַבִּיטָה דַּל כְּבוֹדֵנוּ בַּגּוֹיִם וְשִׁקְּצוּנוּ כְּטֻמְאַת הַנִּדָּה. עַד מָתַי עֻזְּךָ בַּשְּׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר. הֵמָּה יִרְאוּ וְיֵבֹשׁוּ וְיֵחַתּוּ מִגְּבוּרָתָם. עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. אַל יִמְעֲטוּ לְפָנֶיךָ תְּלָאוֹתֵינוּ. מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּעֵת צָרוֹתֵינוּ. לֹא לְמַעֲנֵנוּ. אֶלָּא לְמַעַנְךָ פְּעוֹל. וְאַל תַּשְׁחֵת אֶת זֵכֶר שְׁאֵרִיתֵנוּ. כִּי לְךָ מְיַחֲלוֹת עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה: וּזְכֹר לָנוּ עֵדוּתֵינוּ בְּכָל יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

תחנה ליום שני

יְהוָֹה. אַיֵּה חֲסָדֶיךָ הָרִאשׁוֹנִים. אֲשֶׁר סִפְּרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנִים. אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ: בִּזְמַן כְּבוֹדְךָ שָׁכַן. בְּאֹהֶל לְשִׁבְתּוֹ מוּכָן. וְשָׁם יְדַבֵּר עִמָּנוּ: רִחַקְתָּ מִמֶּנּוּ זִיו הַשְּׁכִינָה. וְעַתָּה אָנָה פָּנָה. אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹּה עִמָּנוּ: הֲשִׁיבֵהוּ לְקַדְמוּתוֹ וְיִגְבְּרוּ. בָּנֶיךָ וְאָז יֹאמְרוּ. הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ: מַהֵר לִרְפֹּא נִגְעֵנוּ. שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ. וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ: שוב

תחנה ליום חמישי

יְהוָֹה. שְׁאֵרִית פְּלֵיטַת אֲרִיאֵל. הַשְׁכֵּחַ חַנּוֹת אֵל. אִם קָפַץ בְּאַף רַחֲמָיו: מָאַס דְּבִירוֹ וְסִפּוֹ. וְלֹא זָכַר הֲדוֹם רַגְלָיו בְּיוֹם אַפּוֹ. כְּמִנְהַג רַחֲמָיו: וְאַיֵּה נִפְלְאוֹתָיו וַחֲסָדָיו. אֲשֶׁר סִפְּרוּ לָנוּ עֲבָדָיו. אֲשֶׁר גְּמָלָם כְּרַחֲמָיו: אוֹמֵר בְּרֹבוֹת יְגוֹנַי. נִפְּלָה נָא בְיַד יְיָ. כִּי רַבִּים רַחֲמָיו: לִדְבָרוֹ יִחַלְנוּ וְהִתְחַנַּנּוּ. חַסְדֵי יְיָ כִּי לֹא תָמְנוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו: שוב

آه يا رب استجب لنا في يوم دعائنا . بك يا رب رجاؤنا . لك يا رب انتظرنا . ولك يا رب نصبر . لا تسكت فتعذبنا . فان الامم تقول ضاع رجاؤهم . كل ركبة تركع لك وكل قامة تسجد امامك .

ايها الفاتح يدك للتوبة لتقبل المذنبين والخطاة . قد اندهشت نفسنا من شدة كدرنا . لا تنسنا الى الابد . قم وخلصنا . لا تسكب غضبك علينا . لاننا نحن شعبك اولاد عهدك . ايها الاله انظر الى احتقار مجدنا عند الامم . قد دنسونا دناسة الطمث . حتى متى عزك بالسبي وجلالك في يد المضايق هم يرون ويخجلون ويتحطمون في جبروتهم . نبه جبروتك . وخلصنا من اجل اسمك . لا تدع اتعابنا تظهر قليلة امامك . دع مراحمك تلاقينا عاجلاً في وقت ضيقاتنا . ليس من اجلنا ولكن من اجلك افعل . ولا تعدم ذكر بقيتنا فان اعيننا تنظر اليك . لانك ايها الاله ملك رؤوف ورحيم انت . واذكر شهادتنا في كل يوم نقول بمحبة مرتين « اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد » .

تضرعات ليوم الاثنين

يا رب اين احساناتك السابقة التي اخبرنا عنها آباؤنا قديماً والتي صنعتها معنا . في الوقت الذي اقام مجدك في الخيمة التي كانت معدة لك من حيث كنت تتكلم معنا : قد ابعدت عنا بهاء حضورك الالهي . آه اين مال الآن . لانه ليس هنا معنا : ارجعه كالسابق فتتشدد اولادك وحينئذٍ يقولون . ان الرب قد عظم اعماله معنا (مز ١٢٦ : ٣) . اسرع واشفِ ضرباتنا ارجعنا يا اله خلاصنا واقفِ غضبك عنا (مز ٨٥ : ٥) ثم يقال « ارجع »

ليوم الخميس

يا رب اذكر الباقين من فضلة اريئيل (اورشليم) . هل نسي الله الرأفة او قفص برجزه مراحمه (مز ٧٧ : ١٠) . كره محرابه وعتبته . ولم يذكر موطئ قدميه في يوم غضبه حسب عادة مراحمه : اين عجائبه واحساناته التي اخبرنا عنها عبيده الذين جازاهم خيراً حسب مراحمه : اقول في كثرة احزاني لنسقط في يد الرب لان مراحمه كثيرة : انتظرنا كلامه فتعزينا . انه من احسانات الرب اننا لم نفنَ لان مراحمه لا تزول (مرا ٣ : ٢٢) . ثم يقال « ارجع »

לשני ולחמישי

שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ. וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ: אַל תִּקְצוֹף יְיָ עַד מְאֹד. וְאַל לָעַד תִּזְכֹּר עָוֹן. הֵן הַבֶּט נָא עַמְּךָ כֻלָּנוּ: אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: כִּי רַבּוּ מְשׁוּבֹתֵינוּ לְךָ חָטָאנוּ. אָדוֹן. סְלַח לָנוּ: כִּי אַתָּה אָבִינוּ כִּי אַבְרָהָם לֹא יְדָעָנוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יַכִּירָנוּ. אַתָּה יְיָ אָבִינוּ גוֹאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ: קדיש לעילא

הערה. נהגו שלא לומר אלה התחנות בארץ ישראל. מצרים וסוריא

בשני ובחמישי קודם הוצאת ספר תורה אומרים:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם. וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת. אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנוּ. חוּסָה יְיָ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל רָע. חָטָאנוּ לְךָ. אָדוֹן סְלַח נָא. כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם. וּמָלֵא רַחֲמִים: אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ. חוּסָה יְיָ עַל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל רָע. חָטָאנוּ לְךָ. אָדוֹן סְלַח נָא. כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

בימים שאין אומרים תחנות השליח צבור מתחיל

יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ. כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ. אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל יִטְּשֵׁנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ. וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ:

וכשמוציאים ספר תורה השליח צבור אומר:

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם:

בָּרוּךְ הַמָּקוֹם. בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ הוּא: בָּרוּךְ שְׁמוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

וכשמוליכים הספר תורה אל התיבה השליח צבור אומר:

גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי. וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו. קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֵין קָדוֹשׁ כַּייָ כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ. וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ. כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְיָ.

للاثنين والخميس

ارجع عن حمو غضبك . واندم على الشر بشعبك . (خر ٣٢ : ١٢) لا تسخط كل السخط يا رب . ولا تذكر الاثم الى الابد . ها انظر شعبك كلنا (اش ٦٤ : ٨) وان تكن آثامنا تشهد علينا . فاعمل يا رب من اجل اسمك . لانه قد كثرت معاصينا . اليك اخطأنا . ياسيد . سامحنا (ار ١٤ : ٧) . فان انت ابونا وان لم يعرفنا ابراهيم . وان لم يدرِ نا اسرائيل . انت يا الله ابونا وولينا منذ الدهر اسمك . قديش لعيلا

(تنبيه). جرت العادة ان يهملوا هذه التضرعات في فلسطين ومصر وسورية

ثم يقال في يومي الاثنين والخميس قبل اخراج السفر

ايها الاله البطيء الغضب والكثير الاحسان والحق . لا توبخنا بغضبك . اشفق على شعبك اسرائيل . وخلصنا من كل سوء . قد اخطأنا اليك يا سيد . آه سامحنا حسب كثرة مراحمك يا رب .

ايها الاله البطيء الغضب والمملوّ رحمة . لا تحجب وجهك عنا : اشفق يا رب على بقية شعبك اسرائيل . وخلصنا من كل سوء . قد اخطأنا اليك يا سيد . آه سامحنا حسب كثرة مراحمك يا رب .

في الايام التي لا تقال فيها التضرعات يبتدىء الحزّان من هنا

ليكن الرب الهنا معنا كما كان مع آبائنا . فلا يتركنا ولا يرفضنا (مل ١ ــ ٨ : ٥٧) خلص شعبك . وبارك ميراثك وارعهم وارفعهم الى الابد (مز ٢٨ : ٩) . من اجل داود عبدك . لا ترد وجه مسيحك (١٣٢ : ١٠) .

عند اخراج السفر يقول الحزّان

لان من صهيون تخرج الشريعة . وكلام الرب من اورشليم (مي ٤ : ٢)

مبارك الاله الحاضر في كل مكان . مبارك الذي اعطى الشريعة لشعبه اسرائيل . مبارك هو . طوبى للشعب الذي له هكذا . طوبى للشعب الذي الرب الهه (مز ١٤٤ : ١٥)

وفي اثناء اخذ السفر الى المنبر يقول الحزان

عظموا الرب معي . ولنعلِّ اسمه معاً (مز ٢٤ : ٤)

علوا الرب الهنا واسجدوا عند موطىء قدميه . قدوس هو : علوا الرب الهنا واسجدوا في جبل قدسه لان الرب الهنا قدوس (٩٩ : ٥ و٩) : ليس قدوس مثل الرب لان ليس غيرك . وليس صخرة مثل الهنا (صم ١ــ٢ : ٢). لانه من هو اله غير الرب .

וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ: תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ. וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ. וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ: הַכֹּל תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים. וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה:

ומגביה הספר תורה ומראה הכתב לעם ואומר:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה. לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה. מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ. אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה. מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

וקורא לכהן, ולוי ואחד מישראל בפרשת השבוע

העולה אומר יְיָ עִמָּכֶם: והחזן עונה יְבָרֶכְךָ יְיָ: העולה אומר בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ: החזן והקהל עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: העולה חוזר ואומר בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אחר קריאת התורה העולה אומר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרָתוֹ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אומרים כאן ברכת הגומל כשהוא צריך וגוללים הספר ואומרים קדיש לעילא

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ. וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ. וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ:

ومن هو صخرة سوى الهنا (مز ١٨ : ٣٢) . بشريعةٍ اوصانا موسى . ميراثاً لجماعة يعقوب (تث ٣٣ : ٤) . هي شجرة الحياة لممسكيها . والمتمسك بها مغبوط (ام ٣ : ١٨) طرقها طرق نعم وكل مسالكها سلام (ام ٣ : ١٧) . سلامة جزيلة لمحبي شريعتك . وليس لهم معثرة (مز ١١٩ : ١٦٥) . الرب يعطي عزاً لشعبه . الرب يبارك شعبه بسلام (٢٩ : ١١) . اني باسم الرب انادي . اعطوا عظمة لالهنا (تث ٣٢ : ٣) . جميعكم اعطوا عزاً لله . واعطوا مجداً للشريعة .

يرفع السفر امام الشعب ويقال بصوتٍ عالٍ

وهذه هي الشريعة التي وضعها موسى امام بني اسرائيل (تث ٤ : ٤٤) . بشريعةٍ اوصانا موسى . ميراثاً لجماعة يعقوب : الله طريقه كامل . قول الرب نقي . ترس هو لجميع المحتمين به (مز ١٨ : ٣١) .

يدعى كاهناً ولاوياً واسرائيلياً بالتتابع ويقراء من فصل الاسبوع (١)

(المدعو) (٢) الله معكم . (الحزّان) ليباركك الله . (المدعو) باركوا الله المبارك . (الحزان والشعب) مبارك الله المبارك الى الدهر والابد . (المدعو) مبارك الله المبارك الى الدهر والابد . مبارك انت يا الله الهنا ملك العالم الذي اختارنا من بين جميع الشعوب واعطانا شريعته . مبارك انت يا الله المعطي الشريعة .

بعد قراءة السفر يقول المدعو

مبارك انت يا الله الهنا ملك العالم الذي اعطانا شريعته شريعة حق وغرس فينا حياةً ابدية . مبارك انت يا الله المعطي الشريعة .

(تقال هنا بركة הגומל (المكافيء) عند اللزوم) ثم يقفلون السفر ويقولون قديش لعيلا . ثم

طوبى للساكنين في بيتك . ابداً يسبحونك سلاه (مز ٨٤ : ٥) . طوبى للشعب الذي له هكذا . طوبى للشعب الذي الرب الهه (١٤٤ : ١٥)

تسبيحة لداود . ارفعك يا الهي الملك وابارك اسمك الى الدهر والابد : في كل يوم اباركك واسبح اسمك الى الدهر والابد . عظيم هو الرب وحميد جداً وليس لعظمته استقصاء : دور الى دور يسبح اعمالك وبجبروتك يخبرون :

---

(١) ان الاسفار الخمسة مقسمة الى فصول פרשיות تقراء بالتتابع يوم السبت من كل اسبوع مدة السنة . راجع جدول פרשיות في آخر الكتاب

(٢) ينبغي على كل مدعو ان يمسك السفر بيديه وهو يبارك وبيد واحدة مدة قراءة السفر

הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל. וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו. וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים. וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו. וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי. וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

אין אומרים זה המזמור ביום שאין בו תחנה

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה. יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ. וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ: יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶיךָ: וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה־סֶּלָה: יִתֶּן־לְךָ כִלְבָבֶךָ. וְכָל עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ. וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל. יְמַלֵּא יְיָ כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ יְיָ מְשִׁיחוֹ. יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ. בִּגְבוּרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים. וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר: הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ. וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

בבית האבל מדלגים עד מעתה ועד עולם

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע. בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ: וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ. רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ. וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ. לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ. וּמִפִּי זַרְעֲךָ. וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ. אָמַר יְיָ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: עד כאן וְאַתָּה קָדוֹשׁ. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ. יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

بجلال مجد حمدك وامور عجائبك الهج : بقوة مخاوفك ينطقون وبعظمتك احدث : ذكر كثرة صلاحك يبدون . وبعدلك يرنمون : الرب حنان ورحيم بطيء الغضب وكثير الرحمة : الرب صالح للكل ومراحمه على كل اعماله : تحمدك يا رب كل اعمالك ويباركك اتقياؤك : بمجد ملكك ينطقون وبجبروتك يتكلمون : ليعرّفوا بني آدم قدرتك ومجد جلال ملكك : ملكك ملك كل الدهور وسلطانك في كل دورٍ فدور .

الرب عاضد كل الساقطين ومقوم كل المنحنين : اعين الكل اياك تترجى وانت تعطيهم طعامهم في حينه : تفتح يدك فتشبع كل حي رضىً . الرب بار في كل طرقه ورحيم في كل اعماله : الرب قريب لكل الذين يدعونه الذين يدعونه بالحق : يعمل رضى خائفيه ويسمع تضرعهم فيخلصهم : يحفظ الرب كل محبيه . ويهلك جميع الاشرار : بتسبيح الرب ينطق فمي . وليبارك كل بشر اسمه القدوس الى الدهر والابد (مز ١٤٥).

يقال هذا المزمور في الايام التي تقال فيها التضرعات فقط

لامام المغنين . مزمور لداود : ليستجب لك الرب في يوم الضيق . ليرفعك اسم اله يعقوب : ليرسل لك عوناً من قدسه ومن صهيون ليعضدك : ليذكر كل تقدماتك ويستسمن محرقاتك . سلاه : ليعطك حسب قلبك ويتم كل مشورتك : نترنم بخلاصك وباسم الهنا نرفع رايتنا : ليكمل الرب كل سؤلك : الان عرفت ان الرب مخلص مسيحه يستجيبه من سماء قدسه بجبروت خلاص يمينه : هولا بالمركبات وهولاء بالخيل . اما نحن فاسم الرب الهنا نذكر : هم جثوا وسقطوا اما نحن فقمنا وانتصبنا : يا رب خلص . ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا (مز ٢٠) .

يهملون في بيت الحزن لحد « والى الابد »

ويأتي الفادي الى صهيون والى التائبين عن المعصية في يعقوب يقول الرب : اما انا فهذا عهدي معهم قال الرب . روحي الذي عليك وكلامي الذي وضعته في فمك لا يزول من فمك ولا من فم نسلك ولا من فم نسل نسلك قال الرب من الان والى الابد (اش ٥٩ : ٢٠ و٢١) (لحد هنا) . وانت قدوس ساكن بين تسابيح اسرائيل . وهذا نادى ذاك وقال قدوس قدوس قدوس رب الجنود مجده ملء كل الارض (اش ٦ : ٣).

בלחש וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּיהּ. קַדִּישׁ עַל אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּיהּ. קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל אַרְעָא זִיו יְקָרֵיהּ: בקול וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: בלחש וּנְטָלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעִית בַּתְרַאי. קָל זִיעַ שַׂגִּיא. דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין. בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּיהּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵיהּ קָאֵים לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ. שָׁמְרָה זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ. וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן. וְלֹא יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח. וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב. חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ יְיָ יוֹם יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ. וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים. וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וְיָשִׂים בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ. וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק. וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם. יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ אֲדוֹנֵינוּ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם. כָּל־הַמְיַחֲלִים לַייָ:

(بصوتٍ منخفض) [١] ويتلقون الكلام الواحد من الآخر ويقولون « قدوس في اعلى السموات السامية محل سكينته . قدوس في الارض عمل قدرته . قدوس الى الابد وابد الابدين . رب الجنود الارض كلها مملؤة من بهاء مجده . (بصوتٍ عالٍ) ثم حملتني ريح فسمعت خلفي صوت رعد عظيم مبارك مجد الرب من مكانه (حز ٣ : ١٢) (بصوتٍ منخفض) [١] ثم حملتني ريح فسمعت خلفي صوت رعد عظيم من الذين يسبحون مبارك مجد الرب من محل سكينته : (بصوتٍ عالٍ) الرب يملك الى الدهر والابد : ملكوت الله [١] ثابت الى الدهر وابد الابدين : يا رب اله ابراهيم واسحق واسرائيل ابائنا احفظ هذا في تصور افكار قلب شعبك وهيء قلبهم اليك : وهو رحيم يغفر الاثم ولا يهلك وكثيراً ما يرد غضبه ولا يهيج حنقه (مز ٧٨ : ٣٨) لانك انت صالح وسموح وكثير الاحسان لكل الداعين اليك (٨٦ : ٥) عدلك عدل الى الدهر وشريعتك حق (١١٩ : ١٤٢) تصنع الامانة ليعقوب والاحسان لابراهيم الذي حلفت لابائنا منذ ايام القدم (مي ٧ : ٢٠) . مبارك الرب يوماً فيوماً . يحملنا اله خلاصنا . سلاه (مز ٦٨ : ٢٠) رب الجنود معنا . ملجاؤنا اله يعقوب . سلاه (٤٦ : ١٢) . يا رب الجنود طوبى للانسان المتكل عليك (٨٤ : ١٣) . يا رب خلص ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا (٢٠ : ١٠) .

مبارك الهنا الذي خلقنا لمجده . وميزنا من الضالين . واعطانا شريعة حقٍ . وغرس فينا حياةً ابدية : هو يفتح قلبنا في شريعته . ويضع في قلبنا محبته وخوفه لنعمل مرضاته . ونعبده بقلبٍ تام . لكي لا نتعب فارغاً ولا نلد باطلاً [٢] : لتكن مشيئتك ايها الرب الهنا واله ابائنا . ان تجعلنا ان نحفظ فرائضك ووصاياك في هذا العالم . ونكون مستحقين ونحيا ونرث سعادة وبركة في حياة العالم الآتي : لكي تترنم لك روحي ولا تسكت يا رب الهي الى الابد احمدك (مز ٣٠ . ١٣) . الرب سر من اجل بره . يعظم الشريعة ويكرمها (اش ٤٢ : ٢١) . ويتكل عليك العارفون اسمك . لانك لم تترك طالبيك يا رب (مز ٩ : ١١) . ايها الرب سيدنا . ما امجد اسمك في كل الارض (٨ : ١٠) . تتشدد وتتشجع قلوبكم . يا جميع المنتظرين الرب (٣١ : ٢٥) .

---

(١) تفسير يوناتان ابن عزئيل على الآيات السابقة في اللغة الكلدانية .

(٢) قابل اش ٦٥ : ٢٣ .

קדיש תתקבל

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ. וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵיהּ. וִיקָרֵב מְשִׁיחֵיהּ. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל. בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ. לְעָלַם לְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאַר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל. שְׁמֵיהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא: לְעֵילָא מִן כָּל בִּרְכָתָא. שִׁירָתָא. תֻּשְׁבְּחָתָא. וְנֶחָמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן. דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. קֳדָם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים. וְשָׂבָע. וִישׁוּעָה. וְנֶחָמָה. וְשֵׁיזָבָא. וּרְפוּאָה. וּגְאֻלָּה. וּסְלִיחָה. וְכַפָּרָה. וְרֶוַח. וְהַצָּלָה. לָנוּ. וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו. יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

וכשמחזירים ספר תורה למקומו אומרים:

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ. כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ. הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ. תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו. לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ: יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד: אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים. יְיָ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל:
הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה. חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

אין אומרים זה המזמור ביום שאין בו תחנות

תְּפִלָּה לְדָוִד. הַטֵּה יְיָ אָזְנְךָ עֲנֵנִי. כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי. הוֹשַׁע עַבְדְּךָ. אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ: חָנֵּנִי אֲדֹנָי. כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם: שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ. כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא: כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח. וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ:

قديش تتقبل

ليتعظم ويتقدس اسمه العظيم في العالم الذي خلق حسب ارادته . ليثبت ملكوته وينبت خلاصه . ويقرب قدوم مسيحه . في مدة حياتكم وايامكم . وفي مدة حياة جميع بيت اسرائيل . عاجلاً وقريباً وقولوا آمين .

ليكن اسمه العظيم مباركاً . الى الابد وابد الآبدين . ليتبارك . ويسبح ويتمجد ويتعالَ ويرتفع ويجل ويسمُ ويمدح اسمه القدوس والمبارك الذي هو فوق كل البركات والتراتيل والتسابيح والتعازي التي يمكن ان تنطق في العالم وقولوا آمين .

لتقبل صلوات وتضرعات جميع بيت اسرائيل لدى ابيهم الذي في السماء والارض وقولوا آمين .

ليكن سلام جزيل من السماء . وحياة . وشبع . وفرج . وتعزية . ونُجاة . وشفاء . وفداء . وسماح . وغفران . وسعة . وخلاص لنا ولجميع شعبه اسرائيل وقولوا آمين

ليت الصانع سلاماً في سمواته هو برحمه يصنع سلاماً لنا ولكل اسرائيل وقولوا آمين .

يقال في اثناء ارجاع السفر لمحله

ليسبحوا اسم الرب . لانه قد تعالى اسمه وحده . مجده فوق الارض والسموات : وينصب قرناً لشعبه . فخراً لجميع اتقيائه . لبني اسرائيل الشعب القريب اليه . هللويا . (مز ١٤٨ : ١٣ و١٤). الرب هو الله . الرب هو الله . في السماء من فوق وعلى الارض من تحت ليس ايضاً : لا مثل لك بين الآلهة يا رب ولا مثل اعمالك (مز ٨٦ : ٨) . وعند حلوله كان يقول ارجع يا رب الى ربوات الوف اسرائيل (عد ١٠ : ٣٦) . اردُدنا يا رب اليك فنرتد . جدد ايامنا كالقديم (مرا ٥ : ٢١) .

يهمل هذا المزمور في الايام التي لا تقال فيها التضرعات

صلوة لداود . امل يا رب اذنك . استجب لي . لاني مسكين وبائس انا : احفظ نفسي لاني تقي . يا الهي خلص انت عبدك المتكل عليك : ارحمني يا رب . لانني اليك اصرخ اليوم كله . فرح نفس عبدك . لانني اليك يا رب ارفع نفسي : لانك انت يا رب صالح وغفور . وكثير الرحمة لكل الداعين اليك .

הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתִי . וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתָי : בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי : אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי . וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ : כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ . יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי . וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ : כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת . אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ : הוֹרֵנִי יְיָ דַּרְכֶּךָ . אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ : אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל לְבָבִי . וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם : כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי . וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה : אֱלֹהִים . זֵדִים קָמוּ עָלַי . וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי . וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם : וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן . אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת : פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי . תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ . וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן אֲמָתֶךָ : עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה . וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ . כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי :

בֵּית יַעֲקֹב . לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְיָ : כִּי כָּל הָעַמִּים יֵלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו . וַאֲנַחְנוּ נֵלֵךְ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ . כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבֹתֵינוּ . אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל יִטְּשֵׁנוּ : לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו . לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו . וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו . אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבֹתֵינוּ : וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ . קְרֹבִים אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה . לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל . דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ . כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים . אֵין עוֹד :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד . לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ . יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל : לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ . בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם : אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ . בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ : אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ . נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ : אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ . הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים : בָּרוּךְ יְיָ . שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם : נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים . הַפַּח נִשְׁבָּר . וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ : עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ . עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

השירים שהיו הלוים אומרים בכל יום על הדוכן

ליום ראשון

לְדָוִד מִזְמוֹר . לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ . תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ : כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ . וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ : מִי יַעֲלֶה בְהַר יְיָ . וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ :

اصغ يا رب الى صلاتي . وانصت الى صوت تضرعاتي : في يوم ضيقي ادعوك لانك تستجيب لي : لا مثل لك بين الآلهة يا رب . ولا مثل اعمالك : كل الامم الذين صنعتهم . يأتون ويسجدون امامك يا رب . ويمجدون اسمك : لانك عظيم انت وصانع عجائب . انت الله وحدك : علمني يا رب طريقك . اسلك في حقك . وحد قلبي لخوف اسمك : احمدك يا رب الهي من كل قلبي . وامجد اسمك الى الدهر : لان رحمتك عظيمة نحوي . وقد نجيت نفسي من الهاوية السفلى : اللهم المتكبرون قد قاموا عليَّ . وجماعة العتاة طلبوا نفسي . ولم يجعلوك امامهم : اما انت يا رب فاله رحيم ورؤوف . طويل الروح وكثير الرحمة والحق : التفت اليَّ وارحمني . اعطِ عبدك قوتك . وخلص ابن امتك : اصنع معي آيةً للخير . فيرى ذلك مبغضيَّ فيخزوا . لانك انت يا رب اعنتني وعزيتني (مز ٨٦)

يا بيت يعقوب . هلم فنسلك في نور الرب (اش ٢ : ٥) . لان جميع الشعوب يسلكون كل واحد باسم الهه . ونحن فنسلك باسم الرب الهنا الى الدهر والابد (مي ٤ : ٥) ليكن الرب الهنا معنا كما كان مع آبائنا . فلا يتركنا ولا يرفضنا : ليميل بقلوبنا اليه لكي نسير في جميع طرقه . ونحفظ وصاياه وفرائضه واحكامه التي اوصى بها آباءنا : وليكن كلامي هذا الذي تضرعت فيه امام الرب . قريباً من الرب الهنا نهاراً وليلاً . ليقضي قضاء عبده وقضاء شعبه اسرائيل امر كل يوم في يومه : ليعلم كل شعوب الارض . ان الرب هو الله وليس آخر (مل ١ـ٨ : ٥٧ ـ ٦٠) .

ترنيمة المصاعد لداود . لولا الرب الذي كان لنا . ليقل اسرائيل : لولا الرب الذي كان لنا . عند ماقام الناس علينا : اذاً لابتلعونا احياءً . عند احتماء غضبهم علينا : اذاً لجرفتنا المياه لعبر السيل على انفسنا : اذاً لعبرت على انفسنا . المياه الطامية : مبارك الرب . الذي لم يسلمنا فريسةً لاسنانهم : انفلتت انفسنا مثل العصفور من فخ الصيادين . الفخ انكسر . ونحن انفلتنا : عوننا باسم الرب الصانع السموات والارض (مز ١٢٤) .

الاناشيد التي كانت اللاويون تنشدها في كل يوم على الدكة (المخصصة لذلك في الهيكل)

ليوم الاحد

لداود مزمور : للرب الارض وملؤها . المسكونة وكل الساكنين فيها : لانه على البحار أسسها . وعلى الانهار ثبتها : من يصعد الى جبل الرب . ومن يقوم في موضع قدسه :

נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה׃ יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ. וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃ זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו. מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ. יַעֲקֹב סֶלָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר. יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. יְיָ צְבָאוֹת. הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃ הושיעני

ליום שני

שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח׃ גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ׃ יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ. הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן. קִרְיַת מֶלֶךְ רָב׃ אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ. נוֹדַע לְמִשְׂגָּב׃ כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ. עָבְרוּ יַחְדָּו׃ הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ. נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ׃ רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם. חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃ בְּרוּחַ קָדִים. תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ׃ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ. בְּעִיר יְיָ צְבָאוֹת. בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ. אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה׃ דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ. בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ׃ כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ. צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ׃ יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן. תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה. לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ׃ סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ. סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ׃ שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָה. פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ. לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן׃ כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד. הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת׃ הושיענו

ליום שלישי

מִזְמוֹר לְאָסָף. אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל. בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃ עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל. וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה׃ שִׁפְטוּ דָל וְיָתוֹם. עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃ פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן. מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃ לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ. בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ. יִמּוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם. וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃ אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן. וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃ קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ. כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם׃ הושיענו

الطاهر اليدين والنقي القلب . الذي لم يحمل نفسه الى الباطل . ولا حلف كذباً : يحمل بركةً من عند الرب . وبراً من اله خلاصه : هذا هو الجيل الطالبه . الملتمسون وجهك يايعقوب سلاه : ارفعن ايتها الارتاج رؤوسكن . وارتفعن ايتها الابواب الدهريات فيدخل ملك المجد : من هو هذا ملك المجد . الرب القدير الجبار . الرب الجبار في القتال : ارفعن ايتها الارتاج رؤوسكن وارفعن ايتها الابواب الدهريات . فيدخل ملك المجد : من هو هذا ملك المجد . رب الجنود . هو ملك المجد . سلاه (مز ٢٤) .

ليوم الاثنين

تسبيحة . مزمور لبني قورح . عظيم هو الرب وحميد جداً . في مدينة الهنا جبل قدسه : جميل الارتفاع فرح كل الارض . جبل صهيون فرح اقاصي الشمال . مدينة الملك العظيم : الله في قصورها يُعرف ملجاً : لانه هوذا الملوك اجتمعوا . مضوا جميعاً : لما رأوا بهتوا . ارتاعوا فروا : اخذتهم الرعدة هناك . والمخاض كوالدة : بريح شرقية . تكسر سفن ترشيش : كما سمعنا كذا رأينا . في مدينة رب الجنود . في مدينة الهنا . الله يثبتها الى الابد . سلاه : ذكرنا يا الله رحمتك . في وسط هيكلك : نظير اسمك يا الله . تسبيحك الى اقاصي الارض . يمينك ملآنة براً : يفرح جبل صهيون . تبتهج بنات يهوذا . من اجل احكامك : طوفوا بصهيون ودوروا حولها . عدوا ابراجها : ضعوا قلوبكم على متارسها . تأملوا قصورها . لكي تحدثوا بها جيلاً آخر : لان الله هذا هو الهنا الى الدهر والابد . هو يهدينا حتى الى الموت (مز ٤٨) .

ليوم الثلاثاء

مزمور لآساف . الله قائم في مجمع الله . في وسط الآلهة يقضي : حتى متى تقضون جوراً . وترفعون وجوه الاشرار . سلاه : اقضوا للذليل ولليتيم . انصفوا المسكين والبائس : نجوا المسكين والفقير . من يد الاشرار انقذوا : لا يعلمون ولا يفهمون . في الظلمة يتمشون . تتزعزع كل اسس الارض : انا قلت انكم آلهة . وبنو العليّ كلكم : لكن مثل الناس تموتون . وكاحد الرؤساء تسقطون : قم يا الله دِن الارض . لانك انت تمتلك كل الامم (مز ٨٢) .

ליום רביעי

אֵל נְקָמוֹת יְיָ. אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ. הָשֵׁב גְּמוּל
עַל גֵּאִים: עַד מָתַי רְשָׁעִים יְיָ. עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ
יְדַבְּרוּ עָתָק. יִתְאַמְּרוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ. וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ:
אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ. וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָהּ. וְלֹא יָבִין
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם. וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן
הֲלֹא יִשְׁמָע. אִם יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ.
הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם. כִּי הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי
הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָהּ. וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע.
עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ. וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב:
כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט. וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב: מִי יָקוּם לִי עִם
מְרֵעִים. מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן: לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי. כִּמְעַט
שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי. חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב
שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי. תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי: הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת. יֹצֵר
עָמָל עֲלֵי חֹק: יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק. וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְיָ לִי
לְמִשְׂגָּב. וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם. וּבְרָעָתָם
יַצְמִיתֵם. יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ: הושיענו

ליום חמישי

לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ. הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב: שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף. כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל: תִּקְעוּ
בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר. בַּכֵּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא. מִשְׁפָּט
לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ. בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם. שְׂפַת
לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ. כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה:
בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ. אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם. אֶבְחָנְךָ עַל מֵי מְרִיבָה
סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ. יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה
בְךָ אֵל זָר. וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ. הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם. הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי. וְיִשְׂרָאֵל לֹא
אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם. יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי
שֹׁמֵעַ לִי. יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ. וְעַל צָרֵיהֶם
אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְיָ יְכַחֲשׁוּ לוֹ. וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ
מֵחֵלֶב חִטָּה. וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָּ: הושיענו

ليوم الاربعاء

يا اله النقمات . يا رب يا اله النقمات اشرق : ارتفع ياديان الارض . جازِ صنيع المستكبرين : حتى متى الخطاة يا رب . حتى متى الخطاة يشمتون : يبقون يتكلمون بوقاحة . كل فاعلي الاثم يفتخرون : يسحقون شعبك يا رب . ويذلون ميراثك : يقتلون الارملة والغريب . ويميتون اليتيم : ويقولون الرب لا يبصر . واله يعقوب لا يلاحظ : افهموا ايها البلداء في الشعب . ويا جهلاء متى تعقلون : الغارس الاذن الا يسمع . الصانع العين الا يبصر : المؤدِب الامم الا يبكت . المعلم الانسان معرفةً : الرب يعرف افكار الانسان انها باطلة : طوبى للرجل الذي تؤدبه يا رب . وتعلمه من شريعتك : لتريحه من ايام الشر . حتى تحفر للشرير حفرة : لان الرب لا يرفض شعبه . ولا يترك ميراثه : لانه الى العدل يرجع القضاء . وعلى اثره كل مستقيمي القلوب : من يقوم لي على المسيئين . من يقف لي ضد فعلة الاثم : لولا ان الرب معيني . لسكنت نفسي سريعاً ارض السكوت : اذ قلت قد زلت قدمي فرحمتك يا رب تعضدني : عند كثرة همومي في داخلي . تعزياتك تلذذ نفسي : هل يعاهدك كرسي المفاسد . المختلق اثماً على فريضةٍ : يزدحمون على نفس الصديق . ويحكمون على دمٍ زكي : فكان الرب لي صرحاً . والهي صخرة ملجاي : ويرد عليهم اثمهم . وبشرهم يفنيهم . يفنيهم الرب الهنا (مز ٩٤) .

ليوم الخميس

لامام المغنين على الجتية . لآساف : رنموا لله قوتنا . اهتفوا لاله يعقوب : ارفعوا نغمةً وهاتوا دفاً . عوداً حلواً مع رباب : انفخوا في راس الشهر بالبوق . عند الهلال ليوم عيدنا : لان هذا فريضةٌ لاسرائيل . حكمٌ لاله يعقوب : جعلهُ شهادةً في يوسف . عند خروجه على ارض مصر . سمعت لساناً لم اعرفه : ابعدت من الحمل كتفه . يداهُ تحولتا عن السل : في الضيق دعوت فنجيتك . استجبتك في ستر الرعد . جربتك على ماء مريبة . سلاه : اسمع يا شعبي فاحذرك . يا اسرائيل ان سمعت لي : لا يكن فيك اله غريب . ولا تسجد لالهٍ اجنبي : انا الرب الهك . الذي اصعدك من ارض مصر . افغر فاك فاملاءه : فلم يسمع شعبي لصوتي . واسرائيل لم يرضَ بي : فسلمتهم الى قساوة قلوبهم . ليسلكوا في مؤامرات انفسهم : لو سمع لي شعبي . وسلك اسرائيل في طرقي : سريعاً كنت اخضع اعداءهم وعلى مضايقيهم كنت ارد يدي : مبغضو الرب يتذللون له . ويكون وقتهم الى الدهر : وكان اطعمه من شحم الحنطة . ومن الصخرة كنت اشبعك عسلاً (مز ٨١) .

ליום ששי

יְהוָֹה מָלָךְ. גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר. אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז. מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים. אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם. אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד. לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ. יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

אחר מזמור של כל יום אומרים:

הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם. לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ. לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן. הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן. שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם: וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן. וְאָמֵן:

ואומר חצי קדיש ויהא שלמא תמצא בדף ל״ט

קַוֵּה אֶל יְיָ. חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ. וְקַוֵּה אֶל יְיָ: אֵין קָדוֹשׁ כַּייָ. כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ. וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְיָ. וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן. כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ. כִּי בָא מוֹעֵד:

כאן טוב לומר פטום הקטורת תמצא בדף ל״ד

תָּנָא דְבֵי אֵלִיָּהוּ. כָּל הַשּׁוֹנֶה הֲלָכוֹת בְּכָל יוֹם. מֻבְטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא. שֶׁנֶּאֱמַר הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ: אַל תִּקְרֵי הֲלִיכוֹת. אֶלָּא הֲלָכוֹת:

لبوم الجمعة

الرب قد ملك . لبس الجلال . لبس الرب القدرة . ائتزر بها . ايضاً تثبتت المسكونة لاتتزعزع : كرسيك مثبتة منذ القدم . منذ الازل انت : رفعت الانهار يا رب . رفعت الانهار صوتها . ترفع الانهار عجيجها : من اصوات مياهٍ كثيرة . من غمار امواج البحر . الرب في العلى اقدر : شهاداتك ثابتة جداً . ببيتك تليق القداسة . يا رب الى طول الايام (مز ٩٣) .

ثم يقولون بعد مزمور كل يوم

خلصنا ايها الرب الهنا واجمعنا من بين الامم لنحمد اسمك المقدس وتتفاخر بتسبيحك : مبارك الرب اله اسرائيل من الازل والى الابد وقال الشعب آمين . هللويا (مز ١٠٦ : ٤٧ و٤٨) . مبارك الرب من صهيون الساكن في اورشليم . هللويا (١٣٥ : ٢١) . مبارك الرب اله اسرائيل الصانع العجائب وحده : ومبارك اسم مجده الى الدهر . ولتمتلىء الارض كلها من مجده آمين ثم آمين (٧٢ : ١٨ و١٩) .

ويقول الحزّان نصف قديش و« يهه شلاما » (ليكن سلام) في صحيفة ٣٩

انتظر الرب . ليتشدد ويتشجع قلبك . وانتظر الرب (مز ٢٧ : ١٤) . ليس قدوس مثل الرب لانه ليس سواك . وليس صخرة مثل الهنا (صم ١ ـ ٢ : ٢) . لانه من هو اله غير الرب . ومن هو صخرة سوى الهنا (١٨ : ٣٢) .

ليس كالهنا . ليس كسيدنا . ليس كملكنا . ليس كمخلصنا : من كالهنا . من كسيدنا . من كملكنا . من كمخلصنا : نشكر الهنا . نشكر سيدنا . نشكر ملكنا . نشكر مخلصنا : مبارك الهنا . مبارك سيدنا . مبارك ملكنا . مبارك مخلصنا : انت الهنا . انت سيدنا . انت ملكنا . انت مخلصنا : انت مخلصنا . انت تقوم وترحم صهيون . لانه آن ان تحنن عليها . لانه جاء الميعاد (مز ١٠٢ : ١٤) .

يستحسن ان يقال هنا « مزيج البخور » في صحيفة ٣٤

كان يعلم في مدرسة الياهو . كل من يطالع القواعد الشرعية في كل يوم يكون مضموناً انه سيكون من اهل العالم الآتي . لانه قيل « مسالك الازل له » (حب ٣:٦) لا تقراء הֲלִיכוֹת (هليخوت) اي مسالك . بل הֲלָכוֹת (هلخوت) اي قواعد شرعية .

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר. אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר. וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ. וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרֵי בָּנַיִךְ. אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ. שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי. אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ. שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ. וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

קדיש דרבנן תמצא בדף ל״ט

ואומר החזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבוֹרָךְ:

ואומרים הקהל בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם. וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וָרִיק. וּמִתְפַּלְּלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ: וַאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם. וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין עוֹד אַחֵר. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ. וְאֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לִרְאוֹת מְהֵרָה. בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ. תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד. וּשְׁמוֹ אֶחָד:

يقول ربي اليعازر من اسم ربي حننيا ان تلاميذ العلماء يكثرون السلام في العالم كما قيل « وكل بنيك تلاميذ الرب . وسلام بنيك كثيراً » (اش ٥٤ : ١٣) . لا تقراء בָּנָיִךְ (بنيخ) اي بنيك . بل בּוֹנָיִךְ (بونايخ) اي بانيك . ليكن سلام في ابراجك وهدو في قصورك . من اجل اخوتي واصحابي لاقولن سلام بك . من اجل بيت الرب الهنا التمس لك خيراً (مز ١٢٢ : ٧ و٨ و٩) . وترى بني بنيك . سلام على اسرائيل (١٢٨ : ٦) . سلامة جزيلة لمحبي شريعتك وليس لهم معثرة (١١٩ : ١٦٥) . الرب يعطي عزاً لشعبه . الرب يبارك شعبه بسلام .

قديش دربنن في صحيفة ٣٩

(الحزان) باركوا الرب المبارك

(الشعب) مبارك الرب المبارك الى الدهر والابد

من الواجب علينا ان نسبح سيد الجميع . ان نعطي عظمة لمكون العالم في الابتداء لانه لم يعملنا كامم البلاد الاخرى . ولم يجعلنا كطوائف الارض . ولم يجعل حصتنا مثلهم ونصيبنا ككل جمهورهم . لانهم يسجدون عبثاً الى لا شيء . ويصلون الى اله لا يخلص : ولكن نحن نسجد امام الملك الاعظم ملك الملوك المقدس والمبارك . الذي هو باسط السماء ومؤسس الارض . ومجلس وقاره في السموات من فوق . وسكينة عزه في اعلى الاعالي : هو الهنا وليس بعده آخر . حقاً هو ملكنا وليس غيره : كما هو مكتوب في التوراة « فاعلم اليوم وردد في قلبك ان الرب هو الاله في السماء من فوق وعلى الارض من اسفل ليس سواه » (تث ٤ : ٣٩) .

لذلك ننتظر اليك يا رب الهنا . لنرى عاجلاً جلال عزك . لازالة الاصنام من الارض : ولقطع الاوثان كلية . لتنظيم الكون تحت مملكة القدير . فحينئذٍ جميع بني البشر يدعون باسمك . لاستمالة جميع الاشرار اليك : لتتحقق وتعرف جميع سكان الدنيا . ان لك تركع كل ركبة . وبك يحلف كل لسان : ليركعوا ويخنوا امامك يا رب الهنا . ولمجد اسمك يعطوا وقاراً . ويقبلوا كلهم نير ملكوتك . فتملك عليهم الى الدهر والابد : لان الملك هو خاصتك وتملك بمجد الى الدهور . كما هو مكتوب بشريعتك « الله يملك للدهر والابد وليكن الرب ملكاً على جميع الارض . في ذلك اليوم يكون الرب واحداً واسمه واحد » (زك ١٤ : ٩) .

עשרת הדברות

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר׃

א אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃

ב לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי׃ לֹא־תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה. אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת. וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם. כִּי אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא. פֹּקֵד עֲוֹן אָבֹת עַל־בָּנִים. עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים. לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃

ג לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְיָ אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא. כִּי לֹא יְנַקֶּה יְיָ אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃

ד זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד. וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ׃ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַייָ אֱלֹהֶיךָ. לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ. אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְיָ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃

ה כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ. לְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃

ו לֹא תִרְצָח׃ ז לֹא תִנְאָף׃ ח לֹא תִגְנֹב׃

ט לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר׃

י לֹא־תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ׃ לֹא־תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ. וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃

שלשה עשר עקרים

א אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא בּוֹרֵא וּמַנְהִיג לְכָל־הַבְּרוּאִים. וְהוּא לְבַדּוֹ עָשָׂה וְעוֹשֶׂה וְיַעֲשֶׂה לְכָל־הַמַּעֲשִׂים׃

ثم تكلم الله بجميع هذه الكلمات قائلاً (خر ٢٠ : ١–١٧)

(١) انا الرب الهك الذي اخرجك من ارض مصر من بيت العبودية

(٢) لا يكن لك آلهة اخرى امامي . لا تصنع لك تمثالاً منحوتاً ولا صورة مما في السماء من فوق . وما في الارض من تحت . وما في الماء من تحت الارض . لا تسجد لهن ولا تعبدهن . لاني انا الرب الهك اله غيور افتقد ذنوب الاباء في الابناء في الجيل الثالث والرابع من مبغضي . واصنع احساناً الى الوفٍ من محبي وحافظي وصاياي .

(٣) لا تنطق باسم الرب الهك باطلاً . لان الرب لا يبرىء من نطق باسمه باطلاً

(٤) اذكر يوم السبت لتقدسه . ستة ايام تعمل وتصنع جميع عملك . واما اليوم السابع ففيه سبت للرب الهك . لا تصنع عملاً ما انت وابنك وابنتك . وعبدك وامتك وبهيمتك ونزيلك الذي داخل ابوابك . لان في ستة ايام صنع الرب السماء والارض والبحر وكل ما فيها . واستراح في اليوم السابع لذلك بارك الرب يوم السبت وقدسه .

(٥) اكرم اباك وامك لكي تطول ايامك على الارض التي يعطيك الرب الهك

(٦) لا تقتل . (٧) لا تزنِ . (٨) لا تسرق .

(٩) لا تشهد على قريبك شهادة زور

(١٠) لا تشته بيت قريبك . لا تشتهِ امرأة قريبك ولا عبده ولا امته ولا ثوره ولا حماره ولا شيئاً مما لقريبك .

عقائد الايمان

ثلاث عشرة عقيدة الايمان.(١)

(١) انا أومن بايمانٍ تام . ان الخالق . ليتبارك اسمه هو خالق ومدبر كافة المخلوقات وهو وحده صنع وصانع ويصنع كل الاعمال

---

(١) وضعها الميموني في الجيل الثاني عشر

ב אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא יָחִיד. וְאֵין יְחִידוּת כָּמוֹהוּ בְּשׁוּם פָּנִים. וְהוּא לְבַדּוֹ אֱלֹהֵינוּ הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה:

ג אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ אֵינוֹ גוּף. וְלֹא יַשִּׂיגוּהוּ מַשִּׂיגֵי הַגּוּף. וְאֵין לוֹ שׁוּם דִּמְיוֹן כְּלָל:

ד אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן:

ה אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לוֹ לְבַדּוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל וְאֵין רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל לְזוּלָתוֹ:

ו אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל־דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים אֱמֶת:

ז אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁנְּבוּאַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם הָיְתָה אֲמִתִּית. וְשֶׁהוּא הָיָה אָב לַנְּבִיאִים לַקּוֹדְמִים לְפָנָיו וְלַבָּאִים אַחֲרָיו:

ח אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל־הַתּוֹרָה הַמְּצוּיָה עַתָּה בְיָדֵינוּ הִיא הַנְּתוּנָה לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם:

ט אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא תְהִי מֻחְלֶפֶת. וְלֹא תְהִי תּוֹרָה אַחֶרֶת מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ:

י אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ יוֹדֵעַ כָּל־מַעֲשֵׂה בְנֵי אָדָם וְכָל־מַחְשְׁבוֹתָם. שֶׁנֶּאֱמַר. הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם. הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם:

יא אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו. וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו:

יב אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ. וְאַף־עַל־פִּי שֶׁיִּתְמַהְמֵהַּ עִם כָּל־זֶה אֲחַכֶּה־לּוֹ בְּכָל־יוֹם שֶׁיָּבֹא:

יג אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁתִּהְיֶה תְּחִיַּת הַמֵּתִים בְּעֵת שֶׁיַּעֲלֶה רָצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים:

(٢) انا أومن ايماناً تاماً . ان الخالق تبارك اسمه . هو وحيد وليس لواحدانيته مثيل على اي وجه كان . وهو وحده الهنا كان وكائن ويكون

(٣) انا أومن ايماناً تاماً . ان الخالق تبارك اسمه . ليس جسداً وهو منزه عن عوارض الجسد وليس له شكل مطلقاً

(٤) انا أومن ايماناً تاماً . ان الخالق تبارك اسمه . هو الاول وهو الآخر

(٥) انا أومن ايماناً تاماً . ان الخالق تبارك اسمه . به وحده تليق الصلاة ولا تليق الصلاة بغيره

(٦) انا أومن ايماناً تاماً . ان كل كلام الانبياء هو حق

(٧) انا أومن ايماناً تاماً . ان نبوة سيدنا موسى عليه السلام كانت حقيقية . وانه كان اباً للانبياء الذين قبله والذين بعده

(٨) انا أومن ايماناً تاماً . ان كل الشريعة الموجودة الآن بايدينا هي المعطاة لسيدنا موسى عليه السلام

(٩) انا أومن ايماناً تاماً . ان هذه الشريعة لا تتغير ولا تكون شريعة أخرى من لدن الخالق تبارك اسمه

(١٠) انا أومن ايماناً تاماً . ان الخالق تبارك اسمه . هو عالم بكل عمل بني البشر وكل افكارهم لانه قيل « هو المصور قلوبهم جميعاً . المنتبه الى كل اعمالهم » (مز ٣٣ : ١٤)

(١١) انا أومن ايماناً تاماً . ان الخالق تبارك اسمه . يجازي خيراً الذين يحفظون وصاياه ويقاص الذين يخالفون وصاياه

(١٢) انا أومن ايماناً تاماً . بمجيء المسيح ومع انه يتأخر انني انتظر مجيئه في كل يوم

(١٣) انا أومن ايمان تاماً . انه ستكون قيامة الاموات عند ما تصدر ارادة من لدن الخالق تبارك اسمه وتعالى ذكره الى الابد وابد الابدين

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּשְׁכִינְתֵּיהּ בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ. וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵי אֲנִי מוּכָן וּמְזֻמָּן לְקַיֵּם מִצְוַת בּוֹרְאִי שֶׁל עֶשֶׂר זְכִירוֹת. וְאֵלּוּ הֵן:

א יְצִיאַת מִצְרַיִם: זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים. כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְיָ אֶתְכֶם מִזֶּה:

ב הַשַּׁבָּת: זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ:

ג מַעֲמַד הַר סִינַי: רַק הִשָּׁמֶר לְךָ וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן־יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ. וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וְלִבְנֵי בָנֶיךָ: יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בֶּאֱמֹר יְיָ אֵלַי הַקְהֶל־לִי אֶת־הָעָם וְאַשְׁמִעֵם אֶת־דְּבָרָי. אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לְיִרְאָה אֹתִי כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה וְאֶת־בְּנֵיהֶם יְלַמֵּדוּן:

ד הַמָּן: וְזָכַרְתָּ אֶת־כָּל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר. לְמַעַן עַנֹּתְךָ לְנַסֹּתְךָ לָדַעַת אֶת־אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הֲתִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו אִם־לֹא: וַיְעַנְּךָ וַיַּרְעִבֶךָ וַיַּאֲכִלְךָ אֶת הַמָּן אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ. לְמַעַן הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם. כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא פִי־יְיָ יִחְיֶה הָאָדָם:

ה כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ: וְזָכַרְתָּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל. לְמַעַן הָקִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה:

ו שֶׁהִקְצִיפוּ אֲבֹתֵינוּ אֶת יְיָ בַּמִּדְבָּר וּבִפְרָט בָּעֵגֶל: זְכֹר אַל־תִּשְׁכַּח אֵת אֲשֶׁר־הִקְצַפְתָּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר. לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם־יְיָ:

ז מַעֲשֵׂה מִרְיָם הַנְּבִיאָה: זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם. בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם:

لاسم توحيد المقدس والمبارك وروحه . بخوف ورحمة . ورحمة وخوف باسم كل اسرائيل هوذا انا مستعد وحاضر لاثبت وصية خالقي فيما يختص بالعشر التذكارات وهذه هي .

(١) الخروج من مصر — اذكروا هذا اليوم الذي فيه خرجتم من مصر من بيت العبودية . فانه بيد قوية اخرجكم الرب من هنا . (خر ١٣ : ٣)

(٢) السبت — اذكر يوم السبت لتقدسه (خر ٢٠ : ٨)

(٣) الوقوف في جبل سيناء — انما احترز واحفظ نفسك جداً لئلا تنسَ الامور التي ابصرت عيناك ولئلا تزول من قلبك كل ايام حياتك وعلمها اولادك واولاد اولادك . في اليوم الذي وقفت فيه امام الرب الهك في حوريب حين قال لي الرب اجمع لي الشعب فاسمعهم كلامي لكي يتعلموا ان يخافوني كل الايام التي هم فيها احياء على الارض ويعلموا اولادهم (تث ٤ : ٩ و١٠)

(٤) المن — وتتذكر كل الطريق التي فيها سار بك الرب الهك هذه الاربعين سنة في القفر لكي يذلك ويجربك ليعرف ما في قلبك أتحفظ وصاياه ام لا . فاذلك واجاعك واطعمك المن الذي لم تكن تعرفه ولا عرفه آباؤك لكي يعلمك انه ليس بالخبز وحده يحيا الانسان بل بكل ما يخرج من فم الرب يحيا الانسان (تث ٨ : ٢ و٣)

(٥) هو الذي يعطيك القوة — بل اذكر الرب الهك انه هو الذي يعطيك قوة لاصطناع الثروة لكي يفي بعهده الذي اقسم به لآبائك كما في هذا اليوم (تث ٨:١٨)

(٦) اغضاب الرب خصوصاً بعبادة العجل — اذكر لا تنسَ كيف اسخطت الرب الهك في البرية . من اليوم الذي خرجت فيه من ارض مصر حتى اتيتم الى هذا المكان كنتم تقاومون الرب (تث ٩ : ٧)

(٧) عمل مريم النبية — اذكر ما صنع الرب الهك بمريم في الطريق عند خروجكم من مصر (تث ٢٤ : ٩)

ח מַעֲשֵׂה עֲמָלֵק: זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק. בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל־הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ. וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים: וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל־אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְיָ־אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם. לֹא תִּשְׁכָּח:

ט עֲצַת בָּלָק: עַמִּי זְכָר־נָא מַה־יָּעַץ בָּלָק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמֶה־עָנָה אֹתוֹ בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר:

י זְכִירַת יְרוּשָׁלַיִם: אִם־אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלָיִם. תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם־לֹא אֶזְכְּרֵכִי אִם־לֹא אַעֲלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַיִם. עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי:

שבעים ושתים פסוקים

וְאַתָּה יְיָ מָגֵן בַּעֲדִי. כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי: וְאַתָּה יְיָ אַל תִּרְחָק. אֱיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה: אֹמַר לַייָ מַחְסִי. וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ: עֵינֵי יְיָ אֶל צַדִּיקִים. וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם: יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת. הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה: חָנֵּנִי יְיָ. כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם: אֲנִי שָׁכַבְתִּי וָאִישָׁנָה. הֱקִיצוֹתִי כִּי יְיָ יִסְמְכֵנִי: יָדַעְתִּי יְיָ כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ. וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי: לָמָה יְיָ תִּזְנַח נַפְשִׁי. תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי: יְיָ אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי. יוֹם צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ: לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת. בְּטוּב יְיָ בְּאֶרֶץ חַיִּים: שׁוּבָה יְיָ חַלְּצָה נַפְשִׁי. הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ: יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְיָ. אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע: וִיהִי יְיָ מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה: הִנֵּה כִי כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְיָ: לָמָּה יְיָ תַּעֲמוֹד בְּרָחוֹק. תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה: הוֹדוּ לַייָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ. הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: בָּרְכוּ יְיָ כָּל צְבָאָיו. מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ: קַוֹּה קִוִּיתִי יְיָ. וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שַׁוְעָתִי: נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְיָ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי: עַל כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְיָ. וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה: רוֹצֶה יְיָ אֶת יְרֵאָיו. אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ:

(٨) عمل عماليق — اذكر ما فعله بك عماليق في الطريق عند خروجك من مصر . كيف لاقاك في الطريق وقطع من مؤخرك كل المستضعفين وراءك وانت كليل ومتعب ولم يخف الله . فمتى اراحك الرب الهك من جميع اعدائك حولك في الارض التي يعطيك الرب الهك نصيباً لكي تمتلكها تمحو ذكر عماليق من تحت السماء . لا تنسَ (تث ٢٥ : ١٧_١٩)

(٩) موآمرة بالاق — يا شعبي اذكر بماذا تآمر بالاق ملك موآب . وبماذا اجابه بلعام بن بعور (مي ٦ : ٥)

(١٠) اورشليم — ان نسيتكِ يا اورشليم تنس يميني . ليلصق لساني بحنكي ان لم اذكرك ان لم افضل اورشليم على اعظم فرحي (مز ١٣٧ : ٥ و٦)

اثنتان وسبعون آية من المزامير (١)

اما انت يا رب فترس لي مجدي ورافع راسي (٣ : ٤) . اما انت يا رب فلا تبعد . يا قوتي اسرع الى نصرتي (٢٢ : ٢٠) . اقول للرب ملجأي وحصني الهي فاتكل عليه (٩١ : ٢) . عينا الرب نحو الصديقين واذناه الى صراخهم (٣٤ : ١٦) . يا رب اله الجنود ارجعنا . انر بوجهك فنخلص (٨٠ : ٢٠) . ارحمني يا رب لانني اليك اصرخ اليوم كله (٨٦ : ٣). انا اضطجعت ونمت . استيقظت لان الرب يعضدني (٣ : ٦). قد علمت يا رب ان احكامك عدل وبالحق اذللتني (١١٩ : ٧٥) . لماذا يا رب ترفض نفسي . لماذا تحجب وجهك عني (٨٨ : ١٥) . يا رب اله خلاصي بالنهار والليل صرخت امامك (٨٨ : ٢) . لولا انني آمنت بان ارى جود الرب في ارض الاحياء (٢٧ : ١٣). عد يا رب . نجِّ نفسي خلصني من اجل رحمتك (٦ : ٥) . تشبع اشجار الرب أرز لبنان الذي نصبه (١٠٤ : ١٦) ويكون الرب ملجاً للمنسحق . ملجاً في ازمنة الضيق (٩ : ١٠) . هكذا يبارك الرجل المتقي الرب (١٢٨ : ٤) . يا رب لماذا تقف بعيداً . لماذا تختفي في ازمنة الضيق (١٠ : ١) . احمدوا الرب ادعوا باسمه . عرفوا بين الامم باعماله ١٠٥ : ١) . باركوا الرب يا جميع جنوده خدامه العاملين مرضاته (١٠٣ : ٢١). انتظاراً انتظرت الرب فمال اليّ وسمع صراخي (٤٠ : ٢) . ارتضِ بمندوبات فمي يا رب واحكامك علمني (١١٩ : ١٠٨) . لذلك احمدك يا رب في الامم وارنم لاسمك (١٨ : ٥٠) . يرضى الرب باتقيائه بالراجين رحمته (١٤٧ : ١١) .

(١) ترتيب ربي موشه بن نحمان عن ربي نحونيا وشمعون

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ . נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ : בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה .
נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ : דָּרַשְׁתִּי אֶת יְיָ וְעָנָנִי . וּמִכָּל מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי :
יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ . יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים : חַלְּצֵנִי יְיָ מֵאָדָם רָע . מֵאִישׁ
חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי : שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְיָ אֱלֹהָי . וְאַל יִשְׂמְחוּ לִי : זַמְּרוּ
לַייָ יֹשֵׁב צִיּוֹן . הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו : אוֹדֶה יְיָ כְּצִדְקוֹ . וַאֲזַמְּרָה
שֵׁם יְיָ עֶלְיוֹן : וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יְיָ . אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה : וּבְשֵׁם
יְיָ אֶקְרָא . אָנָּא יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי : מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ . מְאֹד עָמְקוּ
מַחְשְׁבֹתֶיךָ : הָרִיעוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ . פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ : וַאֲנִי אֵלֶיךָ
יְיָ שִׁוַּעְתִּי . וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ : יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ . וּמְקוֹם
מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ : אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי . חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי : כִּי אַתָּה
יְיָ מַחְסִי . עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ : יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה . יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל :
יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַייָ . עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא : יְיָ הַצִּילָה נַפְשִׁי . מִשְּׂפַת
שֶׁקֶר מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה : יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע . יִשְׁמוֹר אֶת נַפְשֶׁךָ : יְיָ
יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ . מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְיָ .
יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ : יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ . כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ : אַל
תַּעַזְבֵנִי יְיָ . אֱלֹהַי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי : עִבְדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה . בֹּאוּ
לְפָנָיו בִּרְנָנָה : אוֹדֶה יְיָ מְאֹד . בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֲהַלְלֶנּוּ : גָּדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד . וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר : אוֹדֶה יְיָ בְּכָל לִבִּי . אֲסַפְּרָה כָּל
נִפְלְאוֹתֶיךָ : יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם . יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו : זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ .
וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה : הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו . לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ :
יְיָ מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי . אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי : יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ .
וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה : כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ . יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה :
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים . וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים : יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ .
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב . וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי :

هوذا هو اليوم الذي صنعه الرب . نبتهج ونفرح فيه (١١٨ : ٢٤) . هلم نسجد ونركع ونجثو . امام الرب خالقنا (٩٥ : ٦) . طلبت الى الرب فاستجاب لي ومن كل مخاوفي انقذني (٣٤ : ٥) . الرب قد ملك فلتبتهج الارض ولتفرح الجزائر الكثيرة (٩٧ : ١) . انقذني يا رب من اهل الشر . من رجل الظلم احفظني (١٤٠ : ٢) . اقضِ لي حسب عدلك يا رب الهي . فلا يشمتوا بي (٣٥ : ٢٤) . رنموا للرب الساكن في صهيون . اخبروا بين الشعوب بافعاله (٩ : ١١) . احمد الرب حسب بره . وارنم لاسم الرب العلي (٧ : ١٨) . اما انا فعليك توكلت يا رب . قلتِ الهي انت (٣١ : ١٥) . وباسم الرب دعوت . آه يا رب نجِّ نفسي (١١٦ : ٤) ما اعظم اعمالك يا رب . واعمق جداً افكارك (٩٢ : ٦) . اهتفي للرب يا كل الارض . اهتفوا ورنموا وغنوا (٩٨ : ٤) . اما انا فاليك يا رب صرخت . وفي الغداة صلاتي تتقدمك (٨٨ : ١٤) . يا رب احببت محل بيتك . وموضع مسكن مجدك (٢٦ : ٨) . اذ قلت قد زلت قدمي . فرحمتك يا رب تعضدني (٩٤ : ١٨) . لانك قلت انت يا رب ملجاءي . جعلت العلي مسكنك (٩١ : ٩) . يمين الرب مرتفعة . يمين الرب صانعة بأس (١١٨ : ١٦) . يا متقي الرب اتكلوا على الرب . هو معينهم ومجنهم (١١٥ : ١١) يا رب نجِّ نفسي من شفاه الكذب . من لسان غشٍ (١٢٠ : ٢) . الرب يحفظك من كل شرٍ يحفظ نفسك (١٢١ : ٧) . الرب يحفظ خروجك ودخولك . من الآن والى الدهر (١٢١ : ٨) . من يتكلم بجبروت الرب . من يخبر بكل تسابيحه (١٠٦ : ٢) . لتكن يا رب رحمتك علينا . حسبما انتظرناك (٣٣ : ٢٢) . لا تتركني يا رب . يا الهي لا تبعد عني (٣٨ : ٢٢) . اعبدوا الرب بفرح . ادخلوا الى حضرته بترنم (١٠٠ : ٢) . احمد الرب جداً بفمي . وفي وسط كثيرين اسبحه (١٠٩ : ٣٠) . عظيم هو الرب وحميد جداً . وليس لعظمته استقصاء (١٤٥ : ٣) . احمد الرب بكل قلبي . احدث بجميع عجائبك (٩ : ٢) يكون مجد الرب الى الدهر . يفرح الرب باعماله (١٠٤ : ٣١) . اذكر مراحمك يا رب واحساناتك . لانها منذ الازل هي (٢٥ : ٦) . هوذا عين الرب على خائفيه . الراجين رحمته (٣٣ : ١٨) . الرب نصيب قسمتي وكاسي . انت قابض قرعتي (١٦ : ٥) . الرب في السموات ثبت كرسيه . ومملكته على الكل تسود (١٠٣ : ١٩) . لان الرب راضٍ عن شعبه . يجمل الودعاء بالخلاص (١٤٩ : ٤) . الرب عاضد كل الساقطين . ومقوم كل المنحنين (١٤٥ : ١٤) . ليكن اسم الرب مباركاً . من الآن والى الابد (١١٣ : ٢) . فكان الرب لي صرحاً . والهي صخرة ملجاءي (٩٤ : ٢٢).

פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי רָע. לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם: יְיָ אֲדֹנֵינוּ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ. וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: וְהִתְעַנַּג עַל יְיָ. וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֶּךָ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי. יְיָ הֱיֵה עוֹזֵר לִי: שׁוּבָה יְיָ עַד מָתָי. וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ: אֹהֵב יְיָ שַׁעֲרֵי צִיּוֹן. מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב: חַי יְיָ וּבָרוּךְ צוּרִי. וְיָרוּם אֱלוֹהֵי יִשְׁעִי: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן. אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: קָרָאתִי בְכָל לֵב. עֲנֵנִי יְיָ חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה: צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: יְיָ שֹׁמְרֶךָ. יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ואחר כך אומרים אלו הפסוקים ג׳ פעמים

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי. רָנֵּי פַלֵּט. תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: בִּטְחוּ בַייָ עֲדֵי עַד. כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

יש אומרים זה המזמור

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּקָרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי. בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי. חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי: בְּנֵי אִישׁ עַד מֶה כְבוֹדִי לִכְלִמָּה תֶּאֱהָבוּן רִיק. תְּבַקְשׁוּ כָזָב סֶלָה: וּדְעוּ כִּי הִפְלָה יְיָ חָסִיד לוֹ. יְיָ יִשְׁמַע בְּקָרְאִי אֵלָיו: רִגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ. אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה: זִבְחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. וּבִטְחוּ אֶל יְיָ: רַבִּים אֹמְרִים מִי יַרְאֵנוּ טוֹב נְסָה עָלֵינוּ. אוֹר פָּנֶיךָ יְיָ: נָתַתָּה שִׂמְחָה בְלִבִּי. מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ: בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי אַתָּה יְיָ לְבָדָד. לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי:

وجه الرب ضد عاملي الشر . ليقطع من الارض ذكرهم (٣٤ : ١٧). ايها الرب سيدنا . ما امجد اسمك في كل الارض (٨ : ١٠) . يحمل بركةً من عند الرب . وبراً من اله خلاصه (٢٤ : ٥) . وتلذذ بالرب . فيعطيك سؤل قلبك (٣٧ : ٤) . استمع يا رب وارحمني . يا رب كن معيناً لي (٣٠ : ١١) . ارجع يا رب حتى متى. وتراْف على عبيدك (٩٠ : ١٣) . الرب احب ابواب صهيون . اكثر من جميع مساكن يعقوب (٨٧ : ٢) . حي هو الرب ومبارك صخرتي ومرتفع اله خلاصي (١٨ : ٤٧) . لان الرب قد اختار صهيون . اشتهاها مسكناً له (١٣٢ : ١٣) . صرخت من كل قلبي استجب يا رب . فرائضك احفظ (١١٩ : ١٤٥) . الرب بار في كل طرقه . ورحيم في كل اعماله (١٤٥ : ١٧) . الرب حافظك . الرب ظل لك عن يدك اليمنى (١٢١ : ٥) . ليرج اسرائيل الرب . من الآن والى الدهر (١٣١ : ٣) .

اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد

مبارك اسم مجد ملكوته الى الدهر والابد

ثم تتلى بعد ذلك الاعداد الاتية ٣ مرات

رب الجنود معنا . ملجاءنا اله يعقوب . سلاه (مز ٤٦ : ١٢) . يا رب الجنود . طوبى للانسان المتكل عليك (٨٤ : ١٣) يا رب خلص . ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا (٢٠ : ١٠) . انت ستر لي . من الضيق تحفظني . بترنم النجاة تكتنفني سلاه (٣٢ : ٧) . توكلوا على الرب الى الابد . لان في ياه الرب صخر الدهور (اش ٢٦ : ٤). الرب يعطي عزاً لشعبه . الرب يبارك شعبه بسلام (مز ٢٩ : ١١) .

يقول البعض هذا المزمور ايضاً

لامام المغنين على ذوات الاوتار . مزمور لداود : عند دعائي استجب لي يا اله بري . في الضيق رحبت لي . تراْف علي واسمع صلاتي : يا بني البشر حتى متى يكون مجدي عاراً . حتى متى تحبون الباطل . وتبتغون الكذب . سلاه : فاعلموا ان الرب قد ميز تقيه . الرب يسمع عند ما ادعوه : ارتعدوا ولا تخطئوا . تكلموا في قلوبكم على مضاجعكم واسكتوا . سلاه : اذبحوا ذبائح البر . وتوكلوا على الرب : كثيرون يقولون من يرينا خيراً . ارفع علينا . نور وجهك يا رب : جعلت سروراً في قلبي . اعظم من سرورهم اذ كثرت حنطتهم وخمرهم : بسلامةٍ اضطجع بل ايضاً انام . لانك انت يا رب منفرداً . في طمأنينةٍ تسكنني (مز ٤) .

תפלת מנחה

לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית. לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: מַה יְּדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְיָ. לִבִּי וּבְשָׂרִי. יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חָי: גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת. וּדְרוֹר קֵן לָהּ. אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת. מַלְכִּי וֵאלֹהָי: אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בָךְ. מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם: עֹבְרֵי בְּעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ. גַּם בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה: יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל חָיִל. יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי. הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים. וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלֶף. בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי רֶשַׁע: כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים. חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְיָ. לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים: יְיָ צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ:

ואומרים פרשת התמיד פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת מן וַיְדַבֵּר יְיָ עד וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת בדף ל״ג ל״ד ל״ה

ואומרים אַשְׁרֵי וּתְהִלָּה לְדָוִד דף ע״ה

תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ. מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת עָרֶב: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי. כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל:

קדיש לעילא דף נ״ה

העמידה דף ס

בעשרת ימי תשובה אחר החזרה אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ דף ס״ו

אָנָּא. י״ג מִדּוֹת או יְהִי שֵׁם. וּנְפִילַת אַפַּיִם עד לְמַעַן שְׁמֶךָ דף ס״ז ס״ח ס״ט.

קדיש תתקבל דף ע״ח

صلاة بعد الظهر او الزوال (منحه)

لامام المغنين . على الجتية . لبني قورح . مزمور : ما احلى مساكنك يا رب الجنود . تشتاق نفسي الى ديار الرب . قلبي ولحمي يهتفان بالاله الحي : العصفور ايضاً وجد بيتاً . والسنونة عشاً لنفسها . حيث تضع افراخها مذابحك يا رب الجنود ملكي والهي : طوبى للساكنين في بيتك . ابداً يسبحونك . سلاه : طوبى لاناسٍ عزهم بك . طرق بيتك في قلوبهم : عابرين في وادي البكاء يصيرونه ينبوعاً . ايضاً ببركاتٍ يغطون مورة : يذهبون من قوة الى قوة . يُرون قدام الله في صهيون : يا رب اله الجنود اسمع صلاتي . واصغَ يا اله يعقوب . سلاه : يا مجننا انظر يا الله . والتفت الى وجه مسيحك : لان يوماً واحداً في ديارك خير من الف . اخترت الوقوف على العتبة في بيت الهي على السكن في خيام الاشرار : لان الرب الله شمس ومجن . الرب يعطي رحمةً ومجداً . لا يمنع خيراً عن السالكين بالكمال : يا رب الجنود . طوبى للانسان المتكل عليك . (مز ٨٤)

ثم يقراء فصل القربان اليومي و « مزيج البخور » من « وكلم الرب موسى » لحد « كما في السنين القديمة » في صحيفة ٣٣ و٣٤ و٣٥

ثم يقولون « طوبى وتسبيحة لداود » في صحيفة ٧٥ ثم

لتستقم صلاتي كالبخور قدامك . ليكن رفع يدي كذبيحة مسائية (١٤١ : ٣) . استمع اصوت دعائي يا ملكي والهي . لاني اليك اصلي (٥ : ٢)

قديش لعيلا في صحيفة ٥٥

العاميده في صحيفة ٦٠

في عشرة ايام التوبة بعد اعادة العاميده « ابانا ملكنا » في صحيفة ٦٦

« نتضرع اليك » والثلاث عشرة خاصية او « ليكن اسم الرب » . « اكفاء الوجه » لحد « من اجل اسمك » في صحيفة ٦٧ و٦٨ و٦٩

قديش تتقبل في صحيفة ٧٨

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר שִׁיר׃ אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ. יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃ לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ. בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃ יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים. כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישֹׁר. וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה׃ יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים. וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ׃

בערב שבת אומרים מזמור יְיָ מָלָךְ דף פ״ב

קדיש יהא שלמא

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵהּ. וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ. לְעָלַם לְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאַר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא. שִׁירָתָא. תֻּשְׁבְּחָתָא. וְנֶחָמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׂבָע וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרֶוַח וְהַצָּלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן׃

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן׃

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ דף פ״ג

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ דף פ״ג

لامام المغنين على ذوات الاوتار . مزمور . تسبيحة : ليتحنن الله علينا وليباركنا . لينر بوجهه علينا . سلاه : لكي يعرف في الارض طريقك . وفي كل الامم خلاصك : يحمدك الشعوب يا الله . يحمدك الشعوب كلهم : تفرح وتبتهج الامم لانك تدين الشعوب بالاستقامة . وامم الارض تهديهم . سلاه : يحمدك الشعوب يا الله . يحمدك الشعوب كلهم : الارض اعطت غلتها . يباركنا الله الهنـا : يباركنا الله . وتخشاه كل اقاصي الارض (مز ٦٧) .

في المساء قبل السبت يقولون **مزمور ٩٣ « الرب قد ملك »** في صحيفة ٨٢

قديش يهه شلاما

ليتعظم ويتقدس اسمه العظيم في العـالم الذي خلق حسب ارادته . ليثبت ملكوته وينبت خلاصه ويقرب قدوم مسيحه في مدة حياتكم وايامكم . وحياة جميع بيت اسرائيل عاجلاً وقريباً وقولوا آمين .

ليكن اسمه العظيم مباركاً الى ابد الابدين . ليتبارك ويسبح ويتمجد ويتعالَ ويرتفع ويجل . ويسمُ . ويمدح . اسمه القدوس والمبارك الذي هو فوق كل البركات والتراتيل والتسابيح والتعازي التي يمكن ان تنطق في العالم . وقولوا آمين .

ليكن سلام جزيل من السماء . وحياة . وشبع . وفرج . وتعزية . ونجاة . وشفاء . وفكاك . وسماح . وغفران . وسعة . وخلاص لنا ولجميع شعبه اسرائيل وقولوا آمين .

ليت الصانع سلاماً في سمواته هو براحمه يصنع سلاماً لنا ولكل اسرائيل وقولوا آمين .

من الواجب علينا في صحيفة ٨٣

لذلك ننتظر اليك في صحيفة ٨٣

תפלת ערבית

לְדָוִד. יְיָ אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא. יְיָ מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד: בִּקְרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי. צָרַי וְאֹיְבַי לִי. הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ: אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לִבִּי. אִם תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה. בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ: אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְיָ אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ. שִׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ כָּל־יְמֵי חַיַּי. לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה. יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ. בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי: וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה. אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַייָ: שְׁמַע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא. וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי: לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי. אֶת פָּנֶיךָ יְיָ אֲבַקֵּשׁ: אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי. אַל תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ. אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי. וַייָ יַאַסְפֵנִי: הוֹרֵנִי יְיָ דַּרְכֶּךָ. וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר. לְמַעַן שׁוֹרְרָי: אַל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי. כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס: לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְיָ בְּאֶרֶץ חַיִּים. קַוֵּה אֶל יְיָ חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ. וְקַוֵּה אֶל יְיָ:

אומרים מִזְמוֹר הַיּוֹם ובראש חדש בָּרְכִי נַפְשִׁי ובחנוכה מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת ובפורים לַמְנַצֵּחַ עַל אַיֶּלֶת ובחול מועד מִזְמוֹר הָרֶגֶל. ואומרים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ. הָעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת: שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ. וּבָרְכוּ אֶת יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יְהֹוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגַּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן. כִּי אַתָּה יְיָ לְבָדָד. לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי: תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים. שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ. נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח: מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל. בְּשׁוּב יְיָ שְׁבוּת עַמּוֹ. יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: יוֹמָם יְצַוֶּה יְיָ חַסְדּוֹ. וּבַלַּיְלָה שִׁירֹה עִמִּי. תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי:

صلاة المساء

لداود . الرب نوري وخلاصي ممن اخاف . الرب حصن حياتي ممن ارتعب : عند ما اقترب اليَّ الاشرار لياكلوا لحمي مضايقي واعدائي . عثروا وسقطوا : ان نزل علي جيش لا يخاف قلبي . ان قامت علي حرب . في ذلك انا مطمئن : واحدة سألت من الرب واياها التمس . ان اسكن في بيت الرب كل ايام حياتي . لكي انظر الى جمال الرب واتفرس في هيكله : لانه يخبئني في مظلته في يوم الشر . يسترني بستر خيمته . على صخرةٍ يرفعني : والآن يرتفع راسي على اعدائي حولي . فاذبح في خيمته ذبائح الهتاف . اغني وارنم للرب : استمع يا رب بصوتي ادعو . فارحمني واستجب لي : لك قال قلبي قلت اطلبوا وجهي . وجهك يا رب اطلب : لا تحجب وجهك عني . لا تخيب بسخطٍ عبدك قدكنت عوني . فلا ترفضني ولاتتركني يا اله خلاصي : ان ابي وامي قد تركاني. والرب يضمني : علمني يا رب طريقك . واهـدني في سبيل مستقيم . بسبب اعدائي : لا تسلمني الى مرام مضايقي . لانه قد قام علي شهود زور ونافث ظلم : لولا انني آمنت بان أرى جود الرب في ارض الاحيـاء : انتظر الرب . ليتشدد وليتشجع قلبك . وانتظر الرب (مز ٢٧) .

يقولون مزمور اليوم في صحيفة ٧٩. وفي راس الشهر مزمور « باركي نفسي » . وفي الحانوكه «مزمور اغنية تدشين البيت» . وفي الفور «لامام المغنين على ايلة الصبح» . وفي وسط الاعياد مزمور العيد . ثم يقولون .

ترنيمة المصـاعد . هوذا باركوا الرب يا جميع عبيد الرب . الواقفين في بيت الرب بالليالي : ارفعوا ايديكم نحو القدس . وباركوا الرب : يباركك الرب من صهيون . الصانع السموات والارض (مز ١٣٤) .

رب الجنود معنا . ملجاء لنا اله يعقوب سلاه : يا رب الجنود . طوبى للانسان المتكل عليك : يا رب خلص . ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا : سلامةً اضطجع . بل ايضاً انام . لانك انت يا رب وحدك . في طمانينة تسكنني (مز ٤ : ٩) . تعرفني سبل الحياة . امامك شبع سرور . في يمينك نعم الى الابد (١٦ : ١١) . ليت من صهيون خلاص اسرائيل عند رد الرب سبي شعبه . يهتف يعقوب ويفرح اسرائيل (١٤ : ٧) . بالنهار يوصي الرب رحمته وبالليل تسبيحه عنـدي . صلاة لاله حيـاتي (٤٢ : ٩) .

וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְיָ . מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה : וַיַּעְזְרֵם יְיָ וַיְפַלְּטֵם . יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ : חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם . כָּל הַמְיַחֲלִים לַייָ :

קדיש לעילא דף נ״ה

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ : יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ :

ואומר החזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ :

והקהל עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד : והחזן חוזרו

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה. פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים בִּתְבוּנָה. מְשַׁנֶּה עִתִּים. וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים . וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים . בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ . בּוֹרֵא יוֹמָם וָלָיְלָה . גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה. יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים :

אַהֲבַת עוֹלָם . בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ : עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ . נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ . וְנִשְׂמַח וְנַעֲלוֹז בְּדִבְרֵי תַּלְמוּד תּוֹרָתֶךָ. וּמִצְוֹתֶיךָ . וְחֻקּוֹתֶיךָ . לְעוֹלָם וָעֶד . כִּי הֵם חַיֵּינוּ . וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ . וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה . וְאַהֲבָתְךָ וְחֶמְלָתְךָ לֹא תָסוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ : וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ : וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ : וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :

اما خلاص الصديقين فمن قبل الرب . حصنهم في زمان الضيق : ويعينهم الرب وينجيهم . ينقذهم من الاشرار ويخلصهم لانهم احتموا به (٣٧ : ٣٩ و ٤٠) . لتكن اقوال فمي وفكر قلبي مرضية امامك يا رب . صخرتي وفاديَّ (١٩ : ١٥) . أنما الصديقون يحمدون اسمك . المستقيمون يجلسون في حضرتك (١٤٠ : ١٤) . مخوف انت يا الله من مقادسك . اله اسرائيل هو المعطي قوة وشدة للشعب . مبارك الله (٦٨ : ٣٦) . تشددوا وليتشجع قلبكم يا جميع المنتظرين الرب (٣١ : ٢٥) .

قديش لعيلا في صحيفة ٥٥

واما هو فرحيم يغفر الذنب ولا يهلك . وكثيراً ما رد غضبه ولا يشعل كل سخطه يا رب خاص . ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا .

(الحزّان) باركوا الرب المبارك .

(الشعب) مبارك الرب المبارك الى الدهر والابد .

مبارك انت يا رب الهنا : ملك العالم . الذي بامره ياتي بالامسية : بحكمةٍ يفتح ابواب السماء . وبفهمٍ يغير الاوقات ويبدل الفصول : ويرتب الكواكب في ابراجها في الجلد حسب مشيئته . خالق النهار والليل : الذي يرد النور من امام الظلام والظلام من امام النور . مزيل النهار وآتٍ بالليل : ويفرق بين النهار والليل . رب الجنود اسمه . مبارك انت يا رب الذي ياتي بالامسية .

قد احببت شعبك بيت اسرائيل محبة ابدية . وعلمتنا الشريعة والوصايا والفرائض والاحكام : لذلك يا رب الهنا اننا نتحدث بفرائضك عند ما ننام وعند ما نقوم . ونفرح ونبتهج بكلام شريعتك وبوصاياك وبفرائضك الى الدهر والابد . لانها حياتنا وطول ايامنا وبها ننطق نهاراً وليلاً . ولن تزول محبتك منا الى الابد : مبارك انت يا رب . الذي يحب شعبه اسرائيل .

اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد

(بصوتٍ منخفض) مبارك اسم مجد ملكوته الى الدهر والابد

فتحب الرب الهك من كل قلبك . ومن كل نفسك ومن كل قوتك : ولتكن هذه الكلمات التي انا اوصيك بها اليوم على قلبك . وقصها على اولادك وتكلم بها حين تجلس في بيتك . وحين تمشي في الطريق . وحين تنام . وحين تقوم : واربطها علامةً على يدك ولتكن عصائب بين عينيك . واكتبها على قوائم ابواب بيتك وعلى ابوابك :

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה. מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם. וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם. אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ. וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃

והחזן אומר יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת׃

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ. כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. הַגּוֹאֲלֵנוּ מַלְכֵּנוּ מִכַּף כָּל עָרִיצִים׃ הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. הַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ׃ הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים. וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ׃ הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ׃ הָאֵל הָעוֹשֶׂה לָנוּ נְקָמָה בְּפַרְעֹה. בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם׃ הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם׃ הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף. וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע׃

فاذا سمعتم لوصاياي التي انا اوصيكم بها اليوم . لتحبوا الرب الهكم وتعبدوه من كل قلوبكم ومن كل انفسكم : اعطي مطر ارضكم في حينه المبكر والمتاخر . فتجمع حنطتك وخمرك وزيتك : واعطي لبهائمك عشباً في حقلك . فتاكل انت وتشبع : فاحترزوا من ان تنغوي قلوبكم فتزيغوا وتعبدوا آلهة اخرى وتسجدوالها : فيحمى غضب الرب عليكم ويغلق السماء فلا يكون مطر ولا تعطي الارض غلتها . فتبيدون سريعاً عن الارض الجيدة التي يعطيكم الرب : فضعوا كلماتي هذه على قلوبكم ونفوسكم . واربطوها علامةً على ايديكم . ولتكن عصائب بين عيونكم : وعلموها لاولادكم متكلمين بها حين تجلسون في بيوتكم . وحين تمشون في الطريق . وحين تنامون . وحين تقومون : واكتبها على قوائم ابواب بيتك . وعلى ابوابك : لكي تكثر ايامك وايام اولادك على الارض التي اقسم الرب لآبائك ان يعطيهم اياها كايام السماء على الارض :

وكلم الرب موسى قائلاً : كلم بني اسرائيل . وقل لهم ان يصنعوا لهم اهداباً في اذيال ثيابهم في اجيالهم ويجعلوا على هدب الذيل عصابةً من اسمانجوني : فتكون لكم هدباً فترونها وتذكرون كل وصايا الرب وتعملونها ولا تطوفون وراء قلوبكم واعينكم التي انتم فاسقون وراءها : لكي تذكروا وتعملوا كل وصاياي وتكونوا مقدسين لالهكم : انا الرب الهكم الذي اخرجكم من ارض مصر ليكون لكم الهاً . انا الرب الهكم :

(يقول الحزان) الله الهكم حق .

كل هذا هو حق وموثوق به . وثابت فينا انه هو الرب الهنا وليس سواه . ونحن شعبه اسرائيل الذي فدانا من يد ملوكٍ . وهو ملكنا المنجينا من يد جميع البغاة : الاله الذي يأخذ بثأرنا من مضايقينا . ويجازي جميع اعداء انفسنا : ويحفظ نفسنا في الحياة . ولم يسلم ارجلنا الى الزلل : الذي يجعلنا ان ندوس مرتفعات اعدائنا . ويرفع قرننا فوق جميع مبغضينا : الذي انتقم لنا من فرعون . بآياتٍ وبراهين في ارض بني حام : الذي ضرب بغضبه جميع ابكار مصر . واخرج شعبه اسرائيل من وسطهم لحرية ابدية : الذي جعل اولاده ان يعبروا بين اقسام البحر الاحمر . واغرق في الاعماق مطارديهم ومبغضيهم :

רָאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ. שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם: מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כֻלָּם: מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בָנֶיךָ עַל הַיָּם. יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר. כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ אָבִינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ מַלְכֵּנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ. וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב. דֶּבֶר. חֶרֶב. חוֹלִי. צָרָה. רָעָה. רָעָב. וְיָגוֹן. וּמַשְׁחִית וּמַגֵּפָה. שְׁבוֹר וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה. מִכָּל דָּבָר רָע. וּמִפַּחַד לָיְלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד. אָמֵן:

קדיש לעילא דף נ״ה העמידה דף ס׳

במוצאי שבת. ויום טוב אומרים בעמידה במקום **אַתָּה חוֹנֵן**

אַתָּה חוֹנַנְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַדָּע וְהַשְׂכֵּל. אַתָּה אָמַרְתָּ לְהַבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל. וּבֵין אוֹר לְחֹשֶׁךְ. וּבֵין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים. וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. כְּשֵׁם שֶׁהִבְדַּלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵעַמֵּי הָאֲרָצוֹת. וּמִמִּשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. כָּךְ פְּדֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִשָּׂטָן רָע. וּמִפֶּגַע רָע. וּמִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת. הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא בָעוֹלָם:

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

קדיש תתקבל דף ע״ח. כאן מספרים העומר בימי העומר. שיר למעלות דף כ״ג
קדיש יהא שלמא דף צ״א. ברכו. עלינו לשבח. על כן נקוה לך דף פ״ג.

כשיוצא מבית הכנסת יאמר:

יי נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך: ויעקב הלך לדרכו ויפגעוו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא **שם** המקום ההוא מחנים:

قد راى اولاده جبروته فسبحوا وشكروا اسمه . وقبلوا عليهم ملكوته برضىً : وموسى وبنو اسرائيل رتلوا لك تسبيحة بفرح عظيم وقالوا جميعهم «من مثلك بين الالهة يا رب. من مثلك معتزاً في القداسة . مخوفاً بالتسابيح . صانعاً عجائب» . على البحر يا رب الهنا قد رأى اولادك ملكوتك . مدحوا كلهم سويةً واعترفوا بالملك قائلين : الرب يملك الى الدهر والابد . وقيل ان الرب فدى يعقوب وخلصه من يد الذي هو اقوى منه (ار ٣١ : ١١) . مبارك انت يا رب . الذي خلصت اسرائيل .

اجعلنا يا ابانا ان نضطجع بسلام واجعلنا يا ملكنا ان نقوم لحياةٍ سعيدة وسلام . وابسط علينا مظلة سلامك . ودبرنا يا ملكنا بمشورة حسنة من لدنك . وخلصنا عاجلاً من اجل اسمك وارحمنا . وارفع عنا ضربة عدوٍ . الطاعون . السيف . المرض . الضيقة . الشر . الجوع . الغم . الهلاك . الوباء . اكسر وارفع الشيطان من امامنا ومن خلفنا . وظللنا تحت ظل جناحيك واحفظ خروجنا ودخولنا لحياةٍ سعيدة وسلام من الآن والى الدهر . لانك انت اله تحرسنا وتخلصنا من كل امرٍ سيٍّ ومن كل خوف الليل . مبارك انت يا رب الحارس شعبه اسرائيل من كل امرٍ سيٍّ الى الابد آمين .

قديش لعيلا في صحيفة ٥٥ . عاميده في صحيفة ٦٠

في مساء يوم السبت والاعياد يقال في العاميدة بدل «أنت تكرم»

انت تكرمت علينا يا رب الهنا بالمعرفة والذكاء . انت امرت ان نميز بين المقدس والغير المقدس . وبين النور والظلام . وبين اسرائيل والشعوب . وبين اليوم السابع . وستة ايام العمل . وكما انك ميزتنا يا رب الهنا . من شعوب الاقطار ومن طوائف الارض . هكذا افدنا وخلصنا من خصمٍ شريرٍ ومن حادثة رديئة ومن كل الاحكام القاسية والرديئة التي يمكن حدوثها في العالم .

ليكن اسم الرب مباركاً من الآن والى الابد : من مشرق الشمس الى مغربها اسم الرب مسبح . ايها الرب سيدنا ما امجد اسمك في كل الارض .

قديش تتقبل في صحيفة ٧٨ . هنا يعدون العومر في آنه . ترنيمة المصاعد صحيفة ٢٣ . قديش يهه شلاما صحيفة ٩١ . باركوا . ومن الواجب . لذلك ننتظر . في صحيفة ٨٣ .

عند الخروج من بيت العبادة يقال

يا رب اهدني الى برك بسبب اعدائي سهل قدامي طريقك : واما يعقوب فمضى في طريقه ولاقاه ملائكة الله : وقال يعقوب اذ رآهم هذا جيش الله . فدعا اسم ذلك المكان محنايم (تك ٣٢ : ٢و٣)

קבלת שבת

מי שאין לו פנאי לומר שיר השירים כלה קודם קבלת שבת יאמר ד׳ פסוקים ר״ת יעקב

יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ . כִּי טוֹבִים דֹּדֶיךָ מִיָּיִן : עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן . הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו . יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו : קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא . מְדַלֵּג עַל הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת : בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים :

אומרים אלו הששה מזמורים כל אחד כנגד יום אחד מימי החול

לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ . נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ : נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה . בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ : כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ . וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל־אֱלֹהִים : אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ . וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ : אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ . וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ : בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה . נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ : כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ . הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ : אַל תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה . כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר : אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם . בְּחָנוּנִי גַּם רָאוּ פָעֳלִי : אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר . וָאֹמַר . עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם . וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָי : אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי . אִם יְבֹאוּן אֶל מְנוּחָתִי :

שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ . שִׁירוּ לַייָ כָּל־הָאָרֶץ : שִׁירוּ לַייָ בָּרְכוּ שְׁמוֹ . בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ : סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ . בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו : כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד . נוֹרָא הוּא עַל כָּל־אֱלֹהִים : כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים . וַייָ שָׁמַיִם עָשָׂה : הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו . עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ : הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים . הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז : הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ . שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו : הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ . חִילוּ מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ : אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ . אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט . יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים : יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ . יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ : יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־אֲשֶׁר בּוֹ . אָז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי יָעַר : לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא . כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ . יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק . וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ :

استقبال السبت

من لا وقت له لقراءة كل سفر نشيد الانشاد فليقراء الاربع آيات الآتية الذي مجموع حروف اولها في العبراني יעק״ב . يعقوب

ليقبلني بقبلات فمه لان حبك اطيب من الخمر (نش ١ : ٢) . استيقظي يا ريح الشمال وتعالي يا ريح الجنوب . هبي على جنتي فتقطر اطيابها . ليات حبيبي الى جنته وياكل ثمره النفيس (٤ : ١٦) . صوت حبيبي هوذا آتٍ ظافراً على الجبال قافزاً على التلال (٢ : ٨) . قد دخلت جنتي يا اختي العروس . قطفت مري مع طيبي . اكلت شهدي مع عسلي . شربت خمري مع لبني . كلوا ايها الاصحاب اشربوا واسكروا ايها الاحباء (٥ : ١) .

يقولون هذه المزامير الستة . كل واحد مقابل يوم من ايام العمل الستة

هلمَّ نرنم للرب . نهتف لصخرة خلاصنا : نتقدم امامه بحمدٍ . وبترنيمات نهتف له : لان الرب اله عظيم . ملك كبير على كل الآلهة : الذي بيده مقاصير الارض . وخزائن الجبال له : الذي له البحر وهو صنعه . ويداه سبكتا اليابسة : هلم نسجد ونركع . ونجثو امام الرب خالقنا : لانه هو الهنا . ونحن شعب مرعاه وغنم يده اليوم ان سمعتم صوته : فلا تقسوا قلوبكم كما في مريبة مثل يوم مسة في البرية : حيث جربني آباؤكم . اختبروني. ابصروا ايضاً فعلي : اربعين سنة مقت ذلك الجيل وقلت هم شعب ضال قلبهم وهم لم يعرفوا سبلي : فاقسمت في غضبي . لا يدخلون راحتي (مز ٩٥) .

رنموا للرب ترنيمة جديدة . رنمي للرب يا كل الارض : رنموا للرب باركوا اسمه . بشروا من يوم الى يوم بخلاصه : حدثوا بين الامم بمجده . بين جميع الشعوب بعجائبه : لان الرب عظيم وحميد جداً . مهوب هو على كل الآلهة : لان كل آلهة الشعوب اصنام . اما الرب فقد صنع السموات : مجد وجلال قدامه . العز والجمال في مقدسه : قدموا للرب يا قبائل الشعوب . قدموا للرب مجداً وقوةً : قدموا للرب مجد اسمه . هاتوا تقدمة وادخلوا دياره : اسجدوا للرب في زينةٍ مقدسة . ارتعدي قدامه يا كل الارض : قولوا بين الامم الرب قد ملك . ايضاً تثبتت المسكونة فلا تتزعزع . يدين الشعوب بالاستقامة : لتفرح السموات ولتبتهج الارض . ليعج البحر وملؤه : ليجذل الحقل وكل ما فيه . لتترنم حينئذٍ كل اشجار الوعر : امام الرب لانه جاء . جاء ليدين الارض . يدين المسكونة بالعدل والشعوب بامانته (مز ٩٦) .

יְהֹוָה מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ. יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים: עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו.
צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ: אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ. וּתְלַהֵט סָבִיב
צָרָיו: הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל. רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ: הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ
מִלִּפְנֵי יְיָ. מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ. וְרָאוּ
כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יֵבֹשׁוּ כָּל עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים.
הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים: שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה.
לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ: כִּי אַתָּה יְיָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ. מְאֹד נַעֲלֵיתָ
עַל כָּל אֱלֹהִים: אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו. מִיַּד
רְשָׁעִים יַצִּילֵם: אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק. וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה: שִׂמְחוּ
צַדִּיקִים בַּייָ. וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה. הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ
וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ. לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ:
זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ. אֵת יְשׁוּעַת
אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ. פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַייָ בְּכִנּוֹר.
בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר. הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם
הַיָּם וּמְלֹאוֹ. תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף. יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ:
לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק. וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

יְהֹוָה מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים. יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ: יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל.
וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא. קָדוֹשׁ הוּא:
וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים. מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב
אַתָּה עָשִׂיתָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא:
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ. קֹרְאִים אֶל יְיָ וְהוּא
יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ: יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם. וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

الرب قد ملك فلتبتهج الارض . ولتفرح الجزائر الكثيرة : السحاب والضباب حوله . العدل والحق قاعدة كرسيه : قدامه تذهب نارٌ . وتحرق اعداءه حوله : اضاءت بروقه المسكونة . رأت الارض وارتعدت : ذابت الجبال مثل الشمع قدام الرب . قدام سيد الارض كلها : اخبرت السموات بعدله . ورأى جميع الشعوب مجده : يخزى كل عابدي تمثالٍ منحوتٍ المفتخرين بالاصنام . اسجدوا له يا جميع الآلهة : سمعت صهيون ففرحت وابتهجت بنات يهوذا من اجل احكامك يا رب : لانك انت يا رب عليٌّ على كل الارض . علوت جداً على كل الآلهة : يا محبي الرب ابغضوا الشر . هو حافظ نفوس اتقيائه . من يد الاشرار ينقذهم : نور قد زرع للصديق . وفرح للمستقيمي القلب : افرحوا ايها الصديقون بالرب . واحمدوا ذكر قدسه (مز ٩٧) .

مزمور . رنموا للرب ترنيمة جديدة لانه صنع عجائب . خلصته يمينه وذراع قدسه : اعلن الرب خلاصه . لعيون الامم كشف بره : ذكر رحمته وامانته لبيت اسرائيل . رأت كل اقاصي الارض خلاص الهنا : اهتفي للرب يا كل الارض اهتفوا ورنموا وغنوا . رنموا للرب بعودٍ . بعود وصوت نشيدٍ : بالابواق وصوت الصور . اهتفوا قدام الملك الرب : ليعج البحر وملؤه . المسكونة والساكنون فيها : الانهار لتصفق بالايادي . الجبال لترنم معاً : امام الرب لانه جاء ليدين الارض . يدين المسكونة بالعدل . والشعوب بالاستقامة (مز ٩٨) .

الرب قد ملك ترتعد الشعوب . هو جالس على الكروبيم . تتزلزل الارض : الرب عظيم في صهيون . وعالٍ هو على كل الشعوب : يحمدون اسمك العظيم والمهوب . قدوس هو : وعز الملك ان يحب الحق . انت ثبتَّ الاستقامة . انت اجريت حقاً وعدلاً في يعقوب : علوا الرب الهنا واسجدوا عند موطىء قدميه . قدوس هو : موسى وهرون بين كهنته وصموئيل بين الذين يدعون باسمه . دعوا الرب وهو استجاب لهم : بعمود السحاب كلمهم . حفظوا شهاداته والفريضة التي اعطاهم : ايها الرب الهنا انت استجبت لهم . الهاً غفوراً كنت لهم ومنتقماً على افعالهم : علوا الرب الهنا . واسجدوا في جبل قدسه . لان الرب الهنا قدوس (مز ٩٩) .

מִזְמוֹר לְתוֹדָה. הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ: עִבְדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה. בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה: דְּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ. עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ: בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה. הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וְעַד דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ:

בנגון

מִזְמוֹר לְדָוִד. הָבוּ לַיְיָ בְּנֵי אֵלִים. הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ. הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם. אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים. יְיָ עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ. קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים. וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל. לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר. יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ. כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב. וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

יש מקומות אומרים כאן אנא בכח דף ל״ו

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה . פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה :

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד. הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיֻחָד .
יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד . לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה :

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה . כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה .
מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה . סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה :

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה . קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה .
רַב לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא . וְהוּא יַחֲמוֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה :

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי . לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי .
עַל יַד בֶּן יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי . קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְאָלָהּ :

הִתְעוֹרְרִי. הִתְעוֹרְרִי . כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי .
עוּרִי עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי . כְּבוֹד יְיָ עָלַיִךְ נִגְלָה :

مزمور لذبيحة شكر . اهتفي الرب يا كل الارض : اعبدوا الرب بفرح . ادخلوا الى حضرته بترنمٍ : اعلموا ان الرب هو الله . هو صنعنا وله نحن . شعبه وغنم مرعاه : ادخلوا ابوابه بحمدٍ دياره بالتسبيح . احمدوه باركوا اسمه : لان الرب صالح . الى الابد رحمته . والى دورٍ فدور امانته (مز ١٠٠) .

يقال بتنغيم

مزمور لداود . قدموا للرب يا ابناء الله . قدموا للرب مجداً وعزاً : قدموا للرب مجد اسمه . اسجدوا للرب في زينة مقدسة : صوت الرب على المياه . اله المجد ارعد . الرب فوق المياه الكثيرة : صوت الرب بالقوة . صوت الرب بالجلال : صوت الرب مكسر الارز. ويكسر الرب ارز لبنان : ويمرحها مثل عجلٍ . لبنان وسريون مثل فرير البقر الوحشي : صوت الرب يقدح لهب نارٍ : صوت الرب يزلزل البرية . يزلزل الرب برية قادش : صوت الرب يولد الايل ويكشف الوعور وفي هيكله . الكل قائل مجدٌ : الرب بالطوفان جلس ويجلس الرب ملكاً الى الابد : الرب يعطي عزاً لشعبه الرب يبارك شعبه بالسلام(٢٩).

يقولون في بعض الامكنة هنا « نتوسل اليك » في صحيفة ٣٦

هلمْ نستقبلْ عروسَ الخدرِ	يا صاحبي سبتاً شريف الذكرِ (١)
« احفظ كذا اذكر » كان نطق واحدُ(٢)	اسمعنا الرب الاله الواحدُ
الرب فرد واسمه هوْ واحدُ	في الصيت ثم المجد ثم الفخرِ
الى لقا سبت الصفا فلنذهبنْ	مصدر كل البركات والمننْ
فذاك وضع ربي من بادي الزمن	ذا آخر الخلق وبدء الفكرِ
يا مقدس الملك مدينة البها	قومي اخرجي من انقلابٍ وشقا
يكفي مكوثكِ لدى وادي البكا	والرب يرحمنكِ طول الدهرِ
فانتفضي ومن ترابٍ قومي	ثم البسي مجداً ملاذ قومي
بابنِ ليسى فخر بيت لحمِ	فاقرب لنفسي نجها من عسرِ
تنبهي تنبهي ثم احذري	قد لاح نورك فقومي نوّري
انتبهي وانتبهي ثم اشعري	عليك لاح مجد رب البرِّ

(١) نظم ربي شلومو هاليفي القبص كما يظهر من اول حروف ابياتها وهي تشخص السبت عروساً ينتظر قدومها بنو اسرائيل. ويذكر اورشليم في بعض الابيات. (٢) توفيقاً للآيتين في خر ٢٠ : ٨ وتث ٥ : ١٢

לֹא תֵבוֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי . מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה תֶּהֱמִי .
בָּךְ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי . וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ :

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ . וְרָחֲקוּ כָּל מְבַלְּעָיִךְ .
יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ . כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל כַּלָּה :

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי . וְאֶת יְיָ תַּעֲרִיצִי .
עַל יַד אִישׁ בֶּן פַּרְצִי . וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה :

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ . גַּם בְּשִׂמְחָה בְּרִנָּה וּבְצָהֳלָה .
תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם סְגֻלָּה . בּוֹאִי כַלָּה בּוֹאִי כַלָּה :

תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם סְגֻלָּה . בּוֹאִי כַלָּה שַׁבָּת מַלְכְּתָא .

וכופל ואומר שַׁבָּת מְנוּחָה :

בַּמֶּה מַדְלִיקִין . וּבַמָּה אֵין מַדְלִיקִין . אֵין מַדְלִיקִין לֹא בְלֶכֶשׁ . וְלֹא בְחוֹסֶן . וְלֹא בְכָלָךְ . וְלֹא בִפְתִילַת הָאִידָן . וְלֹא בִפְתִילַת הַמִּדְבָּר . וְלֹא בִירוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמָּיִם : לֹא בְזֶפֶת . וְלֹא בְשַׁעֲוָה . וְלֹא בְשֶׁמֶן קִיק . וְלֹא בְשֶׁמֶן שְׂרֵפָה . וְלֹא בְאַלְיָה . וְלֹא בְחֵלֶב : נַחוּם הַמָּדִי אוֹמֵר מַדְלִיקִין בְּחֵלֶב מְבֻשָּׁל . וַחֲכָמִים אוֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָּׁל וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ מְבֻשָּׁל אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ : אֵין מַדְלִיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרֵפָה בְּיוֹם טוֹב . רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין בְּעִטְרָן מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת . וַחֲכָמִים מַתִּירִין בְּכָל הַשְּׁמָנִים . בְּשֶׁמֶן שֻׁמְשְׁמִין . בְּשֶׁמֶן אֱגוֹזִים . בְּשֶׁמֶן צְנוֹנוֹת . בְּשֶׁמֶן דָּגִים . בְּשֶׁמֶן פַּקּוּעוֹת . בְּעִטְרָן וּבְנֵפְטְ . רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין אֶלָּא בְּשֶׁמֶן זַיִת בִּלְבַד : כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ אֶלָּא פִשְׁתָּן . וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִטַּמֵּא טֻמְאַת אֹהָלִים אֶלָּא פִשְׁתָּן : פְּתִילַת הַבֶּגֶד שֶׁקִּפְּלָהּ וְלֹא הִבְהֲבָהּ . רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר טְמֵאָה הִיא וְאֵין מַדְלִיקִין בָּהּ . רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר טְהוֹרָה הִיא וּמַדְלִיקִין בָּהּ :

لا تستحي وهكذا لا تخجلي ... لمْ تحنين آنةً في وجلِ
شعبي الذليل يلتجي بعجلِ ... لك وتبنى بلدتي بالبشرِ

ولينهبنْ كل الذي ينهبكِ ... وليبعدنْ كل الذي يبلعكِ
وبك يفرح العليْ الملكِ ... مثل العريس مع عروس الفخرِ

يمناً امتدي كذا شمالا ... والربَّ اعطي المجد والاجلالا
بابنٍ لبرصي من سما كمالا ... ولنبتهج في السعد طول العمرِ

يا تاجَ بعلكِ تعالي بسلام ... بسرورٍ وصفا بين الانام
بين خيار مؤمني شعبي الكرام ... تعالِ يا عروسنا كالبدرِ

بين خيار مؤمني شعبي الكرام . تعالِ يا عروساً سبتاً ملكة (ويكرر قائلاً) سبت الراحة
مشنا . شبات ٢

(١) باي نوع من الفتيل والزيت يجوز تنوير قنديل السبت . وباي نوع لا يجوز تنويره . لايجوز تنويره بفتيل مصنوع من ليف قشر الارز . ولامن كتان غير منفوض. ولا من مشاقة الحرير . ولا من ليف الصفصاف . ولا من خيوط مصنوعة من نبات ينمو في البرية . ولا من الاعشاب التي على وجه المياه [١] . ولا بالزفت . ولا بالشمع المذوب . ولا بزيت بزر القيق [٢] . ولا بزيت الحرق [٣] . ولا بدهن الية الغنم . ولا بالشحم . ناحوم من مداي يقول يجوز بشحمٍ مغلي واما الحاخامون فيقولون لا يجوز سواءٌ كان مغلياً ام لا . (٢) لا ينور بزيت الحرق في يوم العيد . ربي يشماعيل يقول لا ينور بالقطران احتراماً ليوم السبت . الحاخامون يجيزون جميع انواع الزيوت . السيرج . وزيت الجوز وزيت بزر الفجل . وزيت السمك . وزيت بزر اليقطين البري . القطران . والنفط . ربي طرفون يقول انه لاينور الا بزيت الزيتون فقط . (٣) لا ينور بفتيلٍ مصنوع من كلما يخرج من الشجر سوى الكتان [٤] . كلما يخرج من الشجر لا يجس حسب قانون نجاسة الخيم سوى الكتان [٥] . اذا جدلت فتيلة من قطعة ثوب ولم تحرق قليلاً . ربي اليعيزر يقول هي تابعة لقوانين النجاسة ولا يجوز التنوير بها . ربي عقيبا يقول هي طاهرة ويجوز ان ينور بها .

(١) الاعشاب التي تنمو على المراكب والسفن الراقدة في المياه . (٢) نوع من بزر القطن اواليقطين او الخروع (٣) زيت التقدمة المنجس . (٤) ذكر الكتان في سفر يشوع ٢ : ٦ كشجر . (٥) انظر عد ١٩ : ١٤

לֹא יִקּוֹב אָדָם שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה. וִימַלְּאֶנָּה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה עַל פִּי הַנֵּר בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא מְנַטֶּפֶת וַאֲפִילוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר. אֲבָל אִם חִבְּרָהּ הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה מֻתָּר. מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד: לֹא יְמַלֵּא אָדָם קְעָרָה שֶׁמֶן. וְיִתְּנֶנָּה בְּצַד הַנֵּר. וְיִתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ. בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא שׁוֹאֶבֶת. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר: הַמְכַבֶּה אֶת הַנֵּר. מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְיָרֵא מִפְּנֵי גוֹיִם. מִפְּנֵי לִסְטִים. מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה. מִפְּנֵי הַחוֹלֶה שֶׁיִּישַׁן פָּטוּר. כְּחָס עַל הַנֵּר. כְּחָס עַל הַשֶּׁמֶן. כְּחָס עַל הַפְּתִילָה חַיָּב. וְרַבִּי יוֹסֵי פּוֹטֵר בְּכֻלָּן חוּץ מִן הַפְּתִילָה. מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה פֶּחָם: עַל שָׁלֹשׁ עֲבֵרוֹת נָשִׁים מֵתוֹת בִּשְׁעַת לֵדָתָן. עַל שֶׁאֵינָן זְהִירוֹת בְּנִדָּה. וּבְחַלָּה. וּבְהַדְלָקַת הַנֵּר: שְׁלֹשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לוֹמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבָּת עִם חֲשֵׁכָה. עִשַּׂרְתֶּם. עֵרַבְתֶּם. הַדְלִיקוּ אֶת הַנֵּר: סָפֵק חֲשֵׁכָה. סָפֵק אֵינָהּ חֲשֵׁכָה. אֵין מְעַשְּׂרִין אֶת הַוַּדַּאי. וְאֵין מַטְבִּילִין אֶת הַכֵּלִים. וְאֵין מַדְלִיקִין אֶת הַנֵּרוֹת. אֲבָל מְעַשְּׂרִין אֶת הַדְּמַאי וּמְעָרְבִין. וְטוֹמְנִין אֶת הַחַמִּין:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר. אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר. וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרֵי בָּנַיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי. אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ. שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ. וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

ואומרים קדיש דרבנן דף ל״ט

בָּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ:

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַייָ. וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ. וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל. עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ. בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ:

(٤) لا يسوغ لاحد ان يثقب قشرة بيضة ويملاءها زيتاً ويضعها فوق فم القنديل لتنقط داخله . حتى ولا اي شيء من فخار على هذه الطريقة . ربي يهوذا يجيز ذلك . ولكن اذا كان الفخاري وصلهما من الابتداء فيجوز . لانهما حينئذٍ يكونان وعاءً واحداً . لا يسوغ لاحد ان يملاء صحفةً من زيت ويضعها قرب القنديل ويضع راس الفتيلة وسطها لكي تمتص الزيت . واما ربي يهوذا فيسوّغ . (٥) الذي يطفىء القنديل خوفاً من وثنيين [١] . من لصوص . من روح شريرة [٢] . او لكي ينام المريض فهو بريء . ولكن يكون مذنباً اذا كان القصد اقتصاد القنديل او اقتصاد الزيت او اقتصاد الفتيلة . ربي يوسه يبرئه في الكل ماعدا اذا كان القصد اقتصاد الفتيلة لانه باطفائها يحولها الى فحم . (٦) من اجل ثلاث خطايا تموت النساء عند ولادتهن . لانهن لايحترسن في امر الافتراق وقت الحيض [٣] . وفي تكريس اول قرص من العجين . وفي تنوير قنديل السبت . (٧) ثلاثة اشياء يلزم كل انسان ان يهتم بها في بيته ليلة السبت عند الغسق . ويقول « هل عشرتم . هل حضرتم العيروب . نوروا القنديل » . (٨) سواءً كان يشتبه فيما اذا كان ظلام ام لا . لا يعشرون الذي لم يعشر اكيداً ولا يغطسون الاوعية للتطهير . ولا ينورون قناديل السبت . انما يعشرون المشتبه فيه ويعملون العيروب ويطمرون الحمين [٤] .

ربي اليعازر من اسم ربي حانينا قال ان تلاميذ الحاخامين يكثرون السلام في العالم كما قيل «وكل بنيك تلاميذ الرب وسلام بنيك كثيراً» لا تقراء بنيك بل بانيك : ليكن سلام في ابراجك وهدو في قصورك . من اجل اخوتي واصحابي لاقولن سلام بك . من اجل بيت الرب الهنا التمس لك خيراً : وترى بني بنيك . سلام على اسرائيل : سلامة جزيلة لمحبي شريعتك وليس لهم معثرة : الرب يعطي عزاً لشعبه . الرب يبارك شعبه بسلام (راجع صحيفة ٨٣).

قديش دربنن في صحيفة ٣٩

مبارك الله الذي اعطى راحة لشعبه اسرائيل في يوم السبت المقدس

مزمور تسبيحة ليوم السبت . حسن هو الحمد للرب . والترنم لاسمك ايها العلي : ان يخبر برحمتك في الغداة . وامانتك كل ليلةٍ : على ذات عشرة اوتار وعلى الرباب . على عزف العود : لانك فرحتني يا رب بصنائعك . باعمال يديك ابتهج : ما اعظم اعمالك يا رب واعمق جداً افكارك .

---

(١) كان لا يسوغ لاحد ان يشعل ناراً او ينور نوراً في بعض اعياد الفارسيين سوى في هيا كلهم . (٢) نوع مرض سوداوي يستريح المصاب به في الظلام (الميموني). (٣) انظر لا ١٢: ٢ و ١٥: ١٩ . (٤) دفينة ليلة السبت .

אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע. וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב. וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן. לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם. לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ. יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי. בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי. בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח. כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ. בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה. דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ. צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

יְהֹוָה מָלָךְ. גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר. אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז. מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים. אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם. אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד. לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ. יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

קדיש לעילא דף נ״ה

ואומר החזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והקהל עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה. פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים בִּתְבוּנָה. מְשַׁנֶּה עִתִּים. וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים. וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים. בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹמָם וָלָיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה. יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח וְנַעֲלוֹז בְּדִבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ. וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקּוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ. וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ וְחֶמְלָתְךָ לֹא תָסוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

الرجل البليد لا يعرف . والجاهل لا يفهم هذا : اذا زها الاشرار كالعشب وازهر كل فاعلي الاثم . فلكي يبادوا الى الدهر : اما انت يا رب . فمتعالٍ الى الابد : لانه هوذا اعداؤك يارب لانه هوذا اعداؤك يبيدون . يتبدد كل فاعلي الاثم : وتنصب مثل البقر الوحشي قرني . تدهنت بزيت طري : وتبصر عيني بمراقبي وبالقائمين علي بالشر . تسمع اذناي : الصديق كالنخلة يزهو . كالارز في لبنان ينمو : مغروسين في بيت الرب . في ديار الهنا يزهرون : ايضاً يثمرون في الشيبة . يكونون دساساً وخضراً : ليخبروا بان الرب مستقيم . صخرتي هو ولا ظلم فيه (مز ٩٢) .

الرب قد ملك لبس الجلال . لبس الرب القدرة . ائتزر بها . ايضاً تثبتت المسكونة لا تتزعزع : كرسيك مثبتة منذ القدم . منذ الازل انت : رفعت الانهار صوتها يا رب رفعت الانهار صوتها . ترفع الانهار عجيجها : من اصوات مياهٍ كثيرة من غمار امواج البحر . الرب في العلى اقدر : شهاداتك ثابتة جداً . ببيتك تليق القداسة . يا رب الى طول الايام (مز ٩٣) .

قديش لميلا في صحيفة ٥٥

(الحزّان) باركوا الرب المبارك

(الشعب) مبارك الرب المبارك الى الدهر والابد

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم . الذي بامره ياتي بالامسية بحكمة (١). يفتح ابواب السماء بفهم . يغير الاوقات . ويبدل الفصول . ويرتب الكواكب في ابراجها في الجلد حسب مشيئته . خالق النهار والليل : الذي يرد النور من امام الظلام . والظلام من امام النور : مزيل النهار وآتٍ بالليل . ويفرق بين النهار والليل . رب الجنود اسمه : مبارك انت يارب الآتي بالامسية .

قد احببت شعبك بيت اسرائيل محبةً ابدية . وعلمتنا الشريعة والوصايا والفرائض والاحكام : لذلك يا رب الهنا . انا نتحدث بفرائضك عند ما ننام وعند ما نقوم . ونفرح ونبتهج بكلام شريعتك وبوصاياك وبفرائضك الى الدهر والابد . لانها حياتنا واطالة ايامنا . وبها ننطق نهاراً وليلاً . ولن تزول محبتك وشفقتك منا الى الابد . مبارك انت يا رب الذي يحب شعبه اسرائيل .

(١) وردت في بعض النسخ كما هي معربة في صلاة المساء في صحيفة ٩٣

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ. וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב. בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם. מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם. אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם. אֹתָם. אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם. עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃

חזן יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת׃

اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد

(بصوتٍ منخفض) مبارك اسم مجد ملكوته الى الدهر والابد

فتحب الرب الهك من كل قلبك . ومن كل نفسك . ومن كل قوتك : ولتكن هذه الكلمات التي انا أوصيك بها اليوم على قلبك . وقصها على اولادك وتكلم بها حين تجلس في بيتك . وحين تمشي في الطريق . وحين تنام . وحين تقوم : واربطها علامةً على يدك . ولتكن عصائب بين عينيك : وا كتبها على قوائم ابواب بيتك وعلى ابوابك .

فاذا سمعتم لوصاياي التي انا اوصيكم بها اليوم لتحبوا الرب الهكم وتعبدوه من كل قلوبكم ومن كل انفسكم : اعطي مطر ارضكم في حينه المبكر والمتأخر . فتجمع حنطتك وخمرك وزيتك : واعطي لبهائمك عشباً في حقلك فتأكل انت وتشبع . فاحترزوا ان تغوى قلوبكم فتزيغوا وتعبدوا آلهة اخرى وتسجدوا لها : فيحمى غضب الرب عليكم ويغلق السماء فلا يكون مطر ولا تعطي الارض غلتها فتبيدون سريعاً عن الارض الجيدة التي يعطيكم الرب : فضعوا كلماتي هذه على قلوبكم ونفوسكم واربطوها علامةً على ايديكم ولتكن عصائب بين عيونكم : وعلموها لاولادكم متكلمين بها حين تجلسون في بيوتكم . وحين تمشون في الطريق . وحين تنامون . وحين تقومون : وا كتبها على قوائم ابواب بيتك . وعلى ابوابك : لكي تكثر ايامك وايام اولادك على الارض التي اقسم الرب لابائك ان يعطيهم اياها كايام السماء على الارض

وكلم الرب موسى قائلاً : كلم بني اسرائيل وقل لهم ان يصنعوا لهم اهداباً في اذيال ثيابهم في اجيالهم ويجعلوا على هدب الذيل عصابةً من اسمانجوني : فتكون لكم هدباً . فترونها وتذكرون كل وصايا الرب وتعملونها ولا تطوفون وراء قلوبكم واعينكم التي انتم فاسقون وراءها : لكي تذكروا وتعملوا كل وصاياي وتكونوا مقدسين لالهكم : انا الرب الهكم الذي اخرجكم من ارض مصر ليكون لكم الهاً . انا الرب الهكم .

(الحزّان). الله الهكم حق (١)

---

(١) ان عدد كلمات الشماع في العبراني مع هذه الكلمات الثلاث ٢٤٨ = רמ״ח מצות עשה الاوامر

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ. כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ. וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. הַגּוֹאֲלֵנוּ מַלְכֵּנוּ מִכַּף כָּל עָרִיצִים: הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. הַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים. וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ: הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ: הָאֵל הָעוֹשֶׂה לָנוּ נְקָמָה בְּפַרְעֹה. בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם: הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף. וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע: רָאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם: מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כֻלָּם: מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בָנֶיךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר. כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ אָבִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ מַלְכֵּנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ: וְהוֹשִׁיעֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת רַחֲמִים וְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

קדיש לעילא בדף נ״ה

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

كل هذا هو حق وموثوق به . وثابت فينا انه هو الرب الهنا وليس سواه . ونحن شعبه اسرائيل الذي فدانا من يد ملوك . وهو ملكنا المنجينا من كف جميع البغاة : الاله الذي ياخذ بثارنا من مضايقينا ويجازي جميع اعداء انفسنا . ويحفظ نفسنا في الحياة . ولم يسلم ارجلنا الى الزلل : الذي يجعلنا ان ندوس جميع مرتفعات اعدائنا . ويرفع قرننا فوق جميع مبغضينا . الذي انتقم لنا من فرعون . بايات وبراهين في ارض بني حام : الذي ضرب بغضبه جميع ابكار مصر . واخرج شعبه اسرائيل من وسطهم لحرية ابدية : الذي جعل اولاده ان يعبروا بين اقسام البحر الاحمر . واغرق في الاعماق مطارديهم ومبغضيهم : قد راى اولاده جبروته فسبحوا وشكروا اسمه . وقبلوا عليهم ملكوته برضىً . وموسى وبنو اسرائيل رتلوا لك تسبيحة بفرح عظيم وقالوا جميعهم « من مثلك بين الآلهة يا رب . من مثلك معتزاً في القداسة . مخوفاً بالتسابيح . صانعاً عجائب » . على البحر يا رب الهنا قد رأى اولادك ملكوتك . مدحوا كلهم سوية . واعترفوا لك بالملك قائلين . الرب يملك الى الدهر والابد . وقيل « ان الرب فدى يعقوب وخلصه من يد الذي هو اقوى منه » مبارك انت يا رب الذي خلصت اسرائيل .

اجعلنا يا ابانا ان نضطجع بسلام واجعلنا يا ملكنا ان نقوم لحياةٍ سعيدة وسلام وابسط علينا مظلة سلامك . ودبرنا يا ملكنا بمشورة حسنة من امامك . وخلصنا عاجلاً من اجل اسمك . واحمنا . وابسط علينا خيمة الرحمة والسلام . مبارك انت يا رب الباسط خيمة السلام علينا وعلى كل شعبه اسرائيل . وعلى اورشليم . آمين .

فيحفظ بنو اسرائيل السبت وليصنعوا السبت في اجيالهم عهداً ابدياً : هو بيني وبين اسرائيل علامة الى الابد . لانه في ستة ايام صنع الرب السماء والارض . وفي اليوم السابع استراح وتنفس (خر ٣١ : ١٦ و١٧) .

قديش لعيلا في صحيفة ٥٥

يا رب افتح شفتيّ . فيخبر فمي بتسبيحك .

مبارك انت يا الله الهنا واله آبائنا . اله ابرهيم . اله اسحق . واله يعقوب . الاله العظيم الجبار المهيب . اله علي . الصانع افضالاً حسنة . مالك الكل . وذاكر فضائل الآباء والآتي بمخلص بمحبة لابناء ابنائهم لاجل اسمه .

בשבת תשובה אומרים (זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:)

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ (בקיץ מוֹרִיד הַטָּל. בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בשבת תשובה אומרים (מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמָן זוֹכֵר יְצוּרָיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:)

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ. וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
(בשבת תשובה אומרים הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:)

אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לִשְׁמֶךָ. יפסיק תַּכְלִית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּבֵרַכְתּוֹ מִכָּל הַיָּמִים. וְקִדַּשְׁתּוֹ מִכָּל הַזְּמַנִּים. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וְהַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. שַׂמֵּחַ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

(في ايام التوبة) اذكرنا للحياة يا ملكاً يسر بالحياة . اكتبنا في سفر الحياة . لاجلك ايها الاله الحي(١) .

ملك معين . مخلص . وترس . مبارك انت يا رب . ترس ابرهيم

انت جبار يا رب الى الابد . انت محي الاموات . وقادر للخلاص . (في الصيف) المنزل الندى . (في الشتاء) الذي يأمر الريح ان تهب . والمطر ان ينزل . المعيل الحياة باحسان . المحيي الاموات بمراحم جزيلة . العاضد الساقطين . الشافي المرضى . المطلق الاسرى . والمثبت ايمانه للنائمين في التراب . من مثلك ذا اعمالٍ عظيمة ومن يشبهك ملكا يميت ويحيي . وينبت خلاصاً .

(في ايام التوبة) من مثلك ايها الاب الرحمن الذي يذكر مخلوقاته برحمة للحياة . وامين انت لتحيي الاموات . مبارك انت يا رب محي الاموات .

انت قدوس واسمك قدوس . والمقدسون يسبحونك في كل يوم . سلاه . لانك انت اله . وملك عظيم . ومقدس . مبارك انت يا رب الاله (في ايام التوبة الملك) المقدس .

انت قدست اليوم السابع لاسمك اتماماً لخلق السموات والارض . وباركته من كل الايام . وقدسته من كل الاوقات . وهكذا مكتوب بشريعتك .

« فاكملت السموات والارض وكل جندها . وفرغ الله في اليوم السابع من عمله الذي عمل . فاستراح في اليوم السابع من جميع عمله الذي عمل . وبارك الله اليوم السابع وقدسه لانه فيه استراح من جميع عمله الذي عمل الله خالقاً » (تك ٢ : ١ـ٣) .

ليفرح بملكوتك حافظو السبت . والذين يدعونه تنعماً . شعب يقدس اليوم السابع فيشبعون جميعهم ويتنعمون من جودك . وقد سررت باليوم السابع وقدسته . بهجة الايام دعوته تذكاراً للخليقة في البدء .

الهنا واله ابائنا . ارضَ براحتنا . وقدسنا بوصاياك . واجعل نصيبنا بشريعتك . اشبعنا من جودك . وفرح انفسنا بخلاصك . وطهر قلبنا لنعبدك بالحق . واورثنا يا رب الهنا سبتك المقدس بمحبةٍ ورضى . فيستريح به كل بني اسرائيل الذين يقدسون اسمك . مبارك انت يا رب مقدس السبت .

---

(١) قد ترجمها البعض « اله الحياة »

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה. וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם. מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

בראש חדש אומרים כאן אֱלֹהֵינוּ ־ יַעֲלֶה בדף ס״ג

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. תַּחְפּוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ. בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ. וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא. לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

בשבת חנוכה אומרים כאן עַל הַנִּסִּים בדף ס״ד

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא. תָּמִיד שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה:

בשבת תשובה אומרים וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וִיהַלְלוּ. וִיבָרְכוּ. אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם. טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ יַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. תּוֹרָה וְחַיִּים. אַהֲבָה וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ. וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם:

בשבת תשובה אומרים וּבְסֵפֶר חַיִּים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וּפַרְנָסָה טוֹבָה. וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה. וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת. נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

ارضَ يا رب الهنا على شعبك اسرائيل . وعلى صلاتهم . واعدِ الخدمة الدينية الى محراب بيتك . واقبل بمحبة ورضى محرقات اسرائيل وصلاتهم عاجلاً . ولتكن عبادة اسرائيل شعبك مرضيةً دائماً .

في اول الشهر يقولون هنا « الهنا واله ابائنا » في صحيفة ٦٣

وانت بحسب مراحمك الكثيرة تقبلنا تسر بنا وترضى عنا . فتنظر اعيننا رجوعك اصهيون برحمة . مبارك انت يا رب الذي يرجع سكينته لصهيون .

نشكرك لانك انت هو الرب الهنا واله ابائنا الى الدهر والابد . صخرنا صخر حياتنا وترس خلاصنا انت هو . الى جيل فجيل نشكرك ونحدث بحمدك . لاجل حياتنا المسلمة بيدك . وارواحنا المودوعة عندك . ومعجزاتك التي كل يوم معنا . وعجائبك وخيراتك . التي هي في كل وقت . في المساء والصباح والظهر . يا صالح فان مراحمك لا تنتهي . يا رحوم فان افضالك لا تنقطع . فاننا منذ الازل وضعنا املنا فيك .

في الحانوكة يقولون هنا « نشكرك ايضاً على المعجزات » في صحيفة ٦٤

وعلى كل هذا ليتبارك ويتعالَ ويرتفع اسمك دائماً يا ملكنا الى الدهر والابد . وجميع الاحياء تشكرك . سلاه .

(في ايام التوبة) واكتب حياةً سعيدة لبني عهدك .

وليمدحوا ويباركوا اسمك العظيم حقاً الى الدهر لانه حسن . اله فرجنا وعوننا الى الابد الاله الصالح . مبارك انت يارب الذي اسمك حسن . وبك يليق الشكر .

امنحنا سلاماً وخيراً وبركةً وحياةً ونعمةً وفضلاً واحساناً ورحمةً . مع جميع شعبك اسرائيل . باركنا يا ابانا جميعنا سويةً بنور وجهك . لانه بنور وجهك يا رب الهنا قد اعطيتنا شريعة وحياة . محبةً وفضلاً . واحساناً ورحمة . وبركةً وسلاماً . ليكن حسناً في عينيك ان تباركنا . وتبارك كل شعبك اسرائيل بكثرة عزٍ وسلام .

(في ايام التوبة) وفي سفر الحياة والبركة والسلام والقوت الجيد والفرج والتعزية والاحكام الحسنة . لنذكر ونكتب امامك نحن وجميع شعبك اسرائيل لحياةٍ سعيدة وسلام.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ. אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם אָמֵן: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. יִהְיוּ כְּמוֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְיָ דּוֹחֶה: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתָךְ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְרַחֲמָיו. יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

ואומר שליח צבור עם הקהל בקול רם

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: (סופי תבות אמת)

ואומר שליח צבור לבדו

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה בְרַחֲמָיו שָׁמַיִם וָאָרֶץ. מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֶּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ. הָאֵל הַקָּדוֹשׁ (בשבת תשובה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ) שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ. הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ. כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד. וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת (וְרוֹב) וְהַהוֹדָאוֹת. לַאֲדוֹן הַשָּׁלוֹם. מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ הַשְּׁבִיעִי. וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

مبارك انت يا رب المبارك شعبه اسرائيل بالسلام آمين .

لتكن اقوال فمي وفكر قلبي مرضية امامك يا رب صخرتي وفادي .

يا الهي احفظ لساني من الشر . وشفتيَّ من كلام الغش . ولتصمت نفسي للذين يلعنونني . ولتكن نفسي كالتراب مع الجميع . افتح قلبي لشريعتك . فتتبع روحي وصاياك . وابطل عاجلاً مشورة كل الذين يقومون علي للشر . وخيب افكارهم . « ليكونوا عصافة قدام الريح وملاك الرب داحرهم » (مز ٣٥ : ٥)[1] اعمل من اجل اسمك . اعمل من اجل يمينك . اعمل من اجل شريعتك . اعمل من اجل قداستك. لكي تخلص احباءك . خلصني بيمينك واستجب لي . لتكن اقوال فمي وفكر قلبي مرضية امامك يا رب صخرتي وفادي .

ليت الصانع سلاماً في سمواته يصنع برحمه سلاماً لنا ولكل اسرائيل . وقولوا آمين .

يقول مندوب الشعب مع الجمهور بصوتٍ عالٍ

فاكملت السموات والارض وكل جندها . وفرغ الله في اليوم السابع من عمله الذي عمل . فاستراح في اليوم السابع من جميع عمله الذي عمل . وبارك الله اليوم السابع وقدسه لانه فيه استراح من جميع عمله الذي عمل الله خالقاً . (تك ٢ : ١ـ٣)

يقول مندوب الشعب وحده

مبارك انت يا رب الهنا واله ابائنا . اله ابرهيم . واله اسحق . واله يعقوب . الاله العظيم الجبار المهيب . الاله العلي . مالك السموات والارض برحمه . ترس الاباء بكلامه . يحيي الاموات بقوله . الاله المقدس (في ايام التوبة الملك المقدس) . الذي لا مثيل له . المعطي شعبه راحةً في يوم سبته المقدس . لانه سر بهم ليعطيهم راحةً . لنعبده بخوف وورع ونشكر اسمه في كل يوم دائماً . حسب اصل البركات (وجزيل) والتشكرات اللائقة بسيد السلام المقدس السبت . والمبارك اليوم السابع . والمعطي راحةً بقداسة لشعب مسمن بالتنعم . تذكاراً للخليقة في الابتداء .

---

(١) قد اهملت هذه الآية في بعض النسخ فلم اعربها في صحيفة ٦٦

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. שַׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

קדיש תתקבל בדף ע״ח

מִזְמוֹר לְדָוִד. יְיָ רֹעִי לֹא אֶחְסָר: בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי. עַל מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי: נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב. יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע. כִּי אַתָּה עִמָּדִי. שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי. דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה: אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי. וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

קדיש יהא שלמא בדף צ״א

החזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קהל וחזן בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם. וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וָרִיק. וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וַאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם. וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין עוֹד אַחֵר. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ. וְאֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. אֵין עוֹד:

וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

ויש נוהגים לומר עַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ דף פ״ג

الهنا واله ابائنا . ارضَ براحتنا وقدسنا بوصاياك . واجعل نصيبنا بشريعتك . اشبعنا من جودك . فرح انفسنا بخلاصك . وطهر قلبنا لنعبدك بالحق . واورثنا يا رب الهنا سبتك المقدس بمحبة ورضىً . فيستريح به كل بني اسرائيل الذين يقدسون اسمك مبارك انت يا رب مقدس السبت .

قديش تتقبل في صحيفة ٧٨

مزمور لداود . الرب راعي فلا يعوزني شيء : في مراعٍ خضر يربضني . الى مياه الراحة يوردني : يرد نفسي . يهديني الى سبل البر من اجل اسمه : ايضاً اذا سرت في وادي ظل الموت لا اخاف شراً . لانك انت معي . عصاك وعكازك هما يعزيانني : ترتب قدامي مائدةً تجاه مضايقي . مسحت بالدهن راسي . كاسي ريا : انما خيرٌ ورحمةٌ يتبعانني كل ايام حياتي واسكن في بيت الرب الى مدى الايام (مز ٢٣) .

قديش يهه شلاما في صحيفة ٩١

(الحزَّان) باركوا الرب المبارك .

(الشعب والحزان) مبارك الرب المبارك الى الدهر والابد .

من الواجب علينا ان نسبح سيد الجميع . ان نعطي عظمةً لمكوّن العالم في الابتداء لانه لم يعملنا كأمم البلاد الاخرى . ولم يجعلنا كطوائف الارض . ولم يجعل حصتنا مثلهم ونصيبنا ككل جمهورهم . لانهم يسجدون عبثاً الى لاشيء . ويصلون الى الهٍ لايخلص : ولكن نحن نسجد امام الملك الاعظم ملك الملوك المقدس والمبارك . الذي هو باسط السماء . ومؤسس الارض . ومجلس وقاره في السموات من فوق . وسكينة عزه في اعلى الاعالي . هو الهنا وليس بعده آخر . حقاً هو ملكنا وليس غيره : كما هو مكتوب في التوراة « فاعلم اليوم وردد في قلبك ان الرب هو الاله في السماء من فوق وعلى الارض من اسفل . ليس سواه » .

وليكن الرب ملكاً على جميع الارض . في ذلك اليوم يكون الرب واحداً واسمه واحداً

ويقول البعض « لذلك ننظر لك » في صحيفة ٨٣

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח . נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוּתוֹ*:
אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ . נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדּוּתוֹ:
אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף . לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ:
קַדְמוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא . רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ:
הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצָר . יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:
שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ אֶל־ . אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ:
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹד . נָבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוּנָתוֹ:
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל . עַל יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ:
לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר . דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ:
צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ . מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמוּתוֹ:
גּוֹמֵל לְאִישׁ חָסִיד כְּמִפְעָלוֹ . נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ:
יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִים מְשִׁיחֵנוּ . לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ:
מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרוֹב חַסְדּוֹ . בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:
אֵלֶּה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְעִקָּרִים . הֵן הֵם יְסוֹד דַּת אֵל וְתוֹרָתוֹ:
תּוֹרַת משֶׁה אֱמֶת וּנְבוּאָתוֹ . בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

נוהגים לברך את הילדים בליל שבת אחר התפלה בבית הכנסת או בבית

(לבנים) יְשִׂמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה:

(לבנות) יְשִׂמֵךְ אֱלֹהִים כְּשָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה:

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

---

* שיר שקול ב׳ תנועות ויתד וב״ת ויתד וב״ת. ולא נודע מחברו בבירור. כולל יסודי האמונה והם י״ג עקרים הנזכרים בדף פ״ד ורמוזים במלה הראשונה יג״דל

א. מציאות השם ב. אחדותו ג. הרחקתו מן הגשמיות ד. קדמותו ה. שראוי לעבדו ולא לזולתו ו. הנבואה ז. נבואת משה רבינו ע״ה ח. מתן תורה ט. לא תשתנה התורה י. ידיעת השם והשגחתו י״א. שכר ועונש י״ב. ביאת המשיח י״ג תחית המתים

ربي اعظم شاكراً ومسبحاً ... هو كائن بل لا حدود لكونه (١)
هو واحد اذ ليس فرد شبهه ... وهو الخفيْ ذو وحدةٍ لا تنتهي
لا شكل للمولى ولا جسم الى ... رب الورى من لا مثيل لقدسه
هو سابق للكائنات جميعها الـ ... ازلي لا حدله في بدئه
هو سيد للعالمين ومدهش ... للناس في ملكوته وبعزه
كم من نبواتٍ بها اوحى الى ... اخياره الابرار صفوة شعبه
ونبي كموسى لم يقم ما بين اسـ ... ـرائيل كلم ربه في وجهه
وشريعة غراء اعطى شعبه ... بنبيه وهو الامين ليتمه
لا يبدل الرحمن في ناموسه ... شيئاً وليس تغير في دينه
ويرى خفايانا ورقبنا ويعـ ... ـلم قبل بدىء الشيء آخر امره
بالخير يوفي الصالحين جزاءهم ... ويكافىء الشرير ذاك كشره
ومسيحنا سيجيء بعد ليفتدي ... شعباً ترقبه بفارغ صبره
ويقيم موتانا الاله بفضله ... فتبارك اسم العليْ في مجده
وثلاث عشر عقيدة صارت لنا ... كاساس ناموس الاله وشرعه
توراة موسى الحق مع وحيٍ له ... فتبارك اسم العليْ في مجده

من العادة ان يباركوا الاولاد ليلة السبت بعد الصلاة في الكنيس او في البيت

(للبنين) ليجعلك الرب كافرايم وكمنسى

(للبنات) ليجعلكِ الرب كسارة وربقا وراحيل وليئة

يباركك الرب ويحرسك : يضيء الرب بوجهه عليك ويرحمك : يرفع الرب وجهه عليك ويمنحك سلاماً (عد ٦ : ٢٤ ـ ٢٦) .

(١) قصيدة لم يعرف ناظمها بالتأكيد تذكر الثلاث عشرة عقيدة الايمان المذكورة في صحيفة ٨٤ . والمشار اليها باول حرفين من كلمة יגדל وهي (١) وجود الله . (٢) وحدانيته . (٣) خلوه من الجسدانية . (٤) ازليته . (٥) وجوب العبادة له فقط . (٦) النبوة . (٧) نبوة سيدنا موسى عليه السلام خصوصاً . (٨) انزال التوراة . (٩) عدم تغيير التوراة . (١٠) الاعتراف بالقدرة والعناية الالهية . (١١) المكافاة والقصاص . (١٢) مجيء المسيح . (١٣) قيامة الاموات .

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא׃ ג״פ

בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא׃ ג״פ

בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא׃ ג״פ

בְּצֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא׃ ג״פ

כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ. לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ׃ יְיָ יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

אֵשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא. וְרָחֹק מִפְּנִינִים מִכְרָהּ׃ בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעְלָהּ. וְשָׁלָל לֹא יֶחְסָר׃ גְּמָלַתְהוּ טוֹב וְלֹא רָע. כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ׃ דָּרְשָׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים. וַתַּעַשׂ בְּחֵפֶץ כַּפֶּיהָ׃ הָיְתָה כָּאֳנִיּוֹת סוֹחֵר. מִמֶּרְחָק תָּבִיא לַחְמָהּ׃ וַתָּקָם בְּעוֹד לַיְלָה. וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ. וְחֹק לְנַעֲרֹתֶיהָ׃ זָמְמָה שָׂדֶה וַתִּקָּחֵהוּ. מִפְּרִי כַפֶּיהָ נָטְעָה כָּרֶם׃ חָגְרָה בְעוֹז מָתְנֶיהָ. וַתְּאַמֵּץ זְרוֹעֹתֶיהָ׃ טָעֲמָה כִּי טוֹב סַחְרָהּ. לֹא יִכְבֶּה בַלַּיְלָה נֵרָהּ׃ יָדֶיהָ שִׁלְּחָה בַכִּישׁוֹר. וְכַפֶּיהָ תָּמְכוּ פָלֶךְ׃ כַּפָּהּ פָּרְשָׂה לֶעָנִי. וְיָדֶיהָ שִׁלְּחָה לָאֶבְיוֹן׃ לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֶג. כִּי כָל בֵּיתָהּ לָבֻשׁ שָׁנִים׃ מַרְבַדִּים עָשְׂתָה לָּהּ. שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהּ׃ נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים בַּעְלָהּ. בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אָרֶץ׃ סָדִין עָשְׂתָה וַתִּמְכֹּר. וַחֲגוֹר נָתְנָה לַכְּנַעֲנִי׃ עוֹז וְהָדָר לְבוּשָׁהּ. וַתִּשְׂחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן׃ פִּיהָ פָּתְחָה בְחָכְמָה. וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָהּ׃ צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ. וְלֶחֶם עַצְלוּת לֹא תֹאכֵל׃ קָמוּ בָנֶיהָ וַיְאַשְּׁרוּהָ. בַּעְלָהּ וַיְהַלְלָהּ׃ רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל. וְאַתְּ עָלִית עַל כֻּלָּנָה׃ שֶׁקֶר הַחֵן וְהֶבֶל הַיֹּפִי. אִשָּׁה יִרְאַת יְיָ הִיא תִתְהַלָּל׃ תְּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ. וִיהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים מַעֲשֶׂיהָ׃

מִגְדַּל עֹז שֵׁם יְיָ. בּוֹ יָרוּץ צַדִּיק וְנִשְׂגָּב׃ כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ. וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים׃

עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם. וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃

سلام عليكم . ايها الملائكة المقربون . ملائكة العلي . من الملك الاعظم ملك الملوك المقدس والمبارك (٣ مرات)

ليكن دخولكم لسلام . ياملائكة السلام. ملائكة العلي. من الملك الاعظم ملك الملوك المقدس والمبارك (٣ مرات)

باركوني بسلام . يا ملائكة السلام . ملائكة العلي . من الملك الاعظم ملك الملوك المقدس والمبارك (٣ مرات)

عند خروجكم بسلام . ياملائكة السلام . ملائكة العلي من الملك الاعظم ملك الملوك المقدس والمبارك (٣ مرات)

لانه يوصي ملائكته بك لكي يحفظوك في كل طرقك (مز ٩١ : ١١)
الرب يحفظ خروجك ودخولك من الآن والى الدهر (مز ١٢١ : ٨)

امرأة فاضلة من يجدها . لان ثمنها يفوق اللآلىء : بها يثق قلب زوجها . فلا يحتاج الى غنيمة : تصنع له خيراً لا شراً . كل ايام حياتها : تطلب صوفاً وكتاناً . وتشتغل بيدين راضيتين : هي كسفن التاجر . تجلب طعامها من بعيد : وتقوم اذ الليل بعد وتعطي اكلاً لاهل بيتها . وفريضةً لفتياتها : تتامل حقلاً فتاخذه . وبثمر يديها تغرس كرماً : تنطق حقويها بالقوة . وتشدد ذراعيها : تشعر ان تجارتها جيدة . سراجها لا ينطفيء في الليل : تمد يديها الى المغزل . وتمسك كفاها بالفلكة : تبسط كفيها للفقير وتمد يديها الى المسكين : لا تخشى على بيتها من الثلج . لان كل اهل بيتها لابسون حللاً : تعمل لنفسها موشيات . لبسها بوص وارجوان : زوجها معروف في الابواب . حين يجلس بين مشايخ الارض : تصنع قمصاناً وتبيعها وتعرض مناطق على الكنعاني : العز والبهاء لباسها . وتضحك على الزمن الآتي : تفتح فمها بالحكمة . وفي لسانها سنة المعروف : تراقب طرق أهل بيتها ولا تاكل خبز الكسل : يقوم اولادها ويطوبونها . زوجها ايضاً فيمدحها : بنات كثيرات عملن فضلاً . اما أنتِ ففقتِ عليهن جميعاً : الحسن غش والجمال باطل . اما المرأة المتقية الرب فهي تمدح : اعطوها من ثمر يديها . ولتمدحها اعمالها في الابواب (ام ٣١ : ١٠ـ٣١)

اسم الرب برج حصين . يركض اليه الصديق ويلتجيء (ام ١٨ : ١٠) لانه بي تكثر ايامك وتزداد لك سنو حياة (٩ : ١١) هي شجرة حياة لممسكيها . والمتمسك بها مغبوط (٣ : ١٨) طرقها طرق نعم . وكل مسالكها سلام (٣ : ١٧) .

אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דִמְהֵימְנוּתָא שְׁלֵימָתָא חֶדְוָתָא דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא. אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְמַלְכָּא. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דַחֲקַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין וּזְעֵיר אַנְפִּין וְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא אַתְיָן לְסַעֲדָא בַּהֲדֵיהּ:

אֲהַלְלָה שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר. וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְתוֹדָה: יְיָ עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעֱזָרְתִּי וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אֲהוֹדֶנּוּ:

שיר בלשון ארמית שם מחברו בראשי החרוזו אני יצחק לוריא בן שש

אֲזַמֵּר בִּשְׁבָחִין . לְמֵיעַל גּוֹ פִּתְחִין .
דְּבַחֲקַל תַּפּוּחִין . דְּאִנּוּן קַדִּישִׁין :

נְזַמֵּן לַהּ הַשְׁתָּא . בִּפְתוֹרָא חַדְתָּא .
וּבִמְנַרְתָּא טַבְתָּא . דְּנַהֲרָא עַל רֵישִׁין :

יְמִינָא וּשְׂמָאלָא . וּבֵינַיְהוּ כַּלָּה .
בְּקִשּׁוּטִין אָזְלָא . וּמָאנִין וּלְבוּשִׁין :

יְחַבֵּק לַהּ בַּעְלָהּ . וּבִיסוֹדָא דִילָהּ .
דְּעָבִיד נַיְחָא לָהּ . יְהֵא כָתִישׁ כַּתִּישִׁין :

צְוָחִין אַף עָקְתִין . בְּטֵלִין וּשְׁבִיתִין .
בְּרַם אַנְפִּין חַדְתִּין . וְרוּחִין עִם נַפְשִׁין :

חֲדוּ סַגִּי יֵיתֵי . וְעַל חֲדָא תַרְתֵּי .
נְהוֹרָא לַהּ יִמְטֵי . וּבִרְכָאן דִּנְפִישִׁין :

קְרִיבוּ שׁוֹשְׁבִינִין . עֲבִידוּ תִקּוּנִין .
לְאַפָּשָׁא זִינִין . וְנוּנִין עִם רַחְשִׁין :

לְמֶעְבַּד נִשְׁמָתִין . וְאַף רוּחִין חַדְתִּין .
בְּתַרְתֵּין וּבִתְלָתִין . וּבִתְלָתָא שִׁבְשִׁין :

וְעִטּוּרִין שַׁבְעִין לַהּ . וּמַלְכָּא דִלְעֵילָא .
דְּתִתְעַטַּר כַּלָּה . בְּקַדִּישׁ קַדִּישִׁין :

רְשִׁימִין וּסְתִימִין . בְּגַוַּהּ כָּל עָלְמִין .
בְּרַם עַתִּיק יוֹמִין . הֲלָא בַטִּישׁ בַּטִּישִׁין :

رتبوا وليمة الايمان الـكاملة مسرة الملك القدوس . رتبوا وليمة الملك . هذه هي وليمة روضة التفاح المقدسة والازلي المقدس . آتٍ ليشترك بها (اي يحل بروحه عليها ويباركها)

قصيدة باللغة الـكلدانية ناظمها ربي اسحق لوريا بن شش اسمه في اول اباتها (١).

אזמר בתשבחות להכנס תוך פתחי שדה התפוחים הקדושים.

נכין להכלה (שבת) שלחן חדש ، ומנורה טובה המאירה על הראשים.

הכלה (שבת) אשר היא בין ג׳ ימים מימין וג׳ ימים משמאל בשבוע ، הולכת בתכשיטים ועדי ומלבושים.

ייטיב לה בעלה ، וביסוד שלה ، ומי עושה לה נחת רוח ، יהי כורת כל המקטרגים והאויבים שלה.

צעקות וצער ויגון בטלים בשבת ، ולא יהיה כי אם פנים צוחקות ، ורוחות ונפשות שמחות.

יהיו לה שמחות רבות כפלים ותהי לה אורה וברכות רבות.

בואו שושבינים. ועשו תקונים. לרבוי מיני המטעמים דגים ועופות וכדומה.

לעשות נשמות יתירות ורוחות חדשות (רוח=כבוד=ל״ב רמז אל ל״ב נתיבות) ובשלשה שריגים ענפי הדס רמז אל ג׳ אבות ותורה، נביאים וכתובים

מעוטרת בשבעים כתר (ל״ה מלות ויכלו ול״ה מלות הקדוש=מספר יין) והמלך העליון יעטר הכל בכתר הקדש.

הכל רשום וסתום בתוך העולמים והקדוש ברוך הוא ברא כל היקום.

---

(١) لم اعرب هذه القصيدة لانني لم اقف على حقائق معانيها ورموزها تماماً نظراً لاختلاف اراء مفسريها . وقد وضعت هذا الشرح بالعبرانية على ما تراى لي ربما هو الاقرب ممن للحقيقة . يمثل ناظمها فيها السبت كالعروس .

יְהֵא רַעֲוָא קָמֵיהּ . דְתִשְׁרֵי עַל עַמֵּיהּ .
דְיִתְעַנַּג לִשְׁמֵיהּ . בְּמִתִיקִין וְדֻבְשִׁין :

אֲסַדֵּר לִדְרוֹמָא . מְנַרְתָּא דִסְתִימָא .
וְשֻׁלְחָן עִם נַהֲמָא . וּבִצְפוֹנָא אַרְשִׁין :

בְּחַמְרָא גוֹא כַסָּא . וּמְדָאנֵי אַסָּא .
לְאָרוּס וַאֲרוּסָה . לְהִתְקָפָא חַלָּשִׁין :

נַעְבֵּד לְהוֹן כִּתְרִין . בְּמִלִּין יַקִּירִין .
בְּשִׁבְעִין עִטּוּרִין . דְעַל גַּבֵּי חַמְשִׁין :

שְׁכִינְתָּא תִתְעַטַּר . בְּשִׁית נַהֲמֵי לִסְטַר .
בְּוָוִין תִּתְקַטַּר . וְזִינִין דִּכְנִישִׁין :

שְׁבִיתִין וּשְׁבִיקִין . מְסָאֲבִין דִּרְחִיקִין .
חֲבִילִין דִּמְעִיקִין . וְכָל זֵינֵי חַרְשִׁין :

וִיהֵא רַעֲוָא מִן קֳדָם עַתִּיקָא קַדִּישָׁא דְכָל קַדִּישִׁין . טְמִירָא דְכָל טְמִירִין . סְתִימָא דְכֹלָּא . דְּיִתְמְשַׁךְ טַלָּא עִלָּאָה מִנֵּיהּ בְּרַעֲוָא וּבְחֶדְוָתָא דְכֹלָּא . וּרְעוּתָא וְרַחֲמֵי חִנָּא וְחִסְדָּא בִּנְהִירוּ עִלָּאָה בִּרְעוּתָא וְחֶדְוָה עָלַי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי . וְעַל כָּל הַנִּלְוִים אֵלַי . וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֵּיהּ . וְיַזְמִין וְיִתְיְהִיב לָנָא מְזוֹנָא וּפַרְנָסָתָא טַבְתָּא . מִמַּזָּלָא דְכָל מְזוֹנֵי בֵּיהּ תַּלְיָן . וְיֵיתֵי לָנָא וּלְכָל נַפְשָׁתָנָא . חִנָּא וְחִסְדָּא וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְרַחֲמֵי מִן קֳדָמֵיהּ . אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן . אָמֵן וְאָמֵן :

יקח כוס יין ביד הימין ויאמר

יוֹם* הַשִּׁשִּׁי : וַיְכֻלּוּ* הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ . וְכָל צְבָאָם : וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה . וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי : מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא* אֱלֹהִים* לַעֲשׂוֹת* : (ל"ה מלות)

סַבְרִי מָרָנָן : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ . אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ . אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו . וְרָצָה בָנוּ .

יהי רצון מלפניו תשרה שכינתו על עמו אשר תענג לשמו בממתקים ודובשניות ׃

אסדר בדרום ׳ המנורה השלמה ׳ ובצפון השלחן ׳ עם הלחם לזכר מה שהיו בבית המקדש ׃

ויין בכוס וענפי הדם לחתן וכלה לחזק חלושי האמונה ׃

נעשה להם כתרים ׳ בדברים יקרים ׳ שירות ותשבחות בשבעים כתרים ׳ (ל״ה מלות ויכלו ול״ה מלות הקדוש מספר יין). גם החמשים ברכות (של האבות אברהם יצחק ויעקב ׳ במלות בכל מכל כל רמז ל״ן שערי בינה)

תשרה השכינה בעריכת ששה ככרי לחם לצד על השלחן כשני ווין לזכר בית המקדש ׃

ביום שבת מנוחה תמה אין סטרא אחרא ואין מקטרגים שולטים וכן כל מלאכי חבלה וצער ויגון ומזיקים וכשופים ׃

ولتكن ارادة من لدن الازلي اقدس المقدسين والخفي عن كل الخفيات . المحجوب عن الجميع . ان ينزل طلاً (خيراً) سماوياً من لدنه برضى ومسرة الجميع . ورضىً ورحمةً ورأفةً واحساناً بنورٍ سماوي وارادةٍ وسرورٍ لي ولكل اهل بيتي . ولكل من يلوز بي . ولكل اسرائيل شعبه . وان يهيء لنا ويمنحنا قوتاً ومعيشةً سعيدة من برج (او سعد) المعيشة المختص بها . وان ياتي لنا ولكل انفسنا من لدنه تعالى برأفة واحسانٍ وحياةٍ طويلة ومعيشة واسعة ورحمة امين . لتكن ارادة سماوية بذلك آمين ثم آمين .

ياخذ كاس نبيذ باليد اليمنى ويقول

في اليوم السادس . اكملت السموات والارض وكل جندها : وفرغ الله في اليوم السابع من عمله الذي عمل . فاستراح في اليوم السابع من جميع عمله الذي عمل : وبارك الله اليوم السابع وقدسه . لانه فيه استراح من جميع عمله . الذي عمل الله خالقاً :

باستحسانكم يا سادة . مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق ثمر الكرم

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه . ورضي بنا .

וְשַׁבַּת קָדְשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ. זִכָּרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. וְשַׁבַּת קָדְשְׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת: (ל"ה מלות)

בָּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ:

יתן הכוס לבני ביתו ויטול ידיו ויברך על נטילת ידים כמו בדף י"ח ויאמר

לְמִבְצַע עַל רִפְתָּא. כְּזֵיתָא וּכְבֵיעֲתָא. תְּרֵין יוֹדִין נַקְטָא. סְתִימִין וּפְרִישִׁין: מְשַׁח זֵיתָא דַכְיָא. דְּטַחֲנִין רֵיחַיָּא. וְנַגְדִּין נַחֲלַיָּא בְּגַוָּהּ בִּלְחִישִׁין: הֲלָא נֵמָא רָזִין. וּמִלִּין דִּגְנִיזִין. דְּלֵיתְהוֹן מִתְחַזְיָן. טְמִירִין וּכְבִישִׁין: אִתְעַטְּרַת כַּלָּה. בְּרָזִין דִּלְעֵילָּא. בְּגוֹ הָאי הִלּוּלָא. דְּעִירִין קַדִּישִׁין:

יבצע על שתי ככרות. ויברך קודם שיבצע

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

נוהגים לומר זה בנגון אחר האכילה

צוּר מִשֶּׁלּוֹ אָכַלְנוּ. בָּרְכוּ אֱמוּנַי.
שָׂבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ. כִּדְבַר יְיָ:
הַזָּן אֶת עוֹלָמוֹ. רוֹעֵנוּ אָבִינוּ.
אָכַלְנוּ אֶת לַחְמוֹ. וְיֵינוֹ שָׁתִינוּ.
עַל כֵּן נוֹדֶה לִשְׁמוֹ. וּנְהַלְּלוֹ בְּפִינוּ.
אָמַרְנוּ וְעָנִינוּ. אֵין קָדוֹשׁ כַּייָ:
בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה. נְבָרֵךְ לֵאלֹהֵינוּ.
עַל אֶרֶץ טוֹבָה חֶמְדָּה. שֶׁהִנְחִיל לַאֲבוֹתֵינוּ.
מָזוֹן וְצֵידָה. הִשְׂבִּיעַ לְנַפְשֵׁנוּ.
חַסְדּוֹ גָּבַר עָלֵינוּ. וֶאֱמֶת יְיָ:
רַחֵם בְּחַסְדֶּךָ. עַל עַמְּךָ צוּרֵנוּ.
עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. זְבוּל בֵּית תִּפְאַרְתֵּנוּ.
וּבֶן דָּוִד עַבְדֶּךָ. יָבֹא וְיִגְאָלֵנוּ.
רוּחַ אַפֵּינוּ. מְשִׁיחַ יְיָ:

واورثتنا سبته المقدس بمحبة ورضى تذكاراً للخليقة . وهو ابتداء لمحافل مقدسة . تذكاراً للخروج من مصر . لانك اخترتنا وقدستنا من جميع الشعوب . واورثتنا سبتك المقدس بمحبة ورضى مبارك انت يا رب المقدس السبت .

مبارك الرب الذي اعطى شعبه اسرائيل راحةً في يوم السبت المقدس

يعطي الكاس الى اهل بيته ويغسل يديه ويبارك على غسل الايادي كما في صحيفة ١٨ . ثم يقول

لنكسر الخبز بحجم الزيتونة والبيضة المقابلة الى يودين غامضين وواضحين . امسح زيتاً صافياً الذي طحنت الرحى وجرت داخل الاودية بهدو . الا نقول اسراراً وكلاماً غامضاً والذي ليس ظاهراً . مستور ومضمر : لقد تتوجت العروس بالاسرار العلوية في هذا العرس للملائكة القديسين .

يكسر رغيفين ويبارك قبل ان يكسر

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي يوجد خبزاً من الارض

اعتاد البعض ان يرتلوا هذه بعد مزولة الطعام .

الله مَن مِن خيره اكلنا	يا مؤمنينَ باركوا خالقنا
اشبعنا الله وقد ابقينا	من فضله مثل كلام الربِ
الرب ربي مطعم عالمهُ	فهو ابونا دائماً راعينا
انا اكلنا بالهنا طعامهُ	وبالسرور خمره سُقينا
من اجل ذا نحن نسبح اسمهُ	نحمده طول المدى بفينا
قلنا لبعضنا وقد اجبنا	لا رب قدوس كمثل الربِ
فبالغناءِ مع نشيد الحمدِ	نبارك الرب العليْ الهنا
من اجل ارض الخير ثم العهدِ	وهي التي اورثها اباءنا
بالقوتِ مع زوادةٍ في الرغدِ	اشبع خالق الورى نفوسنا
بفضله وخيره غُمرنا	حقاً هو الله العظيم ربي
مولى الانام فارأفن بفضلكا	بشعبك المختار يا خالقنا
كذا بصهيونٍ محل مجدكا	وهي التي كانت قديماً فخرنا
ياتي بن داود المسيح عبدكا	ويسرعنْ بمنحنا خلاصنا
روح حياتنا لذا فرحنا	به لانه مسيح الرب

יִבָּנֶה הַמִּקְדָּשׁ . וְעִיר צִיּוֹן תְּמַלֵּא .
וְשָׁם נָשִׁיר שִׁיר חָדָשׁ . בִּרְנָנָה שָׁם נַעֲלֶה .
הָרַחֲמָן הַנִּקְדָּשׁ . יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה .
עַל כּוֹס יַיִן מָלֵא . כְּבִרְכַּת יְיָ :

אחר הסעודה ישול ידיו למים אחרונים ויאמר

יְדֵי אַסְחֵי אֲנָא . לְגַבֵּי חַד מָנָא ; לְסִטְרָא חוֹרֵינָא ; דְּלֵית בָּהּ מַמָּשָׁא :
אֲזַמֵּן בִּתְלָתָא ; בְּכָסָא דְבִרְכָתָא ; לְעִלַּת עִלָּתָא ; עַתִּיקָא קַדִּישָׁא :

ויאמר ברכת המזון תמצא בסדר הברכות בסוף הספר

שיר לרבי שמעון לביא שמו בראשי הבתים

בַּר יוֹחָאי נִמְשַׁחְתָּ אַשְׁרֶיךָ . שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶיךָ :

בַּר יוֹחָאי שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ . נִמְשַׁחְתָּ מִמִּדַּת הַקֹּדֶשׁ .
נָשָׂאתָ צִיץ נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ . חָבוּשׁ עַל רֹאשְׁךָ פְּאֵרֶךָ :

בַּר יוֹחָאי מוֹשַׁב טוֹב יָשַׁבְתָּ . יוֹם נַסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר בָּרַחְתָּ .
בִּמְעָרַת צוּרִים שֶׁעָמַדְתָּ . שָׁם קָנִיתָ הוֹדְךָ וַהֲדָרֶךָ :

בַּר יוֹחָאי עֲצֵי שִׁטִּים עוֹמְדִים . לְמוּדֵי יְהֹוָה הֵם לוֹמְדִים .
אוֹר מֻפְלָא אוֹר הַיְקוֹד הֵם יוֹקְדִים . הֲלֹא הֵמָּה יוֹרוּךָ מוֹרֶיךָ :

בַּר יוֹחָאי וְלִשְׂדֵה תַפּוּחִים . עָלִיתָ לִלְקוֹט בּוֹ מֶרְקָחִים .
סוֹד תּוֹרָה כְּצִיצִים וּפְרָחִים . נַעֲשֶׂה אָדָם נֶאֱמַר בַּעֲבוּרֶךָ :

בַּר יוֹחָאי נֶאֱזַרְתָּ בִגְבוּרָה . וּבְמִלְחֶמֶת אֵשׁ דָּת הַשַּׁעְרָה .
וְחֶרֶב הוֹצֵאתָ מִתַּעְרָהּ . שָׁלַפְתָּ נֶגֶד צוֹרְרֶיךָ :

בַּר יוֹחָאי לִמְקוֹם אַבְנֵי שַׁיִשׁ . הִגַּעְתָּ לִפְנֵי אַרְיֵה לַיִשׁ .
גַּם גֻּלַּת כּוֹתֶרֶת עַל עַיִשׁ . תָּשׁוּרִי וּמִי יְשׁוּרֶךָ :

בַּר יוֹחָאי בְּקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים . קַו יָרוֹק מְחַדֵּשׁ חֳדָשִׁים .
שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת סוֹד חֲמִשִּׁים . קָשַׁרְתָּ קִשְׁרֵי שִׁין קְשָׁרֶיךָ :

اقم لنا بناء بيت المقدس وامـلاءً كذا صهيون مؤمنينا
وبأغانٍ منعشات الانفس جديدةً نصعد منشدينا
لربنا الله الرحيم الاقدسِ نهدي مديحه معظمينا
كاس نبيذٍ سائغٍ ملاءنا بفرحٍ كبركات الربِ

بعد مناولة الطعام يغسل يديه ثانية ويقول

اني اغسل يديّ فوق وعاءٍ واحدٍ للروح الشرير الذي لا شيء فيه

اني ابارك مع ثلاثة . بكأس البركة . علة العلل . الازلي المقدس :

ثم يقول البركة بعد مناولة الطعام تجدها مطبوعة في آخر الكتاب مع سائر البركات

قصيدة ناظمها ربي شمعون لابي اسمه في اول ابياتها ولم اعربها لانني لم اقف على حقيقة معانيها ورموزها

(تابع للصحيفة السابقة تتمة قصيدة בר יוחאי)

בַּר יוֹחָאי יו״ד חָכְמָה קְדוּמָה . הִשְׁקַפְתָּ לִכְבוֹדוֹ פְּנִימָה :
ל״ב נְתִיבוֹת רֵאשִׁית תְּרוּמָה . אַתְּ כְּרוּב מִמְשַׁח זִיו אוֹרָךְ .

בַּר יוֹחָאי אוֹר מֻפְלָא רוּם מַעְלָה . יָרֵאתָ מִלְּהַבִּיט כִּי רַב לָהּ .
תַּעֲלוּמָה וְאַיִן קוֹרָא לָהּ . נַמְתָּ עַיִן לֹא תְשׁוּרֶךָּ :

בַּר יוֹחָאי אַשְׁרֵי יוֹלַדְתֶּךָ . אַשְׁרֵי הָעָם הֵם לוֹמְדֶיךָ .
וְאַשְׁרֵי הָעוֹמְדִים עַל סוֹדֶךָ . לְבוּשֵׁי חֹשֶׁן תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ :

בַּר יוֹחָאי נִמְשַׁחְתָּ אַשְׁרֶיךָ : שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶיךָ :

אומרים הזמירות עד סוף השירה בדף נ״ד ומדלגים מזמור לתודה (גם בערב יום כפור, ופסח) ואחר כך מתחילים מכאן

נִשְׁמַת כָּל חַי. תְּבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר. תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. פּוֹדֶה וּמַצִּיל. וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם. בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֶלָּא אָתָּה:

אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן כָּל תּוֹלָדוֹת. הַמְהֻלָּל בְּכָל הַתִּשְׁבָּחוֹת. הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיְיָ (עֵר). לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים. מְחַיֵּה מֵתִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. פּוֹקֵחַ עִוְרִים וְזוֹקֵף כְּפוּפִים. הַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים וְהַמְפַעֲנֵחַ נֶעֱלָמִים. וּלְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים:

וְאִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם. וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו. וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ. וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם. וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת. אֵין אָנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וּלְבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ. עַל אַחַת מֵאֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים. וְרוֹב רִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים. הַטּוֹבוֹת. נִסִּים. וְנִפְלָאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעִם אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנִים. מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרָעָב זַנְתָּנוּ. וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ. מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. מִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ. וּמֵחֳלָיִים רָעִים וְרַבִּים דִּלִּיתָנוּ. עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ. עַל כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּנוּ. וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ. הֵן הֵם יוֹדוּ. (וִישׁוֹרְרוּ). וִיבָרְכוּ. וִישַׁבְּחוּ. וִיפָאֲרוּ. אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. כִּי כָל פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל לָשׁוֹן לְךָ תְשַׁבֵּחַ. וְכָל עַיִן לְךָ תְצַפֶּה. וְכָל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע. וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה. וְהַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ:

בשבת זכור שהוא קודם פורים אומרים פה מי כמוך

מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ. וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ: שַׁוְעַת עֲנִיִּים אַתָּה תִשְׁמַע. צַעֲקַת הַדַּל תַּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ: וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ. לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

يبتداء من الاول لغاية ترنيمة البحر في صحيفة ٥٤ ويهلون « مزمور حمد »
(كذلك في يومي وقفة عيد الغفران والفصح) ثم بعد ذلك يقولون

نسمة كل حي تبارك اسمك يا رب الهنا . وروح كل بشرٍ تمجد وتعلي ذكرك يا ملكنا دائماً . منذ الازل والى الابد انت الله . وسواك ليس لنا ملك منجٍ ومفرج فادٍ ومخلص يستجيب ويرحم في كل وقت ضيقةٍ وشدة . ليس لنا ملك معين وسند الا انت .

اله الاولين والآخرين . اله كل المخلوقات . سيد كل المواليد . الممدوح بكل التسابيح . المدبر عالمه برأفة ومخلوقاته برحمة . والرب (منتبه) لاتاخذه سنةٌ ولا نوم . المنبه النائمين والموقظ الراقدين ثقيلاً . المحيي الاموات . والشافي المرضى . المفتح العميان . والمقوم المنحنين . المنطق الخرس . والكاشف الخفايا . ولك وحدك نقدم الشكر .

ولو كان فمنا مملوءاً اغاني روحية كالبحر . ولساننا تراتيل ككثرة امواجه . وشفاهنا تسبيحاً كاتساع الجلد . واعيننا منيرة كالشمس والقمر . وايدينا ممدودةً كنسور السماء وارجلنا خفيفة كالغزلان . فلا يكفينا ان نشكرك يا الله الهنا . ونبارك اسمك ياملكنا على واحدة من الف الوف الالوف وكثرة ربوات ربوات المرات من الخيرات . والمعجزات والعجائب التي صنعتها معنا . ومع آبائنا سابقاً . قد نجيتنا من مصر يا الله الهنا . فديتنا من بيت العبودية . اطعمتنا في الجوع عضدتنا في الشبع . من السيف خلصتنا . ومن الوباء انقذتنا . ومن امراضٍ خبيثة كثيرة نشلتنا . للان مراحمك تساعدنا وأحساناتك لم تتركنا . لذلك الاعضاء التي قسمت فينا . والروح والنسمة اللتان نفخت بانفنا . واللسان الذي وضعت في فمنا . هي (تنشد) وتبارك وتسبح وتمجد اسمك يا ملكنا دائماً . لان كل فم يشكرك . وكل لسان يسبحك . وكل عين اليك تنظر . وكل ركبة اليك تركع . وكل قامة امامك تسجد . والقلوب تخشعك . وكل الاحشاء والكلى ترتل لاسمك . كالكلام الذي قيل « جميع عظامي تقول يا رب من مثلك » (مز ٣٥ : ١٠) .

في يوم السبت الواقع قبل عيد الفور المعروف « بسبت التذكار » تقال هنا قصيدة « من مثلك »

المنقذ الفقير ممن هو اقوى منه والفقير والمسكين من سالبه (مز ٣٥ : ١٠) : انت تسمع نداء المساكين . والى صراخ البائس تصغي وتخلص . ومكتوب « اهتفوا ايها الصديقون بالرب . بالمستقيمين يليق التسبيح » (مز ٣٣ : ١) .

בְּפִי יְ שָׁרִים תִּתְ ר וֹמָם :
וּבְשִׂפְתֵי צַ דִּיקִים תִּתְ בָּ רַךְ :
וּבִלְשׁוֹן חֲ סִידִים תִּתְ קַ דָּשׁ :
וּבְקֶרֶב קְ דוֹשִׁים תִּתְ הַ לָּל :

בְּמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל . שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ . יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת . לְהַלֵּל . לְשַׁבֵּחַ . לְפָאֵר . לְרוֹמֵם . לְהַדֵּר וּלְנַצֵּחַ . עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ :

וּבְכֵן . יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ . הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ . כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד . שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת . בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ . וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ . מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת : אֵל הַהוֹדָאוֹת . אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת . בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת . רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים . הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה . מֶלֶךְ (אֵל) חֵי הָעוֹלָמִים . אָמֵן :

קדיש לעילא בדף נ״ה

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ : קהל וחזן בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ . אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ . עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל . הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ . וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ . הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה . יוֹצֵר הַכֹּל : הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח . וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ . מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ . וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ . וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים : הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים . וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית : מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ . הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז . הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם : אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ . אֲדוֹן עֻזֵּנוּ . צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ . מָגֵן יִשְׁעֵנוּ . מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ :

بفم المستقيمين ترتفع
وبشفاه الصالحين تتبارك
وبلسان الاتقياء تتقدس
وباحشاء المقدسين تتسبح

حتى في اجتماعات ربوات شعبك بيت اسرائيل . لانه هكذا واجبات كل المخلوقات امامك يا رب الهنا . واله آبائنا ان تشكر وتمدح وتسبح وتفخم وتعلي وتمجد . وتنصر علاوةً على كل كلمات اغاني وتساييح داود ابن يسى عبدك مسيحك .

وهكذا ليسبح اسمك الى الابد يا ملكنا . الاله الملك العظيم والقدوس في السماء والارض . فان بك يليق يارب الهنا واله آبائنا النشيد والتسبيح . المدح والترتيل . القوة والسلطة والانتصار . والعظمة . والجبروت. والافتخار . والاجلال والقداسة والملكوت. والبركات والتساييح لاسمك العظيم والمقدس . ومنذ الازل والى الابد انت الله . مبارك انت يا رب الملك العظيم والممدوح بالتساييح . اله التشكرات سيد العجائب . خالق جميع الارواح . رب كل الاعمال . الذي يختار بنشائد الترتيل . ملك (اله) حي صمدي آمين .

قديش لعيلا في صحيفة ٥٥

(الحزّان) باركوا الرب المبارك
(الشعب والحزان) مبارك الرب المبارك الى الدهر والابد

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم . مصور النور وخالق الظلام . صانع السلام وخالق الجميع . الكل يشكرونك . والكل يسبحونك . والكل يقولون انه ليس قدوس كارب . الكل يعلونك الى الابد يا خالق الكل : الاله الذي يفتح في كل يوم ابواب الشرق . ويشق شبابيك الجلد . يخرج الشمس من مكانها . والقمر من محله . ويعطي نوراً للعالم كله وللساكنين فيه الذي خلقهم بصفة الرحمة . وينير الارض والساكنين عليها برحمة . ويجدد بجوده اعمال الخليقة في كل يوم على الدوام : ما اعظم اعمالك يا رب كلها بحكمة صنعت . ملآنة الارض من غناك (مز ١٠٤ : ٢٤) : الملك المتعالي وحده منذ القدم . المسبح والممجد والمرتفع منذ ايام الازل : ايها الاله السرمدي . ارحمنا حسب مراحمك الجزيلة . يا سيد قوتنا . يا صخر ملجائنا . يا ترس خلاصنا . يا ملجاء لاجلنا .

אֵין עֲרוֹךְ לְךָ. וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ. וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. אֵין עֲרוֹךְ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׁמָה. גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים מָלֵא כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָאָם אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נוֹגַהּ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם שָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ: (סדר אבג״ד)

מדלגים ביום טוב שחל בחול

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ. תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה. עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת. זֶה שִׁיר שֶׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי. שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלַאכְתּוֹ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו. שֶׁבַח וִיקָר וּגְדֻלָּה וְכָבוֹד. יִתְּנוּ לַמֶּלֶךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּיּוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ:

שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ יִתְפָּאַר מַלְכֵּנוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. עַל כָּל שֶׁבַח מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁיָּצַרְתָּ הֵמָּה יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ לָנֶצַח צוּרֵנוּ. מַלְכֵּנוּ. וְגוֹאֲלֵנוּ. בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים. יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים. וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם. וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל. דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם. כֻּלָּם אֲהוּבִים. כֻּלָּם בְּרוּרִים. כֻּלָּם גִּבּוֹרִים.

ليس من يماثلك . وليس غيرك . ولا احد سواك . ومن يشبهك : ليس من يماثلك يا رب الهنا في هذا العالم . وليس غيرك يا ملكنا في حياة العالم الآتي . ولا احد سواك يا مخلصنا لايام المسيح . ومن يشبهك يا منجينا لاجل قيامة الاموات .

الله سيد كل الاعمال . مبارك هو . ويبارك بفم كل نسمة : عظمته وجوده ملاءا العالم . المعرفة والفهم يحيطانه : المتعاظم فوق المخلوقات المقدسة . الموشح بالمجد على الموكب السماوي : الطهارة والاستقامة امام عرشه . الرأفة والرحمة ملاءتا مجده : حسنة هي النيرات التي خلقها الهنا . قد صورها بمعرفة وفهم ورزانة : اعطاها القوة والجبروت لتتسلط في الدنيا . ملآنة بالبهاء وساطعة لمعاناً : رونقها جميل في كل العالم . تفرح بشروقها وتسر بغروبها : تعمل بخشوع رضى سيدها . جلالاً ومجداً تعطي لاسمه . ابتهاجاً وترنماً لذكر ملكوته : نادى الشمس فاشرق النور . نظر ورتب صورة القمر : جميع جنود السماء يسبحونه . السرافيم والاوفنيم والمخلوقات المقدسة يقدمون له جلالاً وعظمةً .

يهملون هذه اذا كان يوم العيد في غير يوم سبت

لله الذي استراح من كل الاعمال . وفي اليوم السابع تعالى وجلس على كرسي مجده . وتوشح بالجلال في يوم الراحة . ودعا يوم السبت تنعماً . هذا هو نشيد تسبيح يوم السابع الذي فيه استراح الله من كل عمله ويوم السابع ذاته يسبح ويقول « مزمور تسبيحة ليوم السبت » (مز ٩٢ : ١) : لذلك لتجل الرب كافة مخلوقاته . وتعطي تسبيحاً ووقاراً وعظمةً ومجداً . للملك خالق الكل . الذي اورث شعبه اسرائيل راحةً في يوم السبت المقدس .

لتقدس اسمك يا الله الهنا . ويجل ذكرك يا ملكنا في السماء من فوق وعلى الارض من تحت . من اجل كافة اعمال يديك الفاخرة . والنيرات التي صورتها . هي تجلك الى الابد .

لتبارك الى الابد ياصخرنا . وملكنا . ومخلصنا . خالق المقدسين . ليسبح اسمك الى الابد يا ملكنا . خالق الملائكة . والذي ملائكته واقفون في اعالي الكون . وينادون سويةً بخوف . كلمات الله الحي والملك الابدي . كلهم (الملائكة) محبوبون . كلهم ابرار . كلهم اقوياء .

כֻּלָּם קְדוֹשִׁים. כֻּלָּם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם. וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם. בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה. בְּשִׁירָה. וּבְזִמְרָה. מְבָרְכִים. מְשַׁבְּחִים. מְפָאֲרִים. וּמַקְדִּישִׁים. וּמַעֲרִיצִים. וּמַמְלִיכִים אֶת שֵׁם הָאֵל* הַמֶּלֶךְ* הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר* וְהַנּוֹרָא*. קָדוֹשׁ הוּא. וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ. בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה. כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים בְּאֵימָה. וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמָּתָם (לְעֻמַּת הַשְּׂרָפִים) מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ. וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ. פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת. עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. בַּעַל מִלְחָמוֹת. זוֹרֵעַ צְדָקוֹת. מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא רְפוּאוֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וְהִתְקִין מְאוֹרוֹת מִשִּׂמְחַת עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בָּרָא: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת

אַהֲבַת* עוֹלָם* אֲהַבְתָּנוּ* יְיָ אֱלֹהֵינוּ. חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵמוֹ חֻקֵּי חַיִּים לַעֲשׂוֹת (חֻקֵּי) רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כֵּן תְּחָנֵּנוּ אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן. הַמְרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִינָה. לְהָבִין לְהַשְׂכִּיל לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד. לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. לְמַעַן לֹא נֵבוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם וְלֹא נִכָּשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ. וְרַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וַחֲסָדֶיךָ הָרַבִּים אַל יַעַזְבוּנוּ נֶצַח סֶלָה וָעֶד. מַהֵר וְהָבֵא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת כָּל הָאָרֶץ. וּשְׁבוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צַוָּארֵנוּ. וְהוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה. וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לְךָ. וּלְיַחֶדְךָ. לְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

كلهم مقدسون . وكلهم يعملون مشيئة سيدهم بخوف وخشوع . وكلهم يفتحون افواههم . بقداسة وطهارة . بنشيد وترتيل . ويباركون ويسبحون ويمجدون ويقدسون ويوقرون ويملكون اسم الاله الملك العظيم الجبار المهيب . هوقدوس . وكلهم يقبلون عليهم نير ملكوت السموات الواحد من الآخر . ويعطون اذناً الواحد للآخر . ليقدسوا خالقهم بهدو بال . بلغة نقية . وبنغم مقدس . وكلهم سوية يجيبون بخوف . ويقولون بخشوع « قدوس قدوس قدوس رب الجنود المالىء الارض بمجده » (اش ٦ : ٣) . والاوفنيم والمخلوقات المقدسة ترتفع بصوت رعد عظيم . مقابلهم (السرافيم) وتسبح قائلةً « مبارك مجد الرب من مكانه » . (حز ٣ : ١٣)

لله المبارك الكل ينغمون . لملكٍ الهٍ حي صمدي بالتراتيل ينطقون وبالتسابيح ينادون . لانه هو وحده عليّ وقدوس فاعل الاعمال العظيمة . صانع المستحدثات . سيد الحروب . زارع الحسنات . منبت الخلاص . خالق العلاجات . موقر بالتسبيحات . سيد العجائب . المجدد بحسب جوده في كل يوم دائماً اعمال الخليقة كما قيل « للصانع انواراً عظيمة . لان الى الابد رحمته » . وقد رتب النيرات السماوية التي به يفرح عالمه الذي خلقه . مبارك انت يا رب . خالق النيرات .

قد احببتنا يا رب الهنا بمحبة ابدية . وشفقت علينا بشفقة عظيمة وفائقة . ابانا ملكنا لاجل اسمك العظيم ولاجل ابائنا الذين اتكلوا عليك وعلمتهم فرائض الحياة ليعملوا حسب مشيئتك بقلبٍ سليم . هكذا تحنن علينا يا ابانا الاب الرحمن . يارحوم ارحمنا واعطنا فهماً لنفهم وندرك . ونطيع . ونتعلم ونعلم . ونحفظ . ونعمل . وتثبت كلام تعليم شريعتك بمحبة . وانر اعيننا بشريعتك . وعلق قلبنا بوصاياك . ووحد قلبنا لنحب ونهاب اسمك لكي لا نخجل ولا نعثر الى الدهر والابد . لاننا على اسمك المقدس والعظيم والجبار والمهيب اتكلنا . لنبتهج ونفرح بخلاصك . يا رب الهنا لا تدع رحمتك وافضالك الكثيرة تتركنا الى الابد . سلاه . اسرع وامنحنا بركةً وسلاماً عاجلاً من اربع زوايا الارض . واكسر نير الامم من عنقنا . واذهب بنا سريعاً قياماً الى ارضنا . لانك انت اله تفعل الخلاص . واخترتنا من كل شعب ولسان وقربتنا يا ملكنا لاسمك العظيم بمحبة لنشكرك ونوحدك ونهاب ونحب اسمك. مبارك انت يارب الذي اختارشعبه اسرائيل بمحبة.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב. בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם. מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם. אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם. וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם. לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם. אֹתָם. אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם. אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם. אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם. וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים. אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם. אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

והחזן לבדו יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת:

اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد

(بصوتٍ منخفضٍ) مبارك اسم مجد ملكوته الى الدهر والابد

فتحب الرب الهك من كل قلبك . ومن كل نفسك . ومن كل قوتك : ولتكن هذه الكلمات التي انا اوصيك بها اليوم على قلبك : وقصها على اولادك . وتكلم بها حين تجلس في بيتك . وحين تمشي في الطريق . وحين تنام . وحين تقوم : واربطها علامةً على يدك . ولتكن عصائب بين عينيك : واكتبها على قوائم ابواب بيتك وعلى ابوابك .

فاذا سمعتم لوصاياي التي انا اوصيكم بها اليوم لتحبوا الرب الهكم وتعبدوه من كل قلوبكم . ومن كل انفسكم : اعطي مطر ارضكم في حينه المبكر والمتأخر فتجمع حنطتك وخمرك وزيتك : واعطي لبهائمك عشباً في حقلك فتاكل انت وتشبع : فاحترزوا من ان تغوى قلوبكم . فتزيغوا وتعبدوا آلهة اخرى وتسجدوا لها : فيحمى غضب الرب عليكم ويغلق السماء فلا يكون مطر ولا تعطي الارض غلتها فتبيدون سريعاً عن الارض الجيدة التي يعطيكم الرب اياها . فضعوا كلماتي هذه على قلوبكم ونفوسكم واربطوها علامةً على ايديكم ولتكن عصائب بين عيونكم : وعلموها لاولادكم متكلمين بها حين تجلسون في بيوتكم . وحين تمشون في الطريق . وحين تنامون . وحين تقومون . واكتبها على قوائم ابواب بيتك وعلى ابوابك .

لكي تكثر ايامك وايام اولادك على الارض التي اقسم الرب لآبائك ان يعطيهم اياها كايام السماء على الارض .

وكلم الرب موسى قائلاً : كلم بني اسرائيل وقل لهم ان يصنعوا لهم اهداباً في اذيال ثيابهم في اجيالهم ويجعلوا على هدب الذيل عصابةً من اسمانجوني : فتكون لكم هدباً فترونها وتذكرون كل وصايا الرب وتعملونها ولا تطوفون وراء قلوبكم واعينكم التي انتم فاسقون وراءها : لكي تذكروا وتعملوا كل وصاياي وتكونوا مقدسين لالهكم : انا الرب الهكم الذي اخرجكم من ارض مصر ليكون لكم الهاً . انا الرب الهكم .

(الحزّان وحده) الله الهكم حق

אֱמֶת . וְיַצִּיב . וְנָכוֹן . וְקַיָּם . וְיָשָׁר . וְנֶאֱמָן . וְאָהוּב . וְחָבִיב . וְנֶחְמָד .
וְנָעִים . וְנוֹרָא . וְאַדִּיר . וּמְתֻקָּן . וּמְקֻבָּל . וְטוֹב . וְיָפֶה .
הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ . צוּר
יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ . לְדֹר וָדֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ
וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת : וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים וְנֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד
וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים . עַל אֲבוֹתֵינוּ עָלֵינוּ . וְעַל בָּנֵינוּ . וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ .
וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ : עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים
דָּבָר טוֹב וְקַיָּם . בֶּאֱמֶת וּבֶאֱמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר : אֱמֶת שָׁאַתָּה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ . גּוֹאֲלֵנוּ
גֹּאֵל אֲבוֹתֵינוּ . צוּרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ . פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא
שְׁמֶךָ . וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ סֶלָה :

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ . וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד
אַפְסֵי אָרֶץ : אֱמֶת אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ
יָשִׂים עַל לִבּוֹ : אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ . וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב
רִיבָם לְאָבוֹת וּבָנִים : אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן .
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ : אֱמֶת מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ . מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ . כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ . וּבְכוֹרְךָ
יִשְׂרָאֵל גָּאָלְתָּ . וְיַם סוּף לָהֶם בָּקַעְתָּ . וְזֵדִים טִבַּעְתָּ . וִידִידִים עָבְרוּ יָם .
וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר : עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים
וְרוֹמְמוּ לָאֵל . וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת . שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת . בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת . לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם . רָם וְנִשָּׂא . גָּדוֹל גִּבּוֹר וְנוֹרָא . מַשְׁפִּיל
גֵּאִים עֲדֵי אָרֶץ . מַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים עַד מָרוֹם . מוֹצִיא אֲסִירִים פּוֹדֶה עֲנָוִים
עוֹזֵר דַּלִּים . הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו . תְּהִלּוֹת לָאֵל
עֶלְיוֹן גּוֹאֲלָם בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ . מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם : מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ . מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ
נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא : שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
וְנֶאֱמַר גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל

حق . ويقين . ومقرر . وثابت . ومستقيم . وامين . ومحبوب . وعزيز . وشهي . ولذيذ . ومهيب . وشديد . ومرتب . ومقبول . وحسن . وجميل هذا الكلام لنا الى الدهر والابد . حقاً ان الاله الابدي هو ملكنا . صخر يعقوب . ترس خلاصنا . هو ثابت من جيل الى جيل . واسمه ثابت . وكرسيه راسخ . وملكوته وحقه ثابتان الى الابد . وكلامه حي وثابت وامين وشهي الى الابد ودهر الدهور . لآبائنا ولنا ولبنينا ولاجيالنا ولكل اجيال نسل اسرائيل عبيدك . في الاعصار السالفة والاخيرة هو كلام حسن وثابت . بحق وامانة . هو فرض لا يزول . حقاً انك انت هو الرب الهنا واله آبائنا . ملكنا وملك آبائنا . مخلصنا ومخلص آبائنا . صخرنا وصخر فرجنا . فادينا ومنجينا . منذ الازل اسمك . وليس لنا بعد اله غيرك . سلاه .

انت عون لآبائنا منذ الازل . ترس ومخلص لهم ولابنائهم بعدهم في كل جيل وجيل . مجلسك في اعالي الكون . واحكامك وعدالتك الى اقاصي الارض . حقاً . طوبى للرجل الذي يسمع لوصاياك . ويضع في قلبه شريعتك وكلامك . حقاً انك انت سيد لشعبك . وملك جبار يخاصم مخاصميهم للآباء والبنين . حقاً انك انت الاول والآخر . وليس لنا ملك فادٍ ومخلص سواك . حقاً قد خلصتنا من مصر يارب الهنا . وفديتنا من بيت العبودية وقتلت كل ابكارهم . وخلصت بكرك اسرائيل . وشققت لهم بحر سوف واغرقت المستكبرين . والاعزاء عبروا البحر . واما المضايقون فغمرتهم المياه حتى لم يبق منهم واحد . لذلك قد سبح المحبوبون ومجدوا الرب . والاعزاء وضعوا مزامير ونشائد وتسابيح . بركات وتشكرات للملك . اله حي دائم سامٍ رفيع عظيم جبار مهيب . مخفض المتكبرين للارض . ورافع المتضعين الى العلى . مطلق الاسرى . وفادي الودعاء ومساعد المساكين . المستجيب لشعبه اسرائيل وقت صراخهم اليه . حمداً للاله العلي مخلصهم . مبارك هو ثم مبارك . موسى وبنو اسرائيل رتلوا لك نشيداً بفرحٍ عظيم وقالوا جميعاً « من مثلك بين الآلهة يا رب . من مثلك معتزاً في القداسة . مخوفاً بالتسابيح صانعاً عجائب ». وقد انشد الذين نجوا نشيداً جديداً لاسمك العظيم على شاطىء البحر . وكلهم سويةً شكروا واعترفوا بملكك وقالوا « الرب يملك الى الدهر والابد » . وقيل « فادينا رب الجنود اسمه قدوس اسرائيل » . مبارك انت يا رب الذي خلصت اسرائيل

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בשבת תשובה אומרים זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ (בקיץ מוֹרִיד הַטָּל. בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם). מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בשבת תשובה אומרים מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמָן זוֹכֵר יְצוּרָיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

כשחוזר שליח צבור אומר:

נַקְדִּישָׁךְ וְנַעֲרִיצָךְ כְּנוֹעַם שִׂיחַ סוֹד שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדֻשָּׁה. וְכֵן כָּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ: עד כאן

אַתָּה קָדוֹשׁ. וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ. בשבת תשובה אומרים הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

يا رب افتح شفتي فيخبر فمي بتسبيحك

مبارك انت يا رب الهنا واله آبائنا . اله ابرهيم . اله اسحق . اله يعقوب . الاله العظيم الجبار المهيب . اله عليّ . الصانع افضالاً حسنة . مالك الكل . وذاكر فضائل الآباء . والآتي بمخلص بمحبة لابناء ابنائهم لاجل اسمه .

(في ايام التوبة) اذكرنا للحياة . يا ملكاً يسر بالحياة . اكتبنا في سفر الحياة . لاجلك ايها الاله الحي .

ملك معين مخلص وترس . مبارك انت يا رب ترس ابرهيم

انت جبار يا رب الى الابد . انت محيي الاموات . وقادر على الخلاص . (في الصيف — المنزل الندى . في الشتاء — الآمر الريح ان تهب والمطر ان ينزل) . المعيل الحياة باحسان المحيي الاموات براحم جزيلة . العاضد الساقطين . الشافي المرضى . المطلق الاسرى . والمثبت ايمانه للنائمين تحت التراب . من مثلك ذا اعمالٍ عظيمة ومن يشبهك . ملك يميت ويحيي . وينبت خلاصاً .

(في ايام التوبه) من مثلك ايها الاب الرحمن . الذي يذكر مخلوقاته برحمةٍ للحياة .

وامين انت لتحيي الاموات . مبارك انت يا رب محيي الاموات .

تقال عند تكرار العاميدة

نقدسك ونوقرك حسب انغام نطق محفل السرافيم المقدسين الذين يثلثون لك القداسة لانه هكذا مكتوب على يد نبيك « وهذا نادى ذاك وقال قدوس قدوس قدوس رب الجنود . مجده ملء كل الارض » ومقابلها تسبح وتقول « مبارك مجد الرب من مكانه » . ومكتوب في كلامك المقدس قائلاً « يملك الرب الى الابد . الهك يا صهيون الى دورٍ فدور هللويا .

انت قدوس واسمك قدوس . والمقدسون يسبحونك في كل يوم . سلاه . مبارك انت يا رب الاله المقدس . (في ايام التوبة) الملك المقدس .

יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ. כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לוֹ. כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ. בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינָי. וּשְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת. לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וְלֹא נְתַתּוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ לְעוֹבְדֵי אֱלִילִים. גַּם בִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עֲרֵלִים. כִּי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל נְתַתּוֹ בְּאַהֲבָה. לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בָּחָרְתָּ:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וְהַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. שַׂמֵּחַ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה. וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

בראש חדש אומרים אֱלֹהֵינוּ - יַעֲלֶה בדף ס״ג

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּחְפֹּץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא. לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ.

ليفرح موسى بنصيبه الذي اعطي له لانك دعوته عبداً اميناً . ووضعت فوق راسه اكليل الفخر عند ما وقف امامك على جبل سينا وانزل بيده اللوحين الحجريين المكتوبة فيهما وصية حفظ السبت وهكذا مكتوب بشريعتك .

« فيحفظ بنو اسرائيل السبت ليصنعوا السبت في اجيالهم عهداً ابدياً هو بيني وبين اسرائيل علامة الى الابد . لانه في ستة ايام صنع الرب السماء والارض وفي اليوم السابع استراح وتنفس » (خر ٣١ : ١٦ و١٧) .

ولم تعطه يا رب الهنا الى امم البلاد الاخرى . ولم تورثه يا ملكنا لعبدة الاوثان . فلا تسكن في راحته الغلف ايضاً . لانك اعطيته لشعبك اسرائيل بمحبة . لنسل يعقوب الذي اخترته .

ليفرح بملكوتك حافظو السبت والذين يسمونه تنعماً . شعب يقدس اليوم السابع فيشبع جميعهم ويتنعمون من خيرك . وقد سررت باليوم السابع وقدسته وبهجة الايام دعوته . تذكاراً لاعمال الخليقة في الابتداء .

الهنا واله آبائنا . ارضَ براحتنا وقدسنا بوصاياك . واجعل حصتنا بشريعتك اشبعنا من جودك . وفرح انفسنا بخلاصك . وطهر قلبنا لنعبدك بالحق واورثنا يا رب الهنا سبتك المقدس بمحبة ورضى . فيستريح فيه كل اسرائيل الذي يقدس اسمك . مبارك انت يا رب مقدس السبت .

ارض يا رب الهنا . عن شعبك اسرائيل . وعن صلاتهم واعدِ الخدمة الدينية الى محراب بيتك . واقبل بمحبةٍ ورضى محرقات اسرائيل وصلاتهم عاجلاً . ولتكن عبادة اسرائيل شعبك لرضىً دائماً .

في اول الشهر يقولون هنا « الهنا واله آبائنا » في صحيفة ٦٣

وانت بحسب مراحمك الجزيلة تسر بنا وترضى عنا . فتنظر اعيننا رجوعك لصهيون برحمة . مبارك انت يا رب الذي يرجع سكينته لصهيون .

نشكرك لانك انت هو الرب الهنا واله آبائنا الى الدهر والابد . صخرنا صخر حياتنا وترس خلاصنا . انت هو الى جيل فجيل نشكرك ونحدث بحمدك . لاجل حياتنا المسلمة بيدك

וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ . וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ . וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ . שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם : הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ . הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ . כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ :

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ . שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר . יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית . בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ . עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ . כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְחָנֵּנוּ . וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ . לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ . וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאָנוּ מוֹדִים לָךְ . בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת :

בשבת חנוכה אומרים כאן עַל הַנִּסִּים בדף כ"ד

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָּמִיד שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד . וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה :

בשבת תשובה אומרים וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ :

וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

בחזרה שליח צבור אומר

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ . הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו הַכֹּהֲנִים . עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר : יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ : יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם : וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם :

טוב לאמר כאן תפלה זו

אל נא קרב תשועת מצפיך	(ר"ת אנק"תם)
פחדך סר תוציאם ממאסר	(ר"ת פס"תם)
פדה סועים פקח סומים ישעך מצפים	(ר"ת פספס"ים)
דלה יוקשים וקבץ נפוצים סמוך יי מפלתנו	(ר"ת דיונס"ים)

وعلى ارواحنا المودوعة عندك وعلى معجزاتك التي كل يوم معنا . وعلى عجائبك وخيراتك التي هي في كل وقت . في المساء والصباح والظهر . ياصالح فان مراحمك لا تنتهي. يا رحوم فان افضالك لا تنقطع . فاننا منذ الازل وضعنا املنا فيك .

للجمهور

نشكرك لانك انت هو الرب الهنا واله آبائنا واله كل البشر . خالقنا وخالق كل شيء في البدء . لاسمك العظيم والمقدس البركات والتشكرات لانك احييتنا وثبتنا . هكذا تحيينا وترأف بنا وتجمع المشتتين منا الى دور قدسك لنحفظ فرائضك ولنعمل مرضاتك ونعبدك بقلبٍ سليم . لهذا نحن نشكرك . مبارك اله التشكرات

في الخانوكة يقولون هنا « نشكرك ايضاً على المعجزات » في صحيفة ٦٤

وعلى كل هذه ليتبارك ويتعالَ ويرتفع اسمك دائماً . ملكنا الى الدهر والابد . وجميع الاحياء تشكرك . سلاه .

(في ايام التوبة) واكتب حياة سعيدة لبني عهدك

وليمدحوا ويباركوا اسمك العظيم . حقاً الى الدهر . لانه حسن . اله فرجنا وعوننا الى الابد هو الاله الصالح . مبارك انت يا رب الذي اسمك حسن . وبك يليق الشكر .

عند تكرار العاميده يقول الحزان

الهنا واله آبائنا . باركنا بالبركة المثلثة في الشريعة المكتوبة على يد عبدك موسى التي كانت تقال من فم هرون واولاده كهنة شعبك المقدسين . كما قيل « يباركك الرب ويحرسك : يضيء الرب بوجهه عليك ويرأف بك . يرفع الرب وجهه عليك ويمنحك سلاماً . فيجعلون اسمي على بني اسرائيل وانا اباركهم » .

يستحسن البعض تلاوة هذه الصلاة هنا

اللهم قرّب خلاص الذين ينظرون اليك :
قد زال الخوف . اخرجهم من الاسر :
افدِ المضطربين . افتح العمي الذين يترقبون خلاصك :
انشل العاثرين . واجمع المبددين . واعضد يا الله سقوطنا :

שִׂים שָׁלוֹם. טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. תּוֹרָה וְחַיִּים. אַהֲבָה וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ. וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם:

בשבת תשובה אומרים:

וּבְסֵפֶר חַיִּים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת. נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: עד כאן

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם אָמֵן:

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. יִהְיוּ כְּמוֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְיָ דּוֹחֶה: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא בְרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

אחר חזרת העמידה ש"צ אומר קדיש תתקבל בדף ע"ח וקודם שמוציאים ס"ת אומרים:

אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ. אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים יְיָ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ:

יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבֹתֵינוּ. אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל יִטְּשֵׁנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ. וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ. וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם: וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ:

امنحنا سلاماً وخيراً وبركةً وحياةً ونعمةً واحساناً ورحمةً ولجميع شعبك اسرائيل. باركنا يا ابانا جميعنا سويةً بنور وجهك . لانه بنور وجهك يا رب الهنا قد اعطيتنا شريعةً وحياةً . محبةً وفضلاً . احساناً ورحمةً . بركةً وسلاماً . ليكن حسناً في عينيك ان تباركنا وتبارك كل شعبك اسرائيل بكثرة عزٍ وسلام .

(في ايام التوبة)

وفي سفر الحياة والبركة والسلام والقوت الجيد والفرج والتعزية والاحكام الحسنة لنذكر ونكتب امامك نحن وجميع شعبك اسرائيل لحياةٍ سعيدة وسلام .

مبارك انت يا رب المبارك شعبه اسرائيل بالسلام آمين .

لتكن اقوال فمي وفكر قلبي مرضية امامك يا رب . صخرتي وفاديَّ .

يا الهي احفظ لساني من الشر . وشفتيَّ من كلام الغش ولتصمت نفسي للذين يلعنونني . ولتكن نفسي كالتراب مع الجميع . افتح قلبي لشريعتك . فتتبع روحي وصاياك . وابطل عاجلاً مشورة كل الذين يقومون علي للشر . وخيب افكارهم . ليكونوا عصافة قدام الريح وملاك الرب داحرهم . اعمل لاجل اسمك . اعمل لاجل يمينك . اعمل لاجل شريعتك . اعمل لاجل قداستك . ولكي تخلص احباءَك . خلصني بيمينك واستجب لي . لتكن اقوال فمي وفكر قلبي مرضية امامك يا رب . صخرتي وفاديَّ .

ليت الصانع سلاماً في سمواته يصنع براحمه سلاماً لنا . ولكل اسرائيل . وقولوا آمين .

بعد اعادة العاميدة يقول الحزان قديش تتقبل في صحيفة ٧٨ . ثم قبل اخراج السفر يقولون

انت أعلنت ليعلم الكل ان الرب هو الله . وليس بعد سواه . « لا مثيل لك بين الآلهة يا رب ولا مثل اعمالك (مز ٨٦ : ٨) .

ليكن الرب الهنا معنا كما كان مع آبائنا فلا يتركنا ولا يرفضنا . خلص شعبك . وبارك ميراثك وارعهم واحملهم الى الابد . وعند ارتحال التابوت كان موسى يقول قم يا رب فلتتبدد اعداؤك ويهرب مبغضوك من امامك (عد ١٠ : ٣٥) . قم يا رب الى راحتك انت وتابوت عزك : كهنتك يلبسون البر واتقياؤك يرنمون : من اجل داود عبدك لا ترد وجه مسيحك (مز ١٣٢ : ٨ ــ ١٠) .

זוהר פרשת ויקהל

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא. בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ לְעָלַם. וּפֻרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ. לְאַמְטוּיֵא לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ. וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּ. וְלֶהֱוֵא אֲנָא עַבְדָּךְ פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל דִּילִי. וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא. וּמַלְכוּתָא דִילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ מִן קַמֵּהּ דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא דִקְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ יַקִּירָא קַדִּישָׁא אֲנָא אֵמַר תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָךְ. (וְתִיהַב לִי בְּנִין דִּכְרִין דְּעַבְדִין רְעוּתָךְ.) וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם. אָמֵן:

ואחר כך יש אומרים פסוק זה

צְאֶינָה וּרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה־לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ:

ומוציאים ס״ת ויאמר השליח צבור

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה. וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם:

בָּרוּךְ הַמָּקוֹם בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ שְׁמוֹ:

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו: והקהל אומר

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֵין קָדוֹשׁ כַּייָ כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ. וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְיָ. וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ: תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ. וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ. וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל:

زوهر . پراشة ويقهل

مبارك اسم سيد الكون . ليكن مبارك تاجك وعرشك . ليكن رضاك على شعبك اسرائيل الى الابد . اظهر خلاص يمينك لشعبك اسرائيل في بيت مقدسك . تعطف علينا من جود نورك . اقبل صلواتنا برحمة . لتكن ارادة من لديك ان تطول ايام حياتنا بسعادة . ولاكن انا معدود من زمرة الابرار لكي ترحمني وتحفظ كل مالي ولشعبك اسرائيل . انت تطعم الجميع انت معيل الجميع . انت حاكم على الجميع . انت حاكم على الملوك . والملك هو لك . انا عبد للقدوس . ليكن مباركاً . الذي امامه وامام شريعته اسجد في كل آن وآن . انا لا اضع رجائي بانسان . ولا اتوكل على الملائكة الاعلى الاله السماوي الذي هو اله حقيقي . وشريعته حقيقية . وانبياؤه حقيقيون . ذو اعمال حسنة . واعمال حق كثيرة . فعليه التي رجائي ولاسمه القدوس والعزيز اقدم تسابيح . لتكن مشيئتك يا رب ان تفتح قلبي لشريعتك (وتمنحني بنين يعملون مرضاتك) . وتتم طلبات قلبي . وقلب كل شعبك اسرائيل للخير والحياة والسلام . آمين .

يقول البعض هذه الآية

اخرجن يا بنات صهيون وانظرن الملك سليمان بالتاج الذي توجته به امه في يوم عرسه وفي يوم فرح قلبه (نش ٣ : ١١) .

يخرجون السفر ثم يقول الحزان

لان من صهيون تخرج الشريعة . وكلام الرب من باورشليم

مبارك الاله الحاضر في كل مكان . مبارك الذي اعطى الشريعة لشعبه اسرائيل مبارك هو . ومبارك اسمه .

طوبى للشعب الذي له هكذا طوبى للشعب الذي الرب الهه

عظموا الرب معي ولنعلِّ اسمه معاً (والشعب يقول)

علوا الرب الهنا واسجدوا عند موطىء قدميه . قدوس هو. علوا الرب الهنا واسجدوا في جبل قدسه . لان الرب الهنا قدوس : ليس قدوس مثل الرب . لان ليس غيرك . وليس صخرة مثل الهنا : لانه من هو اله غير الرب . ومن هو صخرة سوى الهنا : بناموس اوصانا موسى . ميراثاً لجماعة يعقوب : هي شجرة الحياة لممسكيها . والمتمسك بها مغبوط : طرقها طرق نعم وكل مسالكها سلام : سلامة جزيلة لمحبي شريعتك وليس لهم معثرة .

יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן . יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם : כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא . הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ : הַכֹּל תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים . וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה :

ומגביה ספר תורה ומראה הכתב לעם ואומר

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה . מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב : הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ :

וקורא כהן ולוי וחמשה מישראל בפרשת השבוע ואם יש שמחה אפשר להוסיף על העולים

העולה אומר יְיָ עִמָּכֶם : החזן עונה יְבָרֶכְךָ יְיָ : העולה אומר בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ : החזן והקהל עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

העולה חוזר ואומר בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים . וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

אחר קריאת התורה העולה אומר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרָתוֹ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

ואומר שליח צבור קדיש לעילא בדף נ"ה ואחר כך עולה המפטיר

וקודם שיקרא ההפטרה יברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים . וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם . הַנֶּאֱמָנִים בֶּאֱמֶת :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה . וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ . וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ . וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וְהַצֶּדֶק :

אחר ההפטרה יאמר

גּוֹאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ . קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים . צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת . הָאֵל הַנֶּאֱמָן . הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה . הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק : נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן (וְרַחֲמָן) אָתָּה . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו :

زوهر . براشة ويقهل

مبارك اسم سيد الكون . ليكن مبارك تاجك وعرشك . ليكن رضاك على شعبك اسرائيل الى الابد . اظهر خلاص يمينك لشعبك اسرائيل في بيت مقدسك . تعطف علينا من جود نورك . اقبل صلواتنا برحمة . لتكن ارادة من لديك ان تطول ايام حياتنا بسعادة . ولاكن انا معدود من زمرة الابرار لكي ترحمني وتحفظ كل مالي ولشعبك اسرائيل . انت تطعم الجميع انت معيل الجميع . انت حاكم على الجميع . انت حاكم على الملوك . والملك هو لك . انا عبد للقدوس . ليكن مباركاً . الذي امامه وامام شريعته اسجد في كل آن وآن . انا لا اضع رجائي بانسان . ولا اتوكل على الملائكة الاعلى الاله السماوي الذي هو اله حقيقي . وشريعته حقيقية . وانبياؤه حقيقيون . ذو اعمال حسنة . واعمال حق كثيرة . فعليه التي رجائي ولاسمه القدوس والعزيز اقدم تسابيح . لتكن مشيئتك يا رب ان تفتح قلبي لشريعتك (وتمنحني بنين يعملون مرضاتك) . وتتم طلبات قلبي . وقلب كل شعبك اسرائيل للخير والحياة والسلام . آمين .

يقول البعض هذه الآية

اخرجن يا بنات صهيون وانظرن الملك سليمان بالتاج الذي توجته به امه في يوم عرسه وفي يوم فرح قلبه (نش ٣ : ١١) .

يخرجون السفر ثم يقول الحزان

لان من صهيون تخرج الشريعة . وكلام الرب من اورشليم

مبارك الاله الحاضر في كل مكان . مبارك الذي اعطى الشريعة لشعبه اسرائيل مبارك هو . ومبارك اسمه .

طوبى للشعب الذي له هكذا طوبى للشعب الذي الرب الهه

عظموا الرب معي ولنعلّ اسمه معاً (والشعب يقول)

علوا الرب الهنا واسجدوا عند موطىء قدميه . قدوس هو. علوا الرب الهنا واسجدوا في جبل قدسه . لان الرب الهنا قدوس : ليس قدوس مثل الرب . لان ليس غيرك . وليس صخرة مثل الهنا : لانه من هو اله غير الرب . ومن هو صخرة سوى الهنا : بناموس اوصانا موسى . ميراثاً لجماعة يعقوب : هي شجرة الحياة لممسكيها . والمتمسك بها مغبوط : طرقها طرق نعم وكل مسالكها سلام : سلامة جزيلة لمحبي شريعتك وليس لهم معثرة .

יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן . יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם : כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא . הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ : הַכֹּל תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים . וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה :

ומגביה ספר תורה ומראה הכתב לעם ואומר

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה . מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב : הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ :

וקורא כהן ולוי וחמשה מישראל בפרשת השבוע ואם יש שמחה אפשר להוסיף על העולים

העולה אומר יְיָ עִמָּכֶם : החזן עונה יְבָרֶכְךָ יְיָ : העולה אומר בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ : החזן והקהל עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

העולה חוזר ואומר בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים . וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

אחר קריאת התורה העולה אומר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרָתוֹ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

ואומר שליח צבור קדיש לעילא בדף נ״ה ואחר כך עולה המפטיר

וקודם שיקרא ההפטרה יברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים . וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם . הַנֶּאֱמָנִים בֶּאֱמֶת :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה . וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ . וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ . וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וְהַצֶּדֶק :

אחר ההפטרה יאמר

גּוֹאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ . קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים . צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת . הָאֵל הַנֶּאֱמָן . הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה . הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק : נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן (וְרַחֲמָן) אָתָּה . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו :

الرب يعطي عزاً لشعبه الرب يبارك شعبه بسلام : اني باسم الرب انادي . اعطوا عظمة لالهنا : جميعكم اعطوا عزاً لله . واعطوا مجداً للشريعة .

يرفع السفر امام الشعب ويقول

وهذه هي الشريعة التي وضعها موسى امام بني اسرائيل : بشريعةٍ اوصانا موسى . ميراثاً لجماعة يعقوب : الله طريقه كامل . قول الرب نقي . ترس هو لجميع المحتمين به

يقراء كاهن ولاوي وخمسة اسرائيليين بفصل الاسبوع من التوراة (١). وان وجد فرح امكن زيادة عدد المدعوين

(المدعو) الله معكم . (الحزان) ليباركك الله . (المدعو) باركوا الرب المبارك (الحزان والشعب) مبارك الرب المبارك الى الدهر والابد . (المدعو) مبارك الرب المبارك الى الدهر والابد . مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي اختارنا من بين كافة الشعوب واعطانا شريعته . مبارك انت يا رب المعطي الشريعة .

بعد قراءة السفر يقول المدعو

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي أعطى شريعته شريعة حق وغرس فينا حياةً ابدية . مبارك انت يا رب العاطي الشريعة .

وعند انتهاء القراءة يقال قديش لعيلا في صحيفة ٥٥ . ثم يدعى المفطير

وقبل قراءة الهفطارة يقول المفطير

مبارك انت يا رب الهنا . ملك العالم الذي اختار انبياءً صالحين . ورضي بكلامهم الذي نطق بالحق : مبارك انت يا رب . الذي اختار التوراة . وموسى عبده . واسرائيل شعبه . وانبياء الحق والبر .

يقال بعد الهفطارة

فادينا رب الجنود اسمه قدوس اسرائيل (اش ٤٧ : ٤)

مبارك انت يا الله الهنا ملك العالم . صخر العالمين . البار في كل الاجيال . الاله الامين . الذي يقول ويفعل . يتكلم ويتمم . لان كل كلامه حق وعدل : امين انت يا رب الهنا . وكلامك امين . ان كلمة واحدة من كلامك لن ترجع فارغة . لانك يا الله ملك امين انت . مبارك انت يا رب الاله الامين بكل كلامه .

---

(١) راجع جدول البراشوت والهفطاروت في آخر الكتاب

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ. וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ. וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ. עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֵׁב זָר. וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

עַל־הַתּוֹרָה. וְעַל־הָעֲבוֹדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדֻשָּׁה. וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל־הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ. יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

השׁ״ץ מכריז כאן לקהל בעניני הצבור

החכם או ממלא מקומו לוקח ס״ת בידו ועומד על התיבה ומברך. כל הקהל עומדים

ברכה למלך ולממשלה

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים. וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. וּמַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה. הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ. וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ. וְיִשְׁמוֹר. וְיִנְצוֹר. וְיַעֲזוֹר. וִירוֹמֵם. וִיגַדֵּל. וִינַשֵּׂא. לְמַעְלָה לְמָעְלָה. לַאֲדוֹנֵנוּ הַמֶּלֶךְ אוֹ הַשָּׁלְטָן .... ירום הודו (וּלְכָל אַנְשֵׁי הַשְּׂרָרָה.)

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו. יִשְׁמְרֵהוּ וִיחַיֵּהוּ. וּמִכָּל צָרָה וָנֶזֶק יַצִּילֵהוּ. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו. יָרִים וְיַגְבִּיהַּ כּוֹכַב מַעֲרַכְתּוֹ וְיַאֲרִיךְ יָמָיו עַל מַמְלַכְתּוֹ. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו. יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו וּמַנְהִיגָיו רַחֲמָנוּת. לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לָבֶטַח. וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

ברכה לקהל

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם. יִצְחָק. וְיַעֲקֹב וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְדָוִד וּשְׁלֹמֹה. וְכָל הַקְּהִלּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת וְהַטְּהוֹרוֹת. הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים. הֵם וּבְנֵיהֶם. וּנְשֵׁיהֶם.

ارحم صهيون لانها بيت حياتنا . وخلص الكئيبة النفس عاجلاً في ايامنا . مبارك انت يا رب . المفرح صهيون ببنيها .

فرحنا يا رب الهنا بمجيء ايليا النبي عبدك . وبملكوت بيت داود مسيحك . ليأتِ عاجلاً فتفرح قلوبنا . لا تدع غريباً يجلس على كرسيه والاخرين يرثوا مجده . لانك حلفت له باسمك القدوس ان لن ينطفىء نوره الى الدهر والابد . مبارك أنت يا رب . مجن داود .

لاجل التوراة . والعبادة . والانبياء . ويوم السبت هذا الذي اعطيتنا يا رب الهنا للقداسة والراحة . للمجد والافتخار . لاجل كل هذه نشكرك يا رب الهنا ونباركك . ليكن اسمك مباركاً بفم كل حي دائماً للدهر والابد . مبارك أنت يا رب . المقدس السبت.

الحزان يوعظ ويعلن عما يخص الشعب هنا

ياخذ الحاخام او من ينوب عنه السفر بيده ويقف في المنبر ويقول البركة الآتية والشعب واقف

(دعاء للملك والحكومة)

المعطي خلاصاً للملوك . وسلطةً للامراء . الذي ملكوته ملكوت ابدي . المنقذ عبده داود من السيف السوء (مز ١٤٤ : ١٠) . الجاعل في البحر طريقاً وفي المياه القوية مسلكاً (اش ٤٣ : ١٦) هو يبارك ويحفظ . ويحمي . ويعين . ويعلي . ويعظم ويرفع لاعلى الدرجات . سيدنا جلالة الملك او السلطان المعظم . . . . زاد جلاله . (وكافة رجال الحكومة)

الملك الاعظم . ملك الملوك بمراحمه يحفظه . ويحييه . ويخلصه من كل ضيقة وضرر . الملك الاعظم ملك الملوك بمراحمه يرفع ويعلي نجمه . ويمنحه عمراً طويلاً على مملكته . الملك الاعظم ملك الملوك بمراحمه ينجحه في كل اعماله . الملك الاعظم ملك الملوك بمراحمه يضع في قلبه وفي قلوب مشيريه ورؤساءه ومدريه الرحمة ليصنع خيراً معنا ومع كل اسرائيل اخواتنا . ليأتِ يهوذا الفرج في ايامه وفي ايامنا . واسرائيل يسكن في طمأنينة ويأتِ فادٍ لصهيون . لتكن ارادة الهية هكذا . لنقول آمين .

دعاء للشعب

الذي بارك آباءنا ابرهيم اسحق ويعقوب وموسى وهرون وداود وسليمان وجميع الجماعات المقدسة والطاهرة : هو يبارك الشعب المقدس هذا كباراً وصغاراً هم واولادهم ونساءهم

וְתַלְמִידֵיהֶם. וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם: מַלְכָּא דְעָלְמָא הוּא יְבָרֵךְ יַתְכוֹן. וְיִזַכֶּה יַתְכוֹן. וְיִשְׁמַע בְּקָל צְלוֹתְכוֹן. תִּתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן מִכָּל צָרָה וְעָקְתָא. וִיהֵא מֵמְרָא דַייָ בְּסַעְדְּכֶם. וְיָגֵן בַּעַדְכֶם. וְיִפְרוֹשׂ סֻכַּת שְׁלוֹמוֹ עֲלֵיכֶם. וְיִטַּע בֵּינֵיכֶם אַהֲבָה וְאַחֲוָה. שָׁלוֹם וְרֵיעוּת. וִיסַלֵּק שִׂנְאַת חִנָּם מִבֵּינֵיכֶם. וְיִשְׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צַוָּארֵיכֶם. וִיקַיֵּם בָּכֶם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב. יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים. וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם. (בשבת תשובה אומרים וְיִכְתָּבְכֶם הָאֵל בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים.) וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

בשבת שלפני ראש חדש אומר שליח צבור

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. לְכוֹנֵן אֶת בֵּית חַיֵּינוּ. וּלְהָשִׁיב שְׁכִינָתוֹ לְתוֹכוֹ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. לְרַחֵם עַל פְּלֵיטָתֵינוּ. וְלַעֲצוֹר הַמַּגֵּפָה. וְהַמַּשְׁחִית. וְהַחֶרֶב. וְהָרָעָב. וְהַשֶּׁבִי. וְהַבִּזָּה. מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. לְקַיֵּם לָנוּ אֶת כָּל חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל. הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם. בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת. בְּשׂוֹרוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת. מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. וְאִמְרוּ אָמֵן:

בשבת שלפני חדש אב במקום יהי רצון ש"צ אומר

מְחַדֵּשׁ חֳדָשִׁים. יְקַבֵּץ קְדוֹשִׁים: אֲנָשִׁים וְנָשִׁים. לְעִיר הַבְּנוּיָה:
וְיָהּ זֶה הַחֹדֶשׁ. לְטוֹבָה יְחַדֵּשׁ: וְרָצוֹן יְצַו אֵל. רַב הָעֲלִילִיָּה:

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ וּמִמִּצְרַיִם גְּאָלָם הוּא יִגְאַל אוֹתָנוּ. וְיָשִׁיב בָּנִים לִגְבוּלָם בְּסִימָן טוֹב יְהֵא לָנוּ רֹאשׁ חֹדֶשׁ...... בְּיוֹם...... יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם. לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה. לִשְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת. וְלִבְשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת. וְלִגְשָׁמִים בְּעִתָּם. וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה. וְלִגְאֻלָּה קְרוֹבָה. וְאִמְרוּ אָמֵן:

وتلاميذهم وكل مالهم . ملك العالم يباركم وينقيكم . ويسمع صلواتكم . لتتخلصوا وتنجوا من كل ضيقة وشدة . وليكن كلام الله عضدكم . ويحامي عنكم . ويبسط خيمة سلامه عليكم . ويغرس بينكم المحبة والاخوية . السلام والصداقة . ويزيل من بينكم البغضة بدون سبب . ويكسر نير الامم من على اعناقكم . ويتمم فيكم الآية المكتوبة « الله اله آبائكم يزيد عليكم مثلكم الف مرة ويباركم كما كلمكم » (تث ١ : ١١). (في ايام التوبة ـ ويكتبكم الرب في سفر حياةٍ سعيدة) لتكن ارادة الهية هكذا . لنقول آمين .

في السبت الذي قبل اول الشهر يقول الحزان

لتكن ارادة من لدن اله السماء . لاقامة بيت حياتنا . ولتعود سكينته فيه عاجلاً في ايامنا . وقولوا آمين .

لتكن ارادة من لدن اله السماء . ليرحم بقيتنا . وليمنع الوباء والهلاك والسيف والجوع والسبي والنهب عنا وعن شعبه اسرائيل . وقولوا آمين .

لتكن ارادة من لدن اله السماء . ليثبت لنا كل علماء اسرائيل . هم ونساءهم واولادهم وتلاميذهم في كل محال مساكنهم . وقولوا آمين .

لتكن ارادة من لدن اله السماء . ان نسمع ونبشر بشائر حسنة . بشائر الفرج والتعازي من اربع جهات الارض . وقولوا آمين .

في السبت الذي قبل شهر آب يقول الحزان عوضاً عن « لتكن ارادة »

ليت المجدد الشهور يجمع المقدسين . رجالاً ونساءً في المدينة المبنية .

ليجدد الله هذا الشهر للخير . وليأمر الرب القادر في الاعمال بالقبول

الذي صنع المعجزات لآبائنا وخلصهم من مصر . يخلصنا ويرد البنين لتخومهم . ليكن لنا راس شهر . . . في يوم . . . ليجدده المقدس والمبارك لنا وشعبه اسرائيل . . ايما وجدوا للخير والبركة . للمسرة والفرح . للفرج والتعزية . للقوت والاعالة . لاخبار حسنة . وبشائر حسنة . ولامطار في اوانها . ولشفاءٍ تام . وخلاصٍ قريب . وقولوا آمين .

בשבת קודם הצום, חוץ מתשעה באב, וצום כפור, וצום אסתר, מכריז ש״צ יום התענית

אַחֵינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל שִׁמְעוּ. צוֹם הָרְבִיעִי (לי״ז בתמוז). הָעֲשִׂירִי (לי׳ בטבת) יִהְיֶה בְּיוֹם...... יַהֲפוֹךְ אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. כִּדְכְתִיב כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת צוֹם הָרְבִיעִי. וְצוֹם הַחֲמִישִׁי. וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְצוֹם הָעֲשִׂירִי. יִהְיֶה לְבֵית יְהוּדָה לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה וּלְמוֹעֲדִים טוֹבִים. וְהָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם אֱהָבוּ:

יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

ואומרים אַשְׁרֵי וּתְהִלָּה לְדָוִד בדף ע״ה ואחר כך

בָּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֵּר. לֹא נָפַל דָּבָר אֶחָד מִכֹּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב. אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ. כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל יִטְּשֵׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו. לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו. וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו. אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ: וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ. קְרוֹבִים אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: לֹא יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה. לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל הַכָּתוּב בּוֹ. כִּי אָז תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ וְאָז תַּשְׂכִּיל: הֲלֹא צִוִּיתִיךָ חֲזַק וֶאֱמָץ. אַל תַּעֲרֹץ וְאַל תֵּחָת. כִּי עִמְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ:

ואומר החזן והקהל בקול רם שני פעמים

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ומחזירים ספר תורה למקומו ואומרים מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ מז׳ כ״ט בדף צ״ח

וכשמכניסים ספר תורה להיכל החזן אומר

שׁוּבָה לִמְעוֹנָךְ. וּשְׁכֹן בְּבֵית מַאֲוָיָךְ. כִּי כָל פֶּה וְכָל לָשׁוֹן יִתְּנוּ הוֹד וְהָדָר לְמַלְכוּתָךְ: וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

ואומר החזן קדיש לעילא בדף נ״ה ומתפללים המוסף

في يوم السبت الواقع قبل الصوم في الاسبوع التالي ينبه عنه الحزان عدا عن صوم تسعة آب . وعيد الغفران واستير .

اخواتنا بيت اسرائيل اسمعوا ان الصوم الرابع (١٧ تموز) . العاشر (١٠ طبت) يكون في يوم . . . . ليبدله المقدس والمبارك بالابتهاج والفرح كما هو مكتوب « هكذا قال رب الجنود . ان صوم الشهر الرابع . وصوم الخامس . وصوم السابع . وصوم العاشر يكون لبيت يهوذا ابتهاجاً وفرحاً واعياداً طيبة فاحبوا الحق والسلام » (زك ٨ : ١٩) .

لتكن يا رب رأفتك علينا حسبما انتظرناك (مز ٣٣ : ٢٢)

ثم يقولون « طوبى وتسبيحة لداود » في صحيفة ٧٥ . ثم

مبارك الرب الذي اعطى راحةً لشعبه اسرائيل حسب كل ما تكلم به ولم تسقط كلمة واحدة من كل كلامه الصالح الذي تكلم به عن يد موسى عبده .

ليكن الرب الهنا معنا كما كان مع آبائنا فلا يتركنا ولا يرفضنا . ليميل بقلوبنا اليه لكي نسير في جميع طرقه ونحفظ وصاياه وفرائضه واحكامه التي اوصى بها آباءنا : وليكن كلامي هذا الذي تضرعت به امام الرب قريباً من الرب الهنا نهاراً وليلاً . ليقضي قضاء عبده وقضاء شعبه اسرائيل امر كل يوم في يومه . ليعلم كل شعوب الارض ان الرب هو الله وليس آخر (مل ١ ـ ٨ : ٥٦ ـ ٦٠) . لا يبرح سفر هذه الشريعة من فمك بل تلهج فيه نهاراً وليلاً لكي تحفظ للعمل حسب كل ما هو مكتوب فيه . لانك حينئذٍ تصلح طريقك وحينئذٍ تفلح : اما امرتك . تشدد وتشجع لا ترهب ولا ترتعب . لان الرب الهك معك حيثما تذهب (يش ١ : ٨ ـ ٩) .

يقول الحزان والشعب معاً بصوت عالٍ مرتين

يملك الرب الى الابد الهك يا صهيون الى دورٍ فدور هللويا (مز ١٤٦ : ١٠)

يردون السفر لمحله ويقولون « مزمور لداود . قدموا » مز ٢٩ في صحيفة ٩٨

عند ادخال السفر للهيكل يقول الحزان

ارجع الى مسكنك واسكن في بيت مشتهاك . لان كل فم وكل لسان يقدم جلالاً وبهاءً لملكوتك : وعند حلوله كان يقول ارجع يا رب الى ربوات الوف اسرائيل (عد ١٠ : ٣٦) . اردنا يا رب اليك فنرتد . جدد ايامنا كالقديم (مرا ٥ : ٢١)

يقول الحزان قديش لعيلا في صحيفة ٥٥ . ثم يقولون الموساف

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בשבת תשובה אומרים זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ (בקיץ מוֹרִיד הַטָּל. בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם). מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בשבת תשובה אומרים מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמָן. זוֹכֵר יְצוּרָיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

בחזרה אומרים

כֶּתֶר יִתְּנוּ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. מַלְאָכִים הֲמוֹנֵי מַעְלָה. עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מַטָּה. יַחַד כֻּלָּם קְדֻשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ. כַּדָּבָר הָאָמוּר עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם וּמְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים. אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ: לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ. הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: הוּא אֱלֹהֵינוּ: הוּא אָבִינוּ. הוּא מַלְכֵּנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ. וְיִגְאָלֵנוּ שֵׁנִית. וְיַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָּל חַי לֵאמֹר. הֵן גָּאַלְתִּי אֶתְכֶם אַחֲרִית כְּבְרֵאשִׁית: לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר. הַלְלוּיָהּ:

الموساف (الصلاة الاضافية) ليوم السبت

يا رب افتح شفتيَّ فيخبر فمي بتسبيحك

مبارك انت يا الله الهنا واله آبائنا . اله ابرهيم . اله اسحق . واله يعقوب . الاله العظيم الجبار المهيب . اله عليّ . الصانع افضالاً حسنة . مالك الكل . وذاكر فضائل الآباء والآتي بمخلصٍ بمحبةٍ لابناء ابنائهم لاجل اسمه .

(في عشرة ايام التوبة) اذكرنا للحياة . يا ملكاً يسر بالحياة . اكتبنا في سفر الحياة . لاجلك ايها الاله الحي .

ملك معين . مخلص . وترس . مبارك انت يا الله ترس ابرهيم .

انت جبار يا رب الى الابد . انت محي الاموات . وقادر للخلاص (في الصيف — المنزل الندى . في الشتاء — الآمر الريح ان تهب والمطر ان ينزل) . المعيل الحياة باحسان المحيي الاموات بمراحم جزيلة . العاضد الساقطين . الشافي المرضى . المطلق الاسرى والمثبت ايمانه للنائمين تحت التراب . من مثلك ذا اعمالٍ عظيمة . ومن يشبهك ملكاً يميت ويحي . وينبت خلاصاً .

(في ايام التوبة) من مثلك ايها الاب الرحمن . الذي يذكر مخلوقاته برحمةٍ للحياة .

وامين انت لتحي الاموات . مبارك انت يا رب محي الاموات .

يقولون عند تكرار العاميدة فقط

اكليلاً لك يا رب الهنا تعطي جماهير الملائكة في الاعالي . مع شعبك اسرائيل المجتمع على الارض . كلهم سويةً يثلثون لك القداسة كالكلام الذي قيل عن يد نبيك « وهذا نادى ذاك وقال . قدوس قدوس قدوس رب الجنود مجده ملء كل الارض » (اش ٦ : ٣) والملائكة الذين يخدمونه يسألون اين مكان مجده ليوقروه ويسبحوا امامه قائلين « مبارك مجد الرب من مكانه » (خر ٣ : ١٢) : ليلتفت هو من مكانه برحمته الى شعبه الذي يوحد اسمه مساءً وصباحاً في كل يوم دائماً . ويقول مرتين بمحبة « اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد » : هو الهنا . هو ابونا . هو ملكنا . هو مخلصنا . هو يخلصنا ويحيينا ثانيةً ويسمعنا بمراحمه امام كل حي قائلاً « هوذا قد خلصتكم اخيراً كما في الابتداء لاكون لكم الهاً انا الرب الهكم » . وبكلامك المقدس مكتوب « يملك الرب الى الابد الهك يا صهيون الى دورٍ فدور . هللويا » (مز ١٤٦ : ١٠) .

אַתָּה קָדוֹשׁ. וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
(בשבת תשובה אומרים הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:)

לְמֹשֶׁה צִוִּיתָ עַל הַר סִינַי. מִצְוַת שַׁבָּת זָכוֹר וְשָׁמוֹר. וּבוֹ צִוִּיתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ קָרְבַּן מוּסַף שַׁבָּת כָּרָאוּי:

יש אומרים כאן

תִּכַּנְתָּ שַׁבָּת רָצִיתָ קָרְבְּנוֹתֶיהָ צִוִּיתָ פֵּירוּשֶׁיהָ עִם סִדּוּרֵי נְסָכֶיהָ מְעַנְּגֶיהָ לְעוֹלָם כָּבוֹד יִנְחָלוּ. טוֹעֲמֶיהָ חַיִּים זָכוּ. וְגַם הָאוֹהֲבִים דְּבָרֶיהָ גְּדֻלָּה בָּחָרוּ. אָז מִסִּינַי נִצְטַוּוּ צִוּוּיֵי פְּעָלֶיהָ כָּרָאוּי. וַתְּצַוֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ קָרְבַּן מוּסַף שַׁבָּת כָּרָאוּי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ. וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסִדְרָן. וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָן. וְאֶת מוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה. בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וְהַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. שַׂמֵּחַ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

ונומרים מן רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בדף ס״ג עד סוף העמידה

קדיש תתקבל בדף ע״ח

انت قدوس واسمك قدوس . والمقدسون يسبحونك في كل يوم . سلاه . لانك انت اله . وملك عظيم . ومقدس . مبارك انت يا رب الاله (في ايام التوبة الملك) المقدس .

قد اوصيت موسى على جبل سينا وصية السبت « اذكر واحفظ » . واوصيتنا يا رب الهنا أن نقرب فيه قربان السبت الاضافي على الاصول

البعض يقول هنا

قد اسست السبت ورضيت بقرابينه واوصيت بفرائضه الخصوصية مع ترتيب تقدمة سكائبه . كل الذين يتنعمون به يرثون مجداً الى الابد . والذين يذوقونه يستحقون الحياة والذين ايضاً يحبون تعاليمه قد اختاروا العظمة لانهم قد أوصوا عليه من جبل سينا . وقد اوصيتنا يا رب الهنا ان نقرب فيه قربان السبت الاضافي على الاصول .

لتكن ارادة من لدنك يا رب الهنا واله آبائنا . ان تصعدنا بفرح لارضنا وتغرسنا في تخومنا . حيث نقدم امامك القرابين الواجبة علينا . التقدمات الدائمة حسب ترتيبها والتقدمات الاضافية حسب اصولها . وتقدمة السبت الاضافية هذا نتمم ونقدم امامك بمحبة حسب ارادتك . كما كتبت لنا في شريعتك عن يد عبدك موسى . كما قيل

« وفي يوم السبت خروفان حوليان صحيحان وعشران من دقيق ملتوت بزيت تقدمة مع سكيبه . محرقة كل سبت فضلاً عن المحرقة الدائمة وسكيبها » (عد ٢٨ : ٩ ـ ١٠).

ليفرح بملكوتك حافظو السبت والذين يدعونه تنعماً شعب يقدس اليوم السابع فيشبع جميعهم ويتنعمون من جودك . وقد سررت باليوم السابع . بهجة الايام دعوته تذكاراً للخليقة في الابتداء .

الهنا واله آبائنا ارضَ براحتنا . وقدسنا بوصاياك . واجعل حصتنا بشريعتك اشبعنا من خيرك . وفرحنا بخلاصك . وطهر قلبنا لنعبدك بالحق . واورثنا يا رب الهنا سبتك المقدس بمحبةٍ ورضى . فيستريح به كل اسرائيل الذين يقدسون اسمك . مبارك انت يا رب مقدس السبت .

ويتممون من « ارضَ يا رب الهنا » فى صحيفة ٦٣ لآخر العاميدة

ثم قديش تتقبل فى صحيفة ٧٨

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא . שֶׁנֶּאֱמַר וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ . נֵצֶר מַטָּעַי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר :

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אַשְׁרֵי מִי שֶׁעֲמָלוֹ בַּתּוֹרָה וְעוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ . גָּדַל בְּשֵׁם טוֹב . וְנִפְטַר בְּשֵׁם טוֹב מִן הָעוֹלָם . וְעָלָיו אָמַר שְׁלֹמֹה בְּחָכְמָתוֹ . טוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב . וְיוֹם הַמָּוֶת מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ . לְמוֹד תּוֹרָה הַרְבֵּה . וְיִתְּנוּ לְךָ שָׂכָר הַרְבֵּה . וְדַע מַתַּן שְׂכָרָן שֶׁל צַדִּיקִים לֶעָתִיד לָבֹא :

רַבִּי חֲנַנְיָה בֶּן עֲקַשְׁיָא אוֹמֵר רָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל . לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת . שֶׁנֶּאֱמַר יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר :

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ . אֵין כַּאדוֹנֵנוּ . אֵין כְּמַלְכֵּנוּ . אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ :
מִי כֵאלֹהֵינוּ . מִי כַאדוֹנֵנוּ . מִי כְמַלְכֵּנוּ . מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ :
נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ . נוֹדֶה לַאדוֹנֵנוּ . נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ . נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ :
בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ . בָּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ . בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ . בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ :
אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ . אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ . אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ . אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ . אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן . כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד :

כאן טוב לאמר פטום הקטורת תמצא בדף ל״ד

ואומרים תָּנָא דְבֵי אֵלִיָּהוּ . וְאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר תמצא בדף פ״ב , פ״ג

קדיש דרבנן תמצא בדף ל״ט

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ :

קהל וחזן בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

ואומרים עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ . וְעַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ בדף פ״ג

ואומרים אֲדוֹן עוֹלָם בדף כ״ג

כשיוצא מבית הכנסת יאמר :

יְהוָֹה נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי . הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ : וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם :

لكل بني اسرائيل نصيب في العالم الآتي كما قيل « وشعبك كلهم ابرار . الى الابد يرثون الارض . غصن غرسي عمل يدي لا تمجد (اش ٦٠ : ٢١) .

قال ربي يهوذا (براخوت ١٧) طوبى لمن كان تعبه فى الشريعة . فيعمل ما يسر خالقه . يربى بصيت حسن . ويفارق العالم بصيت حسن . وقد قال عنه سليمان بحكمته « الصيت خير من الدهن الطيب . ويوم الممات خير من يوم الولادة » (جا ٧ : ١). تعلم في الشريعة كثيراً فتعطى اجراً كثيراً . واعلم ان مكافئة الصالحين هو في العالم الآتي

ربي حنانيا ابن عقاشيا يقول قد اراد المقدس والمبارك ان يزكي (يبرر) اسرائيل ولذلك قد اكثر لهم النواميس والوصايا كما قيل « الرب قد سرّ من اجل بره يعظم الشريعة ويكرمها » (اش ٤٢ : ٢١) .

ليس كالهنا . ليس كسيدنا . ليس كملكنا . ليس كمخلصنا : من كالهنا . من كسيدنا . من كملكنا . من كمخلصنا : نشكر الهنا . نشكر سيدنا . نشكر ملكنا . نشكر مخلصنا : مبارك الهنا . مبارك سيدنا . مبارك ملكنا . مبارك مخلصنا : انت الهنا . انت سيدنا . انت ملكنا . انت مخلصنا : انت تخلصنا . انت تقوم وترحم صهيون . لانه آن ان تحنن عليها . لانه جاء الميعاد (مز ١٠٢ : ١٤) .

يستحسن ان يقال هنا « مزيج البخور » في صحيفة ٣٤

ويقولون « كان يعلم في مدرسة الياهو . وقال ربي اليعازار » في صحيفة ٨٢ و٨٣

قديش دربنن في صحيفة ٣٩

(الحزان) باركوا الرب المبارك

(الحزان والشعب) مبارك الرب المبارك الى الدهر والابد

ويقولون « من الواجب علينا . ولذلك ننتظر » في صحيفة ٨٣

ويقولون « رب الورى » في صحيفة ٢٣

عند الخروج من بيت العبادة يقال

يا رب اهدني الى برك بسبب اعدائي سهل قدامي طريقك : واما يعقوب فمضى في طريقه ولاقاه ملائكة الله : وقال يعقوب اذ رآهم هذا جيش الله . فدعا اسم ذلك المكان محنايم (تك ٣٢ : ٢ و٣) .

משנה. כלים (פ׳ א, ב: א)

עֶשֶׂר קְדֻשּׁוֹת הֵן. אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקֻדֶּשֶׁת מִכָּל הָאֲרָצוֹת. וּמַה הִיא קְדֻשָּׁתָהּ. שֶׁמְּבִיאִים מִמֶּנָּה הָעֹמֶר וְהַבִּכּוּרִים וּשְׁתֵּי הַלֶּחֶם. מַה שֶּׁאֵין מְבִיאִין כֵּן מִכָּל הָאֲרָצוֹת:

א עֲיָרוֹת הַמֻּקָּפוֹת חוֹמָה מְקֻדָּשׁוֹת מִמֶּנָּה. שֶׁמְּשַׁלְּחִין מִתּוֹכָן אֶת הַמְּצוֹרָעִים. וּמְסַבְּבִין לְתוֹכָן מֵת עַד שֶׁיִּרְצוּ. יָצָא אֵין מַחֲזִירִין אוֹתוֹ:

ב לִפְנִים מִן הַחוֹמָה מְקֻדָּשׁ מֵהֶם. שֶׁאוֹכְלִין שָׁם. קָדָשִׁים קַלִּים וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי:

ג הַר הַבַּיִת מְקֻדָּשׁ מִמֶּנּוּ. שֶׁאֵין זָבִים וְזָבוֹת נִדּוֹת וְיוֹלְדוֹת נִכְנָסִים לְשָׁם:

ד הַחֵיל מְקֻדָּשׁ מִמֶּנּוּ. שֶׁאֵין גּוֹיִם וּטְמֵאֵי מֵתִים נִכְנָסִים לְשָׁם:

ה עֶזְרַת נָשִׁים מְקֻדֶּשֶׁת מִמֶּנּוּ. שֶׁאֵין טְבוּל יוֹם נִכְנָס לְשָׁם. וְאֵין חַיָּבִין עָלֶיהָ חַטָּאת:

ו עֶזְרַת יִשְׂרָאֵל מְקֻדֶּשֶׁת מִמֶּנּוּ. שֶׁאֵין מְחֻסַּר כִּפּוּרִים נִכְנָס לְשָׁם. וְחַיָּבִין עָלֶיהָ חַטָּאת:

ז עֶזְרַת הַכֹּהֲנִים מְקֻדֶּשֶׁת מִמֶּנָּה. שֶׁאֵין יִשְׂרְאֵלִים נִכְנָסִין לְשָׁם. אֶלָּא בִּשְׁעַת צָרְכֵיהֶם. לִסְמִיכָה. לִשְׁחִיטָה. וְלִתְנוּפָה:

ח בֵּין הָאוּלָם וְלַמִּזְבֵּחַ מְקֻדָּשׁ מִמֶּנָּה. שֶׁאֵין בַּעֲלֵי מוּמִין וּפְרוּעֵי רֹאשׁ. נִכְנָסִים לְשָׁם:

ט הַהֵיכָל מְקֻדָּשׁ מִמֶּנָּה. שֶׁאֵין נִכְנָס לְשָׁם. אֶלָּא רְחוּץ יָדַיִם וְרַגְלָיִם:

י קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים מְקֻדָּשׁ מֵהֶן. שֶׁאֵין נִכְנָס לְשָׁם. אֶלָּא כֹּהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. בִּשְׁעַת הָעֲבוֹדָה:

مشنا . كليم (فصل ١ و٢ : ١)

عشرة امكنة مقدسة في ارض بني اسرائيل التي هي اقدس من كل الاراضي . وما هو سبب قداستها لانهم كانوا ياخذون منها العمور (اول حزمة الحصيد) والباكورة والرغيفين التي ما كانت تؤخذ من ارضٍ اخرى .

(١) المدن المحاطة بسور اقدس من السابقة لانهم كانوا يخرجون منها جميع البرص وكانوا يطوفون بالميت (وينقلونه من محل الى آخر) . الى ان يسمح بدفنه . واذا اخرج الميت من المدينة فلا يرد ثانيةً ليدفن فيها .

(٢) الارض الواقعة داخل سور اورشليم اقدس من السابقة لانهم كانوا ياكلون فيها بعض من القرابين المقدسة قليلاً والعشر الثاني .

(٣) جبل بيت المقدس (١) اقدس من السابقة لانه كان لا يدخله المصابون والمصابات بسيلان ولا الحائضات والوالدات .

(٤) الدار الخارجية (٢) كانت اقدس من السابق لانه ما كان يدخلها الاجانب والمنجسون بالموتى .

(٥) دار النساء اقدس من السابقة لانه ما كان يدخلها من غطس في اليوم واذا دخل سهواً لا يُلزم بذبيحة الخطيئة .

(٦) دار اسرائيل اقدس من السابقة لانه ما كان يدخلها من لم يتم كفارته واذا دخل سهواً الزم بذبيحة الخطيئة .

(٧) دار الكهنة اقدس من السابقة لانه ما كان يدخلها الاسرائيليون الا عند اللزوم . لوضع اليد على رأس القربان (٣) للذبح وللترديد .

(٨) الدار التي بين الرواق والمذبح اقدس من السابقة لانه ما كان يدخلها ذوو العيوب وعراة الرؤوس .

(٩) الهيكل اقدس من السابقة لانه ما كان يدخله الا من غسل يديه ورجليه

(١٠) قدس الاقداس اقدس من السابق لانه ما كان يدخله سوى الكاهن الاعظم في يوم الغفران عند تادية الخدمة الدينية .

---

(١) الارض التي كان الهيكل مقاماً عليها ومساحتها ٥٠٠ ذراعاً X ٥٠٠ ذراعاً . (٢) ١٠ اذرع حول دار النساء . (٣) راجع لا ١ : ٤ و٣ : ٢

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי בַּחֲמִשָּׁה דְבָרִים בֵּין הָאוּלָם וְלַמִּזְבֵּחַ שָׁוֶה לַהֵיכָל. שֶׁאֵין בַּעֲלֵי מוּמִין וּפְרוּעֵי רֹאשׁ וּשְׁתוּיֵי יַיִן וְשֶׁלֹּא רְחוּץ יָדַיִם וְרַגְלַיִם נִכְנָסִים לְשָׁם. וּפוֹרְשִׁין מִבֵּין הָאוּלָם וְלַמִּזְבֵּחַ בִּשְׁעַת הַקְטָרָה:

כְּלֵי עֵץ. וּכְלֵי עוֹר. וּכְלֵי עֶצֶם. וּכְלֵי זְכוּכִית. פְּשׁוּטֵיהֶן טְהוֹרִים וּמְקַבְּלֵיהֶן טְמֵאִים. נִשְׁבְּרוּ טָהֲרוּ. חָזַר וְעָשָׂה מֵהֶם כֵּלִים מְקַבְּלִים טֻמְאָה. מִכָּאן וּלְהַבָּא. כְּלֵי חֶרֶס וּכְלֵי נֶתֶר טֻמְאָתָן שָׁוָה. מִטַּמְּאִין וּמְטַמְּאִין בָּאֲוִיר. וּמִטַּמְּאִין מֵאֲחוֹרֵיהֶן. וְאֵינָן מִטַּמְּאִין מִגַּבֵּיהֶן. וּשְׁבִירָתָן הִיא טָהֳרָתָן:

ואומרים אתקינו סעודתא בדף ק״י ואחר כך

אסדר לסעודתא . בצפרא די שבתא . ואזמין בה השתא . עתיקא קדישא :
נהורה ישרי בה . בקדושא רבא . ובחמרא טבא . דבה תחדי נפשא :
ישדר לן שופרה . ונחזי בקירה . ויחזי לן סיתרה . דאתאמר בלחישא :
יגלה לן טעמי . דבתריסר נהמי . דאנון את בשמה . כפילא וקלישא :
צרורא דלעילא . דבה היי כלא . ויתרבי חילא . ותסק עד רישא :
חדו חצדי חקלא . בדבור ובקלא . ומללו מלא . כמתיקא וכדבשא :
קדם רבון עלמין . במלין סתימין . תגלון פתגמין . ותימרון חדושא :
לעטר פתורא . בראזא יקירא . עמיקא וטמירא . ולאו מלתא אושא :
ואלן מליא . יהון ברקיעיא . ותמאן מאן שריא . הלא ההוא שמשא :
רבו יתיר יסגי . לעילא מן דרגה . ויסב בת זוגה . דהות פרישא :

חַי יְהֹוָה וּבָרוּךְ צוּרִי . בַּיהֹוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי .
כִּי יְהֹוָה יָאִיר נֵרִי . בְּהִלּוֹ נֵרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי :

יְהֹוָה רוֹעִי לֹא אֶחְסָר . עַל מֵי מְנוּחוֹת יְנַהֲלֵנִי .
נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר . לֶחֶם חֻקִּי הַטְרִיפֵנִי :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ . אַתָּה אֱלֹהַי קְדוֹשִׁי .
תַּעֲרוֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָנֶךָ . תְּדַשֵּׁן בַּשֶּׁמֶן רֹאשִׁי :

מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי . לִפְנֵי אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם .
וְהָיְתָה שְׁלֵמָה מִטָּתִי . הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם :

יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ לְפָנַי . לְלַוּוֹתִי לְוָיָה .
בְּכוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא פָנַי . מְנָת כּוֹסִי רְוָיָה :

צָמְאָה נַפְשִׁי אֶל יְהֹוָה . יְמַלֵּא שֹׂבַע אֲסָמַי .
אֶל הֶהָרִים אֶשָּׂא עֵינַי . כְּהִלֵּל (וְלֹא) וּכְשַׁמַּאי :

قال ربي يوسه الدار التي ما بين الرواق والمذبح تعادل الهيكل في القداسة بخمسة امور لانه ماكان يدخلهما ذوو العيوب وعراة الرؤوس وشاربو الخمر والذين لم يغسلوا ايديهم وارجلهم . وكانوا يفارقون الدار التي بين الرواق والمذبح ساعة التبخير .

الاواني البسيطة من الخشب او الجلد او العظم او الزجاج (اي التي لافراغ او تجويف لها) طاهرة والتي لها فراغ تسري عليها قوانين النجاسة . وتصبح طاهرةً اذا كسرت واذا صنعت منها اوانٍ (بعد الكسر) تسري عليها قوانين النجاسة حينئذٍ . اواني الخزف والنترون تتساوى في امور النجاسة وهي قابلة للنجاسة في الهواء ومن ظهرها وليس من امامها وطهارتها في كسرها .

ويقولون « رتبوا وليمة الايمان » في صحيفة ١١٠ وبعد ذلك يقولون

אסדר לסעודתא قصيدة باللغة الكلدانية اسم ناظمها في اول ابياتها אני יצחק לוריא انما ينقص الحرفان الاخيران وهو ناظم אזמר בשבחין في تقديس ليل السبت . ولم اعربها كذلك للاسباب التي ذكرتها سابقاً في صحيفة ١١٠

مبارك الحي ربيّ صخري · بالرب تفتخر دوماً نفسي
فان ربي لي ينير نوري · سراجه يضيء فوق راسي

راعيّ ربي ليس ما يعوزني · ولمياه راحةٍ يوردني
المانح البشر خبزاً يعطني · فريضتي خبزي كذا يطعمني

فلتكُ يا رب السما ارادتك · انت الهي دائماً وقدسي
فرتبنْ امامنا مائدتك · وامسح بدهنٍ يا الهي رأسي

يا ليت يا ربي تكون راحتي · امام سيد الصلاح والسلام
وليكمل الفراش مع وسادتي · في السلم والحياة ما بين الانام

فليرسلنْ ملاكه اماميا · يصحبني طول المدى ودياً
ارفع مع كاس الخلاص وجهيا · فارتوي كاس نصيبي ريا

قد ظمئت للرب دوماً نفسي · يملاء ربي مخزني عطايا
ارفع للجبال عند البأسِ · عيني كهليلَ كذا شمايا

חֶדְוַת יָמִים וּשְׁנוֹת עוֹלָמִים . עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה .
וְעַל רָאשִׁי יִהְיוּ תָמִים . נֵר מִצְוָה וְאוֹר תּוֹרָה :

קוּמָה יְהוָֹה לִמְנוּחָתִי . אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ .
קַח נָא אֶת בִּרְכָתִי . וְהַחֲזֵק מָגֵן חוֹזֶךָ :

מִזְמוֹר לְדָוִד . יְיָ רֹעִי לֹא אֶחְסָר : בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי . עַל מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי : נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב . יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ : גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע . כִּי אַתָּה עִמָּדִי . שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי : תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי . דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה : אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי . וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים :

אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ . עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי . וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְיָ מְכֻבָּד . וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ . מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר : אָז תִּתְעַנַּג עַל יְיָ וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר :

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת . לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם : בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם . כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ :

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ : שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ : וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַייָ אֱלֹהֶיךָ . לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ : כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ . אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי : עַל כֵּן בֵּרַךְ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ :

סַבְרִי מָרָנָן : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן :

שותה כדי רביעית ויתן לכל המסובים לטעום . ויטול ידיו ויברך על נטילת ידים
ואחר הסעודה יטול ידיו למים אחרונים ויאמר

יְדֵי אַסְחֵי אֲנָא . לְגַבֵּי חַד מָנָא . לְסִטְרָא חוֹרִינָא . דְּלֵית בָּהּ מַמָּשָׁא :

אֲזַמֵּן בִּתְלָתָא . בְּכָסָא דְבִרְכָתָא . לְעִלַּת עִלָּתָא . עַתִּיקָא קַדִּישָׁא :

ויאמר ברכת המזון תמצא בסדר הברכות בסוף הספר

يا بهجة السنين والايامِ	تنبهي روحيَ ثم انتبهي
يكون فوق الرأسِ بالتمامِ	نور الوصية كذا توراته
يا سيدي وربِّ قمْ لراحتي	انت وتابوت عظيم مجدكا
يا ربِّ واقبل دائماً بركتي	وقوِّ ترس ناظرٍ لعهدكا

مزمور لداود . الرب راعي فلا يعوزني شيء : في مراعٍ خضر يربضني . الى مياه الراحة يوردني : يرد نفسي يهديني الى سبل البر من اجل اسمه . ايضاً اذا سرت في وادي ظل الموت : لا اخاف شراً لانك انت معي . عصاك وعكازك هما يعزيانني : ترتب قدامي مائدة تجاه مضايقي . مسحت بالدهن راسي . كاسي ريا . انما خير ورحمة يتبعانني كل ايام حياتي واسكن في بيت الرب الى مدى الايام .

ان رددت عن السبت رجالك عن عمل مسرتك يوم قدسي ودعوت السبت لذةً ومقدس الرب مكرماً . واكرمته عن عمل طرقك وعن ايجاد مسرتك . والتكلم بكلامك. فانك حينئذٍ تتلذذ بالرب . واركبك على مرتفعات الارض واطعمك ميراث يعقوب ابيك لان فم الرب تكلم (اش ٥٨ : ١٣ و١٤) .

فيحفظ بنو اسرائيل السبت ليصنعوا السبت في اجيالهم عهداً ابدياً : هو بيني وبين بني اسرائيل علامةً الى الابد . لانه في ستة ايام صنع الرب السماء والارض وفي اليوم السابع استراح وتنفس (خر ٣١ : ١٦ و١٧) .

اذكر يوم السبت لتقدسه . ستة ايام تعمل وتصنع جميع عملك : واما اليوم السابع ففيه سبت للرب الهك . لاتصنع عملاً ما انت وابنك وابنتك وعبدك وامتك وبهيمتك ونزيلك الذي داخل ابوابك : لان في ستة ايام صنع الرب السماء والارض والبحر وكل ما فيها واستراح في اليوم السابع . لذلك بارك الرب يوم السبت وقدسه (خر ٢٠ : ٨ـ١١)

باستحسانكم يا سادة . مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق ثمر الكرم .

يشرب مقدار ربع الكاس ويعطي الحاضرين ويغسل يديه ويبارك على غسل الايادي ثم بعد مناولة الطعام يغسل يديه ثانية ويقول

اني اغسل يديَّ فوق وعاءٍ واحدٍ للروح الشرير الذي لا شيء فيه :
اني ابارك مع ثلاثة . بكأس البركة . علة العلل . الازلي المقدس :

ثم يقول بركة الشكر مطبوعة في آخر الكتاب مع سائر البركات

מתחילים כמו בחול לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית בדף צ׳

ואומרים פרשת התמיד וּפִטּוּם הַקְּטֹרֶת מן וַיְדַבֵּר יְיָ עד וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת בדף ל״ג ל״ד ל״ה

ואומרים אַשְׁרֵי וּתְהִלָּה לְדָוִד בדף ע״ה ואחר כך

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע. בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ: וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ. רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ. וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ. לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ. וּמִפִּי זַרְעֲךָ. וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ. אָמַר יְיָ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ: יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: בלחש וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ. קַדִּישׁ עַל אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ. קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ: בקול וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: בלחש וּנְטָלַתְנִי רוּחָא וּשְׁמָעִית בַּתְרַאי. קָל זִיעַ שַׂגִּיא. דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין. בְּרִיךְ יְקָרָא דַּייָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ. שָׁמְרָה זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ. וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן. וְלֹא יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח. וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב. חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ יְיָ יוֹם יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ. וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים. וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וְיָשִׂים בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ. וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק. וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה.

يبتدأون كما في صلاة العصر في ايام الاسبوع من « لامام المغنين » في صحيفة ٩٠

ثم يقراء « فصل القربان اليومي ومزيج البخور » من « وكلم الرب موسى » لحد « كما في السنين القديمة » في صحيفة ٣٣ و٣٤ و٣٥

ثم يقولون « طوبى . وتسبيحة لداود » في صحيفة ٧٥ . ثم

ويأتي الفادي الى صهيون والى التائبين عن المعصية . في يعقوب يقول الرب : اما انا فهذا عهدي معهم قال الرب . روحي الذي عليك وكلامي الذي وضعته في فيك لايزول من فمك ولا من فم نسلك . ولا من فم نسل نسلك . قال الرب من الآن والى الابد : وانت قدوس ساكن بين تسابيح اسرائيل . وهذا نادى ذاك وقال قدوس قدوس قدوس رب الجنود مجده ملء كل الارض. (بصوتٍ منخفضٍ) ويتلقون الكلام الواحد من الآخر ويقولون « قدوس في اعلى السموات السامية . محل سكينته . قدوس في الارض عمل قدرته . قدوس الى الابد وابد الآبدين . رب الجنود الارض كلها مملؤة من بهاء مجده » . (بصوتٍ عالٍ) ثم حملتني ريح فسمعت خلفي صوت رعدٍ عظيم مبارك مجد الرب من مكانه . (بصوت منخفض) ثم حملتني ريح فسمعت خلفي صوت رعدٍ عظيم من الذين يسبحونه مبارك مجد الرب من محل سكينته . (بصوت عال) الرب يملك الى الدهر والابد : ملكوت الله ثابت الى الدهر وابد الآبدين يا رب اله ابرهيم واسحق واسرائيل آبائنا . احفظ هذه الى الابد في تصور افكار قلب شعبك . وهيء قلبهم اليك : (اخ١ ٢٩ :١٨) وهو رحيم ويغفر الاثم ولايهلك. وكثيراً مايرد غضبه ولايهيج حنقه : لانك انت صالح وسموح وكثير الاحسان لكل الداعين اليك : عدلك عدل الى الدهر وشريعتك حق : تصنع الامانة ليعقوب والاحسان لابرهيم . الذي حلفت لآبائنا منذ ايام القدم : مبارك الرب يوماً فيوماً يحملنا الى خلاصنا . سلاه . رب الجنود معنا . ملجأونا اله يعقوب . سلاه : يارب الجنود طوبى للانسان المتكل عليك . يارب خلص ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا .

مبارك الهنا الذي خلقنا لمجده . وميزنا من الضالين . واعطانا شريعة حق . وغرس فينا حياةً ابدية : هو يفتح قلبنا في شريعته . ويضع في قلبنا محبته وخوفه لنعمل مرضاته ولنعبده بقلبٍ تام لكي لا نتعب فارغاً ولا نلد باطلاً . لتكن مشيئتك ايها الرب الهنا واله آبائنا . ان تجعلنا ان نحفظ فرائضك ووصاياك في هذا العالم .

וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם. יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ אֲדֹנֵינוּ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם. כָּל־הַמְיַחֲלִים לַייָ:

קדיש לעילא דף נ״ה

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: כ״פ

מוציאים ס״ת ואומר החזן בָּרוּךְ הַמָּקוֹם. וְגַדְּלוּ בדף ע״ד

וקוראים ג׳ בפרשת השבוע הבא ואין אומרים קדיש

גוללים ס״ת ואומרים מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת בדף ק׳

ומחזירים ס״ת למקומו ואומרים יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ בדף ע״ח ואחר כך

כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם. תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ: תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ. מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת עָרֶב:

קדיש לעילא דף נ״ה

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵּי אָבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בשבת תשובה אומרים זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ (בקיץ מוֹרִיד הַטָּל בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם). מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

ونكون مستحقين ونحيي ونرث سعادة وبركة في حياة العالم الآتي . لكي تترنم لك روحي ولا تسكت . يا رب الهي الى الابد احمدك : الرب قد سرّ من اجل بره . يعظم الشريعة ويكرمها : ويتكل عليك العارفون اسمك . لانك لم تترك طالبيك يارب : ايها الرب سيدنا . ما امجد اسمك في كل الارض : لتتشدد وتتشجع قلوبكم يا جميع المنتظرين الرب .

قديش لعيلا في صحيفة ٥٥

اما انا فلك صلاتي يا رب في وقت رضىً يا الله . بكثرة رحمتك استجب لي بحق خلاصك (مز ٦٩ : ١٢) مرتين .

يخرجون السفر ويقول الحزان « مبارك الاله الحاضر . وعظموا الرب » في صحيفة ٧٤

ويقراء ثلاثة في فصل الاسبوع القادم . ولا يقال قديش

ثم يقفلون السفر ويقولون « مزمور تسبيحة ليوم السبت » في صحيفة ١٠٠

ويردون السفر لمحله ويقولون « ليسبحوا اسم الرب » في صحيفة ٧٨ . وبعد ذلك يقال

لاني اعطيكم تعليماً صالحاً فلا تتركوا شريعتي (ام ٤ : ٢) لتستقم صلاتي كالبخور قدامك ليكن رفع يدي كذبيحة مسائية (مز ١٤١ : ٢) .

قديش لعيلا في صحيفة ٥٥ . ثم

يا رب افتح شفتيّ فيخبر فمي بتسبيحك .

مبارك انت يا الله الهنا واله آبائنا . اله ابرهيم . اله اسحق . واله يعقوب . الاله العظيم الجبار المهيب . اله عليّ . الصانع افضالاً حسنة . مالك الكل . وذاكر فضائل الآباء والآتي بمخلص بمحبة لابناء ابنائهم لاجل اسمه .

(في ايام التوبة) اذكرنا للحياة يا ملكاً يسر بالحياة . اكتبنا في سفر الحياة . لاجلك ايها الاله الحي .

ملك . معين . مخلص . وترس . مبارك انت يا رب ترس ابرهيم

انت جبار يا رب الى الابد . انت محيي الاموات . وقادر للخلاص (في الصيف — المنزل الندى . في الشتاء — الآمر الريح ان تهب والمطر ان ينزل). المعيل الحياة باحسان المحيي الاموات بمراحم جزيلة . العاضد الساقطين . الشافي المرضى . المطلق الاسرى والمثبت ايمانه للنائمين تحت التراب . من مثلك ذا اعمالٍ عظيمة . ومن يشبهك ملكاً يميت ويحيي . وينبت خلاصاً .

בשבת תשובה אומרים מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמָן זוֹכֵר יְצוּרָיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

בחזרה שליח צבור אומר

נַקְדִּישָׁךְ וְנַעֲרִיצָךְ. כְּנוֹעַם שִׂיחַ סוֹד שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדֻשָּׁה. וְכֵן כָּתוּב עַל־יַד נְבִיאָךְ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃ עד כאן

אַתָּה קָדוֹשׁ. וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

בשבת תשובה אומרים הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה אֶחָד. וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי כְּעַמְּךָ כְּיִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה וַעֲטֶרֶת יְשׁוּעָה. יוֹם מְנוּחָה וּקְדֻשָּׁה לְעַמְּךָ נָתָתָּ. אַבְרָהָם יָגֵל. יִצְחָק יְרַנֵּן. יַעֲקֹב וּבָנָיו יָנוּחוּ בוֹ. מְנוּחַת אַהֲבָה וּנְדָבָה. מְנוּחַת אֱמֶת וֶאֱמוּנָה. מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח. מְנוּחָה שְׁלֵמָה שֶׁאַתָּה הוּא רוֹצֶה בָּהּ. יַכִּירוּ בָנֶיךָ וְיֵדְעוּ כִּי מֵאִתְּךָ הִיא מְנוּחָתָם. וְעַל מְנוּחָתָם יַקְדִּישׁוּ אֶת שְׁמֶךָ׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. שַׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבְּתוֹת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָם כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת׃

וגומרים מן רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בדף ק״ה עד סוף העמידה

שבת שחל ביום שאם היה חול אין אומרים בו נפילת אפים במנחה אין אומרים צדקתך חוץ משבת שחל בו ראש השנה ויום הכפורים.

צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל. מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה. אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ׃ וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֹלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ׃ צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃

קדיש תתקבל בדף ע״ח

(في ايام التوبة) من مثلك ايها الاب الرحمن الذي يذكر مخلوقاته برحمةٍ للحياة .
وامين انت لتحي الاموات . مبارك انت يا رب محيي الاموات .

تقال عند تكرار العاميدة فقط

قدسك ونوقرك حسب انغام نطق محل السرافيم المقدسين الذين يثلثون لك القداسة لانه هكذا مكتوب على يد نبيك « وهذا نادى ذاك وقال قدوس قدوس قدوس رب الجنود . مجده ملء كل الارض ». ومقابل بعض تسبح وتقول « مبارك مجد الرب من مكانه » . ومكتوب في كلامك المقدس قائلاً « يملك الرب الى الابد الهك الى دورٍ فدور . هللويا » .

انت قدوس واسمك قدوس والمقدسون يسبحونك في كل يوم . سلاه . لانك انت اله وملك عظيم ومقدس . مبارك انت يا رب الاله (في ايام التوبة ــ الملك) المقدس.

انت واحد واسمك واحد . ومن مثل شعبك اسرائيل شعباً واحداً على الارض . جلال عظمةٍ وتاج خلاصٍ . ويوم راحة وقداسة اعطيت شعبك . قد سرّ ابرهيم وترنم اسحق . يعقوب واولاده تستريح فيه . راحة محبة وسخاء . راحة حق وايمان . راحة سلام وسكون واطمئنان . راحة تامة تسر به لكي تحقق اولادك وتعلم أن من لديك هي راحتهم . وبراحتهم يقدسون اسمك .

الهنا واله آبائنا ارضَ براحتنا وقدسنا بوصاياك . واجعل حصتنا بشريعتك اشبعنا من جودك . وفرح انفسنا بخلاصك . وطهر قلبنا لنعبدك بالحق . واورثنا يا رب الهنا سبتك المقدس بمحبة ورضى . فيستريح به كل اسرائيل الذين يقدسون اسمك . مبارك انت يا رب مقدس السبت .

ويتممون من « ارضَ يا رب الهنا » في صحيفة ١٠٥ . لغاية آخر العاميدة

لا تقال هذه اذا وقع يوم السبت في الايام التي لا يقال فيها « اكفاء الوجه »
عدا السبت الذي يكون فيه راس السنة وعيد الغفران

عدلك مثل جبال الله واحكامك لجة عظيمة . الناس والبهائم تخلص يا رب (مز ٣٦ : ٧). وعدلك الى العلياء يا الله الذي صنعت العظائم يا الله من مثلك (١٨ : ١٩). عدلك عدل الى الدهر وشريعتك حق (١١٩ : ١٤٢) .

قديش تتقبل في صحيفة ٧٨

בשבת תשובה אומרים זה המזמור

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּבוֹא אֵלָיו נָתָן הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל בַּת שָׁבַע: חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי: הֶרֶב כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי. וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי: כִּי פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע. וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָמִיד: לְךָ לְבַדְּךָ חָטָאתִי. וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי. לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְשָׁפְטֶךָ: הֵן בְּעָווֹן חוֹלָלְתִּי. וּבְחֵטְא יֶחֱמַתְנִי אִמִּי: הֵן אֱמֶת חָפַצְתָּ בַטֻּחוֹת. וּבְסָתֻם חָכְמָה תוֹדִיעֵנִי: תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר. תְּכַבְּסֵנִי וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין: תַּשְׁמִיעֵנִי שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה. תָּגֵלְנָה עֲצָמוֹת דִּכִּיתָ: הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחֲטָאָי. וְכָל עֲוֹנֹתַי מְחֵה: לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים. וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי: אַל תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ. וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנִּי: הָשִׁיבָה לִּי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ. וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי: אֲלַמְּדָה פֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ. וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ: הַצִּילֵנִי מִדָּמִים אֱלֹהִים. אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ: אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ: כִּי לֹא תַחְפֹּץ זֶבַח וְאֶתֵּנָה. עוֹלָה לֹא תִרְצֶה: זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה. לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה. אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל. אָז יַעֲלוּ עַל מִזְבַּחֲךָ פָרִים: עד כאן

בשבת הרגל אומרים כאן מזמור הרגל. ובשאר שבתות השנה אומרים

הַלְלוּיָהּ אוֹדֶה יְיָ בְּכָל לֵבָב. בְּסוֹד יְשָׁרִים וְעֵדָה: גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְיָ. דְּרוּשִׁים לְכָל חֶפְצֵיהֶם: הוֹד וְהָדָר פָּעֳלוֹ. וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד: זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו. חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ: טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו. יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כֹּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ. לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט. נֶאֱמָנִים כָּל פִּקּוּדָיו: סְמוּכִים לָעַד לְעוֹלָם. עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת וְיָשָׁר: פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ. צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חָכְמָה יִרְאַת יְיָ. שֵׂכֶל טוֹב לְכָל עֹשֵׂיהֶם. תְּהִלָּתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד:

קדיש יהא שלמא בדף צ״א

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ. עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ בדף פ״ג

יש אומרים ארבעה מזמורים אלו

למנצח בנגינות מז׳ שיר אלהים יחננו. בדף מ״ב. יי מלך גאות לבש. בדף מ״ט. שיר המעלות לדוד הנה מה טוב מז׳ קל״ג במוצאי שבת. מזמור לדוד יי רועי. בדף קל״ד

في سبت التوبة يقال هذا المزمور

لامام المغنين . مزمور لداود عند ما جاء اليه ناثان النبي بعد ما دخل الى بثشبع : ارحمني يا الله حسب رحمتك . حسب كثرة رأفتك امحُ معاصيّ : اغسلني كثيراً من اثمي ومن خطيتي طهرني . لاني عارف بمعاصيّ وخطيتي امامي دائماً : اليك وحدك اخطأت والشر قدام عينيك صنعت لكي تتبرر في اقوالك وتزكو في قضائك . هاءنذا بالاثم صورت وبالخطية حبلت بي امي : ها قد سررت بالحق في الباطن وفي السريرة تعرفني حكمةً . طهرني بالزوفا فاطهر . اغسلني فابيض اكثر من الثلج : اسمعني سروراً وفرحاً . فتبتهج عظام سحقتها : استر وجهك عن خطاياي . وامحُ كل آثامي : قلباً نقياً اخلق فيّ يا الله وروحاً مستقيماً جدد في داخلي : لا تطرحني من قدام وجهك. وروحك القدوس لا تنزعه مني : ردلي بهجة خلاصك . وبروحٍ منتدبة اعضدني : فاعلم الاثمة طرقك والخطاة اليك يرجعون : نجني من الدماء يا الله اله خلاصي . فيسبح لساني برك : يا رب افتح شفتيّ فيخبر فمي بتسبيحك : لانك لا تسر بذبيحة والا فكنت اقدمها . بمحرقة لا ترضى : ذبائح الله هي روح منكسرة . القلب المنكسر والمنسحق يا الله لا تحتقره : احسن برضاك الى صهيون . ابن اسوار اورشليم : حينئذٍ تسر بذبائح البر محرقة وتقدمة تامة . حينئذٍ يصعدون على مذبحك عجولاً .

وفي سبوت اواسط الاعياد يقال المزمور الخاص بذلك العيد . وفي بقية سبوت السنة يقال

هللويا . احمد الرب بكل قلبي . في مجلس المستقيمين وجماعتهم : عظيمة هي اعمال الرب مطلوبة لكل المسرورين بها . جلال وبهاء عمله . وعدله قائم الى الابد : صنع ذكراً لعجائبه حنان ورحيم هو الرب : اعطى خائفيه طعاماً . يذكر الى الابد عهده : اخبر شعبه بقوة اعماله . ليعطيهم ميراث الامم : اعمال يديه امانة وحق . كل وصاياه امينة : ثابتة مدى الدهر والابد . مصنوعة بالحق والاستقامة : ارسل فداء لشعبه . اقام الى الابد عهده . قدوس ومهوب اسمه : رأس الحكمة مخافة الرب . فطنة جيدة لكل عامليها . تسبيحهُ قائم الى الابد .

قديش يهه شلاما في صحيفة ٩١

« من الواجب علينا ولذلك ننظر » في صحيفة ٨٣

يقراء البعض الاربعة المزامير الآتية

لامام المغنين على ذوات الاوتار . مزمور تسبيحة : ليتحنن . في صحيفة ٤٢ ــ الرب قد ملك لبس الجلال . في صحيفة ٤٩ ــ ترنيمة المصاعد . لداود . هوذا ما احسن (مزمور ١٣٣) . مزمور لداود . الرب راعي فلا يعوزني شيء في صحيفة ١٣٤

אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דִּמְהֵימְנוּתָא שְׁלֵמָתָא חֶדְוָתָא דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא:
אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְמַלְכָּא. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דַחֲקַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין וּזְעֵיר אַנְפִּין וְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא אַתְיָן לְסַעֲדָא בַּהֲדֵהּ:

בני היכלא דכסיפין. למחזי זיו זעיר אנפין: יהון הכא. בהאי תכא. דביה מלכא. בגלופין: צבו להדא. בהאי ועדא. בגו עירין. וכל גדפין: חדו השתא. בהאי שעתא. דביה רעוא. ולית זעפין: קריבו לי. חזו חילי. דלית דינין. דתקיפין: לבר נטלין. ולא עאלין. הני כלבין. דחציפין: והא אזמין. עתיק יומין. במצחה עדי. יהון חלפין: רעו דילה. דגלי לה. לבטלא. בכל קליפין: ישוי לון. בנוקביהון. ויטמרון. בגו כפין: ארי השתא. במנחתא. בחדותא. דזעיר אנפין:

מִזְמוֹר לְדָוִד. יְיָ רֹעִי לֹא אֶחְסָר: בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי. עַל מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי: נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב. יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע. כִּי אַתָּה עִמָּדִי. שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי. דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה: אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי. וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִכְלֻהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לַייָ. הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה: רְאוּ כִּי יְיָ נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן הוּא נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יוֹמָיִם. שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִעִי: עַל כֵּן בֵּרַךְ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

סַבְרִי מָרָנָן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

אחר הסעודה יטול ידיו למים אחרונים ויאמר

יְדַי אַסְחֵי אֲנָא. לְגַבֵּי חַד מָנָא. לְסִטְרָא חוֹרֵינָא. דְּלֵית בָּהּ מַמָּשָׁא:
אֲזַמֵּן בִּתְלָתָא. בְּכָסָא דְבִרְכָתָא. לְעִלַּת עִלָּתָא. עַתִּיקָא קַדִּישָׁא:

ויברך ברכת המזון ואחר כך יאמר

אַשְׁלִימוּ סְעוּדָתָא דָּא דִּמְהֵימְנוּתָא שְׁלֵמָתָא. דְּזַרְעָא קַדִּישָׁא דְּיִשְׂרָאֵל:

رتبوا وليمة الايمان الكاملة مسرة الملك القدوس . رتبوا وليمة الملك . هذه هي وليمة روضة التفاح المقدسة والازلي المقدس . آتٍ ليشترك بها (اي يحل بروحه عليها ويباركها)

قصيدة باللغة الكلدانية اسم ناظمها في اول الابيات اسحق لوريا ولم اعربها للاسباب المذكورة في صحيفة ١١٠

مزمور لداود . الرب راعيّ فلا يعوزني شيء : في مراعٍ خضر يربضني . الى مياه الراحة يوردني : يرد نفسي . يهديني الى سبل البر من اجل اسمه : ايضاً اذا سرت في وادي ظل الموت لا اخاف شراً . لانك انت معي . عصاك وعكازك هما يعزيانني : ترتب قدامي مائدةً تجاه مضايقي . مسحت بالدهن راسي . كاسي ريا : انما خير ورحمة يتبعانني كل ايام حياتي واسكن في بيت الرب الى مدى الايام .

فقال موسى كلوه اليوم لان للرب اليوم سبتاً . اليوم لا تجدونه في الحقل : انظروا . ان الرب اعطاكم السبت . لذلك هو يعطيكم في اليوم السادس خبز يومين . اجلسوا كل واحد في مكانه . لا يخرج احد من مكانه في اليوم السابع : فاستراح الشعب في اليوم السابع (خر ١٦ : ٢٥ و٢٩ و٣٠). لذلك بارك الرب يوم السبت وقدسه (٢٠ : ١١).

باستحسانكم يا سادة . مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق ثمر الكرم .

ثم بعد مناولة الطعام يغسل يديه ثانية ويقول

اني اغسل يديّ فوق وعاءٍ واحدٍ للروح الشرير الذي لا شيء فيه :

اني ابارك مع ثلاثة . بكأس البركة . علة العلل . الازلي المقدس :

يقول بركة الشكر وبعد ذلك

تمموا . وليمة الايمان هذه الكاملة . لنسل اسرائيل المقدس

לְכוּ נְרַנְּנָה לַיָיָ. נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה. בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ. וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ. וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה. נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ. וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ. הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ: אַל תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה. כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם. בְּחָנוּנִי גַּם רָאוּ פָעֳלִי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר. וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם. וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָי: אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי. אִם יְבֹאוּן אֶל מְנוּחָתִי:

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא: בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ. בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים. עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ. אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: הוֹדוּ לַיָיָ כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

א אַשְׁרֵי תְמִימֵי דָרֶךְ. הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְיָ: אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדֹתָיו. בְּכָל לֵב יִדְרְשׁוּהוּ: אַף לֹא פָעֲלוּ עַוְלָה. בִּדְרָכָיו הָלָכוּ: אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ לִשְׁמֹר מְאֹד: אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכָי. לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ: אָז לֹא אֵבוֹשׁ. בְּהַבִּיטִי אֶל כָּל מִצְוֹתֶיךָ: אוֹדְךָ בְּיֹשֶׁר לֵבָב. בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: אֶת חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר. אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד:

ב בַּמֶּה יְזַכֶּה נַּעַר אֶת אָרְחוֹ. לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ: בְּכָל לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ. אַל תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ: בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ. לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא לָךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ: בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי. כֹּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ: בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי. כְּעַל כָּל הוֹן: בְּפִקּוּדֶיךָ אָשִׂיחָה. וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ: בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע. לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ:

ג גְּמֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה. וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ: גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה. נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ: גֵּר אָנֹכִי בָאָרֶץ. אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ: גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל עֵת: גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ: גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז. כִּי עֵדֹתֶיךָ נָצָרְתִּי: גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ. עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ: גַּם עֵדֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי. אַנְשֵׁי עֲצָתִי:

هلم نرنم للرب . نهتف لصخرة خلاصنا : نتقدم امامه بحمدٍ . وبترنيمات نهتف له : لان الرب اله عظيم . ملك كبير على كل الآلهة : الذي بيده مقاصير الارض . وخزائن الجبال له : الذي له البحر وهو صنعه . ويداه سبكتا اليابسة : هلم نسجد ونركع ونجثو . امام الرب خالقنا : لانه هو الهنا ونحن شعب مرعاه وغنم يده . اليوم ان سمعتم صوته : فلا تقسوا قلوبكم كما في مريبة . مثل يوم مسة في البرية : حيث جربني آباؤكم . اختبروني ابصروا ايضاً فعلي : اربعين سنة مقت ذلك الجيل وقلت هم شعب ضال قلبهم وهم لم يعرفوا سبلي . فاقسمت في غضبي لا يدخلون راحتي (مز ٩٥) .

آه يا رب خلص . آه يا رب انقذ : مبارك الآتي باسم الرب . باركناكم من بيت الرب : الرب هو الله وقد انار لنا . اوثقوا الذبيحة بربطٍ الى قرون المذبح : الهي انت فاحمدك الهي فارفعك : احمدوا الرب لانه صالح لان الى الابد رحمته (مز ١١٨:٢٥-٢٩)

أ طوبى للكاملين طريقاً . السالكين في شريعة الرب : طوبى لحافظي شهاداته . من كل قلوبهم يطلبونه : ايضاً لا يرتكبون اثماً . في طرقه يسلكون : انت اوصيت بوصاياك . ان تحفظ تماماً : ليت طرقي تثبت . في حفظ فرائضك : حينئذٍ لا اخزى . اذا نظرت الى كل وصاياك . احمدك باستقامة قلبٍ . عند تعلمي احكام عدلك : وصاياك احفظ . لا تتركني الى الغاية :

ب بمَ يزكي الشاب طريقه . بحفظه اياه حسب كلامك : بكل قلبي طلبتك . لا تضلني عن وصاياك : خبأت كلامك في قلبي . لكيلا اخطئ اليك : مبارك انت يا رب . علمني فرائضك : بشفتي حسبت . كل احكام فمك : بطريق شهاداتك فرحت . كما على كل الغنى : بوصاياك الهج . والاحظ سبلك : بفرائضك اتلذذ . لا انسى كلامك :

ج احسن الى عبدك فاحيا . واحفظ امرك : اكشف عن عينيّ فأرى . عجائب من شريعتك : غريب انا في الارض . لا تخفِ عني وصاياك : انسحقت نفسي شوقاً . الى احكامك في كل حين : انتهرت المتكبرين الملاعين . الضالين عن وصاياك : دحرج عني العار والاهانة . لاني حفظت شهاداتك : جلس ايضاً رؤساء تقاولوا عليّ . اما عبدك فيناجي بفرائضك : ايضاً شهاداتك هي لذتي . اهل مشورتي :

ד דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי. חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךְ: דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי. לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךְ: דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךְ הֲבִינֵנִי. וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךְ: דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה. קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךְ: דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי. וְתוֹרָתְךְ חָנֵּנִי: דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָחָרְתִּי. מִשְׁפָּטֶיךְ שִׁוִּיתִי: דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךְ. יְיָ אַל תְּבִישֵׁנִי: דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךְ אָרוּץ. כִּי תַרְחִיב לִבִּי:

ה הוֹרֵנִי יְיָ דֶּרֶךְ חֻקֶּיךְ. וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב: הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךְ. וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב: הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךְ. כִּי בוֹ חָפָצְתִּי: הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךְ. וְאַל אֶל בָּצַע: הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא. בִּדְרָכֶךְ חַיֵּנִי: הָקֵם לְעַבְדְּךְ אִמְרָתֶךְ. אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךְ: הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי. כִּי מִשְׁפָּטֶיךְ טוֹבִים: הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקּוּדֶיךְ. בְּצִדְקָתְךְ חַיֵּנִי:

ו וִיבֹאֻנִי חֲסָדֶיךְ יְיָ. תְּשׁוּעָתְךְ כְּאִמְרָתֶךְ: וְאֶעֱנֶה חֹרְפִי דָבָר. כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךְ: וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד. כִּי לְמִשְׁפָּטֶךְ יִחָלְתִּי: וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךְ תָמִיד. לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה. כִּי פִקּוּדֶיךְ דָרָשְׁתִּי: וַאֲדַבְּרָה בְעֵדֹתֶיךְ נֶגֶד מְלָכִים. וְלֹא אֵבוֹשׁ: וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךְ. אֲשֶׁר אָהָבְתִּי: וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךְ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי. וְאָשִׂיחָה בְחֻקֶּיךְ:

ז זְכָר־דָּבָר לְעַבְדֶּךְ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי: זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי. כִּי אִמְרָתְךְ חִיָּתְנִי: זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד. מִתּוֹרָתְךְ לֹא נָטִיתִי: זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךְ מֵעוֹלָם יְיָ וָאֶתְנֶחָם: זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים. עֹזְבֵי תּוֹרָתֶךְ: זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךְ. בְּבֵית מְגוּרָי: זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךְ יְיָ. וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךְ: זֹאת הָיְתָה לִּי. כִּי פִקֻּדֶיךְ נָצָרְתִּי:

ח חֶלְקִי יְיָ אָמַרְתִּי. לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךְ: חִלִּיתִי פָנֶיךְ בְכָל לֵב. חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךְ: חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי. וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדֹתֶיךְ: חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי. לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךְ: חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי. תּוֹרָתְךְ לֹא שָׁכָחְתִּי: חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ. עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךְ: חָבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךְ. וּלְשֹׁמְרֵי פִּקּוּדֶיךְ: חַסְדְּךְ מָלְאָה הָאָרֶץ. חֻקֶּיךְ לַמְּדֵנִי:

د لصقت بالتراب نفسي . فاحيني حسب كلمتك : قد صرحت بطرقي فاستجبت لي . علمني فرائضك : طريق وصاياك فهمني . فاناجي بعجائبك : قطرت نفسي من الحزن . اقمني حسب كلامك : طريق الكذب ابعد عني . وبشريعتك ارحمني : اخترت طريق الحق . جعلت احكامك قدامي : لصقت بشهاداتك . يا رب لا تخزني : في طريق وصاياك أجري . لانك ترحب قلبي .

ه علمني يا رب طريق فرائضك . فاحفظها الى النهاية : فهمني فالاحظ شريعتك . واحفظها بكل قلبي : دربني في سبيل وصاياك . لاني به سررت : امل قلبي الى شهاداتك . لا الى المكسب : حول عيني عن النظر الى الباطل . في طريقك احيني : اقم لعبدك قولك . الذي لمتقيك : ازل عاري الذي حذرت منه . لان احكامك طيبة : هاءنذا قد اشتهيت وصاياك . بعدلك احيني .

و لتأتني رحمتك يا رب . خلاصك حسب قولك : فأجاوب معيري كلمةً . لاني اتكلت على كلامك : ولا تنزع من فمي كلام الحق كل النزع . لاني انتظرت احكامك : فاحفظ شريعتك دائماً . الى الدهر والابد : واتمشى في رحبٍ . لاني طلبت وصاياك : واتكلم بشهاداتك قدام ملوكٍ . ولا اخزى : واتلذذ بوصاياك . التي احببت : وارفع يديّ الى وصاياك التي وددت . واناجي بفرائضك .

ز اذكر لعبدك القول الذي جعلتني انتظره : هذه هي تعزيتي في مذلتي . لان قولك احياني : المتكبرون استهزأوا بي الى الغاية . عن شريعتك لم أمل : تذكرت احكامك منذ الدهر يا رب فتعزيت : الحمية اخذتني بسبب الاشرار . تاركي شريعتك : ترنيماتٍ صارت لي فرائضك . في بيت غربتي : ذكرت في الليل اسمك يا رب . وحفظت شريعتك : هذا صار لي . لاني حفظت وصاياك .

ح نصيبي الرب قلت . لحفظ كلامك : ترضيت وجهك بكل قلبي . ارحمني حسب قولك : تفكرت في طرقي . ورددت قدمي الى شهاداتك : اسرعت ولم اتوان . لحفظ وصاياك : حبال الاشرار التفت عليّ . اما شريعتك فلم انسها : في منتصف الليل اقوم لاحمدك . على احكام برك : رفيق انا لكل الذين يتقونك . ولحافظي وصاياك : رحمتك يارب قد ملاءت الارض . علمني فرائضك .

ט טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ . יְיָ כִּדְבָרֶךָ : טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי .
כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי : טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג . וְעַתָּה אִמְרָתְךָ
שָׁמָרְתִּי : טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב . לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ : טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים .
אֲנִי בְּכָל־לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ : טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם . אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי :
טוֹב לִי כִי עֻנֵּיתִי . לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ : טוֹב לִי תוֹרַת־פִּיךָ .
מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף :

י יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי . הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ : יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי
וְיִשְׂמָחוּ . כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי : יָדַעְתִּי יְיָ כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ . וֶאֱמוּנָה
עִנִּיתָנִי : יְהִי־נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי . כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ : יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ
וְאֶחְיֶה . כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי : יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי . אֲנִי
אָשִׂיחַ בְּפִקֻּדֶיךָ : יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ . וְיוֹדְעֵי עֵדֹתֶיךָ : יְהִי לִבִּי תָמִים
בְּחֻקֶּיךָ . לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ :

כ כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי . לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי : כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ .
לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי : כִּי הָיִיתִי כְּנֹאד בְּקִיטוֹר . חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי :
כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ . מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט : כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת .
אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ : כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה . שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי :
כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ . וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ : כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי .
וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ :

ל לְעוֹלָם יְיָ . דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם : לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ . כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ
וַתַּעֲמֹד : לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם . כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ : לוּלֵי תוֹרָתְךָ
שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי : לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ . כִּי בָם חִיִּיתָנִי :
לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי . כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי : לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי .
עֵדֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן : לְכָל־תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ . רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד :

מ מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ . כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי : מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי
מִצְוֹתֶךָ . כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי : מִכָּל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי . כִּי עֵדְוֹתֶיךָ
שִׂיחָה לִי : מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן . כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי : מִכָּל־אֹרַח רָע
כָּלִאתִי רַגְלָי . לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ : מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי . כִּי
אַתָּה הוֹרֵתָנִי : מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ . מִדְּבַשׁ לְפִי : מִפִּקּוּדֶיךָ
אֶתְבּוֹנָן . עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר :

ط خيراً صنعت مع عبدك . يارب حسب كلامك : ذوقاً صالحاً ومعرفةً علمني . لاني بوصاياك آمنت : قبل ان اذلل انا ضللت . اما الآن فحفظت قولك : صالح انت ومحسن . علمني فرائضك : المتكبرون قد لفقوا عليَّ كذباً . اما انا فبكل قلبي احفظ وصاياك : سمن مثل الشحم قلبهم . اما انا فبشريعتك اتلذذ : خير لي اني تذللت . لكي اتعلم فرائضك . شريعة فمك خير لي . من الوف ذهب وفضة .

ي يداك صنعتاني وانشأتاني . فهمني فاتعلم وصاياك : متقوك يرونني فيفرحون . لاني انتظرت كلامك : قد علمت يا رب ان احكامك عدل . وبالحق اذللتني : فلتصر رحمتك لتعزيتي . حسب قولك لعبدك : لتأتني مراحمك فاحيا . لان شريعتك هي لذتي : ليخز المتكبرون لانهم زوراً افتروا عليَّ . اما انا فاناجي بوصاياك : ليرجع اليَّ متقوك . وعارفو شهاداتك : ليكن قلبي كاملاً في فرائضك . لكيلا اخزى .

ك تاقت نفسي الى خلاصك . كلامك انتظرت : كلت عينايَ من النظر الى قولك . فاقول متى تعزيني : لاني قد صرت كزقٍ في الدخان . اما فرائضك فلم انسها : كم هي ايام عبدك . متى تجري حكماً على مضطهدي : المتكبرون قد كروا لي حفائر . ذلك ليس حسب شريعتك : كل وصاياك امانة . زوراً يضطهدونني . اعنيّ : لولا قليل لافنوني من الارض . اما انا فلم اترك وصاياك : حسب رحمتك احيني . فاحفظ شهادات فمك

ل الى الابد يا رب . كلمتك مثبتة في السموات : الى دورٍ فدور امانتك . اسست الارض فثبتت : على احكامك ثبتت اليوم . لان الكل عبيدك : لو لم تكن شريعتك لذتي . لهلكت حينئذٍ في مذلتي : الى الدهر لا انسى وصاياك . لانك بها احييتني : لك انا فخلصني . لاني طلبت وصاياك : اياي انتظر الاشرار ليهلكوني . بشهاداتك افطن : لكل كمالٍ رأيت حداً . اما وصيتك فواسعة جداً .

م كم احببت شريعتك . اليوم كله هي لهجي : وصيتك جعلتني احكم من اعدائي . لانها الى الدهر هي لي : اكثر من كل معلمي تعقلت . لان شهاداتك هي لهجي : اكثر من الشيوخ فطنت . لاني حفظت وصاياك : من كل طريق شرٍ منعت رجلي . لكي احفظ كلامك : عن احكامك لم امل . لانك انت علمتني : ما احلى قولك لحنكي . احلى من العسل لفمي : من وصاياك اتفطن . لذلك ابغضت كل طريق كذبٍ .

נ נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ. וְאוֹר לִנְתִיבָתִי: נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה. לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: נַעֲנֵיתִי עַד מְאֹד. יְיָ חַיֵּנִי כִדְבָרֶךָ: נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְיָ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי: נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד. וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי. וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי: נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם. כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה: נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ. לְעוֹלָם עֵקֶב:

ס סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי. וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי: סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה. לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים. וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי: סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה. וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי: סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד: סָלִיתָ כָּל־שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ. כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם: סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדֹתֶיךָ: סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי:

ע עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק. בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי: עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב. אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים: עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ. וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ: עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ. וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי: עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי. וְאֵדְעָה עֵדֹתֶיךָ: עֵת לַעֲשׂוֹת לַייָ. הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ: עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ. מִזָּהָב וּמִפָּז: עַל כֵּן כָּל־פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי. כָּל־אֹרַח שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי:

פ פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ. עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי: פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר. מֵבִין פְּתָיִים: פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה. כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי: פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט. לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ: פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ. וְאַל תַּשְׁלֶט־בִּי כָל־אָוֶן: פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם. וְאֶשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ: פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ. וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ: פַּלְגֵי מַיִם יָרְדוּ עֵינָי. עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ:

צ צַדִּיק אַתָּה יְיָ. וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדֹתֶיךָ: וֶאֱמוּנָה מְאֹד: צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי. כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי: צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד. וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ: צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה. פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי. מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי: צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם. הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה:

ن سراج لرجلي كلامك . ونور لسبيلي : حلفت فأبره . ان احفظ احكام برك : تذللت الى الغاية . يارب احيني حسب كلامك : ارتضِ بمندوبات فمي يارب . واحكامك علمني : نفسي دائماً في كفي . اما شريعتك فلم انسها : الاشرار وضعوا لي فخاً . اما وصاياك فلم اضل عنها : ورثت شهاداتك الى الدهر . لانها هي بهجة قلبي : عطفت قلبي لاصنع فرائضك . الى الدهر الى النهاية .

س المتقلبين ابغضت . وشريعتك احببت : ستري ومجني انت . كلامك انتظرت : انصرفوا عني ايها الاشرار . فاحفظ وصايا الهي : اعضدني حسب قولك فاحيا . ولا تخزني من رجائي : اسندني فاخلص . واراعي فرائضك دائماً : احتقرت كل الضالين عن فرائضك . لان مكرهم باطل : كزغلٍ عزلت كل اشرار الارض . لذلك احببت شهاداتك : قد اقشعر لحمي من رعبك . ومن احكامك جزعت .

ع اجريت حكماً وعدلاً . لاتسلمني الى ظالميَّ : كن ضامن عبدك للخير . لكيلا يظلمني المستكبرون : كلت عينايَ اشتياقاً . الى خلاصك . والى كلمة برك : اصنع مع عبدك حسب رحمتك . وفرائضك علمني : عبدك انا فهمني . فاعرف شهاداتك : انه وقت عمل للرب . قد نقضوا شريعتك : لاجل ذلك احببت وصاياك . اكثر من الذهب والابريز : لاجل ذلك حسبت كل وصاياك في كل شيء مستقيمةً . كل طريق كذبٍ ابغضت .

ف عجيبة هي شهاداتك . لذلك حفظتها نفسي : فتح كلامك ينير . يعقل الجهال : فغرت فمي ولهثت . لاني الى وصاياك اشتقت : التفت اليَّ وارحمني . كحق محبي اسمك : ثبت خطواتي في كلمتك . ولا يتسلط عليَّ اثم : افدني من ظلم الانسان . فاحفظ وصاياك : اضيء بوجهك على عبدك . وعلمني فرائضك : جداول مياهٍ جرت من عينيَّ . لانهم لم يحفظوا شريعتك .

ص بارٌّ انت يارب . واحكامك مستقيمة : عدلاً امرت بشهاداتك . وحقاً الى الغاية : اهلكتني غيرتي . لان اعدائي نسوا كلامك : كلمتك ممحصة جداً . وعبدك احبها : صغير انا وحقير . اما وصاياك فلم انسها : عدلك عدل الى الدهر . وشريعتك حق : ضيق وشدة اصاباني . اما وصاياك فهي لذاتي : عادلة شهاداتك الى الدهر . فهمني فاحيا .

ק קָרָאתִי בְכָל־לֵב. עֲנֵנִי יְיָ חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה: קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי. וְאֶשְׁמְרָה עֵדֹתֶיךָ: קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה. לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת. לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ: קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ. יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶךָ חַיֵּנִי: קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה. מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ: קָרוֹב אַתָּה יְיָ. וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת: קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדֹתֶיךָ. כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם

ר רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי. כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי. לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי: רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה. כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ: רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ. כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי: רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי. מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי: רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה. אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ. רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי. יְיָ כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי: רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת. וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ:

ש שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם. וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי: שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ. כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתַעֵבָה. תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי: שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ. עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ. וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ. וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדֹתֶיךָ. וָאֹהֲבֵם מְאֹד: שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדֹתֶיךָ. כִּי כָל־דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ:

ת תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְיָ. כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי: תָּבוֹא תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ. כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי: תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה. כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ: תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ. כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צֶּדֶק: תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי. כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי: תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ. וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי: תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ. וּמִשְׁפָּטֶךָ יַעְזְרֻנִי: תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ. כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל יְיָ בַּצָּרָתָה לִּי. קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: יְיָ הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שֶׁקֶר. מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה: מַה יִּתֵּן לְךָ וּמַה יֹּסִיף לָךְ. לָשׁוֹן רְמִיָּה: חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים. עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים: אוֹיָה לִי כִּי גַרְתִּי מֶשֶׁךְ. שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר: רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי. עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם: אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר. הֵמָּה לַמִּלְחָמָה:

ق صرخت من كل قلبي . استجب لي يا رب . فرائضك احفظ : دعوتك . خلصني . فاحفظ شهاداتك : تقدمت في الصبح وصرخت . كلامك انتظرت : تقدمت عينايَ الهزع . لكي الهج باقوالك : صوتي استمع حسب رحمتك . يا رب حسب احكامك احيني : اقترب التابعون الرذيلة . عن شريعتك بعدوا : قريب انت يا رب . وكل وصاياك حقٌ : منذ زمانٍ عرفتُ من شهاداتك . انك الى الدهر اسستها .

ر انظر الى ذلي وانقذني . لاني لم انسَ شريعتك : أحسن دعواي وفكني . حسب كلمتك احيني : الخلاص بعيد عن الاشرار . لانهم لم يلتمسوا فرائضك : كثيرة هي مراحمك يا رب . حسب احكامك احيني : كثيرون مضطهديّ ومضايقيّ . اما شهاداتك فلم امل عنها : رأيت الغادرين ومقتُ . لانهم لم يحفظوا كلمتك : انظر اني احببت وصاياك . يا رب حسب رحمتك احيني : راس كلامك حق . والى الدهر كل احكام عدلك.

ش رؤساء اضطهدوني بلا سببٍ . ومن كلامك جزع قلبي : ابتهج انا بكلامك . كمن وجد غنيمة وافرة : ابغضت الكذب وكرهته . اما شريعتك فاحببتها : سبع مرات في النهار سبحتك . على احكام عدلك : سلامة جزيلة لمحبي شريعتك . وليس لهم معثرة : رجوت خلاصك يا رب . ووصاياك عملت : حفظت نفسي شهاداتك . واحبها جداً : حفظت وصاياك وشهاداتك لان كل طرقي امامك .

ت ليبلغ صراخي اليك يا رب . حسب كلامك فهمني : لتدخل طلبتي الى حضرتك . ككلمتك نجني : تنبع شفتايَ تسبيحاً . اذا علمتني فرائضك : يغني لساني باقوالك . لان كل وصاياك عدل : لتكن يدك لمعونتي . لانني اخترت وصاياك : اشتقت الى خلاصك يا رب . وشريعتك هي لذتي : لتحي نفسي وتسبحك . واحكامك لتعني : ضللت كشاةٍ ضالة . اطلب عبدك . لاني لم انس وصاياك .

ترنيمة المصاعد . الى الرب في ضيقي . صرخت فاستجاب لي : يا رب نجِّ نفسي من شفاه الكذب . من لسان غشٍّ : ماذا يعطيك وماذا يزيد لك . لسان الغش : سهام جبار مسنونة . مع جمر الرتم : ويلي لغربتي في ماشك . لسكني في خيام قيدار : طال على نفسي سكنها . مع مبغض السلام : انا سلام وحينما اتكلم . فهم للحرب . (مز ١٢٠)

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים. מֵאַיִן יָבוֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ. אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שֹׁמְרֶךָ. יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה. וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע. יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי. בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ. בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָ͏ִם: יְרוּשָׁלַ͏ִם הַבְּנוּיָה. כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו: שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ. עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל. לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְיָ: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט. כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָ͏ִם. יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ. שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי. אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי. הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם: הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם. כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ. כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ. כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: רַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים. הַבּוּז לִגְאֵיוֹנִים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ. יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלֵא יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ. בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ. בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנִי. נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ. אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְיָ. שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים. הַפַּח נִשְׁבָּר. וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבֹּטְחִים בַּייָ. כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט. לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַ͏ִם הָרִים סָבִיב לָהּ. וַייָ סָבִיב לְעַמּוֹ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים. לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם: הֵיטִיבָה יְיָ לַטּוֹבִים. וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְיָ אֶת פֹּעֲלֵי הָאָוֶן. שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

ترنيمة المصاعد . ارفع عينيَّ الى الجبال . من حيث يأتي عوني : معونتي من عند الرب . صانع السموات والارض : لايدع رجلك تزل . لاينعس حافظك : انه لاينعس ولا ينام . حافظ اسرائيل : الرب حافظك . الرب ظل لك عن يدك اليمنى : لاتضر بك الشمس في النهار . ولا القمر في الليل : الرب يحفظك من كل شرٍ . يحفظ نفسك : الرب يحفظ خروجك ودخولك . من الآن والى الدهر (مز ١٢١)

ترنيمة المصاعد لداود . فرحت بالقائلين لي . الى بيت الرب نذهب : تقف ارجلنا . في ابوابك يا اورشليم : اورشليم المبنية . كمدينةٍ متصلةٍ كلها : حيث صعدت الاسباط اسباط الرب شهادةً لاسرائيل . ليحمدوا اسم الرب : لانه هناك استوت الكراسي للقضاء . كراسي بيت داود : اسألوا سلامة اورشليم . ليسترح محبوكِ : ليكن سلام في ابراجك . راحة في قصورك : من اجل اخوتي واصحابي . لا قولنَّ سلام بكِ : من اجل بيت الرب الهنا . التمس لك خيراً (مز ١٢٢)

ترنيمة المصاعد . اليك رفعت عيني . يا ساكناً في السموات : هوذا كما ان عيون العبيد نحو ايدي سادتهم . كما ان عيني الجارية نحو يد سيدتها . هكذا عيوننا نحو الرب الهنا . حتى يترأف علينا : ارحمنا يا رب ارحمنا . لاننا كثيراً ما امتلانا هواناً : كثيراً ما اشبعت انفسنا من هزء المستريحين . واهانة المستكبرين (مز ١٢٣)

ترنيمة المصاعد لداود . لولا الرب الذي كان لنا . ليقل اسرائيل : لولا الرب الذي كان لنا . عند ما قام الناس علينا : اذاً لابتلعونا احياءً . عند احتماء غضبهم علينا : اذاً لجرفتنا المياه . لعبر السيل على انفسنا : اذاً لعبرت على انفسنا . المياه الطامية : مبارك الرب الذي لم يسلمنا فريسةً لاسنانهم : انفلتت انفسنا مثل العصفور من فخ الصيادين الفخ انكسر . ونحن انفلتنا : عوننا باسم الرب . الصانع السموات والارض (مز ١٢٤)

المتوكلون على الرب . مثل جبل صهيون الذي لا يتزعزع بل يسكن الى الدهر : اورشليم الجبال حولها والرب حول شعبه . من الآن والى الدهر : لانه لا تستقر عصا الاشرار على نصيب الصديقين . لكيلا يمد الصديقون ايديهم الى الاثم . أحسن يا رب الى الصالحين . والى المستقيمي القلوب : اما العادلون الى طرقٍ معوجة . فيذهبهم الرب مع فعلة الاثم . سلام على اسرائيل (مز ١٢٥)

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. בְּשׁוּב יְיָ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן. הָיִינוּ כְּחֹלְמִים: אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם. הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה: הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתֵנוּ. כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב: הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה. בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ: הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע. בֹּא יָבֹא בְרִנָּה. נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה. אִם יְיָ לֹא יִבְנֶה בַיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ. אִם יְיָ לֹא יִשְׁמָר־עִיר שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר: שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת. אֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצָבִים. כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא: הִנֵּה נַחֲלַת יְיָ בָּנִים. שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן: כְּחִצִּים בְּיַד גִּבּוֹר. כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא יֵבֹשׁוּ. כִּי יְדַבְּרוּ אֶת אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְיָ. הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל. אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ. בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים. סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ: הִנֵּה כִי כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר. יְרֵא יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן. וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָםִ. כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ. שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי. יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי. גַּם לֹא יָכְלוּ לִי: עַל גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים. הֶאֱרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם: יְיָ צַדִּיק. קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים: יֵבֹשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר. כֹּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן: יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת. שֶׁקַּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ: שֶׁלֹּא מִלֵּא כַפּוֹ קוֹצֵר. וְחִצְנוֹ מְעַמֵּר: וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְיָ אֲלֵיכֶם. בֵּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְיָ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְיָ: יְיָ שִׁמְעָה בְקוֹלִי. תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת. לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ. יְיָ מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְיָ קִוְּתָה נַפְשִׁי. וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַייָ. מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר. שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ. כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד. וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל. מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו:

ترنيمة المصاعد . عند ما رد الرب سبي صهيون . صرنا مثل الحالمين : حينئذٍ امتلاءت افواهنا ضحكاً والسنتنا ترنماً . حينئذٍ قالوا بين الامم . ان الرب قد عظم العمل مع هؤلاء : عظم الرب العمل معنا . وصرنا فرحين : اردد يا رب سبينا . مثل السواقي في الجنوب : الذين يزرعون بالدموع . يحصدون بالابتهاج . الذاهب ذهاباً بالبكاء حاملاً مبذر الزرع مجيئاً يجيء بالترنم . حاملاً حزمه (مز ١٢٦)

ترنيمة المصاعد لسليمان : ان لم يبنِ الرب البيت فباطلاً يتعب البناؤون . ان لم يحفظ الرب المدينة . فباطلاً يسهر الحارس : باطل هو لكم ان تبكروا الى القيام مؤخرين الجلوس آكلين . خبز الاتعاب . لكنه يعطي حبيبه نوماً : هوذا البنون ميراث من عند الرب . ثمرة البطن اجرة : كسهامٍ بيد جبار . هكذا ابناء الشبيبة : طوبى للذي ملاء جعبته منهم . لا يخزون . بل يكلمون الاعداء في الباب (مز ١٢٧)

ترنيمة المصاعد . طوبى لكل من يتقي الرب . ويسلك في طرقه : لانك تاكل تعب يديك . طوباك وخير لك : امرأتك مثل كرمة مثمرة في جوانب بيتك . بنوك مثل غروس الزيتون . حول مائدتك : هكذا يبارك الرجل . المتقي الرب : يباركك الرب من صهيون وتبصر خير اورشليم . كل ايام حياتك . وترى بني بنيك . سلام على اسرائيل (مز ١٢٨)

ترنيمة المصاعد . كثيراً ما ضايقوني . منذ شبابي ليقل اسرائيل : كثيراً ما ضايقوني منذ شبابي . لكن لم يقدروا عليّ : على ظهري حرث الحراث . طوّلوا اتلامهم : الرب صديق . قطع ربط الاشرار : فليخز وليرتد الى الوراء . كل مبغضي صهيون : ليكونوا كعشب السطوح . الذي ييبس قبل ان يقلع : الذي لا يملاء الحاصد كفه منه . ولا المحزم حضنه : ولا يقول العابرون بركة الرب عليكم . باركناكم باسم الرب (مز ١٢٩)

ترنيمة المصاعد . من الاعماق صرخت اليك يا رب : يا رب اسمع صوتي لتكن اذناك مصغيتين . الى صوت تضرعاتي : ان كنت تراقب الآثام يا رب . ياسيد فمن يقف : لان عندك المغفرة . لكي يخاف منك : انتظرتك يارب انتظرت نفسي . وبكلامه رجوت : نفسي تنتظر الرب . اكثر من المراقبين الصبح . اكثر من المراقبين الصبح : ليرج اسرائيل الرب لان عند الرب الرحمة . وعنده فدىً كثير : وهو يفدي اسرائيل . من كل آثامه (مز ١٣٠)

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. יְיָ לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינַי. וְלֹא הִלַּכְתִּי בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי: אִם לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עֲלֵי אִמּוֹ. כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. זְכוֹר יְיָ לְדָוִד. אֵת כָּל־עֻנּוֹתוֹ: אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַייָ. נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב: אִם אָבֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי. אִם אֶעֱלֶה עַל עֶרֶשׂ יְצוּעָי: אִם אֶתֵּן שְׁנָת לְעֵינָי. לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה: עַד אֶמְצָא מָקוֹם לַייָ. מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב: הִנֵּה שְׁמַעֲנוּהָ בְאֶפְרָתָה. מְצָאנוּהָ בִּשְׂדֵי יָעַר: נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו. נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדוֹם רַגְלָיו: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ. אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק. וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ. אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: נִשְׁבַּע יְיָ לְדָוִד אֱמֶת לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנְךָ. אָשִׁית לְכִסֵּא לָךְ: אִם יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֵדֹתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם גַּם בְּנֵיהֶם עֲדֵי עַד. יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא לָךְ: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן. אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי עַד. פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּתִיהָ: צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ. אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם: וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע. וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ: שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד. עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי: אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת. וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. הִנֵּה מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים. שֶׁבֶת אַחִים גַּם יָחַד: כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ. יֹרֵד עַל הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן. שֶׁיֹּרֵד עַל פִּי מִדּוֹתָיו: כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן. כִּי שָׁם צִוָּה יְיָ אֶת הַבְּרָכָה. חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ. הָעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת: שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ. וּבָרְכוּ אֶת יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יש אומרים כאן לשלמה אלהים מז׳ ע״ב

מִכְתָּם לְדָוִד. שָׁמְרֵנִי אֵל. כִּי חָסִיתִי בָךְ: אָמַרְתְּ לַייָ אֲדֹנָי אָתָּה. טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ: לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה. וְאַדִּירֵי כָּל חֶפְצִי בָם: יִרְבּוּ עַצְּבוֹתָם אַחֵר מָהָרוּ. בַּל אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם. וּבַל אֶשָּׂא אֶת שְׁמוֹתָם עַל שְׂפָתָי: יְיָ מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי. אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי:

ترنيمة المصاعد لداود : يا رب لم يرتفع قلبي ولم تستعلِ عيناي . ولم اسلك في العظائم ولا في عجائب فوقي : بل هدات وسكت نفسي كفطيمٍ نحو امه . نفسي نحوي كفطيمٍ : ليرج اسرائيل الرب . من الآن والى الدهر (مز ١٣١)

ترنيمة المصاعد . اذكر يا رب داود كل ذله : كيف حلف للرب . نذر لعزيز يعقوب : لا ادخل خيمة بيتي . لا اصعد على سرير فراشي : لا اعطي وسناً لعيني . ولا نوماً لاجفاني : او أجد مقاماً للرب . مسكناً لعزيز يعقوب : هوذا قد سمعنا به في افراتة . وجدناه في حقول الوعر : لندخل الى مساكنه . لنسجد عند موطىء قدميه : قم يارب الى راحتك . انت وتابوت عزك : كهنتك يلبسون البر . واتقياؤك يهتفون : من اجل داود عبدك . لا ترد وجه مسيحك : اقسم الرب لداود بالحق لا يرجع عنه . من ثمرة بطنك . اجعل على كرسيك : ان حفظ بنوك عهدي وشهاداتي التي اعلمهم اياها فبنوهم ايضاً الى الابد . يجلسون على كرسيك : لان الرب قد اختار صهيون . اشتهاها مسكناً له : هذه هي راحتي الى الابد . ههنا اسكن لاني اشتهيتها . طعامها ابارك بركةً . مساكينها اشبع خبزاً : كهنتها البس خلاصاً . واتقياؤها يهتفون هتافاً : هناك انبت قرناً لداود . رتبت سراجاً لمسيحي : اعداءه البس خزياً . وعليه يزهر اكليله (مز ١٣٢)

ترنيمة المصاعد لداود : هوذا ما احسن وما اجمل . ان يسكن الاخوة معاً : مثل الدهن الطيب على الراس النازل على اللحية لحية هرون . النازل الى طرف ثيابه : مثل ندى حرمون النازل على جبل صهيون . لانه هناك امر الرب بالبركة . حيوةٍ الى الابد (مز ١٣٣)

ترنيمة المصاعد . هوذا باركوا الرب يا جميع عبيد الرب . الواقفين في بيت الرب بالليالي : ارفعوا ايديكم نحو القدس . وباركوا الرب : يباركك الرب من صهيون . الصانع السموات والارض (مز ١٣٤)

يقول البعض هنا « لسليمان . اللهم ». مزمور ٧٢

مذهبةٌ لداود . احفظني يا الله لاني . عليك توكلت : قلت للرب انت سيدي . خيري لا شيء غيرك : القديسون الذين في الارض . والافاضل كل مسرتي بهم : تكثر اوجاعهم الذين اسرعوا وراء آخر . لا اسكب سكائبهم من دمٍ . ولا اذكر اسماءهم بشفتي : الرب نصيب قسمتي وكاسي . انت قابض قرعتي :

חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִמִים. אַף נַחֲלָת שָׁפְרָה עָלָי: אֲבָרֵךְ אֶת יְיָ אֲשֶׁר יְעָצָנִי. אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי: שִׁוִּיתִי יְיָ לְנֶגְדִּי תָמִיד. כִּי מִימִינִי בַּל אֶמּוֹט: לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי. אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח: כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל. לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת: תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ. נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח:

לְדָוִד. בָּרוּךְ יְיָ צוּרִי. הַמְלַמֵּד יָדַי לַקְרָב. אֶצְבְּעוֹתַי לַמִּלְחָמָה: חַסְדִּי וּמְצוּדָתִי מִשְׂגַּבִּי וּמְפַלְטִי לִי מָגִנִּי וּבוֹ חָסִיתִי. הָרוֹדֵד עַמִּי תַחְתָּי: יְיָ מָה אָדָם וַתֵּדָעֵהוּ. בֶּן אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ: אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה. יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר: יְיָ הַט שָׁמֶיךָ וְתֵרֵד. גַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ: בְּרוֹק בָּרָק וּתְפִיצֵם. שְׁלַח חִצֶּיךָ וּתְהֻמֵּם: שְׁלַח יָדֶיךָ מִמָּרוֹם. פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֵכָר: אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר שָׁוְא. וִימִינָם יְמִין שָׁקֶר: אֱלֹהִים שִׁיר חָדָשׁ אָשִׁירָה לָּךְ. בְּנֵבֶל עָשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָּךְ: הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים. הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה: פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי נֵכָר. אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר שָׁוְא. וִימִינָם יְמִין שָׁקֶר: אֲשֶׁר בָּנֵינוּ כִּנְטִעִים מְגֻדָּלִים בִּנְעוּרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְזָוִיֹּת. מְחֻטָּבוֹת תַּבְנִית הֵיכָל: מְזָוֵינוּ מְלֵאִים מְפִיקִים מִזַּן אֶל זַן. צֹאנֵנוּ מַאֲלִיפוֹת מְרֻבָּבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ: אַלּוּפֵינוּ מְסֻבָּלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת. וְאֵין צְוָחָה בִּרְחֹבֹתֵינוּ: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ. יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ. בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים. כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישֹׁר. וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים. וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ:

حبال وقعت لي في النعماء . فالميراث حسن عندي : ابارك الرب الذي نصحني . وايضاً بالليل تنذرني كليتايَ : جعلت الرب امامي في كل حين . لانه عن يميني فلا اتزعزع : لذلك فرح قلبي وابتهجت روحي . جسدي ايضاً يسكن مطمئناً : لانك لن تترك نفسي في الهاوية . لن تدع تقيك يرى فساداً : تعرفني سبيل الحيوة . امامك شبع سرورٍ . في يمينك نعم الى الابد (مز ١٦) .

لداود . مبارك الرب صخرتي الذي يعلم يديَّ القتال . واصابعي الحرب . رحمتي وملجأي صرحي ومنقذي مجني والذي عليه توكلت. المخضع شعبي تحتي : يارب اي شيء هو الانسان حتى تعرفه . او ابن الانسان حتى تفتكر به : الانسان اشبه نفخةً . ايامه مثل ظلٍ عابر : يا رب طأطىء سمواتك وانزل . المس الجبال فتدخن : ابرق بروقاً وبددهم . ارسل اسهمك وازعجهم : ارسل يدك من العلاء . انقذني ونجني من المياه الكثيرة . من ايدي الغرباء : الذي تكلمت افواههم بالباطل ويمينهم يمين كذب : يا الله ارنم لك ترنيمة جديدة . برباب ذات عشرة اوتار ارنم لك : المعطي خلاصاً للملوك . المنقذ داود عبده من السيف السوء : انقذني ونجني من ايدي الغرباء الذين تكلمت افواههم بالباطل . ويمينهم يمين كذب : لكي يكون بنونا مثل الغروس النامية في شبيبتها . بناتنا كاعمدة الزوايا . منحوتات حسب بناء هيكلٍ : اهراؤنا ملآنةً تفيض من صنفٍ فصنف . اغنامنا تنتج الوفاً . وربواتٍ في شوارعنا : بقرنا محملة . لا اقتحام ولا هجوم. ولا شكوى في شوارعنا : طوبى للشعب الذي له كهذا . طوبى للشعب الذي الرب الهه (مز ١٤٤)

لامام المغنين على ذوات الاوتار . مزمور . تسبيحة : ليتحنن الله علينا وليباركنا . لينر بوجهه علينا . سلاه : لكي يعرف في الارض طريقك . وفي كل الامم خلاصك : يحمدك الشعوب يا الله . يحمدك الشعوب كلهم : تفرح وتبتهج الامم لانك تدين الشعوب بالاستقامة . وامم الارض تهديهم . سلاه : يحمدك الشعوب يا الله . يحمدك الشعوب كلهم : الارض اعطت غلتها . يباركنا الله الهنا : يباركنا الله . وتخشاه كل اقاصي الارض (مز ٦٧)

מתפללים ערבית כחול כמו בדף צ״ב ובעמידה אומרים **אַתָּה חוֹנַנְתָּנוּ** ואחר כך

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ. מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: יְיָ אֲדֹנֵינוּ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

קדיש לעילא בדף נ״ה. ואחר כך אומרים:

שׁוּבָה יְיָ עַד מָתָי. וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ. וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ: שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ. שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ. וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם: וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן. בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיְיָ מַחְסִי. וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ. מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה. צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה. מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ. מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ. אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט. וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסִי. עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה. וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ. לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ. פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ. תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ. אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ. עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה. אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ. וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

ואומרים **אַתָּה קָדוֹשׁ. וּבָרוּךְ אֱלֹהֵינוּ** בדף קל״ה

קדיש תתקבל בדף ע״ח ואחר כך

הבדלה

זָכוֹר לְטוֹב. שָׁבוּעַ טוֹב. וִיהְיֶה בְּסִימָן טוֹב:

אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא. אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא. אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא. בִּמְהֵרָה יָבֹא אֵלֵינוּ. עִם מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד:

يصلون صلاة المساء كبقية ايام الاسبوع كما في صحيفة ٩٢ وفي العاميده يقولون "انت تكرمت علينا"

ليكن اسم الرب مباركاً من الآن والى الابد : من مشرق الشمس الى مغربها اسم الرب مسبح ايها الرب سيدنا ما امجد اسمك في كل الارض .

قديش لعيلا في صحيفة ٥٥ . ثم يقولون

ارجع يا رب حتى متى . وترأف على عبيدك : اشبعنا بالغداة من رحمتك . فنبتهج ونفرح كل ايامنا : فرحنا كالايام التي فيها أذللتنا . كالسنين التي رأينا فيها شراً : ليظهر فعلك لعبيدك . وجلالك لبنيهم : ولتكن نعمة الرب الهنا علينا وعمل ايدينا ثبت علينا . وعمل ايدينا ثبته (مز ٩٠ : ١٣ ـ ١٧)

الساكن في ستر العليّ . في ظل القدير يبيت : اقول للرب ملجأي . وحصني الهي فاتكل عليه : لانه ينجيك من فخ الصياد . ومن الوباء الخطر : بخوافيه يظللك وتحت اجنحته تحتمي . ترس ومجن حقه : لا تخشى من خوف الليل . ولا من سهم يطير في النهار : ولا من وباءٍ يسلك في الدجى . ولا من هلاك يفسد في الظهيرة : يسقط عن جانبك الف وربوات عن يمينك . اليك لا يقرب : انما بعينيك تنظر . وترى مجازاة الاشرار : لانك قلت انت يا رب ملجأي . جعلت العلي مسكنك : لا يلاقيك شر . ولا تدنو ضربة من خيمتك : لانه يوصي ملائكته بك . لكي يحفظوك في كل طرقك : على الايادي يحمونك . لئلا تصطدم بحجر رجلك : على الاسد والصل تطيء . الشبل والثعبان تدوس : لانه تعلق بي انجيه . ارفعه لانه عرف اسمي : يدعوني فاستجيب له . معه انا في الضيق . انقذه وامجده : من طول الايام اشبعه . واريه خلاصي (مز ٩١)

ثم يقولون « انت قدوس . مبارك الهنا » في صحيفة ١٣٥

قديش تتقبل في صحيفة ٧٨ وبعد ذلك

الهبدالة (١)

ليكن ذكر اسم ايليا النبي للخير . ليكن الاسبوع حسناً وافالٍ حسنٍ .

ايليا النبي . ايليا النبي . ايليا النبي . ليأتي الينا عاجلاً
مع المسيح بن داوود

---

(١) صلاة تميز بين يوم السبت وباقي ايام الاسبوع

אִישׁ אֲשֶׁר קִנֵּא לְשֵׁם הָאֵל. אִישׁ בֻּשַּׂר שָׁלוֹם עַל יַד יְקוּתִיאֵל.
אִישׁ גַּשׁ וַיְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אליהו הנביא

אִישׁ דּוֹרוֹת שְׁנֵים עָשָׂר רָאוּ עֵינָיו. אִישׁ הַנִּקְרָא בַּעַל שֵׂעָר בְּסִימָנָיו.
אִישׁ וְאֵזוֹר עוֹר אָזוּר בְּמָתְנָיו: אליהו הנביא

אִישׁ זָעַף עַל עוֹבְדֵי חַמָּנִים. אִישׁ חָשׁ וְנִשְׁבַּע מִהְיוֹת גִּשְׁמֵי מְעוֹנִים.
אִישׁ טַל וּמָטָר עָצַר שָׁלֹשׁ שָׁנִים: אליהו הנביא

אִישׁ יָצָא לִמְצוֹא לְנַפְשׁוֹ נַחַת. אִישׁ כִּלְכְּלוּהוּ הָעוֹרְבִים וְלֹא מֵת לַשַּׁחַת
אִישׁ לְמַעֲנוֹ נִתְבָּרְכוּ כַּד וְצַפַּחַת: אליהו הנביא

אִישׁ מוּסָרָיו הִקְשִׁיבוּ כְמֵהִים. אִישׁ נַעֲנָה בָּאֵשׁ מִשְּׁמֵי גְבוֹהִים.
אִישׁ שָׁחוּ אַחֲרָיו יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: אליהו הנביא

אִישׁ עָתִיד לְהִשְׁתַּלֵּחַ מִשְּׁמֵי עֲרָבוֹת. אִישׁ פָּקִיד עַל כָּל בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת
אִישׁ צִיר נֶאֱמָן לְהָשִׁיב לֵב בָּנִים עַל אָבוֹת: אליהו הנביא

אִישׁ קָרָא קַנֹּא קִנֵּאתִי לַייָ בְּתִפְאָרָה. אִישׁ רָכַב עַל סוּסֵי אֵשׁ וְעָלָה
בַסְּעָרָה. אִישׁ שֶׁלֹּא טָעַם טַעַם מִיתָה וּקְבוּרָה: אליהו הנביא

תִּשְׁבִּי תַּצִּילֵנוּ מִפִּי אֲרָיוֹת. תְּבַשְּׂרֵנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּתוֹת.
תְּשַׂמְּחֵנוּ בָּנִים עַל אָבוֹת: אליהו הנביא

אִישׁ תִּשְׁבִּי עַל שְׁמוֹ נִקְרָא. תַּצְלִיחֵנוּ עַל יָדוֹ בַּתּוֹרָה. תַּשְׁמִיעֵנוּ מִפִּיו
בְּשׂוֹרָה טוֹבָה בִּמְהֵרָה. תּוֹצִיאֵנוּ מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה אליהו הנביא

אַשְׁרֵי מִי שֶׁרָאָה פָנָיו בַּחֲלוֹם. אַשְׁרֵי מִי שֶׁנָּתַן לוֹ שָׁלוֹם.
וְהֶחֱזִיר לוֹ שָׁלוֹם. יְהוָֹה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: אליהו הנביא

כַּכָּתוּב הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֵת אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא. לִפְנֵי בּוֹא יוֹם
יְיָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא: וְהֵשִׁיב לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים. וְלֵב בָּנִים עַל אֲבוֹתָם:

مرءٌ راى وغار لاسمك الجليلْ   من بشر السلام مع يقوتئيلْ
وهو الذي كفر ذنب اسرائيلْ   ايليا النبي

مرءٌ عصوراً قد رأى اثني عشرْ   واشعراً لقبه قد انتشرْ
ممنطقاً بسير جلدٍ في البشرْ   ايليا النبي

ثار على عبادِ شمس وقمرْ   فمنع الغيوث عن بني البشرْ
ثلاث اعوام كذا الطل المطرْ   ايليا النبي

من اجل راحة النفوس قد سرى   قد عاله الغربان موتاً لم يرى
تقديس كوزٍ جرةٍ له جرى   ايليا النبي

من قد صغى متضع تاديهُ   رب العلى بالنار قد اجابهُ
الله رب اعلنت اصحابهُ   ايليا النبي

مرءٌ من العلى لنا سيرسلُ   مرءٌ على بشائرٍ موكلُ
قلب بنينٍ مع اباءٍ يجملُ   ايليا النبي

من قال قد غرت لرب الفخرِ   ريحاً علا على خيول الجمرِ
من لم يذق موتاً وطعم القبرِ   ايليا النبي

ومن اسودٍ كاسرات نجنا   بشائراً صالحةً امنح لنا
عند انتهاء يوم سبت نخرنا   وأفرح البنين مع آبائنا

مرء بتشبيٍّ لقد دعي لنا   لنحفظن عن يده توراتنا
بشارةً حسنةً عجل لنا   هبنا الضيا بعد الظلام ربنا

طوبى لرآه وجهه عند المنام   طوبى لمن حياه ايضاً بالسلام
طوبى لمن اليه قد رد السلام   يبارك الاله شعبي بالسلام

كما هو مكتوب « هاءنذا ارسل اليكم ايليا النبي قبل مجيء يوم الرب العظيم والمخوف فيرد قلب الآباء الى الابناء . وقلب الابناء الى آبائهم (ملا ٣ : ٢٣ و٢٤)

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בְּסִימָן טוֹב וּבְמַזָּל טוֹב. הָחֵל עָלֵינוּ אֶת
(שֵׁשֶׁת) יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ לְשָׁלוֹם. חֲשׂוּכִים מִכָּל
חֵטְא וָפֶשַׁע. וּמְנֻקִּים מִכָּל עָוֹן וְאַשְׁמָה וָרֶשַׁע. וּמְדֻבָּקִים בְּתַלְמוּד
תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וַחֲנֵנוּ דֵּעָה וּבִינָה וְהַשְׂכֵּל מֵאִתָּךְ: וְתַשְׁמִיעֵנוּ
בָּהֶם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה. וְלֹא תַעֲלֶה קִנְאָתֵנוּ עַל לֵב אָדָם. וְלֹא קִנְאַת
אָדָם תַּעֲלֶה עַל לִבֵּנוּ: מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ שִׂים בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֵצָה
טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה טוֹבָה. אַמְּצוֹ. בָּרְכוֹ. גַּדְּלוֹ. קַיְּמוֹ. קַיֵּם עֲצָתוֹ.
כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. יִתֶּן לְךָ כִלְבָבֶךָ. וְכָל עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: וְנֶאֱמַר. וְתִגְזַר
אֹמֶר וְיָקָם־לָךְ. וְעַל דְּרָכֶיךָ נָגַהּ אוֹר: וְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל עֵצָה שֶׁאֵינָהּ טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה שֶׁאֵינָהּ טוֹבָה. הָפֵר עֲצָתוֹ.
כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם. הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: וְנֶאֱמַר.
עֻצוּ עֵצָה וְתֻפָר דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל: וּפְתַח לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּזֶה הַשָּׁבוּעַ וּבְכָל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ. שַׁעֲרֵי אוֹרָה. שַׁעֲרֵי
בְרָכָה. שַׁעֲרֵי גִילָה. שַׁעֲרֵי דִיצָה. שַׁעֲרֵי דֵעָה. שַׁעֲרֵי הוֹד וְהָדָר.
שַׁעֲרֵי וַעַד טוֹב. שַׁעֲרֵי זִמְרָה. שַׁעֲרֵי חֶדְוָה. שַׁעֲרֵי חֶמְלָה. שַׁעֲרֵי חֵן
וָחֶסֶד. שַׁעֲרֵי חַיִּים טוֹבִים. שַׁעֲרֵי טוֹבָה. שַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה. שַׁעֲרֵי כַפָּרָה.
שַׁעֲרֵי כַלְכָּלָה. שַׁעֲרֵי לִמּוּד תּוֹרָה לִשְׁמָהּ. שַׁעֲרֵי מָזוֹן. שַׁעֲרֵי מְחִילָה.
שַׁעֲרֵי נֶחָמָה. שַׁעֲרֵי סְלִיחָה שַׁעֲרֵי עֶזְרָה. שַׁעֲרֵי פְדוּת. שַׁעֲרֵי פַּרְנָסָה
טוֹבָה. שַׁעֲרֵי צְדָקָה. שַׁעֲרֵי צָהֳלָה. שַׁעֲרֵי קוֹמְמִיּוּת. שַׁעֲרֵי רְפוּאָה
שְׁלֵמָה. שַׁעֲרֵי שָׁלוֹם. שַׁעֲרֵי שַׁלְוָה. שַׁעֲרֵי תוֹרָה. שַׁעֲרֵי תְפִלָּה.
שַׁעֲרֵי תְשׁוּבָה. שַׁעֲרֵי תְשׁוּעָה. כַּכָּתוּב. וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְיָ.
מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה: וַיַּעְזְרֵם יְיָ וַיְפַלְּטֵם. יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם
כִּי חָסוּ בוֹ: וְנֶאֱמַר. חָשַׂף יְיָ אֶת זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָּל הַגּוֹיִם.
וְרָאוּ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: וְנֶאֱמַר. קוֹל צוֹפַיִךְ נָשְׂאוּ
קוֹל יַחְדָּו יְרַנֵּנוּ. כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִקְרָא שֶׁכָּתוּב. מַה נָּאווּ עַל הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם.
מְבַשֵּׂר טוֹב. מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה. אוֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ:

الهنا واله آبائنا . بفالٍ حسن وطالعٍ سعيد ابداء لنا لسلام ستة (١) ايام العمل الآتية امامنا . لتكن مجردة عن كل خطيئة وجرم . ومنزهة عن كل ذنب واثم وشر . ومقرونة بدرس الشريعة والاعمال الحسنة . وبرأفة ومعرفة وفهم وذكاء من لديك . وسمعنا فيها السرور والفرح . ولا تجعل قلب انسان ان يحسدنا او قلبنا يحسد احداً ما . ملكنا والهنا اجعل البركة والسعة والنجاح في كل اعمال ايدينا . وكل الذي يشور لاجلنا ولاجل شعبك اسرائيل مشورة حسنة وافكار حسنة. قويه . باركه . عظمه . ثبته وثبت مشورته كالكلام الذي قيل « ليعطك حسب قلبك ويتمم كل رأيك » (مز ٢٠ : ٥) . وقيل « وتجزم امراً فيثبت لك وعلى طرقك يضيء نور » (اي ٢٢ : ٢٨) . وكل الذي يشور لاجلنا ولاجل شعبك اسرائيل مشورة ليست حسنة . وافكاراً ليست حسنة . ابطل مشورته كالكلام الذي قيل « الرب ابطل مؤامرة الامم . لاشى افكار الشعوب» (مز ٣٣ : ١١) . وقيل « تشاوروا مشورة فتبطل تكلموا كلمة فلا تقوم لان الله معنا » (اش ٨ : ١٠) . وافتح لنا يا رب الهنا في هذا الاسبوع . وفي كل اسبوع ابواب النور . ابواب البركة . ابواب السرور . ابواب الابتهاج . ابواب المعرفة . ابواب الجلال والمجد . ابواب الاجتماع الصالح . ابواب الترتيل . ابواب البهجة . ابواب الشفقة . ابواب الحنو والاحسان . ابواب الحياة السعيدة . ابواب الخير . ابواب الفرج . ابواب الغفران . ابواب التغذية. ابواب تعلم التوراة حباً بها . ابواب القوت . ابواب العفو. ابواب التعزية. ابواب السماح . ابواب المساعدة . ابواب الفداء . ابواب المعاش الجيد . ابواب البر . ابواب الحبور. ابواب الاستقامة. ابواب الشفاء التام. ابواب السلام . ابواب الاطمئنان. ابواب الشريعة . ابواب الصلاة . ابواب التوبة . ابواب الخلاص . كما هو مكتوب « اما خلاص الصديقين فمن قبل الرب حصنهم في زمن الضيق : ويعينهم وينجيهم . ينقذهم من الاشرار ويخلصهم لانهم احتموا به (مز ٣٧ : ٣٩ ـ ٤٠) . وقيل « قد شمر الرب عن ذراع قدسه امام عيون كل الامم فترى كل اطراف الارض خلاص الهنا » (اش ٥٢ : ١٠) . وقيل « صوت مراقبيك يرفعون صوتهم . يترنمون معاً . لانهم يبصرون عيناً لعين عند رجوع الرب الى صهيون (اش ٥٢ : ٨) . وثبت لنا يا رب الهنا الآية المكتوبة « ما اجمل على الجبال قدمي المبشر المخبر بالسلام المبشر بالخير . المخبر بالخلاص . القائل لصهيون قد ملك الهك (اش ٥٢ : ٧) .

---

(١) تهمل كلمة ستة في ايام الاعياد

רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם. וְלִירוּשָׁלַ͏ִם מְבַשֵּׂר אֶתֵּן:

הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד. כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ. וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן. מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: לַייָ הַיְשׁוּעָה. עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא. וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא: הַצְלִיחֵנוּ. הַצְלִיחַ דְּרָכֵינוּ. הַצְלִיחַ לִמּוּדֵנוּ. וּשְׁלַח בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ: כִּדְכְתִיב. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: לַיְּהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה. וְשָׂשׂוֹן וִיקָר: וּכְתִיב. וַיְהִי דָוִד לְכָל דְּרָכָיו מַשְׂכִּיל. וַייָ עִמּוֹ כֵּן יִהְיֶה עִמָּנוּ:

סַבְרִי מָרָנָן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא עֲצֵי (עִשְׂבֵי) (מִינֵי) בְשָׂמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל. וּבֵין אוֹר לְחֹשֶׁךְ. וּבֵין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים. וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי. לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל:

ישתה כל הכוס או רובו ויברך ברכה אחרונה.

ואומרים קדיש יהא שלמא. שיר למעלות אשא בדף קמ״ה. קדיש יהא שלמא.

ברכו. עלינו לשביח. על כן נקוה לך בדף ס״ג.

ויש גומרים ההבדלה בבית

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מְנוּחָה . הַמְצִיא לְעַמְּךָ רְוָחָה .
שְׁלַח תִּשְׁבִּי לְנֶאֱנָחָה . וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה :

יֶאֱתָה לְךָ צוּרִי . לְקַבֵּץ עַם מְפֻזָּרִי .
מִיַּד גּוֹי אַכְזָרִי . אֲשֶׁר כָּרָה לִי שׁוּחָה :

עֵת דּוֹדִים תְּעוֹרֵר אֵל . לְמַלֵּט עַם אֲשֶׁר שׁוֹאֵל .
רְאוֹת טוּבְךָ בְּבוֹא גוֹאֵל . לְשֶׂה פְזוּרָה נִדָּחָה :

انا اولاً قلت لصهيون ها ها هم ولاورشليم جعلت مبشراً (اش ٤١ : ٢٧)

هوذا الله خلاصي فاطمئن . ولا ارتعب . لان ياه يهوه قوتي وترنيمتي وقد صار لي خلاصاً : فتستقون مياهاً بفرح من ينابيع الخلاص (اش ١٢ : ٢ و٣) . للرب الخلاص . على شعبك بركتك . سلاه (مز ٣ : ٩) . ورب الجنود معنا . ملجأنا اله يعقوب . سلاه (٤٦ : ١٢) .

كاس الخلاص اتناول وباسم الرب ادعو (مز ١١٦ : ١٣) . آه يا رب خلص . آه يا رب نجح (١١٨ : ٢٥) . نجحنا نجح طرقنا . نجح تعليمنا . كما هو مكتوب « يحمل بركة من عند الرب وبراً من اله خلاصه (٢٤ : ٥) . وكان لليهود نور وفرح وبهجة وكرامة » (اش ٨ : ١٦) . ليكن لنا هكذا : ومكتوب « وكان داود مفلحاً في جميع طرقه والرب معه (صم١ ١٨ : ١٤) . هكذا ليكن معنا

باستحسانكم يا سادة . مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق ثمر الكرم
مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق اشجار (او اعشاب) عطرية. (اوانواع عطور)
مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق انوار النار
مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم المميز بين المقدس والغير المقدس وبين النور والظلام وبين اسرائيل والشعوب وبين اليوم السابع وستة ايام العمل . مبارك انت يا رب المميز بين المقدس والغير المقدس .

بشرب كل الكاس او اكثره ويبارك البركة الاخيرة

يقولون قديش يهه شلاما . « وترنيمة المصاعد . ارفع » في صحيفة ١٤٥ . وقديش يهه شلاما

ثم « باركو . ومن الواجب علينا . ولذلك ننتظر » في صحيفة ٨٣

ويتمم البعض الهبداله في البيت

عند انقضاء السبت يوم الراحه	اوجد لشعبك التقيّ الفساحه
وارسل لمن الآن في المناحه	تشي وابعد غمه اتراحه
بك يليق صخرنا المجدا	ان تجمعنّ شمليَ المبددا
من يد شعبٍ ظالمٍ وقد غدا	لي حافراً وشاهراً سلاحه
يا ربنا اذكرنّ وقت الحب	و مُر بانقاذٍ لهذا الشعب
برَ سخاك بمسيح الربِ	واجمع خرافاً ضالةً في الساحه

קְרָא יֶשַׁע לְעַם נְדָבָה . אֵל דָּגוּל מֵרְבָבָה .
יְהִי הַשָּׁבוּעַ הַבָּא . לִישׁוּעָה וְלִרְוָחָה :

בַּת צִיּוֹן הַשְּׁכוּלָה . אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם גְּעוּלָה .
מְהֵרָה תִהְיֶה בְּעוּלָה . אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה :

מַעְיָנוֹת אֲזַי יָזוּבוּן . וּפְדוּיִים עוֹד יְשׁוּבוּן .
וּמֵי יֶשַׁע יִשְׁאָבוּן . וְהַצָּרָה נִשְׁכָּחָה :

נְחֵה עַמְּךָ כְּאָב רַחְמָן . יְצַפְצְפוּ עַם לֹא אַלְמָן .
דְּבַר יְיָ אֲשֶׁר נֶאֱמָן . בַּהֲקִימְךָ הַבְטָחָה :

וִידִידִים פְּלִיטֵי חֶרֶץ . נְגִינָתָם יִפְצְחוּ בְמֶרֶץ .
בְּלִי צְוָחָה וּבְלִי פֶרֶץ . אֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְוָחָה :

יְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה . כִּנְבוּאַת אֲבִי חוֹזֶה .
וְיִשָּׁמַע בְּבַיִת זֶה . קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה :

חָזָק יְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ . אַמִּיץ יַעֲשֶׂה בַּקָּשָׁתֵנוּ .
וְהוּא יִשְׁלַח בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ . בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה :

בְּמוֹצָאֵי יוֹם גִּילָה . שִׁמְךָ נוֹרָא עֲלִילָה .
שְׁלַח תִּשְׁבִּי לְעַם סְגֻלָּה . רֶוַח שָׂשׂוֹן וַהֲנָחָה :

קוֹל צָהֳלָה וְרִנָּה . שְׂפָתֵינוּ אָז תְּרַנֵּנָּה .
אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא . אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא :

חַדֵּשׁ שְׂשׂוֹנִי . אֵל נָא וְהָבִיא . אֶת אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא :

אַמֵּץ וְחַזֵּק רִפְיוֹן יָדַי . בָּרֵךְ מְלַאכְתִּי וְכָל מַעֲבָדַי .
גּוֹאֲלִי זְכוֹר עָנְיִי וּמְרוּדַי . דַּרְכְּךָ הַטּוֹב הָקֵם לְעוֹדְדִי .
הָרֵץ וּשְׁלַח וְשַׂמַּח לְבָבִי . אֶת אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא :

اكرم ونادِ الشعب بالنجاةِ   يا ربّ المحبوب من وبواتِ
وليكن الاسبوع هذا الآتي   فيه خلاص وكذا استراحه

فيا ابنةً ثكلى لدى صهيونِ   مكروهةً اصبحت في العيونِ
قرينةً نودُّ ان تكوني   ام البنين في الصفا مرتاحه

منابع تفيض كالطوفانِ   فيرجع المسيُ للاوطانِ
ويستقي الخلاص بالامانِ   والضيق ينسى نائلاً سماحه

كوالدٍ رحيمٍ اهدِ شعبكا   ذا النسل من يضرع في الضيق لكا
ثبت له يا ربنا كلامكا   وعهدك الوثيق بالصراحه

ان الاحبا من هلاك يخلصون   غناءهم بقوةٍ يرغون
بلا صراخ او عناً يرتلون   فليس شاكٍ رافع صياحه

ثمّ لتكن ايام هذا الشهرِ   مثل نبوة نبي في الجهرِ
ولنسمعن في البيت ذا للدهرِ   صوت الصفا ودائماً افراحه

ليمنحنّ ربنا رجاءنا   وليعطينْ قدرنا سوألنا
وليجعلن في اليد مع اشغالنا   بركةً منه كذا انجاحه

عند انقضا يوم السرور والصفا   سما اسمك المهيب يا رب الوفا
وأرسلن تشفي لشعب مصطفى   اكثر له من سعةٍ ارباحه

فبالسرور والنشيد والغنا   تشدو اليك سيدي شفاهنا
نطلب منك ربِّ ان تنقذنا   نطلب منك ربِّ ان تنجحنا

يا رب يا علي جدد طربي   وعاجلاً اءتِ بايليا النبي

قوِّ وشدِّد ارتخا الايادي   وصنعتي بارك مع اجتهادي
وفقريَ اذكر ربِّ واضطهادي   وقولك الصالح لاستردادي
ارسلْ لبسط القلب ايليا النبي

וְעַד וְהָכֵן דֵּי סִפּוּקִי . זַמֵּן מְזוֹנִי לֶחֶם חֻקִּי .
חָלָב וְכָל טוּב חִישׁ לְהֵינִיקִי . טוּבְךָ תְּשַׂבַּע עוֹלָלַי וְיוֹנְקַי .
יָבֹא מְשִׁיחִי לְעִיר מוֹשָׁבִי . אֶת אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא :

כּוֹנֵן לְעַם זוּ צוּרִי צוּר לַחֲבוֹשׁ . לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ .
מְקַנְּאַי יֶחֱזֶה יִרְאֶה וְיֵבוֹשׁ . נְוֵה הַר צִיּוֹן בְּקָרוֹב תִּכְבּוֹשׁ .
שְׂשׂוֹנִי יַגְדִּיל בִּרְאוֹת סְבִיבִי . אֶת אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא :

עַמּוֹן וּמוֹאָב אוֹתָם תְּכַלֶּה . פְּדוּתְךָ לְעַמְּךָ בְּקָרוֹב תְּגַלֶּה .
צִיּוֹן תְּמַלֵּא מֵעַם אֵלֶּה . קִרְיַת מֶלֶךְ רָב אָז נַעֲלֶה .
שַׁכֵּן תְּשַׁכֵּן בְּתוֹךְ עַם צְבִי . אֶת אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא :

מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים . נַטֵּה עָלֵינוּ שְׁלוֹמִים .
וּבְרָכוֹת מִמְּרוֹמִים . כָּל שִׁבְעַת הַיָּמִים :

יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵנוּ . וְשַׁלְוָה עַל גְּבוּלֵנוּ .
וְהַצָּרִים קְהָלֵנוּ . יִשְׁאַף חֵילָם צַמִּים :

וְיַעֲרוֹךְ חִין עֶרְכֵּנוּ . לְךָ יְיָ מַלְכֵּנוּ .
וְגַם בָּרֵךְ תְּבָרְכֵנוּ . כְּזָקֵן בָּא בַּיָּמִים :

אֲקַדֶּמְךָ בְּשִׁיר רַחְשִׁי . בְּמוֹצָאֵי יוֹם קָדְשִׁי .
בַּשֵּׁנִי וּבַשְּׁלִישִׁי . אֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים :

בְּךָ הִיא תוֹחַלְתֵּנוּ . יְשָׁנָה עֶזְרָתֵנוּ .
כְּגָאַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ . גְּאָלֵנוּ מֵעַמִּים :

הֲשִׁיבֵנוּ כְּמֵרִאשׁוֹן . נְצַרְתָּנוּ כְּבַת אִישׁוֹן .
חִישׁ בִּיאַת נִין נַחְשׁוֹן . וּמַהֵר קֵץ הַיָּמִים :

קְרָא נָא שְׁנַת רָצוֹן . נוֹהֵג יוֹסֵף כַּצֹּאן .
וְלֵצִים חָמְדוּ לָצוֹן . יִהְיוּ מִשְׁטַח חֲרָמִים :

اجمع وهبني رب قدر حاجتي هيء طعامي اليوم مع فريضتي
عجل بخير دسم تغذيتي اشبع رضيعي الخير مع رضيعتي
اسكن معي المسيح ايليا النبي

امنحْ لهذا الشعب برء النفس والخبز للاكل وثوب البس
وحاسدي بخجل ليمس صهيونك املك عاجلاً في القدس
افرحُ اذ بالقرب ايليا النبي

موآب لي اعدم كذا عمونا واعلن لشعبك الفدا المضمونا
بشعبك املاء سيدي صهيونا كي في مدينة العلي نكونا
اسكنْ بوسط الشعب ايليا النبي

مسكناً للابحر العظام انشر علينا راية السلام
والبركات سيد الانام اثناء هذي السبعة الايام

ليكن السلام في جيوشنا وليسد الامان في تخومنا
ومن يريد الضيق في جوعنا يمتص ثروة لديه الظامي

قيمتنا والحسن منا الباهي فليحظيا بنعمة الاله
ولنمنحنّ بركات الله طول المدى كالشيخ في العوام

يا رب اهديك غناء نفسي عند انتهاء يوم سبت قدسي
ثاني وثالث نهار امسي أشدو لدى الشعوب بالانغام

فيك وضعنا سيدي رجاءنا اذ كنت في القديم دوماً عوننا
ومثلما خلصت اباءً لنا فنجنا من امم ظلاّم

ارجع الينا سالف القرون كذا احمنا كبؤبؤ العيون
اسرع بنسل المجد من نحشون وأكمل الايام بالختام

ومُرْ بعام للرضى والنعم يا قائداً ليوسف كالغنم
والهازئون بكلام الحكم ليسقطوا في الفخ في الظلام

טִירָתִי הַנְּשַׁמָּה . תְּכוֹנֵן כְּמִיּוֹם יְיָ שָׁמָּה .
יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה . יְיָ צוּר עוֹלָמִים :

נְחֵה עַם זוּ סְגֻלָּתְךָ . בְּהַר צִיּוֹן נַחֲלָתְךָ .
אֱלֹהִים אֵין זוּלָתְךָ . מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים :

חַזְּקֵנוּ בְתוֹרָתֶךָ . וְלִשְׁמוֹר כָּל מִצְוֹתֶיךָ .
וְכָל הַיּוֹם בְּיִרְאָתֶךָ . יְהִי לְבֵנוּ תָּמִים :

צוּר רַב הָעֲלִילִיָּה . הַשּׁוֹכֵן שְׁמֵי עֲלִיָּה .
שְׁלַח לָנוּ אֵלִיָּה . כִּי אָרְכוּ הַיָּמִים :

אַל תַּעְלֵם אָזְנֶךָ . לְשַׁוְעַת מַאֲמִינֶיךָ .
בְּהִתְחַנְּנָם לְפָנֶיךָ . מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים :

וְיִתֶּן לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ . וְרֹב דָּגָן וְתִירֹשׁ : יַעַבְדוּךָ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ לְאֻמִּים . הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אִמֶּךָ . אֹרְרֶיךָ אָרוּר וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ : וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ . וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים : וְיִתֶּן לְךָ אֶת בִּרְכַּת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ . לְרִשְׁתְּךָ אֶת אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם : מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ בִּרְכֹת שָׁמַיִם מֵעָל . בִּרְכֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת . בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם : בִּרְכֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל בִּרְכֹת הוֹרַי עַד תַּאֲוַת גִּבְעֹת עוֹלָם . תִּהְיֶיןָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו : וַאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ . שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ : בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ : וְהֵסִיר יְיָ מִמְּךָ כָּל חֹלִי וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל שֹׂנְאֶיךָ : בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר . וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה : בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ . וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ : בָּרוּךְ טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ : בָּרוּךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ . שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ : יְצַו יְיָ אִתְּךָ אֶת הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ . וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ :

كذا اقم بناء قصري الخربِ هنــاك مثلما مضى يا ربي
الرب ربي وجــل للحربِ الرب صخر الدهر والاعوامِ
وشعبك المختار قد بفضلكا لطود صهيون الذي من ارثكا
ليس لنــا يا ربنـا كمثلكا وملكك البـاقي على الدوامِ
فقوّنا يا رب في شريعتك ولتحفظنّ دائمـاً وصيتك
وكل يوم مقبلٍ في هيبتك يكون منا القلب بالتمـامِ
يا صخر في اعمـالك القوية يا ساكناً سماك العليـة
ارســل لنــا نبينــا ايليــه اذ طال وقت الصبر في الآلامِ
لا تغلقنْ رب الانام اذنكا لدى صراخنا بل اسمعنّ عبدكا
اذ بالصــلاة ينظرنّ نحوكا مسكاً للابحـر العظـامِ

فليعطك الله من ندى السماء . ومن دسم الارض وكثرة حنطة وخمر : ليستعبد لك شعوب . ولتسجد لك قبائل . كن سيداً لاخوتك . وليسجد لك بنو امك . ليكن لاعنوك ملعونين ومباركوك مباركين (تك ٢٧ : ٢٨ و٢٩) . والله القدير يباركك ويجعلك مثمراً ويكثرك فتكون جمهوراً من الشعوب ويعطيك بركة ابرهيم لك ولنسلك معك لترث ارض غربتك التي اعطاها الله لابرهيم (٢٨ : ٣). من اله ابيك الذي يعينك ومن القادر على كل شيء الذي يباركك تاتي بركات السماء من فوق وبركات الغمر الرابض تحت . بركات الثديين والرحم : بركات ابيك فاقت على بركات ابوي . الى منية الآكام الدهرية تكون على راس يوسف وعلى قمة نذير اخوته (٤٩ : ٢٥ و٢٦) ويحبك ويباركك ويكثرك ويبارك ثمرة بطنك وثمرة ارضك قمحك وخمرك وزيتك ونتاج بقرك واناث غنمك على الارض التي اقسم لآبائك انه يعطيك اياها : مباركاً تكون فوق جميع الشعوب . لا يكون عقيم ولا عاقر فيك ولا في بهائمك : ويرد الرب عنك كل مرض وكل ادواء مصر الرديئة التي عرفتها لا يضعها عليك بل يجعلها على كل مبغضيك (تث ٧ : ١٣ ـ ١٥) . مباركاً تكون في المدينة . ومباركاً تكون في الحقل . مباركاً تكون في دخولك . ومباركاً تكون في خروجك : مباركة تكون سلتك ومعجنك . مباركة تكون ثمرة بطنك وثمرة ارضك . وثمرة بهائمك ونتاج بقرك واناث (فراهيد) غنمك : يامر لك الرب بالبركة في خزائنك وفي كل ما تمتد اليه يدك . ويباركك في الارض التي يعطيك الرب الهك :

יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ. וּלְבָרֵךְ אֵת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ. וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה: כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ. וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט. וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ: אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ. עַם נוֹשַׁע בַּיְיָ. מָגֵן עֶזְרֶךָ וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ. וְיִכָּחֲשׁוּ אוֹיְבֶיךָ לָךְ. וְאַתָּה עַל בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. לֹא תֵבֹשׁוּ וְלֹא תִכָּלְמוּ עַד עוֹלְמֵי עַד: וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא. וְלֹא יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי. וַאֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד וְלֹא יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וּפְדוּיֵי יְיָ יְשֻׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה. וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ. וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה: כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן. הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כָף: הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד. כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ. וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן. מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ. הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו. הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ: זַמְּרוּ יְיָ כִּי גֵאוּת עָשָׂה. מוּדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: צַהֲלִי וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן. כִּי גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ. זֶה יְיָ קִוִּינוּ לוֹ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם. שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו: וְרוּחַ לָבְשָׁה אֶת עֲמָשַׂי רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁים לְךָ דָוִיד וְעִמְּךָ בֶן יִשַׁי. שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְךָ. וְשָׁלוֹם לְעֹזְרֶךָ. כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ וַיְקַבְּלֵם דָּוִיד וַיִּתְּנֵם בְּרָאשֵׁי הַגְּדוּד: וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם. וְכֹל אֲשֶׁר לְךָ שָׁלוֹם: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ. וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל. חַטֹּאתֵינוּ הוּא יִמְחוֹל.
זַרְעֵנוּ וְכַסְפֵּנוּ יַרְבֶּה כַחוֹל. וְכַכּוֹכָבִים בַּלָּיְלָה המבדיל:

يفتح لك الرب كنزه الصالح السماء ليعطي مطر ارضك في حينه . وليبارك كل عمل يدك فتقرض اماً كثيرة وانت لا تقترض (تث ٢٨ : ٣ و٦ و٥ و٤ و٨ و١٢) . يباركك الرب الهك كما قال لك تَسترهن اماً كثيرة وانت لا تُسترهن وتتسلط على امم ٍ كثيرة وهم عليك لا يتسلطون (تث ١٥ : ٦) . طوباك يا اسرائيل . من مثلك يا شعباً منصوراً بالرب ترس عونك وسيف عظمتك : فيتذلل لك اعداؤك وانت تطأ مرتفعاتهم (٣٣:٢٩)

اما اسرائيل فيخلص بالرب . خلاصاً ابدياً : لا تخزون ولا تخجلون الى دهور الابد (اش ٤٥ : ١٧) . فتاكلون اكلاً وتشبعون وتسبحون اسم الرب الهكم الذي صنع معكم عجباً ولا يخزى شعبي الى الابد : وتعلمون اني انا في وسط اسرائيل . واني انا الرب الهكم وليس غيري : ولا يخزى شعبي الى الابد (يؤ ٢ : ٢٦ و٢٧) . ومفديو الرب يرجعون وياتون الى صهيون بالترنم وعلى رؤوسهم فرح ابدي . ابتهاج وفرح يدركانهم : يهرب الحزن والتنهد (اش ٥١ : ١١) . لانكم بفرح تخرجون : وبسلام تحضرون . الجبال والاكام تشيد امامكم ترنماً وكل شجر الحقل تصفق بالايادي (٥٥:١٢) هوذا اله خلاصي فاطمئن ولا ارتعب لان ياه يهوه قوتي وترنيمتي وقد صار لي خلاصاً : فتستقون مياهاً بفرح ٍ من ينابيع الخلاص . وتقولون في ذلك اليوم احمدوا الرب ادعوا باسمه عرفوا بين الشعوب بافعاله ذكّروا بان اسمه قد تعالى : رنموا للرب لانه قد صنع مفتخراً . هذا معروف في كل الارض : صوتي واهتفي يا ساكنة صهيون لان قدوس اسرائيل عظيم في وسطك (١٢ : ٦) . ويقال في ذلك اليوم هوذا هذا الهنا انتظرناه فخلصنا . هذا هو الرب انتظرناه . نبتهج ونفرح بخلاصه (٢٥ : ٩)

خالقاً ثمر الشفتين . سلام سلام للبعيد وللقريب قال الرب وساشفيه (٥٧ : ١٩) . فحل الروح على عماساي راس الثوالث فقال لك نحن يا داود ومعك نحن يا ابن يسى سلام سلام لك وسلام لمساعديك . لان الهك معينك . فقبلهم داود وجعلهم رؤوس الجيوش (اخ ١ ــ ١٢) . وقولوا هكذا حييت وانت سالم وبيتك سالم وكل مالك سالم (صم١ ٢٥ : ٦) . الرب يعطي عزاً لشعبه . الرب يبارك شعبه بالسلام (مز ٢٩ : ١١)

من ميز اليوم المقدس لنا ... من غيره فليغفرن آثامنا
وليكثرن نسلنا ومالنا ... كرمل بحر ٍ او نجوم الليل

יוֹם פָּנָה כְּצֵל תֹּמֶר . אֶקְרָא לָאֵל עָלַי גּוֹמֵר .
יוֹם אֲשֶׁר אָמַר שׁוֹמֵר . אָתָא בֹקֶר וְגַם לָיְלָה המבדיל :

צִדְקָתְךָ כְּהַר תָּבוֹר . עֲלֵי פְשָׁעַי עָבוֹר תַּעֲבוֹר .
כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבוֹר . וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה המבדיל :

חָלְפָה עוֹנַת מִנְחָתִי . מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי .
יָגַעְתִּי בְאַנְחָתִי . אַשְׂחֶה בְכָל לָיְלָה המבדיל :

קוֹלִי שִׁמְעָה בַּל יֻטַּל . פְּתַח לִי שַׁעַר הַמְנֻטָּל .
שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל . קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה המבדיל :

הֵעָתֵר נוֹרָא וְאָיוֹם . אֲשַׁוֵּעַ תְּנָה פִדְיוֹם .
בְּנֶשֶׁף בְּעֶרֶב יוֹם . בְּאִישׁוֹן לָיְלָה המבדיל :

קְרָאתִיךָ יָהּ הוֹשִׁיעֵנִי . אֹרַח חַיִּים תּוֹדִיעֵנִי .
מִדַּלָּה תְבַצְּעֵנִי . מִיּוֹם וְעַד לָיְלָה המבדיל :

טַהֵר טִנּוּף מַעֲשַׂי . פֶּן יֹאמְרוּ מַכְעִיסַי .
אַיֵּה אֱלוֹהַּ עוֹשָׂי . נוֹתֵן זְמִירוֹת בַּלָּיְלָה המבדיל :

נַחְנוּ בְיָדְךָ כַּחוֹמֶר . סְלַח נָא עַל קַל וָחוֹמֶר .
יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר . וְלַיְלָה לְלָיְלָה המבדיל :

אֵל פּוֹדֶה מִכָּל צָר . קְרָאנוּךָ מִן הַמֵּצַר .
יָדְךָ לֹא תִקְצַר . לֹא יוֹם וְלֹא לָיְלָה המבדיל :

מִיכָאֵל שַׂר יִשְׂרָאֵל . אֵלִיָּהוּ וְגַבְרִיאֵל .
בֹּאוּ נָא עִם הַגּוֹאֵל . קוּמוּ בַחֲצִי הַלָּיְלָה המבדיל :

מִימִינֵנוּ מִיכָאֵל . וּמִשְּׂמֹאלֵנוּ גַּבְרִיאֵל .
וְעַל רֹאשֵׁנוּ שְׁכִינַת אֵל . בְּכָל יוֹם וּבְכָל לָיְלָה המבדיל :

יִתֵּן לָנוּ שָׁבוּעַ טוֹב . רַעֲנָן כְּגַן רָטוֹב .
וּמִיהֹוָה יָבֹא הַטּוֹב . כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלָּיְלָה המבדיל :

مال النهار مثل ظل النخلِ
يوم اتاني حارس بالقولِ
ادعو الهي الغامري بالفضلِ
ها قد اتى النهار مع ذا الليلِ من ميز

عدلك مثل طود تابور عظيمْ
كما مضى الامس مع الوقت القديمْ
فاغفر خطاياي الهيَ الرحيم
او مثلما مرَّ هزيع الليلِ من ميز

قد انقضى الموسم من تقدمتي
تعبت من تنهدي في ضيقتي
فليتني احظى اذاً براحتي
ابل فرشي من بكاء الليلِ من ميز

انصت لصوتي ربِّ لا تتركه لا
راسي من الندى لقد تبللا
وافتح الي الباب ربي المقفلا
وخصلي من قطرات الليلِ من ميز

دعنا نصلي لك ايها المهيبْ
عند انبثاق الفجر او عند المغيبْ
ادعوك فامنحني فداك يا حبيبْ
او في سوادٍ من ظلام الليلِ من ميز

صرخت نحوك فقم خلصني
من فاقتي وفقر حالي ارفعني
بسبل الحياة قم ارشدني
اثنا النهار وكذا في الليلِ من ميز

وعملي طهر من الضراءِ
اين الاله خالقي لوأي
فلا يقولنَّ اذاً اعدائي
من يمنح الترتيل عند الليلِ من ميز

فاتنا كمادةٍ طينية
يذيع مجد خالق البرية
في يدك اعُ كافة الخطية
كل نهار ثم كل ليلِ من ميز

يا ربنا منقذنا من ضيقِ
لا تمنعن يديك يا صديقي
ادعوك يا مولى من المضيقِ
عنا نهاراً لا ولا في الليلِ من ميز

مع رأس اسرائيل ميخائيلِ
ياتوا مع الفادي لاسرائيلِ
كذاك ايليا وجبرائيلِ
حتى يقوموا في انتصاف الليلِ من ميز

وليكُ في اليمين ميخائيلُ
وفوقنا روحك يا جليلُ
منا وفي الشمال جبرائيلُ
في مدة النهار او في الليلِ من ميز

وليكُ اسبوع لنا في السعدِ
وليعط ربي خيره كالوعدِ
كروضة نضيرة والرغدِ
طول النهار وكذا في الليلِ من ميز

יְבוֹרַךְ הַבַּיִת הַזֶּה . מִפִּי נָבִיא וְגַם חוֹזֶה .
כִּי כֵן יְצַוֶּה אֱלֹהֵינוּ זֶה . לִשְׁמְרוּ יוֹמָם וָלַיְלָה המבדיל :

הַמַּבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמָיִם . יְחַיֵּינוּ מִיּוֹמָיִם .
לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלָיִם . וְלִמְשׁוֹל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה המבדיל

יסדר ב׳ ככרות בסעודה הרביעית ויאמר :

אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דָא הִיא סְעוּדָתָא רְבִיעָאָה דְדָוִד מַלְכָּא מְשִׁיחָא דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אַתְיָן לְסַעֲדָא בַהֲדֵהּ :

תקון ראש חדש

ערבית לליל ראש חדש

מתחילים ערבית בזה המזמור בליל ראש חדש חוץ מליל שבת

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ. יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ: עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה. נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה: הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו. הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ. הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ: עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת. מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט: יָסַד אֶרֶץ עַל מְכוֹנֶיהָ. בַּל תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד: תְּהוֹם כַּלְּבוּשׁ כִּסִּיתוֹ. עַל הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם: מִן גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן. מִן קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת. אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם: גְּבוּל שַׂמְתָּ בַּל יַעֲבֹרוּן. בַּל יְשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים. בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן: יַשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדָי. יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם: עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן. מִבֵּין עֳפָאיִם יִתְּנוּ קוֹל: מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו. מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ: מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם. לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ: וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ. לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן. וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָד: יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְיָ. אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע: אֲשֶׁר שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ: הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְּעֵלִים. סְלָעִים מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים: עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים. שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וִיהִי לָיְלָה. בּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל חַיְתוֹ יָעַר: הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף. וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם:

ثم ليكن مباركاً البيت ذا من فم راءٍ ونبي هكذا
وليقهِ الرحمن من كل اذى اثنا النهار وكذا في الليل من ميز

يا فاصلاً بين مياهٍ ومياه ارجع جلاّينا قريباً يا اله
واحكم بعامٍ قادمٍ بكل جاه في القدس في النهار ثم الليلِ من ميز

يرتب رغيفين في المائدة الرابعة ويقول

حضروا وليمة الايمان هذه هي الوليمة الرابعة الذي داود الملك المسيح وابراهيم واسحق ويعقوب آتون ليشتركوا بها .

ترتيب صلوات اول الشهر

صلاة المساء ليل اول الشهر

يبتداون الصلاة في ليل اول الشهر بهذا المزمور عدا ليل السبت

باركي يا نفسي الرب . يا رب الهي قد عظمت جداً . مجداً وجلالاً لبست : اللابس النور كثوبٍ . الباسط السموات كشقةٍ : المسقف علاليه بالمياه . الجاعل السحاب مركبته الماشي على اجنحة الريح : الصانع ملائكته رياحاً . وخدامهُ ناراً ملتهبة : المؤسس الارض على قواعدها . فلا تتزعزع الى الدهر والابد : كسوتها الغمر كثوبٍ . فوق الجبال تقف المياه : من انتهارك تهرب . من صوت رعدك تفرُّ : تصعد الى الجبال تنزل الى البقاع . الى الموضع الذي اسسته لها : وضعت لها تخماً لا تتعداهُ . لا ترجع لتغطي الارض : المفجر عيوناً في الاودية . بين الجبال تجري : تسقي كل حيوان البر . تكسر الفراءُ ظمأها : فوقها طيور السماء تسكن . من بين الاغصان تسمع صوتاً : الساقي الجبال من علاليه . من ثمر اعمالك تشبع الارض : المنبت عشباً للبهائم وخضرةً لخدمة الانسان . لاخراج خبزٍ من الارض : وخمرٍ تفرح قلب الانسان. لالماع وجههِ اكثر من الزيت وخبزٍ يسند قلب الانسان : تشبعُ اشجارُ الرب . ارز لبنان الذي نصبه : حيث تعشش هناك العصافير . اما اللقلق فالسرو بيته : الجبال العالية للوعول . الصخور ملجأ للوبار : صنع القمر للمواقيت . الشمس تعرف مغربها : تجعلُ ظلمةً فيصير ليلٌ . فيه يدبُّ كل حيوان الوعر : الاشبال تزمجر لتخطف . ولتلتمس من الله طعامها :

תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן. וְאֶל מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן: יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ. וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֶב: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: זֶה הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם. שָׁם רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדֹלוֹת: שָׁם אֳנִיּוֹת יְהַלֵּכוּן. לִוְיָתָן זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק בּוֹ: כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן. לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן. תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב: תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן. תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן וְאֶל עֲפָרָם יְשׁוּבוּן: תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן. וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם. יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד. יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ: אָשִׁירָה לַייָ בְּחַיָּי. אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי. אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּייָ: יִתַּמּוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ. וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם. בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ הַלְלוּיָהּ:

אומרים ערבית כשאר הימים ומזכירים אֱלֹהֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא בעמידה דף ס״ג

שחרית לראש חדש

מתפללים שחרית כשאר הימים ומזכירים אֱלֹהֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא בעמידה דף ס״ג
ואחר חזרת התפלה אומרים הלל

הלל

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרֹא אֶת הַהַלֵּל: בימים שגומרים אומרים לִגְמֹר אֶת הַהַלֵּל:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ. הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ. מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ. הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת. בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל. מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים. עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת. אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

تشرق الشمس فتجتمع . وفي ماآويها تربض : الانسان يخرج الى عمله . والى شغله الى المساء : ما أعظم اعمالك يا رب . كلها بحكمة صنعت . ملآنة الارض من غناك : هذا البحر الكبير الواسع الاطراف . هناك دبابات بلا عدد . صغار حيوانٍ مع كبار : هناك تجري السفن . لوياثان هذا خلقته ليلعب فيه : كلها اياك تترجى . لترزقها قوتها في حينه : تعطيها فتلتقط . تفتح يدك فتشبع خيراً : تحجب وجهك فترتاع . تنزعُ ارواحها فتموت والى ترابها تعود : ترسل روحك فتخلق . وتجدّد وجه الارض : يكون مجد الرب الى الدهر . يفرح الرب باعماله : الناظر الى الارض فترتعد . يمس الجبال فتدخن : اغني للرب في حياتي . ارنم لالهي ما دمت موجوداً . فيلذ له نشيدي وانا افرح بالرب : لتبد الخطاة من الارض. والاشرار لا يكونوا بعد . باركي يانفسي الرب. هللويا . مز ١٠٤

يصلون صلاة المساء كبقية ايام الاسبوع ويقولون « الهنا واله آبائنا »

في العاميده صحيفة ٦٣ . ويكملون بقية الصلاة

صلاة الصبح في اول الشهر

يصلون صلاة الصبح كبقية ايام الاسبوع ويقولون « الهنا واله آبائنا »

في العاميدة في صحيفة ٦٣ . وبعد اعادة العاميدة يقراءون « الهليل »

الهليل

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي قدسنا بوصاياه واوصانا ان نقراء الهليل .
(في ايام الحانوكه) — ان نقراء الهليل كاملاً .

هللويا : سبحوا يا عبيد الرب . سبحوا اسم الرب : ليكن اسم الرب مباركاً من الآن والى الابد : من مشرق الشمس الى مغربها . اسم الرب مسبح : الرب عالٍ فوق كل الامم . فوق السموات مجده : من مثل الرب الهنا . الساكن في الاعالي : الناظر الاسافل في السموات وفي الارض : المقيم المسكين من التراب . الرافع البائس من المزبلة : ليجلسه مع اشرافٍ مع اشراف شعبه . المسكن العاقر في بيتٍ امَّ اولادٍ . فرحانةً : هللويا . مز ١١٣

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם. בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ. יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס. הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים. גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס. הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים. גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ. מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם. חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם:

בימי הדלוג אין אומרים זה

לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד. עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם. אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם. כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב. מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ. עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ. אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן. רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ. לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם. כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּייָ. עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַייָ. עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַייָ. עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא:

יְהֹוָה זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל. יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ. הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם. עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַייָ. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַייָ. וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ. וְלֹא כָּל יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

בימי הדלוג אין אומרים זה

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ. אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי. וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי. צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא. אָנָּא יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק. וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאִים יְיָ. דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי. כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת. אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה. אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ. בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר. אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי. כָּל הָאָדָם כֹּזֵב:

عند خروج اسرائيل من مصر. وبيت يعقوب من شعب اعجم : كان يهوذا مقدسه. واسرائيل محلَّ سلطانهِ : البحر رآهُ فهرب . الاردن رجع الى خلفٍ : الجبال قفزت مثل الكباش . والآكام مثل حملان الغنمْ : مالك ايها البحر قد هربتَ . ومالك ايها الاردن قد رجعت الى خلف : وما لكنَّ ايتها الجبال قد قفزتنَّ مثل الكباش . وايتها التلال مثل حملان الغنم : ايتها الارض تزلزلي من قدام الرب . من قدام اله يعقوب : المحوّل الصخرة الى غدران مياهٍ . الصوان الى ينابيع مياهٍ (مز ١١٤) .

في الخانوكه يقولون

ليس لنا يا رب ليس لنا لكن لاسمك أعطِ مجداً . من اجل رحمتك من اجل امانتك : لماذا يقول الامم . اين هو الههم : ان الهنا في السماء . كلما شاء صنع : اصنامهم فضة وذهب . عمل ايدي الناس : لها افواه ولا تتكلم . لها اعين ولا تبصر : لها آذان ولا تسمع . لها مناخر ولا تشمّ : لها ايدٍ ولا تلمس . لها ارجل ولا تمشي . ولا تنطق بحناجرها : مثلها يكون صانعوها بل كل من يتكل عليها : يا اسرائيل اتكل على الرب . هو معينهم ومجنهم : يا بيت هرون اتكلوا على الرب . هو معينهم ومجنهم : يا متقي الرب اتكلوا على الرب . هو معينهم ومجنهم (لحد هنا) .

الرب قد ذكرنا فيبارك . يبارك بيت اسرائيل . يبارك بيت هرون : يبارك متقي الرب الصغار مع الكبار : ليزد الرب عليكم . عليكم وعلى ابنائكم : انتم مباركون للرب . الصانع السموات والارض : السموات سموات للرب . اما الارض فاعطاها لبني آدم : ليس الاموات يسبحون الرب . ولا من ْ ينحدر الى ارض السكوت : اما نحن فنبارك الرب من الآن والى الدهر . هللويا . (مز ١١٥)

في الخانوكه يقولون

احببتُ لان الرب يسمع صوتي تضرعاتي : لانه امال اذنه اليَّ . فادعوهُ مدَّة حياتي : اكتنفتني حبال الموت اصابتني شدائد الهاوية . كابدتُ ضيقاً وحزناً : وباسم الرب دعوت. آه يا رب نجِ نفسي : الرب حنان وصديق . والهنا رحيم : الرب حافظ البسطاء . تذللت فخلصني : ارجعي يا نفسي الى راحتك . لان الرب قد احسن اليك : لانك انقذتَ نفسي من الموت وعيني من الدمعة. ورجليَّ من الزلق : اسلك قدام الرب في ارض الاحياء : آمنت لذلك تكلمت . انا تذللت جداً : انا قلت في حيرتي . كل انسانٍ كاذب (لحد هنا) .

מַה אָשִׁיב לַיָיָ. כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַיָיָ אֲשַׁלֵּם. נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ. הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּא יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ. אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה. וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַיָיָ אֲשַׁלֵּם. נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ. בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם. שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַיָיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ. עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: יְיָ לִי לֹא אִירָא. מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם. יְיָ לִי בְּעֹזְרָי. וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיָיָ. מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיָיָ. מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי. בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי. בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים. בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דַּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל. וַיָיָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ. וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים. יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה. יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה. וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ. וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק. אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר לַיָיָ. צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי. וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים. הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת. הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ. בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ. אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים. עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ. אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: הוֹדוּ לַיָיָ כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

כופלים אודך כי עניתני עד פסוק הודו להי כי טוב:

ماذا ارد للرب . من اجل كل حسناته لي : كاس الخلاص اتناول . وباسم الرب ادعو : اوفي نذوري للرب . مقابل كل شعبه : عزيز في عيني الرب . موت أتقيائه : آه يا رب لاني عبدك . انا عبدك ابن امتـك . حللت قيودي : فلك اذبح ذبحة حمدٍ . وباسم الرب ادعو : اوفي نذوري للرب مقابل شعبه : في ديار بيت الرب في وسطك يا اورشليم . هللويا . (مز ١١٦)

سبحوا الرب يا كل الامم . حمدوه يا كل الشعوب : لان رحمته قد قويت علينا وامانة الرب الى الدهر . هللويا . (مز ١١٧)

احمدوا الرب انه صالح ان الى الابد رحمته :
ليقل اسرائيل ان الى الابد رحمته :
ليقل بيت هرون ان الى الابد رحمته :
ليقل متقو الرب ان الى الابد رحمته :

من الضيق دعوت الرب . فاجابني من الرحب : الرب لي فلا اخاف . ماذا يصنع بي الانسان : الرب لي بين معيني . وانا سأرى باعدائي : الاحتماء بالرب . خير من التوكل على انسان : الاحتماء بالرب . خير من التوكل على الرؤساء : كل الامم احاطوا بي . باسم الرب أبيدهم : احاطوا بي واكتنفوني . باسم الرب ابيدهم : احاطوا بي مثل النحل . انطفأوا كنار الشوك . باسم الرب ابيدهم : دحرتني دحوراً لاسقط . اما الرب فعضدني : قوتي وترنمي الرب . وقد صار لي خلاصاً : صوت ترنم وخلاص في خيام الصديقين . يمين الرب صانعة بأس : يمين الرب مرتفعة . يمين الرب صانعة بأس : لا اموت بل أحيا . واحدث باعمال الرب : تأديباً ادبني الرب . والى الموت لم يسلمني : افتحوا لي ابواب البر . ادخل فيها واحمد الرب : هـذا الباب للرب . الصديقون يدخلون فيه : احمدك لانك استجبت لي . وصرت لي خلاصاً : الحجر الذي رفضه البناؤون . قد صار راس الزاوية : من قبل الرب كان هذا . وهو عجيب في اعيننا هذا هو اليوم الذي صنعه الرب . نبتهج ونفرح فيه : آه يا رب خلص . آه يا رب نجح .

مبارك الآتي باسم الرب . باركناكم من بيت الرب : الرب هو الله وقد انار لنا . اوثقوا الذبيحة بربط الى قرون المذبح : الهي انت فاحمدك . الهي فارفعك : احمدوا الرب لانه صالح . لان الى الابد رحمته . (مز ١١٨)

(يكررون الآيات الاربع الاخيرة)

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ . וְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּם בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדֶךָ , כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת . וּלְשִׁמְךָ נָעִים לְזַמֵּר . וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ . מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת . אָמֵן :

אומרים קדיש תתקבל וקודם שיוציאו ס"ת אומר החזן " יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ " בָּרוּךְ הַמָּקוֹם " וכשמוליכים הספר אומרים " גַּדְּלוּ לַייָ . וְרוֹמְמוּ יְיָ " כמו בדף ע"ד . וקורים ארבעה גברי בפרשה זו

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ : וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַייָ כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד : אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם : וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין : עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַייָ : וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַייָ : וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַייָ :

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ :

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַייָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם : וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד : וְעִשָּׂרֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַייָ : וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן . זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה : וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַייָ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ :

جميع اعمالك تسبحك يا الله الهنا : اتقياؤك والصالحون الذين يعملون مشيئتك . وشعبك بيت اسرائيل جميعهم بترنم يشكرون ويباركون ويسبحون ويمجدون اسمك المجيد لان بك يحسن الشكر ولاسمك يلذ الترنيم ومنذ الازل والى الابد انت الله

مبارك أنت يا رب الملك الممدوح بالتسابيح . آمين

يقولون قديش تتقبل وقبل اخراج السفر يقول الحزان « ليكن الرب الهنا معنا . ومبارك الاله »

وعند اخذ السفر يقولون « عظموا الرب . وعلوا الرب » كما في صحيفة ٧٤

ثم يقراء اربعة مدعوين في الفصل الاتي (عد ٢٨ : ١ ــ ١٥)

وكلم الرب موسى قائلاً : اوص بني اسرائيل وقل لهم . قرباني طعامي مع وقائدي رائحة سروري تحرصون ان تقربوه لي في وقته : وقل لهم هذا هو الوقود الذي تقربون للرب خروفان حوليان صحيحان لكل يوم محرقةً دائمة : الخروف الواحد تعمله صباحاً والخروف الثاني تعمله بين العشائين : وعشر الايفة من دقيق ملتوت بربع الهين من زيت الرض تقدمةً : محرقة دائمة . هي المعمولة في جبل سيناء . لرائحة سرور وقوداً للرب : وسكيبها ربع الهين للخروف الواحد . في القدس اسكب سكيب مسكر للرب : والخروف الثاني تعمله بين العشائين كتقدمة الصباح وكسكيبه تعمله وقود رائحة سرور للرب

وفي يوم السبت خروفان حوليان صحيحان وعشران من دقيق ملتوت بزيت تقدمةً مع سكيبه : محرقة كل سبت فضلاً عن المحرقة الدائمة وسكيبها

وفي رؤوس شهوركم تقربون محرقة للرب ثورين ابني بقر وكبشاً واحداً وسبعة خراف حولية صحيحة : وثلثة اعشار من دقيق ملتوت بزيت تقدمةً لكل ثور . وعشرين من دقيق ملتوت بزيت تقدمةً للكبش الواحد : وعشراً واحداً من دقيق ملتوت بزيت تقدمةً لكل خروف . محرقةً رائحة سرور وقوداً للرب : وسكائبهن تكون نصف الهين للثور وثلث الهين للكبش وربع الهين للخروف من خمر . هذه محرقة كل شهر من اشهر السنة : وتيساً واحداً من المعز ذبيحة خطية للرب . فضلاً عن المحرقة الدائمة يقرب مع سكيبه

אומרים קדיש לעילא . ואחר כך אַשְׁרֵי . וּבָא לְצִיּוֹן . וּבָרוּךְ אֱלֹהֵינוּ בדף ע״ד ע״ה . ומחזירים ס״ת למקומו ואומרים יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ בדף ע״ח וחולצים התפילין . קדיש לעילא . מוסף

מוסף לראש חדש

אומרים אבות וגבורות ואתה קדוש עד האל הקדוש ובחזרה אומרים

כֶּתֶר יִתְּנוּ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ . מַלְאָכִים הֲמוֹנֵי מַעְלָה . עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מַטָּה . יַחַד כֻּלָּם קְדֻשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ . כַּדָּבָר הָאָמוּר עַל יַד נְבִיאֶךָ . וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר . קָדוֹשׁ . קָדוֹשׁ . קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת . מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים . בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ : וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר . יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר . הַלְלוּיָהּ :

רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמְּךָ נָתַתָּ זְמַן כַּפָּרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתָם בִּהְיוֹתָם מַקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זִבְחֵי רָצוֹן . שְׂעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בַּעֲדָם . זִכָּרוֹן לְכֻלָּם יִהְיֶה . תְּשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנֵא . מִזְבֵּחַ חָדָשׁ בְּצִיּוֹן תָּכִין . וְעוֹלַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ נַעֲלֶה עָלָיו . וּשְׂעִירֵי עִזִּים נַעֲשֶׂה בְרָצוֹן . וּבַעֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׂמַח כֻּלָּנוּ . וְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נִשְׁמַע בְּעִירֶךָ . הָאֲמוּרִים לִפְנֵי מִזְבְּחֶךָ . אַהֲבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם . וּבְרִית אָבוֹת לַבָּנִים תִּזְכּוֹר :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ . וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ . וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ . תְּמִידִין כְּסִדְרָן . וּמוּסָפִין כְּהִלְכָתָן . אֶת מוּסַף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה . נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה . כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ . כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ . מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר :

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַייָ . פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם . וְאַיִל אֶחָד . כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר . שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר . וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל . וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ . וְשָׂעִיר לְכַפֵּר . וּשְׁנֵי תְמִידִין כְּהִלְכָתָן :

قديش لعيلا ثم يقولون « طوبى للساكنين. ويأتي الفادي. ومبارك الهنا » في صحيفة ٧٤ و٧٥

ويردون السفر لمحله ويقولون « ليسبحوا » في صحيفة ٧٨

ويرفعون التفلين . ويقول الحزان قديش لعيلا والموساف

موساف لاول الشهر

يقولون « بركة الآباء والجبروت وانت قدوس لغاية الاله المقدس » وفي اعادة الموساف يقولون

اكليلاً لك يا رب الهنا . يعطوا جماهير الملائكة في الاعالي . مع شعبك اسرائيل المجتمع في الارض : كلهم سويةً يثلثون لك القداسة كالكلام الذي قيل عنيد نبيك « وهذا نادى ذاك وقال قدوس قدوس قدوس رب الجنود . مجده ملء كل الارض » (اش ٦ : ٣) والملائكة المقابلون يقولون « مبارك مجد الرب من مكانه » (حز ٣:١٢) ومكتوب في كلامك المقدس قائلاً « يملك الرب الى الابد الهك يا صهيون الى دورٍ فدور هللويا » (مز ١٤٦ : ١٠)

قد جعلت لشعبك رؤوس الشهور ميعاداً للغفران في كل اجيالهم عند تقديمهم امامك ذبائح الرضى وتيوس ذبائح الخطية لتكفر عنهم . لتكن تذكاراً لهم جميعاً . وخلاصاً لانفسهم من يد المبغض . نطلب اليك ان تقيم مذبحاً جديداً في صهيون . فنصعد عليه محرقة راس الشهر . ونتمم فريضة تيوس المعز برضىً . ونفرح جميعنا في خدمة بيت المقدس . ونسمع نشائد داود عبدك في مدينتك كما كانت تقال امام مذبحك . نطلب اليك ان تأتي لهم بمحبة ابدية وان تذكر عهد الآباء للبنين .

لتكن ارادة من لدنك يا رب الهنا واله آبائنا . ان تأتي بنا لارضنا بفرح . وتغرسنا في تخومنا . حيث نقدم امامك القرابين الواجبة علينا المحرقات الدائمة حسب ترتيبها والاضافية حسب اصولها . ومحرقة يوم راس هذا الشهر الاضافية نعمل ونقدم امامك بمحبة حسب مشيئتك . كما امرتنا بشريعتك عنيد عبدك موسى من فم مجدك كما قيل

وفي رؤوس شهوركم تقربون محرقة للرب ثورين ابن بقر وكبشاً واحداً وسبعة خراف حولية صحيحة (عد ٢٨ : ١١) . وتقدمتهن وسكائبهن كما قيل . ثلاثة اعشار لكل ثور . وعشران لكل كبش . وعشر واحد لكل خروف . والخمر كسكيبه . وتيس للغفران . ومحرقتان دائمتان حسب الاصول .

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה. לִמְחִילַת חֵטְא. וְלִסְלִיחַת עָוֹן. וִיהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוֹף וָקֵץ לְכָל צָרוֹתֵינוּ. תְּחִלָּה וָרֹאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ. כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָאֻמּוֹת בָּחַרְתָּ. וְחֻקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קָבָעְתָּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

וגומרים רצה עד סוף המוסף. קדיש תתקבל. בָּרְכִי נַפְשִׁי דף קנ״ח. קדיש יהא שלמא. בֵּית יַעֲקֹב. קַוֵּה. אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. תָּנָא דְבֵי אֵלִיָּהוּ. קדיש דרבנן. עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ. עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ בדף פ״ב פ״ג

מוסף ראש חדש ושבת

מתפללים כמו בשבת ומזכירים בעמידה אֱלֹהֵינוּ־יַעֲלֶה וְיָבֹא וקורים הַהַלֵּל ומוציאים שני ס״ת. בא׳ קורים בפרשת השבוע. קדיש לעילא. ובשני קורים למפטיר וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת עד וְנִסְכּוֹ. הפטרה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי. מחזירים ס״ת ואומרים המוסף אבות וגבורות עד האל הקדוש. וכתר בחזרה ואחר כך

אַתָּה יָצַרְתָּ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם. כִּלִּיתָ מְלַאכְתְּךָ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. בָּחַרְתָּ בָּנוּ מִכָּל הָאֻמּוֹת. וְרָצִיתָ בָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה. שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה. וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְכַפָּרָה. וּלְפִי שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חָרְבָה עִירֵנוּ. וְשָׁמֵם מִקְדָּשֵׁנוּ. וְגָלָה יְקָרֵנוּ. וְנֻטַּל כָּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ. וְאֵין אֲנוּ יְכוֹלִים לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבָּן. וְלֹא כֹהֵן שֶׁיְּכַפֵּר בַּעֲדֵנוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ. וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִין כְּסִדְרָן. וּמוּסָפִין כְּהִלְכָתָן. אֶת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה. וְיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

الهنا واله آبائنا جدد لنا هذا الشهر لخير وبركة وفرح وسرور وخلاص وتعزية وقوت واعالة . وغفران الخطية . وعفو عن الاثم . وليكن هذا الشهر نهايةً وحداً لكل ضيقاتنا . وابتداء واول فداء انفسنا . لانك أخترت شعبك اسرائيل من بين جميع الامم . وفرض عليهم فرائض رؤوس الشهور . مبارك أنت يا رب الذي تقدس اسرائيل ورؤوس الشهور .

ويتممون من « أرض » لاخر الموساف . قديش تتقبل . المزمور « باركي نفسي » في صحيفة ١٥٨ قديش يهه شلاما. ثم « يا بيت يعقوب . وانتظر الرب . وكان يعلم في مدرسة الياهو » قديش دربنن . « ومن الواجب علينا . ولذلك ننظر » في صحيفة ٨٣ و٨٤

موساف لاول الشهر ويوم سبت

يصلون كما في يوم السبت ويقولون بالعاميده « الهنا ــ ليصعد » ويتلون « الهليل » ويخرجون سفرين . يقراء في الواحد في فصل الاسبوع . وقديش لعيلا . ويقراء في الثاني للمفطير « وفي يوم السبت ــ لحد سكيبه »(عد ٢٨ : ٩ــ١٥). الهفطارة «السماء كرسيّ» (اش٦٦) (راجع قواعد الهفطاروت فى آخر الـكتاب). ثم يردون السفرين ويقولون الموساف . وبعد تلاوة الثلاث البركات الاولى . « واكليلاً لك » في التكرار

انت خلقت دنياك قديماً اتممت عملك في اليوم السابع . اخترتنا من جميع الامم وسررت بنا من بين الشعوب . وقدستنا بوصاياك . وقربتنا يا ملـكنا لعبادتك . ودعوتنا باسمك العظيم والمقدس. واعطيتنا يا رب الهنا بمحبة سبوتاً للراحة ورؤوس شهور للغفران ومن حيث أننا اخطأنا امامك يا رب الهنـا واله آبائنا قد خربت مدينتنا . وصار مقدسنا قفراً . وسبي وقارنا . وزال المجد من بيت حياتنا . ولسنا قادرين ان نقرب امامك قرباناً ولا كاهن ليكفر عننا .

لتكن ارادة من لدنك يا رب الهنا واله آبائنا . ان تأتي بنا لارضنا بفرح . وتغرسنا في تخومنا . حيث نقدم امامك القرابين الواجبة علينـا المحرقات الدائمة حسب ترتيبهـا والاضافية حسب اصولهـا . ومحرقة يوم هذا السبت ويوم راس هذا الشهر الاضـافية نعمل ونقدم امامك بمحبة حسب مشيئتك . كما امرتنا بشريعتك على يد عبـدك موسى من فم مجدك كما قيل .

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ. פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם. וְאַיִל אֶחָד. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִין כְּהִלְכָתָן׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ. חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה. לִמְחִילַת חֵטְא. וְלִסְלִיחַת עָוֹן. וִיהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוֹף וְקֵץ לְכָל צָרוֹתֵינוּ. תְּחִלָּה וְרֹאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ. כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָאֻמּוֹת בָּחַרְתָּ. וְחֻקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קָבָעְתָּ׃

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וְהַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. שַׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים׃

ואומרים רְצֵה. וּמוֹדִים וגומרים התפלה כמו בשבת

ברכת הלבנה

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

יש מתחילים במזמור יט׳ בדף מ״ג

وفي يوم السبت خروفان حوليان صحيحان وعشران من دقيق ملتوت بزيت تقدمة مع سكيبه محرقة كل سبت فضلاً عن المحرقة الدائمة وسكيبها

وفي رؤوس شهوركم تقربون محرقة للرب ثورين ابن بقر وكبشاً واحداً وسبعة خراف حولية صحيحة (عد ٢٨ : ١١) . وتقدمتها وسكائبها كما قيل . ثلاثة اعشار لكل ثور . وعشران لكل كبش . وعشر واحد لكل خروف . والخمر كسكيبه . وتيس للغفران . ومحرقتان دائمتان حسب الاصول

الهنا واله آبائنا جدد لنا هذا الشهر بخير وبركة وفرح وسرور وخلاص وتعزية وقوت واعالة . وغفران الخطيئة . وعفو عن الاثم . وليكن هذا الشهر نهايةً وحداً لكل ضيقاتنا . وابتداء واول فداء انفسنا . لانك اخترت شعبك اسرائيل من بين جميع الامم . وفرضت عليهم فرائض رؤوس الشهور

ليفرح بملكوتك حافظو السبت والذين يسمونه تنعماً . شعب يقدس اليوم السابع يشبع جميعهم ويتنعمون من خيرك . وقد سررت باليوم السابع وقدسته وبهجة الايام دعوته . تذكاراً لاعمال الخليقة في الابتداء

الهنا واله آبائنا ارضَ براحتنا . قدسنا بوصاياك اجعل نصيبنا بشريعتك . اشبعنا من خيرك . افرحنا بخلاصك . طهر قلبنا لنعبدك بالحق واورثنا يا رب الهنا سبتك المقدس بمحبةٍ ورضى فيستريح به كل اسرائيل الذين يقدسون اسمك . مبارك انت يارب مقدس السبت واسرائيل ورؤوس الشهور

ويقولون « ارضَ ونشكرك » الى آخر الصلاة في يوم السبت

تقديس القمر

(صلاة تتلى في احدى ليالي الاسبوع الثاني من كل شهر)

ولتكن نعمة الرب الهنا علينا . وعمل ايدينا ثبت علينا . وعمل ايدينا ثبته . (مز ٩٠ : ١٧)

يبتدى البعض هنا بمزمور ١٩ في صحيفة ٤٣

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל מַלְאָכָיו. הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ. הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ. כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם. חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר:

כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננתה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּמַאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים. וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם: חוֹק וּזְמַן נָתַן לָהֶם. שֶׁלֹּא יְשַׁנּוּ אֶת תַּפְקִידָם. שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם. פּוֹעֵל אֱמֶת. שֶׁפְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת. וְלַלְּבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ. עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בָטֶן. שֶׁגַּם הֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ. וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדֵּשׁ חֳדָשִׁים:

סִימָן טוֹב תְּהֵא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל: סִימָן טוֹב תְּהֵא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל סִימָן טוֹב תְּהֵא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ יוֹצְרֵךְ. בָּרוּךְ עוֹשֵׂךְ. בָּרוּךְ קוֹנֵךְ. בָּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ: (ר״ת יעקב)

ומרקדים כנגד הלבנה ואומרים:

כְּשֵׁם שֶׁאָנוּ מְרַקְּדִים כְּנֶגְדֵּךְ. וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִים לִיגַּע בָּךְ. כַּךְ אִם יְרַקְּדוּ אֲחֵרִים כְּנֶגְדֵּנוּ לְהַזִּיקֵנוּ. לֹא יוּכְלוּ לִיגַּע בָּנוּ. וְלֹא יִשְׁלְטוּ בָנוּ לָעַד. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד. בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן: כָּאָבֶן יִדְּמוּ זְרוֹעֲךָ בִּגְדֹל וָפַחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפֹּל:

וכופלים שלשה פעמים מן סימן טוב עד עליהם תפול

דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם: דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם: דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם: אָמֵן אָמֵן אָמֵן: נֶצַח נֶצַח נֶצַח: סֶלָה סֶלָה סֶלָה: לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים. וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת. אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים. מֵאַיִן יָבוֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ. אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ:

هللويا . سبحوا الرب من السموات . سبحوه في الاعالي : سبحوه يا جميع ملائكته سبحوه يا كل جنوده : سبحيه يا ايتها الشمس والقمر . سبحيه يا جميع كواكب النور : سبحيه يا سماء السموات . ويا ايتها المياه التي فوق السموات : لتسبح اسم الرب لانه امر فخلقت . وثبتها الى الدهر والابد : وضع لها حداً فلن تتعداه (مز ١٤٨) .

اذا ارى سمواتك عمل اصابعك القمر والنجوم التي كونتها (مز ٨ : ٤)

مبارك انت يا رب الهنا . ملك العالم الذي خلق السموات بكلمته . وكل جنودها بنسمة من فيه . قد وضع لها نظاماً وزماناً فلا تتعدى فريضتها . تسر وتفرح لتعمل مشيئة مالكها . صانعها حق فان عمله حق . امر القمر ان يتجدد . تاج بهاء للمحمولين في البطن . لانهم ايضاً سيجددون في المستقبل مثله ليمجدوا خالقهم لاجل اسم مجد ملكوته مبارك انت يا رب . مجدد الشهور .

لتكن طالعاً سعيداً لنا ولكل اسرائيل لتكن طالعاً سعيداً لنا ولكل اسرائيل لتكن طالعاً سعيداً لنا ولكل اسرائيل .

مبارك مصورك . مبارك صانعك . مبارك مالكك . مبارك خالقك

يرتفعون كانهم يقصدون ان يقفزوا ويقولون

كما اننا نحاول ان نقفز نحوك . ولا يمكننا ان نلمسك . هكذا ليت كل الذين يقفزون نحونا ليضروا بنا لا يقدرون ان يلمسونا . لتقع عليهم الهيبة والرعب بعظمة ذراعك يصمتون كالحجر : كالحجر يصمتون بعظمة ذراعك . الرعب والهيبة عليهم تقع (خر ١٥ : ١٦) .

تكرر ٣ مرات من « لتكن طالعاً سعيداً » لحد « عليهم تقع »

داود ملك اسرائيل حي وثابت . داود ملك اسرائيل حي وثابت . داود ملك اسرائيل حي وثابت . آمين آمين آمين . ابدي ابدي ابدي : سلاه سلاه سلاه . قلباً نقياً اخلق في يا الله وروحاً مستقيماً جدد في داخلي (مز ٥١ : ١٢) .

ترنيمة المصاعد . ارفع عيني الى الجبال من حيث يأتي عوني : معونتي من عند الرب صانع السموات والارض : لا يدع رجلك تزل : لا ينعس حافظك : انه لا ينعس ولا ينام حافظ اسرائيل : الرب حافظك . الرب ظل لك عن يدك اليمنى :

יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה. וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע. יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ. הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו. הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר. הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה. תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

תָּנָא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמָעֵאל. אִלְמָלֵא לֹא זָכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶלָּא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם פַּעַם אַחַת בַּחֹדֶשׁ דַּיָּם. אָמַר אַבַּיֵי הִלְכָּךְ נֵימְרִינְהוּ מְעוּמָד:

קדיש דרבנן. ואומרים זה לזה שלום עליכם ג״פ.

תקון חנוכה

מתפללים ערבית כמו בחול ואומרים בעמידה עַל הַנִּסִּים בדף ס״ד. ואומרים יְהִי שֵׁם בדף ס״ז. קדיש תתקבל. ומדליקים נר של חנוכה. בערב שבת מדליקים קודם תפלת ערבית. במוצאי שבת מדליקים בבה״כ קודם ההבדלה ובבית אחר ההבדלה. וקודם שידליק מברך ברכות אלו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר (שֶׁל) חֲנֻכָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

בליל ראשון אומר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה: עד כאן

הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ אָנוּ מַדְלִיקִים. עַל הַנִּסִּים. וְעַל הַפֻּרְקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַנִּפְלָאוֹת. וְעַל הַנֶּחָמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם וּבַזְּמַן הַזֶּה. עַל יְדֵי כֹּהֲנֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים.

لا تضر بك الشمس في النهار ولا القمر في الليل : الرب يحفظك من كل شرٍ يحفظ نفسك : الرب يحفظ خروجك ودخولك من الآن والى الدهر (مز ١٢١) .

هللويا . سبحوا الله في قدســه . سبحوه في فلك قوته : سبحوه على قواته . سبحوه حسب كثرة عظمته : سبحوه بصوت الصور . سبحوه برباب ٍ وعود : سبحوه بدف ورقص . سبحوه باوتار ومزمار : سبحوه بصنوج التصويت . سبحوه بصنوج الهتاف : كل نسمة فلتسبح الرب . هللويا (مز ١٥٠) .

كان يعلم في مدرســة ربي اشماعيل . اذا لم يحظ بنو اسرائيل بمقابلة ابيهم الذي في السماء مرة واحدة في الشهر فقط كفاهم فخراً . قال ابايي لذلك يجب ان نقدم الصــلاة المذكورة آنفاً وقوفاً (احتراماً)

قديش دربنن ثم يقول الواحد للآخر سلام عليكم ثلاث مرات

ترتيب عيد الحانوكة (التدشين)

يصلون صلاة المساء كالعادة . يقولون في العاميدة « نشكرك ايضاً على المعجزات » في صحيفة ٦٤ و « ليكن اسم الرب » في صحيفة ٦٧ . وقديش تتقبل . وينورون نور الحانوكه . غير ان في يوم الجمعة ينورون قبل صلاة المساء . وفي ليلة الاحد ينورون قبل الهبدالة في الـكنيس وبعدها في البيت ويقراون البركات الاتية قبل التنوير

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بتنوير نور الحانوكة .

مبارك انت يا رب الهنــا ملك العــالم . الذي صنع معجزات لآبائنا في تلك الايام وفي هذا الوقت .

في اول ليلة

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي احيانا وثبتنا واوصلنا الى هذا الوقت (لحد هنا) .

نحن ننور هذه القناديل تذكاراً للمعجزات والخلاص والاعمال العظيمة والفرج والعجائب والتعازي التي صنعت لآبائنا في تلك الايام . وفي هذا الوقت عن يد كهنتك القديسين .

וְכָל שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ קֹדֶשׁ הֵם . וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם . אֶלָּא לִרְאוֹתָם בִּלְבַד . כְּדֵי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ עַל נִסֶּיךָ . וְעַל יְשׁוּעוֹתֶיךָ . וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ :

ואומרים מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת דף ל״ו . וּמִזְמוֹר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת דף מ״ה קדיש יהא שלמא . בָּרְכוּ . עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ . עַל כֵּן נְקַוֶּה

שחרית בחנוכה

מתפללים כמו בחול ואומרים עַל הַנִּסִּים . וגומרים הַהַלֵּל בדף קנ״ט אחר החזרה . ואומרים קדיש לעילא . יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ . ומוציאים ס״ת וקורים ג׳ גברי בפרשת נשא .

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם : יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ : יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם : וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם : וַיְהִי בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם : וַיַּקְרִיבוּ נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂיאֵי הַמַּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים עַל־הַפְּקֻדִים : וַיָּבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְיָ שֵׁשׁ־עֶגְלֹת צָב וּשְׁנֵי עָשָׂר בָּקָר עֲגָלָה עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיַּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן : וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר : קַח מֵאִתָּם וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֲגָלֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם : אֵת שְׁתֵּי הָעֲגָלוֹת וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם : וְאֵת אַרְבַּע הָעֲגָלֹת וְאֵת שְׁמֹנַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן : וְלִבְנֵי קְהָת לֹא נָתָן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכָּתֵף יִשָּׂאוּ : וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִם אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ : וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יַקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ :

لذلك هذه الانوار هي مقدسة في مدة ثمانية ايام الحانوكة . وليس لنا اذن ان نستخدمها بل لننظرها فقط لـكي نشكر اسمك على معجزاتك وفرجك وعجائبك .

مزمور ٣٠ في صحيفة ٤١ والمزمور ١٢١ في صحيفة ٤٥

وقديش يهه شلاما « وباركو . ومن الواجب علينا » في صحيفة ٨٣

صلاة الصبح في الحانوكة

يصلون صلاة الصبح كالعادة ويقولون « نشكرك ايضاً على المعجزات » في العاميدة.

ويقراؤن « الهليل » فى صحيفة ١٥٩ . وقديش لعيلا و « ليكن اسم الرب »

ويخرجون سفراً يقراء فيه ثلاثة رجال فى (عد ٦ : ٢٢ الى ٧ : ١٧)

وكلم الرب موسى قائلاً : كلم هرون وبنيه قائلاً هكذا تباركون بني اسرائيل قائلين لهم : يباركك الرب ويحرسك : يضيء الرب بوجهه عليك ويرحمك : يرفع الرب وجهه عليك ويمنحك سلاماً : فيجعلون اسمي على بني اسرائيل وانا اباركهم : ويوم فرغ موسى من اقامة المسكن ومسحه وقدسه وجميع امتعته والمذبح وجميع امتعته ومسحها وقدسها : قرب رؤساء اسرائيل رؤوس بيوت آبائهم هم رؤساء الاسباط الذين وقفوا على المعدودين : اتوا بقرابينهم امام الرب ست عجلات مغطاة . واثنى عشر ثوراً لـكل رئيسين عجلة ولـكل واحـد ثور وقدموها امام المسكن : فكلم الرب موسى قائلاً : خذهـا منهم فتكون لعمل خدمة خيمة الاجتماع واعطها للاويين لـكل واحد حسب خـدمته : فاخذ موسى العجلات والثيران واعطاهـا اللاويين : اثنتان من العجلات واربعة من الثيران اعطاها لبني جرشون حسب خدمتهم : واربع من العجلات وثمانية من الثيران اعطاهـا لبني مراري حسب خدمتهم بيد ايثامار بن هرون الـكاهن : واما بنو قهات فلم يعطهم لان خدمة القدس كانت عليهم على الاكتاف كانوا يحملون : وقرب الرؤساء لتدشـين المذبح يوم مسحه وقدم الرؤساء قرابينهم امام المذبح : فقـال الرب لموسى . رئيساً رئيساً في كل يوم يقربون قرابينهم لتدشين المذبح .

וַיְהִי הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ וְקָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃

קדיש לעילא. אַשְׁרֵי. וּבָא לְצִיּוֹן. בדף ע״ה ע״ו. קדיש תתקבל. ומחזירים ס״ת למקומו. ואומרים יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ בדף ע״ח וּמִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת בדף מ״א. קדיש יהא שלמא. קַוֵּה בדף ע״ב עד סוף התפלה

ביום שני של חנוכה מתפללים כמו אתמול ומוציאים ס״ת וקורים בו ג׳ גברי בפרשה זאת. כהן קורא מן בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי עד מְלֵאָה קְטֹרֶת לוי קורא מן פַּר אֶחָד עד סוף הקרבן. שלישי חוזר וקורא מן בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי עד סוף הקרבן וכן הסדר בשאר הימים (מלבד יום השמיני או בשבת שאז קורין אותה הפרשה כמו שכתוב בסמוך).

קריאת יום שני

בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר נְשִׂיא יִשָּׂשכָר׃ הִקְרִב אֶת־קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף־אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃

קריאת יום שלישי

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃

والذي قرب قربانه في اليوم الاول نحشون بن عميناداب من سبط يهوذا : وقربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضةٍ سبعون شاقلاً على شاقل القدس كلتاهما مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملؤ بخوراً : وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حولي لمحرقة : وتيس واحد من المعز لذبيحه خطيئة : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان نحشون بن عميناداب

قديش لميلا « طوبى للساكنين . وياتي الفادي » في صحيفة ٧٥ و٧٦ . وقديش تتقبل ويردون السفر ويقراؤن « ليسبحوا اسم الرب » في صحيفة ٧٨ . ومزمور اغنية تدشين البيت في صحيفة ٤١ . وقديش يهه شلاما « وانتظر الرب » في صحيفة ٧٢ . لآخر الصلاة كبقية الايام

في اليوم الثاني يصلون كما في اليوم الاول ويخرجون سفراً يقراء فيه ثلاثة مدعوين فى هذه البراشة الاول من « في اليوم الثاني » لغاية « مملؤ بخوراً » . الثاني من « وثور واحد » للآخر الثالث . يكرر من الاول الى الاخر . وهكذا في بقية الايام

في اليوم الثاني عد ٧ : ١٨ ـــ ٢٣

وفي اليوم الثاني قرب نثنائيل بن صوغر رئيس يساكر : قرب قربانه . طبقاً واحداً من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعين شاقلاً على شاقل القدس كلتاهما مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحناً واحداً عشرة شواقل من ذهب مملواً بخوراً : وثوراً واحداً ابن بقرٍ وكبشاً واحداً وخروفاً واحداً حولياً لمحرقة : وتيساً واحداً من المعز لذبيحة خطيئةٍ : ولذبيحة السلامة ثورين وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان نثنائيل بن صوغر

في اليوم الثالث عد ٧ : ٢٤ ـــ ٢٩

وفي اليوم الثالث رئيس بني زبولون أليآب بن حيلون : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاقل القدس كلتاهما مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمة :

כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד
כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־
שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן:

קריאת יום רביעי

בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר: קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־
כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה:
כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד
כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־
שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר:

קריאת יום חמישי

בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי: קָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי:

קריאת יום שישי

בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל: קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף
אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־
אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל:

وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً . وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حولي لمحرقة . وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئةٍ . ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان أليآب بن حيلون

في اليوم الرابع عد ٧ : ٣٠ ــ ٣٥

في اليوم الرابع رئيس بني رأوبين اليصور بن شديئور : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاقل القدس كلتاهما مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً : وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حولي لمحرقة : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئةٍ : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان اليصور بن شديئور .

في اليوم الخامس عد ٧ : ٣٦ ــ ٤١

في اليوم الخامس رئيس بني شمعون شلوميئيل بن صوريشداي : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاقل القدس كلتاهما مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً : وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حولي لمحرقة : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئةٍ : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان شلوميئيل بن صوريشداي .

في اليوم السادس عد ٧ : ٤٢ ــ ٤٧

في اليوم السادس رئيس بني جاد أَلياساف بن دعوئيل : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاقل القدس كلتاهما مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً : وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حولي لمحرقة : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئة : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان أَلياساف بن دعوئيل .

קריאת יום שביעי

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרָיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד: קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד:

קריאת יום שמיני

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר: קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר:

בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי: קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי:

בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי: קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי:

في اليوم السابع عد ٧ : ٤٨ — ٥٣

في اليوم السابع رئيس بني افرايم اليشمع بن عميهود : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاقل القدس كلتاهما مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً . وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حولي لمحرقة : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئة : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان اليشمع بن عميهود .

في اليوم الثامن عد ٧ : ٥٤ — ٨ : ٤

في اليوم الثامن رئيس بني منسى جمليئيل بن فدهصور : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاقل القدس كلتاهما مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً : وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حولي لمحرقة : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئة : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان جمليئيل بن فدهصور .

في اليوم التاسع رئيس بني بنيامين ابيدن بن جدعوني : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاقل القدس كلتاهما مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً : وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حولي لمحرقة : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئة : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان ابيدن بن جدعوني .

في اليوم العاشر رئيس بني دان احيعزر بن عميشداي : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاقل القدس كلتاهما مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً : وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حولي لمحرقة : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئةٍ : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان احيعزر بن عميشداي .

בְּיוֹם עַשְׁתֵּי עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃

בְּיוֹם שְׁנֵים עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃

זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל. קַעֲרֹת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מִזְרְקֵי־כֶסֶף שְׁנֵים עָשָׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה׃ שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקְּעָרָה הָאַחַת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד כֹּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אַלְפַּיִם וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה מְלֵאֹת קְטֹרֶת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכַּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זְהַב הַכַּפּוֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה׃ כָּל־הַבָּקָר לָעֹלָה שְׁנֵים עָשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנֵים־עָשָׂר כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנֵים־עָשָׂר וּמִנְחָתָם וּשְׂעִירֵי עִזִּים שְׁנֵים עָשָׂר לְחַטָּאת׃ וְכֹל בְּקַר זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילִם שִׁשִּׁים עַתֻּדִים שִׁשִּׁים כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁשִּׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הִמָּשַׁח אֹתוֹ׃

וּבְבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדַּבֵּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֵּר אֵלָיו׃

في اليوم الحادي عشر رئيس بني اشير فجعيئيل بن عخران : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاقل القدس كلتاهما مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً . وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حولي لمحرقة : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئة : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان فجعيئيل بن عخران .

في اليوم الثاني عشر رئيس بني نفتالي احيراع بن عينان : قربانه طبق واحد من فضة وزنه مئة وثلاثون (شاقلاً) ومنضحة واحدة من فضة سبعون شاقلاً على شاقل القدس كلتاهما مملوءتان دقيقاً ملتوتاً بزيتٍ لتقدمةٍ : وصحن واحد عشرة شواقل من ذهب مملوء بخوراً : وثور واحد ابن بقرٍ وكبش واحد وخروف واحد حولي لمحرقة : وتيس واحد من المعز لذبيحة خطيئة : ولذبيحة السلامة ثوران وخمسة كباش وخمسة تيوس وخمسة خراف حولية . هذا قربان احيراع بن عينان .

هذا تدشين المذبح يوم مسحه من رؤساء اسرائيل . اطباق فضة اثنا عشر ومناضح فضة اثنتا عشرة وصحون ذهب اثنا عشر : كل طبقٍ مئة وثلاثون شاقل فضة وكل منضحةٍ سبعون . جميع فضة الآنية الفان واربع مئة على شاقل القدس : وصحون الذهب اثنا عشر مملوءة بخوراً كل صحن عشرة على شاقل القدس . جميع ذهب الصحون مئة وعشرون شاقلاً : كل الثيران للمحرقة اثنا عشر ثوراً والكباش اثنا عشر والخراف الحولية اثنا عشر مع تقدمتها وتيوس المعز اثنا عشر لذبيحة الخطيئة : وكل الثيران لذبيحة السلامة اربعة وعشرون ثوراً والكباش ستون والتيوس ستون والخراف الحولية ستون . هذا تدشين المذبح بعد مسحه .

فلما دخل موسى الى خيمة الاجتماع ليتكلم معه كان يسمع الصوت يكلمه من على الغطاء الذي على تابوت الشهادة من بين الكروبين فكلمه .

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרֹת אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת: וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד־יְרֵכָהּ עַד־פִּרְחָהּ מִקְשָׁה הִוא כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר הֶרְאָה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה:

וגומרים התפלה כסדר הכתוב ביום ראשון

ראש חדש טבת שחל בחול

מתפללים כשאר הימים רק אומרים אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְעַל הַנִּסִּים. וגומרים הַהַלֵּל. קדיש תתקבל. ומוציאים ב׳ ס״ת. בראשון קורים ג׳ גברי בפרשת ר״ח. ואין אומרים קדיש. ובשני קורא הרביעי בענין היום קדיש לעילא. אַשְׁרֵי: וּבָא לְצִיּוֹן. ומחזירים ס״ת למקומן. קדיש לעילא. ומתפללים מוסף של ר״ח עם עַל הַנִּסִּים. קדיש תתקבל. ומז׳ בָּרְכִי נַפְשִׁי בדף קנ״ח. וּמִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת בדף מ״א. קדיש יהא שלמא. וְקַוֵּה עד סוף התפלה.

ראש חדש טבת שחל בשבת

מדליקים נר של חנוכה בערב שבת. ואחר כך נר שבת. ומתפללים ערבית כמו בשבת וראש חדש. ואומרים עַל הַנִּסִּים. בשחרית מתפללים כשאר שבתות. וגומרים הַהַלֵּל. קדיש תתקבל. ומוציאים ג׳ ספרי תורה. וקורים בראשון ו׳ גברי בפרשת השבוע. ולא יאמר קדיש. ובספר השני קורא השביעי פרשת שבת וראש חדש. וקדיש לעילא. ובספר השלישי קורא בענין היום בפרשת הנשיאים. וגומרים התפלה.

שבת וחנוכה

מתפללים כשאר שבתות. וגומרים הַהַלֵּל. קדיש תתקבל. ומוציאים ב׳ ס״ת בראשון קורים שבעה בפרשת השבוע. קדיש לעילא. ובשני קורא מפטיר בענין היום. קדיש לעילא. הפטרה רני ושמחי. ואם חלו בחנוכה שני שבתות הפטרת השבת השני ויעש חירום.

وكلم الرب موسى قائلاً : كلم هرون وقل له . متى رفعت السرج فالى قدام المنارة تضيء السرج السبعة : ففعل هرون هكذا . الى قدام المنارة رفع سرجها كما امر الرب موسى : وهذه هي صنعة المنارة مسحولة من ذهب . حتى ساقها وزهرها هي مسحولة حسب المنظر الذي اراه الرب موسى هكذا عمل المنارة .

يكملون الصلاة كالترتيب فى اليوم الاول

اول شهر طبيت في وسط الاسبوع

يصلون كالعادة انما يضيفون في العاميدة « **الهنا واله آبائنا ليصعد. ونشكرك ايضاً على المعجزات**» ويقراؤن كل « **الهليل** » وقديش تتقبل ويخرجون سفرين يقراء فى الاول لثلاثة رجال فى فصل اول الشهر ولا يقال قديش . ويقراء فى الثاني لرابع فى موضوع اليوم ثم قديش لعيلا « **وطوبى للساكنين . ويأتي الفادي** » ويرجعون السفرين . قديش لعيلا . ثم موساف الشهر مع « **نشكرك ايضاً على المعجزات** » قديش تتقبل ومزمور ١٠٤ « **باركي يا نفسي** » فى صحيفة ١٥٨ . ومزمور « **تدشين البيت** » في صحيفة ٤١ . قديش يهه شلاما « **وانتظر الرب** » الى آخر الصلاة .

اول شهر طبيت في يوم السبت

ينيرون قناديل الحانوكة فى مساء الجمعة اولا ثم قنديل السبت ويصلون **صلاة** المساء كما فى يوم سبت واول شهر . يصلون فى الصبح كما فى سبت واول شهر . ويقراؤن كل « **الهليل** » قديش تتقبل ثم يخرجون ثلاثة اسفار يقراء فى الاول لستة رجال فى فصل الاسبوع ولا يقال قديش . ويقراء في السفر الثاني لرجل سابع في فصل سبت واول شهر . قديش لعيلا . ويقراء في الثالث لرجل ثامن في موضوع التدشين ويتممون الصلاة كما في صلاة السبت

يوم سبت وحانوكة

يصلون كايام السبت « **الهنا واله آبائنا ليصعد** » فيالعاميدة ويقراؤن كل « **الهليل** » قديش تتقبل ويخرجون سفرين يقراء في الاول لسبعة رجال في فصل الاسبوع وقديش لعيلا . وفي الثاني يقراء للمفطير في موضوع التدشين . وقديش لعيلا . الهفطارة « **ترنمي وافرحي** » (زخ ٢ : ١٤) واذا وقع سبتان فيالحانوكة فالهفطارة في يوم السبت الثاني « **وعمل حيرام** » (مل١ ٧ : ٤٠)

שבת שלפני פורים שהוא שבת זכור מתפללים עד יְיָ מִי כָמוֹךָ בדף קי״ד וקודם מַצִּיל עָנִי אומרים מִי כָמוֹךָ

מִי כָמוֹךָ . וְאֵין כָּמוֹךָ . מִי דוֹמֶה לָּךְ . וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ :

(א)

אָדוֹן הַסְדְּךָ כֹּל יֶחְדַּל . אֲמִתְּךָ מִבְצַר עֹז וּמִגְדָּל .
כִּי הָיִיתָ מָעוֹז לַדָּל . וּמָעוֹז לָאֶבְיוֹן בַּצַּר לוֹ ישעי׳ כה ב :

בִּימֵי חָרְפִּי מִקַּדְמוֹנָי . כִּי דִבֵּר רוּחַ יְהֹוָה .
וְהַיּוֹם אִם גֵּרְשׁוּנִי עֲוֹנָי . דּוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ ש׳ הש׳ ב טז :

גְּמָלַנִי מֵאָז טוֹבוֹת . גְּלוּיוֹת יְדוּעוֹת לַלְּבָבוֹת .
גַּם אִם יִהְיוּ הַצָּרוֹת קְרוֹבוֹת . אַשְׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ ישעי׳ ל יח :

דְּמֵי מִתְקוֹמְמַי אַזֶּה . וְדִגְלֵי אָרִים בִּדְבַר כָּל חוֹזֶה .
הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה . קִוִּינוּ לוֹ ישעי׳ כה ט :

הַיּוֹם אַבִּיעָה חִידוֹת . הָיוּ מִנִּי קֶדֶם עֲתִידוֹת .
נִפְלָא בָם הַמֵּבִין צְפוּנֵי סוֹדוֹת . יֹצְרִי מִבֶּטֶן לְעֶבֶד לוֹ ישעי׳ מט ה :

וַיְהִי בִּימֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ . מֶלֶךְ הוּקַם עָל כִּבְרוֹשׁ .
נִשָּׂא וָרָם עַל כָּל קָצִין וָרֹאשׁ . וַיהֹוָה הֵנִיחַ לוֹ שמ׳ ב׳ ז א :

זְמַן בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ לְמַלְכוּתוֹ . לְהַרְאוֹת לְכָל עֲבָדָיו תְּכוּנָתוֹ .
וְאַבְנֵי נֵזֶר מִתְנוֹסְסוֹת עַל אַדְמָתוֹ . וְעַפְרֹת זָהָב לוֹ אי׳ כח ו :

חֵלֶק לְכָל בְּנֵי שׁוּשָׁן נָתַן . וְהִקְדִּישׁ קְרוּאָיו כְּחָתָן .
בַּחֲצַר גִּנַּת בִּיתָן . אִוָּה לְמוֹשָׁב לוֹ תה׳ קל״ב יג :

טַעַם עֲשׂוֹת רְצוֹן כָּל אִישׁ וְיִצְרוֹ . וְאֵין אֹנֵס לְאִישׁ יַיִן עֲבָרוֹ .
וְלָתֵת לְכָל שׁוֹאֵל דֵּי מַחְסוֹרוֹ . אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ דב׳ טו ח :

في يوم السبت الواقع قبل عيد الفور يصلون الى « **يا رب من مثلك** » في صحيفة **١١٤** . وقبل « **المنقذ الفقير** » يقولون هذه القصيدة . وهي لربي يهوذا هليفي غير موزونة مرتبة على الابجدية واسم ناظمها وينتهي الشطر الاخير من كل بيتين بآية من الكتاب . وهي مختصرة من سفر استير

من ذا مثيلك فليس مثلكا من ذا شبيهك فليس شبهكا

(١)

لم ينقطع يا ربّ عنا فضلكا برجٌ قويٌ وحصين حقكا
قد كان للفقير دوماً عونكا وملجاء المسكين في ضيقٍ لهُ اش ٢٥ : ٢

في يوم حظي والصبا من زمني روح الاله خالقي كلمني
واليوم ذنبي اذا طردني فهو حبيبي وانا ايضاً لهُ نش ٢ : ١٦

غمرني دوماً بخيرٍ ونعمْ مشهورةٍ بين الانام والامم
وان يكُ الضيق قريباً والالم طوبى لمن في الضيق يلتجي له اش ٣٠ : ١٨

من العدى ساسفك الدماءَ بامر راءٍ ارفع اللواءَ
هذا الاله من برا السماءَ الهنا من نبسط الرجا لهُ اش ٢٥ : ٩

اليوم الغازاً اليكم أبدي من قدمٍ كانت لنا كوعد
حمداً لعالمِ الخفي ذي المجدِ في الرحمِ قد خلقني عبداً لهُ اش ٤٩ : ٥

في عهد حشويروش الملك الخطير من كان مثل السرو عالياً كبير
وقد سما على رئيسٍ وامير وراحةً رب الورى اعطى لهُ صم٢ ٧ : ١

اولمَ في ثالث عام ملكه مجداً وفخراً كي يري لشعبه
حجارة كريمة في ارضهِ مثل التراب ذهب كان لهُ اي ٢٨ : ٦

لحفلةٍ دعا بني شوشانِ حافلةٍ كالعرس في الاتقانِ
في الدار في جنينة البستانِ من قصرهِ المختار للسكنى لهُ مز ١٣٢ : ١٣

يمنح سؤل الكل اعطى امرهُ ولا يمنحهم بغصبٍ خمرهُ
وكل سائلٍ يلبي فكرهُ في اي شيءٍ كان لازماً لهُ تث ١٥ : ٨

יַחַד אָסְפוּ כָּל הַנִּדְרָשִׁים. גַּם וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים.
וּמִשְׁתֵּה הַנָּשִׁים כַּאֲנָשִׁים . שִׁבְעַת יָמִים יִסְפְּרוּ לוֹ יחז' מד כו:

כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בַּיַּיִן . אָמַר לְהָבִיא לְפָנָיו אֶת יְפַת הָעַיִן.
וַתְּמָאֵן כִּדְבָרוֹ לֵאמֹר אַיִן . הֵעֵזָּה פָנֶיהָ וַתֹּאמַר לוֹ מש' ז יג:

לַקְּרוֹבִים אֵלָיו הַיּוֹשְׁבִים עֲלֵי כֵן. שָׁאַל וַיִּעָצֻהוּ מִמּוּכָן.
הוּא הָמָן לַפּוּרְעָנוּת מוּכָן . לִבּוֹ יִקְבָּץ־אָוֶן לוֹ תה' מא ז:

מוֹעֲצוֹתָיו כְּדַת נְתוּנוֹת . הָיוּ לְעַמִּי רְפוּאוֹת צְפוּנוֹת.
כִּי לוּלֵי אִגְּרוֹת רִאשׁוֹנוֹת . גַּם פְּלֵיטָה לֹא הָיְתָה לוֹ יוא' ב ג:

נוֹעַץ לִקְרֹא לְכָל הֲמוֹנָיו . לְהָבִיא כָּל יְפַת תֹּאַר לְפָנָיו.
וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטַב בְּעֵינָיו . מָהֹר יְמַהֲרֶנָּה לוֹ שמ' כב טו:

סַנְסָן לְיָאִיר הֵאִיר וְזָרַח . יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח.
טֶרֶם מַכָּה צִיץ רְפוּאָה פָּרַח . כִּי הִפְלָה יְיָ חָסִיד לוֹ תה' ד ד:

עִמּוֹ נֶאֱמָנָה הֲדַסָּה תַּמָּה . הִיא אֶסְתֵּר בַּת דּוֹדוֹ בָּרָה כַּחַמָּה.
וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ . לְקָחָהּ מָרְדֳּכַי לוֹ אס' ב ז:

פָּגְעָה חֵן וַתֵּלֶךְ וַהֲלֹם. וַתִּלָּקַח אֶסְתֵּר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ גְּזֶרֶת יַהֲלֹם.
וּמָרְדֳּכַי צִוָּה לָהּ לִבִּי לְשָׁלוֹם . כִּי הוּא אֲדֹנַיִךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ תה' מה יב:

צֶדֶק לָבְשָׁה בְּמַמְלַכְתָּהּ . לֹא הִגִּידָה אֶסְתֵּר עַמָּהּ וּמוֹלַדְתָּהּ:
וְהַמֶּלֶךְ אֲהֵבָהּ וַיִּרֶב תִּפְאַרְתָּהּ . כִּי מֵיְדוָֹה הָיְתָה לוֹ מל' א' ב טו:

קֶשֶׁב רַב קָשַׁב צְרוֹר הַמּוֹר . מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּבוּעִים לִשְׁמוֹר.
וְהֵם הוֹשְׁבִים עַל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר. הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ שמ' א י:

רָחֲשָׁה אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּאִמְרֵי שֶׁפֶר. בְּשֵׁם מָרְדֳּכַי וְנִכְתַּב בַּסֵּפֶר.
בֻּקַּשׁ וְנִמְצָא לִפְנֵי צְבִי עוֹפֶר . כִּי בוּל הָרִים יִשְׂאוּ לוֹ אי' מ כ:

שְׁנֵיהֶם נִתְלוּ עַל הָעֵץ . כִּי שָׁמַע מָרְדֳּכַי לְשׁוֹנָם בְּהִוָּעֵץ.
נִשְׁקָה לַמֶּלֶךְ סַם הַמָּוֶת רוֹעֵץ . אוּלַי יְפֻתֶּה וְנוּכְלָה לוֹ ירמ' כ טו:

كل الرجال للصفاءِ اجتمعتْ ... وشتي المليكة كذا قد صنعتْ

ولیمةً لها النساء قد دعتْ ... في محفلٍ خصص اسبوع لهُ — حز ٤٤ : ٢٦

اذ طاب قلب الملك بالمشروبِ ... أمرَ تأتي مهجة القلوبِ

ابت ولم تبالِ بالمطلوبِ ... اذ وقحت وجهاً ولم تصغِ لهُ — ام ٧ : ١٣

حالاً دعا من كان في الديوانِ ... اذاً بدا رأي لماموخانَ

عنَّ لسوءٍ مثلما هامانِ ... افكاره جاءت باثامٍ لهُ — مز ٤١ : ٧

اراوه كسنةٍ حكيمهْ ... غدت لشعبي نجدة عظيمهْ

لولا رسائل لنا قديمهْ ... لم يبقَ مطلقاً ولا ناجٍ لهُ — يؤ ٢ : ٣

اشير ان يوصي بامرٍ شعبهُ ... ليحضروا كل الحسان قربهُ

فمن من النساء قد اعجبهُ ... خطبها قرينةً حالاً لهُ — خر ٢٢ : ١٥

غصن لبائيرٍ زها واورقا ... نظير جبار جرى ليسبقا

قبل البلا نور الشفا قد اشرقا ... ان الاله خص فاضلاً لهُ — مز ٤ : ٤

نمت كآسٍ بارةً في انسٍ ... استير بنت عمه كالشمسِ

اذ والداها قضيا في بأسِ ... ومردخاي قد تبناها لهُ — اس ٢ · ٧

حازت نعماً ومضت مبددهْ ... لملكها كاسةٍ ممجدهْ

ومردخاي بسلامٍ سيده ... قال أذهبي للملك اسجدي لهُ — مز ٤٥ : ١٢

توشحت بالعدل عند حكمها ... ولم تفه عن جنسها وقومها

احبها الملك وقد عظمها ... للشعب من ربي فداً كان لهُ — مل ١ ٢ : ١٥

انصت مردخاي المذاكرهْ ... ما بين حراسٍ والمشاورهْ

على المليك دبرا مؤامرهْ ... قالا لنصنعنَّ حيلةً لهُ — خر ١ : ١٠

عن مردخاي استير هذي ابدتْ ... لملكها وفي سجلٍ قُيدتْ

بالبحث ذي الحيلة حالاً وجدتْ ... فامسكا كالظبي في فخٍ لهُ — اي ٤٠ : ٢٠

في خشبٍ قد عاقوا كليهما ... لان مردخاي اصغى لهما

قتل المليك كان في بالهما ... لعل نُنجح بتدبيرٍ لهُ — ار ٢٠ : ١٠

תְּשׁוּעָה זֹאת צְפוּנָה לְדוֹר אַחֲרוֹן . נִכְתְּבָה עַל סֵפֶר הַזִּכָּרוֹן .
לִהְיוֹת לוֹ מִן הַמֶּלֶךְ תַּגְמוּל וְיִתְרוֹן . כִּי פֹעַל אָדָם יְשַׁלֶּם־לוֹ אי' לד יא :

(ב)

אַחַר כָּל אֵלֶּה הַדְּבָרִים . אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶת הָמָן הֵרִים .
וַיְנַשְּׂאֵהוּ מֵעַל כָּל הַשָּׂרִים . וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ תה' צה ד :

נִמְנַע מָרְדְּכַי מִסְּגוֹד לָרָשָׁע . נִין עֲמָלֵק אֲשֶׁר מִבֶּטֶן פָּשַׁע .
וְזֶה הוֹסִיף עַל חַטָּאתוֹ פֶּשַׁע . לֹא יֹאבֶה יְיָ סְלֹחַ לוֹ דב' כט יט .

יוֹם כָּרְעוּ לוֹ כָּל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ . וּמָרְדְּכַי בְּתֻמּוֹ הוֹלֵךְ .
בִּקֵּשׁ לְהַרְהֵר רִיב עַל עַם דַּל וָהֵלֶךְ עֹבֵר וּמִתְעַבֵּר עַל רִיב לֹא לוֹ מש' כו יז

יָעַץ תַּחְבּוּלוֹת כְּשֹׁכְּבִים בְּצִדּוֹ . וַיִּבֶז בְּעֵינָיו בִּגְאוֹן חֶמְדּוֹ .
לִשְׁלֹחַ יָד בְּמָרְדְּכַי לְבַדּוֹ . בָּז לְדָבָר יֵחָבֶל לוֹ מש' יג יג :

הִרְבָּה כֶּסֶף וְזָהָב לִבְלִי חוֹק . וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ זֶה עֵת לִשְׂחוֹק .
וַיָּבֵא עֵצוֹת מֵרָחוֹק . לָרֶשֶׁת מִשְׁכָּנוֹת לֹא לוֹ חבק' א ו :

וַיַּפֵּל פּוּר וְיָדוֹ בְּגוֹרָל הָדָה . וַיַּרְא כִּי בַּאֲדָר מֵת אֲבִי הַתְּעוּדָה .
וְלֹא זָכַר כִּי הִיא עֵת הַלֵּדָה . חֶבְלֵי יוֹלֵדָה יָבֹאוּ לוֹ הוש' יג יג :

דּוֹב אוֹרֵב יָעֲצוּהוּ רֵעוֹנָיו . וַיִּשְׁאַל שְׁאֵלָה מֵאֲדוֹנָיו .
וְגַם הוּא שִׁנֵּי אֲרָיוֹת שִׁנָּיו . וּמְתַלְּעוֹת לָבִיא לוֹ יוא' א ו :

הֵן עַם אָחוֹר נָזֹרוּ . וְדָתֵיהֶם שׁוֹנוֹת וְדָתְךָ בַּל יִנְצֹרוּ .
רוּחַ יִזְרָעוּ וְסוּפָתָה יִקְצֹרוּ . קָמָה אֵין לוֹ הוש' ח ז :

הֲכִינוֹתִי כֶּסֶף לִגְנָזֶיךָ יַעַל . לְאַבֵּד זֶה הַגּוֹי הַנִּגְעָל .
כָּל הַבִּרְכַּיִם אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ לַבַּעַל וְכָל הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא נָשַׁק לוֹ מל' א יט יח :

לְהָבִיא אֶל גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ אוֹסֵף . עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כִּכְּרֵי כֶסֶף .
וְנֶפֶשׁ אַכֶּה לְכָל בֵּית יוֹסֵף . פַּעַם אַחַת וְלֹא אֶשְׁנֶה לוֹ שמ' א כו ח :

فلخلاص شعبنا هـذا غـدا لانه طي السجل قيـدا
حتى المليـك المستحق يسعدا كعمل المرء الجزا يعطى لهُ اي ٣٤ : ١١

(٢)

وبعد برهـةٍ من الزمان قـد رفع الملك الى هامانِ
مناصـباً في كافة البلدانِ جبـاله خزائناً كانت له مز ٩٥ : ٤

ومردخاي لم يرد ان يسجدا لابن عمالقٍ طغى في الابتـدا
على أثمه جريمة قـد جـددا فالرب لم يرضَ بغفرانٍ لهُ تث ٢٩ : ١٩

جئت رجال الملك يوماً عبرا ومردخاي بـكمالٍ مـررا
سوءاً لشعبه الذليـل اضمرا يدخل في خصومةٍ ليست لهُ ام ٢٦ : ١٧

للحيل التجا لياتي قصـدهُ مزدرياً بكبرياءٍ ضـدهُ
بامر قتل مردخاي وحـدهُ من يزرِ بالامر يكن شراً لهُ ام ١٣ : ١٣

كنوزه وماله عـديدهْ وفكرهُ في لعبٍ جـديده
فجـآء بالنصائح البعيـدهْ يسطو على مساكنٍ ليست لهُ حب ١ : ٦

سحب فوراً وبآذارٍ وقعْ في وقته قد مات من لنا شرعْ
ميلاده ذا الشهر ايضاً قد جمعْ ان عنـا والدةٍ ياتي لهُ هو ١٣ : ١٣

ذئب كمين حل في مكانهِ وطلبةً طاب من سلطانهِ
سن الاسود هي من اسنانهِ وهكذا اضراس لبوةٍ لهُ يؤ ١ : ٦

يوجد شعب في الورى مبددُ دينٌ له مختلف مضـادُدُ
عاصفةً يزرع ريحـاً يحصـدُ سنبلةٌ في الارض لم تنبت لهُ هو ٨ : ٧

احضرتُ فضةً ومالاً ينفعُ لقتل هذا الشعب فوراً ادفعُ
هذا الذي لصنمٍ لا يركعُ وقبلة من فيه لا يعطي لهُ مل١ ١٩ :١٨

عشر الافٍ كذا من وزنةٍ من فضة اهدي الى الخزينةِ
اقطع نسل يوسف بضربةٍ فدفعة واحـدة تكفي لهُ صم١ ٢٦ : ٨

וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ יְהִי לְךָ קִנְיָנֶךָ . וְזֹאת טַבַּעְתִּי עַל יַד יְמִינֶךָ :
וְהָעָם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ . וּבָא עַד קִצּוֹ וְאֵין עוֹזֵר לוֹ דני׳ יא מה :

יָצְאוּ וְסוֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ נִקְרָאוּ . וַיִּכָּתְבוּ כְּכֹל אֲשֶׁר הוֹרָדוּ .
וּבְכָל־עַם וָעָם רָצִים יָצְאוּ . שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר לוֹ מל׳ א׳ כב לא :

הָיָה דְבָרוֹ נָחוּץ לֵאמֹר . כֶּרֶם חֶמֶד בְּיוֹם אֶחָד לִזְמוֹר .
בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר בַּאֲדָר הָחֵל וְגָמוֹר . לֹא אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ עמ׳ ח ב :

קָרַע מָרְדְּכַי בְּגָדָיו לִפְנֵי אֵל . וַיִּצְעַק מַר עַל גּוֹלַת אֲרִיאֵל .
הֲבָנִים אֵין לְיִשְׂרָאֵל . אִם יוֹרֵשׁ אֵין לוֹ ירמ׳ מט א :

טָרֹף טֹרַף שְׁאָר הֲמוֹנַי . מִי נָתַן לִמְשִׁסָּה יַעֲקֹב לְמוֹנָי .
וְיִשְׂרָאֵל לְבֹזְזִים הֲלֹא יְיָ . זוּ חָטָאנוּ לוֹ ישע׳ מב כד :

נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר הִגִּידוּהָ דָבָר . שָׁמְעוּ צְעָקָה כַּיְעֵנִים בַּמִּדְבָּר .
וּמָרְדְּכַי בִּלְבוּשׁ שַׂק עָבָר . לֹא יָדַעְנוּ מֶה הָיָה לוֹ שמ׳ לב ב :

בְּגָדִים שָׁלְחָה לְהַלְבִּישׁוֹ . וְלֹא קִבֵּל מִמְּרִירוּת נַפְשׁוֹ .
וַתִּשְׁלַח לַהֲתָךְ לְחָקְרוֹ וּלְדָרְשׁוֹ . לָדַעַת מַה יֵּעָשֶׂה לוֹ שמ׳ ב ד :

רוּחוֹ הוֹצִיא לַהֲתָךְ וְחִוָּה . וּפָרָשַׁת הַכֶּסֶף לְפָנָיו שִׁוָּה .
וְהַפַּתְשֶׁגֶן שָׁלַח וְעַל אֶסְתֵּר צִוָּה . לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֶּן־לוֹ אס׳ ד ח :

בִּתְשׁוּבָתָהּ אָמְרָה לַהֲשִׁיבוֹ . דַּע כִּי בֶן מָוֶת אֲשֶׁר לֹא יִקָּרֵא וְיָבֹא
לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת שַׁרְבִיט זְהָבוֹ בְּקֶרֶב־אִישׁ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לוֹ
שמו׳ א׳ ב לו

יַקִּיר כְּשָׁמְעוֹ דִּבְרֵי הֲדַסָּה . זָעַק אֲהָהּ כִּי אֵין מְנוּסָה .
זַעַף יְהוָֹה אֶשָּׂא . כִּי חָטָאתִי לוֹ מיכ׳ ז ט :

שָׁלַח לָהּ לֵאמֹר אַל תְּדַמִּי . לְהִמָּלֵט בֵּית הַמֶּלֶךְ מִכָּל לְאֻמִּי .
כִּי אַתְּ תֹּאבְדִי וְאוּלַי עַמִּי . אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לוֹ ויק׳ כה מח :

מִמָּקוֹם אַחֵר יִשְׁלַח שְׁלוֹמָיו . עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו .
כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו . עַל כֵּן אוֹחִיל לוֹ מיכ׳ ג כד :

اجابه الملك اليك مالكا	ها خاتمي فضعه في يمينكا	
فاصنع لهذا الشعب ما يسركا	ميعاده جاء ولا عون لهُ	دا ١١ : ٤٥
خرج والكتاب حالاً دعيتْ	وكلما اراده قد كتبتْ	
الى بلاده سعاة ارسلتْ	مع راكبي الخيل التي كانت لهُ	مل١ ٢٢:٣١
قراره الى الورى يحتمُ	كرماً شهياً في نهارٍ اعدمُ	
ثالث عشرٍ من اذارٍ اختمُ	ولا اعود فيه اسمح لهُ	عا ٨ : ٢
شق مراد ثوبه لأيل	دماً بكى على جلا ارئيلِ	
اليس اولاد لاسرائيلِ	وهكذا ام ليس وارث لهُ	ار ٤٩ : ١
افترست بقية من شعبي	فمن ليعقوب رضي بالسلبِ	
ولاسرائيل هكذا بالنهبِ	اليس ربي هوَ اخطاءنا لهُ	اش ٤٢ : ٢٤
آماءَ استيرِ آخبرتها خبرا	صوتاً سمعنا في الفضاءِ انتشرا	
بثوب خيشٍ مردخاي عبرا	لم ندرِ ما هذا الذي جرى لهُ	خر ٣٢ : ٢
فبعثت بكسوةٍ للبسه	وقد ابى لضيقةٍ في نفسه	
للبحث هاتاخ ارسلت في يأسهِ	لتعرف الذي سيفعل لهُ	خر ٢ : ٤
اخبر هاتاخ الذي قد حصلا	عهد النقود واضحاً قد فصلا	
لاستير نسخة القضاءِ اوصلا	ترجو المليك مع توسلٍ لهُ	اس ٤ : ٨
جوابها ردت لكي تعلنهُ	يموت من ما بالمجي اذنهُ	
مالم له يمد صولجانهُ	الملك لما احد ياتي له	صم١ ٢ : ٣٦
باخذه من استر الجوابا	صرخ للمناصِ آهْ لابابا	
اذوق من رب الورى العقابا	لانني بالفعل اخطأت لهُ	مي ٧ : ٩
اجابها لا يخطرن في بالكِ	ان تخلصي وحدك عند الملك	
شعبي كذا ينجو وانت تهلكين	بعد يمه فداً ياتي لهُ	لا ٢٥ : ٤٨
بطرقٍ اخرى ينيلنا فداهْ	الصانع السلام في اعلا سماهْ	
فلا انها لفضله ولسخاهْ	من اجل ذا بالقلب اضرعُ لهُ	مرا ٣ : ٢٤

וַתַּעֲנֵהוּ לָךְ כְּנוּם כָּל חוֹכֵי פִדְיוֹם . וְצוּמוּ עָלַי שְׁלשֶׁת יָמִים לַיְלָה וָיוֹם
וְרַחֲמִים בַּקְּשׁוּ מֵאֵל נוֹרָא וְאָיוֹם . וְאַל תִּתְּנוּ דֳמִי לוֹ ישעי׳ סב ז :

אֵל נִדְרָשׁ בְּכָל לֵב יִדְרְשֶׁנּוּ . כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיו לְעַם יִקְרָאֶנּוּ .
וַיֹּאמֶר עוֹד זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ . עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ ירמ׳ לא יט :

לָבְשָׁה חֵן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתֵּלֶךְ . וַתִּיקַר עַד מְאֹד בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ .
וַיִּבֶז בְּכָל אֲשֶׁר הוּא מוֹלֵךְ . וְעַל כֹּל אֲשֶׁר יֶשׁ לוֹ בראש׳ לט ח :

הַיָּפָה בַּנָּשִׁים נֶטַע נַעֲמָן . מַה שְּׁאֵלָתֵךְ כִּי הַכֹּל מְזֻמָּן .
וַתֹּאמֶר יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן . אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לוֹ : אסת׳ ה ד

לְמָחָר קְרָאתָם לְסוֹד נִכְמָס . וַיֵּצֵא הָמָן בַּיּוֹם הַהוּא שָׂמֵחַ וְנֶעֱלָס
וְהוּא בַּמְּלָכִים יִתְקַלָּס . וְרֹזְנִים מִשְׂחָק לוֹ חבק׳ א י :

וַיָּבֵא אֹהֲבָיו וְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ . וַיְסַפֵּר לָהֶם כְּבוֹדוֹ וּמֶמְשַׁלְתּוֹ .
וּגְזֵרָה עוֹמֶדֶת לְעֻמָּתוֹ . הוֹי הַמַּרְבֶּה לֹא לוֹ חבק׳ ב ו :

יְעָצוּהוּ עֲשׂוֹת עֵץ גָּבֹהַּ חֲמִשִּׁים . לִתְלוֹת עָלָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים .
וּלְהָכִינוֹ כְּחֶפְצוֹ מִכָּל־חֲרָשִׁים . חָרָשׁ חָכָם יְבַקֶּשׁ־לוֹ ישע׳ מ כ :

(ג)

אֱלֹהִים עֵדֶר צֹאנוֹ בִּקֵּר . וַתִּדַּד שְׁנַת הַמֶּלֶךְ עַד יְהִי הוֹקֵר .
בְּסֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת וְהָיָה בֹקֶר . וְיֹדַע יְיָ אֶת אֲשֶׁר לוֹ במד׳ טז ה :

בְּמָצְאוֹ דְּבַר מָרְדְּכַי מְפֹרָשׁ . מַה נַּעֲשָׂה יְקָר וּגְדֻלָּה דָרַשׁ .
וַיֹּאמְרוּ כִּי לֹא פֹרַשׁ . מַה יֵּעָשֶׂה לוֹ במד׳ טו לד :

גִּלָּה אֹזֶן הָמָן בְּדַבְּרוֹ . מַה לַּעֲשׂוֹת בָּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ .
וַיַּעַן וַיִּנָּקֵשׁ בְּמַאֲמָרוֹ . פִּי כְסִיל מְחִתָּה לוֹ משי׳ יח ז :

דִּבֵּר לַעֲדוּתוֹ בְּעֶדְיֵי מְלָכִים . וְלָלֶכֶת לְפָנָיו אֶחָד מֵהַנְּסִיכִים .
וְלִבּוֹ בְּמַחְשָׁבָיו הוֹלֵךְ חֲשֵׁכִים . וְאֵין נֹגַהּ לוֹ ישע׳ נ י :

اجمع اجابت طالبي الفدآءِ ثلاث ايامٍ وبالدعاءِ
صوموا اطلبوا مراحم السماءِ ولا تكفوا عن تضرعٍ لهُ اش ٦٢ : ٧

طالبه حقاً يجيب ربي نحن ّ لالتماس هذا الشعبِ
اذكره ايضاً بذكر الحبِ فان احشائي لقد حنت لهُ ار ٣١ : ١٩

ثالث يومٍ لبست وذهبتْ لدى المليك نعمةً قد وجدتْ
لذا ازدرى ما يده قد ملكتْ وهكذا كل الذي كان لهُ تك ٣٩ : ٨

يا غادة النسآء كالنعمانِ سؤلكِ حاضر بهذا الآنِ
قالت ليأتِ الملك مع هامانِ الى وليمةٍ ساصنع لهُ اس ٥ : ٤

دعتهما لحفلةٍ سريهْ فسر هامان من الجمعيهْ
صار الملوك لعبة هزئيهْ والوزراء ضحكة اضحوا لهُ حب ١ : ١٠

احبابه وزرشاً زوجتهُ دعا وبين لهم سلطتهُ
والحكم قد اتى له قبلتهُ ويل لمكثر لما ليس لهُ حب ٢ : ٦

خشبةً علوها خمسونا يرفع فوقها المقدسينا
يصنعها عند المهندسينا اوصى معلماً بذلك لهُ اش ٤٠ : ٢٠

(٣)

زار اذاً غنمه رب البشرْ والملك طار نومه ثم امرْ
يتلى كتاب الذكر ليلاً للسحرْ فاعلن الاله من هوَ لهُ عد ١٦ : ٥

وجد امر مردخاي سجلا وعن جزاءٍ ناله قد سألا
اجيب لم يبينوا ما عملا من المكافاة مع العز لهُ عد ١٥ . ٣٤

قال الى هامان واستشارهُ ماذا ينال من اشا وقارهُ
هذا طنى في وضعه قرارهُ ان فم الجاهل عثرة لهُ ام ١٨ . ٧

مثل المليك يكتسى اشارا اميرنا يقوده افتخارا
وفي الظلام يسرح افتكارا بالظن ذا له ولا نور لهُ اش ٥٠ . ١٠

הֱשִׁיבוֹ הַמֶּלֶךְ כֵּן דִּבַּרְתָּ . עֲשֵׂה לְמָרְדְּכַי הַיְּהוּדִי כְּכֹל אֲשֶׁר אָמַרְתָּ .
כֵּן מִשְׁפָּטֶיךָ אַתָּה חָרָצְתָּ . כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה לּוֹ שמ׳ כא לא :

וַיָּשָׁב מָרְדְּכַי אֶל מִשְׁמַרְתּוֹ . וְהָמָן נִדְחַף אֶל בֵּיתוֹ .
וַיִּוָּעֲדוּ אֹהֲבָיו וְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ . לָבוֹא לָנוּד לוֹ איו׳ ב יא :

זֶרַע יְשֻׁרוּן זָכְרוּ נְבוֹנָיו . אִם יֵשׁ מָרְדְּכַי אֶחָד מִכָּנָיו .
אֲשֶׁר הַחִלּוֹתָ לִנְפֹּל לְפָנָיו . לֹא תוּכַל לוֹ אס׳ ו יג :

חֲכָמָיו עוֹדָם מְדַבְּרִים עִמּוֹ . וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִבְהִילוּהוּ לַהֲקִימוֹ .
וְלֹא רָאָה כִּי יָבֹא יוֹמוֹ . אֲדֹנָי יִשְׂחַק לוֹ תהל׳ לז יג :

טֶרֶם כְּלוֹת מִשְׁתֵּה הַיַּיִן . אָמַר הַמֶּלֶךְ אֶל יְפַת הָעַיִן .
שַׁאֲלִי כִּי הַכֹּל לְנֶגְדֵּךְ כְּאַיִן . וַתֵּבְךְּ וַתִּתְחַנֶּן־לוֹ אסת׳ ח ג :

יִנָּתֶן־לִי נַפְשִׁי בִּשְׁאֵלָתִי . וְעַמִּי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ בְּבַקָּשָׁתִי .
כִּי נִמְכַּרְנוּ לְצוֹרֵר וְלֹא מִבְּרִיתִי . תַּאֲוַת לִבּוֹ נָתַתָּה לּוֹ תהל׳ כא ג :

כִּי מָה חֶפְצִי אַחַר זֶה הַצַּעַר . וּכְלֵי הַקְּרָב שׁוּת שָׁתוּ הַשַּׁעַר .
הֲיִשְׁאַג אַרְיֵה בַּיַּעַר . וְטֶרֶף אֵין לוֹ עמ׳ ג ד :

לָהּ אָמַר מִי הוּא זֶה מִכָּל אֲנָשַׁי . וְאֵי זֶה הוּא מִכָּל מְגָרְשַׁי .
אוֹ מִי מִנּוֹשַׁי . אֲשֶׁר מָכַרְתִּי אֶתְכֶם לוֹ ישע׳ נ א :

מְהֵרָה לַעֲנוֹתוֹ הָמָן זֶה הָרָע . אֲשֶׁר פְּרָעוֹת בְּגוֹי צַדִּיק פָּרַע .
אוֹי לְרָשָׁע רָע . כִּי גְמוּל יָדָיו יֵעָשֶׂה לּוֹ ישע׳ ג יא :

נִמְלָא חֵמָה וְקָם אֶל גַּנּוֹ . וּבְשׁוּבוֹ רָאָהוּ נֹפֵל עַל כַּנּוֹ .
יְגַלּוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ . וְאֶרֶץ מִתְקוֹמָמָה לוֹ אי׳ כ כז :

סָרִיס אֶחָד גִּלָּה הַטָּאתוֹ . הֵן עֵץ עָשָׂה לְמָרְדְּכַי בְּבֵיתוֹ .
וַיְצַו הַמֶּלֶךְ לִתְלוֹתוֹ . עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הֵכִין לוֹ אסת׳ ו ד :

עָמְדָה אֶסְתֵּר לְבַקֵּשׁ עַל עַמָּהּ . לְהָשִׁיב סִפְרֵי הָאַף וְהַחֵמָה .
כִּי נִחַם יְיָ עַל מַכָּה עֲצוּמָה . וְשָׁב וְרָפָא לוֹ ישע׳ ו י :

رد المليـك نعم ما ابديتا   فاصنع لمردخاي ما قد قلتا
فهكذا الحكم الذي قررتا   فمثل ذا القرار تنفذُ لهُ   خر ٢١ : ٣١

فعاد مردخاي في عهـدتهِ   هامان اسرع كذا لبيتهِ
واجتمع الخلان مع زوجتهِ   فقد اتوا حالاً لكي يرثوا لهُ   اي ٢ : ١١

نسل يشورونٍ اقـر الفهما   ان مردخٌ لآلهِ اذا انتمى
وهو الذي ابتدأت ان تهوى اما   مـه فلا تقدر في بأسٍ لهُ   اس ٦ : ١٣

وبنها ذي الحكما تفهمهُ   اذ خصية حالاً اتت تقيمهُ
ولا يرى دنى اليـه يومـهُ   الرب يهزأ بـه وما لهُ   مز ٣٧ : ١٣

قبـل انتهـاء حفـلة الوليمةِ   كلمها المليـك يا حبيبتي
من اجلك الكل فداً يا مهجتي   حالاً بكت ثم تضرعت لهُ   اس ٨ : ٣

ياليت روحي تفتـدى بطلبتي   يا سـيدي المليك ايضاً امتي
بُعنا لباغٍ ليس من شريعتي   مرام قلبـه منحتـه لهُ   مز ٢١ : ٣

فما سروري بعد ذي الاكدار   اذ شهر السلاح في الديار
هل اسـد يزأر في البراري   مع انه ليست فريسة لهُ   اش ٥٠ : ١

اجابها من هو من رجالي   في اي سهلٍ ليَ او جبالي
ام ذا غريم كان في محالي   هو الذي اياكم بعت لهُ   عا ٣ : ٤

ردت له هامان هـذا الطالح   من قصد الشر لشعبٍ صالح
ويـل لشرير بشرٍ فالح   ان جـزاء يده يعطى لهُ   اش ٣ : ١١

ثار وجال في رياض قصرهِ   رآه اذ عاد على سريره
ان السماء اعلنت بشرهِ   والارض قد قامت كذا ضداً لهُ   اي ٢٠ : ٢٧

اذ بخصيٍ ذنبه قـد اخبرا   لمردخاي خشباً قـد احضرا
بصلبه المليـك حالاً امرا   هو على خشبةٍ قاس لهُ   اس ٦ : ٤

استير عادت بعـدُ للرجاءِ   عن شعبها لرد ذا القضـاءِ
فعدل الرب عن البلاءِ   وعاد اعطى هكذا شفاً لهُ   اش ٦ : ١٠

פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב לִהְיוֹת הַיְּהוּדִים . לַהֲרוֹג בְּשׂנְאֵיהֶם עֲתִידִים .
כִּי נָפַל פַּחַד מָרְדְּכַי עַל הַמּוֹרְדִים . וְשָׁלוֹם הָיָה לוֹ מל׳ א׳ ה ד :

צִוָּה מָרְדְּכַי עַל עַם לֹא אַלְמָן . מוֹשִׁיעַ וְרַב וְנָגִיד וְנֶאֱמָן .
וְהִפְקַד עַל בֵּית הָמָן . וְעַל כָּל אֲשֶׁר יֶשׁ לוֹ ברא׳ לט ח :

קִדַּשְׁתִּי לְצוֹרְרַי מִזְבֵּחַ . וְאָכִין לְבָנָיו מַטְבֵּחַ .
בַּעֲוֹן אֲבִיהֶם הַמְרַצֵּחַ . וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיִּלָּדִים לוֹ שמו׳ ב׳ ה יד :

רָצַצְתִּי פַּרְשַׁנְדָּתָא דַּלְפוֹן אַסְפָּתָא פּוֹרָתָא אֲדַלְיָא אֲרִידָתָא פַּרְמַשְׁתָּא
אֲרִיסַי אֲרִידַי וַיְזָתָא . גַּם קְבוּרָה לֹא הָיְתָה לּוֹ קה׳ ו ג :

שׁוֹלַלְתִּי שׁוֹלְלַי וְאָרִיעַ רֵיעַ . כִּי עָלָה מִשְּׁאוֹל אֶבְיוֹן גֹּוֵעַ .
וַיְמַלֵּט עָנִי מְשַׁוֵּעַ . וְיָתוֹם וְלֹא עֹזֵר לוֹ אי׳ כט יב :

תִּכָּתֵב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן . וְלִבְנֵי בָנִים תִּהְיֶה לְזִכָּרוֹן .
וְכָל הַמַּזְכִּיר אוֹתָהּ יָרוֹן . אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ תהל׳ קמד טו :

(ד)

אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ . וִימֵי הַפּוּרִים בְּשִׂמְחָה שִׁמְרוּ .
וְעִם שִׂמְחַתְכֶם הָאֶבְיוֹנִים זְכֹרוּ . וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לְאֵין נָכוֹן לוֹ נחמ׳ ח י :

נִסֵּי אֵל מֵאָז נְשָׂאוּנִי . וּבְנִבְכֵי הַיָּם הֶעֱבִירוּנִי .
וְלָכֵן כִּלְיוֹתַי יִסְּרוּנִי . דּוֹם לַייָ וְהִתְחוֹלֵל לוֹ תהל׳ לז ז :

יוֹם צֵאת פַּרְעֹה אַחֲרַי . לִטְרוֹף כְּאַרְיֵה עֲדָרַי .
נִצְּבוּ כְחוֹמָה מֵימֵי מִשְׁבָּרַי . וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי חָרָה לוֹ שמו׳ ב׳ כב ח :

יָצָא צַר אַחֲרֵי עַם קְדוֹשׁוֹ . וַיִּשְׁלַח צוּר עֲנָנוֹ לְהַפְרִישׁוֹ .
לִהְיוֹת צֵל עַל רֹאשׁוֹ . לְהַצִּיל לוֹ יונ׳ ד ו :

הֶעֱבִירוֹ בַּיַּבָּשָׁה וְצָרָיו הֶחֱרִיד . בֵּינוֹ וּבֵין רוֹדְפָיו הִפְרִיד .
וּלְתַחְתִּיּוֹת מְצוּלָה אוֹתָם הוֹרִיד . חֹקְקִי בַסֶּלַע מִשְׁכָּן לוֹ ישע׳ כב טז :

قرَّ القرار وكتاب أرسلا كي اليهود باغضيها تقتلا
فان خوف مردخاي نزلا على البغاةِ والسلام اضحى لهُ مل١ ٥ : ٤

سمي لشعبي مردخاي قائدا مخلصاً ثم اميناً مرشدا
ثم على دار هامان سيدا كذا على جميع ما كان لهُ تك ٣٩ : ٨

اني لاعداي صنعت مذبحا ولبنيه ساقيم مشرحا
لذنبِ والدٍ لهم قد اصبحا كقاتلٍ وها اسم اولادٍ لهُ صم٢ ٥ : ١٤

پرشندتا دلفون مع اسپاتا پورات دليا ارْدتا پرماستا
اريسيٌ اريديٌ ويزاتا للدفن قبر لم يكن ايضاً لهُ جا ٦ : ٣

نهبت تاهي واعدمت العدا فبائس من قبره قد صعدا
وللفقير المستغيث ذا فدا وليتيمٍ لم يكن عون لهُ اي ٢٩ : ١٢

هذا لجيلٍ آخرٍ يُسطرُ ولبني البنين دوماً يذكرُ
كل الذي يذكره يكررُ مرنماً طوبى لشعبٍ ذا لهُ مز ١٤٤ : ١٥

(٤)

اصحابنا كلوا اشربوا ثم اسكروا ايام فورٍ بسرور انظروا
وفي الجبور فقراكم اذكروا واهدوا هديةً لمن ليس لهُ نح ٨ : ١٠

آيات ربي سابقاً اعلتني وبين موج البحر قد قادتني
لذا الكلى منيَ اخبرتني أنصت لربك العلي واصبر لهُ مز ٣٧ : ٧

فرعون يوماً اقتفى آثاري كاسدٍ ورا قطيعي ضارِ
اذ وقف الماء كما الاسوارِ مرتعداً من غضبٍ كان لهُ صم٢ ٢٢ : ٨

سار العدى وراء شعب قدسهِ والرب مدَّ غيمه لحرسهِ
كي يغتدي مظلةً لرأسهِ ثم نجاة مع تخلصٍ لهُ يونا ٤ : ٦

قد قاده في اليبس ثم ضايقا اعداءه وبينهم قد فرقا
اياهم وسط البحار اغرقا الناحت الصخر مساكناً لهُ اش ٢٢ : ١٦

וּבְשׁוּב הַיָּם לְאֵיתָנוֹ . נִטְבַּע פַּרְעֹה וְכָל הֲמוֹנוֹ .
כִּי הַיָּם הִכְבִּיד מַרְכְּבוֹת גְּאוֹנוֹ . וַיַּרְא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ בראשית לב כו :

דַּהֲרוֹת אַבִּירִים בְּאַדִּירִים נָפְלוּ . וְכַעוֹפֶרֶת בְּמַיִם רַבִּים צָלְלוּ :
וְדוֹרְשֵׁי יְהֹוָה שְׁמוֹ יְהַלְלוּ . בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ תהלים לג ב :

הֶרְאָנוּ יָדוֹ הַנִּפְלָאָה . עַל שְׂפַת הַיָּם נוֹרָאָה .
אָשִׁירָה לַיהֹוָה כִּי גָאֹה גָּאָה . בִּזְמִירוֹת נָרִיעַ לוֹ תהלים צה ב :

דְּגָלִים עָבְרוּ בַּיַּבָּשָׁה . וְלִפְנֵיהֶם אֵל נַעֲרָץ בִּקְדֻשָּׁה .
אָז שׁוֹרְרוּ שִׁירָה חֲדָשָׁה . מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ שמות טו יא :

ואומר מַצִּיל עָנִי וכו' בדף קי"ד

ליל פורים

ליל ארבעה עשר באדר שהוא פורים אומרים בבית הכנסת

לַמְנַצֵּחַ עַל אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר . מִזְמוֹר לְדָוִד : אֵלִי אֵלִי לָמָה עֲזַבְתָּנִי רָחוֹק מִישׁוּעָתִי דִּבְרֵי שַׁאֲגָתִי : אֱלֹהַי אֶקְרָא יוֹמָם וְלֹא תַעֲנֶה . וְלַיְלָה וְלֹא דֻמִיָּה לִי : וְאַתָּה קָדוֹשׁ . יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל : בְּךָ בָּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ . בָּטְחוּ וַתְּפַלְּטֵמוֹ : אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ . בְּךָ בָטְחוּ וְלֹא בוֹשׁוּ : וְאָנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ . חֶרְפַּת אָדָם וּבְזוּי עָם : כָּל רֹאַי יַלְעִגוּ לִי . יַפְטִירוּ בְשָׂפָה יָנִיעוּ רֹאשׁ : גֹּל אֶל יְיָ יְפַלְּטֵהוּ . יַצִּילֵהוּ כִּי חָפֵץ בּוֹ : כִּי אַתָּה גֹחִי מִבָּטֶן . מַבְטִיחִי עַל שְׁדֵי אִמִּי : עָלֶיךָ הָשְׁלַכְתִּי מֵרָחֶם . מִבֶּטֶן אִמִּי אֵלִי אָתָּה : אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי צָרָה קְרוֹבָה . כִּי אֵין עוֹזֵר : סְבָבוּנִי פָּרִים רַבִּים . אַבִּירֵי בָשָׁן כִּתְּרוּנִי : פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם . אַרְיֵה טֹרֵף וְשֹׁאֵג : כַּמַּיִם נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדוּ כָּל עַצְמוֹתָי הָיָה לִבִּי כַּדּוֹנָג . נָמֵס בְּתוֹךְ מֵעָי : יָבֵשׁ כַּחֶרֶשׂ כֹּחִי וּלְשׁוֹנִי מֻדְבָּק מַלְקוֹחָי . וְלַעֲפַר מָוֶת תִּשְׁפְּתֵנִי : כִּי סְבָבוּנִי כְּלָבִים עֲדַת מְרֵעִים הִקִּיפוּנִי . כָּאֲרִי יָדַי וְרַגְלָי : אֲסַפֵּר כָּל עַצְמוֹתָי . הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ בִי : יְחַלְּקוּ בְגָדַי לָהֶם . וְעַל לְבוּשִׁי יַפִּילוּ גוֹרָל : וְאַתָּה יְיָ אַל תִּרְחָק . אֱיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה :

اذ رجع البحر لاصل حالهِ فرعون قد غرق مع ابطالهِ
فالبحر ثقل ركاب خيلهِ مع الاله ليس قدرة لهُ تك ٣٢ : ٢٦

ابطاله مع الجياد فشلوا مثل الرصاص في البحار نزلوا
وطالبو الرب له قد هللوا وبرباب عشرٍ غنوا لهُ مز ٣٣ : ٢

لقد ارانا يده العجيبهْ في شاطئ البحار والمهيبهْ
تعظم الرب له بطيبهْ أشدو وبالغناء نهتف لهُ مز ٩٥ : ٢

بيارق قد عبرت في اليابسهْ وفي الامام الحضرة المقدسهْ
فرتلوا ترتيلةً مكرسهْ من مثله رب فلا مثل لهُ خر ١٥ : ١١

ويقول « المنقذ الفقير » للآخر في صحيفة ١١٤

ليلة الفور

في الليلة الرابعة عشر من اذار يقولون في الكنيس

لامام المغنين على ايلة الصبح . مزمور لداود الهي الهي لماذا تركتني . بعيداً عن خلاصي عن كلام زفيري : الهي في النهار ادعو فلا تستجيب في الليل ادعو فلا هدوٌ لي . وانت القدوس. الجالس بين تسبيحات اسرائيل : عليك اتكل آباؤنا . اتكلوا فنجيتهم : اليك صرخوا فنجوا . عليك اتكلوا فلم يخزوا : اما انا فدودة لا انسان . عار عند البشر ومحتقر الشعب : كل الذين يرونني يستهزئون بي . يفغرون الشفاه وينغضون الراس قائلين : اتكل على الرب فلينجه . لينقذه لانه سر به : لانك انت جذبتني من البطن . جعلتني مطمئناً على ثديي امي : عليك القيت من الرحم . من بطن امي انت الهي : لا تتباعد عني لان الضيق قريب . لانه لا معين : احاطت بي ثيران كثيرة. اقوياء باشان اكتنفتني : فغروا عليَّ افواههم كاسدٍ مفترس مزمجر : كالماء انسكبت. انفصلت كل عظامي . صار قلبي كالشمع . قد ذاب في وسط امعائي : يبست مثل شقفةٍ قوتي ولصق لساني بحنكي والى تراب الموت تضعني : لانه قد احاطت بي كلاب . جماعة من الاشرار اكتنفتني. ثقبوا يديَّ ورجليَّ : احصي كل عظامي . وهم ينظرون ويتفرسون في : يقسمون ثيابي بينهم وعلى لباسي يقترعون : اما انت يا رب فلا تبعد . يا قوتي اسرع الى نصرتي :

הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי . מִיַּד כֶּלֶב יְחִידָתִי : הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיֵה . וּמִקַּרְנֵי רֵמִים עֲנִיתָנִי : אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָי . בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָּ : יִרְאֵי יְיָ הַלְלוּהוּ כָּל זֶרַע יַעֲקֹב כַּבְּדוּהוּ . וְגוּרוּ מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל : כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ . וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ : מֵאִתְּךָ תְהִלָּתִי בְּקָהָל רָב . נְדָרַי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יְרֵאָיו : יֹאכְלוּ עֲנָוִים וְיִשְׂבָּעוּ . יְהַלְלוּ יְיָ דֹּרְשָׁיו . יְחִי לְבַבְכֶם לָעַד : יִזְכְּרוּ וְיָשֻׁבוּ אֶל יְיָ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ . וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם . כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה . וּמֹשֵׁל בַּגּוֹיִם : אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ כָּל דִּשְׁנֵי אֶרֶץ . לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עָפָר . וְנַפְשׁוֹ לֹא חִיָּה : זֶרַע יַעַבְדֶנּוּ . יְסֻפַּר לַאדֹנָי לַדּוֹר : יָבֹאוּ וְיַגִּידוּ צִדְקָתוֹ : לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה :

ואומר קדיש לעילא . ומתפללים ערבית . ואומר עַל הַנִּסִּים . יְהִי שֵׁם יְיָ . קדיש לעילא . וקודם קריאת המגלה מברכים :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו . וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם וּבַזְּמַן הַזֶּה :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה :

וקורים המגלה ואחר קריאתה מברכים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . הָרָב אֶת רִיבֵנוּ וְהַדָּן אֶת דִּינֵנוּ . וְהַנּוֹקֵם אֶת נִקְמָתֵנוּ . וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ . וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ :

ואומר

אָרוּר הָמָן . בָּרוּךְ מָרְדְּכַי . אֲרוּרָה זֶרֶשׁ . בְּרוּכָה אֶסְתֵּר . אֲרוּרִים כָּל הָרְשָׁעִים . בְּרוּכִים כָּל יִשְׂרָאֵל . וְגַם חַרְבוֹנָה זָכוּר לְטוֹב :

ואומר אַתָּה קָדוֹשׁ . וקדיש תתקבל . ומזמור קכ״ד . ואם חל פורים במוצאי שבת אומרים ההבדלה קודם המגלה . שׁוּבָה . יֹשֵׁב בְּסֵתֶר . וְאַתָּה קָדוֹשׁ בדף קמ״ט . קדיש תתקבל ואחר כך אומרים

انقذ من السيف نفسي من يد الكلب وحيدتي : خلصني من فم الاسد . ومن قرون بقر الوحش استجب لي : اخبر باسمك اخوتي . في وسط الجماعة اسبحك : يا خائفي الرب سبحوه . مجدوه يا معشر ذرية يعقوب . واخشوه يا زرع اسرائيل جميعاً : لانه لم يحتقر ولم يرذل مسكنة المسكين ولم يحجب وجهه عنه بل عند صراخه اليه استمع من قبلك تسبيحي في الجماعة العظيمة . اوفي بنذوري قدام خائفيه : يأكل الودعاء ويشبعون . يسبح الرب طالبوه . تحيا قلوبكم الى الابد : تذكر وترجع الى الرب كل اقاصي الارض . وتسجد قدامك كل قبائل الامم : لان للرب الملك وهو المتسلط على الامم : اكل وسجد كل سميني الارض . قدامه يجثو كل من ينحدر الى التراب ومن لم يحي نفسه : الذرية تتعبد له . يخبر عن الرب الجيل الآتي : يأتون ويخبرون ببره شعباً سيولد بانه قد فعل (مز ٢٢) .

ويقول قديش لعيلا ويصلون صلاة المساء و « نشكرك ايضاً على المعجزات » و « ليكن اسم الرب » . قديش لعيلا ثم يقولون قبل قراءة سفر استير

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بقرأة الدرج (سفر استير)

مبارك انت يا رب الهنا الذي صنع معجزات لآبائنا في تلك الايام وفي هذا الوقت

مبارك انت يا رب الهنا الذي احيانا وايدنا واوصلنا لهذا الوقت

ثم يقراؤن سفر استير وبعد ذلك يقولون

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم المخاصم خصومتنا . والحاكم في دعوانا . والمنتقم انتقامنا . والمجازي اعداء انفسنا . والمستوفي لنا من مضايقينا . مبارك انت يا رب المستوفي لشعبه اسرائيل من كل مضايقيهم . ايها الاله المخلص .

ثم يقول

ملعون هامان . مبارك مردخاي . ملعونة زرش . مباركة أستير . ملعونون الاشرار . مباركون كل بني اسرائيل . وليذكر اسم حربونا للخير .

ويقول « وانت قدوس » وقدش تتقبل ثم المزمور ١٢٤ غير انه اذا وقع عيد الفور في مساء السبت يقولون « الهبدالة » قبل سفر استير . ثم « ارجع يا رب » ومزمور ٩١ « وانت قدوس » في صحيفة ١٤٩ . وقديش تتقبل . ثم

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד . לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ . יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל : לוּלֵא יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ . בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם : אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ . בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ : אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנִי . נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ : אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ . הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים : בָּרוּךְ יְיָ . שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם : נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים . הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ : עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ . עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

ואומר קדיש יהא שלמא . בָּרְכוּ . עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ .

שחרית לפורים

מסדרים התפלה כמו בחול . ואומרים עַל הַנִּסִּים . קדיש לעילא . ומוציאים ספר תורה וקורים שלשה גברי בפרשה זאת

וַיָּבֹא עֲמָלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בִּרְפִידִים : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר־לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הִלָּחֵם בַּעֲמָלֵק מָחָר אָנֹכִי נִצָּב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי : וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם בַּעֲמָלֵק . וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן וְחוּר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה : (וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל . וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגָבַר עֲמָלֵק : וִידֵי מֹשֶׁה כְּבֵדִים וַיִּקְחוּ אֶבֶן וַיָּשִׂימוּ תַחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחוּר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ : וַיַּחֲלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עֲמָלֵק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חָרֶב :)(

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחֹה אֶמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם : וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְיָ ׀ נִסִּי : וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֵּס יָהּ מִלְחָמָה לַייָ בַּעֲמָלֵק מִדֹּר דֹּר : וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֵּס יָהּ מִלְחָמָה לַייָ בַּעֲמָלֵק מִדֹּר דֹּר :

ואומר קדיש לעילא . וְאַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי . וקורים הַמְּגִלָּה . ומברך לפניה (בלי שהחיינו) ואחריה . וּבָא לְצִיּוֹן . קדיש תתקבל . יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ . ומחזירים ס"ת למקומו . ואומרים מזמור לַמְנַצֵּחַ עַל אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר בדף קפ"א קדיש יהא שלמא . קַוֵּה . וגומר התפלה .

ترنيمة المصاعد لداود . لولا الرب الذي كان لنا . ليقل اسرائيل : لولا الرب الذي كان لنا . عند ما قام الناس علينا : اذاً لابتلعونا احياءً . عند احتماء غضبهم علينا : اذاً لجرفتنا المياه . لعبر السيل على انفسنا : اذاً لعبرت على انفسنا . المياه الطامية : مبارك الرب الذي لم يسلمنا فريسةً لاسنانهم : انفلتت انفسنا مثل العصفور من فخ الصيادين الفخ انكسر ونحن انفلتنا : عوننا باسم الرب . الصانع السموات والارض (مز ١٢٤).

ويقول قديش يهه شلاما « وباركوا الرب . ومن الواجب علينا »

صلاة الصبح في يوم الفور

يصلون كما في بقية ايام الاسبوع . ويضيفون « نشكرك ايضاً على المعجزات ».
قديش لعيلا ويخرجون سفراً يقراء فيه لثلاثة رجال فى سفر الخروج ١٧ : ٨ — ١٦

واتى عماليق وحارب اسرائيل في رفيديم : فقال موسى ليشوع انتخب لنا رجالاً واخرج حارب عماليق . وغداً اقف انا على راس التلة وعصا الله في يدي : ففعل يشوع كما قال له موسى ليحارب عماليق . واما موسى وهرون وحور فصعدوا على راس التلة : وكان اذا رفع موسى يده ان اسرائيل يغلب واذا خفض يده ان عماليق يغلب : فلما صارت يدا موسى ثقيلتين اخذا حجراً ووضعاه تحته فجلس عليه . ودعم هرون وحور يديه الواحد من هنا والآخر من هناك . فكانت يداه ثابتتين الى غروب الشمس : فهزم يشوع عماليق وقومه بحد السيف .

فقال الرب لموسى اكتب هذا تذكاراً في الكتاب وضعه في مسامع يشوع . فاني سوف امحو ذكر عماليق من تحت السماء : فبنى موسى مذبحاً ودعا اسمه يهوه نسيّ (اي الرب رايتي) : وقال ان اليد على كرسي الرب . للرب حرب مع عماليق من دورٍ الى دورٍ : وقال ان اليد على كرسي الرب . للرب حرب مع عماليق من دورٍ الى دورٍ .

ويقول قديش لعيلا « وطوبى للساكنين » ويقراؤن سفر استير ويبارك قبلها وبعدها بدون بركة « الذي احيانا ». ثم « وياتي الفادي لصهيون » وقديش تتقبل « وليسبحوا اسم الرب » ويرجعون السفر ويقولون مزمور ٢٢ فى صحيفة ١٨١ . وقديش يهه شلاما « وانتظر الرب » الى آخر الصلاة .

מנחה מתפללים כשאר הימים. אלא שמוסיפים עַל הַנִּסִּים. ובמקום לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת אומרים שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לוּלֵי יְיָ. וְעָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ.

יום ט"ו באדר אין נופלים על פניהם. ואין אומרים תחנה. ובמקום תְּפִלָּה לְדָוִד אומרים לַמְנַצֵּחַ עַל אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר: ובמנחה במקום לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת אומרים שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לוּלֵי יְיָ. עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ.

תענית יחיד

הרוצה להתענות. צריך שיקבל התענית ביום שלפניו מבעוד יום בשעת מנחה ומתפלל שמונה עשרה ברכות. וקודם שיעקור רגליו אומר

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים. הֲרֵי אֲנִי בָא לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִית נְדָבָה לְמָחָר. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּקַבְּלֵנִי בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן. וְתָבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי. וְתַעֲנֶה עֲתִירָתִי. וְתִרְפָּאֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

ביום התענית בתפלת מנחה כשיגיע לשמע קולנו יאמר

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ אֶת כַּעַסְךָ. וְהָסֵר מִמֶּנּוּ דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּבִזָּה וְיֵצֶר הָרָע. וְחוֹלָאִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים. וּמְאוֹרָעוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת. וְתִגְזוֹר עָלַי גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת וְעַל כָּל אַנְשֵׁי בֵיתִי. וְיִגּוֹלּוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ. וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים. וְתִכָּנֵס לָנוּ לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין. וְתַאֲזִין תְּפִלָּתֵנוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ וְשַׁוְעָתֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה: עֲנֵנִי אָבִי עֲנֵנִי. בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה. כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנִי. עַל כָּל מַה שֶּׁחָטָאתִי וְשֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הֱיוֹתִי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. מִכֻּלָּם אֲנִי מִתְבַּיֵּשׁ. וּמִתְבַּיֵּשׁ וְנֶחְפָּר מֵעֲוֹנוֹתַי וּמֵחַטֹּאתַי. אֲבָל שַׂמְתִּי רַחֲמֶיךָ לְנֶגֶד עֵינַי. כִּי דַרְכְּךָ לְהַאֲרִיךְ אַפֶּךָ. וּמִנְהָגְךָ לְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ.

صلاة العصر . كما في سائر الايام انما يضيفون « **نشكرك ايضاً على المعجزات** » في العاميدة . ويقولون بدل المزمور ٦٧ المزمور **١٢٤** في صحيفة **١٨٣** « **ترنيمة المصاعد لداود . ومن الواجب علينا** »

في اليوم الخامس عشر من شهر اذار اي ثاني يوم النور لا يقولون التضرعات . ويقولون في صلاة الصبح . المزمور **٢٢** في صحيفة **١٨١** بدل مزمور ٨٦ . وفي صلاة العصر بدل المزمور ٦٧ المزمور **١٢٤** في صحيفة **١٨٣** . « **ترنيمة المصاعد لداود . ومن الواجب علينا** »

صلاة صوم الفرد

(من يرغب في ان يصوم يوماً يجب عليه ان ينذر الصيام في عاميدة صلاة العصر قبلا بيوم وقبل ان ينقل قدميه حيث يقول)

رب العالمين هوذا انا امامك قد نويت ان اصوم بارادتي غداً . لتكن ارادة من لدنك يا رب الهي واله آبائي ان تقبلني بمحبة ورضىً . لتدخل امامك صلاتي . واستجب تضرعاتي واشفني بمراحمك الجزيلة . لانك انت تسمع صلاة كل فم : لتكن اقوال فمي وحدس قلبي مرضية امامك يا رب . صخرتي وفادي .

في صلاة العصر يوم الصيام يقول بدل « **اسمع صوتنا** » في العاميدة

اسمع صوتنا يا رب الهنا . اشفق علينا وارحمنا واقبل صلاتنا برحمة ورضى . اذكر رحمتك . وسكن غضبك . وارفع عنا الوباء والسيف والشر والجوع والسبي والنهب . والاميال الشريرة . والامراض الخبيثة والمزمنة . والطوارئ القاسية والرديئة . واحكم حكماً حسناً لي ولاهل بيتي . لتقو مراحمك على صفاتك العادلة . عاملنا يا رب الهنا بخاصيات الرأفة والرحمة . ولا تحاكمنا حسب العدالة الدقيقة . واصغ الى صلاتنا وتضرعاتنا وصراخنا لانك تسمع صلاة كل فم . استجب لي يا ابي استجب لي في يوم الصوم هذا لانني في ضيقة عظيمة ولاني اخطأت واذنبت واسأت امامك . من يوم وجودي على الارض الى هذا اليوم . انا خجل من جرائمي ومخزى ومستحٍ من ذنوبي وخطاياي. انما قد جعلت رحمتك تجاه عيوني لان شيمتك ان تطيل اناتك . وعادتك ان ترحم مخلوقاتك . لانك انت يارب صالح وغفور وكثير الرأفة لكل الذين يدعونك .

וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עֲנֵנִי בְּעֵת וּבְעוֹנָה הַזֹּאת. וִיהֵא מִעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי הַמִּתְמַעֵט בְּתַעֲנִיתִי הַיּוֹם. חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרֻצֶּה לְפָנֶיךָ. כְּחֵלֶב מֻנָּח עַל גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ לְכַפֵּר עַל כָּל מַה שֶּׁחָטָאתִי וְשֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ. בֵּין בְּאוֹנֶס. בֵּין בְּרָצוֹן. בֵּין בְּשׁוֹגֵג. בֵּין בְּמֵזִיד. בֵּין בִּידִיעָה. בֵּין שֶׁלֹּא בִּידִיעָה. וְתִרְצֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. וְאַל תֵּפֶן לְרִשְׁעִי וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתִי. הֱיֵה נָא קָרוֹב לְשַׁוְעָתִי וְשַׁוְעַת אַנְשֵׁי בֵיתִי. טֶרֶם אֶקְרָא אֵלֶיךָ אַתָּה תַעֲנֶה. אֲדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע. כָּאָמוּר. וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע. כִּי אַתָּה יְיָ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

ואומר רְצֵה. מוֹדִים. וְשִׂים שָׁלוֹם ואחר כך אומר

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים. אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. בַּעַל הַסְּלִיחוֹת וְהָרַחֲמִים. לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה וְלִי בֹּשֶׁת הַפָּנִים. עַל כָּל הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי מִיּוֹם הֱיוֹתִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְלֹא כִגְמוּל הֲשִׁיבוֹתִי לָךְ. אֲבָל חָטָאתִי לְפָנֶיךָ וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי. וְהִרְבֵּיתִי לִפְשׁוֹעַ. וּלְהַכְעִיסְךָ לֹא הָיְתָה כַוָּנָתִי. וְעַתָּה מָה אֶתְאוֹנֵן וּמָה אוֹמַר מָה אֲדַבֵּר וּמָה אֶצְטַדָּק. אָמַרְתִּי אוֹדֶה עֲלֵי פְשָׁעַי לַייָ: אָשַׁמְתִּי בְּתוֹרָתֶךָ. בָּגַדְתִּי בִּירְאָתֶךָ. גָּעַלְתִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ. דִּבַּרְתִּי דֹפִי. הֶעֱוֵיתִי. וְהִרְשַׁעְתִּי. זַדְתִּי. חָמַסְתִּי. טָפַלְתִּי שֶׁקֶר. יָעַצְתִּי רָע. כִּזַּבְתִּי. לַצְתִּי. לוֹצַצְתִּי. מָרַדְתִּי. מָרִיתִי. מָאַסְתִּי. נִאַצְתִּי. נִאַפְתִּי. נִשְׁבַּעְתִּי לַשָּׁוְא וְלַשֶּׁקֶר. סָרַרְתִּי. עָוִיתִי. פָּשַׁעְתִּי. צָרַרְתִּי. קִשִּׁיתִי עֹרֶף. קִלְקַלְתִּי דְרָכַי. רָשַׁעְתִּי. שִׁחַתִּי. תִּעַבְתִּי. תָּעִיתִי. תִּעְתַּעְתִּי. וְסַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לִי: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלַי. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ. וַאֲנִי הִרְשָׁעְתִּי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי. שֶׁתִּמְחוֹל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל פְּשָׁעַי. וּתְכַפֵּר לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי. וְתַעֲבִיר לִי עַל כָּל חַטֹּאתַי. שֶׁחָטָאתִי וְשֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ. בֵּין בְּאוֹנֶס. בֵּין בְּרָצוֹן. בֵּין בְּשׁוֹגֵג. בֵּין בְּמֵזִיד. בֵּין בַּסֵּתֶר. בֵּין בַּגָּלוּי. בֵּין בְּמִתְכַּוֵּן. וּבֵין שֶׁלֹּא בְמִתְכַּוֵּן בֵּין בְּהִרְהוּר. בֵּין בְּמַחֲשָׁבָה. מִיּוֹם הֱיוֹתִי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

وبحسب كثرة مراحمك استجب لي . في هذا الوقت وفي هـذا الآن . وليكن نقصان شحمي ودمي اللذين يتناقصان في صيامي هذا معتبراً ومقبولاً امامك كشحمٍ ملقىً على مذبحك ليكفر عن كل ما اخطأت واذنبت واسأت امامك سواءً كان بالغصب او بالارادة او بالسهو او بالقصد اوعن معرفة او عن غير معرفة . ارضَ عني حسب مراحمك الجزيلة . ولا تلتفت الى شري ولا تتغاض عن توسلي . كن قريباً من صراخي وصراخ اهل بيتي . قبل ان ادعوك استجب لي . انا اتكلم وانت تسمع كما قيل « ويكون اني قبلما يدعون انا اجيب وفيما هم يتكلمون بعد انا اسمع » (اش ٦٥ : ٢٤) . لانك انت يا رب فادٍ ومخلص ومجيب ورحيم في كل وقت ضيقة وشـدة وتسمع صـلاة كل فم . مبارك أنت يا رب السامع الصلاة .

يقول « ارض ونشكرك . وامنحنا سلاماً » ثم يقول

رب العـالمين اله الآلهة وسـيد الاسياد ذا السماح والمراحم : لك يا رب البر ولي خزي الوجه . على كل الخيرات والافضال التي صنعتها معي من يوم وجودي الى هـذا اليوم . اني لم اقـدم شكراني لك بل قد اخطأت امامك وصنعت الشر قـدام عينيك . واسأت كثيراً . ولم يكن قصدي اغضابك . والآن ماذا اشكو وماذا اقول . ماذا اتكلم كيف ابرر نفسي لذلك قلت اعترف بذنوبي للرب . أثمت ضد شريعتك . غـدرت في الخشوع اليك . مقتُّ وصاياك . وشيت . اغويت . عملت الشر . طغيت . ظلمت . زورت . اشرت مشورات رديئة . كذبت . ازدريت . سخرت . تمردت . خالفت . رفضت الجيد . عيرت . زنيت . حلفت باطلاً وكذباً . عصيت . اذنبت . اجرمت . ضايقت . قسيت الرقبة . عوجت طرقي . صرت شريراً . فسدت . كرهت . ضللت . اضللت . حـدت عن وصاياك . وعن احكامك الصالحة ولم انتبه اليها . ولـكنك انت عادل في كل ما يجري لي . لانك عملت الحق . ولـكن انا عملت الشر .

لتكن ارادة من لدنك يا رب الهي واله آبائي ان تعفو وتصفح عن كل ذنوبي . وتغفر لي كل آثامي . وتتغاضى عن كل خطـاياي التي اخطأت واذنبت واجرمت امامك . سواءً كان بالغصب او بالارادة او بالسهو او بالقصد . سراً وجهراً عمداً او غير عمـدٍ . بتامل او بالظن منذ يوم وجودي على الارض الى هـذا اليوم .

וּכְשֶׁיַּגִּיעַ קִצִּי לְהִפָּטֵר מִן הָעוֹלָם הַזֶּה. וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי. שֶׁתְּקַבֵּל נִשְׁמָתִי בְּחֶמְלָה כַּאֲשֶׁר תִּקְחֶנָּה מִמֶּנִּי. וְתוֹשִׁיבֶנָּה תַּחַת כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ אֲשֶׁר מִשָּׁם נִטַּעְתָּהּ. וּכְשֶׁאָמוּת תִּהְיֶה מִיתָתִי כַּפָּרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי. אָנָּא יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי. שְׁעֵה אֶת שַׁוְעָתִי וַעֲנֵה אֶת עֲתִירָתִי. וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי. הֶרֶב כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי. וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי. וְזַכֵּנִי מִשְּׁגִיאוֹת. וּמִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי. וְאֶהְיֶה מִבְּנֵי אָדָם אֲשֶׁר בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן. וְיִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם: תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים. שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ. נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָֹה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ואומר אֱלֹהַי נְצוֹר. ואחר כך

תְּפִלָּה לְעָנִי כִי יַעֲטֹף. וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ: יְיָ שִׁמְעָה תְפִלָּתִי. וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ תָבוֹא: אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי. הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ. בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי: כִּי כָלוּ בְעָשָׁן יָמָי. וְעַצְמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחָרוּ: הוּכָּה כָעֵשֶׂב וַיִּבַשׁ לִבִּי. כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲכֹל לַחְמִי: מִקּוֹל אַנְחָתִי. דָּבְקָה עַצְמִי לִבְשָׂרִי: דָּמִיתִי לִקְאַת מִדְבָּר. הָיִיתִי כְּכוֹס חֳרָבוֹת: שָׁקַדְתִּי וָאֶהְיֶה. כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גָּג: כָּל הַיּוֹם חֵרְפוּנִי אוֹיְבָי. מְהוֹלָלַי בִּי נִשְׁבָּעוּ: כִּי אֵפֶר כַּלֶּחֶם אָכָלְתִּי. וְשִׁקֻּוַי בִּבְכִי מָסָכְתִּי: מִפְּנֵי זַעַמְךָ וְקִצְפֶּךָ. כִּי נְשָׂאתַנִי וַתַּשְׁלִיכֵנִי: יָמַי כְּצֵל נָטוּי. וַאֲנִי כָּעֵשֶׂב אִיבָשׁ: וְאַתָּה יְהוָֹה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב. וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבָנֶיהָ. וְאֶת עֲפָרָהּ יְחֹנֵנוּ: וְיִירְאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יְיָ. וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדֶךָ: כִּי בָנָה יְיָ צִיּוֹן. נִרְאָה בִּכְבוֹדוֹ: פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעַרְעָר. וְלֹא בָזָה אֶת תְּפִלָּתָם: תִּכָּתֶב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן. וְעַם נִבְרָא יְהַלֶּל־יָהּ: כִּי הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קָדְשׁוֹ. יְיָ מִשָּׁמַיִם אֶל אֶרֶץ הִבִּיט: לִשְׁמֹעַ אֶנְקַת אָסִיר. לְפַתֵּחַ בְּנֵי תְמוּתָה: לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָֹה. וּתְהִלָּתוֹ בִּירוּשָׁלָםִ: בְּהִקָּבֵץ עַמִּים יַחְדָּו. וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת יְהוָֹה: עִנָּה בַדֶּרֶךְ כֹּחִי. קִצַּר יָמָי:

وعند ما تأتي ساعتي لافارق هذا العالم واعود اليك . لتكن ارادة من لدنك يا رب الهي واله آبائي ان تقبل روحي بشفقة عند ما تاخذها مني . وتضعها تحت كرسي مجدك . من حيث غرستها فيّ . وعند ما اموت ليكن موتي كفارةً عن كل ذنوبي . اتوسل اليك اللهم الهي واله آبائي استمع الى صراخي واستجب توسلي واسمع صلاتي . اغسلني كثيراً من اثمي ومن خطيتي طهرني (مز ٥١ : ٤) . نقني من الاغلاط وبررني من الخطايا الخفية . فاكون من بني البشر الذين في ظل جناحيك يحتمون ويرتوون من دسم بيتك . ومن نهر نعمك تسقيهم (٣٦ : ٨ و٩) . تعرفني سبيل الحياة امامك شبع سرور . في يمينك نعم الى الابد (١٦ : ١١) . لتكن اقوال فمي وفكر قلبي مرضية امامك يا رب صخرتي وفاديّ (١٩ : ١٥) .

ويقول « يا الهي احفظ لساني » وبعد ذلك

صلوةٌ لمسكينٍ اذا اعيا . وسكب شكواه قدام الله . يا رب استمع صلاتي . وليدخل اليك صراخي : لا تحجب وجهك عني في يوم ضيقي . امل اليّ اذنك في يوم ادعوك . استجب لي سريعاً : لان ايامي قد فنيت في دخان . وعظامي مثل وقيد قد يبست : ملفوح كالعشب ويابس قلبي. حتى سهوت عن اكل خبزي : من صوت تنهدي. لصق عظمي بلحمي . اشبهت قوق البرية . صرت مثل بومة الخرب : سهدت وصرت . كعصفورٍ منفرد على السطح : اليوم كله عيرني اعدائي . الحنقون عليَّ حلفوا عليَّ : اني قد اكلت الرماد . مثل الخبز ومزجت شرابي بدموعٍ : بسبب غضبك وسخطك. لانك حملتني وطرحتني : ايامي كظلٍ مائل . وانا مثل العشب يبست : اما انت يا رب فالى الدهر جالس. وذكرك الى دورٍ فدور : انت تقوم وترحم صهيون. لانه وقت الرأفة لانه جاء الميعاد : لان عبيدك قد سروا بحجارتها . وحنوا الى ترابها : فتخشى الامم اسم الرب. وكل ملوك الارض مجدك : اذا بنى الرب صهيون. يرى بمجده : التفت الى صلوة المضطر. ولم يرذل دعاءهم : يكتب هذا للدور الآخر. وشعب سوف يخلق يسبح الرب : لانه اشرف من علو قدسه . الرب من السماء الى الارض نظر : ليسمع انين الاسير . ليطلق بني الموت : لكي يحدث في صهيون باسم الرب . وبتسبيحه في اورشليم : عند اجتماع الشعوب معاً . والممالك لعبادة الرب : ضعف في الطريق قوتي . قصر ايامي :

אֹמַר אֵלִי. אַל תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי יָמָי. בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ: לְפָנִים הָאָרֶץ יָסַדְתָּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמָיִם: הֵמָּה יֹאבֵדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד וְכֻלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ. כַּלְּבוּשׁ תַּחֲלִיפֵם וְיַחֲלֹפוּ: וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ: בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁכּוֹנוּ. וְזַרְעָם לְפָנֶיךָ יִכּוֹן:

בתפלת ערבית קודם שיעקור רגליו בסוף העמידה יאמר

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים. כְּבָר הִתְעַנֵּיתִי בְּתַעֲנִית הַיּוֹם לְפָנֶיךָ. גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁבִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. אָדָם חוֹטֵא וּמֵבִיא לְפָנֶיךָ קָרְבָּן. וְאֵין מַקְרִיבִים מִמֶּנּוּ רַק חֶלְבּוֹ וְדָמוֹ וּמִתְכַּפֵּר. וְעַכְשָׁיו. בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים אֵין לָנוּ לֹא מִקְדָּשׁ. וְלֹא מִזְבֵּחַ. וְלֹא כֹהֵן שֶׁיְּכַפֵּר בַּעֲדֵנוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי. שֶׁיְּהֵא מִיעוּט חֶלְבִּי וְדָמִי שֶׁנִּתְמַעֵט הַיּוֹם לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִיתִי. חָשׁוּב וּמְקֻבָּל לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו עַל גַּבֵּי מִזְבַּחֲךָ. וְתִרְצֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

וגומר התפלה

לשלש רגלים

בערבית מתחילים במזמור של אותו רגל

מזמור של פסח

הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: יֹאמְרוּ גְּאוּלֵי יְיָ אֲשֶׁר גְּאָלָם מִיַּד צָר: וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב. מִצָּפוֹן וּמִיָּם: תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ. עִיר מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ: רְעֵבִים גַּם צְמֵאִים נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטָּף: וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם. מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם: וַיַּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה. לָלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב: יוֹדוּ לַייָ חַסְדּוֹ. וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שֹׁקֵקָה. וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא טוֹב: יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת. אֲסִירֵי עֳנִי וּבַרְזֶל: כִּי הִמְרוּ אִמְרֵי אֵל. וַעֲצַת עֶלְיוֹן נָאָצוּ: וַיַּכְנַע בֶּעָמָל לִבָּם. כָּשְׁלוּ וְאֵין עֹזֵר:

اقول يا الهي لا تقبضني في نصف ايامي . الى دهر الدهور سنوك : من قدمٍ اسست الارض . والسموات هي عمل يديك : هي تبيد وانت تبقى وكلها كثوبٍ تبلى . كرداءٍ تغيرهنَّ فتتغير : وانت هو . وسنوك لن تنتهي : ابناء عبيدك يسكنون . وذريتهم تثبت امامك (مز ١٠٢) .

في صلاة المساء قبل ان ينقل قدميه في آخر العاميدة يقول

رب العالمين قد ذللت نفسي بصيام امامك . جلي ومعلوم لدى كرسي مجدك انه في عهد بيت المقدس عند ما كان قائماً وحينما كان يخطىء انسان ويأتي بقربان امامك كانوا يقربون منه شحمه ودمه فقط فيكفر عنه . والآن نظراً لذنوبنا الكثيرة ليس لنا لا مقدس ولا مذبح ولا كاهن ليكفر عنا .

لتكن ارادة من لدنك يا رب الهي واله آبأي ان يكون نقصان شحمي ودمي اللذين نقصا هذا اليوم بصومي محسوباً ومقبولاً امام كرسي مجدك كما لو قربته فوق مذبحك . وارضَ عني بحسب مراحمك الجزيلة : لتكن اقوال فمي وفكر قلبي مقبولة امامك يا رب صخرتي وفاديَّ .

ويتمم الصلاة

في الثلاثة الاعياد

في صلاة المساء يبتداؤن في قراءة المزمور المختص بذلك العيد

مزمور لعيد الفصح

احمدوا الرب لانه صالح لان الى الابد رحمته : ليقل مفديو الرب . الذين فداهم من يد العدو . ومن البلدان جمعهم من المشرق ومن المغرب . من الشمال ومن البحر : تاهوا في البرية في قفر بلا طريق . لم يجدوا مدينة سكنٍ : جياع عطاش ايضاً . اعيت انفسهم فيهم : فصرخوا الى الرب في ضيقهم . فانقذهم من شدائدهم : وهداهم طريقاً مستقيماً . ليذهبوا الى مدينة سكن : فليحمدوا الرب على رحمته . وعجائبه لبني آدم : لانه اشبع نفساً مشتهية . وملأ نفساً جائعة خيراً : الجلوس في الظلمة وظلال الموت . موثقين بالذل والحديد : لانهم عصوا كلام الله . واهانوا مشورة العليّ : فاذل قلوبهم بتعبٍ . عثروا ولا معين :

וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם . מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם : יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת . וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק : יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ . וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם : כִּי שִׁבַּר דַּלְתוֹת נְחֹשֶׁת . וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּדֵּעַ : אֱוִילִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם . וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ : כָּל אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשָׁם . וַיַּגִּיעוּ עַד שַׁעֲרֵי מָוֶת : וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם . מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם : יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם . וִימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם : יוֹדוּ לַייָ חַסְדּוֹ . וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם : וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה . וִיסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה : יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת . עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים : הֵמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְיָ . וְנִפְלְאוֹתָיו בִּמְצוּלָה : וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה . וַתְּרוֹמֵם גַּלָּיו : יַעֲלוּ שָׁמַיִם יֵרְדוּ תְהוֹמוֹת . נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹגָג : יָחוֹגּוּ וְיָנוּעוּ כַּשִּׁכּוֹר . וְכָל חָכְמָתָם תִּתְבַּלָּע : וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם . וּמִמְּצֻקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם : יָקֵם סְעָרָה לִדְמָמָה . וַיֶּחֱשׁוּ גַּלֵּיהֶם : וַיִּשְׂמְחוּ כִי יִשְׁתֹּקוּ . וַיַּנְחֵם אֶל מְחוֹז חֶפְצָם : יוֹדוּ לַייָ חַסְדּוֹ . וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם : וִירוֹמְמוּהוּ בִּקְהַל עָם . וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ : יָשֵׂם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר . וּמֹצָאֵי מַיִם לְצִמָּאוֹן : אֶרֶץ פְּרִי לִמְלֵחָה . מֵרָעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ : יָשֵׂם מִדְבָּר לַאֲגַם מַיִם . וְאֶרֶץ צִיָּה לְמֹצָאֵי מָיִם : וַיּוֹשֶׁב שָׁם רְעֵבִים . וַיְכוֹנְנוּ עִיר מוֹשָׁב : וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְּעוּ כְרָמִים . וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי תְבוּאָה : וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד . וּבְהֶמְתָּם לֹא יַמְעִיט : וַיִּמְעֲטוּ וַיָּשֹׁחוּ . מֵעֹצֶר רָעָה וְיָגוֹן : שֹׁפֵךְ בּוּז עַל נְדִיבִים . וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא דָרֶךְ : וַיְשַׂגֵּב אֶבְיוֹן מֵעוֹנִי . וַיָּשֶׂם כַּצֹּאן מִשְׁפָּחוֹת : יִרְאוּ יְשָׁרִים וְיִשְׂמָחוּ . וְכָל עַוְלָה קָפְצָה פִּיהָ : מִי חָכָם וְיִשְׁמָר־אֵלֶּה . וְיִתְבּוֹנְנוּ חַסְדֵי יְיָ :

מזמור של שבועות

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר : יָקוּם אֱלֹהִים יָפוּצוּ אוֹיְבָיו . וְיָנוּסוּ מְשַׂנְאָיו מִפָּנָיו : כְּהִנְדֹּף עָשָׁן תִּנְדֹּף . כְּהִמֵּס דּוֹנַג מִפְּנֵי אֵשׁ . יֹאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים : וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ יַעַלְצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים . וְיָשִׂישׂוּ בְשִׂמְחָה : שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ . סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת . בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו : אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת . אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ : אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בַּיְתָה . מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכּוֹשָׁרוֹת .

ثم صرخوا الى الرب في ضيقهم . فخلصهم من شدائدهم . اخرجهم من الظلمة وظلال الموت . وقطع قيودهم : فليحمدوا الرب على رحمته . وعجائبه لبني آدم : لانه كسر مصاريع نحاسٍ . وقطع عوارض حديد : والجهال من طريق معصيتهم . ومن آثامهم يذلون : كرهت انفسهم كل طعامٍ . واقتربوا الى ابواب الموت : فصرخوا الى الرب في ضيقهم . فخلصهم من شدائدهم : ارسل كلمته فشفاهم . ونجاهم من تهلكاتهم : فليحمدوا الرب على رحمته . وعجائبه لبني آدم : وليذبحوا له ذبائح الحمد . وليعدوا اعماله بترنم : النازلون الى البحر في السفن . العاملون عملاً في المياه الكثيرة : هم رأوا اعمال الرب . وعجائبه في العمق : امر فاهاج ريحاً عاصفة . فرفعت امواجه : يصعدون الى السموات يهبطون الى الاعماق . ذابت انفسهم بالشقاء : يتمايلون ويترنحون مثل السكران . وكل حكمتهم ابتلعت : فيصرخون الى الرب في ضيقهم . ومن شدائدهم يخلصهم : يهدئ العاصفة فتسكن . وتسكت امواجها : فيفرحون لانهم هدأوا . فيهديهم الى المرفاء الذي يريدونه : فليحمدوا الرب على رحمته . وعجائبه لبني آدم : وليرفعوه في مجمع الشعب . ويسبحوه في مجلس المشايخ : يجعل الانهار قفاراً . ومجاري المياه معطشةً : والارض المثمرة سبخةً . من شر الساكنين فيها : يجعل القفر غدير مياهٍ . وارضاً يبساً ينابيع مياه : ويسكن هناك الجياع . فيهيئون مدينة سكنٍ : ويزرعون حقولاً ويغرسون كروماً . فتصنع ثمر غلةٍ : ويباركهم فيكثرون جداً . ولا يقلل بهائمهم : ثم يقلون ويحنون. من ضغط الشر والحزن : يسكب هواناً على رؤساء . ويضلهم في تيهٍ بلا طريق : ويعلي المسكين من الذل . ويجعل القبائل مثل قطعان الغنم : يرى ذلك المستقيمون فيفرحون. وكل اثمٍ يسد فاه : من كان حكيماً يحفظ هذا . ويتعقل مراحم الرب (مز ١٠٧).

مزمور لعيد الاسابيع

لامام المغنين لداود . مزمور تسبيحة : يقوم الله يتبدد اعداؤه . ويهرب مبغضوه من امام وجهه : كما يذرى الدخان تذريهم . كما يذوب الشمع قدام النار . يبيد الاشرار قدام الله : والصديقون يفرحون يبتهجون امام الله . ويطفرون فرحاً : غنوا لله رنموا لاسمه . اعدوا طريقاً للراكب في القفار . باسمه ياه واهتفوا امامه : ابو اليتامى وقاضي الارامل. الله في مسكن قدسه : الله مسكن المتوحدين في بيت . مخرج الاسرى الى فلاحٍ .

אַךְ סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צְחִיחָה: אֱלֹהִים בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמֶּךָ. בְּצַעְדְּךָ בִישִׁימוֹן סֶלָה: אֶרֶץ רָעָשָׁה אַף שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינַי. מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים. נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ: חַיָּתְךָ יָשְׁבוּ בָהּ. תָּכִין בְּטוֹבָתְךָ לֶעָנִי אֱלֹהִים: אֲדֹנָי יִתֶּן־אֹמֶר. הַמְבַשְּׂרוֹת צָבָא רָב: מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדֹּדוּן יִדֹּדוּן. וּנְוַת בַּיִת תְּחַלֵּק שָׁלָל: אִם תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפַתָּיִם. כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה בַכֶּסֶף. וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירַקְרַק חָרוּץ: בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי מְלָכִים בָּהּ. תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן: הַר אֱלֹהִים הַר בָּשָׁן. הַר גַּבְנֻנִּים הַר בָּשָׁן: לָמָּה תְּרַצְּדוּן הָרִים גַּבְנֻנִּים. הָהָר חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ. אַף יְיָ יִשְׁכֹּן לָנֶצַח: רֶכֶב אֱלֹהִים רִבֹּתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן. אֲדֹנָי בָם. סִינַי בַּקֹּדֶשׁ: עָלִיתָ לַמָּרוֹם שָׁבִיתָ שֶּׁבִי. לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת בָּאָדָם. וְאַף סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יָהּ אֱלֹהִים: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת. וְלֵיהוִה אֲדֹנָי. לַמָּוֶת תּוֹצָאוֹת: אַךְ אֱלֹהִים יִמְחַץ רֹאשׁ אֹיְבָיו קָדְקֹד שֵׂעָר. מִתְהַלֵּךְ בַּאֲשָׁמָיו: אָמַר אֲדֹנָי מִבָּשָׁן אָשִׁיב. אָשִׁיב מִמְּצֻלוֹת יָם: לְמַעַן תִּמְחַץ רַגְלְךָ בְּדָם לְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ. מֵאֹיְבִים מִנֵּהוּ: רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים. הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ: קִדְּמוּ שָׁרִים אַחַר נֹגְנִים. בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפֵפוֹת: בְּמַקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים. אֲדֹנָי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל: שָׁם בִּנְיָמִן צָעִיר רֹדֵם. שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבֻלוּן שָׂרֵי נַפְתָּלִי: צִוָּה אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ עוּזָּה אֱלֹהִים. זוּ פָּעַלְתָּ לָנוּ: מֵהֵיכָלֶךָ עַל יְרוּשָׁלָםִ. לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי: גְּעַר חַיַּת קָנֶה עֲדַת אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי כָסֶף. בִּזַּר עַמִּים קְרָבוֹת יֶחְפָּצוּ: יֶאֱתָיוּ חַשְׁמַנִּים מִנִּי מִצְרָיִם. כּוּשׁ תָּרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים: מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים. זַמְּרוּ אֲדֹנָי סֶלָה: לָרֹכֵב בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם. הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ. וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם. בָּרוּךְ אֱלֹהִים:

מזמורים של סוכות

לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לִבְנֵי קֹרַח: כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם. כֵּן נַפְשִׁי תַּעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי אָבוֹא.

انما المتمردون يسكنون الرمضاء : اللهم عند خروجك امام شعبك. عند صعودك في القفر. سلاه : الارض ارتعدت السموات ايضاً قطرت امام وجه الله سينا نفسه . من وجه الله اله اسرائيل : مطراً غزيراً نضحت يا الله . ميراثك وهو معيٍ انت اصلحته : قطيعك سكنٍ فيه . هيأت بجودك للمساكين يا الله : الرب يعطي كلمةً . المبشرات بها جندٌ كثير : ملوك جيوشٍ يهربون يهربون . الملازمة البيت تقسم الغنائم : اذا اضطجعتم بين الحظائر . فاجنحة حمامة مغشاة بفضة وريشها بصفرة الذهب : عند ما شتت القدير ملوكاً فيها . اثلجت في صلمون : جبل الله جبل باشان . جبل اسنمةٍ جبل باشان : لماذا ايّها الجبال المسنمة ترصدن الجبل الذي اشتهاه الله لسكنه . بل الرب يسكن فيه الى الابد : مركبات الله ربوات الوف مكررة . الرب فيها . سينا في القدس : صعدت الى العلاء . سبيت سبياً . قبلت عطايا بين الناس . وايضاً المتمردين تسكن ايها الرب الاله : مبارك الرب يوماً فيوماً . يحملنا اله خلاصنا . سلاه : الله لنا اله خلاص . وعند الرب السيد للموت مخارج : ولكن الله يسحق رؤوس اعدائه الهامة الشعراء . السالك في ذنوبه : قال الرب من باشان أرجع . أرجع من اعماق البحر : لكي تصبغ رجلك بالدم . ألسن كلابك من الاعداء نصيبهم : رأوا طرقك يا الله . طرق الهي ملكي في القدس : من قدامٍ المغنون من وراء ضاربو الاوتار . في الوسط فتيات ضاربات الدفوف : في الجماعات باركوا الله . الرب ايها الخارجون من عين اسرائيل : هناك بنيامين الصغير متسلطهم . رؤساء يهوذا جلهم رؤساء زبولون رؤساء نفتالي : قد امر الهك بعزك . ايد يا الله هذا الذي فعلته لنا : من هيكلك فوق اورشليم لك تقدم الملوك هدايا : انتهر وحش القصب صوار الثيران مع عجول الشعوب المترامين بقطع فضةٍ . شتت الشعوب الذين يسرون بالقتال : يأتي شرفاء من مصر . كوش تسرع بيديها الى الله : يا ممالك الارض غنوا لله . رنموا للسيد . سلاه : للراكب على سماء السموات القديمة : هوذا يعطي صوته صوت قوةٍ : اعطوا عزاً لله . على اسرائيل جلاله وقوته في الغمام : مخوف انت يا الله من مقادسك . اله اسرائيل هو المعطي قوةً وشدةً للشعب . مبارك الله (مز ٦٨) .

مزموران لاجل عيد المظال

لامام المغنين . قصيدة لبني قورح : كما يشتاق الايل الى جداول المياه هكذا تشتاق نفسي اليك يا الله : عطشت نفسي الى الله الاله الحي متى اجيء :

וְאֵרָאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: הָיְתָה לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה. בֶּאֱמֹר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ: אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי. כִּי אֶעֱבֹר בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם עַד בֵּית אֱלֹהִים. בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג: מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי. הוֹחִלִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו: אֱלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחָח. עַל כֵּן אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן. וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר: תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צִנּוֹרֶיךָ. כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ: יוֹמָם יְצַוֶּה יְיָ חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירֹה עִמִּי. תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי: אוֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי לָמָה שְׁכַחְתָּנִי. לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב: בְּרֶצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי צוֹרְרָי. בְּאָמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ: מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי.
הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ. יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי:

שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא חָסִיד. מֵאִישׁ מִרְמָה וְעַוְלָה תְפַלְּטֵנִי: כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי מָעוּזִּי. לָמָה זְנַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב: שְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי. יְבִיאוּנִי אֶל הַר קָדְשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: וְאָבוֹאָה אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל אֵל שִׂמְחַת גִּילִי. וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהָי: מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי. הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי:

מזמור של שמיני עצרת

לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד: הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמַר חָסִיד. כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: שָׁוְא יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ. שְׂפַת חֲלָקוֹת. בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ: יַכְרֵת יְיָ כָּל שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת. לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת: אֲשֶׁר אָמְרוּ לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ. מִי אָדוֹן לָנוּ: מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְיָ. אָשִׁית בְּיֵשַׁע יָפִיחַ לוֹ: אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהֹרוֹת. כֶּסֶף צָרוּף בַּעֲלִיל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם: אַתָּה יְיָ תִּשְׁמְרֵם. תִּצְּרֶנּוּ מִן הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם: סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן. כְּרֻם זֻלּוּת לִבְנֵי אָדָם:

ומתפללים ערבית כמו בשבת עד יְרוּשָׁלָ͏ִם אָמֵן בדף קי״ג. ואם חל בשבת אומרים וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וכו׳. ואחר כך אומרים

واتراءى قدام الله : صارت لي دموعي خبزاً نهاراً وليلاً . اذ قيل لي كل يومٍ اين الهك : هذه اذكرها فاسكب نفسي عليَّ . لاني كنت امر مع الجماع اتدرج معهم الى بيت الله . بصوت ترنمٍ وحمدٍ جمهورٍ معيدٍ : لماذا انت منحنية يا نفسي ولماذا تئنين فيَّ . ارتجي الله لاني بعد احمده لاجل خلاص وجهه : يا الهي نفسي منحنية فيَّ . لذلك اذكرك من ارض الاردن وجبال حرمون من جبل مصعر : غمر ينادي غمراً عند صوت ميازيبك . كل تياراتك ولججك طمت عليَّ : بالنهار يوصي الرب رحمته وبالليل تسبيحه عندي . صلوة لاله حياتي : اقول لله صخرتي لماذا نسيتني . لماذا اذهب حزيناً من مضايقة العدو : بسحقٍ في عظامي عيرني مضايقي . بقولهم لي كل يومٍ اين الهك : لماذا انت منحنية يا نفسي ولماذا تئنين فيَّ . ترجي الله لاني بعد احمده خلاص وجهي والهي (مز ٤٢) .

اقضِ لي يا الله وخاصم مخاصمتي مع امةٍ غير راحمة . ومن انسان غشٍّ وظلمٍ نجني : لانك انت اله حصني . لماذا رفضتني . لماذا اتمشى حزيناً من مضايقة العدو : ارسل نورك وحقك هما يهديانني . وياتيان بي الى جبل قدسك والى مساكنك : فآتي الى مذبح الله الى الله بهجة فرحي . واحمدك بالعود يا الله الهي : لماذا انت منحنية يا نفسي ولماذا تئنين فيَّ . ترجي الله لاني بعد احمده خلاص وجهي والهي (مز ٤٣) .

مزمور لاجل يوم الاعتكاف

لامام المغنين على القرار . مزمور لداود : خلص يا رب لانه قد انقرض التقي لانه قد انقطع الامناء من بني البشر : يتكلمون بالكذب كل واحد مع صاحبه . بشفاه ملقة بقلبٍ فقلب يتكلمون : يقطع الرب جميع الشفاه الملقة . واللسان المتكلم بالعظائم : الذين قالوا بالسنتنا نتجبر شفاهنا معنا . من هو سيد علينا : من اغتصاب المساكين من صرخة البائسين الآن اقوم يقول الرب . اجعل في وسعٍ الذي ينفث فيه : كلام الرب كلام نقي . كفضةٍ مصفاة في بوطة في الارض ممحوصة سبع مراتٍ : انت يا رب تحفظهم . تحرسهم من هذا الجيل الى الدهر : الاشرار يتمشون من كل ناحية . عند ارتفاع الارذال بين الناس (مز ١٢) .

ثم يصلون صلاة المساء كما في ليلة سبت لحد « وعلى اورشليم . آمين » في صحيفة ١٠٣ وان كان في يوم سبت يقولون ايضاً « فيحفظ بنو اسرائيل » وبعد ذلك

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אוֹתָם בְּמוֹעֲדָם׃

קדיש לעילא. ומתפללים העמידה עד הָאֵל הַקָּדוֹשׁ בדף ק״ד. ואחר כך

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

כשחל יום טוב במוצאי שבת אומרים

וַתּוֹדִיעֵנוּ מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ. וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים. וְתוֹרוֹת אֱמֶת. חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נְדָבָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ קְדֻשַּׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ. וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הִקְדַּשְׁתָּ וְהִבְדַּלְתָּ. וְהִקְדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ׃ עד כאן

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת) שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה. וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם

(בשבת) הַשַּׁבָּת הַזֶּה. אֶת יוֹם

(בפסח) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ׃

(בשבועות) חַג הַשָּׁבוּעוֹת הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ׃

(בסוכות) חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ

(בשמ״עצרת) שְׁמִינִי חַג עֲצֶרֶת הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ׃

בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא יַגִּיעַ יֵרָאֶה וְיֵרָצֶה יִשָּׁמַע יִפָּקֵד וְיִזָּכֵר. זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. זִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. בְּיוֹם (בשבת) הַשַּׁבָּת הַזֶּה. בְּיוֹם (בפסח) חַג הַמַּצּוֹת. (בשבועות) חַג הַשָּׁבוּעוֹת. (בסוכות) חַג הַסֻּכּוֹת. (בש״ע) שְׁמִינִי חַג עֲצֶרֶת הַזֶּה. בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ

هذه مواسم الرب المحافل المقدسة التي تنادون بها في اوقاتها (لا ٢٣ : ٤)

قديش لعيلا والعاميدة لغاية « الاله المقدس » في صحيفة ١٠٤ وبعد ذلك

انت اخترتنا من بين الشعوب . احببتنا ورضيت بنا ورفعتنا على كل الالسنة وقدستنا بوصاياك . وقربتنا يا ملكنا لعبادتك . ودعوتنا باسمك العظيم والمقدس .

في ليلة الاحد يقولون

وعرفتنا أحكام عدلك . وعلمتنا لنعمل بها حسب فرائض مرضاتك . واعطيتنا يا الله الهنا بمحبة احكاماً مستقيمة وشرائع صحيحة . فرائض ووصايا حسنة . واورثتنا ازمنة سرور . ومواسم مقدسة. واعياد سخاء . واورثتنا قداسة السبت واحترام المواسم وحج العيد . وقد ميزت بين قداسة سبت . وقداسة يوم عيد . وقدست شعبك اسرائيل بقداستك . (الى هنا)

واعطيتنا يا رب الهنا بمحبة (في يوم السبت — ايام سبت للراحة) ومواسم للفرح واعياداً واوقاتاً للسرور

(في السبت). يوم السبت هذا ويوم

(في الفصح). عيد الفصح هذا . يوم المحفل المقدس هذا . وقت حريتنا

(في الاسابيع). عيد الاسابيع (العنصرة) هذا . يوم المحفل المقدس هذا . وقت اعطأ شريعتنا

(في المظال). عيد المظال هذا . يوم المحفل المقدس هذا . وقت فرحنا

(في الاعتكاف). عيد الاعتكاف هذا . يوم المحفل المقدس هذا . وقت فرحنا

بمحبةٍ محفل مقدس تذكاراً للخروج من مصر .

الهنا واله آبائنا . ليصعد ويأتِ ويصل ويظهر ويقبل ويسمع ويفتقد ويذكر امامك ذكرنا وذكر آبائنا وذكر اورشليم مدينتك وذكر المسيح بن داود عبدك وذكر كل شعبك بيت اسرائيل للنجاة والخير والنعمة والفضل والرحمة في يوم (في السبت) السبت هذا . (في الفصح) في عيد الفصح هذا . (في الاسابيع) في عيد الاسابيع هذا . (في المظال) في عيد المظال هذا . (في الاعتكاف) في عيد الاعتكاف هذا . في يوم المحفل المقدس هذا لترحمنا فيه وتخلصنا .

זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ וַחֲמוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵנוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם. כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. כֵּן תְּבָרְכֵנוּ סֶלָה. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. שַׂמֵּחַ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בשבת בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (בשבת שַׁבְּתוֹת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (בשבת הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

ואומרים רְצֵה עד סוף העמידה

תקון הטל ליום ראשון של פסח (ר"ת שלמה)

שְׁזוּפַת שֶׁמֶשׁ. לְחוּצַת פַּתְרוּסִים. מְרוּדֶיהָ תְּנוֹבֵב. בְּטַלְלֵי רְסִיסִים. הָאֵל הָעוֹנֶה. בְּעֵת רָצוֹן עֲמוּסִים. מָגֵן הוּא. לְכָל הַחוֹסִים:

שְׁלַח רוּחֲךָ הַטּוֹב. לְהַחֲיוֹת גְּוִיֵּינוּ. לְקַדְמוּתָהּ תָּשִׁיב. נַחֲלַת צְבִיֵּינוּ. מִמְּךָ טוֹב לַכֹּל. יִמָּצֵא פִּדְיֵנוּ. הֲלֹא אַתָּה. תָּשׁוּב תְּחַיֵּינוּ:

מִבְטַח כָּל הַיְצוּר. וּמָעֻזָּם וְצִלָּם. הַמֵּכִין טֶרֶף. וּמָזוֹן לְכֻלָּם. שְׁנָתֵנוּ תְּעַטֵּר. בְּעָב מַלְקוֹשׁ וְתַשְׁלֵם. וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טַלָּם:

רְאֵה קָמָה לְמַלֹּאת. בִּרְסִיסֵי בְּרָכָה. לֶחֶם לֶאֱכוֹל. וּמַרְפֵּא וַאֲרוּכָה. הֱיוֹת הוֹגֵי דָת נְסוּכָה. כְּכוֹכָבִים בְּהִלָּם. וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טַלָּם:

יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר. וְגַם תַּחְגֹּרְנָה גִּבְעוֹת גִּיל. וּבִפְטוּרֵי צִיצִים. תְּאַזֵּרְנָה פְּתִיגִיל. יְרַנְּנוּ יַחְדָּו. רוֹב חֲסָדֶיךָ בְּמִלָּם. וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טַלָּם:

לְמַלְבִּישׁ סוּת סְמָדָר. עֲרוּמֵי שׂוֹרֵקָה. וּמַשְׂבִּיעַ בְּטוּבוֹ. נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה. וּרְעֵבָה וְרֵקָה. בְּמַעֲדָנָיו מְמַלְּאָם. וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טַלָּם:

اذكرنا يا الله الهنا فيه للخير . افتكرنا فيه للبركة وخلصنا فيه لحياة سعيدة . وحسب الوعد بالفرج والرحمة . اشفق وتحنن علينا وارأف بنا وارحمنا وخلصنا لان اعيننا تنظر اليك . لانك انت اله وملك رؤوف ورحيم .

امنحنا يا رب الهنا بركة مواسمك للحياة بفرح وسلام كما رضيت وامرت لتباركنا هكذا باركنا . سلاه . قدسنا بوصاياك اجعل نصيبنا بشريعتك اشبعنا من خيرك فرح انفسنا بخلاصك وطهر قلبنا لعبادتك بحق . واورثنا يا رب الهنا (في السبت . بمحبة ورضىً) وبفرح وسرور (في السبت . سبوتك) ومواسمك المقدسة . فيفرح بك كل اسرائيل الذين يقدسون اسمك مبارك انت يا رب مقدس (في السبت . السبت) واسرائيل والاوقات .

ثم يقول « ارضَ » الى آخر العاميدة

صلاة لاجل الندى في اول يوم عيد الفصح

محروقة بشمسكا . مضغوطة من العدى(١) خفف لها اضطهادها . وابعث لها قطر الندى
ربي الذي يصغي الى . مثقل طول المدى ترساً غدا لكل من . اليه يطلب الفدا

ارسل الينا روحكا . يحيي لنا اجسامنا لمجدها أرجع كذا . ظبيتنا ميراثنا
خيراتنا من عندكا . فامنح لنا فداءنا وُعد لنا يا ربنا . أرجع لنا حياتنا

يا مسنداً عبادكا . يا عزها مع ظلها مهيئاً مأكولها . ثم غذاً لكلها
توج لنا سنتنا . بغيم غيث نجها سماؤنا لتعطينْ . ولتسخينْ بطلها

لتملاء السنابلا . منك الغيوث الكافية وهب لنا الطعام مع . معالجات شافية
الذاكرون الشرع كالـ نجوم في ضيائها سماؤنا لتعطينْ . ولتسخينْ بطلها

فلتقطرنْ واحاتكا . والتل يلبس السرورْ ولتكسَ ديباجاً لها . براعماً من الزهور
ولتمدحنْ افضالكا . سوية بملئها سماؤنا لتعطينْ . ولتسخينْ بطلها

يا كاسياً بزهرها . لكرمة عريانه ومشبعاً بخيره . نفساً كذا جوعانه
مشتاقةً فارغةً . مطاعماً بملئها سماؤنا لتعطينْ . ولتسخينْ بطلها

---

(١) פתרוסים البيميون . כסלוחים الصعيديون . כפתורים الدمياطيون .

יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְיָ. בַּשְּׁפֵלָה וּבָהָר. וּמָלְאוּ הַגְּרָנוֹת בָּר. וְהַיְקָבִים תִּירוֹשׁ
וְיִצְהָר. תְּרַנֵּנָה פְּרָזוֹת. עוֹמְדוֹת עַל תִּלָּם. וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טַלָּם:

לְשׁוֹנִי בוֹנַנְתָּ. אֱלֹהַי וַתִּבְחַר. בְּשִׁירִים שֶׁשַּׂמְתָּ. בְּפִי טוֹב מִמִּסְחָר
וְנֶגְדְּךָ כּוֹנַנְתָּ. צְעָדַי מִמִּשְׁחָר. וְלִי גָרוֹן תַּתָּה. בְּקָרְאִי לֹא נִחַר:
וְיִצְרִי הִלְבַּנְתָּ. כְּמוֹ צֶמֶר צַחַר. וְלָכֵן לֹא שַׁתָּה. לְבָבִי בִּי סְחַרְחַר.
הֱיֵה סִתְרִי עַתָּה. כְּאֶתְמוֹל וּלְמָחָר. וּמָגִנִּי אַתָּה. אֱלֹהַי אַל תְּאַחַר:

לְךָ לְשָׁלוֹם גֶּשֶׁם. וּבֹא בְשָׁלוֹם טָל. כִּי רַב לְהוֹשִׁיעַ. וּמוֹרִיד הַטָּל:

אָשִׁיר שִׁירָתִי. וְאָשִׂים דִּבְרָתִי. וְאַגְבִּירָה שְׂפָתִי. לְצוּר יְשׁוּעָתִי.
וּבַיּוֹם אִמְרָתִי. תִּזַּל כַּטָּל: כי רב

כִּי שֵׁם כְּבוֹדְךָ הָאֵל. שׁוֹכֵן בְּתוֹךְ עַם אֵל. וְתַעֲמִיד מִיכָאֵל.
וְתִהְיֶה לוֹ לְגוֹאֵל. הַיּוֹם לְיִשְׂרָאֵל. אֶהְיֶה כַטָּל: כי רב

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

בְּטַלְלֵי אוֹרָה. תָּאִיר אֲדָמָה: בְּטַלְלֵי בְרָכָה. תְּבָרֵךְ אֲדָמָה:
בְּטַלְלֵי גִילָה. תָּגִיל אֲדָמָה: בְּטַלְלֵי דִיצָה. תְּדַשֵּׁן אֲדָמָה:
בְּטַלְלֵי הוֹד. תְּהַדֵּר אֲדָמָה: בְּטַלְלֵי וַעַד טוֹב. תְּוַעֵד אֲדָמָה:
בְּטַלְלֵי זִמְרָה. תְּזַמֵּר אֲדָמָה: בְּטַלְלֵי חַיִּים. תְּחַיֶּה אֲדָמָה:
בְּטַלְלֵי טוֹבָה. תְּטִיב אֲדָמָה: בְּטַלְלֵי יְשׁוּעָה. תּוֹשִׁיעַ אֲדָמָה:
בְּטַלְלֵי כַלְכָּלָה. תְּכַלְכֵּל אֲדָמָה:

כְּמוֹ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ. רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטָּל לִבְרָכָה:

אָנָּא הוֹרִידֵהוּ לְאוֹרָה. לִבְרָכָה. לְגִילָה. לְדִיצָה. לְהוֹד. לְוַעַד
טוֹב. לְזִמְרָה. לְחַיִּים טוֹבִים. לְטוֹבָה. לִישׁוּעָה. לְכַלְכָּלָה.
כְּמוֹ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ. רַב לְהוֹשִׁיעַ. מוֹרִיד הַטָּל לִבְרָכָה:

اشجار ربي ترتوي . على السهول والجبالْ زيتاً وخمراً في المعاصر وفي الجرن غلال
فلتنشدنْ مدننا . قائمةً في تلها سماؤنا لتعطينْ . ولتسخنينْ بطلها

كلامنا لا حظتا . يا ربنا واخترتا بني غنماً وضعتا . افضل من خيراتِ
خطوتنا رتبتا . لديك قد هيأتا حلماً لنا وهبتا . ما جف في دعواتي

امیالنا بيضتا . كالصوف قد صنعتا وقلبنا جعلتا . لا يشعر الضيقاتِ
كن ملجاءً ان شئتنا . كما بامس كنتا لي ربِّ ترس انتا . لا تهملن طلباتي

رُح بالسلام يا مطر . عُدْ بالسلام يا ندى منقذنا من الخطر . لينزلنْ لنا الندى

لانشدنْ نشيدتي . ولأنظمنْ عبارتي اعظمن بشفتي . لخالقي معونتي
في اليوم ذا مقالتي لتقطرنْ مثل الندى منقذنا من الخطر

يا ماجداً جليلا . يا ساكناً في ايلا ابعث بميخائيلا . وكن لنا خليلا
تكن لاسرائيلا في اليوم ذا مثل الندى منقذنا من الخطر

يا الهنا واله آبائنا

بندى النور . نوّر الارض بندى البركة . بارك الارض
بندى المسرة . سمن الارض بندى الابتهاج . فرح الارض
بندى المجد . مجد الارض بندى الاستفقاد الحسن . اوعد الارض
بندى الترتيل . اجعل الارض ترتل بندى الحياة . احي الارض
بندى الطيبة . طيب الارض بندى الخلاص . خلص الارض
بندى القوت قت الارض

كما انك انت يا رب الهنا. قادر للخلاص ومنزل الندى بركةً

هكذا نتوسل اليك ان تنزله للنور للبركة للمسرة للابتهاج للمجد للاستفقاد الحسن للترتيل للحياة للجود للخلاص للقوت . كما انك انت يا رب الهنا . قادر للخلاص ومنزل الندى بركةً

(ר״ת שלמה חזק)

שִׁפְעַת רְבִיבִים . יוֹרִיד מִזְבוּלָיו :
לְהַחֲיוֹת זֶרַע . וְלָתֵת פְּרִי יְבוּלָיו :
מָטָר יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ . יוֹרִיד עִם אֶגְלָיו :
הֱיוֹת דָּשֵׁן וְשָׁמֵן . כָּל פְּרִי עֵץ וְעָלָיו :
חִישׁ וּשְׁלַח עֹפֶר . טֶרֶם יָנוּסוּן צְלָלָיו :
זָכוֹר יִזְכּוֹר לוֹ . נוֹטֵעַ אֲשָׁלָיו :
קוֹמֵם גַּן נָעוּל . וּפַרְדֵּס רִמּוֹן שְׁתִילָיו :
קִרְיַת חָנָה דָוִד . וּמִגְדַּל עוֹז חֲיָלָיו :
שׁוֹבֵב לְצַוָּאר דֶּשֶׁן . מְלוֹאֵי הוֹד כְּלִילָיו :
בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת . וְנָהֲרוּ כָּל הַגּוֹיִם אֵלָיו :
אֶלֶף הַמָּגֵן . תָּלוּי עָלָיו :

מְכַסֶּה שָׁמַיִם . בְּעָבִים וּמַלְבִּישָׁם .
וּמַחֲלִיף זְמַנִּים . עֲלֵי חֹק וָרֶשֶׁם :
אוֹצָרְךָ הַטּוֹב . פְּתַח נָא .
לְהַחֲיוֹת בּוֹ . כָּל נְפוּחֵי נֶשֶׁם .
מַשִּׁיב הָרוּחַ . וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם :

אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ . מִקְצוֹת הָאָרֶץ וְעַד קְצוֹת .
אָדָם וּבְהֵמָה . וְכָל יְצוּרֵי אֲרָצוֹת .
מַשִּׁיב הָרוּחַ . לְעֻגּוֹת קְצוּצוֹת .
וְשׁוֹלֵחַ מַיִם . עַל פְּנֵי חוּצוֹת אוצרך :

צִמָּאוֹן וְשָׁרָב . וְכָל חָרְבוֹת קָטוֹב .
תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ . וְיִהְיוּ כְּגַן רָטוֹב .
אָדָם וּבְהֵמָה . אֲשֶׁר הֶחֱשׁוּ מִטּוֹב .
תִּפְתַּח יָדְךָ . יִשְׂבְּעוּן טוֹב אוצרך :

ليزلن رب الورى من العلى امطـاره غزيرةً على التـلال
لتنعش البزور والزرع كذا ولتعطين اثمـارنا مع الغلال
امطارنا باكرةٌ اخـيرة لتهطلن بنقطٍ بلا مثال
كي تصبح الاثمار مع اوراقها دسمةً ناضرةً ذات جمـال
فأسرعن وارسلن غزالنـا من قبل ان تزول هذه الظلال
يا ربنا اذكر ناصباً وغارساً شجرةً عظيمةً من الاثال
ومن بنى حديقةً مقفلةً ورو ضـة رمانها باهي الـكمال
كذا المدينة التي سكنها داود مع برج حصين للقتال
وقصر عاجٍ بالبها مكللا ارجع لنا ربَّ الورى ياذا الجلال
فللسلاح كان ذاك قـد بني يلجا له اهل السهول والجبـال
معلقٌ عليه الفُ من مجنٍّ م وحسامٍ قاطعٍ مع النصـال

يا كاسياً سماءَ كا بغيمها مثـل الستار
مغـيراً فصـولنـا على اصـولٍ وقـرار
افتح لنـا مخازناً مـلآى بخيراتٍ كثار
احي ذوي نسمةٍ يا ربنـا الـكلي الوقار
المرسـل الريح ومنـ زل الغيوث لي الغزار

وناظـر اليـك من طرف الثرى لطرفهـا
المرء والحيوان مع تلك البرايا كلهـا
يا آمر الريح ـر ب دائمـاً في آنهـا
ومرسـل الميـاه في شوارعٍ في وقتهـا افتح لنا مخازناً

ظمـآنةٌ يابسـةٌ خـربةٌ ومقفـرة
لهـا ابعثن ارياحكا حتى تصـير ناضرة
المـرء والبهـائم الا ي لجـودٍ ناظرة
يديك ربي افتح لهـا تشبع نميا ظافـرة افتح لنا مخازناً

תַּלְמֵי צִיָּה . אֲשֶׁר נוֹתְרָה עֲרוּמָּה .
מִתְּנוּבַת דֶּשֶׁא . חָצִיר וְקָמָה .
תַּפְרִיחַ נִצָּנֶיהָ . וְתַלְבִּישֶׁהָ רִקְמָה .
וּתְחַדֵּשׁ . פְּנֵי אֲדָמָה אוצרך :

אָב רַחְמָן . נוֹשֵׂא חוֹבַת לֵב עָקוֹשׁ .
פְּדֵה נֶפֶשׁ תּוֹרֶיךָ . מִיַּד יָקוֹשׁ .
הַשְׁלִימָה נָּא דְבָרֶיךָ . וְאִם אֵין בָּנוּ מִתְקוֹשֵׁשׁ וָקוֹשׁ
וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם . בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ אוצרך :

לְשׁוֹנִי בוֹנַנְתָּ . אֱלֹהַי וַתִּבְחַר . בְּשִׁירִים שֶׁשַּׂמְתָּ. בְּפִי טוֹב מִמִּסְחָר
וְנֶגְדְּךָ כּוֹנַנְתָּ . צְעָדַי מִמִּשְׁדָר. וְלִי גָרוֹן תַּתָּה. בְּקָרְאִי לֹא נִחַר :

וְיִצְרִי הִלְבַּנְתָּ . כְּמוֹ צֶמֶר צַחַר. וְלָכֵן לֹא שַׁתָּה. לְבָבִי כִּי סְחַרְחַר.
הֱיֵה סִתְרִי עַתָּה . כְּאֶתְמוֹל וּלְמָחָר. וּמָגִנִּי אַתָּה . אֱלֹהַי אַל תְּאַחַר :

יִשְׂבְּעוּן יְדִידֶיךָ מֵאוֹצְרוֹת שָׁמַיִם . וְשַׂבַּע אֲדָמָה לֹא שָׂבְעָה מַיִם .
פְּדוּת תְּשַׁלַּח לְשֶׁחוּיִים פַּעֲמַיִם . יְחַיֵּינוּ מִיּוֹמָיִם :

אֵל חַי יִפְתַּח אוֹצְרוֹת שָׁמַיִם . יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ מָיִם :

בְּגִשְׁמֵי רָצוֹן תְּבָרֵךְ עֵדָה . בְּפַחֵי יָגוֹן כְּצִפּוֹר לְכוּדָה .
בְּצִדְקַת אָב הֲמוֹן הֵכִין סְעוּדָה . וְאָמַר יֻקַּח נָא מְעַט מַיִם ישב :

גֶּשֶׁם נְדָבוֹת מִשְּׁמֵי עֲלִיָּה . תּוֹרִיד בְּצִיָּה רַב עֲלִילִיָּה .
בְּצִדְקַת נֶעֱקַד בְּהַר הַמּוֹרִיָּה . וְשָׁב וְחָפַר בְּאֵרוֹת הַמַּיִם ישב :

דְּלֵה מִמְּהוּמָה עַמְּךָ וְהַצֵּל . וְרוּחַ קָדְשְׁךָ עָלָיו הַאֲצֵל .
בְּצִדְקַת אִישׁ תָּם מַקְלוֹת פִּצֵּל . בָּרְהָטִים בְּשִׁקֲתוֹת הַמַּיִם ישב :

הָאֵר פָּנִים עַל עַם דַּל בְּשַׁוְעוֹ . נִלְכַּד בְּפִשְׁעוֹ וְעַל כֵּן אַחַר יִשְׁעוֹ .
בְּצִדְקַת עָנָיו נָס מִפַּרְעֹה . וַיֵּשֶׁב עַל בְּאֵר הַמַּיִם ישב :

اتلام ارضٍ يبست كالحة وعارية
من السنابل كما من النبات خالية
لتزهرن وتلبسنْ مطرزات زاهية
يا ربنا جدد لها منها الوجوه الباهيه افتح لنا مخازناً

يا ابتِ الصافح عن كل قلوب المذنبين
خلص نفوس اصدقا ك من شباك الصائدين
ثم لنا كلامكا ونحن غير لائقين
« اعطيك غيثاً باكراً وآخراً في كل حين » افتح لنا مخازناً

كلامنا لا حظتنا . يا ربنا واخترتنا بني غناً وضعتنا . افضل من خيراتِ
خطوتنا رتبتنا . لديك قد هيأتنا حلقاً لنا وهبتنا . ما جف في دعواتي

اميالنا بيضتنا . كالصوف قد صنعتنا وقلبنا جعلتنا . لا يشعر الضيقات
كن ملجاءً ان شئتنا . كما بامسٍ كنتنا لي ربِّ ترس انتا . لا تهملن طلباتي

لتشبعن احبابكا . من مخزنٍ من السماء اشبع ايا ربي اراضينا التي لم تُروَ ماء
والساجدون مرتين . امنح لهم كل الفداء فاحينا ثم افدنا . طول المدى من الجلاء

الهنا الحي افتحن . لنا مخاوز السماء والريح مرتهب لي . مجرية سيول ماء

بارك جماعةً لكا . بغيوثٍ من سخاء هي كعصفورٍ غدا . اسير فخٍ في الشقاء
من اجل احسان اب . اولم دوماً للملاء وللضيوف قائلٍ . هيا خذوا قليل ماء(١)

انعم بغيث للورى . من السماء العاليه انزل على يابسة . رب الفعالِ الساميه
من اجل مربوط علا . بمذبحٍ في موريه وعاد ثم حفرا . حينئذٍ آبار ماء(٢)

من شعب شعبك نجِّم وامنحن خلاصهُ وروحك المقدس اا . نتي كذا أنزل لهُ
من اجل برٍّ صالحٍ . مقشرٍ قضبانه وسط السواقي واضع . تلك على اجرانِ ماء(٣)

وجهاً أنر لشعبك الـمسكين ضارعاً لكا لاجل شرٍ عملا . اخرت عنه عفوكا
من اجل برٍّ هاربٍ . فرعون مصر تركا موسى وديعنا الذي . قد قام عند بئرِ ماء(٤)

رمزاً لابراهيم تك ١٨ : ٤ . رمزاً لاسحق تك ٢٦ : ١٨ . رمزاً ليعقوب تك ٣٠ : ٣٨ . رمزاً لموسى خر ٢ : ١٥

וְתַזִּיל מְטָרוֹת עֹז מִמְּעוֹנִים . וּתְבוּאוֹת שָׁנָה יִהְיוּ דְשֵׁנִים .
בְּצִדְקַת נִכְנָס לִפְנַי וְלִפְנִים . אֲשֶׁר צֻוָּה עַל נִסּוּךְ הַמָּיִם ישב :

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יוֹצֵר מְאוֹרוֹת . וְצַוֵּה עָבֶיךָ יְרִיקוּן אוֹרוֹת .
בְּצִדְקַת מֶלֶךְ נְעִים זְמִירוֹת . אֲשֶׁר אָמַר מִי יַשְׁקֵנִי מָיִם ישב :

הַשְׁרַת מַיִם עַל יַבָּשָׁה . תַּזִּיל וְתוֹצִיא אֶבֶן הָרֹאשָׁה :
בְּצִדְקַת לָקַח צְלוֹחִית חֲדָשָׁה . וְעַל יָדוֹ נִרְפְּאוּ הַמָּיִם ישב :

טַרְפֵּי צֶמַח אֲדָמָה הַמְּצִיא . הָפֵק רְצוֹנִי חַזְקֵנִי וְאַמְּצֵנִי .
בְּגִשְׁמֵי נְדָבוֹת לְמַעַן מוֹצִיא . מֵחַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם ישב :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ :

בְּגִשְׁמֵי אוֹרָה . תָּאִיר אֲדָמָה : בְּגִשְׁמֵי בְרָכָה . תְּבָרֵךְ אֲדָמָה :
בְּגִשְׁמֵי גִילָה . תָּגִיל אֲדָמָה : בְּגִשְׁמֵי דִיצָה . תְּדַשֵּׁן אֲדָמָה :
בְּגִשְׁמֵי הוֹד . תְּהַדֵּר אֲדָמָה : בְּגִשְׁמֵי וַעַד טוֹב . תְּוַעֵד אֲדָמָה :
בְּגִשְׁמֵי זִמְרָה . תְּזַמֵּר אֲדָמָה : בְּגִשְׁמֵי חַיִּים . תְּחַיֶּה אֲדָמָה :
בְּגִשְׁמֵי טוֹבָה . תֵּטִיב אֲדָמָה : בְּגִשְׁמֵי יְשׁוּעָה . תּוֹשִׁיעַ אֲדָמָה :
בְּגִשְׁמֵי כַלְכָּלָה . תְּכַלְכֵּל אֲדָמָה :

כְּמוֹ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ . רַב לְהוֹשִׁיעַ . מַשִּׁיב הָרוּחַ . וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם לִבְרָכָה :

אָנָּא הוֹרִידֵם לְאוֹרָה . לִבְרָכָה . לְגִילָה . לְדִיצָה . לְהוֹד . לְוַעַד טוֹב . לְזִמְרָה . לְחַיִּים טוֹבִים . לְטוֹבָה . לִישׁוּעָה . לְפַרְנָסָה . לְכַלְכָּלָה . כְּמוֹ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ . רַב לְהוֹשִׁיעַ . מַשִּׁיב הָרוּחַ . וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם לִבְרָכָה :

מוסף לשלש רגלים

אומרים אבות וגבורות וקדושת השם . ובחזרה אומר שליח צבור כֶּתֶר יִתְּנוּ לְךָ בדף קכ"ט . וְאַתָּה בְחַרְתָּנוּ עד לִיצִיאַת מִצְרָיִם . ואחר כך

بكثرةٍ من العلى . لتنزلن امطارنا ولتجعلن غلالنا . دسمةً في عامنا
من اجل برٍ كاهنٍ . وداخلٍ من اجلنا محراب قدس مجدكا . موصىً كذا بسكب ماء
(رمزاً لهارون . הלמ"ם)

افضالك اذكرْ ربنا . يا خالقاً للنيرات ومن غيوماً تبرقن . بروقها في السموات
من اجل برِّ ملكنا . مرتلاً بالنغمات من قال هذا سائلاً . ياليت اسقى جرع ماء
(رمزاً لداود صم٢ ٢٣ : ١٥)

بسيل ماءٍ وافرٍ . مرُ للاراضي اليابسه حجر رأسٍ ارفعنْ . الامة المقدسة
من اجل برِّ آخذٍ . كوزاً جديداً كرّسه وعن يديه قد منحـ . ـت للورى شفاء ماء
(رمزاً لايليا مل٢ ٢ : ٢٠)

لينبت الثرى نبا ـ تاً ناضراً بكثرةٍ امنح لنا سؤالنا . يا قوتي شجاعتي
وبغيوثٍ من سخاء . لتكملن سعادتي من اجل برِّ مخرجٍ . من صخرةٍ ينبوع ماء
(رمزاً لموسى مز ١١٤ : ٨)

يا الهنا واله آبائنا

بامطار النور . نوّر الارض بامطار البركة . بارك الارض
بامطار المسرة . سمن الارض بامطار الابتهاج . فرح الارض
بامطار المجد . مجد الارض بامطار الاستفقاد الحسن . اوعد الارض
بامطار الترتيل . اجعل الارض ترتل بامطار الحياة . احي الارض
بامطار الطيبة . طيب الارض بامطار الخلاص . خلص الارض
بامطار القوت قت الارض

كما انك انت يا رب الهنا . قادر للخلاص وتجعل الريح ان تهب ومنزل المطر بركةً

هكذا نتوسل اليك ان تنزله للنور للبركة للابتهاج للمسرة للمجد للاستفقاد الحسن للترتيل للحياة للطيبة للخلاص للقوت . كما انك انت يا رب الهنا . قادر للخلاص ومنزل المطر بركةً

موساف للثلاثة الاعياد

يقولون الثلاث بركات الاولى في تكرار الموساف « اكليلاً لك » في صحيفة ١٢٩ . ثم يقولون « انت اخترتنا من بين الامم » في صحيفة ١٩١ . لغاية « تذكاراً للخروج من مصر » ثم

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . מִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ . וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ . וְאֵין אֲנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ . בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו . מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ . וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים . וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ . אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה . וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי . וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם . וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ . וַהֲבִיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה . וְלִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם . אָנָּא אֱלֹהֵינוּ וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ . תְּמִידִים כְּסִדְרָן . וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָן . אֶת מוּסַף יוֹם : (בשבת) אֶת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה . אֶת יוֹם (בפסח) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה . (בשבועות) חַג הַשָּׁבוּעוֹת הַזֶּה . (בסוכות) חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה . (בשמ״עצרת) שְׁמִינִי חַג עֲצֶרֶת הַזֶּה . אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה . נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ . כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ לָנוּ . שׁוּבָה עָלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ . בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה . כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ . הַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ . שַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ . וְהָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְתוֹכוֹ . וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם . וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם . וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה . כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת . וּבְחַג הַשָּׁבוּעוֹת . וּבְחַג הַסֻּכּוֹת . וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְיָ רֵיקָם . אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ . כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ :

ואומר וְהַשִּׂיאֵנוּ בדף קצ״ב . רְצֵה . מוֹדִים . וְשִׂים שָׁלוֹם וכו׳

الهنـا واله آبائنا . قـد سبينا من وطننا من اجل خطايانا وابعدنا عن ارضنا ولسنا قادرين ان نصعد ونحضر ونسجد امامك في بيت مقدسك مسكن مجدك في الهيكل العظيم والمقدس الذي دعي باسمك . لان اليـد قد مدت في مقدسـك . لكن ارادة من لدنك يا رب الهنا واله آبائنا ايهـا الملك الرحمن ان تعود وترحمنا وترحم مقدسك حسب مراحمك الجزيلة وتبنيه عاجلاً وتعظم مجده . ابانا ملـكنا الهنا اظهر مجد ملـكوتك علينا عاجلاً واضيء الينا . وترأس علينا امام كل حي . وقرب جالياتنا من بين الامم واجمع شتاتنا من اركان الارض وأتِ بنا يا رب الهنا الى صهيون مدينتك بترنم ولاوورشليم مدينتك المقدسة بفرح ابدي . نتوسل اليك يا الهنا . بان هناك نقدم امامك القرابين المفروضـة علينـا . المحرقات الدائمة حسب ترتيبها والاضـافية حسب اصولها . والتقدمة الاضـافية يوم السبت (في يوم السبت هذا) . عيد الفطير (في عيد الفطير هـذا) . عيـد الاسابيع (في عيد الاسابيع هذا) . عيد المظال (في عيد المظال هذا) . عيد الاعتكاف (في عيـد الاعتكاف هذا). يوم عيد المحفل المقدس هذا نتم ونقدم امامك بمحبةٍ كوصية مرضاتك كما كتبت لنا في شريعتك عن يد عبدك موسى .

الهنا واله آبائنا الملك الرحمن . ارحمنا ايها الصالح والمحسن . اسمح ان ندعوك . عُد الينا بكثرة مراحمك . من اجل الآباء الذين عملوا مرضاتك . ابنِ بيتك كما في السابق . وثبت بيت مقدسك في مركزه . اجعلنا ان نرى اعادة بنائه . فرحنا بترتيبـه وارجع حضورك الالهي في وسطه وارجع الـكهنة لوظيفتهم واللاويين لنشيدهم وترتيلهم وارجع اسرائيل لمساكنهم وهناك نصعد ونحضر ونسجد امامك ثلاث مراتٍ في اعيادنا الثلاثة في كل سنة كما هو مكتوب في الشريعـة « ثلاث مراتٍ في السنة يحضر جميع ذكورك امام الرب الهك في المـكان الذي يختاره في عيد الفطير وعيد الاسابيع وعيـد المظال . ولا يحضرون امام الرب فارغين . كل واحـد حسبما تعطي يده كبركة الرب الهك التي اعطاك » (تث ١٦ : ١٦ و١٧) .

ويقول امنحنا في صحيفة ١٩٢ . ثم « ارضَ . ونشكرك . واجعل سلاماً » الخ .

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. הֲרֵינִי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְכָל מִי שֶׁהִכְעִיס וְהִקְנִיט אוֹתִי. אוֹ שֶׁחָטָא כְנֶגְדִּי. בֵּין בְּגוּפִי. בֵּין בְּמָמוֹנִי. בֵּין בִּכְבוֹדִי. בֵּין בְּכָל אֲשֶׁר לִי. בֵּין בְּאוֹנֶס. בֵּין בְּרָצוֹן. בֵּין בְּשׁוֹגֵג. בֵּין בְּמֵזִיד. בֵּין בְּדִבּוּר. בֵּין בְּמַעֲשֶׂה. בֵּין בְּגִלְגּוּל זֶה. בֵּין בְּגִלְגּוּל אַחֵר. לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל. וְלֹא יֵעָנֵשׁ שׁוּם אָדָם בְּסִבָּתִי: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי. שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִין וָחֳלָאִים רָעִים. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

הַשְׁכִּיבֵנוּ אָבִינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ מַלְכֵּנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב. דֶּבֶר. חֶרֶב. חוֹלִי. צָרָה. רָעָה. רָעָב וְיָגוֹן. וּמַשְׁחִית וּמַגֵּפָה שְׁבוֹר וְהָסֵר שָׂטָן. מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה מִכָּל דָּבָר רָע וּמִפַּחַד לָיְלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד אָמֵן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמַּפִּיל חֶבְלֵי שֵׁנָה עַל עֵינֵינוּ וּתְנוּמָה עַל עַפְעַפֵּינוּ וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן בַּת עָיִן: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּשְׁכִּיבֵנוּ לְשָׁלוֹם. וְתַעֲמִידֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְתַרְגִּילֵנוּ לִדְבַר מִצְוָה. וְאַל תַּרְגִּילֵנוּ לִדְבַר עֲבֵרָה. וְאַל תְּבִיאֵנוּ לִידֵי חֵטְא. וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה. וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן. וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן. וְיִשְׁלוֹט בָּנוּ יֵצֶר הַטּוֹב. וְאַל יִשְׁלוֹט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע. וְתַצִּילֵנוּ מִיֵּצֶר הָרָע. וּמֵחֳלָאִים רָעִים. וְאַל יְבַהֲלוּנוּ חֲלוֹמוֹת רָעִים וְהִרְהוּרִים רָעִים. וּתְהֵא מִטָּתֵנוּ שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְהָאֵר עֵינֵינוּ פֶּן נִישַׁן הַמָּוֶת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֵּאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדוֹ. אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

ואומר קריאת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל בדף נ"ח. ואחר כך אומר

سيد العالم هوذا انا اعفو واصفح عن كل من أغضبني واغاظني او أخطاء لي سواءً كان بجسدي او بمالي او بشرفي او بكل ما هو لي . وذلك سواءً كان غصباً او اختيارياً سهواً او عمداً . بالقول او بالفعل في هذا التقمص او في غيره من كل فردٍ من بني اسرائيل . ولا يعاقب انسان ما بسببي . لتكن ارادة من لدنك يا رب الهي واله آبائي ان لا اخطاء فيما بعد . وامحُ ما اخطأت امامك حسب مراحمك الجزيلة ولكن بدون اوجاع وامراض خبيثة . لتكن اقوال فمي وحدس قلبي مرضية امامك يا رب صخرتي وفاديّ .

اجعلنا يا ابانا ان نضطجع بسلام واجعلنا يا ملكنا ان نقوم لحياةٍ سعيدة وسلام . وابسط علينا مظلة سلامك . ودبرنا يا ملكنا بمشورةٍ حسنة من امامك وخلصنا عاجلاً من اجل اسمك . وارحمنا . وارفع عنا ضربة عدوٍ الطاعون . السيف . المرض . الضيقة . الشر . الجوع . الغم . الهلاك والوباء . اكسر وارفع الشيطان من امامنا ومن ورائنا . وظللنا بجناحيك واحفظ خروجنا ودخولنا لحياة سعيدة . وسلام من الآن والى الدهر . لانك انت اله تحرسنا وتخلصنا من كل امرٍ ردىء ومن خوف الليل . مبارك انت يا رب الحارس شعبه اسرائيل من كل امرٍ ردىء الى الابد آمين .

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم المنزل رباط النوم على عيوني والنعس على اجفاني والمنير بؤبؤ عيني . لتكن ارادة من لدنك يا رب الهي واله آبائي . ان تجعلني ان اضطجع بسلام واقوم لحياةٍ سعيدة وسلام واجعل نصيبي في شريعتك . وعوّدني على اتمام الوصية ولا تعوّدني على عمل الخطيئة ولاتاتِ بي تحت سلطة الخطيئة ولا سلطة المعصية . ولا سلطة التجربة . ولا سلطة الاهانة . ليتسلط علي الميل الى الخير . ولا يتسلط علي الميل الى الشر . وخلصني من الاميال الشريرة . ومن الامراض الخبيثة . ولا تدهشني احلام رديئة وهواجس سيئة . وليكن سريري سالماً امامك وانر عيوني لكي لا انام نوم الموت . مبارك انت يا رب المنير العالم كله بمجده .

ثم يقول « اسمع يا اسرائيل » في صحيفة ٥٨ وبعد ذلك

יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד . יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם : רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם . וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם : הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה . שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל : כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה . אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת : יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ : ג״פ יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ : ג״פ יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם : ג״פ

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן . בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן : אֹמַר לַייָ מַחְסִי . וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ : כִּי הוּא יַצִּילְךָ . מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת : בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ . וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה . צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ : לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה . מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם : מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ . מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם : יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ . אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ : רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט . וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה : כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסִי :

בכל לילה יאמר בתחלה מעומד כל אָנָּא בְּכֹחַ בדף ל״ו . ואחר כך יאמר השורה של הלילה ב״פ . ואח״כ מז׳ לְדָוִד בְּבוֹא בדף קל״ח ומז׳ שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי בדף מ״ה .

גָּד גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ . וְהוּא יָגֻד עָקֵב : אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד . וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנָתֶךָ : בְּטוֹב אָלִין . וְאָקִיץ בְּרַחֲמִים : לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ : לִישׁוּעָתְךָ יְיָ קִוִּיתִי : קִוִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ : קִוִּיתִי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ : יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי : יְיָ קִוִּיתִי לִישׁוּעָתְךָ : אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי . רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה : סֶלָה תְּסוֹבְבֵנִי פַּלֵּט רָנֵּי . תִּצְּרֵנִי מִצַּר לִי סֵתֶר אַתָּה : תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת . אֶת פָּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח : אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן . כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד : בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי . פָּדִיתָה אוֹתִי . יְיָ אֵל אֱמֶת : תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה . מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב :

וחוזר הפסוק האחרון עד שישן

ليبتهج الاتقياء بمجدٍ ليرنموا على مضاجعهم : تنويهات الله في افواههم وسيف ذو حدين في يدهم (مز ١٤٩ : ٥ و٦) . هوذا تخت سليمان حوله ستون جباراً من جبابرة اسرائيل : كلهم قابضون سيوفاً ومتعلمون الحرب كل رجل سيفه على فخذه من هول الليل (نش ٣ : ٧ و٨) . يباركك الرب ويحرسك (٣ مرات) . يضيء الرب بوجهه عليك ويرأف بك (٣ مرات) . يرفع الرب وجهه عليك ويمنحك سلاماً (٣ مرات) . (عد ٦ : ٢٤ ـ ٢٦) .

الساكن في ستر العلي في ظل القدير يبيت : اقول للرب ملجأي وحصني الهي فاتكل عليه : لانه ينجيك من فخ الصياد ومن الوباء الخطر : بخوافيه يظللك وتحت اجنحته تحتمي . ترس ومجن حقه : لا تخشى من خوف الليل ولا من سهم يطير في النهار : ولا من وباء يسلك في الدجى . ولا من هلاك يفسد في الظهيرة : يسقط عن جانبك الف وربوات عن يمينك . اليك لا يقرب : انما بعينيك تنظر وترى مجازاة الاشرار : لانك قلت انت يا رب ملجأي (مز ٩١ : ١ـ٩) .

يقراء وقوفاً في كل ليلة « يا رب تتوسل اليك » في صحيفة ٣٦ بتمامها مرة واحدة والآية المخصصة منها لكل ليلة مرتين . ثم مزمور لداود عند ما جاء في صحيفة ١٣٨ . ثم المزمور ١٢١ في صحيفة ٤٥

جاد يزحمه جيش ولكنه يزحم مؤخره (تك ٤٩ : ١٩) . اذا اضطجعت فلا تخاف بل تضطجع ويلذ نومك (ام ٣ : ٢٤) . ابيت في الخير واستيقظ بالرحمة . لخلاصك انتظرت يا رب . لخلاصك يا رب انتظرت . انتظرت يا رب لخلاصك . انتظرت لخلاصك يا رب . يا رب لخلاصك انتظرت . يا رب انتظرت لخلاصك . (تك ٤٩ : ١٨) . انت ستر لي من الضيق تحفظني . بترنم النجاة تكتنفني . سلاه (مز ٣٢ : ٧) . سلاه . تكتنفني بترنم النجاة . تحفظني من الضيق لي ستر انت (مز ٣٢ : ٧) . تعرفني سبيل الحياة . امامك شبع سرور . في يمينك نعم الى الابد (مز ١٦ : ١١) . انت تقوم وترحم صهيون لانه وقت الرأفة . لانه جاء الميعاد (مز ١٠٢ : ١٤). في يدك استودع روحي . فديتني يارب اله الحق (مز ٣١ : ٦). بناموسٍ اوصانا موسى . ميراثاً لجماعة يعقوب (تث ٣٣ : ٤) .

ويكرر هذه الآية الاخيرة الى ان ينام

הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת־עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי׃ אִם־תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנָתֶךָ׃ בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יְיָ בַּלָּיְלָה׃ בָּרוּךְ יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ. בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ׃ כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים׃ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל אִישׁ׃ בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת׃

לברית מילה

בְּרוּכִים אַתֶּם קְהַל אֱמוּנַי .	וּבָרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהֹוָה׃
יֶלֶד הַיִּלַּד יִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב .	יִגְדַּל וְיִהְיֶה כְּמוֹ גַּן רָטוֹב .
יַעֲלֶה וְיַצְלִיחַ יִנָּצֵל מִקָּטוֹב .	אָמֵן כֵּן יַעֲשֶׂה יְהֹוָה ברוכים׃
חֵלֶק יִתֵּן לָנוּ בַּנְּעִימִים .	וּבְיָמָיו נַעֲלֶה לְשָׁלֹשׁ רְגָלִים .
גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים לְבֵית יְהֹוָה .	וּבָרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהֹוָה ברוכים׃
זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וְדַם הַבְּרִית .	וּפְקוֹד אֶת צֹאנְךָ צֹאן הַשְּׁאֵרִית .
עַל יַד מְשִׁיחֲךָ מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד .	וּשְׁלַח אֶת אֵלִיָּהוּ נָבִיא יְיָ ברוכים׃
הַיֶּלֶד הַזֶּה זָכָה לִבְרִיתוֹ .	אָבִיו וְאִמּוֹ יִרְאוּ חֻפָּתוֹ .
הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל יְבָרֵךְ אוֹתוֹ .	וְיִזְכֶּה לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם יְיָ ברוכים׃

ביום השבת אומרים

שַׁבָּת וּמִילָה .	שָׁם דָּר מְעוֹנָה .
חֵלֶק לְשִׁבְעָה .	וְגַם לִשְׁמוֹנָה׃

الملاك الذي خلصني من كل شر ليبارك الغلامين وليدعَ عليهما اسمي واسم ابويَّ ابراهيم واسحق وليكثرا كثيراً على الارض (تك ٤٨ : ١٦) .

اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد

مبارك اسم مجد ملكوته الى الدهر والابد

احفظني مثل حدقة العين بظل جناحيك استرني (مز ١٧ : ٨) . اذا اضطجعت فلا تخاف بل تضطجع ويلذ نومك (ام ٣ : ٢٤) . مبارك الرب في النهار . مبارك الرب في الليل . مبارك الرب عند اضطجاعنا . مبارك الرب عند قيامنا . لان في يدك نفوس الاحياء والاموات . الذي بيده نفس كل حي وروح كل انسان . في يدك استودع روحي . فديتني يا رب اله الحق .

في عهد الختان

انتم مباركون يا جماعتي — مبارك من جآء باسم الربِ

مولودنا ذا فليكن للسعدِ — ينمو كجنةٍ زهت في الرغدِ

ينمو وينجو من هلاكٍ يردي — آمين يفعل كذا لي ربي — انتم مباركون

نصيبنا في نعمٍ فلنجدن — وللمواسم الثلاث نصعدن

منا الكبير والصغير يعبدن — مبارك من جآء باسم الربِ — انتم مباركون

الرحمة اذكر مع دماء عهدكا — وافتقد الباقيَ من خرافكا

مع ابن داود النبي مسيحكا — ايليهو ارسل نبيّ الربِ — انتم مباركون

هذا الوليد قد حظى بعهدهِ — ولتفرح الآباء في اكليلهِ

وليعطه الملاك من نعمهِ — يحظى بانعامٍ كذا من ربي — انتم مباركون

في يوم السبت يقولون

بالسبت مع عهد الختان قد امر — الساكن السمآء من فوق البشر

السبت في سابعِ يومٍ اشتهر — والعهد في ثامنِ يومٍ انتشر

אוֹתִיּוֹת שַׁבָּת . מִצְוֹת שְׁלֹשָׁה .
נִכְתַּב בָּהֶם . אוֹת לְאֻמָּה קְדוֹשָׁה שבת :

שַׁבָּת רִאשׁוֹנָה . וּבְרִית חֲדָשָׁה .
וְתָיו תְּפִלִּין . לְרֹאשׁ אֱמֻנָה שבת :

שְׁתֵּי מִצְוֹת הֵם כְּעַמּוּדִים שְׁנֵיהֶם . אֲשֶׁר הַבַּיִת נָכוֹן עֲלֵיהֶם .
מְאִירִים מַזְהִירִים כְּזוֹהַר פְּנֵיהֶם . זֹאת הַחַמָּה וְזֹאת הַלְּבָנָה שבת :

גְּדוֹלָה מִילָה מִמִּצְוֹת הַתּוֹרָה . בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בְּרִיתוֹת נֶצֶר וַעֲטָרָה
לַיְּהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה . שָׂשׂוֹן וִיקָר מָגֵן וְצִנָּה שבת :

המוהל מברך ברכה זו

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו . וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה : (לָמוּל אֶת הַבֵּן)

ואומר אבי אבן

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו . וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בִּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה

והקהל עונים

כְּשֵׁם שֶׁהִכְנַסְתּוֹ לַבְּרִית . כֵּן תַּכְנִיסֵהוּ לַתּוֹרָה . וְלַמִּצְוֹת . לַחֻפָּה . וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים . וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

יְהִי דַּם הַנִּמּוֹל בִּקְהַל אֱמוּנַי . כְּרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיְיָ . וּבִירוּשָׁלַיִם כִּסֵּא יְיָ . נַקְרִיב זְבָחִים עוֹלוֹת לַיְיָ . חָתַם בִּבְשָׂרֵנוּ לְאוֹת מוֹפֵת וָלָעַד . לָנוּ וּלְבָנֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד . יַכִּירוּ רוֹאֵינוּ וְיֵדְעוּ מוֹנַי . כִּי אֲנַחְנוּ זֶרַע בֵּרַךְ יְיָ : יהי דם הנמול

ומוזגים כוס של יין ומברך המוהל

סַבְרִי מָרָנָן . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן :

ואחר כך מברך בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . בּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׂמִים :

ثلاثة الحروف في شبات
رمزاً الى الثلاثة الآيات
قد كتبت بها بإيجازاتٍ
لشعبك التابعِ للتوراةِ بالسبت مع عهد

الشين عن يوم السبوت قد عنت
والباء للختان ايضاً اعلنت
والتاف فيها عن تفلينٍ كنت
فوق رؤوس المؤمنين زينت بالسبت مع عهد

منها الوصيتان مثل الاعمدة
لمنزلٍ مثل الاساس ساندة
كثيراتٍ في بهاءٍ سائدة
تلك لشمسٍ ذي لبدرٍ عائدة بالسبت مع عهد

عهد الختان بينها فريدُ
تاج ثلاث عشر مجيدُ
نور تلألأ مفرح سعيدُ
ترس اليهود حصنهم شديدُ بالسبت مع عهد

يقول الموهل (الختان)

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بالختان

يقول ابو الولد

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم . الذي قدسنا بوصاياه واوصانا ان ندخله في عهد ابينا ابرهيم

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي احيانا وايدنا واوصلنا لهذا الوقت

يقول الحاضرون

كما انك ادخلته في عهد الختان هكذا فليكن لك ان تؤهله لاتمام التوراة والوصايا . وللزواج وللاعمال الصالحة . لتكن ارادة الهية هكذا . ولنقول آمين .

ليكن دم المختون هذا من المؤمنين جماعة الرب . كرائحة سرور وقوداً للرب . ليتنا في اورشليم كرسي الرب . تقرب ذبائح ومحرقات للرب . قد وضع ختماً في جسدنا آيةً وبرهاناً الى الابد لنا ولاولادنا . ليؤكد الذين ينظرون لنا . ونعلم نحن اننا نسل باركه الرب . ليكن دم المختون هذا الخ .

يمزج الموهل كاس نبيذ بقليل من الماء ويقول

باستحسانكم يا سادة . مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق ثمر الكرم

(ثم يقول) مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق اشجاراً عطرية

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדֵּשׁ יְדִיד מִבֶּטֶן. וְחוֹק בִּשְׁאֵרוֹ שָׂם. וְצֶאֱצָאָיו חָתַם בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ עַל כֵּן בִּשְׂכַר זוֹ. אֵל חַי חֶלְקֵנוּ. צוּרֵנוּ צַוֵּה לְהַצִּיל יְדִידוּת זֶרַע קֹדֶשׁ שְׁאֵרֵנוּ מִשַּׁחַת. לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׂם בִּבְשָׂרֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ כּוֹרֵת הַבְּרִית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ קַיֵּם אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל פלוני . . . יִשְׂמַח הָאִישׁ (האב) בְּיוֹצֵא חֲלָצָיו. וְתָגֵל הָאִשָּׁה (האם) בִּפְרִי בִטְנָהּ. כָּאָמוּר. יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמֶּךָ וְתָגֵל יוֹלַדְתֶּךָ:

אם הילד יתום מאב

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ קַיֵּם אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה לְאִמּוֹ, וּלְקְרוֹבָיו, וּלְכָל מִשְׁפַּחְתּוֹ. וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל פלוני . . . כְּשֵׁם אָבִיו. אַתָּה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר. אֲבִי יְתוֹמִים. הֱיֵה לוֹ לְאָב. וְהוּא יִהְיֶה לְךָ לְבֵן. וְתִהְיֶה כְנִיסָתוֹ לַבְּרִית לְכַפָּרָה וְלִמְנוּחַת נֶפֶשׁ אָבִיו. וּלְנֶחָמָה וּלְמֵשִׁיב נֶפֶשׁ לְאִמּוֹ וּלְכָל קְרוֹבָיו. תִּתְעַנֵּג נֶפֶשׁ הָאָב בְּגַן עֵדֶן בְּיוֹצֵא מֵחֲלָצָיו. וְתָגֵל הָאִשָּׁה בָּעוֹלָם הַזֶּה בִּפְרִי בִטְנָהּ:

אם הילד יתום מאם

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ קַיֵּם אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה לְאָבִיו, וּלְקְרוֹבָיו, וּלְכָל מִשְׁפַּחְתּוֹ. וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל פלוני . . . יִשְׂמַח הָאָב בְּיוֹצֵא חֲלָצָיו בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְתָגֵל הָאֵם בִּפְרִי בִטְנָהּ בְּגַן עֵדֶן: עד כאן

וְנֶאֱמַר: וָאֶעֱבֹר עָלַיִךְ וָאֶרְאֵךְ מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדָמָיִךְ וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי. וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי: וְנֶאֱמַר. זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם. וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק. לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב: כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: פלוני . . . הַקָּטָן. אֱלֹהִים יְגַדְּלֵהוּ. כְּשֵׁם שֶׁנִּכְנַס לַבְּרִית. כֵּן יִכָּנֵס לַתּוֹרָה. וּמִצְוֹת. לַחֻפָּה. וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

ואומרים שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כדף קמ"ו. וקדיש יהא שלמא רבא

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي قدس العزيز (ابرهيم) من الرحم . ووضع فرضاً في جسده . وختم نسله بعلامة العهد المقدس . لذلك مكافأةً لهذا . الاله الحي نصيبنا وصخرنا . اوصى بخلاص معزة نسل اقربائنا المقدس من الهاوية من اجل عهده الذي وضع في جسدنا . مبارك انت يا رب القاطع العهد .

الهنا واله آبائنا ثبت هذا الطفل لابيه وامه وليدعى اسمه في اسرائيل فلان . . . ليفرح الرجل (الاب) بالذي يخرج من صلبيه . وتبتهج الامرة (الام) بثمر بطنها كما قيل « ليفرح ابوك وامك وتبتهج التي ولدتك » (ام ٢٣ : ٢٥) .

اذا كان الولد يتيماً من الاب

الهنا واله آبائنا . ثبت هذا الطفل لامه واقاربه وكل طائفته وليدعى اسمه في اسرائيل فلان . . . كاسم ابيه . انت الهنا اله كل البشر ابو اليتامى . كن له اباً . وهو وليكن لك ابناً . وليكن دخوله في عهد الختان كفارةً وراحةً لنفس ابيه وتعزية ورد نفس لامه وكافة اقاربه . لتتمتع روح الاب في جنة عدن بسلالته . وتبتهج والدته في هذا العالم بثمر بطنها (لحد هنا) .

اذا كان الولد يتيماً من الام

الهنا واله آبائنا . ثبت هذا الطفل لابيه واقاربه وكل طائفته وليدعى اسمه في اسرائيل فلان . . . ليفرح الاب بسلالته في هذا العالم وتبتهج امه بثمر بطنها في جنة عدن (لحد هنا) .

وقيل « فررت بك ورأيتك مدوسة بدمك . فقلت لك بدمك عيشي وقلت لك بدمك عيشي » (حز ١٦ : ٦) . وقيل « اذكروا الى الابد عهده . الكلمة التي اوصى بها الى الف جيل . الذي قطعه مع ابرهيم وقسمه لاسحق وقد اقامه ليعقوب فريضةً ولاسرائيل عهداً ابدياً احمدوا الرب لانه صالح لان الى الابد رحمته (اخ[1] ١٦ : ١٥ و١٦ و١٧ و٣٤) . (فلان) . . . الصغير ليكبره وينجحه الرب . وكما انه ادخل فى عهد الختان هكذا فليؤهل للتوراة ولا تمام الوصايا وللزواج والاعمال الصالحة . لتكن ارادة الهية هكذا . ونقول آمين .

مزمور ١٢٨ طوبى في صحيفة ١٤٦ — ثم قديش يهه شلاما

ברכה על מילת הגר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לָמוּל אֶת הַגֵּר:

ברכה על טבילת הגר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְצִוָּנוּ עַל הַטְּבִילָה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַצְלַח נָא לַגֵּר הַזֶּה הַנִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל פלוני . . . וּמְשׁוֹךְ עָלָיו חַסְדֶּךָ וְכַשֵּׁם שֶׁזִּכִּיתָ אוֹתוֹ לְהִסְתּוֹפֵף וְלַחֲסוֹת תַּחַת כְּנָפֶיךָ כֵּן תִּטַּע בְּלִבּוֹ אַהֲבָתְךָ וְיִרְאָתֶךָ. וְתִפְתַּח לִבּוֹ בְּתוֹרָתֶךָ וְתַדְרִיכוֹ בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. לְמַעַן יִמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

לזבד הבת

יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה. הַרְאִינִי אֶת מַרְאַיִךְ הַשְׁמִיעִנִי אֶת קוֹלֵךְ כִּי קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאֵיךְ נָאוֶה:

ואם היא בת ראשונה יאמר

אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַמָּתִי. אַחַת הִיא לְאִמָּהּ. בָּרָה הִיא לְיוֹלַדְתָּהּ. רָאוּהָ בָנוֹת וַיְאַשְּׁרוּהָ. מְלָכוֹת וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ: עד כאן

מִי שֶׁבֵּרַךְ. שָׂרָה וְרִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה. וּמִרְיָם הַנְּבִיאָה. וַאֲבִיגַיִל. וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַּת אֲבִיחַיִל. הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַיַּלְדָּה הַנְּעִימָה הַזֹּאת וְיִקָּרֵא שְׁמָהּ פלונית . . . בְּמַזָּל טוֹב וּבְשַׁעַת בְּרָכָה וִיגַדְּלָהּ בִּבְרִיאוּת שָׁלוֹם מְנוּחָה וִיזַכֶּה לְאָבִיהָ וּלְאִמָּהּ לִרְאוֹת בְּשִׂמְחָתָהּ וּבְחֻפָּתָהּ בְּבָנִים זְכָרִים עֹשֶׁר וְכָבוֹד דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

סדר פדיון הבן

ישראל שנולד לו בן זכר והוא בכור לאמו. חייב לפדותו. מביא אבי הבן כסף או זהב שוה חמשה סלעים. וכהן שואל לאם הילד ואומר לה שאם הפליה בן או ילדה בן אחר. אם אמרה לו לאו הכהן אומר

بركة ختان الدخيل

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بختان الدخيل

بركة غطاس الدخيل

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بغطاس الدخيل

الهنا واله آبائنا . نتوسل اليك ان تنجح هذا الدخيل الذي سيدعى اسمه في اسرائيل فلان . . وهبه فضلك . وكما جعلته ان يحظى بالوقوف على عتبة دارك ويتظلل بجناحيك هكذا اغرس في قلبه محبتك ومهابتك . وافتح قلبه لشريعتك . ودربه في سبيل وصاياك ليعمل فرائض مرضاتك . لكي يرى نعمةً في عينيك . آمين لتكن ارادة من لدنك .

تسميــة البنت

يا حمامتي في محاجىء الصخر . في ستر المعاقل اريني وجهك . اسمعيني صوتك لان صوتك لطيف ووجهك جميل (نش ٢ : ١٤) .

واذا كانت البنت بكراً يقال

واحدة هي حمامتي كاملتي الوحيدة لامها هي . عقيلة والدتها هي. رأتها البنات فطوبتها الملكات والسراري فمدحتها (نش ٦ : ٥) . (لحد هنا)

الذي بارك سارة وربقا . راحيـل وليئة . ومريم النبيئة وابجايل واستير الملكة ابنة ابجايل . هو يبارك الطفلة المحبوبة هذه . ويدعى اسمها (فلانة) . . بطالعٍ سعيدٍ وساعة بركة . ويكبرها بصحة وسلامة وهدو . ويمنح اباها وامهـا نعمة حضور فرحها واكليل زواجهـا ورؤية بنين ذكور لهـا وغنى ومجد : يكونوا دساماً وخضراً . ايضاً يثمرون في الشيبة (مز ٩٢ : ١٤) . لتكن ارادة الهية هكذا . ولنقول آمين .

فـداء الابن البكر

كل اسرائيلي ولد له ابن وكان هذا المولود بكراً لامه ايضاً وجب ان يفديه . فياتي ابو الولد بقطعة فضة او ذهب قيمة خمسة سلاعيم (شواقل) ويساءل الكاهن ام الولد اذا وضعت ابناً آخر قبله فان قالت لا . ياخذ الكاهن قطع الفضة او الذهب ويقول .

זֶה הַבֵּן בְּכוֹר הוּא. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא צִוָּה לִפְדּוֹתוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר: וּפְדוּיָו מִבֶּן־חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא: כְּשֶׁהָיִיתָ בִּמְעֵי אִמְּךָ. הָיִיתָ בִּרְשׁוּת אָבִיךָ שֶׁבַּשָּׁמַיִם. וּבִרְשׁוּת אָבִיךָ וְאִמֶּךָ. עַכְשָׁיו אַתָּה בִּרְשׁוּתִי שֶׁאֲנִי כֹהֵן. וְאָבִיךָ וְאִמְּךָ מְבַקְשִׁים לִפְדּוֹתְךָ שֶׁאַתָּה בְּכוֹר מְקֻדָּשׁ. שֶׁכֵּן כָּתוּב. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: קַדֶּשׁ־לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא:

ומברך אבי הבן

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְצִוָּנוּ עַל פִּדְיוֹן הַבֵּן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

ואומר הכן לאבי הבן

קִבַּלְתִּי מִמְּךָ חָמֵשׁ סְלָעִים אֵלּוּ בְּפִדְיוֹן בִּנְךָ זֶה. וַהֲרֵי הוּא פָּדוּי כְּהַן. כְּדַת מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל:

ומברך הכהן ברכת פְּרִי הַגָּפֶן. וַעֲצֵי בְשָׂמִים. ואחר כך

בָּרוּךְ אֲשֶׁר קִדֵּשׁ עוֹבָר בִּמְעֵי אִמּוֹ. וּלְאַרְבָּעִים יוֹם חִלֵּק אֵיבָרָיו מָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמֹנָה אֵיבָרִים שֶׁיֵּשׁ בּוֹ. וְנָפַח בּוֹ נְשָׁמָה כִּדְכְתִיב. וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים. וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה. עוֹר וּבָשָׂר הִלְבִּישׁוֹ. וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִין סוֹכְכוֹ. כִּדְכְתִיב. עוֹר וּבָשָׂר תַּלְבִּישֵׁנִי. וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִין תְּסוֹכְכֵנִי. וְצִוָּה לוֹ מַאֲכָל וּמִשְׁתֶּה. וְזִמֵּן לוֹ שְׁנֵי מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת לְשָׁמְרוֹ בִּמְעֵי אִמּוֹ; כִּדְכְתִיב. חַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי. וּפְקֻדָּתְךָ שָׁמְרָה רוּחִי. אָבִיו אוֹמֵר זֶה בְנִי בְכוֹרִי. וְאִמּוֹ אוֹמֶרֶת זֶה בְנִי בְכוֹרִי שֶׁבּוֹ פָּתַח הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דַּלְתֵי בִטְנִי. חֲמִשָּׁה סְלָעִים חִיַּבְתָּנוּ הַתּוֹרָה לָתֵת לַכֹּהֵן בְּפִדְיוֹנוֹ. כִּדְכְתִיב. וּפְדוּיָו מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה. בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא. וּכְתִיב. אַךְ פָּדֹה תִפְדֶּה אֵת בְּכוֹר הָאָדָם וְאֵת בְּכוֹר הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה. כְּשֵׁם שֶׁזָּכָה בְכוֹר זֶה לַפִּדְיוֹן כָּךְ יְזַכֵּהוּ יְיָ לַתּוֹרָה וְלַמִּצְוֹת וְלַחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. בָּרוּךְ מְקַדֵּשׁ בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל לְפִדְיוֹנָם:

هذا الابن هو بكر . وقد اوصانا المقدس تبارك ان نفديه كما قيل « وفداؤه من ابن شهر تقبله حسب تقويمك فضةً خمسة شواقل على شاقل القدس . هو عشرون جيرة » (عد ١٨ : ١٦) . عند ما كنت في احشاء امك كنت تحت سلطة ابيك الذي في السماء وسلطة ابيك وامك . اما الآن فانك تحت سلطتي لانني كاهن وابوك وامك يطلبان ان يفدياك لانك بكر مقدس . لانه هكذا مكتوب « وكلم الرب موسى قائلاً : قدس لي كل بكرٍ كل فاتح رحمٍ من كل بني اسرائيل من الناس ومن البهائم . انه لي » (خر ١٣ : ١ ـ ٢) .

فيقول ابو الولد

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بفداء البكر

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي احيانا وايدنا واوصلنا الى هذا الوقت

ثم يقول الكاهن الى الاب

قبلت منك الخمسة السلاعيم هـذه . لاجل فداء ابنك . وها هو الآن مَفديٌ بها حسب شريعة موسى واسرائيل .

ويبارك الكاهن بركة ثمر الكرم والاشجار العطرية

مبارك الذي قدس الجنين في احشاء امـه . وفي اليوم الاربعين قسم عروقه مائتين وثمانية واربعين الموجودة فيه . ونفخ فيه نسمةً كما هو مكتوب « ونفخ في انفه نسمة حياةٍ فصار ادم نفساً حيةً » (تك ٢ : ٧). البسه جلداً ولحماً ونسجه بعظامٍ وعروق كما هو مكتوب « كسوتني جلداً ولحماً فنسجتني بعظامٍ وعروق » (اي ١٠ : ١١) . واوصى له باكل وشرب وهياه له ملاكاً ليحرسه في احشاء امه كما هو مكتوب « منحتني حياةً ورحمةً وحفظت عنايتك روحي » (اي ١٠ : ١٢). ابوه يقول هذا ابني بكري . وامه تقول هـذا ابني بكري الذي به فتح المقدس والمبارك ابواب بطني . وقـد فرضت علينا الشريعة ان نعطي الكاهن خمسة شواقل فداءه كما هو مكتوب « وفدأوه من ابن شهر تقبله حسب تقويمك فضة خمسة شواقل على شاقل القدس . هو عشرون جيرة ». ومكتوب « غير انك تقبل فـداء بكر الانسان وبكر البهيمة النجسة تقبـل فدأه » (عد ١٨ : ١٥) . وكما ان هذا البكر قـد حظي بالفداء هكذا يجعله الرب ان يحظى بالتوراة والوصايا والزواج والاعمال الصـالحة . مبارك مقدس ابكار اسرائيل لفدائهم .

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם . כְּמוֹ שֶׁזָּכִיתָ לְפִדְיוֹן הַבֵּן . כֵּךְ תִּזְכֶּה לְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה:

ולאחר שקבל הכהן חמשת סלעים אם רצה להחזירם לאבי הבן הרשות בידו

ברכת אירוסין

קוראים הכתובה לפני שני עדים והחתן . והעדים והחתן חותמים אותה. אח״כ נכנסים תחת החופה. ומברך לוקח כוס של יין ומברך

בְּסִימָן טוֹב . סַבְרִי מָרָנָן . בָּא״יָ אֱמ״הָ בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הָעֲרָיוֹת . וְאָסַר לָנוּ אֶת הָאֲרוּסוֹת . וְהִתִּיר לָנוּ אֶת הַנְּשׂוּאוֹת לָנוּ עַל יְדֵי חֻפָּה וְקִדּוּשִׁין . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי חֻפָּה וְקִדּוּשִׁין:

ושותה המברך ונותן להתן וכלה. והחתן משים הטבעת באצבע הכלה הימנית ואומר לה

הֲרֵי אַתְּ מְקֻדֶּשֶׁת לִי . בְּטַבַּעַת זוּ . כְּדַת משֶׁה וְיִשְׂרָאֵל:

שבע ברכות לנשואין

לוקח כוס אחר ואומר

סַבְרִי מָרָנָן . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . שֶׁהַכֹּל בָּרָא לִכְבוֹדוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . יוֹצֵר הָאָדָם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם דְּמוּת תַּבְנִיתוֹ . וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בִּנְיַן עֲדֵי עַד . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הָאָדָם: שׂוֹשׂ תָּשִׂישׂ וְתָגֵל הָעֲקָרָה בְּקִבּוּץ בָּנֶיהָ לְתוֹכָהּ בִּמְהֵרָה בְּשִׂמְחָה . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ: שַׂמֵּחַ תְּשַׂמַּח רֵעִים הָאֲהוּבִים . כְּשַׂמֵּחֲךָ יְצִירְךָ בְּגַן עֵדֶן מִקֶּדֶם . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ חָתָן וְכַלָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם .

لتكن ارادة من لدن الهنا الذي في السماء . كما انك حظيت بفداء هذا الابن هكذا نحظى ان تتمم كل الوصايا التي في التوراة .

بعد ان ياخذ الكاهن الخمسة سلاعيم له الحرية ان يردها لابي الولد كهدية ام يبقيها له

احتفال اكليل الزواج

يقرأون عقد الزواج امام شاهدين والعريس ثم يوقع الشاهدان والعريس ثم يقف العروسان تحت المظلة . وياخذ المندوب للتبريك كاس نبيذ ويقول

بطالعٍ سعيد . باستحسانكم يا سادة . مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق ثمر الكرم

مبارك انت يا الله الهنا ملك العالم . الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بقوانين العفة . ونهانا عن المرتبطات بالغير . وحلل لنا المرتبطات بنا (حليلاتنا) بالتظليل والتقديس . مبارك انت يا رب مقدس اسرائيل بالتظليل والتقديس .

ثم يشرب ويعطي العروسين ويضع العريس خاتم الزواج في سبابة العروس اليمنى ويقول لها

ـ هوذا انت مقدسة لي للزواج بهذا الخاتم حسب شريعة موسى واسرائيل

سبع بركات الزواج

ياخذ الذي يبارك كاساً آخر ويقول

بطالعٍ سعيد باستحسانكم يا سادة . مبارك انت يا الله الهنا ملك العالم الخالق ثمر الكرم

مبارك انت يا الله الهنا ملك العالم الذي خلق الكل لمجده .

مبارك انت يا الله ملك العالم الذي خلق الانسان .

مبارك انت يا الله الهنا ملك العالم الذي خلق الانسان على صورته . صورة شبهه وشكله واسس له منه بناءً ابدياً . مبارك انت يا رب خالق الانسان : لتفرح وتبتهج العاقر (صهيون) باجتماع بنيها في وسطها عاجلاً بفرحٍ . مبارك انت يا رب مفرح صهيون ببنيها : فرح هذين القرينين المحبوبين كما فرحت مخلوقاتك في جنة عدن قديماً . مبارك انت يا رب مفرح العريس والعروس : مبارك انت يا رب ملك العالم .

אֲשֶׁר בָּרָא שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה. חָתָן וְכַלָּה. גִּילָה. רִנָּה. דִּיצָה וְחֶדְוָה. אַהֲבָה וְאַחֲוָה. שָׁלוֹם וְרֵעוּת. מְהֵרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשָּׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלָםִ. קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה. קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה. קוֹל מִצְהֲלוֹת חֲתָנִים מֵחֻפָּתָם וּנְעָרִים מִמִּשְׁתֵּה נְגִינָתָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ הֶחָתָן עִם הַכַּלָּה:

המברך טועם ונותן לחתן ולכלה

ושובר את הכוס זכר לחרבן הבית ואומר

אִם אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלָםִ. תִּשְׁכַּח יְמִינִי: הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: יִרְבּוּ שְׂמָחוֹת בְּיִשְׂרָאֵל. וְיָנוּסוּ אֲנָחוֹת. וְיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב:

תפלת הדרך

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ: וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל:

וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ. וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם: הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה. וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי פִי: יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי: כִּשְׂעִירִם עֲלֵי דֶשֶׁא וְכִרְבִיבִים עֲלֵי עֵשֶׂב: וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ. וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: כָּל הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מְאַת אֶלֶף וּשְׁמֹנַת אֲלָפִים וּמֵאָה לְצִבְאֹתָם וּשְׁלִשִׁים יִסָּעוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם. וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם. וְתַגִּיעֵנוּ לִמְחוֹז חֶפְצֵנוּ לְחַיִּים. וּלְשִׂמְחָה. וּלְשָׁלוֹם. וְתַצִּילֵנוּ מִכַּף כָּל־אוֹיֵב וְאוֹרֵב בַּדֶּרֶךְ וְתִתְּנֵנוּ לְחֵן. וּלְחֶסֶד. וּלְרַחֲמִים. בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵנוּ. וְתִשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

الذي خلق السرور والفرح والعريس والعروس والحبور والابتهاج والانشراح والمحبة والاخوية والسلام والصداقة . يا رب الهنا ليسمع عاجلاً في مدن يهوذا وفي شوارع اورشليم . صوت السرور . وصوت الفرح . وصوت العريس . وصوت العروس . وصوت احتفالات اعراس العرس في ولائمهم والشبان في غنائهم . مبارك انت يا رب مفرح العريس مع العروس ومنجحهما .

يذوق من الكاس ويعطي للعريس والعروس

يكسر كاساً او فنجاناً على الارض تذكاراً لخراب الهيكل ويقول

ان نسيتك يا اورشليم تنس يميني (مز ١٣٧ : ٥) . احمدوا الرب لانه صالح لان الى الابد رحمته (مز ١٣٦ : ١) . لتكثر الافراح في اسرائيل ولتهرب التنهدات

صلاة للمسافر براً

في البدء خلق الله السموات والارض (تك ١ : ١) . وفي كل اليد الشديدة وكل المخاوف العظيمة التي صنعها موسى امام اعين جميع اسرائيل (تث ٣٤ : ١٢) . واما يعقوب فمضى في طريقه ولاقاه ملائكة الرب وقال يعقوب اذ رآهم هذا جيش الله . فدعا اسم ذلك المكان محنايم (تك ٣٢ : ٢ و٣). انصتي ايتها السموات فاتكلم وتسمع الارض اقوال فمي . يهطل كالمطر تعليمي ويقطر كالندى كلامي (تث ٣٢ : ١ و٢) . كالرذاذ على الكلا وكالوابل على العشب : وعند ارتحال التابوت كان موسى يقول قم يا رب فلتتبدد اعداؤك ويهرب مبغضوك من امامك . وعند حلوله كان يقول ارجع يا رب الى ربوات الوف اسرائيل (عد ١٠ : ٣٥ و٣٦) . وجنده المعدودون منهم خمسة وثلثون الفاً واربع مئة : جميع المعدودين لمحلة افرايم مئة الف وثمانية آلاف ومئة باجنادهم . ويرتحلون ثالثةً (عد ٢ : ٢٣ و٢٤) .

لتكن ارادة من لدنك يا رب الهنا واله آبائنا . ان تسيرني بسلام وان تخلصني من يد كل عدو وكمين في الطريق . ومن كل طارىء وحادث سوء . وتوصلني لوجهتي للحياة والفرح والسلام . امنحني محبة ونعمة ورأفة ورحمة في عينيك . وفي عيون كل ناظريّ واسمع صلاتي وصوت توسلاتي لانك انت تسمع صلاة وتوسل كل فم . مبارك انت يا رب السامع الصلاة .

אם רואה אדם ומתיירא ממנו יאמר

לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם פַּחְדְּכֶם וּמוֹרַאֲכֶם יִתֵּן יְיָ אֱלֹהֵיכֶם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ בָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

ואומר שלשה פעמים

יוהך יִשְׁמְרֵנִי: יוהך יַצִּילֵנִי: יוהך יַעְזְרֵנִי:

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ:

*לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ. לִישׁוּעָתְךָ יְיָ קִוִּיתִי. קִוִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ. קִוִּיתִי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ. יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי. יְיָ קִוִּיתִי לִישׁוּעָתְךָ:

ואומר ששה פעמים

*וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ. וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה. וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם:

עשרה פעמים יאמרו כלם פסוק זה

*יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

חמשה פעמים יאמרו עוד כלם פסוק זה

*הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לִשְׁמָרְךָ בַּדָּרֶךְ. וְלַהֲבִיאֲךָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֲכִינוֹתִי:

וכך אומרים ארבעה פעמים

אַל תְּאַחֲרוּ אוֹתִי וַיהוָֹה (סופי תיבות לויה) הִצְלִיחַ דַּרְכִּי:

תפלת הים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. הַמְּכֻתָּר בְּכֶתֶר הָאֱמוּנָה. לְמַעַן קְדֻשַּׁת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים. וּלְמַעַן קְדֻשַּׁת שַׁעֲרֵי הָרַחֲמִים. וּלְמַעַן זְכוּת יְשֵׁנֵי חֶבְרוֹן. אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אֲהוּבֶיךָ וּתְמִימֶיךָ.

اذا راى المسافر انساناً يخشاه يقول

لا يقف انسان في وجهكم . الرب الهكم يجعل خشيكم ورعبكم على كل الارض التي تدوسونها كما كلمكم (تث ١١ : ٢٥) .

(ويقول ثلاث مرات) الرب يحرسني . الرب يخلصني . الرب يعينني

« لخلاصك انتظرت يا رب »

*لخلاصك انتظرت يا رب . لخلاصك يا رب انتظرت . انتظرت يا رب لخلاصك . انتظرت لخلاصك يا رب . يا رب لخلاصك انتظرت . يا رب انتظرت لخلاصك(١).

ويقول ست مرات

*واما يعقوب فمضى في طريقه ولاقاه ملائكة الرب : وقال يعقوب اذ رآهم هذا جيش الله . فدعا اسم ذلك المكان محنايم(١) .

يقولون عشرة مرات الآيات الآتية

*يباركك الرب ويحرسك : يضيء الرب بوجهه عليك ويرأف بك : يرفع الرب وجهه عليك ويمنحك سلاماً (١).

ويقولون خمس مرات

*ها انا مرسل ملاكاً امام وجهك ليحفظك في الطريق وليجيء بك الى المكان الذي اعددته (خر ٢٣ : ٢٠) (١).

ويقولون اربع مرات

لا تعوقوني والرب قد انجح طريقي (تك ٢٤ : ٥٦) . (٢)

صلاة للمسافر بحراً

لتكن ارادة من لدنك يا الله الهنا واله آبائنا . ابرهيم اسحق ويعقوب الاله العظيم الجبار المهيب المتوج بتاج الامانة . انه من اجل قداسة الثلاث عشرة خاصية الرحمة . ومن اجل قداسة ابواب الرحمة . ومن اجل استحقاق الراقدين في حبرون . الآباء احبائك الكاملين ابرهيم اسحق ويعقوب .

---

(١) ان مجموع الحروف من اول كلمة من الاية الاولى في العبراني والعربي לייה وتكرر في الثلاث الاخيرة حسب قيمة الحرف من اول الايات في الابجدية . (٢) الحروف الاخيرة من الاربع كلمات الاولى في العبراني לייה

וּלְמַעַן זְכוּת עֲקֵדָתוֹ שֶׁל יִצְחָק יְחִידְךָ. שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ. וְהָיָה עוֹלָה תְּמִימָה קְדוֹשָׁה וּטְהוֹרָה. וּלְמַעַן זְכוּתָם וּקְדֻשָּׁתָם וּנְבוּאָתָם שֶׁל שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא. וְשֶׁל אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא. וְשֶׁל אֱלִישָׁע הַנָּבִיא. נְבִיאֶיךָ נְבִיאֵי אֱמֶת. וּלְמַעַן זְכוּת כָּל־הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים. שֶׁהָיוּ בְּכָל־דּוֹר מְגִנִּים עַל יִשְׂרָאֵל. שֶׁתַּעֲמִיד הַיָּם מִזַּעְפּוֹ. וְיֶחֱשׁוּ גַלָּיו. וְהַעֲשֶׂה רָצוֹן לִבֵּנוּ; וְתוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה אֶל מְחוֹז חֶפְצֵנוּ לְטוֹבָה. כַּאֲשֶׁר בְּיָדְךָ לַעֲשׂוֹת. וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ. וְתַאֲזִין תְּחִנָּתֵנוּ. וַעֲנֵנוּ בְּשָׁעָה הַזֹּאת. שֶׁאָנוּ מִתְפַּלְּלִים וּמִתְחַנְּנִים לְפָנֶיךָ. וְתוֹלִיכֵנוּ בְּנַחַת רוּחַ טוֹב כְּפִי הַצּוֹרֶךְ; וְתַשְׁבִּירֵנוּ מֵהֲמוֹן גַּלִּים. וּמִשְּׁאוֹן מִשְׁבְּרֵי־יָם. מֵרוּחַ סוֹעָה. מִסַּעַר. וּמִצַּעַר. מִבִּלְבּוּל עִתִּים. וּמֵחִלּוּף זְמַנִּים. וּמִן הַבְּרִיּוֹת הָרָעוֹת הַגְּדוֹלוֹת בַּיָּם וּבַיַּבָּשָׁה. וּמִכָּל־צַעַר. וּמִכָּל־הֶפְסֵד. וְאַל יְעַכְּבֵנוּ לֹא מַשְׁבִּיעַ. וְלֹא מַבְרִיחַ. וְלֹא מַשְׂטִין. וְלֹא מֵצֵר. וְלֹא מַזִּיק. וְלֹא מְבַלְבֵּל. וְלֹא מְפַחֵד. וְלֹא מַחֲרִים. וְלֹא מְאַיֵּם. וְתוֹצִיא רוּחַ טוֹב מֵאוֹצְרוֹתֶיךָ. לְהַנְהִיג הַסְּפִינָה. וְכָל־תּוֹפְשֵׂי מָשׁוֹט. וּמַנְהִיגֶיהָ. וּמַלָּחֶיהָ. וְחוֹבְלֶיהָ. וְאָמָּנֶיהָ. שֶׁיַּנְהִיגוּ אוֹתָהּ כָּרָאוּי. בְּלֹא עַצְלוּת. וּבְלֹא הַשּׁוּל. וּבְלֹא הַשָּׁוַת כֹּחַ; וְהַגִּיעֵנוּ אֶל מְחוֹז חֶפְצֵנוּ. בְּלִי שׁוּם הֶזֵּק. וּבְלִי שׁוּם צַעַר. וּבְלִי שׁוּם הֶפְסֵד. כְּמוֹ שֶׁאַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם. בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם. יָקֵם סְעָרָה לִדְמָמָה. וַיֶּחֱשׁוּ גַּלֵּיהֶם: שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי. אַל אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

תפלה להנוכת הבית

אחר קביעת המזוזות אומר ברכת שֶׁהֶחֱיָנוּ. בתפלת ערבית אומרים מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת בדף מ״א. במקום שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. קדיש. בָּרְכוּ וכו׳. א״כ אומרים

עֶזְרֵנוּ מֵעִם יְיָ. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: תּוֹרָתֵנוּ תִּהְיֶה אֱמוּנָתֵנוּ. וְאֵל שַׁדַּי יְבָרְכֵנוּ: תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה. מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ:

ואומרים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ עד וַיְדַבֵּר אֵלָיו בדף סע״ב

ومن اجل استحقاق ربط اسحق الوحيد الذي ربط على المذبح وُعدً محرقة كاملة مقدسة وطاهرة . ومن اجل استحقاق وقداسة ونبوة صموئيل النبي وايليا النبي واليشع النبي انبيائك انبياء الحق . ومن اجل استحقاق كل الصالحين والاتقياء الذين كانوا يحامون عن اسرائيل في كل الاجيال . نتوسل اليك ان توقف البحر من هيجانه فتسكن امواجه وتمنحنا بغية قلبنا . وان توصلنا عاجلاً الى مرفاه طلبنا بالخير . فانه في قدرتك أن تفعل ذلك . وان تسمع صلاتنا وتصغي لتوسلنا . استجب لنا في هذه الساعة التي نحن نصلي ونتوسل اليك فيها ان تقودنا بريح هادئة ومناسبة حسب الاقتضاء وتحرسنا من عجيج الامواج وضجيج تيارات البحر من ريح هائجة ومن عاصفة وكدر واختلاف الطقوس وتغير الفصول . والمخلوقات المضرة العظيمة في البحر وعلى اليابسة وكل اضطراب وخسارة . ولا يؤخرنا عائق او مانع ولا عدو او مضايق ولا مؤذٍ او مقلق . ولا مخيف او مبيد او مرعب ولتهب ريح موافقة من كنوزك لتقود السفينة . وكل جذافيها ومديريها وملاحيها وربانها وصناعها يقودوها كاللائق بلا تهاون او ضعف او انحطاط قوة . واوصلنا الى مرفاه طلبنا بدون اقل ضرر او كدر او خسارة : لانك انت متسلط على قوة البحر . عند ارتفاع لججه انت تسكنها (مز ٨٩ : ٩) . يهدئ العاصفة فتسكن وتسكت امواجها (١٠٧ : ٢٩) . احفظ نفسي وانقذني . لا اخزى لاني عليك توكلت (٢٥ : ٢٠) . واما نحن فنبارك الرب من الآن والى الدهر هللويا (١١٥ : ١٨) .

صلاة لاجل تدشين بيت جديد

بعد وضع المزوزوت على قوائم الابواب يقول بركة « الذي أحيانا » وفي صلاة المساء يقولون « مزمور تدشين البيت » في صحيفة ٤١ بدل مزمور ١٣٤ . « ترنيمة المصاعد . وقديش باركوا » الخ ثم يقولون

معونتنا من عند الرب صانع السموات والارض (مز ١٢١ : ٢). لتكن شريعتنا حرفتنا والله القدير يباركنا : بناموس اوصانا موسى ميراثاً لجماعة يعقوب (تث ٣٣ : ٤). مبارك انت يا رب . علمني فرائضك (مز ١١٩ : ١٢) .

ثم يقولون « هذا تدشين المذبح يوم مسحه . لحد فكلمه » في صحيفة ١٧٢

כִּי תִבְנֶה בַּיִת חָדָשׁ וְעָשִׂיתָ מַעֲקֶה לְגַגֶּךָ. וְלֹא־תָשִׂים דָּמִים בְּבֵיתֶךָ
כִּי־יִפֹּל הַנֹּפֵל מִמֶּנּוּ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם וּנְתָנְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ עֶלְיוֹן עַל
כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהִשִּׂיגֻךָ כִּי תִשְׁמַע
בְּקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה׃ בָּרוּךְ פְּרִי־
בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ׃
בָּרוּךְ טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ׃
יִתֵּן יְיָ אֶת־אֹיְבֶיךָ הַקָּמִים עָלֶיךָ נִגָּפִים לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ
אֵלֶיךָ וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים יָנוּסוּ לְפָנֶיךָ׃ יְצַו יְיָ אִתְּךָ אֶת־הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ
וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם. אָמֵן וְאָמֵן׃ וְדִבַּרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים וְאָנֹכִי חָזוֹן
הִרְבֵּיתִי וּבְיַד הַנְּבִיאִים אֲדַמֶּה׃ כִּי לֹא יַעֲשֶׂה יְיָ אֱלֹהִים דָּבָר
כִּי אִם־גָּלָה סוֹדוֹ אֶל עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים׃ אַרְיֵה שָׁאָג מִי לֹא יִירָא.
יְיָ אֱלֹהִים דִּבֶּר מִי לֹא יִנָּבֵא׃ וָאָשִׂם דְּבָרַי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדִי כִּסִּיתִיךָ
לִנְטֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי אָתָּה׃

וַיְהִי דְּבַר־יְיָ אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר׃ הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־אַתָּה בֹנֶה אִם־
תֵּלֵךְ בְּחֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי תַּעֲשֶׂה וְשָׁמַרְתָּ אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי לָלֶכֶת
בָּהֶם וַהֲקִמֹתִי אֶת־דְּבָרִי אִתָּךְ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־דָּוִד אָבִיךָ׃ וְשָׁכַנְתִּי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶעֱזֹב אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃

וּבָנוּ בָתִּים וְיָשָׁבוּ. וְנָטְעוּ כְרָמִים וְאָכְלוּ פִּרְיָם׃ לֹא יִבְנוּ וְאַחֵר יֵשֵׁב
לֹא יִטְּעוּ וְאַחֵר יֹאכֵל. כִּי כִימֵי הָעֵץ יְמֵי עַמִּי וּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם
יְבַלּוּ בְחִירָי׃ לֹא יִגְעוּ לָרִיק וְלֹא יֵלְדוּ לַבֶּהָלָה כִּי זֶרַע בְּרוּכֵי יְיָ
הֵמָּה וְצֶאֱצָאֵיהֶם אִתָּם׃ וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם מְדַבְּרִים
וַאֲנִי אֶשְׁמָע׃ זְאֵב וְטָלֶה יִרְעוּ כְאֶחָד. וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל־תֶּבֶן.
וְנָחָשׁ עָפָר לַחְמוֹ. לֹא־יָרֵעוּ וְלֹא יַשְׁחִיתוּ בְּכָל־הַר קָדְשִׁי אָמַר יְיָ׃

اذا بنيت بيتاً جديداً فاعمل حائطاً (درابزون) لسطحك لئلا تجلب دماً على بيتك اذا سقط عنه ساقط (تث ٢٢ : ٨) .

وان سمعت سمعاً لصوت الرب الهك . لتحرص ان تعمل بجميع وصاياه التي انا اوصيك بها اليوم يجعلك الرب الهك مستعلياً على جميع قبائل الارض : وتاتي عليك جميع هذه البركات وتدركك اذا سمعت لصوت الرب الهك . مباركاً تكون في المدينة ومباركاً تكون في الحقل : ومباركة تكون ثمرة بطنك . وثمرة ارضك . وثمرة بهائمك نتاج بقرك واناث (او فراهيد) غنمك : مباركة تكون سلتك ومعجنك . مباركاً تكون في دخولك . ومباركاً تكون في خروجك : يجعل الرب اعداءك القائمين عليك منهزمين امامك . في طريق واحدة يخرجون عليك . وفي سبع طرق يهربون امامك . يأمر لك الرب بالبركة في خزائنك . وفي كل ما تمتد اليه يدك ويباركك في الارض التي يعطيك الرب الهك (تث ٢٨ : ١ ـ ٨) .

مبارك الرب الى الدهر آمين وآمين (مز ٨٩ : ٥٣) . وكلمت الانبياء وكثرت الرؤى وبيد الانبياء مثلت امثالاً (هو ١٢ : ١٠) . ان السيد الرب لا يصنع امراً الا وهو يعلن سره لعبيده الانبياء : الاسد قد زمجر فمن لا يخاف السيد الرب قد تكلم فمن لايتنبأ (عا ٣ : ٧ و٨) . وقد جعلت اقوالي في فمك وبظل يدي سترتك لغرس السموات وتأسيس الارض ولتقول لصهيون انتِ شعبي (اش ٥١ : ١٦) .

وكان كلام الرب الى سليمان قائلاً : هذا البيت الذي انت بانيه ان سلكت في فرائضي وعملت احكامي وحفظت كل وصاياي للسلوك بها فاني اقيم معك كلامي الذي تكلمت به الى داود ابيك : واسكن في وسط بني اسرائيل ولا اترك شعبي اسرائيل . (مل ١ ٦ : ١١ ـ ١٣) .

ويبنون بيوتاً ويسكنون فيها ويغرسون كروماً وياكلون اثمارها : لا يبنون وآخر يسكن . ولا يغرسون وآخر يأكل لانه كايام شجرة ايام شعبي ويستعمل مختاري عمل ايديهم : لا يتعبون باطلاً ولا يلدون للرعب لانهم مباركي الرب وذريتهم معهم . ويكون اني قبلما يدعون انا اجيب وفيماهم يتكلمون بعد انا اسمع : الذئب والحمل يرعيان معاً والاسد ياكل التبن كالبقر . اما الحية فالتراب طعامها . لا يؤذون ولا يهلكون في كل جبل قدسي قال الرب (اش ٦٥ : ٢١ ـ ٢٥) .

צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדֶה. וְשָׁבֶיהָ בִּצְדָקָה: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה. וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם:

לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ. נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה. בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:

ואומרים מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד בדף מ״א

וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְיָ. מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה: וַיַּעְזְרֵם יְיָ וַיְפַלְּטֵם. יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם. כִּי חָסוּ בוֹ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְיָ. כָּל־עַבְדֵי יְיָ הָעֹמְדִים בְּבֵית־יְיָ בַּלֵּילוֹת: שְׂאוּ־יְדֵכֶם קֹדֶשׁ. וּבָרְכוּ אֶת־יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

כָּל־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. שֶׁנֶּאֱמַר. וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים. לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ. נֵצֶר מַטָּעַי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר:

בָּנָה־בַיִת חָדָשׁ וְקָנָה כֵלִים חֲדָשִׁים. אוֹמֵר. בָּרוּךְ שֶׁהֶחֱיָנוּ. מְבָרֵךְ עַל הָרָעָה מֵעֵין הַטּוֹבָה. וְעַל הַטּוֹבָה מֵעֵין הָרָעָה. הַצּוֹעֵק לְשֶׁעָבַר הֲרֵי זוֹ תְּפִלַּת שָׁוְא. כֵּיצַד. הָיְתָה אִשְׁתּוֹ מְעֻבֶּרֶת וְאָמַר. יְהִי רָצוֹן שֶׁתֵּלֵד אִשְׁתִּי זָכָר. הֲרֵי זוֹ תְּפִלַּת שָׁוְא. הָיָה בָא בַדֶּרֶךְ וְשָׁמַע קוֹל צְוָחָה בָּעִיר. וְאָמַר. יְהִי רָצוֹן שֶׁלֹּא יִהְיוּ אֵלּוּ בְּנֵי בֵיתִי. הֲרֵי זוֹ תְּפִלַּת שָׁוְא:

הַבּוֹנֶה כַּמָּה יִבְנֶה וִיהֵא חַיָּב. הַבּוֹנֶה כָּל־שֶׁהוּא. וְהַמְסַתֵּת. וְהַמַּכֶּה בְפַטִּישׁ. וּבְמַעֲצָד. וְהַקּוֹדֵחַ כָּל שֶׁהוּא חַיָּב: זֶה הַכְּלָל. כָּל הָעוֹשֶׂה מְלָאכָה וּמְלַאכְתּוֹ מִתְקַיֶּמֶת. בְּשַׁבָּת חַיָּב. רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. אַף הַמַּכֶּה בְקוּרְנָס עַל הַסַּדָּן בִּשְׁעַת מְלָאכָה. חַיָּב מִפְּנֵי שֶׁהוּא כִמְתַקֵּן מְלָאכָה:

صهيون تفدى بالحق وتائبوها بالبر (اش ١ : ٢٧) . لانه من صهيون تخرج الشريعة . ومن اورشليم كلمة الرب (مي ٤ : ٣) .

هلم نرنم للرب نهتف لصخرة خلاصنا : نتقدم امامه بحمدٍ وبترنيمات نهتف له . لانه الرب اله عظيم ملك كبير على كل الآلهة (مز ٩٥ : ١ ـ ٣) .

م يقولون « مزمور اغنية تدشين البيت . لداود » في صحيفة ٤١

اما خلاص الصديقين فمن قبل الرب حصنهم في زمان الضيق : ويعينهم الرب وينجيهم ينقذهم من الاشرار ويخلصهم لانهم احتموا به (مز ٣٧ : ٣٩ ـ ٤٠) .

ترنيمة المصاعد . هوذا باركوا الرب يا جميع عبيد الرب الواقفين في بيت الرب بالليالي : ارفعوا ايديكم نحو القدس . وباركوا الرب : يباركك الرب من صهيون الصانع السموات والارض (مز ١٣٤) .

لكل اسرائيل نصيب في العالم الآتي كما قيل « وشعبك كلهم ابرار . الى الابد يرثون الارض غصن غرسي . عمل يدي لا تمجد » (اش ٦٠ : ٢١) .

كل من يبني بيتاً جديداً او يشتري آنيةً جديدة يقول بركة « الذي احيانا » . ينبغي على كل انسان ان يبارك الرب وقت السوء لانه قد ينتج منه خير . وهكذا ينبغي ان نشكر الله في وقت الخير . وان يكن قد ينتج منه شر . كل من التمس شيئاً قد تم فصلاته باطلة . مثلاً من كانت امرأته حاملاً والتمس قائلاً لتكن ارادته تعالى ان تلد امرأتي ذكراً فهذه هي صلاة باطلة . وايضاً اذا كان احد مسافراً وسمع صراخاً من المدينة وقال لتكن ارادته تعالى ان لا يكون هذا من بيتي فهذه صلاة باطلة (مشنا براخوت ٩ : ٣).

في صناعة البناء ماذا يكفي من العمل في يوم السبت ليجعل البنّاء مذنباً . يعد مذنباً كل من بنى اقل شيء . وهكذا النحات والذي يضرب بالمطرقة الكبيرة والصغيرة والذي يثقب . مهما كان العمل زهيداً . القاعدة العمومية هي كل من عمل عملاً في يوم السبت . وبقي هذا العمل ثابتاً دون ان يحتاج لزيادة فيكون مذنباً . ويقول ربي شمعون بن جمليئيل ايضاً من ضرب بالمطرقة على السندان ساعة الشغل عُدَّ مذنباً لانه يكون كما لو اصلح العمل (مشنا شبات ١٢ : ١) .

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי. עָתִיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. לְהַנְחִיל לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַעֲשָׂרָה עוֹלָמוֹת. שֶׁנֶּאֱמַר. לְהַנְחִיל אוֹהֲבַי יֵשׁ. וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא: אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן חֲלַפְתָּא. לֹא מָצָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. כְּלִי מַחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשָּׁלוֹם. שֶׁנֶּאֱמַר. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

ואומרים קדיש דרבנן. ומי שברך לבעל הבית ולכל הנלוים עליו.

תפלה לחולים

המנהג לפתוח ההיכל ולאומרה קודם קדיש תתקבל והקהל חוזר הפסוק

בְּקָרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי. בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי. חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי: בַּצַּר לִי אֶקְרָא יְיָ וְאֶל אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ. יִשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי לְפָנָיו תָּבוֹא בְאָזְנָיו: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן. אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ. עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: תְּפִלָּה לְדָוִד שִׁמְעָה יְיָ צֶדֶק. הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תְפִלָּתִי. בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה: תְּפִלָּה לְעָנִי כִי יַעֲטֹף. וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ: שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְיָ. וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתִי אַל תֶּחֱרַשׁ. כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ תּוֹשָׁב כְּכָל אֲבוֹתָי: כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי. וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ: יְיָ שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֲךָ יָרֵאתִי. יְיָ פָּעָלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים חַיֵּיהוּ. בְּקֶרֶב שָׁנִים תּוֹדִיעַ בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר: כִּי שֹׁמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים יְיָ. וְאֶת אֲסִירָיו לֹא בָזָה: יְחַיֵּנוּ מִיֹּמָיִם. בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יְקִמֵנוּ וְנִחְיֶה לְפָנָיו: אֲנִי אָמַרְתִּי יְיָ חָנֵּנִי. רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ. בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ: יְיָ יִסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דְּוָי. כָּל מִשְׁכָּבוֹ הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ: מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ. עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים. בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר: כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ. בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָּךְ: לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ. וְלֹא כָּל יֹרְדֵי דוּמָה: לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה. וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ: אֲנִי קְרָאתִיךָ כִי תַעֲנֵנִי אֵל. הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי:

قال ربي يشوع بن ليفي سيهب المقدس والمبارك كل صالح في المستقبل ثلمائة وعشر عوالم كما قيل « فاورث محبيّ رزقاً واملاء خزائنهم » (ام ٨ : ٢١).(١) قال ربي شمعون بن حلفتا لم يجد المقدس والمبارك شيئاً يشمل بركةً لبني اسرائيل اكثر من السلام كما قيل « الرب يعطي عزاً لشعبه الرب يبارك شعبه بسلام » (مشنا عقصين ٣ : ١٢).

ثم يقول قديش دربنن ودعاء لصاحب البيت والذين يلوزون به

صلاة لاجل المرضى

تفتح ابواب الهيكل وتقال قبل قديش تتقبل والجمهور يكرر كل آية

عند دعائي استجب لي يا اله بري . في الضيق رحبت لي ارأف بي واسمع صلاتي (مز ٤ : ٢) . في ضيقي دعوت الرب . والى الهي صرخت . فسمع من هيكله صوتي وصراخي قدامه دخل اذنيه (١٨ : ٧) . اما انا فلك صلاتي يا رب في وقت رضىً يا الله بكثرة رحمتك استجب لي بحق خلاصك (٦٩ : ١٤). صلاة لداود أسمع يا رب للحق . انصت الى صراخي . اصغ الى صلاتي من شفتين بلا غش (١٧ : ١) . صلاة لمسكين اذا اعيا وسكب شكواه قدام الله (١٠٢ : ١). استمع صلاتي يا رب . واصغ الى صراخي . لاتسكت عن دموعي . لاني انا غريب عندك نزيل مثل جميع آبائي (١٣:٣٩). لانه لم يحتقر ولم يرذل مسكنة المسكين. ولم يحجب وجهه عنه بل عند صراخه اليه استمع (٢٢ : ٢٥) . يا رب قد سمعتُ خبرك فجزعت . يا رب عملك في وسط السنين احيهِ في وسط السنين عرف . في الغضب اذكر الرحمة (حب ٣ : ٢) . لان الرب سامع للمساكين ولا يحتقر اسراه (٦٩ : ٣٤) . يحيينا بعد يومين . في اليوم الثالث يقيمنا فنحيا امامه (هو ٦ : ٢) . انا قلت يا رب ارحمني. اشفِ نفسي لاني قد اخطأت اليك (مز ٤١ : ٥). استمع صوت تضرعي اذ استغيث بك وارفع يدي الى محراب قدسك (٢٨ : ٢) . الرب يعضده وهو على فراش الضعف . مهدت مضجعه كله في مرضه (٤١ : ٤) . من الضيق دعوت الرب فاجابني من الرحب (١١٨ : ٤) . لان عندك ينبوع الحياة . بنورك نرى نوراً (٣٦ : ١٠). لان ليس في الموت ذكرك . في الهاوية من يحمدك (٦ : ٦). ليس الاموات يسبحون الرب ولا من ينحدر الى ارض السكوت (١١٥ : ١٧) . لا اموت بل احيا واحدث باعمال الرب (١١٨ : ١٧) . انا دعوتك لانك تستجيب لي يا الله . امل اذنيك الي . اسمع كلامي (١٧ : ٦) .

(١) مجموع عدد حروف كلمة יש في العبرانية بحساب الجمل ٣١٠

מוסיפים אלו הפסוקים לאשה החולה

הַסֹּלֵחַ לְכָל עֲוֹנֵכִי. הָרֹפֵא לְכָל תַּחֲלוּאָיְכִי: הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיָּיְכִי. הַמְעַטְּרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים: הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֵךְ. תִּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרָיְכִי: יְיָ יִשְׁמַע בְּקָרְאִי אֵלָיו: כִּי לֹא עַל צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה. אֲדֹנָי סְלָחָה. אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה. וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה. חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

מְצַלְּאִין אֲנַחְנָא. וְתָבְעִין רַחֲמֵי מִן קֳדָם אֱלָהָא דִשְׁמַיָּא. מָרֵיהּ דְּרַחֲמֵי. עִם סִפְרָא דְאוֹרַיְתָא הָדֵין. דִּכְתִיבִין בֵּיהּ תְּלַת עֲשַׂר מְכִילָן דְּרַחֲמֵי. כִּדְכְתִיב. וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא. יְיָ. יְיָ. אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים. נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: רְפָאֵנִי יְיָ וְאֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה. כִּי תְהִלָּתִי אָתָּה:

הָאֵל הַמֶּלֶךְ. הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. הַבּוֹרֵא עוֹלָמוֹ בְּמִדַּת הָרַחֲמִים. וְלוֹ הַחֶסֶד וְהָרַחֲמִים. הַמִּתְנַהֵג עִם בְּרוּאָיו בְּמִדַּת הָרַחֲמִים. מַטֶּה כְלַפֵּי הַחֶסֶד וְהָרַחֲמִים. הַפּוֹדֶה וְהַמַּצִּיל. הַמַּפְלִיא חֲסָדָיו לְהוֹעִיל. הַקָּרוֹב לְקוֹרְאָיו. הָעוֹנֶה לְעִתּוֹת בַּצָּרָה אֶל יְרֵאָיו. הוּא יִתְמַלֵּא רַחֲמִים טָבִין עָלֵינוּ. וְעַל כָּל־עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל כָּל־קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ הַשְּׁרוּיִים בְּצַעַר וּבְצָרָה. וּבִכְלָלָם יִזְכּוֹר. וְיִפְקוֹד וְיַחְמוֹל. וִירַחֵם. וְיַצִּיל. וְיָגֵן. וְיוֹשִׁיעַ: וְיָחוּס. וְיָחוֹן. וְיִרְפָּא. וִיעוֹדֵד. אֶת הַגְּבִיר פלוני.... הַשָּׁרוּי בְּצַעַר וּבְצָרָה. שׁוֹכֵב עַל עֶרֶשׂ דְּוָי. וְשׁוֹאֵל מֵאֵת יְיָ אֱלֹהָיו. צְדָקָה. וְחֵן. וְחֶסֶד. וְרַחֲמִים. וּמַרְפֵּא. וַאֲרוּכָה. וְשָׁלוֹם. וְחַיִּים:

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. בְּרַחֲמָיו יְרַחֲמֵהוּ. וִיקַיֵּם בּוֹ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ. לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ. אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם:

تضاف هذه الآيات لاجل الامرأة المريضة

الذي يغفر جميع ذنوبكِ . الذي يشفي كل امراضكِ : الذي يفدي من الحفرة حياتكِ الذي يكللكِ بالرحمة والرأفة الذي يشبع بالخير عمرك فيتجدد مثل النسر شبابكِ (مز ١٠٣ : ٣ ـ ٥) . الرب يسمع عند ما أدعوه (٤ : ٤) . لانه لا لاجل مبراتنا نطرح تضرعاتنا امام وجهك بل لاجل مراحمك الكثيرة : يا سيد اسمع . يا سيد اسمح . يا سيد اصغ واصنع لاتؤخر من اجل نفسك يا الهي . لان اسمك دعي على مدينتك وعلى شعبك (دا ٩ : ١٨ و١٩) . اردُدنا يا رب اليك فنرتد جدد ايامنا كالقديم (مرا ٥ : ٢١) الى هنا .

نحن نصلي ونطلب الرحمة من اله السماء . رب الرحمة حسب كتاب الشريعة هذا المكتوبة فيه الثلاث عشرة خاصية الرحمة . كما هو مكتوب « واجتاز الرب قدامه ونادى الرب الرب اله رحيم ورؤوف بطيء الغضب . وكثير الاحسان والوفاء حافظ الاحسان الى الوفٍ غافر الاثم والمعصية والخطيئة ويبرىء » : اشفني يا رب فاشفى . خلصني فاخلص لانك انت تسبيحتي (ار ١٧ : ١٤) .

الاله الملك الجالس على كرسي الرحمة . الخالق دنياه بخاصية الرحمة : وله الرأفة والرحمة . الذي يعامل مخلوقاته بالرحمة الذي يميل لجهة الرأفة والرحمة الاله . الفادي والمخلص الذي يحسن الى مخلوقاته بفضله العجيب . القريب من كل الذين يدعونه ويستجيب في وقت الضيقه لخائفيه . هو بحنو يمتلىء مراحم جزيلة لاجلنا ولاجل كل شعبه بيت اسرائيل وكل الرعايا المقدسة الذين في العذاب والضيقة . وفي جملتهم يذكر فلان . . الطريح على فراش المرض ويفتقده ويشفق عليه ويرحمه ويخلصه ويحميه وينجيه ويرأف به ويشفيه ويعضده . فانه يطلب الى الرب الهه احساناً ونعمةً ورأفةً ورحمةً وشفاءً وبرءاً وسلامةً وحياةً .

الملك الاعظم ملك الملوك يرحمه بمراحمه ويتم فيه الآية المكتوبة « لان الرب الهك اله رحيم لا يتركك ولا يهلكك ولا ينسى عهد آبائك الذي اقسم لهم عليه » (تث ٤ : ٣١) .

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. בְּרַחֲמָיו יַעֲנֵהוּ. כִּדְכְתִיב. יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה. יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ. וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ: יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶיךָ. וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה: יִתֶּן לְךָ כִלְבָבֶךָ. וְכָל־עֲצָתְךָ יְמַלֵּא:

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. בְּרַחֲמָיו יָסִיר מִמֶּנּוּ כָּל־מִינֵי חֳלָיִם רָעִים. וְיִגְזוֹר עָלָיו גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת. וִיבַטֵּל מֵעָלָיו כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת: וְיִרְפָּא אֶת־מַכּוֹתָיו. וְאֶת־מַכְאוֹבָיו. וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנוֹתָיו. וִיכַפֵּר לְכָל־פְּשָׁעָיו. וְיַאֲרִיךְ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו. כִּדְכְתִיב. כִּי אֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים. וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: וְנֶאֱמַר. כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ. וְיוֹסִיפוּ לְּךָ שְׁנוֹת חַיִּים:

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. בְּרַחֲמָיו יְרַפְּאֵהוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה. וְיַעֲלֶה לוֹ אֲרוּכָה. כִּדְכְתִיב. אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ. וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. בְּרַחֲמָיו יִפְתַּח לוֹ שַׁעֲרֵי אוֹרָה. שַׁעֲרֵי בְרָכָה שַׁעֲרֵי כַפָּרָה. שַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה. שַׁעֲרֵי חַיִּים טוֹבִים. שַׁעֲרֵי רְפוּאָה שְׁלֵמָה. שַׁעֲרֵי תְשׁוּעָה. כַּכָּתוּב. וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְיָ. מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה: וַיַּעְזְרֵם יְיָ וַיְפַלְּטֵם. יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם. כִּי חָסוּ בוֹ:

מצלאין לאשה

בְּקָרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי. בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי. חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי: שְׁמַע יְהוָֹה קוֹלִי אֶקְרָא. וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי: לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָֹה תְּחַיֵּנִי. בְּצִדְקָתְךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי: יְהוָֹה אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי. וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי: הַבִּיטָה עֲנֵנִי יְהוָֹה אֱלֹהָי. הָאִירָה עֵינַי פֶּן אִישַׁן הַמָּוֶת: יְהוָֹה אֱלֹהָי. שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָֹה חָנֵּנִי. רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי־חָטָאתִי לָךְ: אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים. מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְהוָֹה. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָֹה לֵאמֹר אֵל נָא. רְפָא נָא לָהּ: הַסֹּלֵחַ לְכָל־עֲוֹנֵכִי.

الملك الاعظم ملك الملوك يستجيب له كما هو مكتوب « ليستجب لك الرب في يوم الضيق . ليرفعك اسم اله يعقوب . ليرسل لك عوناً من قدسه ومن صهيون ليعضدك : ليذكر كل تقدماتك ويستسمن محرقاتك . سلاه : ليعطك حسب قلبك ويتم كل رأيك » (مز ٢٠ : ٢ ـ ٥) .

الملك الاعظم ملك الملوك بحسب مراحمه يرفع عنه كل انواع الامراض الخبيثة . ويحكم له احكاماً حسنة . ويبطل عنه كل الاحكام القاسية والرديئة ويشفي كل ضرباته واوجاعه ويصفح عن كل ذنوبه . ويغفر كل خطاياه ويطيل ايامه وسنيه . كما هو مكتوب « فانها تزيدك طول ايام وسني حياة وسلامة (ام ٣ : ٢) . وقيل « لانه بي تكثر ايامك وتزداد لك سنو حياةٍ » (ام ٩ : ١١) .

الملك الاعظم ملك الملوك بحسب مراحمه يشفيه شفاءً تاماً ويرد له عافيته كما هو مكتوب « من طول الايام اشبعه واريه خلاصي » (مز ٩١ : ١٦) .

الملك الاعظم ملك الملوك بحسب مراحمه يفتح له ابواب النور والبركة والغفران والخلاص والحياة السعيدة والشفاء التام والفرح كما هو مكتوب « اما خلاص الصديقين فمن قبل الرب . حصنهم في زمان الضيق : ويعينهم الرب وينجيهم وينقذهم من الاشرار ويخلصهم لانهم احتموا به (مز ٣٧ : ٣٩ ـ ٤٠) .

صلاة لامرأة مريضة في حالة خطرة

عند دعائي استجب لي يا اله بري . في الضيق رحبت لي ارأف بي واسمع صلاتي (مز ٤ : ٢) . استمع يا رب لصوتي ادعو فارحمني واستجب لي (٢٧ : ٧) . من اجل اسمك يا رب تحييني . بعدلك تخرج من الضيق نفسي (١٤٣ : ١١) . يا رب لا توبخني بغضبك ولا تؤدبني بغيظك (٦ : ٢) . انظر واستجب لي الهي أنر عيني لئلا انام نوم الموت (١٣ : ٤) . يا رب الهي استغثت بك فشفيتني (٣٠ : ٣) . انا قلت يا رب ارحمني اشفِ نفسي لاني قد اخطأت اليك (٤١ : ٥) . ارفع عيني الى الجبال من حيث يأتي عوني . معونتي من عند الرب صانع السموات والارض (١٢١ : ١ و٢). وصرخ موسى الى الرب قائلاً اللهم اشفها (عد ١٢ : ١٣) الذي يغفر جميع ذنوبك.

הָרֹפֵא לְכָל־תַּחֲלוּאָיְכִי׃ הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיָּיְכִי הַמְעַטְּרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים׃ הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֵךְ. תִּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרָיְכִי׃ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ׃

מְצַלְּאִין אֲנַחְנָא. וְתָבְעִין רַחֲמֵי מִן קֳדָם אֱלָהָא דִשְׁמַיָּא׃ מָרֵיהּ דְרַחֲמֵי. עִם סִפְרָא דְאוֹרָיְתָא הָדֵין. דִּכְתִיבִין בֵּיהּ תְּלַת עֲשַׂר מְכִילָן דְּרַחֲמֵי. כִּדְכְתִיב. וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא. יְיָ. יְיָ׃ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים. נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃ רְפָאֵנִי יְיָ וְאֵרָפֵא׃ הוֹשִׁיעֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה. כִּי תְהִלָּתִי אָתָּה׃

וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְיָ לֵאמֹר. אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ׃

הָאֵל הַמֶּלֶךְ. הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא. שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְאֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל רוּחַ. לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים. וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים הוּא יִתְמַלֵּא רַחֲמִים טָבִין וְקָרְבִין. עָלֵינוּ וְעַל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּבִכְלָלָם יִזְכּוֹר. וְיִפְקוֹד. וְיַחְמוֹל וִירַחֵם. וְיוֹשִׁיעַ. וְיִרְפָּא. וִיעוֹדֵד. אֶת־הָאִשָּׁה עֲצוּבַת רוּחַ. הַשּׁוֹכֶבֶת עַל עֶרֶשׂ דְּוָי מָרַת פלונית... הַיּוֹשֶׁבֶת עַל הַמַּשְׁבֵּר. (שִׂבְרָהּ עַל יְיָ אֱלֹהֶיהָ) הַשּׁוֹאֶלֶת מֵאֵת יְיָ אֱלֹהֶיהָ צְדָקָה. וְחֵן. וְחֶסֶד. וְרַחֲמִים. וּמַרְפֵּא. וַאֲרוּכָה. וְשָׁלוֹם. וְחַיִּים׃

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו. הוּא יְחַלְּצֶהָ. הוּא יְפַלְּטֶהָ. הוּא יְרַחֲמֶהָ׃ עַל כֵּן הַבְּרִיאוּת. וְהַחַיִּים. וְהַשָּׁלוֹם יַצִּיבֶהָ׃

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו. יָסִיר מִמֶּנָּה כָּל־מִינֵי חֳלָיִם רָעִים. כַּכָּתוּב. וְהֵסִיר יְיָ מִמְּךָ כָּל־חוֹלִי. וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ. לֹא יְשִׂימָם בָּךְ. וּנְתָנָם בְּכָל־שׂוֹנְאֶיךָ׃

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו. יְבַטֵּל מִמֶּנָּה כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת. וְיִרְפָּא אֶת־מַכּוֹתֶיהָ וְאֶת־מַכְאוֹבֶיהָ. כַּכָּתוּב. הַסֹּלֵחַ לְכָל־עֲוֹנֵכִי. הָרֹפֵא לְכָל־תַּחֲלוּאָיְכִי׃

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו. יוֹסִיף יָמִים עַל יָמֶיהָ. וְשָׁנִים עַל שְׁנוֹתֶיהָ׃ כַּכָּתוּב. כִּי אֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים. וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ׃ וְנֶאֱמַר. כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ. וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים׃

الذي يشفي كل امراضكِ . الذي يفدي من الحفرة حياتكِ الذي يكللكِ بالرحمة والرأفة . الذي يشبع بالخير عمرك فيتجدد مثل النسر شبابك : (مز ١٠٣ : ٣ ـ ٥) لخلاصك انتظرت يا رب .

نحن نصلي ونطلب الرحمة من اله السماء . رب الرحمة حسب كتاب الشريعة هذا المكتوبة فيه الثلاث عشرة خاصية الرحمة . كما هو مكتوب « واجتاز الرب قدامه ونادى الرب الرب اله رحيم ورؤوف . بطيء الغضب . وكثير الاحسان والوفاء حافظ الاحسان الى الوف غافر الاثم والمعصية والخطيئة ويبرىء » : اشفني يا رب فاشفى . خلصني فاخاص لانك انت تسبيحتي (ار ١٧ : ١٤) .

وصرخ موسى الى الرب قائلاً اللهم اشفها .

الاله الملك الجالس على عرشٍ عالٍ ومرتفع . الساكن الابدية والمقدس اسمه . الذي هو مع المنكسر والمتواضع لاحياء روح المتواضعين . وقاب المستحقين . ليمتلىء مراحم جزيلة وعاجلة نحونا ونحو شعبه اسرائيل . ومن جملتهم يذكر ويفتقد ويرحم ويخلص ويشفي ويعضد الامرأة الكئيبة النفس الطريحة على فراش المرض السيدة فلانة . . . الجالسة على كرسي الولادة (رجاؤها في الرب الهها) . الطالبة الى الرب الهها . احساناً ونعمةً وفضلاً ورحمةً وشفاءً وسلامةً وحياةً .

الملك الاعظم ملك الملوك بمراحمه يخلصها وينجيها ويرحمها ويقيمها الى مركز الصحة والحياة والسلامة .

الملك الاعظم ملك الملوك بمراحمه يزيل عنها كل انواع الامراض الخبيثة كما هو مكتوب « ويرد الرب عنك كل مرض وكل ادواء مصر الرديئة التي عرفتها لا يضعها عليك بل يجعلها على كل مبغضيك » (تث ٧ : ١٥) .

الملك الاعظم ملك الملوك يبطل عنها كل الاحكام القاسية والسيئة ويشفي كل ضرباتها واوجاعها كما هو مكتوب « الذي يغفر جميع ذنوبكِ الذي يشفي كل امراضكِ » .

الملك الاعظم ملك الملوك يزيد اياماً على ايامها وسنين على سنيها كما هو مكتوب « فانها تزيدك طول ايامٍ وسني حياةٍ وسلامة » . وقيل « لانه بي تكثر ايامك وتزداد لك سنو حياة » .

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו. יִפְתַּח לָהּ שַׁעֲרֵי אוֹרָה. שַׁעֲרֵי בְרָכָה. שַׁעֲרֵי כַפָּרָה. שַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה. שַׁעֲרֵי חַיִּים טוֹבִים. שַׁעֲרֵי רְפוּאָה שְׁלֵמָה. שַׁעֲרֵי תְשׁוּעָה. כַּכָּתוּב. וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְיָ. מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה: וַיַּעְזְרֵם יְיָ וַיְפַלְּטֵם. יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם. כִּי חָסוּ בוֹ:

שנוי השם לחולה בסכנה

אחר הזכרת שם החולה קודם ממ״ה יאמר זה

בִּרְשׁוּת מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. עַל דַּעַת הַמָּקוֹם בָּרוּךְ הוּא. וְעַל דַּעַת בֵּית דִּין הָעֶלְיוֹן. וְעַל דַּעַת בֵּית דִּין הַתַּחְתּוֹן. אָנוּ מְחַלְּפִים וּמְמִירִים וּמְהַפְּכִים וּמְשַׁנִּים שֵׁם הַחוֹלֶה הַזֶּה (הַחוֹלָה הַזֹּאת) אֲשֶׁר כְּבָר הָיָה שְׁמוֹ (שְׁמָהּ) פלוני (ת) וּמֵהַיּוֹם וָהָלְאָה לֹא יִקָּרֵא שְׁמוֹ (שְׁמָהּ) פלוני (ת) כִּי אִם פלוני (ת) יִקָּרֵא שְׁמוֹ (שְׁמָהּ) בְּיִשְׂרָאֵל בְּשֵׁם פלוני (ת) יִחְיֶה (תִּחְיֶה). וּבְשֵׁם פלוני (ת) יִזָּכֵר (תִּזָּכֵר). וּבְשֵׁם פלוני (ת) יִקָּרֵא (תִּקָּרֵא). וּבְשֵׁם פלוני (ת) יֵאָמֵר (תֵּאָמֵר). וּבְשֵׁם פלוני (ת) יְכֻנֶּה (תְּכֻנֶּה):

לאיש אומרים

כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וְלֹא יִקָּרֵא עוֹד אֶת שִׁמְךָ אַבְרָם וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם. כִּי אַב הֲמוֹן גּוֹיִם נְתַתִּיךָ: יִשְׂמַח הוּא בִשְׁמוֹ. וְיִתְקַיֵּם שְׁמוֹ בוֹ. כִּדְכְתִיב. וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ וֶהְיֵה בְּרָכָה:

לאשה אומרים

כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. שָׂרַי אִשְׁתְּךָ לֹא תִקְרָא אֶת שְׁמָהּ שָׂרָי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֵא שִׁנּוּי שְׁמוֹ (שְׁמָהּ) זֶה לְבַטֵּל מֵעָלָיו (מֵעָלֶיהָ) כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת וְלִקְרוֹעַ מֵעָלָיו (מֵעָלֶיהָ) כָּל רוֹעַ גְּזַר דִּין. וְאִם נִקְנְסָה מִיתָה עַל פלוני (ת). עַל פלוני (ת) זֶה (זוֹ) לֹא נִקְנְסָה. וְאִם נִגְזְרָה גְזֵרָה עַל פלוני (ת). עַל פלוני (ת) זֶה (זוֹ) לֹא נִגְזְרָה. וַהֲרֵי הוּא כְּאִישׁ אַחֵר (הִיא כְּאִשָּׁה אַחֶרֶת) וּכִבְרִיָּה חֲדָשָׁה. וּכְקָטָן שֶׁנּוֹלָד (וְכִקְטַנָּה שֶׁנּוֹלְדָה) לְחַיִּים טוֹבִים וְלַאֲרִיכוּת שָׁנִים. וּלְמִלּוּאֵי יָמִים. וְנֶאֱמַר. שָׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתֶךָ רָאִיתִי אֶת דִּמְעָתֶךָ הִנְנִי רוֹפֵא לָךְ. בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי תַּעֲלֶה בֵּית יְיָ. וּכְתִיב. יְחַיֵּנוּ מִיּוֹמָיִם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יְקִמֵנוּ וְנִחְיֶה לְפָנָיו:

ואומרים מלך מלכי המלכים בדף רי״ב רי״ג

الملك الاعظم ملك الملوك يفتح لها ابواب النور والبركة والمغفرة والخلاص والحياة السعيدة والشفاء التام والفرح كما هو مكتوب « اما خلاص الصديقين فمن قبل الرب حصنهم في زمان الضيق : ويعينهم الرب وينجيهم . ينقذهم من الاشرار ويخلصهم لانهم احتموا به » (مز ٣٧ : ٣٩ و٤٠) .

تغيير اسم من كان مريضاً بحالة خطرة

بعد قراءة الصلاة السابقة يقال

باذن الملك الاعظم ملك الملوك وبمشيئة الاله الحاضر في كل مكان وباستصواب مجلس القضاء السماوي وبعلم مجلس القضاء الارضي نحن نبدل ونتوع وتقلب ونغير اسم هذا المريض (او هذه المريضة) الذي كان اسمه فلان . . . (او التي كان اسمها فلانة . . .) ومن الآن فصاعداً يدعى اسمه (او اسمها) في اسرائيل . . . وباسم . . . يحي (او تحي) وباسم . . . يذكر (او تذكر) وباسم . . . ينادى (او تنادى) وباسم . . . يلقب (او تلقب).

للرجل يقال

كما هو مكتوب فلا يدعى اسمك بعد ابرام بل يكون اسمك ابرهيم لاني اجعلك اباً لجمهور من الامم (تك ١٧ : ٥). ليفرح هو باسمه ويثبت باسمه كما هو مكتوب « واعظم اسمك وتكون بركةً » (تك ١٢ : ٢) .

للامراءة يقال

كما هو مكتوب « ساراي امرأتك لاتدعو اسمها ساراي بل اسمها سارة (تك ١٧: ١٥)

لتكن ارادة من لدنك يا رب الهنا واله آبائنا . ان يكون تغيير اسمه (او اسمها) هذا لابطال كل الاحكام القاسية والرديئة عنه (اوعنها) ولتمزيق كل حكم سوء عنه (او عنها) وان كان حكم عليه (او عليها) (او على فلان . او فلانة .) بالموت ليكن ملغىً . وان كان قضي عليه (او عليها) ليكن ملغىً . وليكن (او لتكن) كشخص آخر وكخليقة جديدة وكصغير مولود (او كصغيرة مولودة) لحياة سعيدة ولسنين طويلة ولعمر مديد وقيل « قد سمعت صلاتك قد رأيت دموعك هأنذا اشفيك في اليوم الثالث تصعد بيت الرب (مل٢ ٢٠ : ٥). ومكتوب « يحيينا بعد يومين . في اليوم الثالث يقيمنا فنحيا امامه .

ويقولون الملك الاعظم ملك الملوك في صحيفة ٢١٢ و٢١٣

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים. בַּעַל הַסְּלִיחוֹת וְהָרַחֲמִים. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי. שֶׁיַּעֲלֶה זִכְרוֹנִי לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ לְטוֹבָה. וּרְאֵה בְעָנְיִי. כִּי אֵין מְתוֹם בִּבְשָׂרִי מִפְּנֵי זַעְמֶךָ. אֵין שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתִי: וְעַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. הַטֵּה אֵלַי חֲסָדֶיךָ. וְאַל תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט אֶת־עַבְדֶּךָ. וְאִם קָרְבָה עֵת פְּקֻדָּתִי לָמוּת. אַחֲדוּתְךָ לָעַד מִפִּי לֹא תָמוּשׁ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי. אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר. שֶׁרְפוּאָתִי בְיָדֶךָ. וּמִיתָתִי בְיָדֶךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתְּרַפְּאֵנִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה. וְיַעֲלֶה זִכְרוֹנִי וּתְפִלָּתִי לְפָנֶיךָ כִּתְפִלַּת חִזְקִיָּה בַּחֲלוֹתוֹ. וְאִם קָרְבָה עֵת פְּקֻדָּתִי לָמוּת. תְּהֵא מִיתָתִי כַפָּרָה לְכָל־חַטֹּאתַי וּלְכָל־עֲוֹנוֹתַי וּלְכָל־פְּשָׁעַי. שֶׁחָטָאתִי וְשֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הֱיוֹתִי. וְתֵן חֶלְקִי בְּגַן עֵדֶן. וְזַכֵּנִי לָעוֹלָם הַבָּא הַצָּפוּן לַצַּדִּיקִים. וְתוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים. שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ. נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

ואומר אָנָּא בְּכֹחַ בדף ל״ו

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

וַיְהִי בִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה. בָּרְבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ. וַאֲנִי בְתוֹךְ הַגּוֹלָה עַל נְהַר כְּבָר. נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם. וָאֶרְאֶה מַרְאוֹת אֱלֹהִים: בִּשְׁנַת מוֹת הַמֶּלֶךְ עֻזִּיָּהוּ. וָאֶרְאֶה אֶת־אֲדֹנָי יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא. וְשׁוּלָיו מְלֵאִים אֶת־הַהֵיכָל: שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ. שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָנָיו. וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו. וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר. קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת. מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מָלָךְ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: מֹשֶׁה אֱמֶת. וְתוֹרָתוֹ אֱמֶת: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ: שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ. כִּי אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי. פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת:

رب العالمين الغفور ذا المراحم : لتكن ارادة من لدنك يا رب الهي واله آبائي . ان يكون ذكري امام كرسي مجدك للخير . انظر الى ضيقتي : ليست في جسدي صحة من جهة غضبك . ليست في عظامي سلامة من جهة خطيتي (مز ٣٨ : ٤) . والآن يا اله الغفران وجه رأفتك نحو عبدك ولا تدخل في القضاء مع عبدك . وان كانت قربت ساعة مماتي. هب ان ذكر وحدانيتك لا يزول من فمي الى الابد كما هو مكتوب في شريعتك « اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد » مبارك اسم مجد ملكوته الى الدهر والابد

اعترف انا امامك يا رب الهي واله آبائي . يا الله اله ارواح كل البشر ان شفائي في يدك وموتي في يدك . لتكن ارادة من لدنك ان تشفيني شفاء تاماً . وليصعد ذكري وصلاتي امامك كصلاة حزقيا عند مرضه. وان حان وقت مماتي ليكن موتي كفارة عن كل خطاياي وكل ذنوبي وكل آثامي التي اخطأت واذنبت وأثمت امامك منذ يوم وجودي . واجعل نصيبي في جنة عدن واجعلني ان اكون صالحاً للعالم الآتي المخبأ للصالحين وعرفني سبيل الحياة . امامك شبع سرور في يمينك نعم الى الابد (مز ١٦ : ١١) . مبارك انت يا رب السامع الصلاة .

ويقول « نتوسل اليك » في صحيفة ٣٦

ولتكن نعمة الرب الهنا علينا وعمل ايدينا ثبت علينا وعمل ايدينا ثبته (مز ٩٠) .

كان في سنة الثلاثين في الشهر الرابع في الخامس من الشهر وانا بين المسبيين عند نهر خابور ان السموات انفتحت فرأيت رؤى الله (حز ١ : ١) . في سنة وفاة عزيا الملك رأيت السيد جالساً على كرسي عالٍ ومرتفعٍ واذياله تملاء الهيكل : السرافيم واقفون فوقه لكل واحدٍ ستة اجنحة . باثنين يغطي وجهه وباثنين يغطي رجليه وباثنين يطير : وهذا نادى ذاك وقال قدوس قدوس قدوس رب الجنود مجده ملء كل الارض (اش ٦ : ١ ـ ٣) . اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد . الرب هو الله . الرب هو الله . الرب ملك . الرب قد ملك . الرب يملك الى الدهر والابد . موسى حق وشريعته حق . لخلاصك انتظرت يا رب . فرح نفس عبدك . لانني اليك يا رب ارفع نفسي (مز ٨٦ : ٤) . في يدك استودع روحي فديتني يا رب اله الحق . لتكن اقوال فمي وحدس قلبي مرضية امامك يا رب صخرتي وفاديَّ .

ברכת הקריעה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. דַּיַּן הָאֱמֶת:

רחיצת המת

אָנָּא הַשֵּׁם אֱלֹהֵי הַחֶסֶד וְהָרַחֲמִים אֲשֶׁר כָּל אוֹרְחוֹתֶיךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת וְתוֹרָתְךָ כֻּלָּהּ חֶסֶד וֶאֱמֶת. וּבָרָאתָ הָעוֹלָם בְּחֶסֶד וֶאֱמֶת. וְצִוִּיתָנוּ לְהִתְעַסֵּק בַּמֵּתִים בְּחֶסֶד וֶאֱמֶת. וְלִקְבּוֹר הַמֵּתִים בְּחֶסֶד וֶאֱמֶת. דִּכְתִיב. כִּי קָבוֹר תִּקְבְּרֶנּוּ. וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הַשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּאַמְּצֵנוּ וּתְחַזְּקֵנוּ לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתֵּנוּ מְלֶאכֶת שָׁמַיִם לִהְיוֹת עֲסָקֵינוּ בַּמֵּתִים בְּטָהֳרָתָם וּבְלְבִישָׁתָם וּבִקְבוּרָתָם וְאַף שֶׁלֹּא יָדַעְנוּ כַּוָּנָתָם לְכַוֵּן בָּהֶם יִהְיוּ כְּאִלּוּ נִתְכַּוַּנְנוּ בָּהֶם. וְתִשְׁמְרֵנוּ שֶׁלֹּא נִכָּשֵׁל בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ לֹא יְאֻנֶּה לַצַּדִּיק כָּל אָוֶן. כִּי שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין וְתִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל נֶזֶק וּתְקָלָה לְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב. שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא יֵדַע דָּבָר רָע. וְתַעֲמוֹד לָנוּ זְכוּת מִצְוַת גְּמִילוּת חֶסֶד וֶאֱמֶת. וּלְכָל בְּנֵי בֵיתֵנוּ. לְמַלְאוֹת יָמֵינוּ בַּטּוֹב וּבַנְּעִימִים בְּשֵׂיבָה טוֹבָה. וְאַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי. וְשַׁבְתִּי בְּבֵית הַשֵּׁם לְאֹרֶךְ יָמִים: וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

אם המת איש חסיד

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הַשֵּׁם אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּרַחֵם עַל הַמֵּת הַזֶּה שֶׁהוּא בֶּן אַבְרָהָם. יִצְחָק. וְיַעֲקֹב עֲבָדֶיךָ. וְתָנוּחַ נַפְשׁוֹ עִם הַצַּדִּיקִים בְּגַן עֵדֶן. בָּרוּךְ מְחַיֵּה הַמֵּתִים וּמֵמִית הַחַיִּים:

וזורקים עליו מים חיים פושרין ומתחילים לרחוץ הראש תחלה שבע פעמים ראשונה במים. שניה בנתר. שלישית בבורית. ואומרים

רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסוּר בָּרְהָטִים. בָּרוּךְ אַתָּה הַשֵּׁם הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַחֲטָאִים וְלַעֲוֹנוֹת מֵמִתֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּתַחֲנוּנִים:

بركة شق الثياب على الميت

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الديان الحق

غسل الميت

اللهم اله الرأفة والرحمة الذي كل طرقك رأفة وحق . وشريعتك كلها رأفة وحق. وقد خلقت العالم بالرأفة والحق. وقد اوصيتنا ان نعامل الاموات بالرأفة والحق. وندفن الاموات برأفة وحق كما هو مكتوب « بل ندفنه في ذلك اليوم » (تث ٢١ : ٢٣). وهكذا لتكن ارادة من لدنك يا رب الهنا ان تشددنا وتقوينا لنعمل عملنا لوجهك تعالى ليكون شغلنا بالموتى تطهيرهم والباسهم ودفنهم . ومع اننا لا نعلم تأويل ذلك لنتأمل فيه . ليكن ذلك كما لو تأملنا فيه . واحرسنا لكي لا نعثر بعمل ايدينا فيثبت فينا « لا يصيب الصديق شر » (ام ١٢ : ٢١) . السهوات من يشعر بها . واحرسنا من كل ضرر ومعاكسة لتثبت فينا الآية المكتوبة « حافظ الوصية لا يشعر بامر شاق » (جا ٨: ٤) ليقف لنا ولكل اهل بيتنا استحقاق اتمام وصية جزاء الاحسان والحق . لنقضي حياتنا بالخير والنعم وبالشيبة الصالحة « وانما خير ورحمة يتبعاني كل ايام حياتي واسكن في بيت الرب الى مدى الايام » (مز ٢٣ : ٦) . ولتكن نعمة الرب الهنا علينا . وعمل ايدينا ثبت علينا وعمل ايدينا ثبته (مز ٩٠ : ١٧) .

اذا كان الميت رجلاً تقياً

لتكن ارادة من لدنك اللهم الهي واله آبائي . ان ترحم هذا الميت الذي هو ابن ابرهيم اسحق ويعقوب عبيدك وان تحيي نفسه مع الصالحين في جنة عدن . مبارك المحيي الاموات . والمميت الاحياء .

يسكبون على رأسه ماء فاتر ثم يغسلون الراس سبع مرات

اول مرة بالماء ثاني مرة بالنترون ثالث مرة بالصابون ثم يقولون

« رأسكِ عليكِ مثل الكرمل وشعر رأسك كالارجوان. ملك قد اسر بالخاصل » (نش ٧ : ٦) . مبارك انت يا رب الاله العظيم الجبار المهيب الذي يعفو عن خطايا وذنوب اموات شعبك اسرائيل بحنو .

ברחיצה רביעית והמישית רוחצים במים נקיים ובששית בעלי הדם ואומרים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הַשֵּׁם אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבֹתַי שֶׁתְּסַבֵּב מַלְאֲכֵי רַחֲמִים לִפְנֵי הַמֵּת הַזֶּה שֶׁהוּא עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ. וְאַתָּה הַשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ מַשְׂכִּיל אֶל־דָּל. מַלְּטֵהוּ מִכָּל צָרָה. וּמִיּוֹם רָעָה וּמִדִּינָהּ שֶׁל גֵּיהִנֹּם. בָּרוּךְ אַתָּה הַשֵּׁם גְּדוֹל הָעֵצָה וּבַעַל הָרַחֲמִים:

ברחיצה שביעית רוחצים את הראש במים קרים ואומרים

יָבֹא שָׁלוֹם יָנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם. בָּרוּךְ אַתָּה הַשֵּׁם עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו לַעֲבָדָיו וְלִירֵאֵי שְׁמוֹ:

ואחר כך רוחצים הזקן שלש פעמים ואומרים

א. הַשֵּׁם מָה אָדָם וַתֵּדָעֵהוּ. בֶּן אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ:

ב. וַתְּחַסְּרֵהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים. וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ:

ג. לַשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת. כִּי חָטָאנוּ לוֹ:

ואחר כך רוחץ החזה והבטן והכתפות והזרוע הימנית ואחר כך השמאלית ואומר

בָּרוּךְ הַפּוֹדֶה עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִמִּינֵי פֻּרְעָנִיּוֹת בְּרַחֲמִים:

ואחר כך רוחץ את החלצים והמוקי הירכים מבושיו של פנים ושל אחור ואומר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הַשֵּׁם אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבֹתַי שֶׁתִּזְכּוֹר זְכוּת בְּרִית קֹדֶשׁ שֶׁבִּבְשָׂרֵנוּ. וְיִהְיֶה לוֹ פִּדְיוֹן מִשְּׂרֵפַת גֵּיהִנֹּם וּתְחַלְּצֵהוּ. בָּרוּךְ כּוֹרֵת הַבְּרִית בְּרַחֲמִים:

בְּרַחֲמִים הַסְתֵּר וְהַעְלֵם פִּשְׁעֵי הַמֵּת הַזֶּה עַבְדֶּךָ. וּמִשְּׂרֵפַת הָאֵשׁ תְּחַלִּיצֵהוּ. כִּי הוּא צָרִיךְ לְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. וְאַתָּה הַשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ טוֹב וְסַלָּח לְכָל קוֹרְאֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה הַשֵּׁם גְּדוֹל הָעֵצָה וְרַב הָעֲלִילִיָּה בְּרַחֲמִים:

ואחר כך רוחץ את הארכובות ואת כפות הרגלים ואומר

רַגְלֵי צַדִּיקִים בְּגַן עֵדֶן רְכוּבוֹת כִּי מְקוֹם יְשָׁרִים הוּא. רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמוֹר. בָּרוּךְ אַתָּה הַשֵּׁם הַמַּצְדִּיק צַדִּיק וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹת חֵטְא עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

כשרוחץ פניו של מת אומר

פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר הַשֵּׁם עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ. אָנֹכִי עוֹמֵד בֵּין הַשֵּׁם וּבֵינֵיכֶם בָּעֵת הַהִיא: יִשָּׂא הַשֵּׁם פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

في المرة الرابعة والخامسة بماء نقي وفي المرة السادسة بماء ورق الآس ويقال

لتكن ارادة من لدنك يا رب الهي واله آبائي . ان تجمع حول هـذا الميت ملائكة الرحمـة لانه عبدك ابن جاريتك . وانت يا رب الهنا واله آبائنا . الذي ينظر الى المسكين خلصـه من كل ضيقة . ومن يوم الشر . ومن حكم جهنم . مبارك انت يا رب العظيم في المشورة وذو المراحم .

في المرة السابعة يغسل الراس بماء بارد ويقال

ليأتِ السلام ليرتاحو على مضاجعهم . مبارك انت يا رب الصانع سلاماً في سمواته لعبيده ولخائفي اسمه .

ثم تغسل اللحية ٣ مرات ويقال

في الاولى يا رب اي شيٍ هو الانسان حتى تعرفه او ابن الانسان حتى تفتكر به (مز ١٤٤ : ٤)

في الثانية وتنقصه قليلاً عن الملائكة وبمجد وبهاء تكلله (مز ٨ : ٦)

في الثالثة للرب الهنا المراحم والمغفرة لاننا تمردنا عليه (دا ٩ : ٩)

ثم يغسل القلب (الصدر) والبطن والاكتاف والذراع اليمنى ثم اليسرى ويقال

مبارك الفادي شعبه اسرائيل من انواع السخط برحمة

ثم الصلبان والوركان ثم الاعضاء التناسليه من امام ومن خلف ويقال

لتكن ارادة من لدنك يا رب الهي واله آبائي . ان تذكر العهد المقـدس الذي في جسدنا وان يكون له فداءً من نار جهنم وان تخلصه . مبارك القاطع العهد برحمةٍ .

برحمـةٍ استر واخف ذنوب هذا الميت عبدك . ومن نار جهنم خاصه . لانه محتاج لمراحمك الجزيلة . وانت يا رب الهنا صـالح وغفار لـكل الذين يدعونك . مبارك انت يا رب العظيم في المشورة والقادر في العمل برحمة .

وعند غسل الركبتين واخمص القدمين يقال

ارجل الصالحين واطئة جنة عدن لانها محل المستقيمين . هو يحرس ارجل اتقيائه مبارك انت يا رب المبرر والبار وغفار ذنوب وخطايا شعبه اسرائيل برحمة .

عند غسل الوجه يقال

وجهاً لوجه تكلم الرب معكم في الجبل من وسط النار . انا كنت واقفاً بين الرب وبينكم في ذلك الوقت (تث ٥ : ٤ و٥) . يرفع الرب وجهه عليك ويمنحك سـلاماً .

כשרוחץ פיו אומר

פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֶּר בּוֹ וּמַרְאֶה וְלֹא בְחִידֹת׃

כשרוחץ אצבעותיו אומר

בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי. פָּדִיתָה אוֹתִי הַשֵּׁם אֵל אֱמֶת׃

כשרוחץ העינים אומר

וַיַּרְא רֵאשִׁית לוֹ. כִּי שָׁם חֶלְקַת מְחֹקֵק סָפוּן׃ עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל אֲפִיקֵי מָיִם׃ בָּרוּךְ אַתָּה הַשֵּׁם. הַמֵּאִיר לְמֵתֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּמִדַּת הָרַחֲמִים׃

וכשרוחץ אפיו אומר

אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל הַלְּבָנוֹן. בָּרוּךְ הַנּוֹתֵן רַחֲמִים גְּדוֹלִים בְּרוֹב תַּחֲנוּנָיו לְמֵתֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

ואחר כך יאמר פסוק זה ז׳ פעמים

וְהָיָה פִי רֹאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ. שָׂפָה יִהְיֶה לְפִיו סָבִיב מַעֲשֵׂה אֹרֵג. כְּפִי תַחְרָא יִהְיֶה לּוֹ לֹא יִקָּרֵעַ׃ הֶן עָם לְבָדָד יִשְׁכֹּן. וּבַגּוֹיִם לֹא יִתְחַשָּׁב׃

כשמסיר מעליו הסדין שרחין אותו בו אומר

וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל הָעֹמְדִים לְפָנָיו לֵאמֹר הָסִירוּ הַבְּגָדִים הַצֹּאִים מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה הֶעֱבַרְתִּי מֵעָלֶיךָ עֲוֹנֶךָ וְהַלְבֵּשׁ אוֹתְךָ מַחֲלָצוֹת׃

אחר כך זורק על כל גופו מים הרבה ואומר

וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם׃ וְנֶאֱמַר. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם. לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃ וְסָר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְּכֻפָּר׃

כשמלביש אותו אומר

שׂוֹשׂ אָשִׂישׂ בַּיְיָ תָּגֵל נַפְשִׁי בֵּאלֹהַי כִּי הִלְבִּישַׁנִי בִּגְדֵי יֶשַׁע. מְעִיל צְדָקָה יְעָטָנִי כֶּחָתָן יְכַהֵן פְּאֵר וְכַכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵלֶיהָ׃ וָאֹמַר יָשִׂימוּ צָנִיף טָהוֹר עַל רֹאשׁוֹ. וַיָּשִׂימוּ הַצָּנִיף הַטָּהוֹר עַל רֹאשׁוֹ. וַיַּלְבִּשֻׁהוּ בְּגָדִים וּמַלְאַךְ יְיָ עֹמֵד׃ כִּי כָאָרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָהּ וּכְגַנָּה זֵרוּעֶיהָ תַצְמִיחַ

عند غسل الفم يقال

فماً الى فم وعياناً اتكلم معه لا بالالغاز (عد ١٢ : ٨) .

عند غسل الاصابع يقال

في يدك استودع روحي فديتني يا رب اله الحق (مز ٣١ : ٦) .

عند غسل العينين يقال

ورأى الاول لنفسه لانه هناك قسم من الشارع محفوظاً (تث ٣٣ : ٢١) . عيناه كالحمام على مجاري المياه (نش ٥ : ٢). مبارك انت يا رب المنير لموتى اسرائيل بالرحمة.

عند غسل الانف يقال

انفك كبرج لبنان (نش ٧ : ٥) . مبارك المعطي مراحم عظيمة بكثرة حنوه لموتى شعبه اسرائيل .

وتقال سبع مرات الآيات الاتية

وتكن فتح رأسها في وسطها ويكون لفتحها حاشية حواليها صنعة الحائك كفتحة الدراع يكون لها . لا تشق (خر ٢٨ : ٣٢) . هوذا شعب يسكن وحده . وبين الشعوب لا يحسب (عد ٢٣ : ٩) .

وعند ازالة الملاية التي غسل بها يقال

فاجاب وكلم الواقفين قدامه قائلاً انزعوا عنه الثياب القذرة وقال له انظر قد اذهبت عنك اثمك والبسك ثياباً مزخرفة (زك ٣ : ٤) .

ثم يرش على كل الجسم ماء كثير ويقال

وارش عليكم ماءً طاهراً فتطهرون من كل نجاستكم ومن كل اصنامكم اطهركم (حز ٣٦ : ٢٥) . وقيل « لانه في هذا اليوم يكفر عنكم لتطهيركم من جميع خطاياكم امام الرب تطهرون » (لا ١٦ : ٣٠). فانتزع اثمك وكفر عن خطيئتك (اش ٦ : ٧).

ويقال عند الباسه

فرحاً افرح بالرب. تبتهج نفسي بالهي لانه قد البسني ثياب الخلاص . كساني رداء البر . مثل عريس يتزين بعمامة . ومثل عروس تتزين بحليها (اش ٦١ : ١٠) . فقلت ليضعوا على رأسه عمامة طاهرة فوضعوا على رأسه العمامة الطاهرة والبسوه ثياباً وملاك الرب واقف (زك ٣ : ٥). لانه كما ان الارض تخرج نباتها وكما ان الجنة تنبت مزروعاتها.

כֵּן יְיָ אֱלֹהִים יַצְמִיחַ צְדָקָה. וּתְהִלָּה נֶגֶד כָּל הַגּוֹיִם: וְנָחֲךָ יְיָ תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמוֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יְכַזְּבוּ מֵימָיו:

ונושאים את המת מבית רחיצתו למטתו ואומרים

וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים. וַיִּקְרָא אֵלָיו יְיָ מִן הָהָר לֵאמֹר: כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתַגֵּיד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבִא אֶתְכֶם אֵלָי: וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְצַוֵּנִי יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם. חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם: לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה. וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ:

וכשמשימים אותו בארון אומרים שלש פעמים

וְלֹא יָבֹאוּ לִרְאוֹת כְּבַלַּע אֶת הַקֹּדֶשׁ וָמֵתוּ:

ואחר שכסו הארון אומרים

הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה. שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל: כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: יֵלְכוּ יוֹנְקוֹתָיו וִיהִי כַזַּיִת הוֹדוֹ וְרֵיחַ לוֹ כַּלְּבָנוֹן: רָאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כֻּלָּהּ וְגֻלָּהּ עַל רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה נֵרֹתֶיהָ עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוּצָקוֹת לַנֵּרוֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁהּ: וּשְׁנַיִם זֵיתִים עָלֶיהָ אֶחָד מִימִין הַגֻּלָּה וְאֶחָד עַל שְׂמֹאלָהּ:

וכשנושאים אותו אומרים

וּבִנְסֹעַ הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ אוֹתוֹ הַלְוִיִּם. וּבַחֲנֹת הַמִּשְׁכָּן יָקִימוּ אוֹתוֹ הַלְוִיִּם. וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת: וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ. וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ. לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ. פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ:

هكذا السيد الرب ينبت براً وتسبيحاً امام كل الامم (اش ٦١ : ١١) . ويقودك الرب على الدوام ويشبع في الجدوب نفسك . وينشط عظامك فتصير كجنةٍ ريّا وكنبع مياه لا تنقطع مياهه (اش ٥٨ : ١١) .

يرفع من محل الغسيل الى السرير ويقال

واما موسى فصعد الى الله . فناداه الرب من الجبل قائلاً هكذا تقول لبيت يعقوب وتخبر بني اسرائيل : انتم رأيتم ما صنعت بالمصريين وانا حملتكم على اجنحة النسور وجئت بكم الي (خر ١٩ : ٣ و٤) . وانتم تكونون لي مملكة كهنة وامة مقدسة . هذه هي الكلمات التي تكلم بها بني اسرائيل (خر ١٩ : ٦) . فامرنا الرب ان نعمل جميع هذه الفرائض وتتقي الرب الهنا ليكون لنا خير كل الايام ويستبقينا كما في هذا اليوم (تث ٦ : ٢٤) . واما انتم الملتصقون بالرب الهكم فجميعكم احياء اليوم (تث ٤ : ٤) . لا اموت بل احيا واحدث باعمال الرب (مز ١١٨ : ١٧) .

عند وضعه في التابوت يقال ثلاث مرات

ولا يدخلوا ليروا القدس لحظةً لئلا يموتوا (عد ٤ : ٢٠) .

عند تغطية التابوت يقال

هوذا تخت سليمان حوله ستون جباراً من جبابرة اسرائيل : كلهم قابضون سيوفاً ومتعلمون الحرب . كل رجل سيفه على فخذه من هول الليل (نش ٣ : ٧ و٨) : يباركك الرب ويحرسك . يضيء الرب بوجهه عليك ويرأف بك . يرفع الرب وجهه عليك ويمنحك سلاماً : تمتد خراعيبه ويكون بهاؤه كالزيتون وله رائحة كلبنان (هو ١٤ : ٧) . قد نظرت واذا بمنارة كلها ذهب وكوزها على رأسها وسبعة سرج عليها وسبع انابيب للسرج التي على رأسها : وعندها زيتونتان احداهما عن يمين الكوز والاخرى عن يساره (زخ ٤ : ٢ و٣) .

عند حمل التابوت يقال

فعند ارتحال المسكن ينزله اللاويون وعند نزول المسكن يقيمه اللاويون . والاجنبي الذي يقترب يقتل (عد ١ : ٥١). وعند ارتحال التابوت كان موسى يقول قم يا رب فلتتبدد اعداؤك ويهرب مبغضوك من امامك (عد ١٠ : ٣٥) . لانه يوصي ملائكته بك لكي يحفظوك في كل طرقك: على الايدي يحملونك لئلا تصدم بحجر رجلك (مز٩١: ١١و١٢).

לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה. וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ: יְיָ יִלָּחֵם לָכֶם. וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּן:

צדוק הדין

אומרים אחר יציאת הנשמה ואחר הקבורה. ובבית האבל

צַדִּיק אַתָּה יְיָ. וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: מִשְׁפְּטֵי יְיָ אֱמֶת. צָדְקוּ יַחְדָּו: בַּאֲשֶׁר דְּבַר מֶלֶךְ שִׁלְטוֹן. וּמִי יֹאמַר־לוֹ מַה־תַּעֲשֶׂה: וְהוּא בְאֶחָד וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ. וְנַפְשׁוֹ אִוְּתָה וַיָּעַשׂ: קָטֹן וְגָדוֹל שָׁם הוּא. וְעֶבֶד חָפְשִׁי מֵאֲדֹנָיו: הֵן בַּעֲבָדָיו לֹא יַאֲמִין. וּבְמַלְאָכָיו יָשִׂים תָּהֳלָה: אַף כִּי אֱנוֹשׁ רִמָּה. וּבֶן אָדָם תּוֹלֵעָה: הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ. כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט: אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא: דַּיַּן הָאֱמֶת. שֹׁפֵט צֶדֶק וֶאֱמֶת. בָּרוּךְ דַּיַּן הָאֱמֶת. כִּי כָל מִשְׁפָּטָיו צֶדֶק וֶאֱמֶת:

הקפות לאיש מת קודם שיקבר

מקיפים סביב המת שבע פעמים בימים שאומרים תחנות ואומרים "רַחֵם נָא" ובשאר הימים אומרים מִכְתָּם לְדָוִד מז׳ ט״ז בדף קמ״ז

(א)

רַחֵם נָא עָלָיו אֵל אֱלֹהִים חַיִּים. וּמֶלֶךְ עוֹלָם כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים. וְתָמִיד יִתְהַלֵּךְ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. וְתָנוּחַ נַפְשׁוֹ בִּצְרוֹר הַחַיִּים:

ותמיד יתהלך

(ב)

הַנּוּן בְּרוֹב רַחֲמָיו יְכַפֵּר אֶת עֲוֹנָיו. וּמַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים יִהְיוּ לְנֶגֶד עֵינָיו. וְיִהְיֶה לְעֻמָּתוֹ עִם כָּל נֶאֱמָנָיו. וְיִתְהַלֵּךְ לְפָנָיו בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים:

ותמיד יתהלך

لا يلاقيك شر ولا تدنو ضربة من خيمتك (٩١ : ١٠). الرب رجل الحرب . الرب اسمه (خر ١٥ : ٣) . الرب يقاتل عنكم وانتم تصمتون (١٤ : ١٤).

تبرير القضاء

تقال بعد تسليم الروح وبعد الدفن وفي بيت الحزن

بار انت يا رب واحكامك مستقيمة (من ١١٩ : ١٣٧) . الرب بار في كل طرقه ورحيم في كل اعماله (١٤٥ : ١٧) . عدلك عدل الى الدهر وشريعتك حق (١١٩ : ١٤٢) . احكام الرب حق . عادلة كلها (١٩ : ١٠) . حيث تكون كلمة الملك فهناك سلطان ومن يقول له ماذا تفعل (جا ٨ : ٤) . اما هو فوحيد فمن يرده . ونفسه تشتهي فيفعل (اي ٢٣ : ١٣) . الصغير كما الكبير هناك والعبد حر من سيده (٣ : ١٨) . هوذا عبيده لا يأتمنهم والى ملائكته ينسب حماقة (٤ : ١٨) . فكم بالحري الانسان الرمة وابن آدم الدود (٢٥ : ٦) . هو الصخر الكامل صنيعه ان جميع سبله عدل . اله امانة لاجور فيه . صديق وعادل هو (تث ٣٢ : ٤) . هو ديان حق . يحكم بالعدل والحق . مبارك الديان بالحق . لان كل احكامه عدل وحق .

صلاة الدفن للرجال

يطوفون سبع مرات حول التابوت في ايام التضرعات ويقولون « ارحمه » الخ
واما في الايام التي لا تقال فيها التضرعات يقولون مزمور ١٦ في صحيفة ١٤٧ فقط .

(١)

ارحمه اللهم يا اله الحياة يا ملك العالم لانك ينبوع الحياة ليسر دائماً في اراضي الحياة وتستريح نفسه في رباط الحياة ليسر دائماً

(٢)

ليغفر ذنوبه الرؤوف بجزيل رحمته ولتكن اعماله الصالحة امام حضرته وليكن مع مؤمنيه في قبلته وليسر امامه في اراضي الحياة ليسر دائماً

(ג)

זִכְרוֹן טוֹב יִהְיֶה לוֹ לִפְנֵי צוּרוֹ. לְהַנְחִיל חַיִל יוֹצְרוֹ לְהַגִּיהַּ אוֹרוֹ. לְקַיֵּם חֶזְיוֹנוֹ וְהֶגְיוֹן מַאֲמָרוֹ. כִּי בְרִיתִי הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם. וְתָנוּחַ נַפְשׁוֹ בִּצְרוֹר הַחַיִּים: ותמיד יתהלך

(ד)

שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם תִּמְצָא נִפְתָּחִים. וְעִיר שָׁלוֹם תֶּחֱזֶה וּמִשְׁכְּנוֹת מִבְטָחִים. וּמַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם לִקְרָאתְךָ שְׂמֵחִים. וְכֹהֵן הַגָּדוֹל לְקַבְּלָךְ יַעֲמֹד. וְאַתָּה לֵךְ לַקֵּץ וְתָנוּחַ וְתַעֲמֹד: ותמיד יתהלך

(ה)

נִשְׁמָתְךָ תֵּלֵךְ לִמְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה. וּמִשָּׁם לַכְּרוּבִים שָׁם אֵל יִרְעֶה לָהּ. וְשָׁם פִּנְקָס תְּקַבֵּל לְגַן עֵדֶן שְׁבִילָהּ. וְשָׁם תֶּחֱזֶה עַמּוּד מָשׁוּךְ מִלְמַעְלָה וְשָׁם תַּעֲלֶה מָרוֹם וְלֹא בַחוּץ תַּעֲמֹד. וְאַתָּה לֵךְ לַקֵּץ וְתָנוּחַ וְתַעֲמֹד: ותמיד יתהלך

(ו)

שַׁעֲרֵי הַמִּקְדָּשׁ יִפְתַּח מִיכָאֵל. וְיַקְרִיב נִשְׁמָתְךָ לְקָרְבָּן לִפְנֵי אֵל. וְיִתְחַבֵּר עִמְּךָ הַמַּלְאָךְ הַגּוֹאֵל. עַד שַׁעֲרֵי עֲרָבוֹת אֲשֶׁר שָׁם יִשְׂרָאֵל בְּנֹעַם מָקוֹם זֶה תְּהִי זוֹכֶה לַעֲמֹד. וְאַתָּה לֵךְ לַקֵּץ וְתָנוּחַ וְתַעֲמֹד: ותמיד יתהלך

(ז)

תְּהִי נַפְשְׁךָ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים. עִם רָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת וְרָאשֵׁי גָלֻיּוֹת. עִם יִשְׂרְאֵלִים וְכֹהֲנִים וּלְוִיִּם. וְעִם שֶׁבַע כִּתּוֹת שֶׁל צַדִּיקִים וַחֲסִידִים וּבְגַן עֵדֶן תָּנוּחַ וְתַעֲמֹד. וְאַתָּה לֵךְ לַקֵּץ וְתָנוּחַ וְתַעֲמֹד: ותמיד יתהלך

בצאתם לבית החיים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶתְכֶם בַּדִּין. וְהֶחֱיָה אֶתְכֶם בַּדִּין. וְזָן אֶתְכֶם בַּדִּין. וְיוֹדֵעַ מִסְפַּר כֻּלְּכֶם בַּדִּין. וְהוּא עָתִיד לְהַחֲיוֹתְכֶם וּלְהַקִּימְכֶם בַּדִּין: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אחר שמורידים את המת בקבר אומרים **יֹשֵׁב בְּסֵתֶר** מז׳ צ״א בדף קמ״ט

(٣)

ليكن له ذكر حسن امام الله صخره ليورث الباري كنزه ويظهر بهاء نوره
لتثبت رؤياه ونطق قوله لانه كان عهدي معه السلام والحياة
وتسترح نفسه في رباط الحياة ليسر دائماً

(٤)

لتجد ابواب السماء مفتوحة بامان ولترى مدينة السلام ومساكن الاطمئنان
وتفرح ملائكة السلام بلقائك وليقف الكاهن الاعظم لاستقبالك
وانت اذهب للنهاية فتستريح وتقوم للحياة ليسر دائماً

(٥)

لتذهب الى مغارة المكفيلة مدفن ابرهيم روحك اذ يقودها الرب الى الكروبيم
وهناك تأخذ طريق جنة عدن اذاً من الرحيم وترى هناك عموداً ممتداً من فوق عظيم
فتصعد عليه للعلى وخارجاً لا تقيم وانت اذهب للنهاية فتستريح وتقوم للحياة
ليسر دائماً

(٦)

ليفتح ميخائيل ابواب بيت المقدس ويقدم روحك امام الرب كقربان مقدس
ويرافقك الملاك فادي المؤمنين الى ابواب السماء حيث يسكن اسرائيل هادئين
لتحظى ان تقف في هذا المحل بنعمة آمين وانت اذهب للنهاية فتستريح وتقوم للحياة
ليسر دائماً

(٧)

لتكن نفسك مربوطة برباط الحياة المتين مع رؤساء الدين ورؤساء المسبيين
مع الاسرائيليين والكهنة واللاويين ومع سبع فرق الاتقياء والصالحين
وفي جنة عدن تستريح وتقوم مع المؤمنين وانت اذهب للنهاية وتستريح وتقوم للحياة
ليسر دائماً

يقال عند الدخول الى المقبرة

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي خلقكم بالعدل . واحياكم بالعدل . وعالكم بالعدل . ويعلم عدد جميعكم بالعدل . وهو سيحييكم ويقيمكم بالعدل . مبارك انت يا رب المحيي الاموات .

بعد تنزيل التابوت في القبر يقال مزمور ٩١ في صحيفة ١٤٩

רוחצים ידיהם ואומרים

יָדֵינוּ לֹא שָׁפְכָה אֶת הַדָּם הַזֶּה. וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ:

ואומרים מִכְתָּם לְדָוִד בדף קמ״ז. קדיש דרבנן. צדוק הדין כמו בדף רכ״א

השכבה לאיש

מתחילים מכאן אם המת היה חכם

וְהַחָכְמָה מֵאַיִן תִּמָּצֵא. וְאֵי־זֶה מְקוֹם בִּינָה: אַשְׁרֵי אָדָם מָצָא חָכְמָה. וְאָדָם יָפִיק תְּבוּנָה:

מתחילים מכאן לפרנס החברה. ולשליח צבור. ולאדם רשום

מָה רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִּירֵאֶיךָ. פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם: מַה יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם. בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן: יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ. וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם:

טוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב. וְיוֹם הַמָּוֶת מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ: סוֹף דָּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע. אֶת הָאֱלֹהִים יְרָא. וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר. כִּי זֶה כָּל־הָאָדָם: יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד. יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם:

מְנוּחָה נְכוֹנָה. בִּישִׁיבָה עֶלְיוֹנָה. תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה. בְּמַעֲלַת קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים. כְּזֹהַר הָרָקִיעַ מְאִירִים וּמַזְהִירִים. וְחִלּוּץ עֲצָמִים. וְכַפָּרַת אֲשָׁמִים. וְהַרְחָקַת פֶּשַׁע. וְהַקְרָבַת יֶשַׁע. וְחֶמְלָה וַחֲנִינָה. מִלִּפְנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה. וְחֶלְקָא טָבָא. לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. שָׁם תְּהֵא מְנָת וּמְחִיצַת וִישִׁיבַת נֶפֶשׁ הַשֵּׁם הַטּוֹב פלוני..... רוּחַ יְיָ תְּנִיחֶנּוּ בְּגַן עֵדֶן. דְּאִתְפְּטַר מִן עָלְמָא הָדֵין. כִּרְעוּת אֱלָהָא מָרֵה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו. יְרַחֵם עָלָיו. וְיָחוֹס וְיַחְמֹל עָלָיו: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו. יַסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבְסֵתֶר אָהֳלוֹ. לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ. לְקֵץ הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנַּחַל עֲדָנָיו יַשְׁקֵהוּ. וְיִצְרֹר בִּצְרוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיָשִׂים כָּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְיָ הוּא נַחֲלָתוֹ. וְיִלָּוֶה אֵלָיו הַשָּׁלוֹם. וְעַל מִשְׁכָּבוֹ יִהְיֶה שָׁלוֹם. כִּדְכְתִיב. יָבוֹא שָׁלוֹם יָנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם. הֹלֵךְ נְכֹחוֹ: הוּא וְכָל־שׁוֹכְבֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּכְלַל הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת. וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

ثم يغسلون اياديهم ويقولون

ايدينا لم تسفك هذا الدم واعيننا لم تبصر (تث ٢١ : ٧) .

ويقولون مزمور ١٦ وقديش دربنن « وتبرير القضاء » كما في صحيفة ٢٢١

استرحام على الرجال

يبتداء من هنا اذا كان الفقيد حاخاماً شهيراً

اما الحكمة فمن اين توجد واين هو مكان الفهم (اي ٢٨ : ١٢). طوبى للانسان الذي يجد الحكمة وللرجل الذي ينال الفهم (ام ٣ : ١٣) .

يبتداء من هنا اذا كان برناساً او حزاناً او عضواً في المدراش

ما اعظم جودك الذي ذخرته لخائفيك وفعلته للمتكلين عليك . تجاه بني البشر (مز ٣١ : ٢٠) . ما اكرم رحمتك يا الله . فبنو البشر في ظل جناحيك يحتمون : يروون من دسم بيتك ومن نهر نعمك تسقيهم (مز ٣٦ : ٨ و٩) .

الصيت خير من الدهن الطيب . ويوم الممات خير من يوم الولادة (جا ٧ : ١) . فلنسمع ختام الامر كله . اتق الله واحفظ وصاياه . لان هذا هو الانسان كله (جا ١٢ : ١٣) . ليبتهج الاتقياء بمجد ليرنموا على مضاجعهم (مز ١٤٩ : ٥) .

ليت الراحة المعدَّة في المسكن السماوي . تحت كنف الحضرة الالهية في محال المقدسين والطاهرين السامية . الذين يضيئون ويلمعون كبهاء الجلد مع تجديد القوة . ومغفرة الآثام وابعاد الخطيئة وتقريب الخلاص والشفقة والحنو من لدن ساكن السماء . ونصيب صالح في الحياة الآتية . يكون هناك نصيب وسكن واستراحة نفس الاسم الصالح (فلان) . . . ليمنحه روح الرب راحةً في جنة عدن . الذي فارق هذا العالم حسب ارادة الله رب السماء والارض. الملك الاعظم ملك الملوك يرحمه بحسب مراحمه ويشفق عليه ويرأف به . الملك الاعظم ملك الملوك يستره تحت ظل جناحيه وحمى خيمته : لينظر الى جمال الرب ويتفرس في هيكله (مز ٢٧ : ٤) . ليوقفه لآخر الايام ويسقيه من نهر نعمه ويربط روحه برباط الحياة ويجعل راحته مجيدة . الرب هو ميراثه . وليمنح السلام. وليكن على فراشه سلام كما هو مكتوب يدخل السلام يستريحون في مضاجعهم . السالك بالاستقامة (اش ٥٧ : ٢). ليكن هو وكل النائمين من شعبه اسرائيل مشمولين بالرحمة والغفران . ولتكن ارادته تعالى هكذا ولنقول آمين .

וכפני האבל אומרים אלו הפסוקים אחר ההשכבה

בִּלַּע הַמָּוֶת לָנֶצַח, וּמָחָה יְיָ אֱלֹהִים דִּמְעָה מֵעַל כָּל־פָּנִים, וְחֶרְפַּת עַמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל־הָאָרֶץ, כִּי יְיָ דִּבֵּר: יִחְיוּ מֵתֶיךָ נְבֵלָתִי יְקוּמוּן, הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר, כִּי טַל אוֹרֹת טַלֶּךָ, וָאָרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן, וְלֹא יַשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ, וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

קדיש האבל בבית החיים

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא (אמן): דְּהוּא עָתִיד לְחַדָּתָא עָלְמָא, וּלְאַחֲאָה מֵתַיָּא, וּלְשַׁכְלָלָא הֵיכְלָא, וּלְמִפְרַק חַיַּיָּא, וּלְמִבְנֵי קַרְתָּא דִירוּשְׁלֵם, וּלְמֶעֱקַר פּוּלְחָנָא דַאֲלִילַיָּא מֵאַרְעָא, וּלְאַתָבָא פּוּלְחָנָא יַקִּירָא דִשְׁמַיָּא לְהַדְרֵיהּ וְזִיוֵיהּ וִיקָרֵיהּ (אמן): בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

ואומרים יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא כמו בקדיש

הש״ץ אומר השכבה לכל השוכבים בבית החיים והאבלים אומרים קדיש דרבן בדף ל״ט

השכבה לאשה

אֵשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא, וְרָחֹק מִפְּנִינִים מִכְרָהּ:

לבתולה מתחילים מכאן

רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל, וְאַתְּ עָלִית עַל כֻּלָּנָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהֶבֶל הַיֹּפִי, אִשָּׁה יִרְאַת יְיָ הִיא תִתְהַלָּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ, וִיהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים מַעֲשֶׂיהָ:

רַחֲמָנָא דְרַחֲמָנוּתָא דִלֵיהּ הִיא וּבְמֵימְרֵיהּ אִתְבְּרִיאוּ עָלְמַיָּא, עָלְמָא הָדֵין וְעָלְמָא דְאָתֵי, וּגְנַז בֵּיהּ צִדְקָנִיּוֹת וְחַסְדָנִיּוֹת דְּעָבְדָן רְעוּתֵיהּ, וּבְמֵימְרֵיהּ וּבִיקָרֵיהּ וּבְתָקְפֵּיהּ יֵאמַר לְמֵיעַל קֳדָמוֹהִי דָּכְרָן הָאִשָּׁה הַכְּבוּדָה וְהַצְּנוּעָה וְהַנִּכְבֶּדֶת מָרַת פלונית... רוּחַ יְיָ תְּנִיחֶנָּה בְּגַן עֵדֶן, דְּאִתְפְּטַרַת מִן עָלְמָא הָדֵין, כִּרְעוּת אֱלָהָא מָרֵיהּ שְׁמַיָּא וְאַרְעָא: הַמֶּלֶךְ בְּרַחֲמָיו יָחֹס וְיַחְמֹל עָלֶיהָ, וְיִלָּוֶה אֵלֶיהָ הַשָּׁלוֹם.

تقال الاعداد الآتية امام الحزانى بعد الاسترحام

يبلع الموت الى الابد ويمسح السيد الرب الدموع عن كل الوجوه . وينزع عار شعبه عن كل الارض لان الرب قد تكلم (اش ٢٥١ : ٨). تحيا امواتك تقوم الجثث. استيقظوا ترنموا يا سكان التراب . لان طلك طل اعشاب والارض تسقط الاخيلة (اش ٢٦ : ١٩). واما هو فرحيم يغفر الذنب ولا يهلك وكثيراً ما رد غضبه ولا يشعل كل سخطه . يا رب خلص . ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا .

قديش الحزانى فى المقبرة

ليتعظم ويتقدس اسمه العظيم (آمين) الذي سيجدد العالم ويحيي الاموات ويقيم الهيكل . ويخلص الاحياء . ويبني مدينة اورشليم ويبطل عبادة الاوثان من الارض . ويعيد عبادة الله الى مجدها وبهائها ورونقها (آمين) في اثناء حياتكم وايامكم وفي اثناء حياة كل بيت اسرائيل عاجلاً وقريباً وقولوا آمين .

ثم يقولون « ليكن اسمه العظيم . وليكن سلام » كما فى القديش

يقول المندوب استرحام لكل المدفونين فى المقبرة ثم يقول الحزانى قديش دربنن في صحيفة ٣٩

استرحام للنساء

امرأة فاضلة من يجدها لان ثمنها يفوق اللآلي (ام ٣١ : ١٠)

للغير المتزوجات يبداء من هنا

بنات كثيرات عملن فضلاً اما انتِ ففقتِ عليهن جميعاً . الحسن غش والجمال باطل اما المرأة المتقية الرب فهي تمدح . اعطوها من ثمر يديها ولتمدحها اعمالها في الابواب (ام ٣١ : ٢٩ ـ ٣١) .

يا ارحم الرحمين . يا ذا الرحمة الذي بكلمته خلقا العالمان هذا العالم والعالم الآتي . الذي تذخر فيه ارواح النساء البارات والتقيات اللواني يعملن مرضاته . ليأمر بكلمته ومجده وسلطانه ان ذكر الامرأة الفاضلة والاديبة والمحترمة السيدة فلانة . . . ليمنحها روح الرب راحةً في جنة عدن ـ التي فارقت هذا العالم بحسب ارادة الرب اله السماء والارض يكون امامه . الملك الاعظم بحسب مراحمه يشفق عليها ويرأف بها . لتمنح السلام .

וְעַל מִשְׁכָּבָהּ יִהְיֶה שָׁלוֹם. כִּדְכְתִיב. יָבֹא שָׁלוֹם יָנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם. הֹלֵךְ נְכֹחוֹ: הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּהּ. בִּכְלַל הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

ואומרים בִּלַּע הַמָּוֶת. וקדיש לאבלים בדף רכ״ד

השכבה לילד

רַחֲמָנָא דְּרָחֵם עַל אֲבָהָתָנָא קַדִּישֵׁי אַרְעָא וְעַל צַדִּיקַיָּא וַחֲסִידַיָּא דְּעָבְדִין רְעוּתֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: הוּא בְּרַחֲמוֹהִי יְרַחֵם עַל נֶפֶשׁ עוּלֵימָא הָדֵין פלוני . . . בן פלוני . . . רוּחַ יְיָ תְּנִיחֶהוּ בְּגַן עֵדֶן. וְעַל יָתֵהּ לְאִשְׁתַּעְשְׁעָה בַּהֲדֵי צַדִּיקַיָּא וַחֲסִידַיָּא. וִיהֵי כְּקָרְבָּן דְּמִתְקַבֵּל בְּרַעֲוָא קֳדָם מָארֵי עָלְמָא. וִיהֵי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סָעִיד וְסָמִיךְ לַאֲבוּי וּלְאִמֵּהּ וְיִכְבּוֹשׁ מִנְּהוֹן רוּגְזָא וְחֵמְתָא. וְיִתֵּן לְהוֹן בְּנִין וּבְנָן דִּיחוֹן. וִיהוֹן עָסְקִין בְּאוֹרָיְתָא. וְיָסִיר מֵהֶם יָגוֹן וַאֲנָחָה. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

תפלה על הקבר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶתְכֶם בַּדִּין. וְהֶחֱיָה אֶתְכֶם בַּדִּין. וְזָן אֶתְכֶם בַּדִּין. וְיוֹדֵעַ מִסְפַּר כֻּלְּכֶם בַּדִּין. וְהוּא עָתִיד לְהַחֲיוֹתְכֶם וּלְהַקִימְכֶם בַּדִּין: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים: יִחְיוּ מֵתֶיךָ נְבֵלָתִי יְקוּמוּן. הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר. כִּי טַל אוֹרֹת טַלֶּךָ. וָאָרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן. וְלֹא יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ:

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם (מוֹרֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ. אָבִי. אִמִּי) תְּהִי נַפְשְׁכֶם צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים. אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם וְעַל מִשְׁכְּבוֹתֵיכֶם יְהִי שָׁלוֹם בִּמְנוּחַתְכֶם. אַשְׁרֵיכֶם אַתֶּם אֲשֶׁר זְכִיתֶם לָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יוֹצְרֵנוּ. מְזֻמָּנִים אַתֶּם לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. בְּמַעֲלַת הַצַּדִּיקִים אַתֶּם יוֹשְׁבִים עִם הַמַּלְאָכִים הַקְּדוֹשִׁים. וַיהוָה יָחִישׁ עֲמִידַתְכֶם.

وعلى فراشها يكون سـلام كما هو مكتوب « يدخل السلام يستريحون في مضاجعهم . السالك بالاستقامة » (اش ٥٧ : ٢) . لتكن هي وكل بنـات اسرائيـل المضجعات معها مشمولات بالمراحم والغفران . ولتكن ارادته تعالى هكذا ولنقول آمين .

ثم يقال « يبلع الموت » وقديش الحزاني في صحيفة ٢٢٤

استرحام على الاولاد

الرحوم الذي رحم آباءنا المقدسـين الابرار والاتقياء الذين عملوا مرضاة المقـدس والمبارك . يرحم براحمه روح هذا الغلام فلان . . . بن فلان . . . ليمنحه روح الرب راحة في جنة عدن ـ ويصعده ليفرح مع الابرار والاتقياء وليكن كقربان مقبولٍ برضىً امام رب العالمين . ليعضد ويقوِ المقدس والمبارك اباه وامه . ويمنع عنهما الغضب والحنق ويمنحهما بنين وبنات يحيون عمراً طويلاً ويشتغلون في التوراة . ليرفع عنهما الغم والتنهد . ولتكن ارادته تعالى هكذا ولنقول آمين .

صلاة تقال عند زيارة القبور

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي خلقكم بالعدل واحيا كم بالعدل . وعالـكم بالعدل . ويعلم عدد جميعكم بالعدل . وهو سيحييكم ويقيمكم بالعدل . مبـارك انت يا رب المحيي الاموات . تحيا امواتك تقوم الجثث . استيقظوا ترنموا يا سكان التراب . لان طلك طل اعشابٍ والارض تسقط الجبابرة : واما هو فرحيم يغفر الذنب ولا يهلك . وكثيراً ما يرد غضبه ولا يشعل كل سخطه .

السلام عليـكم اساتذتي . سـادتي . ابي . امي . لتكن روحكم مربوطة برباط الحيـاة عند الرب الهنـا . سـلام لـكم ولمضجعكم . ليكن سـلام براحتكم . طوبا كم الذي امكنكم ان تذهبوا بطريق خالقنا انتم مهاؤن لحيـاة العالم الآتي . وجالسون في مراتب الصـالحين السـامية مع الملائكة المقدسـين . والرب يسرع باقامتكـم .

וִיזַכֵּנוּ לִרְאוֹת פְּנֵיכֶם מְאִירִים וּמַזְהִירִים כְּזֹהַר הָרָקִיעַ. זְכוּתְכֶם וּתְמִימוּתֵיכֶם יַעַמְדוּ לָנוּ וְתוֹרַתְכֶם יָגֵן בַּעֲדֵינוּ. וְגַם אַתֶּם כָּמוֹנוּ הַרְבּוּ תְפִלָּה בַּעֲדֵינוּ. הַעְתִּירוּ לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ. כִּי לְמַעַן רַחֲמָיו הָרַבִּים. וַחֲסָדָיו הַגְּדוֹלִים וּלְמַעַן זְכוּת אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וּזְכוּת כָּל הַצַּדִּיקִים שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנוֹ. יָחוֹס וְיַחֲמֹל וִירַחֵם וְיָגֵן עָלֵינוּ וְעַל נָשֵׁינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעוֹלָלֵינוּ. וְעַל יֶתֶר פְּלֵיטָתֵינוּ וְיַצִּילֵנוּ מִכָּל נֶזֶק וְצָרָה וְצוּקָה. וְאַל יַעְלֵם אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ תְּפִלָּתֵינוּ:

צַדִּיקִים יְסוֹדֵי עֶלְיוֹן. יְהִי רָצוֹן שֶׁתְּהֵא מְנוּחַתְכֶם כָּבוֹד. וּזְכוּת תּוֹרַתְכֶם וּמַעֲשֵׂיכֶם הַטּוֹבִים יַעֲמֹד לָנוּ וּלְבֵיתֵינוּ וּלְכָל הַנִּלְוִים עָלֵינוּ וּלְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל: נַפְשְׁכֶם בְּטוֹב תָּלִין וְעַצְמוֹתֵיכֶם יַחֲלִיצוּ. וְרוּחֲכֶם יִתְאַדֵּר. וְנִשְׁמַתְכֶם תְּדֻשַּׁן בְּגַן עֵדֶן עֶלְיוֹן. וּבִצְרוֹר הַחַיִּים תִּהְיֶנָה צְרוּרוֹת עִם כָּל שׁוֹכְבֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּכְלַל הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת. וְנֹאמַר אָמֵן:

אָמַר רַבָּה בַּר חָנָה. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן. עֲתִידִים צַדִּיקִים שֶׁיִּקָּרְאוּ עַל שְׁמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁנֶּאֱמַר. כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף עֲשִׂיתִיו: אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר עֲתִידִים צַדִּיקִים שֶׁיֹּאמְרוּ לִפְנֵיהֶם קָדוֹשׁ כְּדֶרֶךְ שֶׁאוֹמְרִים לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁנֶּאֱמַר. וְהָיָה הַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַ͏ִם קָדוֹשׁ יֵאָמֶר לוֹ כָּל הַכָּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלָ͏ִם. וְנֶאֱמַר. וְיִשְׂמְחוּ כָל חוֹסֵי בָךְ לְעוֹלָם יְרַנֵּנוּ. וְתָסֵךְ עָלֵימוֹ וְיַעְלְצוּ בְךָ אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ:

ואומרים קדיש דרבנן

תפלת ערבית בבית האבל

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר: שִׁמְעוּ־זֹאת כָּל־הָעַמִּים. הַאֲזִינוּ כָּל־יֹשְׁבֵי חָלֶד: גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ. יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן: פִּי יְדַבֵּר חָכְמוֹת. וְהָגוּת לִבִּי תְבוּנוֹת: אַטֶּה לְמָשָׁל אָזְנִי. אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי: לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע. עֲוֹן עֲקֵבַי יְסֻבֵּנִי: הַבֹּטְחִים עַל־חֵילָם. וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ: אָח לֹא־פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ.

ويمنحنا ان نرى اوجهكم منيرة وزاهرة كبهاء الجلد . لتشفع لنا استحقاقكم وكمالكم واعمالكم في التوراة تحمينا . وانتم ايضاً مثلنا . اكثروا في الصلاة لاجلنا . وتوسلوا للرب الهنا . لكي بحسب مراحمه الكثيرة وافضاله العظيمة . ومن اجل استحقاق آبائنا المقدسين . وكل الصالحين الذين عملوا مرضاته . ان يشفق علينا . ويرأف بنا ويرحمنا ويحمينا . ونساءنا واطفالنا . وجميع رُضعنا . والبقية الباقية منا ويخلصنا من كل ضرر وضيقة وشدة . وان لا يصم اذنه عن سماع صلاتنا .

انتم ايها الابرار الاركان العالية لتكن ارادة الهية ان تكون راحتكم مجيدة . وان استحقاقكم من اشتغالكم في التوراة واعمالكم الصالحة . يشفع لنا ولاهل بيوتنا . وكل الذين ينتمون لنا ولكل بيت اسرائيل. لتبيت نفوسكم بخير وتجدد قوى عظامكم . وتتقوى ارواحكم . ونسمتكم تشبع من خيرات جنة عدن . ولتكن مربوطة برباط الحياة . مع كل المضجعين من شعبه اسرائيل ومشمولة بالرحمة والغفران . ونقول آمين .

قال ربا ابن حانا من اسم ربي يوحانان ان في المستقبل سيدعى الصالحون باسم المقدس والمبارك كما هومكتوب « بكل من دعي باسمي ولمجدي خلقته وجبلته وصنعته » (اش ٤٣ : ٧). قال ربي اليعازار سيقال للصالحين في المستقبل مقدساً كما يقال للمقدس والمبارك كما هو مكتوب « ويكون ان الذي يبقى في صهيون والذي يترك في اورشليم يسمىَّ قدوساً كل من كتب للحياة في اورشليم » (اش ٤ : ٣) . وقيل « ويفرح جميع المتكلين عليك . الى الابد يهتفون وتظللهم . ويبتهج بك محبواسمك» (مز ٥ :١٢).

ويقولون قديش دربنن

صلاة المساء في بيت الحزن

لامام المغنين : لبني قورح . مزمور . اسمعوا هذا يا جميع الشعوب . اصغوا يا جميع سكان الدنيا : عالٍ ودون اغنياء وفقراء سواءً : فمي يتكلم بالحكم ولهج قلبي فهم : اميل اذني الى مثلٍ . واوضح بعود لغزي : لماذا اخاف في ايام الشر . عند ما يحيط بي اثم متعقبيَّ : الذين يتكلون على ثروتهم (قوتهم) . وبكثرة غناهم يفتخرون : الاخ لن يفدي الانسان فداءً .

לֹא־יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ: וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם. וְחָדַל לְעוֹלָם: וִיחִי־עוֹד לָנֶצַח. לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת: כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ. יַחַד כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ. וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם: קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם. מִשְׁכְּנֹתָם לְדֹר וָדֹר. קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקָר בַּל־יָלִין. נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ: זֶה דַרְכָּם כֵּסֶל לָמוֹ. וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה: כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שַׁתּוּ. מָוֶת יִרְעֵם. וַיִּרְדּוּ בָם יְשָׁרִים לַבֹּקֶר. וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ: אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל. כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה: אַל תִּירָא כִּי יַעֲשִׁר אִישׁ. כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ. כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל. לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: כִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיָּיו יְבָרֵךְ. וְיוֹדֻךָ כִּי תֵיטִיב לָךְ: תָּבוֹא עַד דּוֹר אֲבוֹתָיו. עַד נֵצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר: אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין. נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ:

קדיש. תפלת ערבית. **וְצַדִּיק אַתָּה. והשכבות.**

בצתם מהאבלות אומרים

לֹא יָבוֹא עוֹד שִׁמְשֵׁךְ. וִירֵחֵךְ לֹא יֵאָסֵף. כִּי יְיָ יִהְיֶה־לָּךְ לְאוֹר עוֹלָם. וְשָׁלְמוּ יְמֵי אֶבְלֵךְ: וּכְתִיב כְּאִישׁ אֲשֶׁר אִמּוֹ תְּנַחֲמֶנּוּ. כֵּן אָנֹכִי אֲנַחֶמְכֶם. וּבִירוּשָׁלַיִם תְּנֻחָמוּ:

קדיש יהא שלמא רבא

תפילת שחרית בבית האבל

התפלה כמו בחול אין אומרים תחנות. מתחילים מן **אַתָּה קָדוֹשׁ** בדף ע״ו במקום **וּבָא לְצִיּוֹן**. ואומרים מזמור מ״ט בדף רכ״ו במקום מזמור של יום.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ. צַדִּיק אַתָּה יְיָ. השכבה. בִּלַּע הַמָּוֶת.

והאבלים אומרים קדיש יהא שלמא רבא

ولا يعطي الله كفارة عنه : وكريمة هي فدية نفوسهم فغلقت الى الدهر : حتى يحيا الى الابد فلا يرى القبر : بل يراه . الحكماء يموتون . كذلك الجاهل والبليد يهلكان ويتركان ثروتهما لآخرين : باطنهم ان بيوتهم الى الابد مساكنهم الى دور فدور . ينادون باسمائهم في الاراضي : والانسان في كرامة لا يبيت . يشبه البهائم التي تباد : هذا طريقهم اعتمادهم وخلفاؤهم يرتضون باقوالهم . سلاه : مثل الغنم للهاوية يساقون . الموت يرعاهم ويسودهم المستقيمون . غداةً وصورتهم تبلى . الهاوية مسكن لهم : انما الله يفدي نفسي من يد الهاوية لانه ياخذني . سلاه : لا تخشَ اذا استغنى انسان اذا زاد مجد بيته : لانه عند موته لا ياخذ الكل . لا ينزل وراءه مجده : لانه في حياته يبارك نفسه . ويحمدونك اذا احسنت الى نفسك : تدخل الى جيل آبائه . الذين لا يعاينون النور الى الابد : انسان في كرامة ولا يفهم يشبه البهائم التي تباد (او الخرس) (مز٤٩).

قديش ثم صلاة المساء كالعادة « وتبرير القضاء . والاسترحام »

وفي انتهاء مدة ايام الحزن يقال

لا تغيب بعد شمسك . وقمرك لا ينقص لان الرب يكون لك نوراً ابدياً . وتكمل ايام نوحك (اش ٦٠ : ٢٠) . كانسان تعزيه امه هكذا اعزيكم انا وفي اورشليم تعزّون (اش ٦٦ : ١٣) .

قديش يهه شلاما

صلاة الصبح في بيت الحزن

الصلاة كما في بقية الايام ولا تقال التضرعات ويبدأون من « وانت قدوس » في صحيفة ٧٦ بدل من « ويأتي الفادي » . ويقراؤن مزمور ٤٩ في صحيفة ٢٢٦ بدل مزمور اليوم . « ومن الواجب علينا . وبار انت يا رب . والاسترحام . ويبلع الموت » في صحيفة ٢٢٤ ثم يقول الحزاني قديش يهه شلاما وما الخ .

סדר הברכות

ברכת המזון

אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃ סוֹף דָּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע. אֶת הָאֱלֹהִים יְרָא. וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר. כִּי זֶה כָּל־הָאָדָם׃ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי. וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃ וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשֻּׁלְחָן. אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ׃

אם המסובים שלשה יאמר המברך נְבָרֵךְ שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ׃

והמסובים עונים. והוזר המברך

בָּרוּךְ שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ. וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל חָיִינוּ׃

אם המסובים עשרה או יותר יאמר המברך נְבָרֵךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ׃

והמסובים עונים. וחוזר המברך

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ. וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל חָיִינוּ׃

בבית האבל אין אומרים זמון ואם הם שלשה זכרים אומרים

נְבָרֵךְ מְנַחֵם אֲבֵלִים׃ ועונים המסובים בָּרוּךְ מְנַחֵם אֲבֵלִים שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ וּבְטוּבוֹ חָיִינוּ׃ וגם המברך חוזרו

בָּרוּךְ הוּא. וּבָרוּךְ שְׁמוֹ. וּבָרוּךְ זִכְרוֹ לְעוֹלְמֵי עַד׃

היחיד מתחיל מכאן

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַזָּנֵנוּ וְלֹא מִמַּעֲשֵׂינוּ. הַמְפַרְנְסֵנוּ וְלֹא מִצִּדְקוֹתֵינוּ. הַמַּעֲדִיף טוּבוֹ עָלֵינוּ. הַזָּן אוֹתָנוּ וְאֶת־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוּבוֹ. בְּחֵן. בְּחֶסֶד. בְּרֶוַח. וּבְרַחֲמִים. נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וְטוּבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ. וְאַל יֶחְסַר לָנוּ מָזוֹן תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ כִּי הוּא זָן וּמְפַרְנֵס לַכֹּל. וְשֻׁלְחָנוֹ עָרוּךְ לַכֹּל. וְהִתְקִין מִחְיָה וּמָזוֹן לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוֹב חֲסָדָיו. כָּאָמוּר. פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הַזָּן אֶת־הַכֹּל׃

נוֹדֶה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה

تقديم الشكر بعد تناول الطعام

ابارك الرب في كل حين . دائماً تسبيحه في فمي (مز ٣٤ : ٢) . فلنسمع ختام الامر كله اتقِ الله واحفظ وصاياه لان هذا هو الانسان كله (جا ١٢ : ١٣) . بتسبيح الرب ينطق فمي وليبارك كل بشرٍ اسمه القدوس الى الدهر والابد (مز ١٤٥ : ٢١). اما نحن فنبارك الرب من الآن والى الدهر . هللويا (١١٥ : ١٨) . وقال لي هذه المائدة امام الرب (حز ٤١ : ٢٢) .

اذا كان الحاضرون ثلاثة يقول الذي يبارك **لنبارك الذي اكلنا مما له**

يجاوب الحاضرون والذي يبارك معهم

مبارك الذي اكلنا مما له والذي نعيش بخيره العظيم

اذا كان الحاضرون عشرة او اكثر يقول **لنبارك الهنا الذي اكلنا مما له**

يجاوب الحاضرون والذي يبارك معهم

مبارك الهنا الذي اكلنا مما له والذي نعيش بخيره العظيم .

في بيت الحزن اذا وجد ثلاثة ذكور يقولون

لنبارك الذي يعزي **الحزانى** — يجاوب الحاضرون مع الذي يبارك . **مبارك هو الذي يعزي الحزانى** . والذي اطعمنا **من** ماله والذي نعيش **من** خيره (لحد هنا) .

مبارك هو . ومبارك اسمه . ومبارك ذكره الى ابد الآبدين

يبتداء من هنا اذا كان الحاضرون اقل من ثلاثة

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الذي يقيتنا وليس من اجل اعمالنا . الذي يعيلنا وليس من اجل مبراتنا . والذي يمنحنا خيره بكثرة . الذي يقيتنا والعالم كله بخيره . بنعمة وفضل وكثرة ورحمة . الذي يعطي خبزاً لكل البشر لان الى الابد رحمته . الذي لم ينقصنا خيره العظيم دائماً . ولن ينقصنا قوت دائماً الى الدهر والابد . لانه هو الذي يقيت ويعيل الكل . ومائدته ممدودة للكل . ورتب معيشةً وقوتاً لكافة مخلوقاته التي خلقها برحمته وبكثرة افضاله كما قيل « تفتح يدك وتشبع كل حي رضىً (مز١٤٥ : ١٦) مبارك انت يا رب الذي يقيت الكل .

نشكرك يا رب الهنا . لانك اورثت آبائنا ارضاً شهية جيدة وواسعة .

(הנשים לא תאמרנה בְּרִית) וְתוֹרָה. חַיִּים וּמָזוֹן. עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים; (הנשים לא תאמרנה וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחָתַמְתָּ בִּבְשָׂרֵנוּ). וְעַל תּוֹרָתְךָ שֶׁלִּמַּדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֵּי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים וּמָזוֹן שֶׁאַתָּה זָן וּמְפַרְנֵס אוֹתָנוּ:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן עַל הַנִּסִּים וּבִימֵי וכו׳ בדף ס״ד

וְעַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנוּ מוֹדִים לָךְ. וּמְבָרְכִים אֶת־שְׁמָךְ. כָּאָמוּר. וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ. וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ. עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן:

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ. וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ. וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. אָבִינוּ. רְעֵנוּ. זוּנֵנוּ. פַּרְנְסֵנוּ. כַּלְכְּלֵנוּ. הַרְוִיחֵנוּ. הַרְוַח לָנוּ מְהֵרָה מִכָּל־צָרוֹתֵינוּ. וְאַל תַּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לִידֵי מַתְּנוֹת בָּשָׂר וָדָם. וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם. שֶׁמַּתְּנָתָם מְעוּטָה וְחֶרְפָּתָם מְרֻבָּה. אֶלָּא לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה וְהָרְחָבָה. הָעֲשִׁירָה וְהַפְּתוּחָה. שֶׁלֹּא נֵבוֹשׁ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא נִכָּלֵם לָעוֹלָם הַבָּא. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךְ. תַּחֲזִירֶנָּה לִמְקוֹמָהּ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

בבית האבל אומרים

נַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־אֲבֵלֵי צִיּוֹן. וְאֶת־אֲבֵלֵי יְרוּשָׁלָיִם. וְאֶת־הָאֲבֵלִים הַמִּתְאַבְּלִים בָּאֵבֶל הַזֶּה. נַחֲמֵם מֵאֶבְלָם. וְשַׂמְּחֵם מִיגוֹנָם. כָּאָמוּר. כְּאִישׁ אֲשֶׁר אִמּוֹ תְּנַחֲמֶנּוּ. כֵּן אָנֹכִי אֲנַחֶמְכֶם. וּבִירוּשָׁלַיִם תְּנֻחָמוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מְנַחֵם אֲבֵלִים. וּבוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן: בְּחַיֵּינוּ תִּבָּנֶה עִיר צִיּוֹן. וְתִכּוֹן הָעֲבוֹדָה בִירוּשָׁלָיִם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל אָבִינוּ. מַלְכֵּנוּ. אַדִּירֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ. קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. הַמֶּלֶךְ הַחַי. הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב. אֵל אֱמֶת. שׁוֹפֵט בְּצֶדֶק. לוֹקֵחַ נְפָשׁוֹת שַׁלִּיט בְּעוֹלָמוֹ. לַעֲשׂוֹת כִּרְצוֹנוֹ. וַאֲנַחְנוּ עַמּוֹ וַעֲבָדָיו: וְעַל־הַכֹּל אֲנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לוֹ. וּלְבָרְכוֹ. גּוֹדֵר פְּרָצוֹת הוּא יִגְדֹּר אֶת־הַפִּרְצָה הַזֹּאת מֵעָלֵינוּ. וּמֵעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בְּרַחֲמִים: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְרַחֲמָיו. יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן: עד כאן

(النساء لا يقلن — عهداً) وشريعةً . حياةً وقوتاً . ولانك اخرجتنا من ارض مصر . وفديتنا من بيت العبودية . ونشكرك لاجل (النساء لا يقلن — عهدك الذى ختمته في جسدنا) — . وفرائض مشيئتك التي عرفتنا اياها . ولاجل الحياة والقوت الذي تقيتنا وتعيلنــا به .

في عيد الحانوكة والفور يقولون « نشكرك أيضاً على المعجزات وفي أيام » في صحيفة ٦٤

وعلى كل هذه نشكرك يا رب الهنــا ونبارك اسمك كما قيل « فمتى اكلت وشبعت . فبارك الرب الهك لاجل الارض الجيدة التي اعطاك اياها (تث ٨ : ١٠) . مبارك انت يا رب لاجل الارض ولاجل القوت .

ارحمنا يا رب الهنا وارحم شعبك اسرائيل ومدينتك اورشليم وجبل صهيون مسكن جلالك . والبيت العظيم والمقدس الذي دعي اسمك عليه . ابانا . راعينا . قتنا . علنــا اطعمنا . وسع علينــا . وارحنا عاجلاً من كل ضيقاتنا . ولا تجعلنا يا رب الهنــا ان نحتاج لعطايا البشر ولا الى الاستدانة منهم فان عطيتهم قليلة ومعيرتهم كبيرة ماعدا يدك الملآى والرحبة الغنية والمفتوحة حتى لا نخجل في هــذا العالم . ولا نستحي في العالم الآتي . وارجع مملكة داود مسيحك الى مجدها الاول عاجلاً في ايامنا .

في بيت الحزن يقال

عزِّ يا رب الهنا . حزانى صهيون . وحزانى اورشليم . والحزانى الحادين في هذا الحزن . عزِّهم في حزنهم وافرحهم في غمهم كما قيل « كانسان تعزيه امه هكذا اعزيكم انا . وفي اورشليم تعزون (اش ٦٦ : ١٣) . مبارك انت يا رب المعزي الحزانى . والبــاني اورشليم عاجلاً في ايامنا آمين . ليت مدينة صهيون تبنى في مــدة حياتنا وتمام الخدمــة (الالهية) في اورشليم ثانيةً . مبارك انت يا رب الهنا ملك العــالم الاله . ابانا ملكنا قديرنا منجينا قدوسنا قدوس يعقوب . الملك الحي الصالح والمحسن الاله الحق . الحاكم بالعدل الذى يأخذ الارواح ويتسلط فى عالمه ويعمل حسب مشيئته . ونحن شعبه وعبيده . وعلى كل هذا يجب علينا ان نشكره ونباركه . الذي يبني جدراً في الثغر هو يبني جداراً فى هذا الثغر لنا ولشعبه اسرائيل برحمة . الذى يصنع سلامــاً في الاعالي . هو بحسب مراحمه يصنع سلاماً لنا ولكل شعبه اسرائيل آمين .

בשבת אומרים

רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוַת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא מִלְּפָנֶיךָ. נִשְׁבֹּת בּוֹ וְנָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וְאַל תְּהִי צָרָה וְיָגוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ וְהַרְאֵנוּ בְּנֶחָמַת צִיּוֹן בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַנֶּחָמוֹת. וְאַף עַל פִּי שֶׁאָכַלְנוּ וְשָׁתִינוּ. חָרְבַּן בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ לֹא שָׁכַחְנוּ. אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ לָנֶצַח וְאַל תִּזְנָחֵנוּ לָעַד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: עד כאן

בראש חדש וביום טוב ובחול המועד אומרים כאן אֱלֹהֵינוּ - יַעֲלֶה בדף ס״ג

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. בּוֹנֵה בְרַחֲמָיו יְרוּשָׁלָםִ. אָמֵן:

בְּחַיֵּינוּ וּבְחַיֵּי כָּל קְהַל בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּבָּנֶה עִיר צִיּוֹן בְּרִנָּה. וְתִכּוֹן עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָםִ. וְאַרְמוֹן עַל מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב בְּקָרוֹב כְּבָרִאשׁוֹנָה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. לָעַד הָאֵל אָבִינוּ. מַלְכֵּנוּ. אַדִּירֵנוּ. בּוֹרְאֵנוּ. גֹּאֲלֵנוּ. קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב לַכֹּל. שֶׁבְּכָל יוֹם וָיוֹם הוּא הֵטִיב לָנוּ. הוּא מֵטִיב לָנוּ. הוּא יֵיטִיב לָנוּ. הוּא גְמָלָנוּ. הוּא גוֹמְלֵנוּ. הוּא יִגְמְלֵנוּ לָעַד חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים. וְרֶוַח וְהַצָּלָה וְכָל טוֹב:

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ:

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח בָּנוּ לְדוֹר דּוֹרִים:

הָרַחֲמָן הוּא קֶרֶן לְעַמּוֹ יָרִים:

הָרַחֲמָן הוּא יִתְפָּאַר בָּנוּ לָנֶצַח נְצָחִים:

הָרַחֲמָן הוּא יְפַרְנְסֵנוּ בְּכָבוֹד וְלֹא בְבִזּוּי. בְּהֶתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר. בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר בְּרֶוַח וְלֹא בְצִמְצוּם:

הָרַחֲמָן הוּא יִתֵּן שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ:

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ:

הָרַחֲמָן הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ:

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁבֹּר עוֹל הַגָּלוּת מְהֵרָה מֵעַל צַוָּארֵנוּ:

הָרַחֲמָן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ:

في يوم السبت يقولون

ارضَ وقونا يا رب الهنا . بوصاياك وبوصية اليوم السابع . السبت العظيم والمقدس هذا . لانه يوم عظيم ومقدس هو امامك نبطل ونستريح فيه حسب فرائض رادتك . لا يكون ضيق وحزن في ايام راحتنا . وارنا تعزية صهيون عاجلا في ايامنا . لانك انت هو رب التعازي . ومع اننا اكلنا وشربنا فاننا لم ننسَ خراب بيتك العظيم والمقدس لا تنسنا الى الابد ولا تكرهنا الى الدهر . لانك انت اله وملك عظيم ومقدس .

في راس الشهر يقولون « الهنا واله آبائنا » في صحيفة ٦٣

مبارك أنت يا رب الذي يبني اورشليم برحمته آمين .

لتبنَ مدينة صهيون بهتافٍ بحياتنا وحياة كل جماعة اسرائيل . لترتب الخدمة المقدسة في اورشليم . وليقم كرسي القضاء قريباً كما في السابق .

مبارك انت يا رب الهنا . ملك العالم الاله السرمدي . ابونا ملكنا قديرنا . خالقنا قدوسنا قدوس يعقوب . وراعينا راعي اسرائيل الملك الصالح والمحسن للجميع الذي قد احسن الينا وهو محسنٍ الينا وسيحسنٍ الينا في كل يوم وهو قد كافأنا ويكافئنا وسيكافئنا الى الابد نعمة وفضلاً ورحمةً وسعةً وخلاصاً وكل خير .

الرحمن هو يسبح على كرسي مجده .

» يسبح في السماء والارض .

» يسبح بنا في كل الاجيال .

» يرفع قرناً لشعبه .

» يتمجد بنا الى ابد الابدين .

» يعيلنا بشرف وليس باحتقار . بالحلال وليس بالحرام . براحة وليس بعذاب . بسعة وليس بالكفاف .

» يمنح السلام بيننا .

» يمنح البركة والنجاح في كل اعمال ايدينا .

» ينجح طرقنا .

» يكسر نير الجلاء عن عنقنا عاجلاً .

» يذهب بنا الى ارضنا قياماً .

הָרַחֲמָן הוּא יְרַפְּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה. רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף:
הָרַחֲמָן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יָדוֹ הָרְחָבָה:
הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בִּשְׁמוֹ הַגָּדוֹל כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בַּכֹּל מִכֹּל כֹּל כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:
הָרַחֲמָן הוּא יִפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמוֹ:
הָרַחֲמָן הוּא יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ לְבִלְתִּי נֶחֱטָא:
הָרַחֲמָן הוּא יְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה:
בשבת הָרַחֲמָן הוּא יַנְחִילֵנוּ עוֹלָם שֶׁכֻּלּוֹ טוֹב וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:
בר׳ חדש הָרַחֲמָן הוּא יְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:
בג׳ רגלים הָרַחֲמָן הוּא יַגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים אֲחֵרִים הַבָּאִים לִקְרָאתֵינוּ לְשָׁלוֹם:
הָרַחֲמָן הוּא יְזַכֵּנוּ לֵישֵׁב בְּסֻכָּה שֶׁל לִוְיָתָן:

האורח מברך

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַשֻּׁלְחָן הַזֶּה שֶׁאָכַלְנוּ עָלָיו. וִיסַדֵּר בּוֹ כָּל מַעֲדַנֵּי עוֹלָם וְיִהְיֶה כְּשֻׁלְחָנוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ כָּל רָעֵב מִמֶּנּוּ יֹאכַל וְכָל צָמֵא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה. וְאַל יֶחְסַר מִמֶּנּוּ כָּל טוּב לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים אָמֵן

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה. וּבַעַל הַסְּעוּדָה הַזֹּאת. הוּא וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. בְּבָנִים שֶׁיִּחְיוּ וּבִנְכָסִים שֶׁיִּרְבּוּ בָּרֵךְ יְיָ חֵילוֹ וּפֹעַל יָדָיו תִּרְצֶה. וְיִהְיוּ נְכָסָיו מֻצְלָחִים וּקְרוֹבִים לָעִיר. וְאַל יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו שׁוּם חֵטְא וְהִרְהוּר עָוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: שָׂשׂ וְשָׂמֵחַ כָּל הַיָּמִים בְּעֹשֶׁר וּנְכָסִים וְכָבוֹד עַד עוֹלָם. לֹא יֵבוֹשׁ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא יִכָּלֵם לָעוֹלָם הַבָּא. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן: עד כאן

הָרַחֲמָן הוּא יְחַיֵּינוּ וִיזַכֵּנוּ וִיקָרְבֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וּלְבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. (בשבת וביום טוב אומרים מִגְדּוֹל) מַגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ. וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כָל טוֹב: נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לָחֶם: כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה. וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה:

الرحمن يشفينا شفاءً تاماً . شفاء النفس وشفاء الجسد .
« يفتح لنا يده الواسعة .
« يبارك كل واحد منا باسمه العظيم . كما بارك اباءنا ابرهيم واسحق ويعقوب في كل شي ولكل سعادة . هكذا ليباركنا معاً بركةً تامة . ولتكن ارادته تعالى هكذا ونقول آمين .
« يبسط علينا خيمة السلام .
« يغرس في قلوبنا شريعته ومحبته لكي لا نخطىء
« يتم مقاصد قلبنا للخير .
« (في السبت) يورثنا عالماً كله خير وراحة لحياة ابدية .
« (راس الشهر) يجدد لنا هذا الشهر بالخير والبركة .
« (في الثلاثة اعياد) يوصلنا لمواسم واعياد أخرى التي تأتي لسلام
« يؤهلنا أن نجلس في مظلة لوياثان .

الضيف يقول

الرحمن يبارك هذه المائدة التي اكلنا منها . ويجعل فيها كل ملذات العالم . ولتكن كمائدة ابرهيم ابينا التي كان يأكل منها كل جائع ويشرب منها كل ظمآن . ولا ينقص منه الخير الى ابد الابدين آمين .

الرحمن يبارك صاحب هذا البيت وصاحب هذه المائدة هو وبنيه وامرأته وكل ماله ببنين لايموتون واموال لاتفنى . بارك يا رب ماله وارضَ بعمل يديه (لتكن امواله ناجحة وقريبة من المدينة) . ولا تصادفه خطيئة او افكار أثم من الآن والى الابد . ليكن مسروراً وفرحاً طول الزمان بغنى واموال وشرف الى الدهر . لا يخجل في هذا العالم ولا يستحي في العالم الآتي . آمين لتكن ارادته تعالى هكذا (لحد هنا) .

الرحمن يحيينا ويؤهلنا ويقربنا لايام المسيح ولبناء بيت المقدس ثانية ولحياة العالم الآتي . (في السبت وايام الاعياد — برج) مكثر الخلاص لملكه والصانع رحمة لمسيحه لداود ونسله الى الابد (مز ١٨ : ٥١) . الاشبال احتاجت وجاعت واما طالبو الرب فلا يعوزهم شيء من الخير (٣٤ : ١١) . ايضاً كنت فتىً وقد شخت ولم ار صديقاً تخلى عنه ولا ذرية له تلتمس خبزاً . اليوم كله يترأف ويقرض ونسله للبركة (٣٧ : ٢٤-٢٦).

מַה שֶׁאָכַלְנוּ יִהְיֶה לְשָׂבְעָה . וּמַה שֶּׁשָּׁתִינוּ יִהְיֶה לִרְפוּאָה . וּמַה שֶּׁהוֹתַרְנוּ יִהְיֶה לִבְרָכָה : כִּדְכְתִיב . וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם . וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִירוּ כִּדְבַר יְיָ : בְּרוּכִים אַתֶּם לַייָ . עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ . וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ : יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן . יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם : כִּי הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שֹׁקֵקָה . וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא טוֹב : הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב . כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ : עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו . הוּא בְרַחֲמָיו . יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ . וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל . וְאִמְרוּ אָמֵן :

ואם המסובים שלשה מברך על הכוס ואומר

כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא . וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא :

סַבְרִי מָרָנָן . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן :

ברכה אחרונה על היין

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן . וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה שֶׁרָצִיתָ וְהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכוֹל מִפִּרְיָהּ וְלִשְׂבּוֹעַ מִטּוּבָהּ : רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ . וְעַל מִזְבְּחֶךָ . וְעַל הֵיכָלֶךָ . וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ . וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ . וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ . וּנְבָרֶכְךָ עָלֶיהָ בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה . (בשבת) וְנַחֲמֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה . (בראש חדש) וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה . כִּי אַתָּה טוֹב וּמֵטִיב לַכֹּל . בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ . עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרִי הַגָּפֶן :

ברכות הנהנין

האוכל והרואה והנהנה מדבר חדש מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . שֶׁהֶחֱיָנוּ . וְקִיְּמָנוּ . וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה :

האוכל פת מאחת מחמשת המינים חטה שעורה . כוסמת . שבולת . שועל . ושיפון . מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ :

ليكن ما اكلنا شبعاً . وما شربنا شفاءً . وما ابقينا بركه كما هو مكتوب « فجعل امامهم فأكلوا وفضل منهم حسب قول الرب » (مل٢ ٤ : ٤٤) . مباركون انتم لله صانع السموات والارض. مبارك الرجل الذي يتكل على الله ويكون على الرب اتكاله . الرب يعطي عزاً لشعبه . الرب يبارك شعبه بسلام (مز ٢٩ : ١١). لانه اشبع نفساً مشتهية وملاه نفساً جائعة خيراً (١٠٩ : ٩) . احمدوا الرب لانه صالح لان الى الابد رحمته (١٣٦ : ١) . الذي يصنع سلاماً في اعلى سمواته هو برحمه يصنع سلاماً لنا ولكل اسرائيل وقولوا آمين .

اذا كان الحاضرون ثلاثة يملاء كاس نبيذ ويقول

ارفع كاس الخلاص واناديي باسم الرب .

باستحسانكم يا سادة . مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . الخالق ثمر الكرم

بركة بعد شرب النبيذ

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . لاجل الكرم . ولاجل ثمر الكرم . ولاجل ثمر الحقل . ولاجل الارض الشهية الجيدة والواسعة التي اردت فاورثتها لشعبك اسرائيل ليأكل من ثمرها وليشبع من خيرها . ارحمنا يا رب الهنا وارحم شعبك اسرائيل واورشليم مدينتك . وصهيون مسكن مجدك ومذبحك وهيكلك . وابنِ اورشليم المدينة المقدسة عاجلاً في ايامنا . واصعدنا اليها عاجلاً وافرحنا بها فنشبع من خيرها . ونباركك من اجلها بقداسة وطهارة . (في يوم السبت — ارضَ وقونا في يوم الراحة هذا — في راس الشهر . واذكرنا للخير في يوم راس الشهر هذا). لانك انت صالح ومحسن للكل . مبارك انت يا رب من اجل الارض وثمر الكرم .

بركات متنوعة لاجل النعم

كل من ياكل او ينظر شيئاً جديداً يقول

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي احيانا وابدنا واوصلنا الى هذا الوقت .

من ياكل خبزاً من اي نوع من انواع الحبوب الخمسة الآتية القمح الشعير الكرسنة الذرة الشوفان يقول

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم . المخرج خبزاً من الارض .

האוכל תבשיל מאלו המינים מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא מִינֵי מְזוֹנוֹת:

ולבסוף מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. עַל הַמִּחְיָה וְעַל הַכַּלְכָּלָה וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה שֶׁרָצִיתָ וְהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכוֹל מִפִּרְיָהּ וְלִשְׂבּוֹעַ מִטּוּבָהּ: רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מִזְבְּחֶךָ. וְעַל הֵיכָלֶךָ. וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ. וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ. (בשבת) וְנַחֲמֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה. (בראש חדש) וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. (בפסח) חַג הַמַּצּוֹת - חַג הַשָּׁבוּעוֹת - חַג הַסֻּכּוֹת - שְׁמִינִי חַג עֲצֶרֶת הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. כִּי אַתָּה טוֹב וּמֵטִיב לַכֹּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמִּחְיָה וְעַל הַכַּלְכָּלָה:

האוכל דברים שאין גדוליהם מן הארץ והשותה מים ושאר משקין חוץ מן היין מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁהַכֹּל נִהְיָה בִּדְבָרוֹ:

ולבסוף מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא נְפָשׁוֹת רַבּוֹת. וְחֶסְרוֹנָן עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ לְהַחֲיוֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל חָי. בָּרוּךְ חֵי הָעוֹלָמִים:

האוכל דברים שגדוליהם מן הארץ מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה:

האוכל פרות האילן והמינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ:

ולבסוף מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. עַל הָעֵץ וְעַל פְּרִי הָעֵץ וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וכו׳ כמו בברכת האוכל תבשיל. וחותם בברכה זאת בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל הָאָרֶץ וְעַל הַפֵּרוֹת:

על ריח הפרות מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַנּוֹתֵן רֵיחַ טוֹב בַּפֵּרוֹת:

من ياكل طبيخاً من اي نوع من الخمسة انواع المذكورة يقول

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق انواع الاطعمة

بعد الاكل يقول

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم من اجل الطعام . ومن اجل القوت . ومن اجل ثمر الحقل . ومن اجل الارض الشهية الجيدة والواسعة التي اردت فاورثتها لآبائنا ارحمنا يا رب الهنا وارحم شعبك اسرائيل واورشليم مدينتك . وجبل صهيون مسكن مجدك . وابنِ اورشليم المدينة المقدسة عاجلاً في ايامنا . واصعدنا اليها وفرحنا ببنائها . (في يوم السبت) وعزنا في يوم السبت هذا . (فى راس الشهر) واذكرنا للخير في يوم راس الشهر هذا . (فى يوم العيد) في يوم عيد الفطير — عيد الاسابيع — عيد المظال عيد الاعتكاف — في يوم المحفل المقدس هذا . لانك انت صالح ومحسن للجميع . مبارك انت يا رب من اجل الارض والطعام والقوت .

قبل تناول اي شيء لا ينمو فى الارض وقبل شرب اي مشروب ما خلا النبيذ يقول

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي بامره تكون كل شيء

وبعد ذلك يقول

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق نفوساً عديدة وحاجاتها . ومن اجل كل ما خلق لاحياء نفس كل حي . مبارك الحي السرمدي .

قبل تناول كل شيء ينمو فى الارض

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق ثمر الارض

قبل تناول فاكهة الاشجار

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق فاكهة الاشجار

وبعد ذلك يقول

مبارك انت يارب الهنا ملك العالم من اجل الشجر وفاكهة الشجر ومن اجل ثمر الحقل (الخ كما فى بركة الاطعمة ولكنه يختمها قائلاً) مبارك انت يا رب من اجل الارض والفاكهة

لاجل رائحة الفاكهة يقول

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم المعطي رائحة زكية للفاكهة

על ריח מין העץ מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׂמִים:

על ריח עשב מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא עִשְׂבֵי בְשָׂמִים:

על כל מיני בושם מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׂמִים:

על שמן בשמים מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא שֶׁמֶן עָרֵב:

הרואה בימי ניסן אילנות כשמוציאים פרחים מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁלֹּא חִסֵּר בְּעוֹלָמוֹ כְּלוּם. וּבָרָא בוֹ בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאִילָנוֹת טוֹבוֹת וְנָאוֹת כְּדֵי לִיהָנוֹת בָּהֶן בְּנֵי אָדָם:

הרואה בתי כנסיות בישובן מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. מַצִּיב גְּבוּל אַלְמָנָה:

הרואה בתי כנסיות בחרבן ועל שמועות רעות מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. דַּיַּן הָאֱמֶת:

הרואה מקום שנעשה בו נסים לאבותינו מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה

הרואה הקשת מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. זוֹכֵר הַבְּרִית נֶאֱמָן בִּבְרִיתוֹ. וְקַיָּם בְּמַאֲמָרוֹ:

הרואה מלכי אומות העולם מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁנָּתַן מִכְּבוֹדוֹ לְבָשָׂר וָדָם:

הרואה מלכי ישראל מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁחָלַק מִכְּבוֹדוֹ לִירֵאָיו:

הרואה חכמי אומות העולם מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁנָּתַן מֵחָכְמָתוֹ לְבָשָׂר וָדָם:

لاجل رائحة الشجر

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق اشجاراً عطرية

لاجل رائحة الاعشاب

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق اعشاباً عطرية

لاجل اي نوع عطر

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق انواع العطر

لاجل زيت عطر

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الخالق زيتاً عطرياً

عند رؤية الاشجار مزهرة في شهر نيسان

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي لم ينقص في عالمه شيئاً وخلق فيه مخلوقات حسنة . واشجاراً حسنة ومناسبة لكي ينتفع بها البشر .

عند رؤية كنائس مبنية

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي يقيم حدود الارملة (اورشليم)

عند رؤية كنائس خربة او سماع اخبار مكدرة

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الديان العادل

عند رؤية مكان وقعت فيه معجزات لآبائنا

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي صنع معجزات لآبائنا في هذا المكان

عند رؤية قوس قزح

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذاكر العهد والامين بعهده والثابت في قوله

عند مشاهدة ملوك الامم

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي وهب من مجده للبشر

عند مشاهدة ملوك بني اسرائيل

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي قسم من مجده لخائفيه

عند مشاهدة علماء الامم

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي وهب من حكمته للبشر

הרואה חכמי ישראל מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁחָלַק מֵחָכְמָתוֹ לִירֵאָיו:

הרואה את חברו לאחר ל׳ יום מברך שהחיינו ואם לאחר י״ב חדשים מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

הרואה חולי שנתרפא מחליו מברך

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דִּיהֲבָךְ לָן. וְלָא יְהָבָךְ לְעַפְרָא:

הרואה בעל מום מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. מְשַׁנֶּה אֶת הַבְּרִיּוֹת:

הרואה בריות טובות ואילנות טובות מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁכָּכָה לּוֹ בְּעוֹלָמוֹ:

על הזקים וברקים מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁכֹּחוֹ וּגְבוּרָתוֹ מָלֵא עוֹלָם:

הרואה את הים הגדול מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁעָשָׂה אֶת הַיָּם הַגָּדוֹל:

הרואה הרים וגבעות גדולים מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

על הגשמים ועל בשורות טובות מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב:

הקובע מזוזה מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְצִוָּנוּ לִקְבּוֹעַ מְזוּזָה: (לאחרים מברך עַל קְבִיעַת מְזוּזָה):

ברכת הגומל

ארבעה הם שצריכים להודות. יורדי הים. והולכי מדברות. והיוצא מבית האסורים. ומי שחלה ונתרפא. ומברכים אחר הברכה האחרונה על קריאת התורה או לפני פתח ההיכל.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַגּוֹמֵל לְחַיָּבִים טוֹבוֹת. שֶׁגְּמָלַנִי כָּל־טוֹב:

عند رؤية علماء بني اسرائيل

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي قسم من حكمته لخائفيه

عند رؤية صديق بعد ٣٠ يوماً يقول بركة « الذي احيانا » وهي الاولى من هذه البركات اذا رآه بعد سنة يقول

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي يحيي الاموات

عند رؤية مريض بعد الشفاء

مبارك الرحمن الذي وهبك لنا ولم يهبك للتراب

عند رؤية شخص ذي عاهة

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي يغير المخلوقات

عند رؤية مخلوقات واشجار حسنة

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي عنده مثل هذه في عالمه

عند رؤية البرق وسماع الرعود

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي قوته وجبروته مالئتا العالم

عند رؤية الاوقيانوس

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي خلق الاوقيانوس

عند رؤية الجبال الشاهقة والتلال العالية

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الصانع اعمال الخليقة منذ الابتداء

لاجل الامطار والاخبار السارة

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الحسن والمحسن

عند وضع المزوزه على الباب

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا أن نضع المزوزه
(واذا كان يضعها لاجل الاخرين : — **واوصانا بوضع المزوزه**)

صلاة تشكر

تقال علناً بعد قرأة السفر او امام الهيكل فى اربعة احوال خصوصية بعد العودة من سفر في البحر او من سفر مخطر في البر وبعد الخروج من السجن وبعد الشفاء من مرض

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم المكافئ الغير المستحقين بالخيرات لانك كافأتني بكل خير

ועונין לו אמן

הָאֵל אֲשֶׁר גְּמָלֵךְ כָּל־טוֹב. וְהֵן. וְחֶסֶד. וְחֶמְלָה. יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמַם עַל כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה. הוּא בְּרַחֲמָיו יִשְׁמְרֵךְ. וְיִגְמְלֵךְ לָעַד כָּל־טוֹב נֶצַח סֶלָה:

האשה אחר לידתה מברכת ברכת הגומל נגד פתח ההיכל ואומרת מז' קכ"ח בדף קצ"ו

ברכת החמה

תקופת החמה תהיה כל כ"ח שנים. והיתה לשעבר יום ד' ה' ניסן שנת תרנ"ז. ותהיה בתקופת ניסן שנת תרפ"ה. ואומרים ברכת החמה בעת הנץ.

כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים. חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְיָ. לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים:

*יִירָאוּךָ עִם שָׁמֶשׁ. וְלִפְנֵי יָרֵחַ דּוֹר דּוֹרִים:

*הוֹדִינוּ לְּךָ אֱלֹהִים. הוֹדִינוּ וְקָרוֹב שְׁמֶךָ סִפְּרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ:

*וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי. שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ. וִיצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק:

*הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ. וְרָאוּ כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם. הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל מַלְאָכָיו. הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ. הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ. כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם. חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

ואומרים **אֵל אָדוֹן** עד **וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ** בדף קט"ז. מזמור י"ט בדף מ"ג. ומזמור קכ"א בדף מ"ה

תָּנוּ רַבָּנָן הָרוֹאֶה חַמָּה בִּתְקוּפָתָהּ אוֹמֵר בָּרוּךְ עֹשֵׂה מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית וְאֵימַת הָוֵי אָמַר אַבַּיֵי כָּל שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִין שְׁנִין וַהֲדַר מַחֲזוֹר וְנָפְלָה תְּקוּפַת נִיסָן בְּשַׁבְּתַאי בְּאוּרְתָּא דִתְלָת נָגְהֵי אַרְבַּע:

يجاوبه القارىء

الرب الذي كافأك بكل خير ونعمة وفضل وشفقة . ليتبارك ويتعالى على كل بركة وشكران . بمراحمه الجزيلة يحرسك ويمنحك كل خير الى الابد . سلاه .

كل امرأة بعد قيامها من الولادة تقول بركة الشكر السابقة امام الهيكل ثم المزمور ١٢٨ في صحيفة ١٤٦

بركة الشمس

للشمس تقوفة مدتها ٢٨ سنة وقد كانت يوم الاربعاء في ٥ نيسان سنة ٥٦٥٧ وستكون في تقوفة نيسان سنة ٥٦٨٥ (راجع قواعد التقويم في آخر الكتاب).

لان الرب الله شمس ومجن . الرب يعطي رحمةً ومجداً . لا يمنع خيراً عن السالكين بالكمال (مز ٨٤ : ١٢) .

يخشونك ما دامت الشمس وقدام القمر الى دورٍ فدور (مز ٧٢ : ٥) .

ولكم ايها المتقون اسمي تشرق شمس البر والشفاء في اجنحتها فتخرجون وتنشأون كعجول الصيرة (ملا ٣ : ٢٠) .

اخبرت السموات بعدله ورأى جميع الشعوب مجده (مز ٩٧ : ٦) .

هللويا . سبحوا الرب من السموات سبحوه في الاعالي : سبحوه يا جميع ملائكته سبحوه يا كل جنوده : سبحيه يا ايتها الشمس والقمر . سبحيه يا جميع كواكب النور : سبحيه يا سماء السموات ويا ايتها المياه التي فوق السموات : لتسبح اسم الرب لانه امر فخلقت : وثبتها الى الدهر والابد . وضع لها حداً فلن تتعداه (مز ١٤٨ : ١ ـ ٦) .

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الصانع اعمال الخليقة في الابتداء

ويقولون « ايها الاله لغاية المقدسة » في صحيفة ١١٦ ثم مزمور ١٩ في صحيفة ٤٣ ومزمور ١٢١ في صحيفة ٤٥

علموا السادة كل من يرى الشمس في دورها ينبغي ان يقول « مبارك الصانع اعمال الخليقة في الابتداء ومتى يكون ذلك قال ابايه كل ثمانية وعشرين سنة يعود المحزور وتقع تقوفة نيسان في برج زحل صباح الاربعاء .

רִבִּי חֲנַנְיָה בֶּן עֲקַשְׁיָא אוֹמֵר רָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת. שֶׁנֶּאֱמַר. יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

ואומרים קדיש על ישראל ואחר כך אומרים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּמוֹ שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ וְהִגַּעְתָּנוּ לַזְּמַן הַזֶּה לְבָרֵךְ בְּרָכָה זוֹ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וּתְזַכֵּנוּ לְבָרְכָהּ בִּתְקוּפוֹת אֲחֵרוֹת הַבָּאוֹת עָלֵינוּ לְשָׁלוֹם. שְׂמֵחִים בְּבִנְיַן עִירֶךָ. וְשָׂשִׂים בַּעֲבוֹדָתֶךָ. וּתְזַכֵּנוּ לִרְאוֹת פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ. וּתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל יְדֵי נְבִיאֶךָ כָּאָמוּר. וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה. וְאוֹר הַחַמָּה יִהְיֶה שִׁבְעָתַיִם כְּאוֹר שִׁבְעַת הַיָּמִים בְּיוֹם חֲבוֹשׁ יְיָ אֶת שֶׁבֶר עַמּוֹ. וּמַחַץ מַכָּתוֹ יִרְפָּא בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. אָמֵן סֶלָה:

ספירת העומר

מתחילים בספירת העומר מליל שני של פסח עד הלילה אשר קודם חג השבועות.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעֹמֶר:

ואחר הספירה אומרים

הָרַחֲמָן יַחֲזִיר עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לִמְקוֹמָהּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

ואומרים מזמור לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת בדף מ״ב. וקדיש יהא שלמא

ניסן

טז הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לָעוֹמֶר:

יז הַיּוֹם שְׁנֵי יָמִים לָעוֹמֶר:

יח הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה יָמִים לָעוֹמֶר:

יט הַיּוֹם אַרְבָּעָה יָמִים לָעוֹמֶר:

כ הַיּוֹם חֲמִשָּׁה יָמִים לָעוֹמֶר:

כא הַיּוֹם שִׁשָּׁה יָמִים לָעוֹמֶר:

כב הַיּוֹם שִׁבְעָה יָמִים לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד:

כג הַיּוֹם שְׁמוֹנָה יָמִים לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד. וְיוֹם אֶחָד:

כד הַיּוֹם תִּשְׁעָה יָמִים לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד. וּשְׁנֵי יָמִים:

قال ربي حنانيا بن عقاشيا قد اراد المقدس والمبارك ان يبرو بني اسرائيل . لذلك قد اكثر لهم الشرائع والوصايا كما قيل « الرب قد سر من اجل بره يعظم الشريعة ويكرمها » (اش ٤٢ : ٢١) .

يقولون قديش دربنن

لتكن ارادة من لدنك يا رب الهنا واله آبائنا . كما انك احييتنا وايدتنا واوصلتنا لهذا الوقت لنقول هذه البركة . ان تحيينا وتؤيدنا وتؤهلنا ان نقولها في فصول اخر الآتية بسلامة وان نكون فرحين ببناء مدينتك ومسرورين بعبادتك وتؤهلنا ان نرى وجه مسيحك وتتم فينا الآية المكتوبة على يد نبيك كما قيل « ويكون نور القمر كنور الشمس ونور الشمس يكون سبعة اضعاف كنور سبعة ايام في يوم يجبر الرب كسر شعبه ويشفي رض ضربه (اش ٣٠ : ٢٦) . عاجلاً في ايامنا آمين . سلاه .

في عد العومر (الغمر)

يبتداء عد العومر من الليلة الثانية من عيد الفصح الى الليلة التي قبل عيد الاسابيع

مبارك انت يا رب الهنا ملك العالم الذي قدسنا بوصاياه واوصانا بعد العومر

وبعد العد يقولون

ليرد الرحمن خدمة بيت المقدس الى مكانها عاجلاً في ايامنا

نيسان ويقولون مزمور « لامام المغنين » في صحيفة ٤٢ . وقديش يهه شلاما

١٦	اليوم واحد في العومر :
١٧	اليوم اثنان في العومر :
١٨	اليوم ثلاثة في العومر :
١٩	اليوم اربعة في العومر :
٢٠	اليوم خمسة في العومر :
٢١	اليوم ستة في العومر :
٢٢	اليوم سبعة في العومر اي اسبوع واحد :
٢٣	اليوم ثمانية في العومر اي اسبوع ويوم واحد :
٢٤	اليوم تسعة في العومر اي اسبوع ويومين :

ניסן

כה הַיּוֹם עֲשָׂרָה יָמִים לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד. וּשְׁלֹשָׁה יָמִים:

כו הַיּוֹם אֶחָד עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד. וְאַרְבָּעָה יָמִים:

כז הַיּוֹם שְׁנֵים עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד. וַחֲמִשָּׁה יָמִים:

כח הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד. וְשִׁשָּׁה יָמִים:

כט הַיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת:

ל הַיּוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת. וְיוֹם אֶחָד:

אייר

א הַיּוֹם שִׁשָּׁה עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת. וּשְׁנֵי יָמִים:

ב הַיּוֹם שִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת. וּשְׁלֹשָׁה יָמִים:

ג הַיּוֹם שְׁמוֹנָה עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת. וְאַרְבָּעָה יָמִים:

ד הַיּוֹם תִּשְׁעָה עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת. וַחֲמִשָּׁה יָמִים:

ה הַיּוֹם עֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת. וְשִׁשָּׁה יָמִים:

ו הַיּוֹם אֶחָד וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת:

ז הַיּוֹם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת. וְיוֹם אֶחָד

ח הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת. וּשְׁנֵי יָמִים:

ט הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת. וּשְׁלֹשָׁה יָמִים:

י הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת. וְאַרְבָּעָה יָמִים:

יא הַיּוֹם שִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת. וַחֲמִשָּׁה יָמִים:

יב הַיּוֹם שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת. וְשִׁשָּׁה יָמִים:

יג הַיּוֹם שְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת:

יד הַיּוֹם תִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת. וְיוֹם אֶחָד:

טו הַיּוֹם שְׁלֹשִׁים יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת. וּשְׁנֵי יָמִים:

טז הַיּוֹם אֶחָד וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת. וּשְׁלֹשָׁה יָמִים:

نيسان

٢٥ اليوم عشرة في العومر اي اسبوع وثلاثة ايام :

٢٦ اليوم احد عشر في العومر اي اسبوع واربعة ايام :

٢٧ اليوم اثنا عشر في العومر اي اسبوع وخمسة ايام :

٢٨ اليوم ثلاثة عشر في العومر اي اسبوع وستة ايام :

٢٩ اليوم اربعة عشر في العومر اي اسبوعان :

٣٠ اليوم خمسة عشر في العومر اي اسبوعان ويوم واحد :

ايار

١ اليوم ستة عشر في العومر اي اسبوعان ويومين :

٢ اليوم سبعة عشر في العومر اي اسبوعان وثلاثة ايام :

٣ اليوم ثمانية عشر في العومر اي اسبوعان واربعة ايام :

٤ اليوم تسعة عشر في العومر اي اسبوعان وخمسة ايام :

٥ اليوم عشرون في العومر اي اسبوعان وستة ايام :

٦ اليوم واحد وعشرون في العومر اي ثلاثة اسابيع :

٧ اليوم اثنان وعشرون فى العومر اي ثلاثة اسابيع ويوم واحد :

٨ اليوم ثلاثة وعشرون في العومر اي ثلاثة اسابيع ويومين :

٩ اليوم اربعة وعشرون فى العومر اي ثلاثة اسابيع وثلاثة ايام :

١٠ اليوم خمسة وعشرون في العومر اي ثلاثة اسابيع واربعة ايام :

١١ اليوم ستة وعشرون في العومر اي ثلاثة اسابيع وخمسة ايام :

١٢ اليوم سبعة وعشرون فى العومر اي ثلاثة اسابيع وستة ايام :

١٣ اليوم ثمانية وعشرون في العومر اي اربعة اسابيع :

١٤ اليوم تسعة وعشرون في العومر اي اربعة اسابيع ويوم واحد :

١٥ اليوم ثلاثون فى العومر اي اربعة اسابيع ويومين :

١٦ اليوم واحد وثلاثون فى العومر اي اربعة اسابيع وثلاثة ايام :

אייר

יז הַיּוֹם שְׁנַיִם וּשְׁלֹ׳ יוֹם לָעוֹמֶר . שֶׁהֵם אַרְ׳ שָׁבוּעוֹת . וְאַרְבָּעָה יָמִים :

יח הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וּשְׁלֹ׳ יוֹם לָעוֹמֶר . שֶׁהֵם אַרְ׳ שָׁבוּעוֹת . וַחֲמִשָּׁה יָמִים :

יט הַיּוֹם אַרְבָּעָה וּשְׁלֹ׳ יוֹם לָעוֹמֶר . שֶׁהֵם אַרְ׳ שָׁבוּעוֹת . וְשִׁשָּׁה יָמִים :

כ הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לָעוֹמֶר . שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת :

כא הַיּוֹם שִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לָעוֹמֶר . שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד

כב הַיּוֹם שִׁבְעָה וּשְׁלֹ׳ יוֹם לָעוֹמֶר . שֶׁהֵם חֲמִ׳ שָׁבוּעוֹת . וּשְׁנֵי יָמִים :

כג הַיּוֹם שְׁמוֹנָה וּשְׁלֹ׳ יוֹם לָעוֹמֶר . שֶׁהֵם חֲמִ׳ שָׁבוּעוֹת . וּשְׁלֹשָׁה יָמִים :

כד הַיּוֹם תִּשְׁעָה וּשְׁלֹ׳ יוֹם לָעוֹמֶר . שֶׁהֵם חֲמִ׳ שָׁבוּעוֹת . וְאַרְבָּעָה יָמִים :

כה הַיּוֹם אַרְבָּעִים יוֹם לָעוֹמֶר . שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת . וַחֲמִשָּׁה יָמִים :

כו הַיּוֹם אֶחָד וְאַרְבָּעִים יוֹם לָעוֹמֶר . שֶׁהֵם חֲמִ׳ שָׁבוּעוֹת . וְשִׁשָּׁה יָמִים :

כז הַיּוֹם שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים יוֹם לָעוֹמֶר . שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת :

כח הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּ׳ יוֹם לָעוֹמֶר . שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת . וְיוֹם אֶחָד :

כט הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְאַרְבָּ׳ יוֹם לָעוֹמֶר . שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת . וּשְׁנֵי יָמִים :

סיון

א הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּ׳ יוֹם לָעוֹמֶר . שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יָמִים :

ב הַיּוֹם שִׁשָּׁה וְאַרְבָּ׳ יוֹם לָעוֹמֶר . שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים :

ג הַיּוֹם שִׁבְעָה וְאַרְבָּ׳ יוֹם לָעוֹמֶר שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים :

ד הַיּוֹם שְׁמוֹנָה וְאַרְבָּ׳ יוֹם לָעוֹמֶר . שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים :

ה הַיּוֹם תִּשְׁעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם לָעוֹמֶר . שֶׁהֵם שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת :

ואומרים אחר כך אָנָּא בְּכֹחַ בדף ל״ו

ايار

١٧ اليوم أثنان وثلاثون في العومر اي اربعة اسابيع واربعة ايام	:
١٨ اليوم ثلاثة وثلاثون في العومر اي اربعة اسابيع وخمسة ايام	:
١٩ اليوم اربعة وثلاثون في العومر اي اربعة اسابيع وستة ايام	:
٢٠ اليوم خمسة وثلاثون في العومر اي خمسة اسابيع	:
٢١ اليوم ستة وثلاثون في العومر اي خمسة اسابيع ويوم واحد	:
٢٢ اليوم سبعة وثلاثون في العومر اي خمسة اسابيع ويومين	:
٢٣ اليوم ثمانية وثلاثون في العومر اي خمسة اسابيع وثلاثة ايام	:
٢٤ اليوم تسعة وثلاثون في العومر اي خمسة اسابيع واربعة ايام	:
٢٥ اليوم اربعون فى العومر اي خمسة اسابيع وخمسة ايام	:
٢٦ اليوم واحد واربعون في العومر اي خمسة اسابيع وستة ايام	:
٢٧ اليوم اثنان واربعون في العومر اي ستة اسابيع	:
٢٨ اليوم ثلاثة واربعون في العومر اي ستة اسابيع ويوم واحد	:
٢٩ اليوم اربعة واربعون في العومر اي ستة اسابيع ويومين	:

سيفان

١ اليوم خمسة واربعون في العومر اي ستة اسابيع وثلاثة ايام	:
٢ اليوم ستة واربعون في العومر اي ستة اسابيع واربعة ايام	:
٣ اليوم سبعة واربعون في العومر اي ستة اسابيع وخمسة ايام	:
٤ اليوم ثمانية واربعون في العومر اي ستة اسابيع وستة ايام	:
٥ اليوم تسعة واربعون في العومر اي سبعة اسابيع	:

ثم يقولون « نتوسل اليك » وصحيفة ٣٦

נוהגים לומר אלו התחנונים קודם הברכות חוץ ביום שאין נופלים על פניהם

שֵׁבֶט יְהוּדָה בְּדוֹחַק וּבְצַעַר. הֲיִשְׁאַג אַרְיֵה בַּיַּעַר: מְקַוִּים יְשׁוּעָתְךָ אָבוֹת וּבָנִים. הָעֲנִיִּים וְהָאֶבְיוֹנִים: עָמוֹד בַּפֶּרֶץ כָּל נָהְיָה לִשְׂחוֹק. לָמָּה יְיָ תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק: יוֹנָתְךָ עַד שַׁעֲרֵי מָוֶת הִגִּיעָה. יוֹשֵׁב הַכְּרֻבִים הוֹפִיעָה: הָבָה־לָנוּ עֶזְרַת מִצָּר. הֲיַד יְיָ תִּקְצָר: חַדֵּשׁ יָמֵינוּ בְּגָלוּת יָשָׁן. עוּרָה לָמָּה תִישַׁן: זְכוֹר בָּנֶיךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם. וְזָר לֹא יִקְרַב אֲלֵיהֶם: קֵץ הַנֶּחְתָּם גַּלֵּה לְנַלְמוּדָה. יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה: שַׁוְעָתֵנוּ תַעֲלֶה לִשְׁמֵי מְרוֹמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

ואומרים אֵל מֶלֶךְ. וַיַּעֲבוֹר יְיָ בדף ס״ט

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה. אֲדֹנָי סְלָחָה. אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר: לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי. כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה. חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

ואומרים אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ. אֵל אֶרֶךְ. וַיַּעֲבוֹר יְיָ בדף ס״ז

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל. וְאַל יֹאבַד יִשְׂרָאֵל. הָאוֹמְרִים בְּכָל־יוֹם. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית גּוֹי אֶחָד. וְאַל יֹאבַד גּוֹי אֶחָד. הָאוֹמְרִים בְּכָל־יוֹם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. יְיָ אֶחָד:

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית גּוֹי קָדוֹשׁ. וְאַל יֹאבַד גּוֹי קָדוֹשׁ. הָאוֹמְרִים בְּכָל־יוֹם. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ:

שׁוֹמֵר גּוֹי רַבָּא. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית גּוֹי רַבָּא. וְאַל יֹאבַד גּוֹי רַבָּא. הָאוֹמְרִים בְּכָל־יוֹם. אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא:

ואומרים קדיש תתקבל. ומזמור שִׁיר לַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים בדף קמ״ו

اعتاد البعض على ان يتلوا هذه التضرعات قبل صلاة الصبح ما خلا الايام التي لا يكفون الوجه فيها

سبط يهوذا في ضيقة وحصر . هل يزجر الاسد في الوعر
الآباء والبنون . الفقراء والمحتاجون . لخلاصك منتظرون

قف يا رب في الثغر . فلا نكون موضعاً للضحك والسخر . لماذا تقف بعيداً يا رب البر

حماتك بلغت ابواب الموت الاليم انز عليها يا جالس بين الكروبيم
هبنا معونةً للخلاص من الضيقة (هل تعجز يد الرب) بارئ الخليقة
جدد ايامنا في هذا الجلاء القديم (استيقظ لماذا تنام) يا عظيم
اذكر اولادك في ارض ليست لهم ولا تدع غريباً يقربهم
اظهر لشعبك المشتت الوقت المختوم والمحدود فيفرح جبل صهيون وتبتهج بنات يهوذا
ليصعد صراخنا الى اعلى السموات يا الله الملك الجالس على كرسي الرحمات

ويقولون « ايها الاله الملك . واجتاز الرب » في صحيفة ٦٩

رب الجنود معنا ملجاه لنا اله يعقوب . سلاه : يا رب الجنود طوبى للانسان المتكل عليك . يا رب خلص ليستجب لنا الملك في يوم دعائنا : لانه لا لاجل مبراتنا نحن نطرح تضرعاتنا امام وجهك . بل لاجل مراحمك الكثيرة . يا سيد اسمع . يا سيد اغفر . يا سيد اصغ واصنع لا تؤخر من اجل نفسك يا الهي . لان اسمك دعي على مدينتك وعلى شعبك . ارددنا يا رب اليك فنرتد جدد ايامنا كالقديم .

م يقولون « اللهم الهنا واله آبائنا . واله بطيء الغضب . واجتاز الرب » في صحيفة ٦٧

يا حارس اسرائيل . احرس بقية اسرائيل . فلا يهلك اسرائيل .
الذي يقول في كل يوم « اسمع يا اسرائيل » .

يا حارس الشعب الواحد . احرس بقية الشعب الواحد . فلا يهلك بقية الشعب الواحد
الذي يقول في كل يوم « اسمع يا اسرائيل الرب الهنا الرب واحد » .

يا حارس الشعب المقدس . احرس بقية الشعب المقدس . فلا يهلك بقية الشعب المقدس
الذي يقول في كل يوم « مقدس . مقدس . مقدس » .

يا حارس الشعب العظيم . احرس بقية الشعب العظيم . فلا يهلك بقية الشعب العظيم
الذي يقول في كل يوم « آمين ليكن مباركاً اسمه العظيم » .

ويقولون قديش تتقبل . والمزمور ١٣٠ « وترنيمة المصاعد من الاعماق » في صحيفة ١٤٦

פרשיות והפטרות

לוח הפרשיות וההפטרות

جدول يبين اسماء الپراشيوت اي الفصول من التوراة والهفطاروت اي الفصول من اسفار الانبياء التى تقراء في ايام السبوت مدة السنة

ספר בראשית

פרשה	پراشه	هفطارة
בראשית	تكوين ١ : ٦ — ٨	اش ٤٢ : ٥ — ٢١
נח	تك ٦ : ٩ — ١١ : ٣٢	اش ٥٤ : ١ — ١٠
לך לך	تك ١٢ : ١ — ١٧ : ٢٧	اش ٤٠ : ٢٧ ٤١ : ١٦
וירא	تك ١٨ : ١ — ٢٢ : ٢٤	مل٢ ٤ : ١ — ٢٣
חיי שרה	تك ٢٣ : ١ — ٢٥ : ١٨	مل١ ١ : ١ — ٣١
תולדות	تك ٢٥ : ١٩ — ٢٨ : ٩	ملا ١ : ١ — ٢ : ٧
ויצא	تك ٢٨ : ١٠ — ٣٢ : ٢	هو ١١ : ٧ — ١٢ : ١٢
וישלח	تك ٣٢ : ٣ — ٣٦ : ٤٣	عو ١ : ٢١
וישב	تك ٣٧ : ١ — ٤٠ : ٢٣	عا ٢ : ٦ — ٣ : ٨
מקץ	تك ٤١ : ١ — ٤٤ : ١٧	مل١ ٣ : ١٥ — ٤ : ١
ויגש	تك ٤٤ : ١٨ — ٤٧ : ٢٧	حز ٣٧ : ١٥ — ٢٨
ויחי	تك ٤٧ : ٢٨ — ٥٠ : ٢٦	مل١ ٢ : ١ — ١٢

ספר שמות

פרשה	پراشه	هفطارة
שמות	خروج١ : ١ — ٦ : ١	ار ١ : ١ — ٢ : ٣
וארא	خر ٦ : ٢ — ٩ : ٣٥	حز ٢٨ : ٢٥ — ٢٩ : ٢١
בא	خر ١٠ : ١ — ١٣ : ١٦	ار ٤٦ : ١٣ — ٢٨
בשלח	خر ١٣ : ١٧ — ١٧ : ١٦	قض ٥ : ١ — ٣١
יתרו	خر ١٨ : ١ — ٢٠ : ٢٦	اش ٦ : ١ — ١٣
משפטים	خر ٢١ : ١ — ٢٤ : ١٨	ار ٣٤:٨-٢٢و٣٣:٢٥-٢٦
תרומה	خر ٢٥ : ١ — ٢٧ : ١٩	مل١ ٥ : ٢٦ — ٦ : ١٣

ספר ויקרא

ספר במדבר

ספר דברים

דברים	تثنية	١ : ١ — ٣ : ٢٢	اش	١ : ١ — ٢٧
ואתחנן	تث	٣ : ٢٣ — ٧ : ١١	اش	٤٠ : ١ — ٢٦
עקב	تث	٧ : ١٢ — ١١ : ٢٥	اش	٤٩ : ١٤ — ٥١ : ٣
ראה	تث	١١ : ٢٦ — ١٦ : ١٧	اش	٥٤ : ١١ — ٥٥ : ٥
שופטים	تث	١٦ : ١٨ — ٢١ : ٩	اش	٥١ : ١٢ — ٥٢ : ١٢
תצא	تث	٢١ : ١٠ — ٢٥ : ١٩	اش	٥٤ : ١ — ١٠
תבוא	تث	٢٦ : ١ — ٢٩ : ٩	اش	٦٠ : ١ — ٢٢
נצבים	تث	٢٩ : ١٠ — ٣٠ : ٢٠	اش	٦١ : ١٠ — ٦٣ : ٩
וילך	تث	٣١ : ١ — ٣٠	هو	١٤ : ٢ـ١٠ ومي ٧ : ١٨ـ٢٠
האזינו	تث	٣٢ : ١ — ٥٢	صم[2]	٢٢ : ١ — ٥١
וזאת הברכה	تث	٣٣ : ١ — ٣٤ : ١٢	يش	١ : ١ — ١٠

שקלים	خر	٣٠ : ١١ — ١٦	مل[2]	١١ : ١٧ — ١٢ : ١٧
זכור	تث	٢٥ : ١٧ — ١٩	صم[1]	١٥ : ١ — ٣٤
פרה	عد	١٩ : ١ — ٢٢	حز	٣٦ : ١٦ — ٣٦
חדש	خر	١٢ : ١ — ٢٠	حز	٤٥ : ١٨ — ٤٦ : ١٥

ترتيب قرأة الاربع پراشيوت الخصوصية

שקלים تقراء قبل ادار السابق لنيسان مالم يكن اول ادار يوم سبت فتقراء فيه . وتقراء بقية الپراشيوت זכור פרה החדש في سبوتها بالتتابع . غير انه يكون احياناً فاصل بينها حسب الدليل الآتي ד״ד ב״ו זט״ו וב״י . . . (ד) اذا كان اول ادار يوم الاربعاء تقراء שקלים قبل الشهر ويكون فاصل في السبت التالي يوم الرابع من الشهر . (ב) اذا كان اول ادار يوم الاثنين يكون الفاصل يوم السادس وتقراء البقية في سبوتها . (ז) وان كان يوم السبت تقراء فيه שקלים وبعدها זכור ويكون الفاصل يوم الخامس عشر والبقية في سبوتها . (ו) وان كان اول الشهر يوم الجمعة يكون فيها فاصلان يوم السادس والسادس عشر في الشهر والبقية كالعادة .

ויקהל פקודי متصلتان في سنين בח״ג בש״ח גכ״ה הכ״ז זח״א זש״ג.
منفردتان في בח״ה בש״ז גכ״ז הח״א הש״א הש״ג זח״ג זש״א

תזריע - מצורע אחרי מות - קדושים בהר - בחקותי
متصلة في בח״ג בש״ה גכ״ה הכ״ז הש״א זח״א זש״ג.
منفردة في בח״ה בש״ז גכ״ז הח״א הש״ג זח״ג זש״ה.

חוקת בלק متصلتان في בח״ה בש״ג גכ״ה זש״ה.
منفردتان في בח״ג בש״ז גכ״ז הח״א הכ״ז הש״א הש״ג זח״א זח״ג זש״ג.

מטות מסעי متصلتان في בח״ג בח״ה בש״ה בש״ז גכ״ה גכ״ז הכ״ז הש״א זח״א זח״ג זש״ג זש״ה.

נצבים וילך متصلتان فى בח״ג בח״ה בש״ה גכ״ה הש״ג זח״ג זש״ג זש״ה.
منفردتان فى בש״ז גכ״ז הח״א הכ״ז הש״א זח״א. (راجع قواعد التقويم)

ملاحظات لاجل الهفطاروت

(١) عند ما يقراء اكثر من براشة واحـدة سواءً كان في سفر واحـد او في اكثر تقراء الهفطارة التي تخص البراشة الاخيرة فقط .

(٢) اذا وقع اول الشهر في يوم سبت يقراء الاصحاح الاخير من سفر اشعيا بدل هفطارة الاسبوع .

(٣) اذا وقع اول الشهر في يوم الاحـد تقراء هفطارة מחר חדש بدل هفطارة السبت السابق وهي في صم٢ ٢٠ : ١٨ — ٤٢

(٤) اذا وقع اول الشهر في يومي السبت والاحد يضاف اول وآخر عدد من هفطارة מחר חדש السابقة الى آخر هفطارة يوم السبت واولالشهر وهي آخر اصحاح من سفر اشعيا كما سبق في ٢

(٥) في ايام الحانوكة تبدل هفطارة الاسبوع بهفطارة רני ושמחי (ترنمي وافرحي) في زك ٢ : ١٤ الى ٤ : ٧ واذا وقع اليوم الثامن من عيد الحانوكة في يوم سبت تقراء ויעש חירום (وعمل حـيرام) مل١ ٧ : ٤٠ — ٤٥ بدل هفطارة السبت .

(٦) في שבת הגדול اي يوم السبت الذي قبل عيد الفصح تقراء هفطارة וערבה ליי (فتكون تقدمة) في ملا ٣ : ٤ — ٢٤ بدل هفطارة الاسبوع .

(٧) ينبغي قراءة الثلاث الهفطاروت المعروفة بهفطاروت المصائب תלתא דפורעניתא في مدة الثلاثة الاسابيع التي بين صوم ١٧ تموز وصوم ٩ آب فعند ماتقراء البراشتان מטות מסעי معاً تقراء الهفطارة الاولى بعد براشة פנחס وهفطارة الثانية في يوم السبت التالي .

(٨) ان السبع الهفطاروت من ואתחנן الى נצבים المعروفة بهفطاروت التعزية שבעא דנחמתא تقراء ما بين صوم ٩ آب وعيد راس السنة . وهفطارة וילך المعروفة بالتوبة דתיובתא التي تقراء في يوم سبت التوبة שבת תשובה لا تسري عليها القاعدة الثانية والثالثة من هـذه الملاحظات اي انها لا تبدل بهفطارة سبت ورأس الشهر ومחר חדש انما تضاف اليها الآية الاولى والآية التي قبل الاخيرة من هفطارة السبت ورأس الشهر اوالآية الاولى والاخيرة من هفطارة מחר חדש دلالة على انه اول الشهر او انه يقع في اليوم التالي اي يوم الاحد .

(٩) تسري القاعدة السابقة على الاربع الهفطاروت التي تخص الاربع براشيوت الآتية שקלים זכור פרה החדש

שיר המועדים

מאת המתרגם הלל יעקב פרחי

כולל שמות השבתות והמועדים והצומות וכו׳ על משקל יתד וארבעה תנועות

אֲבָרֵךְ בִּתְחִלָּה . וְאוֹדֶה בִּתְפִלָּה .
וְשֶׁבַח וּתְהִלָּה . אֱלֹהֵי הַנּוֹרָא :

אֲנִי הִלֵּל פָּרְחִי . לְךָ אֶתֵּן שִׁבְחִי .
לְךָ אֶשְׁפּוֹךְ שִׂיחִי . וְאָשִׁיר לְךָ שִׁירָה :

שבתות

שְׁבִיעִי יוֹם שַׁבָּתוֹת . וְעִנּוּג הַלְּבָבוֹת .
וּבִסְעוּדוֹת טוֹבוֹת . וְלִקְרֹא גַם מִקְרָא :

מְקֻדָּשׁ מִסִּינַי . מְנוּחָה לָאֱמוּנַי :
קְהִלַּת אֲדֹנָי . לְעַם בִּשְׁמוֹ נִקְרָא :

מְנוּחָה הוּא תַמָּה . לְאָדָם וּבְהֵמָה .
לְעֶבֶד עִם אָמָה . לְתוֹשָׁב וּגְבִירָה :

בְּלִי מְלֶאכֶת אָבוֹת . וְתוֹלְדוֹת הַקְּצוּבוֹת .
וְאַל בְּמוֹשָׁבוֹת . תְּהִי אֵשׁ בּוֹעֵרָה :

שְׁמוֹר שַׁבַּת שְׁקָלִים . וְאֶת זָכוֹר תַּשְׁלִים .
וְגַם בְּמִשְׁקָלִים . זְכוֹר שַׁבַּת פָּרָה :

וְשַׁבַּת הַחֹדֶשׁ . לְנִיסָן הוּא קֹדֶשׁ .
לְכֻלָּם תִּתְחַדֵּשׁ . פָּרָשָׁה הַפְּטָרָה :

וְהַגָּדוֹל נִמְצָא . לְקוֹדֶם חַג מַצָּה .
כְּפִי הַמּוֹעֵצָה . וְחֻקַּת הַמְּסוֹרָה :

וְגַם שַׁבַּת כַּלָּה . בְּכָבוֹד וּגְדֻלָּה .
לְשָׁבוּעוֹת נִפְלָא . כְּמוֹ הָעֲטָרָה :

וְנַחֲמוּ עִם שׁוּבָה . כְּחֻקָּה מְצֻבָּה .
יְמֵי שׁוּב בִּתְשׁוּבָה . בְּמִסְפַּר עֲשָׂרָה :

ראש חדש

בְּרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם . בְּכָל דּוֹרוֹתֵיכֶם .
תְּנוּ עוֹלוֹתֵיכֶם . וְהַלֵּל עִם זִמְרָה .

ברכת הלבנה

וּבָרֵךְ בְּכַוָּנָה . בְּחִדּוּשׁ הַלְּבָנָה .
בְּמֶשֶׁךְ הַשָּׁנָה . בְּשָׂפָה בְרוּרָה :

הצומות

וְאֵלֶּה הֵם שֵׁמוֹת . יְמֵי כָל הַצּוֹמוֹת .
בְּעִתָּם נִרְשָׁמוֹת . וְלִקְרֹא עֲצָרָה :

בְּצוֹם עָשׂוֹר בְּטֵבֵת . עֲצָרָה נִכְתֶּבֶת .
בְּרוּחַ עֲצֶבֶת . תְּחִלַּת הַתִּגְרָה :

בְּיוֹם שִׁבְעָה עָשָׂר . בְּתַמּוּז צוֹם נִמְסַר .
וְעֹנֶג בּוֹ נֶאְסַר . בְּעֵת הָאֲסִירָה :

בְּתִשְׁעָה חֹדֶשׁ אָב . לְחָרְבָּנִי אֶדְאָב .
וְאֶבְכֶּה גַם אֶכְאָב . וְאָצוּם בְּמָרָה :

וְנַפְשִׁי הוֹמִיָּה . בְּצַעַר בּוֹכִיָּה .
וְעֵינִי צוֹפִיָּה . אֱלֵי בֵּית הַבְּחִירָה :

וְגַם כֵּן דּוֹמִיָּה . בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה .
וְאֶדְרֹשׁ מֵאֵל יָהּ . לְכוֹנֵן בִּמְהֵרָה :

וְצוֹם יוֹם לִגְדַלְיָה . חֲלַל יַד הָרְמִיָּה .
בְּדִמְעוֹת תַּאֲנִיָּה . וְרוּחַ נִשְׁבָּרָה :

אֱלֹהִים יֵעָתֵר . בְּיוֹם צוֹם צוֹם אֶסְתֵּר .
וְהוּא אוּלַי יַתֵּר . לְאֻמָּה נִבְחָרָה :

חנוכה

בְּכ"ה כִּסְלֵו חֲנֻכָּה . וְגִיל נֶפֶשׁ דַּכָּא .
לְיִשְׁעֲךָ הַמְחַכָּה . לְהַדְלִיק הַמְּנוֹרָה ·

לְזִכְרוֹן פִּרְקָנָיו . וּמַכַּבִּי עִם בָּנָיו .
גְּדֹלֵי כֹהֲנָיו . וּבִטּוּל הַגְּזֵרָה :

ט"ו שבט

בְּט"ו בִּשְׁבָט רְנוֹת . לְכֹל הָאִילָנוֹת .
בְּיוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנוֹת . בְּשֶׁפַע אִי מְאֵרָה :

פורים

חֲמֵשׁ עָשָׂר אֲדָר . מְפֹאָר וּמְהֻדָּר .
לְיוֹם פּוּרִים נֶדָּר . בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה :

יְמֵי גִיל נֶחְמָדִים . לְזֶרַע הַיְדִידִים .
הֲלֹא כֵן לַיְּהוּדִים . אֶמֶת הָיְתָה אוֹרָה :

פסח

בְּט״ו נִיסָן רָצָה . וְנִקְבַּע חַג מַצָּה .
בְּיוֹם עַמִּי יָצָא . לְחֵרוּת מִצָּרָה :

וְהוּא שִׁבְעָה יָמִים . שְׁלֵמִים וּתְמִימִים .
נְכוֹנִים וּנְעִימִים . בְּמַצָּה וּשְׁמוּרָה :

זְכוֹר חַן שָׁמַיִם . יְצִיאַת מִצְרַיִם .
וְאוֹיֵב בַּמַּיִם . וּבַיָּם הַגְּזִירָה :

וְהוּא הִזְהִירָנִי . בְּחֹק פֶּסַח שֵׁנִי .
לְהַקְרִיב קָרְבָּנִי . בְּעֵת הַהַטְּהָרָה :

עומר

וּתְמֹנֶה שְׁבוּעוֹת . יְמֵי עוֹמֶר קְבוּעוֹת .
וְהֵם שִׁבְעָה יְדוּעוֹת . בְּמִשְׁפַּט הַסְּפִירָה :

שבועות

בְּיֶרַח הַשְּׁלִישִׁי . בְּיָמָיו בַּשִּׁשִּׁי .
עָלָה אֶל מִקְדָּשִׁי . בְּיוֹם מַתַּן תּוֹרָה :

ראש השנה

בְּיוֹם רִאשׁוֹן בְּתִשְׁרֵי . בְּמִסְפַּר הָעִבְרִי .
תְּרוּעָה אֶל יוֹצְרִי . לְזֵכֶר הַיְצִירָה :

וְהוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה . לְאַנְשֵׁי אֱמוּנָה .
תְּקִיעָה בִּרְנָנָה . בְּקוֹלוֹת הַחֲצוֹצְרָה :

כפורים

בְּתִשְׁרֵי יוֹם עֲשָׂרָה . לְךָ צוֹם נִגְזָרָה .
מְלָאכָה נֶאֱסָרָה . כְּפִי הַהַזְהָרָה :

וְהוּא יוֹם הַכִּפּוּרִים . בְּעִנּוּי אֵבָרִים .
וְדִבְרֵי מֵישָׁרִים . דְּרוֹשׁ הַכַּפָּרָה :

סכות

בְּט״ו תִשְׁרֵי תָּחֹג . בְּלוּלָב עִם אֶתְרֹג .
בְּשִׂמְחָה עִם תַּעֲנֹג . בְּתוֹךְ סֻכָּה כְּשֵׁרָה :

הושענא רבא

וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּא . בְּחִבּוּט עֲרָבָה .
חֲתִימָה לְךָ טוֹבָה . בְּיוֹם כ״א נִזְכָּרָה :

שמיני עצרת

שְׁמִינִי עֲצֶרֶת . בְּיוֹם כ״ב נִגְזֶרֶת .
לְעַמִּי תִּפְאֶרֶת . לְאֻמָּה יְקָרָה :

שמחת תורה	בְּכָ״ג שִׂמְחַת תּוֹרָה . שְׂמַח בָּהּ יַקִּירָה .	בְּשִׂמְחָה יְתֵרָה . וְכֶתֶר תִּפְאָרָה :
שמטה	וְזֹאת הִיא הַשְּׁמִטָּה . שְׁבִיעִית לַשְּׁמִטָּה .	לְשָׁנִים נֶחְלָטָה . בְּזֶרַע וּקְצִירָה :
יובל	שְׁנַת חֲמִשִּׁים הַגְּבֵל . דְּרוֹר הִיא גַּם יוֹבֵל .	לְכָל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל . בְּמִשְׁפַּט הַמְּכִירָה :

אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָיו . אֲשֶׁר שָׂם לַעֲבָדָיו .
וְצִוָּה אֶת חֲסִידָיו . בְּמִקְרָא וּגְמָרָא :

בְּזָכְרִי מוֹעֲדֶיךָ . חָשׁוּב לַעֲבָדֶיךָ .
כְּעוֹלוֹת תְּמִידֶיךָ . וְקָרְבַּן הָעֲבֵרָה :

וְהַב נָא מְחִילָה . וּמַהֵר בִּגְאֻלָּה .
לְאֻמָּה בַגּוֹלָה . עֲנִיָּה סוֹעֲרָה :

וְצַוֵּה אָנָּא אֵל . בְּנֵה חִישׁ אֶת אֲרִיאֵל .
לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל . וְקַבֵּץ אֶת פְּזוּרָהּ :

וְשַׂמַּח אֶת נַפְשִׁי . בְּבִנְיַן מִקְדָּשִׁי .
וְכוֹנֵן עִיר קָדְשִׁי . וְהָשֵׁב אֶת הֲדָרָהּ :

נְצוֹר צוּר מִבְצָרָה . וְאֶת צֹאן הַבִּצְרָה .
וְצוּ תִצְבּוֹר בִּצְרָה . וְתִבְצוֹר אֶת צָרָהּ :

אֲשַׁלֵּם שָׁם נְדָרַי . וְאֶשְׂמַח תּוֹךְ עִירִי .
וְאָשִׁיר אֶת שִׁירִי . אֱמֶת רָנִּי עֲקָרָה :

וְאוֹדְךָ בָּעַמִּים . וְאָשִׁיר בַּלְאֻמִּים .
וְתָמִיד עִם תַּמִּים . בְּבֵיתְךָ נָגוּרָה :

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל . פְּדוּת עַמִּי שָׁאֵל .
שְׁלַח לָנוּ גֹּאֵל : לְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה :

שנת תרע״ז سنة ٦٧٧

نظراً لشدة العلاقات بين الصلوات اليومية والسبتية والمواسم والاعياد وبين التقويم العبراني قد وجدت من المناسب ان اذكر هنا بعض القواعد والمبادئ الرئيسية في هذا الموضوع تلبيةً لبعض الراغبين وتتمةً للفائدة

جدول تقسيم الوقت

اعلم ان من اصول التقويم العبراني ان كل ٧٦ ثانية = جـزء واحداً وكل ١٠٨٠ جزء = ساعة واحدة وكل ٢٤ ساعة = يوماً واحداً وكل ٧ ايام = اسبوعاً واحداً وكل ٧٩٣ ج ١٢ س ٢٩ ي = شهراً واحـداً و١٢ شهر = سنة بسيطة و١٣ شهر = سنة كبيسة وكل ١٩ سنة = محزوراً صغيراً وكل ٢٨ سنة = محزوراً كبيراً . اما علاماتها فهي ח׳ - חסרה اي ناقصـة و כ׳ - כסדרה اي قانونية و ש او ם = שלמה او מלאה اي كاملة و פ׳ - פשוטה اي بسيطة و ע׳ - מעוברת اي كبيسة . و א ב ג ד ה ו ז دليل لايام الاسبوع اي الاحد الاثنين الخ .

في الشهور החדשים

ניסן نيسان אייר ايار סיון سـيڤان תמוז تموز אב آب אלול ايلول תשרי تشري חשון حشڤان כסלו كسليڤ טבת طيبت שבט شباط אדר ادار و אדר ב׳ ادار الثاني في السنة الزائدة .

والشهور اما كاملة اي ٣٠ يوماً او ناقصة اي ٢٩ يوماً . وتبتدئ من نيسان ٣٠ ثم אייר ٢٩ الخ بالتناوب او كاملة وناقصة اي احياناً ٣٠ واحياناً ٢٩ يوم

والكاملة هي : نيسان . سيڤان . آب . تشري . شباط . وادار وعلامتها נ״ס ב״ת ש״ד

والناقصة هي : ايار . تموز . ايلول . طيبت (وادار الثاني) وعلامتها אתלט״א

اما الشهور التي تكون احياناً كاملة واحياناً ناقصـة فهي اثنان فقط وهما حشڤان وكسليڤ وعلامتهما ח״ך

ان بعض الشهور يكون اولها يوماً واحـداً وبعضها يومين . وقاعدتها اول الشهر المفرد في عدد اشهر السنة يوم واحد واول الشهر المزدوج يومان . مثلاً نيسان الشهر الاول عدده مفرد فاوله يوم واحد . ايار الشهر الثاني عدده مزدوج فاوله يومان وهكذا . ما عدا كسليف وطبيت ففي السنة الـكاملة ש اولهما يومان وفي السنة الناقصة ח . يوم واحد . وفي القانونية כ . كسليف يوم واحد وطبيت يومان . واعلم ان لـكل شهر ايام معلومة يبتداء فيها ولا يكون في غيرها مطلقاً وهي

نيسان אגה״ז ايار בגה״ז سيڤان אגד״ו تموز אגה״ו آب בדו״ז ايلول אבד״ו تشرين בגה״ו حشڤان בדה״ז كسليف אבגדה״ו طبيت אבגד״ו شباط בגדה״ז ادار זבד״ו وادار الثاني זבד״ו في السنة الزائدة .

ولا يكون مطلقاً نيسان في בד״ו وايار في גד״ו وسيڤان في בה״ז وتموز في בד״ז وآب في אג״ה وايلول في גה״ז وتشري في אד״ו وحشڤان في אג״ו وكسليف في ז׳ وطبيت في ה״ו وشباط في א״ו وادار في אג״ה

واول الشهور يتبع ايام الاسبوع بالترتيب . فاذا كان اول نيسان مثلاً يوم الخميس . يكون اول ايار الجمعة والسبت. واول سيڤان يوم الاحد . واول تموز الاثنين والثلاثاء الخ.

واعلم ان بعد الشهر الناقص يكون اول الشهر التالي يومين وبعد الشهر الـكامل يوماً واحـداً دائماً . واليك اسماء الاشهر العبرية والهجرية والغربية للمقابلة .

عبري	ניסן	אייר	סיון	תמוז	אב	אלול	תשרי	חשון	כסלו	טבת	שבט	אדר
غربي	نيسان	ايار	حزيران	تموز	اب	ايلول	تشري١	تشري٢	كانون١	كانون٢	شباط	ادار
غربي	ابريل	مايو	يونيو	لوليو	اغـطس	ستمبر	اوكتوبر	نوفبر	دسمبر	يناير	فبراير	مارس
هجري	محرم	صفر	ربيع١	ربيع٢	جماد١	جماد٢	رجب	شعبان	رمضان	شوال	القعدة	الحجة

واذا كان اول الشهر من اي شهر غربي في يوم معلوم من الاسبوع تتبعه بقية الاشهر في ايام معلومة ايضاً على قاعدة مطردة كما ترى في الجدول الآتي .

ايام الاسبوع	يناير ١	فبراير ٢	مارس ٣	ابريل ٤	مايو ٥	يونيو ٦	يوليو ٧	اغسطس ٨	سبتمبر ٩	اكتوبر ١٠	نوفمبر ١١	دسمبر ١٢
الاحد	א	ד	ד	ז	ב	ה	ז	ג	ו	א	ד	ו
الاثنين	ב	ה	ה	א	ג	ו	א	ד	ז	ב	ה	ז
الثلاثاء	ג	ו	ו	ב	ד	ז	ב	ה	א	ג	ו	א
الاربعاء	ד	ז	ז	ג	ה	א	ג	ו	ב	ד	ז	ב
الخميس	ה	א	א	ד	ו	ב	ד	ז	ג	ה	א	ג
الجمعة	ו	ב	ב	ה	ז	ג	ה	א	ד	ו	ב	ד
السبت	ז	ג	ג	ו	א	ד	ו	ב	ה	ז	ג	ה

لاحظ ان المشابهة بين اوائل الاشهر هي على قاعدة تعاقب الايام تقريباً كما ترى في المشابهة بين فبراير مارس ونوفمبر . وكذلك بين ابريل ولوليو وبين ستمبر ودسمبر

في ميلاد الشهور המולד

(١) لاجل معرفة ميلاد اي شهرٍ . اسقط من ايام الشهر وهي ٧٩٣ ج ١٢ س ٢٩ ي ما يمكن تنزيله من اسابيع وهو ٤ اسابيع = ٢٨ يوم . يبقى ٧٩٣ ج ١٢ س ١ ي وهو الفرق بين ميلادي اي شهرين متواليين . وعلامته א״ב תשצ״ג اضف هذا الفرق الى ميلاد الشهر السابق اذا كان معلوماً لديك فينتج لك ميلاد الشهر المطلوب . ويمكنك معرفة ميلاد الشهر الماضي اذا اضفت على ميلاد الشهر الحاضر ה״יא רפ״ז لان مجموع א״ב תשצ״ג و ה״יא רפ״ז هو ٧ ايام

(٢) اضرب الباقي المذكور اعلاه وهو א״ב תשצ״ג في ١٢ = ٧٧٦ ج ٨ س ١٨ ي واسقط من الحاصل ايام اسابيع وهي ١٤ يبقى ٨٧٦ ج ٨ س [illegible] ي وهو الفرق بين سنة بسيطة وما بعدها وعلامته ד״ח תתע״ו

فلاجل معرفة ميلاد شهر تشري مثلاً ومعلوم لديك ميلاد الشهر ذاته في السنة السابقة أضف ד״ח תתע״ו الى ميلاد الشهر في السنة السابقة فينتج ميلاد الشهر المطلوب وهو تشري .

(٣) اضرب א״ב תשצ״ג في ١٣ وهو عدد اشهر السنة الزائدة لحاصل الضرب هو ٥٨٩ ج ٢١ س ٥ ي ودليله דכ״א תקפ״ט وهو الفرق بين ميلاد شهر من سنة زائدة وميلاد الشهر ذاته من سنة بسيطة .

فلاجل معرفة ميـلاد شهر تشري مثلاً من سنة بسيطة وكان معلوماً لديك ميلاد الشهر ذاته في سنة زائدة سابقة اضف ד.כ״א תקפ״ט الى ميلاد الشهر ذاته في السنة السابقة فالمجموع ميلاد تشري المطلوب .

(٤) ويمكنك معرفة ميـلاد الشهر السابق اذا اضفت الى ميـلاد الشهر الحاضر הי״א רפ״ז وميلاده في السنة السابقة اذا اضفت בטו״ר״ד للبسيطة و אב תצ״א للزائدة .

(٥) ويمكنك معرفة ميـلاد اي شهر رأساً بدون معرفة الشهر الذي قبله من مراجعة ميلاد اول شهر تشري منذ الخليقة . وقد جعل علماؤنا الاقدمون هذا اساساً لمعرفة مواليد الاشهر التالية وهو ٢٠٤ ج ٥ س ٢ ي ودليله ב״ה ר״ד وتسهيلاً للمراجعة قد وضعوا جداولاً في مجموع زيادات الاشهر والسنين والمحزوريم وهي

الزيادات من شهر الى آخر لغاية سنة بسيطة او زائدة

شهر	ج	س	ي	شهر	ج	س	ي	
١	٧٩٣	١٢	١	٧	١٥١	١٧	٣	
٢	٥٠٦	١	٣	٨	٩٤٤	٥	٥	
٣	٢١٩	١٤	٤	٩	٦٥٧	١٨	٦	
٤	١٠١٢	٢	٦	١٠	٣٧٠	٧	١	
٥	٧٢٥	١٥	٧	١١	٨٣	٢	٢	
٦	٤٣٨	٤	٢	١٢	٨٧٦	٨	٤	
				١٣	٥٨٩	٢١	٥	דכ״א תקפ״ט

الزيادات من سنة الى آخرى لغاية محزور صغير

سنة	ج	س	ي	سنة	ج	س	ي	
١	٨٧٦	٨	٤	١٠	٣٣٩	٦	٦	
٢	٦٧٢	١٧	١	١١	٩٢٨	٣	٥	
٣	١٨١	١٥	٧	١٢	٧٢٤	١٢	٢	
٤	١٠٥٧	٢٣	٤	١٣	٥٢٠	٢١	٦	
٥	٨٥٣	٨	٢	١٤	٢٩	١٩	٥	
٦	٣٦٢	٦	١	١٥	٥٠٥	٣	٣	
٧	١٥٨	١٥	٥	١٦	٧٠١	١٢	٧	
٨	٧٤٧	١٢	٤	١٧	٢١٠	١٠	٦	
٩	٥٤٣	٢١	١	١٨	٦	١٩	٣	
				١٩	٥٩٥	١٦	٢	ב״ו תקצ״ד

محزور — الزيادات من محزور الى آخر لغاية عشرة محزوريم

محزور	ج	س	ي	محزور	ج	س	ي	
١	٥٩٥	١٦	٢	٦	٣٣٠	٣	٢	
٢	١١٠	٩	٥	٧	٩٢٥	١٩	٤	
٣	٧٠٥	١	١	٨	٤٤٠	١٢	٧	
٤	٢٢٠	١٨	٣	٩	١٠٣٥	٤	٣	
٥	٨١٥	١٠	٦	١٠	٥٥٠	٢١	٥	הכ״א תק״ן

الزيادات في عشرات محزوريم لغاية ماية محزور

محزور	ج	س	ي	محزور	ج	س	ي	
١٠	٥٥٠	٢١	٥	٦٠	٦٠	٩	٧	
٢٠	٢٠	١٩	٤	٧٠	٦١٠	٦	٦	
٣٠	٥٧٠	١٦	٣	٨٠	٨٠	٤	٥	
٤٠	٤٠	١٤	٢	٩٠	٦٣٠	١	٤	
٥٠	٥٩٠	١١	١	١٠٠	١٠٠	٢٣	٢	בכג״ק

الزيادات في مئات محزوريم لغاية ٤٠٠ محزور

محزور	ج	س	ي	محزور	ج	س	ي	
١٠٠	١٠٠	٢٣	٢	٣٠٠	٣٠٠	٢١	١	
٢٠٠	٢٠٠	٢٢	٥	٤٠٠	٤٠٠	٢٠	٤	דכ״ת

فيمكنك معرفة ميلاد اي شهرٍ من اي سنة كانت رأساً بدون معرفة ميلاد الشهر السابق هكذا . مثاله : مطلوب معرفة ميلاد شهر طبيت سنة ٥٦٤١ . اقسم عدد السنين الى محزوريم فالناتج يدل على انه مضى ٢٩٦ محزور ١٦ سنة . و٣ شهور تشري حشڤان وكسليف . اجمعها على الطريقة الآتيه بعد مراجعة الجدول في الصحيفة السابقة

ج	س	ي	
٢٠٠	٢٢	٥	بقايا ٢٠٠ محزور
٦٣٠	١	٤	بقايا ٩٠ محزور
٣٣٠	٣	٢	بقايا ٦ محزوريم
٧٠١	١٢	٧	بقايا ١٦ سنة
٢١٩	١٤	٤	بقايا ٣ اشهر
١٠٠	٥	٣	المجموع
٢٠٤	٥	٢	اضف בה ר"ד ميلاد اول تشري منذ الخليقة
١٢٤	١١	٥	وهو ميلاد شهر طبيت ٥٦٤١ وهو المطلوب

قواعد التأخير הדחיה

يؤخر اول تشري اذا وقع في ايام معلومة لاسباب معينة كما يأتي :

(١) اذا وقع في אד"ו اي يوم الاحد او الاربعاء والجمعة . فلا يمكن اعتباره يوم الاحد لكيلا يقع הושענא רבא يوم سبت . ولا يوم الاربعاء او الجمعة فلا يقع יום כפור يوم جمعة او الاحد .

(٢) اذا كان ميلاد تشري في ساعة ١٨ او اكثر من اليوم فان القمر لا يرى بالعين المجردة حتى في ايام בגה"ז ويقال لهذا الميلاد מולד זקן اي ميلاد عجوز .

(٣) اذا كان ميلاد تشري גטר"ד اي ٢٠٤ ج ٩ س ٣ ي في سنة بسيطة لانه لو اضيف عليه ד"ח תתע"ו يكون ميلاد السنة الآتية في الساعة ١٨ من يوم السبت وهو ميلاد عجوز فيؤخر حينئذ الى يوم الاحد وهذا ممنوع ايضاً حسبما ورد في القاعدة المتقدمة وهي אד"ו في (١) لانه يجب تأخيره ثانيةً الى يوم الاثنين .

(٤) اذا كان الميلاد בט״ו תקפ״ט اي ٥٨٩ ج ١٥ س ٢ ي بعد سنة كبيسة لانه يكون ميلاد السنة التي قبلها ג ח״י اي ميلاد عجوز . وهذا غير جائز كما تقدم في القاعدة الثانية .

في السنة השנה

السنة اما بسيطة פשוטה פ׳ وهي ١٢ شهر = ٣٥٤ يوماً او كبيسة מעוברת ע׳ وهي ١٣ شهر (كل ثالث سنة) = ٣٨٤ يوماً ويقال لكل منهما قانونية כסדרה وفيها شهرا حشڤان وكسليڤ كالعادة . ودليلها כ׳

وكل منهما اما ناقصة חסרה اي ان شهري حشڤان وكسليڤ ناقصان ودليلها ח׳ او كاملة מלאה اي ان شهري حشڤان وكسليڤ كاملان ودليلها מ׳ وقد دل عليها البعض بالحرف ש׳ اي שלמה بدل מ׳ . واسقط يوماً من عدد الايام اذا كان حشڤان وكسليڤ ناقصين . واضف يوماً اذا كانا كاملين كما يأتي .

بسيطة = ٣٥٤	ي	ناقصة = ٣٥٣ يوم	كبيسة = ٣٨٤	ي	ناقصة = ٣٨٣ يوم
		كاملة = ٣٥٥ يوم			كاملة = ٣٨٥ يوم

ان في كل سنة بسيطة ٥٠ او ٥١ سبت ودليلها בג״ן ז״ה נ״א اي ان اذا كان اول السنة ב״ג فيكون فيها ן׳ اي ٥٠ سبت . وان كان اولها ז״ה فيكون فيها נ״א اي ٥١ سبت .

وفي كل سنة كبيسة ٥٥ سبت ودليلها ה״ן . وان كان دليل السنة בח״ה فيكون فيها ד״ן اي ٥٤ سبت .

هذا ويعبر عن كل سنة بدليل مؤلف من ثلاثة حروف مثلاً בש״ה ومنه يمكن معرفة رأس السنة واكثر اعيادها ومواسمها كما سترى .

الحرف الاول يدل على يوم اول تشري اي اول السنة وهو يوم عيد رأس السنة . ومنه تعرف ايام الاعياد في شهر تشري وما يتبعها .

الحرف الثاني هو احد حروف חכ״ש (او ח״כם) وهو يدل على حالة شهري حشڤان وكسليڤ كما تقدم . اما ناقصان ח׳ . او كالعاده כ׳ او كاملان ש׳ او מ׳

الحرف الثالث يدل على اول نيسان ومنه يعرف عيد الفصح والعنصرة وعدة مواسم اخرى كما ستعلم — واليك القاعدة لمعرفة كل منها بالترتيب .

<u>الحرف الاول</u> يعرف هذا الحرف في دليل السنة بالطريقة المستعملة لمعرفة اول شهر تشري وميلاده كما سبق الكلام في البحث عن الشهور .

<u>الحرف الثاني</u> يعرف هذا الحرف وهو الدليل عن شهري حشفان وكسليف اي حالة السنة كما يأتي . خذ الفرق في عدد الايام بين رأس السنة الحاضرة والسنة التالية . وهو احد الارقام בג״ד في السنة البسيطة او الارقام דה״ו في السنة الكبيسة ودليلهما חכ״ש . مثلاً ان كان الفرق بين رأس السنتين في البسيطة ב اي يومان يكون دليل السنة ה׳ وان كان ג اي ثلاثة يكون כ׳ وان كان ד اي اربعة يكون ש׳ حسب حروف בג״ד وחכ״ש . وفي الكبيسة اذا كان الفرق بين رأس السنين ד اي ٤ ايام يكون ח׳ وان كان ה اي ٥ يكون כ׳ وان كان ו اي ٦ يكون ש׳ حسب حروف דה״ו و חכ״ש

<u>الحرف الثالث</u> يعرف هذا الحرف في دليل السنة من نوع السنة نفسها ان كانت كاملة او ناقصة او قانونية اي من كلمة שכ״ח ودليله ב״א في البسيطة وדג״ב في السنة الكبيسة اي ان كانت السنة ש׳ مثلاً في البسيطة يكون الفرق بين رأس السنة والفصح ב اي يومان وان كانت כ׳ يكون الفرق א اي يوم وان كانت ח׳ فلا يكون فرق بينهما وفي السنة الكبيسة ان كانت ש׳ يكون الفرق ד وان كانت כ׳ يكون ג وان كانت ח׳ يكون ב

ويمكن معرفة هذا الحرف اي اول نيسان ايضاً رأساً حسب قواعد معرفة الميلاد كما علمت . واليك جدول في دليل السنين البسيطة والكبيسة مع عدد ايامها وسبوتها .

السبوت	ايام السنة	دليل	السبوت	ايام السنة	دليل
الكبيسة מעוברת			البسيطة פשוטה		
٥٥ הן	٣٨٥ יעשה	בש״ז	٥٠ נ	٣٥٥ שנה	בש״ה
٥٤ הן	٣٨٣ לשמחה	בח״ה	٥٠ נ	٣٥٣ שמחה	בח״ג
٥٥ הן	٣٨٤ ובשלום	גכ״ז	٥٠ נ	٣٥٤ שמחו	גכ״ה
٥٥ הן	٣٨٥ שפה	הש״ג	٥١ נא	٣٥٥ בשמחה	הש״א
٥٥ הן	٣٨٣ בשלומה	הח״א	٥١ נא	٣٥٤ דשן	הכ״ז
٥٥ הן	٣٨٥ יעשה	זש״א	٥١ נא	٣٥٥ השלך	זש״ג
٥٥ הן	٣٨٣ ושבעה	זה״ג	٥١ נא	٣٥٣ כשלג	זה״א

وقـد وضعوا دليلاً ثابتاً لاول السنين وهو בכ"ג ה"ה ז"ז وهو لا يتغير ابداً وكذلك دليلاً للحرف الثاني وهو ג"ך . فلا يمكن ان يكون ابداً בז"ך ولا ה"ח في البسيطة و ה"ך في الـكبيسة اي اذا كان اول السنة ג الثلاثاء دائماً يتبعها כ' اي قانونية ولا يكون כ' بعد ב"ז ابداً وكذلك لا يأتي ח' بعد ה' في البسيطة وכ' بعد ה' في الـكبيسة . ومع ב"ב و ז"ז دائماً اما ש ש او ח ח .

	ش	ج	س	ي
واعلم ان السنة العبرانية قمرية وهي بالضبط	—	٨٧٦	٨	٣٥٤
والسنة الشمسية حسب رأي راب شموئيل هي	—	—	٦	٣٦٥
والفرق بين السنتين الشمسية والقمرية هو יכ"א ר"ד	—	٢٠٤	٢١	١٠
والسنة الشمسية حسب رأي راب ادا هي	٤٨	٩٩٧	٥	٣٦٥
والفرق بين سنة راب شموئيل وراب ادّا هو	٢٨	٨٢	—	—

ولاجل تعويض الفرق بين السنتين القمرية والشمسية اضافوا شهراً على كل ثالث سنة فجعلوها ١٣ شهراً . وتعرف بالسنة الـكبيسة (او الزائدة) מְעֻבֶּרֶת وهي ٥٨٩ ج ٢١ س ٣٨٣ ي ويلزم ٧ سنين كبيسة حسب رأي ادّا اي مـدة محزور صغير وهو ١٩ سنة لكي تتفق السنتان الشمسية والقمرية تماماً . لانه اذا اخذ مجموع ١٩ سنة شمسية (ادّا) وقسم على ايام الشهر القمري ٧٩٣ ج ١٢ س ٢٩ ي فالناتج يكون ٢٣٥ شهراً = ١٩ سنة قمرية اي محزور صغير كامل بما فيه ٧ سنين كبيسة و١٢ سنة بسيطة ولذلك كل ١٩ سنة تتفق السنون الشمسية والقمرية بدون ان يوجد فرق ولا لحظة واحدة . وعلى حساب شموئيل يفرق كل محزور את פ"ח ٤٨٥ ج ١ س .

في المحزور המחזור

ان كل ١٩ سنة متوالية يسمى محزور صغير מחזור קטן . وكل ٢٨ سنة متوالية يسمى محزور كبير מחזור גדול وقد وضع هذه التقسيم لاسباب خصوصية . فالاول الصغير لانه في مـدة ١٩ سنة تتفق السنون كما سبق اعـلاه . والـكبير قاعدة لحساب الفصول كما ستعلم وهما في الحقيقة ادوار صغيرة .

ولاجل معرفة سنة في اي محزور كان كبيراً او صغيراً منذ تاريخ الخليقة فعليك ان تقسم حساب السنة المطلوبة على ١٩ او٢٨ فينتج لك عدد المحزوريم الصغيرة او الـكبيرة والباقي هو السنة الرابعة او الخامسة مثلاً من محزور كذا .

وتسهيلاً للعمل وضعوا دليلاً كلمة הר"ת اي ٥٦٠٠ من اصل سني الخليقة الذي يقسم على ٢٨ بدون باقي ويساوي = ٢٠٠ محزور كير اي لغاية سنة ٥٦٠٠ وكذلك كلمة תר"ה ٥٦٠٥ (الخمسة الاف مقدرة) يقسم على ١٩ بدون باقي= ٢٩٥ محزور صغير . فاتخذوها اساساً لتقسيم السنين على محزوريم وما يبقى بعد ٥٦٠٠ من سني الخليقة مثلاً ٧٧ اذا كانت ٥٦٧٧ يكون رقماً بسيطاً وتقسيمه سهلاً على المحزوريم ١٩ و٢٨ فتكون سنة ٥٦٧٧ السنة ١٥ من المحزور الصغير רצ"ט ٢٩٩ والسنة ٢١ من المحزور الكبير ר"ג ٢٠٣ .

واعلم ان في كل محزور صغير ٧ سنين كبيسة ودليلها גו"ח אדז"ט (الكلمة الاولى للاحاد والثانية للعشرات بدل יא יד יז יט) اي السنة الثالثة والسادسة والثامنة والحادية عشرة والرابعة عشرة الخ . ثم الاثنتا عشر الباقية من المحزور بسيطة .

الفصول תקופות

يوجد اربعة فصول عبرانية תקופות في السنة لكل منها ٩١ يوم ١/٢ ٧ ساعة ودليلها צ"א ז"ח وهي .

(١) תקופת תשרי فصل تشري دليلها ג"ט اي اما الساعة ٣ او تسعة في ٢٤ او ٢٥ ستمبر ٧ ايام قبل اوكتوبر .
اما ٣ ليلاً = ٣ عربي ليلاً = ٩ مساءً او ٣ نهاراً = ٣ عربي نهاراً = ٩ افرنجي صباحاً
او ٩ ليلاً = ٩ عربي ليلاً = ٣ صباحاً او٩ نهاراً = ٩ عربي نهاراً = ٣ « بعد الظهر

(٢) תקופת טבת فصل طيبت دليلها דמי"ם اي اما الساعة ١/٢ ٤ او ١/٢ ١٠ في ٢٤ او ٢٥ دسمبر ٨ ايام قبل ينار .
اما الساعة ١/٢ ٤ عربي ليلاً = ١/٢ ٩ مساءً او١/٢ ٤ عربي نهاراً = ١/٢ ٩ صباحاً
واما الساعة ١/٢ ١٠ « « = ١/٢ ٣ صباحاً او١/٢ ١٠ « « = ١/٢ ٣ مساء

(٣) תקופת ניסן فصل نيسان دليلها א"ו اما الساعة ١ او ٦ في ٢٥ او ٢٦ مارس ٧ ايام قبل ابريل
اما اول الليل ١ عربي مساء = ٦ مساءً . واما اول النهار ١ عربي صباحاً = ٦ صباحاً
واما نصف الليل ٦ عربي ليلاً = ١٢ ليلاً . واما نصف النهار ٦ عربي نهاراً = ١٢ نهاراً

(٤) תקופת תמוז فصل تموز دليلها אמז״ם اي اما ٢/١ ١ او ٢/١ ٧ في ٢٤ او ٢٥ يونيو ٦ ايام قبل لوليو .
اما ٢/١ ١ عربي مساءً = ٢/١ ٨ مساءً . او ٢/١ ١ عربي نهاراً = ٢/١ ٨ صباحاً
واما ٢/١ ٧ « « = ٢/١ ٢ صباحاً . او ٢/١ ٧ « « = ٢/١ ٢ بعد الظهر

واعلم ان תקופת اول كل محزور كبير هي دائماً في ג״ט اي يوم الثلاثاء الساعة ٩ ولاجل معرفة תקופת תשרי في اي يوم من الاسبوع وفي اي ساعة . عليك ان تعرف اولاً في اي سنة من المحزور الكبير . واحسب كم سنة مضى من اول المحزور حتى هذه السنة واحسب لكل سنة منها ١ يوماً و٦ ساعات ثم اضف عليها ג״ט التي هي התקופה اول المحزور كما سبق واسقط منها السبعات فالباقي هو اليوم والساعة التي تقع فيه التقوفة . مثال ذلك سنة תרמ״ה هي سنة ١٢ من محزور كبير اي انه قد مضت ١١ سنة من المحزور . اضرب العدد في ٦ س ١ ي = ١٨ س ١٣ ي . اسقط السبعات فيبقى ١٨ س ٦ ي . اضف اليه ٩ س ٣ ي = ٢٧ س ٩ ي = ٣ س ١٠ ي . ثم اسقط منه السبعات = ٣ س ٣ ي وهو اليوم والساعة التي تقع فيه تقوفة تشري .

اما وقد علمت كيفية معرفة التقوفة الاولى فانه يمكنك معرفة بقية الفصول תקופות باضافة ٢/١ ٧ ساعات الى الواحدة فالمجموع هو اليوم والساعة والدقيقة التي تقع فيها واعلم ايضاً انه

اذا اضفت الى يوم الاولى ٢ فالمجموع هو يوم الثانية
واذا اضفت الى يوم الثانية ٣ فالمجموع هو يوم الثالثة
واذا اضفت الى يوم الثالثة ١ او ٢ او ٣ اذا كانت שכ״ח (بالترتيب) فالمجموع هو يوم الرابعة
واذا اضفت الى يوم الرابعة ٣ او ٢ اذا كانت السنة פ اولا فالمجموع هو يوم الاولى

ولاجل معرفة في اي يوم من الشهر تقع التقوفة من اي سنةٍ ما . اعرف كم سنة مضى من السنة المطلوبة حتى اول المحزور الصغير مع السنة ايضاً واضف منه واحد لكل جزء من هذه الارقام الثلاثة المختصة بكل תקופה الى ان ينتهي العدد

تشري	٣	١٣	٢٣	نيسان	٨	١٨	٢٨
طيبت	٥	١٥	٢٥	تموز	١١	٢١	٣١

ثم خذ الجزء من الارقام الثلاثة الذي ينتهي فيه العدد وضف اليه عدد السنة المذكورة من المحزور فالمجموع هو يوم الشهر الذي تقع فيه תקופה واسقط منه ٣٠ اذا زاد المجموع عن هذا العدد فالباقي هو دليل اليوم .

ثم اعلم بانه اذا لم يطابق هذا اليوم من الشهر يوم الاسبوع اضف اليه ١ او ٢ او ٣ وفي بعض الاحيان ٤ ليطابق يوم الاسبوع . ولا يمكن ان تحتاج الى اضافة اكثر من ٤ مطلقاً والا فيكون الحساب غلطاً . مثال ذلك مطلوب معرفة اي يوم من الشهر تكون תקופת תשרי سنة ٦٤٠ التي هي بحسب حساب المحزور الكبير هي ليلة الثلاثاء الساعة ٣ من الاسبوع . فسنة ٦٤٠ هي السنة ١٦ من المحزور الصغير . اقسم هذا العدد على اجزاء تشري وهي ٣ ١٣ ٢٣ واحداً لكل جزء . والعدد الاخير ١٦ يكون للجزء ٣ . اضف ٣ الى ١٦ = ١٩ وهي يوم الشهر من تشري . ولكن هذا اليوم يكون يوم الاثنين . فاضف اليه يوماً ليطابق مع يوم ال תקופה اي تكون في ٢٠ الشهر يوم الثلاثاء الساعة ٣ . ويوجد طرق اخرى لمعرفة يوم الشهر والاسبوع والساعة ولكنني اكتفي بما تقدم لضيق المقام .

واعلم ان ما سبق الكلام على الفصول תקופות هو حسب رأي راب شموئيل لانه اذا قسمت ايام السنة على حسابه وهي ٦ س ٣٦٥ ي على اربعة فالناتج مدة كل فصل من الاربعة وهي ١/٢ ٧ س ٩١٠ ي واما حساب راب ادًا فانه يختلف عنه لانه لو قسمت ايام السنة على حسابه وهي ٤٨ ث ٩٥٧ج = س ٣٦٥ ي على ٤ فتكون مدة كل תקופה ٣١ ث ٥١٩ ج ٧ س ٩١ ي فهي اذاً تنقص عن حساب شموئيل ٤٥ ث ٢٠ ج ودليلها אחכמ״ה اي אדא חסר כ מ״ה . وهي تسبق دائماً وغير متبعة مع انها الاصح .

وحسب رأي ادًا ان תקופת نيسان هي ט׳ תרמ״ב اي ٦٤٢ج ٩ س قبل شهر نيسان في كل ابتدا محزور صغير فحينئذٍ يمكنك بعد ما علمت ميلاد نيسان معرفة תקופת نيسان ايضاً اذا طرحت منه ٦٤٢ ج ٩ س ثم معرفة بقية الفصول اذا اضفت الى كل منها ٣١ ث ٥١٩ ج ٧ س ٩١ ي لمعرفة التالي . وكذلك يمكنك تحويلها الى فصل شموئيل اذ تعلم الفرق بينهما .

واعلم ايضاً ان תקופת نيسان في السنة الكبيسة هي دائماً في شهر ادار الثاني وفي السنة البسيطة في نيسان ما عدا في السنتين الاولى والتاسعة . فانها تقع في ادار مع ان كلا السنتين بسيطة .

واعلم ان ١١ يوم قبل תקופת תשרי يتساوى النهار والليل
» ١١ » » טבת يبتدىء النهار في الزيادة
» ١١ » » ניסן يتساوى النهار والليل
» ١١ » » תמוז يبتدىء النهار في النقصان

واعلم ان طلب المطر يكون في شهر كسليف طبقاً لليوم الذي تكون فيه תקופת תשרי اذا كانت السنة ח״ך اي ناقصة او قانونية . ويسبق بيوم اذا كانت السنة ש اي كاملة . وفي سائر ايام الاسبوع يتأخر ٣ ايام مثلاً اذا كانت التقوفة يوم الاحد فيكون الطلب يوم الاربعاء وهكذا . واذا وقع وقت التقوفة في شهر حشفان فيتأخر الطلب يوماً عن التقوفة . والقاعدة العمومية ان שאלת המטר دائماً تكون ٦٠ يوماً بعد תקופת תשרי واما في ארץ ישראל ففي ليل ٧ حشفان .

واما الفصول في السنة العربية فهي ٤ ايضاً في كل منها ٩١ يوم وهي الشتاء في ١٦ نوفمبر . الربيع في ١٥ فبراير . الصيف في ١٧ مايو . الخريف في ٢٧ اغسطس .

ونزول النقطة טפת נילום دائماً ٧٢ يوم بعد تقوفة نيسان في ١٧ يونيو

תקופת החמה

للشمس תקופה مدتها ٢٨ سنة من ابتداء نيسان عبري او في ٢٦ ادار رومي وهي في الحقيقة تقوفة نيسان تماماً وقد كانت التقوفة الماضية في يوم الاربعاء ٢٦ نيسان سنة ٥٦٢٩ ويوم الاربعاء في ٥ نيسان سنة ٥٦٥٧ . وتكون يوم الاربعاء في ١٤ نيسان سنة ٥٦٨٥ وفي ٢٣ نيسان ٥٧١٣ . ولها بركة خصوصية ذكرت في صحيفة ٢٣٦

المواسم والاعياد מועדים

اليك الاعياد والمواسم حسب مواعيدها في كل شهر من اشهر السنة :

ניסן . שבת הגדול السبت الكبير قبل الفصح . בדיקת חמץ في י״ד . פסח الفصح في ט״ו . מוריד הטל في موساف اليوم الثاني للعيد في ט״ו . העומר العومر في ט״ז . ברכנו في ليل י״ז او ח״י

אייר . עומר . פסח שני في י״ד . ל״ג לעומר في ח״י

סיון . עומר . שבת כלה السبت الذي قبل العنصرة . ג ימי הגבלה . שבועות العنصرة في ו

תמוז. צום י"ז תמוז صوم ١٧ تموز . בין המצרים

אב . שבת חזון . ט אב איכה تسعة آب . שבת נחמו . ט"ו אב

אלול. סליחות في ב

תשרי. ראש השנה عيد راس السنة في א . צום גדליה صوم جداليا في ב او ג . י ימי תשובה ايام التوبة من א الى י . כפור عيد الغفران في י . סכות عيد المظال في ט"ו . הושענא רבא في כ"א . שמיני עצרת في כ"ב . משיב הרוח في موساف يوم כ"ב . שמחת תורה في כ"ג . שבת בראשית في כ"ז

חשון. שאלת גשמים طلب المطر في فلسطين فى ليل ז . ברך עלינו لحد اول يوم الفصح .

כסלו. שאלת גשמים طلب المطر خارج فلسطين فى א و י"ב . חנוכה فى כ"ה

טבת . צום י טבת صوم ١٠ طيبت

שבט ראש השנה לאלנות فى ט"ו . שבת שקלים فى כ"ט او כ"ז

אדר א. צום אסתר صوم استير فى י"ג . שבת זכור . פורים القور فى י"ד للمدن الغير المحاطة بسور وفى ט"ו المحاطة بسور . שבת פרה . שבת החדש

אדר ב. פורים קטן . שבת החדש

واعلم ان الاعياد والمواسم تقع دائماً فى ايام معلومة فى الاسبوع فلا يمكن ان تقع فى غيرها حسب الترتيب الآتي . وتؤخر او تقدم حسب الاقتضا كما علمت .

ר' השנה	في	בגה"ז	وابداً	في	אד"ו
סכות	»	»	»	»	»
כפור	»	בדה"ז	»	»	אג"ו
צום אסתר	»	»	»	»	»
צום גדליה	»	אבד"ה	»	»	גו"ז
חנוכה	»	אבדדו"ז	»	»	ג

פורים	فى	אגה"ו	وابداً	في	זב"ד
פסח	»	אגה"ז	»	»	בד"ו
ט' אב	»	»	»	»	»
י"ז תמוז	»	»	»	»	»
עצרת	»	אבד"ו	»	»	גה"ז
הושענא	»	»	»	»	»
י' טבת	»	אגדה"ו	»	»	ב"ז

واعلم ان ايام الصوم تؤجل يوماً واحداً اذا اتفق وقوعها يوم السبت غير ان צום י טבת صوم ١٠ طبت لا يمكن ان يقع يوم السبت مطلقاً . وصيام استير צום אסתר فانه يقدم يوماً اي يصام يوم الخميس الذي قبله في יא ادار اذا وقع في يوم السبت . واما צום כפור صوم الغفران فانه لا يقدم ولا يؤجل .

ويوجد دليل لمعرفة بعض الاعياد من ايام عيد الفصح حسب ترتيب الابجدية א״ת ב״ש ג״ר ד״ק ה״ץ ו״ף كما يأتي .

א״ת اول يوم الفصح=תשעה אב
ב״ש ثاني « « = שבועות
ג״ר ثالث « «=ראש השנה
ד״ק رابع يوم الفصح=קריאת תורה (שמחה)
ה״ץ خامس « « = צום כפור
ו״ף سادس « « = פורים
פל״ג פורים = ל״ג עומר فى ח״י אייר

ثم يوم הנוכה الحانوكة يكون دائماً كاول يوم العنصرة الذي قبله اذا كانت السنة ח״ך وكثاني يوم اذا كانت السنة ש .

(تنبيه) وقع سهو في جدول دليل السنين صحيفة ٢٥٧ في זש״א والاصح זש״ה

הגהות פרחי
ملاحظات فارحي

نظراً لما رأيته من الاختلافات في نصوص الصلوات في بعض النسخ . جئت بملاحظاتي هذه . وقد توخيت الاختصار فيها لضيق المقام لكي ابين الاقدم والاكثر استعمالاً منها ولاظهر اهم ما ورد فى بعضها من الاغلاط اللغوية التي نشأت عن المطابع والتداول بمرور الزمن قاصداً بذلك ضبط لغة النص . وقد اتيت ايضاً ببعض ايضاحات وشروح لم يتيسر ذكرها فى متن الكتاب اتماماً للفائدة .

صحيفة ١٨ : كلمة חֲלוּלִים . ترجمها البعض خلوية نعتاً لكلمة مقدرة وهي אֵבָרִים اي اعضاء خلوية كالمعدة والقلب . وقال غيرهم بانها نعت لكلمة נְקָבִים اي ثقوب خلوية فتشمل الثقوب والخلايا . والاصح كما عربتها . والتكرار للكثرة . לְהִתְקַיֵּים والاصح לְהִתְקַיֵּם وقد اصطلحوا على كتابة كل كلمة كهذه بيودين اذا كانت غير محركة فلا لزوم لاحدى اليودين هنا نظراً لوجود الحركات . אֲפִלּוּ שָׁעָה אֶחָת قد اقترح البعض اهمال هذه الجملة لانه يمكن الانسان ان يبقى حياً ساعة او اكثر اذا سد بعض هذه الثقوب وهو الصواب .

صحيفة ١٩ : كلمة וְקַמֵּי والاصح וְקָמַי لانها بحالة الوقوف בְּרִיּוֹתֶיךָ يلزم ان تكون בְּרִיּוֹתֶיךָ من בְּרִיָּה اي مخلوقات من فعل בָּרָא وليس من בִּרְיָה اي طعام من בָּרָה انظر صم ٢ ١٣ : ٥ و٧ و٩ שמו׳ ב ג ה, ז, ט

صحيفة ٢٠ : יְבִאֲךָ . وردت كلمات كثيرة في الكتاب ناقصة وزائدة كما في יְבִאֲךָ , וְלַאֲבֹתֶיךָ , וּלְטוֹטָפֹת , יָדְכָה وغيرها فابقيتها على اصلها اينما وردت .

صحيفة ٢١ : יְדִיד مجموع اول الابيات في هذا الشعر اسم الجلالة שַׁעֲרֶיךָ قصيدة افتتاحية على وزن وتد وحركتين وتد وحركتين وتد وحركة في كل شطرة منها ولكن اكثر اياتها مكسورة وبعض قوافيها مكررة وبعضها غير مقفاة خلافاً لاصول الشعر . ونظراً لطلاوة معانيها قد ضبطت وزنها ونصها كما يأتي .

שַׁעֲרֶיךָ בְּדָפְקִי יָהּ פְּתָחָה   לְדַל שׁוֹאֵל לְפָנֶיךָ סְלָחָה :
לְךָ תָבוֹא תְּפִלָּתִי וְשַׁוְעִי   מְקוֹם כֶּבֶשׂ וְעִשָּׂרוֹן וּמִנְחָה :
מְאוֹר עֵינַי רְצֵה וּשְׁמוֹר לְשׁוֹנִי   וְאִם אֶשְׁגֶּה לְפָנֶיךָ סְלָחָה :
הֲרִימוֹתִי לְךָ לִבִּי וְעֵינַי   נְטֵה אֹזֶן וְגַם עַיִן פְּקָחָה :
שְׁמַע קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי יְיָ   תְּפִלָּתִי מְקוֹם קָרְבָּן לְקָחָה :
עֲנֵה קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי וְנִיבִי   וְעֵינֶיךָ לְעַם נִכְאֶה פְּקָחָה .
רְאֵה כִּי נִכְנְעָה רוּחִי בְּקִרְבִּי   וְנִשְׁמָתִי מְאֹד דָּלָה וְשָׁחָה :
לְךָ רַחוּם וְחַנּוּן הֶעֱוִינוּ   סְלַח נָא וּשְׁלַח לָנוּ רְוָחָה :
וְחוּסָה עַל פְּלֵיטַת עִיר אֲרִיאֵל   וְהוֹצִיאֵם לְאוֹרָה מֵאֲנָחָה :
מְקוֹם מִקְדָּשׁ מְכוֹן מֵאָז לְעוֹלָם   וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה בְּשִׂמְחָה :
הֲשִׁיבֵם יָהּ לְאַרְצָם וּמְכוֹנָם   וְהַשְׁכִּיבֵם בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה .
מְחֵה עָוֹן וְגַם פֶּשַׁע וְחַטָּאת   זְדוֹנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ סְלָחָה :
לְךָ עֵינַי וְתַחֲנוּנַי יְיָ   וּבְצָרָה עֲנֵנִי לִרְוָחָה :
אֲדוֹן עוֹלָם לְךָ תָּמִיד אֲקַוֶּה   יְשׁוּעָתְךָ לְעַם עָנִי שְׁלָחָה :
בְּנֵה אוּלָם מְלוֹךְ לָעַד לְעוֹלָם   וְאֶת אוֹרְךָ עֲלֵי צִיּוֹן זְרָחָה :
יְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי אֶרֶץ וְעֶרֶץ   וְיֹאמְרוּ לְךָ יְיָ הַפְּתִיחָה :
פְּתַח שַׁעַר לְקַבֵּל הַתְּחִנָּה   וְהַשְׁמִיעַ בְּקוֹל שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה :

صحيفة ٢٢ : כָּל בְּרוּאֵי قصيدة لربي شلومو بن جبيرول غير موزونة . اسمه في اول اياتها وقد اضاف البعض عليها ثماني ابيات من قصيدة اخرى تقرب من معناها نظم שלמה משה אל שקר اسمه في اول الابيات ونسبت له كلها غلطاً . סוֹדָם وردت في بعض النسخ יְסוֹדָם والفرق بين معنى الكلمتين كبير كما لا يخفى . والاولى الاصح كما هو مفهوم من المعنى .

صحيفة ٢٣ : אֲדוֹן עוֹלָם قصيدة على وزن وتد وحركتين وتد وحركتين في كل شطرة منها ناظمها مجهول . ר״ת = ע״ב في اول اياتها . מָלָךְ وليس מָלַךְ لانها في حالة الوقوف كما في יְיָ מָלָךְ (مز ٩٣ : ١٠) . כָּל־ יְצִיר وليس כֹּל . יְצִיר لم ترد هذه الكلمة في اللغة . وهي على وزن פְּעִיל مثل גְּבִיר . מְחִיר . فقال البعض انه يلزم ان تكون יְצוּר . ولكن المفعول به من יָצַר هو יָצוּר بالقامص

ولا يصح لمخالفته وزن الشعر فاما ان نبقيها יְצִיר على وزن פְּעִיל ولماذا لا . او ان نخالف اصول الشعر ونقول יְצוּר . לְעֵת وردت في بعض النسخ בְּעֵת وهي الاصح . נַעֲשָׂה . עֲ ولكن تلفظ נַעְשָׂה لوزن الشعر . בְּחֶפְצוֹ ووردت ايضاً כְּחֶפְצוֹ وهذا غلط والاولى هي الاصح لان المعنى المقصود هو بارادته . כִּכְלוֹת . יִמְלֹךְ يجب لفظ الشوا متحركةً لتكون وتداً فتلفظا كما لو كانتا כִּיכְלוֹת יִימְלֹךְ وهكذا אַחֲרוֹן و גּוֹאֲלִי تلفظا אַחְרוֹן גֹּאְלִי لوزن الشعر . וְהַתְּמוּרָה , וְהַגְּבוּרָה يلزم تخفيف حرفي ת , ג وتسكين الشوا للوزن . וּמָנוּסִי . מ بقامص للشعر ولكن يجب ان تكون لغةً מְנוּסִי كما وردت في ار ١٦ : ١٩ . واصلها מָנוֹס نون بحوليم . فالاولى ان يقال וּמָנוֹס לִי كما اقترح البعض . בְּמִקְדָּשׁוֹ هذان البيتان الاخيران اضيفا مؤخراً ومكسوران ولذلك وضعا بين هلالين .

صحيفة ٢٤ : אֲבָרֵךְ شعر غير موزون . ويصح ان يقال غير مقفىً ايضاً لان ناظمه اورد حروف צָה مع שָׂה و סָה و רָה لتقفيته وهذا يناقض اصول الشعر . הַנֶּעְלָם بدلاً من הַנֶּעֱלָם حفظاً للوزن . יָמַי بالوقف יָמָי كما ينبغي ان تكون . לְזַכּוֹתֵנוּ وردت לְהַחֲיוֹתֵנוּ وكلتا الكلمتين جائزة .

صحيفة ٢٥ : יִגְדַּל אֱלֹהִים قصيدة على وزن حركتين ووتد . حركتين ووتد . حركتين ووتد وحركتين . ناظمها غير معروف بالتمام وهي تحتوي على الثلاث عشرة عقيدة الايمان وقد شرحتها مفصلاً في ذيل صحيفة ١٠٨ . חַי مراعاةً للوزن فانها لم ترد بعد אֱלֹהִים ابداً والاصح חַיִּים . נִמְצָא لا تناسب للمقام ابداً فان معناها وجد مع ان المقصود منها موجود בֵּינוֹנִי פּוֹעֵל اي اسم الفاعل من נִפְעַל ككلمة נֶעְלָם التي في عجز البيت الثاني . לְאַחְדוּתוֹ بدلاً من לְאַחֲדוּתוֹ مراعاةً للوزن. נִבְרָא هي الاصح وليس בָּרָא حسب ما اعترض البعض مؤخراً . لان المعنى مفهوم بان الخالق هو موجود قبل الشيء الذي خلقه . وهي مستعملة كثيراً . יוֹרֶה يقرأها الاكثرون יוֹדֶה بمعنى يعترف والاولى الاصح كما هو مفهوم .

صحيفة ٢٦ : אֶת תְּמוּנָתוֹ وردت في بعض النسخ אֶל وهي الاصح لان الفعل הִבִּיט يأخذ אֶל مالم يقصد حالة المفعولية فيقال אֶת . נוֹתֵן الاولى יִתֵּן . לְקֵץ יָמִים وردت في الاصل הַיָּמִין وحذفت ה التعريف للوزن .

אֵלֶּה שְׁלֹשׁ هذان البيتان الاخيران ليسا للناظم الاصلي بل اضيفا مؤخراً . وصدر البيت الاخيرمكسور . הָדְלוּ بتشديد اللام لَ وهذا شاذ لتحسين اللفظ ودَ بصيرة بدل דָ مراعاةً للوقف . יִדְּמוּ وردت יִדְּמוּ للوقف فتلفظ القامص مخطوفة بخلاف المقصود .

صحيفة ٢٧ : טְהוֹרָה وردت في بعض النسخ טְהוֹרָה הִיא للتأكيد وهو الاصح . وقد وجدت رمزاً لطيفاً يشير الى طهارة الروح ونجاسة الجسد وهو ان مجموع האדם = טמא ومجموع והרוח = טהורה و נפש = קדושה ד״א اي ان الانسان نجس والروح طاهرة والنفس مقدسة . לְטוֹלָה وليس كما تكتب دائماً לִיטוֹלָה . הַי וְקַיָּם לָעַד اهملت في بعض النسخ بالكلية . שֶׂכְוִי قيل ان معناها العقل والادراك ايضاً راجع ايوب ٣٨ : ٣٦ . מַתִּיר אֲסוּרִים اضاف هذه البركة הרמב״ם المعروف باسم الميموني فانها لم ترد في التلمود في الاصل وقد وردت مع التي قبلها والتي بعدها في مز ١٤٦ : ٧ و٨ . עֲרוּמִּים الاصح עֲרֻמִּים جمع עָרוֹם كما נְקֻדִּים אֲדֻמִּים . רוֹקַע وردت في مز ١٣٦ : ٦ . הַמֵּכִין في مز ٣٧ : ٢٣ . הַנּוֹתֵן في اش ٤٠ : ٢٩ . وقد اضاف البعض بركةً اخرى הַמַּגְבִּיהַּ שְׁפָלִים و שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עכו״ם . צְרָכַי اختلفت الاراء في هذه الكلمة . والاصح צָרְכִּי من צוֹרֶךְ كما في קָדְשִׁי , מַלְכִּי وهي اسم جامع نَسَم כּוֹלֵל وجاء بعد כָּל فلا لزوم لجمعه ثانيةً . انظر اخ[2] ٢ : ١٥ כְּכָל־צָרְכֶּךָ

صحيفة ٢٨ : חֶבְלֵי שֵׁנָה وردت مؤخراً بدون חֶבְלֵי وهوالاصح . שֵׁנָה بدون י بعد שׁ . מֵעֵינֵינוּ و וּמֵעַפְעַפֵּינוּ يجب ان تكون מֵעֵינַי و מֵעַפְעַפַּי لورود بقية البركات بصيغة المفرد ولهذا عربتها بصيغة المفرد . מֵעַיִן הָרָע וּמִלָּשׁוֹן הָרָע النعت يتبع المنعوت فيجب ان تكون הָרָעָה لان كل من עַיִן , לָשׁוֹן مؤنث كما وردت עֵינַיִם רָמוֹת و לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת . وان فرضنا انهما بحالة الاضافة فيقال اذاً מֵעֵין , מִלְּשׁוֹן הָרָע والاصح הָרָעָה . מְשֻׁנָּה تكتب دائماً מְשׁוּנָּה غلطاً. חוֹלָאִים . اوחוֹלָיִים كما في بعض النسخ وهوالاصح انما قد ورد جمع كلمة مشابهة لها بالألف חֲלָאִים (نش ٧ : ٢). גִּידִים وليس كما تكتب גִּידִינִם . וְצִוָּנוּ עַל وردت וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק . וְהַעֲרֵב يجب ان تبتدىء بواو ו

صحيفة ٢٩ : בְּזִכְרוֹן يجب ان تكون בְּזִכָּרוֹן لانها ليست مضافة . וְצֶאֱצָאֵינוּ . وردت في بعض النسخ مختصرة וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל .

صحيفة ٣٠ : וַיִּרַשׁ وردت في الاصل ناقصة والاصح וַיִּירַשׁ . יַעֲקוֹב الاصح יַעֲקֹב انما قد وردت في الكتاب ٥ مرات كاملة .

صحيفة ٣١ : אֵלוּ بدل אֵלֶּה بلغة المشنا لانها لم ترد في الكتاب . רְאָיוֹן على وزن פִּדְיוֹן , רְעָבוֹן والاصح רֵאָיוֹן واصلها على وزن זִכָּרוֹן גִּלָּיוֹן وابدلت الحيريق بحركة اطول تتميماً للداغيش الذي لا يجوز ادخاله هنا على א كما في הֵרָאוֹן (اش ٦٦ : ٢) . و הֵרָיוֹן (هو ٩ : ١١) . אוֹתָם ربما كانت زائدة عن الاصل في ש״ס . וְאוֹכֵל وردت بدون ו العطف . מִפֵּרוֹתֵיהֶם او פֵּרוֹתֵיהֶם في بعض النسخ والاولى الاصح وبدون י بعد מ . גְּמִילוּת وزن بلغة المشنا لم يرد في الكتاب . הַשְׁכָּמַת בֵּית הַכְּנֶסֶת . الاولى ان يقال הַהַשְׁכָּמָה לְבֵית . وفي الاصل לְבֵית הַמִּדְרָשׁ . واضاف البعض וְהַכְנָסַת כַּלָּה , וְהַלְוָיַת הַמֵּת . וְעִיּוּן תְּפִלָּה . כְּבַנָּלוֹ وردت וּבְנָּלוֹ وهي الاصح . واهملت في بعض النسخ . וְנִשְׁבָּיִם وليس וְנִשְׁבִּים كما يقرأها البعض . וַאֲדֹנָי والاصح וַאֲדוֹנֵי . הָאֲדֹנִים צִדְקֹתֵינוּ حوليم ناقص ו . יְשׁוּעָתֵנוּ و צִדְקוֹתֵנוּ وليس יִשְׁעֵנוּ و צִדְקֵנוּ كما وردت غلطاً عند البعض . לִתֵּן وليس לִיתֵּן كما تكتب غالباً . אוֹהַבְךָ . ب بسغول لان الكلمة في نهاية الجملة . עֲקֵדָךְ وردت יְחִידָךְ غلطاً .

صحيفة ٣٢ : לְפִיכָךְ يجب ان تكون לְפִיכָךְ لان اصلها مركبة من לְפִי و כָךְ . וְלִתֵּן שִׁיר لم ترد كلمة שִׁיר بعد الفعل נָתַן ابداً فالاولى حذفها كما اقترح البعض . יְרֻשָּׁתֵנוּ وليس יְרוּשָׁתֵנוּ والاولى حذفها لانها مكررة في الجملة التي بعدها . מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים يجب استعمال اداة الجمع العبرانية ים وليس السريانية ין كما في מְיַחֲדִים وغيرها . שֶׁבָּרָאתָ وليس שֶׁנִּבְרָא . בְּעוֹלָמְךָ والاصح בְּעוֹלָמֶךָ لانها بحالة الوقوف . מַלְכֵּנוּ اهملت في بعض النسخ . מְקַדְּשֵׁי وردت ايضاً מַקְדִּישֵׁי والاولى الاصح لان معنى الاولى تقديس والثانية تكريس او ايقاف . תָּרוּם الاصح תָּרִים من הֵרִים على وزن הִפְעִיל . والمقصود هنا انك انت يا ملكنا ترفع وتعلي قرننا وتخلصنا وليس يرتفع ويعلو قرننا . אַתָּה הוּא يتركب من اول الكلمات الاربع اسم الجلالة אהיה وهي من خ ٩ : ٧ . שִׁמוֹ كتبها البعض שִׁמְךָ ويجوز . والاولى الاصح . מַעֲשֵׂי كتبها البعض بالمفرد מַעֲשֵׂה

ولكن الاولى الاصح עֶלְיוֹן مضافة على الاصل المأخوذ من مل[٢] ١٩ : ١٥ واش ٣٧ : ١٦ . וְהַתַּחְתּוֹנִים اضيفت مؤخراً .

صحيفة ٣٣ : וְתִמְחוֹל اهملها البعض لانها لم ترد في الكتاب المقدس لغفران الخطيئة . ولانها مترادفة مع וְתִסְלַח بدون لزوم .

صحيفة ٣٤ : תָּנוּ من التلمود (كريتوت صحيفة ٦) وكتبها البعض תָּנֵי קֹשְׁטְ وليست معرّفة הַקֹּשְׁטְ . סְאִין תְּלָת وليس תְּלָתָא لان סְאָה مؤنث. وجاءت بالكلدانية . חִוָּר وليس חִיוָר כִּפַּת وليس כִּיפַּת اسم نبات ينمو قرب الاردن . כָּל שֶׁהוּא بعد כִּפָּה قال البعض ان يلزم ان تكون שֶׁהִיא وعلى فكري ان هاتين الكلمتين تعبير مصطلح عليه بمعنى كمية قليلة بدون مراعاة التذكير والتأنيث . אַחַת والاصح אֶחָד عائد الى אַחַד עָשָׂר סַמָּנִים او מָנֶה אֶחָד . סַמָּנֶיהָ وليس סַמְמָנֶיהָ كما كتبها البعض .

صحيفة ٣٥ : כְּדֵי שֶׁתְּהֵא وردت מִפְּנֵי שֶׁהִיא والاولى الاصح كما هي في التلمود . מֵי רַגְלַיִם ترجمها البعض حسب معناها الحرفي اي البول . وقال البعض اسم نبع يدعى רַגְלַיִם الذي خاصية مائه تليين جذر الاظفار . מַכְנִיסִים وليس מַכְנִיסִין كما سبق . לְבַשְּׂמִים للاطياب او לְבַשָּׂמִים للمطارين وهذه الاصح فان العادة للآن عند الذين يدقون ويسحقون الاطياب ينغمون في أثناء العمل بخلاف ما زعم البعض أن الصوت رديء للنبذ وجيد للاطياب . חֲצָאִין والاصح חֲצָאִים . אַבַּיֵי اغلب الناس يلفظون هذه الكلمة اباية بدون تشديد حرف الباء سهواً والاصح ان تلفظ أبّيه وينبغي ان تفصل عن الكلمة التابعة لها הֲוָה لئلا باتصالها معها يتركب اسم الجلالة . קוֹדֶמֶת, קוֹדֵם يمكن الاستغناء عن تكرارهما عند العطف كما اهملتا في بعض النسخ لان المعنى مفهوم من القرينة . חֲבִיתִין و נְסָכִין و מוּסָפִין و בָּזִיכִין تركت على اصلها كما وردت باداة الجمع ין بدل ים .

صحيفة ٣٦ : חָסִין, חָן في اكثر النسخ ولكن هي חֲסִין في الاصل انظر مز ٨٩ : ٩ .

صحيفة ٣٧ : קְדֹשִׁים ووردت קְדוֹשִׁים . שִׁירֵי كتبها البعض שִׁיָרֵי و שְׁיָרֵי ولكن الاولى الاصح مثل שְׁאָרֵי . נִשְׂרָפִין الاصح נִשְׂרָפִים .

הַדֶּשֶׁן والاصح הַדָּשֶׁן لانها بحالة الوقف كما في لا ١ : ١٦ . חַטָּאת او הַטָּאוֹת كما وردت في مل٢ ١٢ : ١٧ ونح ١٠ : ٣٤ وبالاضافة ربما הַטְּאוֹת . תָּלוּי المشتبه مثلاً ان اكلت من وعائين متماثلين وعلمت بعد ذلك ان كان في احداهما شحم وهو محرم وفي الآخر سمن وهو محلل ولست بمتأكد من ايهما اكلت وجب عليك ان تقرب قرباناً وهو المعروف بقربان תָּלוּי . וְנֶאֱכָלִין والاصح וְנֶאֱכָלִים .

صحيفة ٣٨ : רַבִּי יִשְׁמָעֵאל وردت في سفرا ١ . בִּשְׁלֹשׁ وردت ايضاً מִשְּׁלֹשׁ ويجوز ولكن الاولى الاصح . وقد اضاف البعض كلمة בָּהֶן بعد נִדְרֶשֶׁת بدون لزوم . واليك تفصيل كلٍ من هذه المواد للايضاح .

(١) קַל וָחוֹמֶר . اذا حدث امر مؤثر لحادث اكبر اثر اكثر من الاول وبالعكس . مثلاً : ورد عن مريم في عد ١٢ : ١٤ ما معناه ان اباها بصق في وجهها لحجزت ٧ ايام خارج المحلة . فكان من الواجب ان تحجز ١٤ يوماً لان القصاص كان من لدنه تعالى . ولكن الحاخاميون قد حددوا هذه القاعدة بان النتيجة لا تكون اكثر مما استنتجت منه די לבא מן הדין להיות כנדון .

(٢) גְּזֵרָה שָׁוָה . مثلاً ورد في تث ١٤ : ١ ولا تجعلوا قرحةً بين اعينكم لاجل ميتٍ وفي لا ٢١ : ٥ لا يجعلوا قرحةً في رؤوسهم . الآية الاولى تنهي الاسرائيليين . الآية الثانية تنهي الكهنة . فيستدل من الآيتين اهمية النهي عن عمل القرحة . وان النهي ليس للكهنة فقط بل يشمل كافة الاسرائيليين والرؤوس ايضاً مع انه لم يذكر في الآية الاولى وانه لاجل ميتٍ مع انه لم يذكر في الآية الثانية .

(٣) בִּנְיַן אָב וְכָתוּב אֶחָד . مثلاً ورد في خر ١٢ : ١٦ انه لا يجوز ان يعمل عملاً ما في عيد الفصح ولكن يجوز ان نعمل ما نأكله فبناءً على هذه الوصية وضعت قاعدة اولية وعمومية للتسويغ لعمل المأكولات في بقية الاعياد .

וּשְׁנֵי כְתוּבִים . اي من آيتين كما في مسألة العاهات التي تمنع الكاهن عن الخدمة فان الآية في لا ٢١ : ١٧ لم تذكر יַבֶּלֶת البثر ولكنه ذكر في لا ٢٢ : ٢٢ مع عاهات البهائم التي لا تصلح للقرابين . وهذه الآية الثانية ايضاً لم تذكر גִּבֵּן و דַּק وانما هاتان العاهاتان ذكرتا في عاهات الكهنة . وبمقتضى هذه القاعدة ان كلمة عاهات מוּמִים اينما وردت تشمل كافة العاهات المذكورة للكاهن وللبهائم .

(٤) מִכְּלָל וּפְרָט . مثلاً ورد في تث ٢٢ : ١١ لا تلبس ثوباً مختلطاً فلربما يظن انه لا يجب ان تلبس ثوباً مختلطاً من انسجة مختلفة عموماً . ولكن الآية حددت هذا النهي فى قولها صوفاً وكتاناً معاً . او كذلك كما ورد فى لا ١ : ٢ اذا قرب انسان منكم للرب من البهائم (عموماً) فمن البقر والغنم (خصوصاً) .

(٥) מִפְּרָט וּכְלָל ورد في خر ٢٢ : ٩ لا تشته بيت رفيقك الخ . فلكي لا يظن ان النهي قد خصص فى الاشياء المذكورة فقط فقد وضحت الآية اخيراً وعممت بقولها ولا شيئاً مما لرفيقك . كما ورد ايضاً في تث ٢٢ : ٣ في امر رد المفقود . فقد قيل وهكذا تفعل بحماره وثيابه (خصوصاً) ثم قال وهكذا تفعل بكل مفقودٍ لاخيك (عموماً).

(٦) כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל . مما ورد في خر ٢٢ : ٩ في كل دعوى جنائية (عموماً) بشأن ثور او حمار او شاة او ثوب (خصوصاً) او مفقودٍ ما (عموماً) نعلم انه يجب على الذي ودعت عنده الوديعة المسروقة او المفقودة ان يحلف يميناً انه لم يمد يده الى ملك صاحبه . ويقصد بملك صاحبه الاشياء المماثلة للتي ذكرت وخصصت مفصلاً فى الآية والتي تعد بحسب الشريعة من المنقولات . فلا تسري هذه الى ممتلكات اخرى غير مشابهة شرعاً للتي خصصت فى الآية .

(٧) מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט . مثلاً ورد فى عد ٣ : ٤٠ وقال الرب لموسى عد كل بكر ذكرٍ من بني اسرائيل فلفظة كل بكر عمومية تعم الذكور والاناث ولكن في الكلمة التالية تخص الذكور وتعني الاناث . فهنا نص الآية في الآخر يخصص ما عم في الاول . وكذلك النص الاول يخصص الابكار فقط من الذكور وليس كل الذكور .

(٨) וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל . ورد في خر ٢٢ : ١٩ ما نصه « من ذبح لآلهةٍ (عموماً) غير الرب وحده يهلك » . ولكن الآية لا توضح عن كيفية الاعدام . انما يستنتج عن كيفية الاعدام من آية اخرى في لا ٢٠ : ٢ كل انسان من بني اسرائيل اعطى من زرعه لمولك فانه يقتل . يرجمه شعب الارض بالحجارة وحيث ان عبادة مولك هي عبادة وثنية ونهى عنها الكتاب والآية وضحت كيفية الاعدام فيها وخصصه بالرجم . فالرجم اذاً هو نوع الاعدام لكل عابدي الاوثان .

(٩) וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וכו׳ . مثلاً ورد في خر ٢١ : ١٢ من ضرب انساناً فمات يقتل قتلاً . هنا الآية تحكم بقتل القاتل مطلقاً ولم تذكر عن نوع الضرب اذا كان عمداً او سهواً . ولكن آية اخرى تقول ان القاتل عن غير قصدٍ لا يقتل تث ١١ : ٤ « من ضرب صاحبه بغير علمٍ وهو غير مبغضٍ له من قبل الخ . يهرب الى احدى مدن اللجا فيحي » . فالآية الثانية تخفف من الحد العمومي الوارد فى الآية الاولى بنفي نوع الضرب بغير علمٍ وهو غير مبغضٍ له . وتعفي القاتل من القتل وتسمح له بالهرب الى احدى مدن اللجا فيحي .

(١٠) כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא וכו׳ . مثلاً ورد في خر ٢١ : ٢ اذا اشتريت عبداً عبرانياً فست سنين يخدم وفى السابعة يخرج حراً مجاناً . ان كلمة « عبداً عبرانياً » تشمل الذكور والاناث . ولكن في الآية ٢١ : ٧ يقول الكتاب « اذا باع رجل ابنته آمةً فلا تخرج كما يخرج العبيد » . فالاستثناء من العموم يختلف عن الموضوع بما يتعلق العبيد الذكور . فلا يحرَّر العبد في سن البلوغ كالاناث او عند موت سيده قبل انتهاء ست سني الخدمة . ولكن تخفف الشروط للاناث في امرين وتثقلها فى آخر كما ورد في الآية بانه يجوز لسيدها ان يتزوجها هو او يزوجها لابنه رغماً عنها .

(١١) כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וכו׳ . ورد فى لا ٢٢ : ١١ فهو ياكل منه والمولود فى بيته (يشير الى الكاهن والاكل من الطعام المقدس) . تشمل الآية بكلمة المولود . البنات المتزوجات والغير المتزوجات ثم فى الآية الثانية ٢٢ : ١٢ تنهي ابنة الكاهن المتزوجة بغير كاهن عن اكل المقدس . فيستدل من هنا انه لا يجوز لابنة الكاهن المتزوجة الى غير كاهن ان تاكل من المقدس على الدوام . ولكن في الآية الثالثة ٢٢ : ١٣ يعود فيسوغ لها بالاكل من المقدس عموماً اذا طلقت او ترملت بدون نسل وعادت الى بيت ابيها كما لو كانت في ايام صباها .

(١٢) דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ וכו׳ . مثلاً ورد في لا ٢١ : ١٢ ولا يخرج (الكاهن الاعظم) من المقدس . فربما يستدل من الآية انه لا يجب ان يخرج من المقدس مطلقاً . ولكن الآية السابقة لهذه توضح عن سبب النهي لئلا يدخل على ميت . ولا لابنه او امه كما يجوز الى بقية الكهنة فيستنتج انه لا يجب ان نتبع نص الآية ١٢ حرفياً بل حسب المعنى الوارد في نص الآية السابقة ١١ . וּמִסּוֹף

ويستدل من آخر الآية. مثلاً ورد في لا ١٨ : ٦ ما نصه: لا يقترب انسان الى قريب جسده. ربما يستنتج من هذه الآية انه لا يجوز لاحد ان يقترن باقاربه عموماً . ولكن في الآخر يحدد درجة ونوع القرابة المنهى عنها . فحينئذٍ يجوز في القرابة الغير المذكورة .

(١٣) שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים וכו׳ . مثلاً ورد فى خر ٢٠ : ٢٢ ما نصه : انني من السماء تكلمت معكم . خلافاً لما ورد في تث ٥ : ٤ وجهاً لوجه تكلم الرب معنا بالجبل من وسط النار . فيوفق الاختلاف الظاهر بين هاتين الآيتين بواسطة آية ثالثة في تث ٤ : ٣٦ اذ يقول « من السماء اسمعك صوته لينذرك . وعلى الارض اراك ناره العظيمة وسمعت كلامه من وسط النار » .

صحيفة ٣٩ : דֱּוֵי والاضبط דֱּוֶה بالعبراني . לְגַדְּהוֹנָם والاصح לְגִידְהוֹנָם . יִתְגַּדַּל كتب القديش باللغة الكلدانية عدا كلمات التسبيح יִתְגַּדַּל . وقد اضافوا فى النسخ القديمة וְיִתְקַלַּס . שְׁמֵיהּ, כִּרְעוּתֵיהּ, מַלְכוּתֵיהּ, מְשִׁיחֵיהּ, מָארֵיהּ يجب ان تكون بدون ' راجع دانيال ٣ : ٣٣ و٤ : ٥ . אָמֵן . ר״ת אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן . و = ٩١ = יהוה אדני اسماء الجلالة . וּלְעָלְמֵי وردت ايضاً بدون ١ .

صحيفة ٤٠ : הוֹדוּ وردت فى سفر اخ[1] ١٦ : ٨ -- ٣٨ والقسم الاول من הוֹדוּ لحد תָּרֵעוּ مأخوذ من مز ١٠٥ ثم من שִׁירוּ لحد הָאָרֶץ نصف الآية الاخيرة مأخوذ من مز ٩٦ ويوجد اختلاف في اللغة بين نص الاثنين وهو פִּידוּ, פִּיו . יִשְׂרָאֵל, אַבְרָהָם . לְיִצְחָק, לְיִשְׂחָק . אֶרֶץ, אֶת אֶרֶץ . בִּהְיוֹתְכֶם, בִּהְיוֹתָם . מִמַּמְלָכָה, וּמִמַּמְלָכָה . לְאִישׁ, אָדָם . וּבִנְבִיאַי, וְלִנְבִיאַי . אֶל יוֹם, לְיוֹם . וְנוֹרָא, נוֹרָא . וְחֶדְוָה בִּמְקוֹמוֹ, וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ . לְפָנָיו, לְחַצְרוֹתָיו . מִלְּפָנָיו, מִפָּנָיו . וְאִמְרוּ, וְיֹאמְרוּ . وناقص في احداهما יָדִין עַמִּים ثم قابل الفرق بين اخ[1] ٦:٣٥-٣٦ ومز ٤٧:١٠٦ و٤٨ יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה, יַעֲלֹז שָׂדַי . הָאָרֶץ, אֶת הָאָרֶץ . כִּי בָא ومكررة في المزامير . אֱלִילִים ينبغي ان يكون فاصل بينها وبين اسم الجلالة . יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם يتركب اسم الجلالة من اول حروف الكلمات الاربع . יִרְעַם ר״ת = אהיה . ס״ת = אלהים . כִּי מֵעוֹלָם ר״ת = אדני .

صحيفة ٤١ : יַעֲנֵנוּ ר״ת יב״ק = יהוה אלהים . הִכִּתָּה ووردت في صحيفة ٤٣ ينبغي لفظ ה جيداً والا فتلفظ הִכִּתָה فتكون تجديفاً . וַיְשַׁעֵךְ كما وردت في الاصل ֵ بدل ִ . הִרְחָב ר״ת = ٩١ . מִיַּרְדֵּי وردت بالمصدر .

صحيفة ٤٢ : בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ مجموع عددها يساوي נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה חַיָּה יְחִידָה القاب للروح עֹונְבִי وغيرها י زائدة في الشعر . עֶדְיֵךְ عربها البعض فك وهو الاصح . תִּתְחַדֵּשׁ وردت بالمؤنث .

صحيفة ٤٣ : וּמִפִּי وردت ايضاً פֵּ . אֵיתָם . י زائدة فى الاصل رءا بدل דגש في ת . נָאוָה قرأها البعض נָאֲוָה غلطاً . עָשׂוֹר حسب فكر יעב״ץ وغيره וְעָשׂוֹר اي بربابة وربابة ذات عشرة أوتار . كما في مز ٩٢ : ٤ وليس كما زعم البعض ان עָשׂוֹר نعت لكلمة נֵבֶל اي ربابة ذات عشرة اوتار .

صحيفة ٤٤ : לְדָוִד מִזְמוֹר مزمور ٣٤ مرتب على الابجدية انما ينقص حرف ו . وضعف حرف פ بالآخر . וַיְגָרְשֵׁהוּ وردت ايضاً וַיְגָרְשֵׁהוּ . יְיָ מָעוֹז والاصح אֲדֹנָי . וּמֵעוֹלָם עַד وردت וָעֶד . שָׁמַע زعم יעב״ץ ان מַ صارت מָ بسبب الوقف ولكن لم يسبق لذلك مثال ولم يذكر في قواعد اللغة فان الپاتح تبدل بقامص كما في מֶלֶךְ وغيرها . وزعم البعض ان שָׁמֵעַ هي في صيغة القال بصيرة على وزن חָפֵץ ولكن المرجح انها نعت على وزن פָּעֵל مثل כָּבֵד , זָקֵן . יְראוּ بمعنى خافوا بصيغة الامر من יָרֵא وقد صيغت بصفة استثنائية من יָרֵא بالمفرد منعاً للالتباس مع יִרְאוּ بمعنى يروا من רָאָה كما كان يجب ان تكون مثل קִרְאוּ מִצְאוּ . עֲלָמֵנוּ ناقصة י الجمع .

صحيفة ٤٥ : תְּנֹף وردت תְּנוּף .

صحيفة ٤٦ : הַיּוֹשְׁבִי و בְּתוֹכְבִי י زائدة من حروف אהוי .

صحيفة ٤٧ : הוֹדוּ לַיְיָ . مزمور ١٣٦ يحتوي على ٢٦ آية مجموع عدد اسم الجلالة יהוה . חַסְדּוֹ يلزم مراعاة لفظ ס لانه كثيراً ما تلفظ مثل ז سهواً חַזְדּוֹ . לְרוֹקַע وردت بدون ו وهي الاصح .

صحيفة ٤٨ : בָּרוּךְ שֶׁאָמַר ذكرت فيها ١٣ مرة كلة בָּרוּךְ مقابل ١٣ خاصيات الرحمة י"ג מִדּוֹת הָרַחֲמִים . שֶׁאָמַר هذه الكلمة رمزاً الى י סְפִירוֹת لان عددها يساوي مجموع اول حروف العشر ספירות وقد وضعت لها دليلاً בַּת חָכְמָה גַּן חַי او תְּנִי חֵן בְּחָכְמָה وهذه ايضاً مرموزة بكلمة יִשְׂרָאֵל بعددها وباول حرف منها . בְּפֶה يجب ان تكون בְּפִי كما هو معلوم لانها بحالة الاضافة وابقيت على حالها لان عددها يساوي عدد كلمات בָּרוּךְ שֶׁאָמַר وهو פ"ז . חַי הָעוֹלָמִים والاصح חֵי הָעוֹלָמִים لانها بحالة الاضافة وقد وردت في دا ١٢ : ٧ בְּחֵי הָעוֹלָם والا فيقال חַי לָעוֹלָמִים . רְאֵים . י زائدة وقد وردت بدون י في عد ٢٣ : ٢٢ وتث ٣٣ : ١٧ .

صحيفة ٤٩ : נַאֲוָה א محركة . וְלוֹ אֲנַחְנוּ وردت في الاصل וְלֹא قري וְלוֹ .

صحيفة ٥٠ : תְּהִלָּה לְדָוִד مزمور مرتب على الابجدية وينقص حرف נ . הָרוֹפֵא ر"ت = ٦٥ وبدون ו . וּגְבוּרֹתֶיךָ وردت مع י . וּגְדֻלָּתְךָ وردت ايضاً بدون ו . יְבָרְכוּכָה . ה زائدة . יָדֶיךָ وردت ناقصة י .

صحيفة ٥١ : לְעַצְּבוֹתָם צ مشددة لتحسين اللفظ . הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו ر"ت = ٦٥ . רוֹצֶה وردت צ .

صحيفة ٥٢ : וַיְבָרֶךְ וכו' ر"ت = אהיה . אַתָּה וכ"ו . ر"ت אהיה . הַלְלוּיָהּ يحتوي هذا المزمور على ١٣ הלל = י"ג מדות . גָּדְלוֹ ג بقبوص . נֵבֶל وليس נֶבֶל . וְעֻגָב بدون ו بعد ע .

صحيفة ٥٣ : בִּמְצוּלֹת كما في نح ٩ : ١١ ايضاً والاصح בִּמְצוּלוֹת من מְצוּלָה . יְכַסְיֻמוּ بدل יְכַסּוּמוּ او יְכַסְיוּמוּ لانه قد تتصرف الافعال المعتلة اللام بالحرف ה على هذا المنوال كما في יִרְוְיֻן . נֶאְדָּרִי ־ زائدة في الشعر

صحيفة ٥٤ : נֵהַלְתָּ נ بصيري تعويضاً للداغيش الذي لا يمكن دخوله على ה ولكن في الغالب لا تطول الحركة قبل ה كما في מַהֵר . אֵימָתָה اداة التأنيث مكررة كما في עֶזְרָתָה . בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ شواذ مع حروف בכלם وبحالة الاضافة والاصح בִּגְדֹל זְרֹעֲךָ . מִקְּדָשׁ . ק مشددة في الاصل لتحسين اللفظ .

יְיָ יִמְלֹךְ ليست مكررة في الاصل . ويلزم الفصل بين יְיָ و יִמְלֹךְ عند القرأة .
وقد اضاف البعض باللغة الكلدانية יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא .
וָעֶד اختلفت الاراء على هذه الكلمة . فحرك البعض ו بقامص بدل التعريف وقال
البعض ان עֶד من עַד مراعاة للوقف واصلها וְעַד עוֹלָם .

صحيفة ٥٥ : שִׁיר וּשְׁבָחָה = ١٥ كلمة تسبيح وشكران لله تعالى = יָהּ =
١٥ نشيد لداود النبي في المزامير من مز ١٢٠ — ١٣٥ . וּמֵעוֹלָם וְעַד آية في
مز ٩٠ : ٢٠ . אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת الخ ر"ت אכרדהם . אֵל اهملت فى بعض النسخ

صحيفة ٥٦ : אֵל בָּרוּךְ مرتبة على الحروف الابجدية א"ב ג"ד . בְּקוֹל
דִּבְרֵי ووردت مع الحرف ב ايضاً في תִּשְׁמְעוּ בְּקוֹל انما الاصح بدونه
קוֹנֵיהֶם والاصح קוֹנָם . בִּקְדֻשָּׁה وليس בִּקְדוּשָּׁה كما تكتب دائماً غلطاً .
מְבָרְכִים الخ بجمع ים وليس ין . הָאֵל הַמֶּלֶךְ ر"ت = ٢٦ = اسم الجلالة יהוה .

صحيفة ٥٧ · לְעֻמַּת הַשְּׂרָפִים لا لزوم لها لان المعنى مفهوم من לְעֻמָּתָם
לְאֵל בָּרוּךְ , לְמֶלֶךְ אֵל اي لاله مباركٍ ولملكٍ حي بحالة النكرة فهي صحيحة
لغةً ولكن الاولى ان تقال معرفةً לָאֵל לַמֶּלֶךְ اي للاله وللملك فيلزم
حينئذٍ تعريف النعوت ايضاً לָאֵל הַבָּרוּךְ , לַמֶּלֶךְ הָאֵל , הַחַי וְהַקַּיָּם .
وفي بعض النسخ اضيفت מָרוֹם , וְקָדוֹשׁ بعد בָּרוּךְ . וְהִתְקִין מְאוֹרוֹת اهملت
فى بعض النسخ . אַהֲבַת עוֹלָם وردت في بعض النسخ القديمة אַהֲבָה רַבָּה
تطابق مع ما بعدها חֶמְלָה גְדוֹלָה ولكن المقصود هنا محبة ابدية ودائمة كما
فى ار ٣١ : ٣ אַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךְ . חֻקֵּי يجب اهمالها لانها مكررة .
וְהָאֵר וכו' وردت הָאֵר עֵינֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ ولكن
الاولى الاصح . לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה حذف البعض לְיִרְאָה زاعمين انه ينبغي ان
تكون محبة بدون خوف ولكن ليس المقصود من יִרְאָה الخوف والفزع بل الخشوع
لانه قد تكون محبة بدون خشوع ووقار واحترام ثم ترى ان هاتين الكلمتين
متصلتين ببعضهما فايما وردت الواحدة تتبعها الاخرى انظر تث ١٠ : ١٢ وراجع
صحيفة ٧٧ . וְיָשִׂים בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ وهما متصلتان وضعاً ايضاً كما ترى
من هذا الرسم (יר | אה / אה | בה) . כָּל הָאָרֶץ اهملت כָּל عند البعض . לְיַחֶדְךָ و שִׁמְךָ
الاصح לְיַחֲדָךְ او דָּךְ و שְׁמָךְ لانهما بحالة الوقوف .

صحيفة ٥٨ : שְׁמַע مجموع عدد كلمات الشماع ٢٤٥ مع ٣ كلمات יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת = ٢٤٨ = רמ״ח מִצְוֹת עֲשֵׂה عدد الاوامر . واضاف البعض ٣ كلمات אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן (ר״ת אמן) تكميلاً لعدد الاوامر وتقال قبل الشماع . ولزيادة الايضاح عن الشماع راجع مقدمة الكتاب صحيفة ١٠ . בְּכָל-לְבָבְךָ يلزم الاعتناء بلفظ الحروف المتشابهة والمتلاصقة بين الكلمات المعروفة דְּבוּקִים كما بين هاتين الكلمتين وبين עַל-לְבָבְךָ . עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ . וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה . עַל לְבַבְכֶם . הַכָּנָף פְּתִיל . אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ الخ . לְטֹטָפֹת . הַטֹּבָה . לַאֲבֹתֵיכֶם . לְדֹרֹתָם وردت بحوليم ناقصة ו في الاصل وخصوصاً في اداة الجمع וֹת . כָּל מִצְוֹת יְיָ . مجموع عدد حروف هذه الكلمات الثلاث = ٦١٢ = ברית مع ١ وصية الاهداب = ٦١٣ = عدد תרי״ג מִצְוֹת مجموع الاوامر والنواهي . ومجموع عدد كلمات فصل الاهداب بالعبراني ٧٢ كلمة = ע״ב . מִצְוֹת و תִזְכְּרוּ يلزم مراعاة لفظ צ او ז فكثيراً ما تلفظا מִזְוֹת و תִסְכְּרוּ غلطاً .

صحيفة ٥٩ : אֱמֶת , וְיַצִּיב ان مجموع اول الحروف א مع ١١٥ = ٩١ = יהוה و אדני . וְיַצִּיב كلمة كلدانية بمعنى אֱמֶת . وربما عبرانية مشتقة من الفعل נָצַב . אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם ر״ت ע״ב . وهكذا עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה . כַּיֶּמֶת بيود واحدة . חָיִים وليس הַיִּים . שֶׁאַתָּה الاصح אַתָּה كما وردت في الاسطر التالية . עֶזְרַת مجموع اول حروف الثلاث كلمات الاولى = ע״ב . הָרַגְתָּ , גָּאַלְתָּ , בָּקַעְתָּ , טִבַּעְתָּ يلزم تحريك ثاني حرف من كل هذه الكلمات بقامص רָ , אָ , קָ , בַּ لانها بحالة الوقوف . שִׁירוֹת لا يقال שִׁירָה بعد נָתְנוּ. לַמֶּלֶךְ راجع صحيفة ٢٧٧ .

صحيفة ٦٠ : עֲמִידָה راجع مقدمة الكتاب في صحيفة ١٠ שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה. חֲסָדִים ينبغي مراعاة لفظ حرف ח لانه كثيراً ما تلفظ הֲזָדִים غلطاً كما سبق . לְחַיִּים الاصح לַחַיִּים بالتعريف . وهكذا בְּסֵפֶר הַחַיִּים كما في בַּחַיִּים . מְחַיֶּה او מְחַיֵּה מֵתִים . הַגֶּשֶׁם الاصح הַגָּשֶׁם لانها بحالة الوقوف . וּמְקַיֵּם بيود واحد . לִישֵׁנֵי وليس לִישְׁנֵי كما كتبها البعض . وقد وردت في دا ١٢ : ٢ ونش ٧ : ١٠ . הָרַחְמָן او הָרַחֲמָן . נְבִיאֶךָ والاصح נְבִיאֶךָ لانها بحالة الوقوف . כִּי אֵל מֶלֶךְ اهملت في بعض النسخ .

صحيفة ٦١ : פְּשָׁעֵנוּ ש بقامص لانها بحالة الوقوف . רְפָאֵנוּ آية من الكتاب في ار ١٧ : ١٤ انما اصلها بصيغة المفرد רְפָאֵנִי . בָּרְכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (אָבִינוּ) وردت אָבִינוּ زائدة في بعض النسخ . ويوجد بركة واحدة فقط عند الاشكنازيم للصيف والشتاء . פּוּרְעָנוּת والاصح פֻּרְעָנוּת .

صحيفة ٦٢ : לַמַּלְשִׁינִים حذفت كلمة לַמִּינִים قبلها . וּמַלְכוּת הָרִשְׁעָה ابدلت في بعض النسخ مؤخراً بـ וְכָל עֹשֵׂי רִשְׁעָה وهي انسب . וּתְכַלֵּם וְתַכְנִיעֵם والاولى ان تقال بدون الضمير . וּתְכַלֶּה וְתַכְנִיעַ معطوفة على תְּעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר . וְתַשְׁמִידֵם اهملت مؤخراً في بعض النسخ وهو الانسب واضاف البعض וּתְמַגֵּר . זֵדִים ابقاها البعض على اصلها מִינִים حسب اول الكلمة לַמִּינִים الاصلية ولكن ابدالها بكلمة זֵדִים انسب للمقام . פְּלֵיטַת وردت في الاصل بيود زائدة ولكن الاصح بدون י على وزن פְּעֻלָּה كما في خر ١٠ : ٥ وليس פְּעִילָה . גֵּרֵי وليس גֵּירֵי .

صحيفة ٦٣ : עִירְךָ , עַבְדְּךָ والاصح עִירֶךָ , עַבְדֶּךָ مراعاةً للوقوف .

صحيفة ٦٤ : כְּשֶׁעָמְדָה اضاف البعض بعدها עֲלֵיהֶם فاذ ذاك وجب ان تقول וְעַל עַמְּךָ . מִתּוֹרָתְךָ , רְצוֹנְךָ , בְּעוֹלָמְךָ والاصح אֶת תּוֹרָתֶךָ , רְצוֹנֶךָ , בְּעוֹלָמֶךָ مراعاةً للمعنى وحالة الوقوف . חַלָּשִׁים وليس חֲלָשׁ راجع (يؤ ٤ : ١٠) . מְעַטִּים وليس מְעָטִים راجع (مز ١٠٩ : ٨) . וְאַחַר כֵּן يلزم قرأتها مع انه اهملها البعض . נִסִּים וְנִפְלָאוֹת يقرأها البعض في عيد פּוּרִים الفور נֵס וָפֶלֶא .

صحيفة ٦٥ : וּכְתוֹב اقترح البعض حذف كلمة טוֹבִים لكي يبقى ٥ كلمات = ٥ اسفار موسى . ولكن لماذا لا نبقيها على اصلها ٦ = ٦ اسفار المشنا . הַמְשֻׁלֶּשֶׁת وردت في الاصل מ רְפוּיָה بدون داغيش . מִפִּי אַהֲרֹן وردت לְאַהֲרֹן . הַכֹּהֲנִים وردت כֹּהֲנִים غلطاً فاما ان تبقى معرفةً او כֹּהֲנֵי עַם קְדוֹשֶׁיךָ بحالة الاضافة . יַחַד او כְּאֶחָד كما يقرأها البعض . עַמְּךָ يقرأها البعض עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל . וְלִמְקַלְלַי او וְלִמְקַלְלַי .

صحيفة ٦٦ : יִהְיוּ כְּמֹץ اهملت هذه الآية فى بعض النسخ وهي من المزامير ٣٥ : ٥ فلم تعرب هنـا سهواً وقد ذكرتها فى صحيفة ١٠٦ . עוֹשֶׂה שָׁלוֹם كتبها البعض עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם لان عدد كلمة השלום يساوي סַפְרִיאֵל ولكن الاصح הָעוֹשֶׂה שָׁלוֹם كما يتضح من المعنى . אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ وضع ربي عقيبا . גְּזֵרוֹת بدون י بعد ז انظر لا ١٦ : ٢٢ ودا ٤ : ١٤ و٢١ وهكذا שְׁלֵמָה بدون י على وزن פְּעֻלָּה كما في פְּלֵטָה . זְכוֹר وردت في الاصل זָכוּר من ١٠٣ : ١٥ والاولى الاصح مراعاةً للمقام هنا كما في שְׁלַח , מְנַע , מְחֹל الخ . وقد اضاف البعض כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת و זִכָּרוֹן .

صحيفة ٦٧ : וְכַלְכָּלָה حذفها البعض وفى النسخ القديمة פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה. בְּזִכְרוֹן الاصح בְּזִכָּרוֹן لانها ليست مضافة . וְהָרֵם والاصح بدون ו . אָשַׁמְנוּ مرتبة على الحروف الابجدية אבג"ד وقد تكررت بعض الحروف . וַיַּעֲבֹר تحتوي على ١٣ خاصيات الرحمة .

صحيفة ٦٨ : נְפִילַת אַפַּיִם قد وضعت دليلاً للايام التي تقال فيها جملة אשי"ר , נע"ם , פס"ח مضاعفة ومع נ في مصر كما ياتي .

א	אב ט', ט"ו	אבל	ע	עצרת	עומר
ש	שבתות	שבט ט"ו	מ	מועדים	מילה
י	יום כפור	י"ד אדר	פ	פורים	פסח שני
ר	ראש השנה	ראש חדש	ס	סיון	סכות
נ	ניסן	נילום	ח	חנוכה	חתן

לְדָוִד אֵלֶיךָ مزمور ٢٥ مرتب على الابجدية في اول الآيات وينقص الثلاثة الحروف ב , ו , ק وتكرر الحرف ר .

صحيفة ٦٩ : מַעֲשִׂים اضاف البعض بعدها טוֹבִים . כִּי הוּא יָדַע آية فى (مز ١٠٣ : ١٤) . אֵל מֶלֶךְ وضع אַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה رجال الجامعة الكبرى . אַנְשֵׁי אֱמוּנָה مرتبة على الابجدية אבג"ד . وهي وما بعدها وضع علماء التلمود .

صحيفة ٧٠ : אָפְסוּ والاصح אָפֵסוּ مراعاةً للوقف بدل אָפְסוּ .
תְּמָהְנוּ مركبة على الابجدية المعكوسة תשר״ק والحرفان الاولان ת״ש مكرران .
אֱלֹהֵינוּ مرتبة على الابجدية אתב״ש . טַבּוּר شرحها في ذيل الصحيفة العربية .

صحيفة ٧١ : וְתִמְחוֹל , וְתִסְלַח كلمة וְתִמְחוֹל مكررة وزائدة .
בְּתוֹרָתְךָ الاصح בְּתוֹרָתֶךָ مراعاة للوقوف .

صحيفة ٧٢ : קִצְּךָ الاصح קִצֶּךָ مراعاة للوقوف .

صحيفة ٧٣ : חַכִּינוּ يلزم لفظ ח جيـداً . יְיָ אַיֵּה , שְׁאֵרִית تقال
في سورية وفلسطين فقط .

صحيفة ٧٦ : יְדַשְּׁנֶה والاصح נָה . יִשַּׁע ' بصيري وقد وردت خمس
مرات יְ .

صحيفة ٧٧ : וּלְעָלְמֵי والاصح עָלְמֵי . יְיָ אֱלֹהֵי آية من اخ[٢] ١٨:٢٩
שָׁמְרָה שִׁ مخطوفة في صيغة الامر تميزاً من الماضي .

صحيفة ٧٨ : שָׁמְרָה שִׁ مخطوفة كما سبق . כָּל בִּרְכָתָא زعم البعض
انه يجب قرأة כָּל بقامص كاملة لانها سريانية كما اعتادوا على لفظ כָּל נִדְרֵי و כָּל
חֲמִירָא ولـكن هذا غلط لان بالسرياني تقراء مخطوفة . وقد اعتادوا على لفظ כָּל
נִדְרֵי كاملة غلطاً ايضاً .

صحيفة ٧٩ : שִׁמְךָ وردت في بعض النسخ אֶת שִׁמְךָ . בִּקְשׁוּ , ק
بدون داغيش .

صحيفة ٨٠ : נַפְשִׁי تقراء باليود وليس נַפְשׁוֹ وقد اختلفت الاراء فيها
ولـكن المعنى عائد الى الغائب كما هو مفهوم من سياق الـكلام وهو الاصح . דּוֹרְשָׁיו
تقراء שָׁיו . נוֹעֲדוּ עֲ بدل עָ مع انها بحالة الوقوف . אֶרֶץ بدل אָרֶץ مع
انها بحالة الوقوف . עַלְמוּת قال البعض انها كلمة واحدة بمعنى כַּעֲלָמוֹת اي كايام
الصبا ولـكن الاصح كما عربت حتى الموت .

صحيفة ٨١ : יְשַׁעַשְׁעוּ ע بدل עֲ كما يجب . יְגוֹדוּ ו الاولى زائدة .
עוּזָּנוּ وردت بشورق قبـل الداغيش وفي بعض النسخ بيود . רָעַם وردت רָ .

אֶבְחָנְךָ ח بقامص مخطوفة خلافاً للاصول . וַאֲמַלְאֵהוּ לְ بدون داغيش تخفيفاً للفظ قابل مع וַאֲשַׁלְּחֵהוּ التي بعدها .

صحيفة ٨٢ : מֶלֶךְ ל بقامص لانها في حالة الوقوف . פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת وردت في مسكت كريتوت صحيفة ٦ . תָּנָא דְבֵי وردت في مسكت ברכות .

صحيفة ٨٣ : אָמַר רַבִּי وردت في ברכות . וּמִתְפַּלְלִים אֶל آية في اش ٤٥ : ٢٠ . וַאֲנַחְנוּ والاصح אֲבָל אֲנַחְנוּ كما وردت في بعض النسخ . יְקָרוֹ وردت قديماً הֲדָרוֹ وفي بعض النسخ וְכִסֵּא כְבוֹדוֹ والاصح هي الاولى . וְאֵין עוֹד . וְאֶפֶס والاصح אֵין עוֹד و אֶפֶס بدون واو العطف . עֻזְּךָ او עֻזֶּךָ مراعاةً لحالة الوقوف . כָּל בֶּרֶךְ آية في اش ٤٥ : ٢٣ .

صحيفة ٨٤ : וַיְדַבֵּר الوصايا العشر وردت في سفر الخروج ٢٠ : ١ ــ ١٧ وفي التثنية ٥ : ٦ ــ ١٨ ويوجد فرق بسيط بين نص الاثنين كما ياتي . וְכָל , כָּל . זָכוֹר , ابدلت بكلمة שָׁמוֹר واضيف بعض جمل في وصية السبت . وفي כַּבֵּד و י بعد ר في יַאֲרִיכֻן . واضيفت ו العطف بعد לֹא תִרְצָח . و שָׁקֶר ابدلت بكلمة שָׁוְא . واضيفت جملة في الوصية الاخيرة לֹא תַחְמֹד . والاولى المصطلح عليها ومجموع عدد حروفها ٦١٣ = عدد الاوامر والنواهي תרי״ג מִצְוֹת واذا اضيف عليها ٧ الوصايا الاضافية من الحاخاميم = ٦٢٠ = כֶּתֶר واعلم ان منها רמ״ח = اعضاء الرجال ومع רנ״ב للنساء = פְּרוּ וּרְבוּ . פֶסֶל , פ خفيفة . אָבֹת ناقصة . وكلتا זָכוֹר , שָׁמוֹר وردتا في صيغة المصدر بدل זְכוֹר , שְׁמוֹר بصيغة الامر كما كان يجب . وكذلك وردت بصيغة المصدر في التذكارات العشر עֶשֶׂר זְכִירוֹת في صحيفة ٨٦ و٨٧ .

صحيفة ٨٩ : בְּקָרְאִי ק بقامص مخطوفة . תְּבַקְשׁוּ ק بدون داغيش . נִסָּה بدل נִשָּׂא .

صحيفة ٩٠ : בְּרָכוֹת بدل בְּרֵכוֹת اي برك ماء . מוֹרֶה مثل יוֹרֶה . اي المطر الباكر .

صحيفة ٩٢ : יַסְתִּירֵנִי وردت في الاصل بدون י بعد حرف ת . שׁוֹרְרָי كاملة بواو . מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה يلزم الفصل بعد בְּחָכְמָה . وبعد בִּתְבוּנָה وليس بعد עֲרָבִים و שְׁעָרִים كما هي مطبوعة في بعض النسخ غلطاً .

עֲרָבִים وردت في الكتاب بجمع المؤنث עֲרָבוֹת ار ٥ : ٦ وفي التثنية עַרְבַּיִם وهي بمعنى الصفصاف ايضاً נַחַל עֲרָבִים . ولكن يجوز עֲרָבִים اي امسية مثل בְּקָרִים . אָהַבְתָּ, לִמַּדְתָּ, ה, מ بقامص مراعاةً لحالة الوقوف . וְחֻקּוֹתֶיךָ اقترح البعض اهمالها لانها مكررة . וְחֶמְלָתְךָ زعم البعض انها غير لازمة بعد אַהֲבָתְךָ اي انه حيث هناك محبة فلا لزوم للرأفة والحقيقة قد تكون محبة بدون رأفة . وقد وردت كلة חֶמְלָה بعد אַהֲבָה كما في אַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה الخ في صحيفة ٥٧ . وكذلك בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא גְאָלָם في صحيفة ٣٠ راجع اش ٦٣ : ٩ . לֹא תָסוּר جائزة اذا حذفت كلة וְחֶמְלָתְךָ والا يلزم ان تكون לֹא יָסוּרוּ او الاولى לֹא תָסִיר .

صحيفة ٩٤ : הַגּוֹאֲלֵנוּ מַלְכֵּנוּ وردت عند الاشكنازيم מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ وهي الاصح . הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ آية في مز ٦٦ : ٩ .

صحيفة ٩٥ : מִכָּל דָּבָר רָע וּמִפַּחַד לָיְלָה اهملت في بعض النسخ .

صحيفة ٩٦ : מְחַקְרֵי מְ بدل מַ . כְּבוֹדוֹ وردت في اخ[1] ١٦ אֶת כְּבוֹדוֹ وغيرها من الفرق بين النصين كما سبق الكلام عنه مفصلاً .

صحيفة ٩٧ : קוֹרְאִים א ساكنة .

صحيفة ٩٨ : וְלוֹ אֲנַחְנוּ وردت مكتوبة וְלֹא ١٥ مرة . מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ مزمور ٢٩ ذكر فيه اسم الجلالة ١٨ مرة . סִמָּן ח"י ورمز ايضاً فيه في عدة جمل كما ترى في ס"ת קול יהוה על و קול יהוה יחיל و קול יהוה יחולל وفي ר"ת קול יהוה בכח و קול יהוה בהדר . לְכָה דוֹדִי قصيدة لربي شلومو القبص غير موزونة . راجع ذيل الصحيفة .

صحيفة ٩٩ : בַּמֶּה מַדְלִיקִין ابقيت اداة الجمع ין على اصلها .

صحيفة ١٠٠ : עִשַּׂרְתֶּם עֲרַבְתֶּם وليس كما وردت תֶּן . ثم עֲרַבְתֶּם , ע بصيري بدل الحريق تعويضاً للداغيش الذي كان يجب ان يدخل على ר كما في שֵׁן .

صحيفة ١٠١ : יְשֵׁנָה وردت في نسخة واحدة יְשֵׁנָא . עֲוֹלָתָה وردت ناقصة ו .

صحيفة ١٠٣ : סֻכַּת רַחֲמִים وردت סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ

صحيفة ١٠٤ : וְהַשְּׁבִיעִי وليس וּבַשְּׁבִיעִי . בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת ס"ת اي اخر حروف هذه الكلمات אמת .

صحيفة ١٠٦ : וְרוֹב حذفها البعض وعطفوا كلة וְהַהוֹדָאוֹת عليها .

صحيفة ١٠٧ : מִנְחוֹת יְנַחֲמֻנִי وردت נָ מְ .

صحيفة ١٠٩ : שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם اضاف البعض בְּשִׁבְתְּכֶם לְשָׁלוֹם قبل בְּצֵאתְכֶם . אֵשֶׁת חַיִל مرتبة على الابجدية וּתְשַׁחֵק . שׂ بدل צ وكلتاهما جائزة لانهما من مخرج واحد ومعناهما واحد ايضاً .

صحيفة ١١٠ : בְּהַדְיֵהּ بدون י . אֲזַמֵּר كما ذكرت في محله قصيدة باللغة الكلدانية موزونة على وتد واربع حركات . גּוֹא او גּוֹ بدون א انظر دا ٣ : ٢٥ و٧ : ١٥ . יְהֵא כַּתִּישׁ . וְעִטּוּרִין . הֲלָא (وليس הֲלֹא) . בַּמִּישׁ هذه الاشطر زائدة حركة عن الوزن . בְּגַוַּהּ وردت في بعض النسخ בְּגוֹ فتنقص حركة عن الوزن والاولى اصح من الوجهتين المعنوية والشعرية .

صحيفة ١١١ : בִּמְתִיקִין هذا الشطر مكسور ينقصه وتد في اوله ويزيد وتد في وسطه . קָמֵּיהּ, עִמֵּיהּ, לִשְׁמֵיהּ بدون י . וַאֲרוּסָה, מְסָאֲבִין يلزم لفظ الحرف א في كلٍ من هاتين الكلمتين كما لو كانت محركة بشوا ساكن مراعاةً للوزن . נְעַבֵּד ينقص وتد فى اول الشطر فالاولى ان يقال נְעַבֵּד او تقدم كلة לְהוֹן ولكن ينقص حينئذٍ حرف נ من בן في ذكر اسم الناظم . וִיהֵא רַעֲוָא اختصرتها عن اصلها كما هو مصطلح اخيراً . מִנֵּיהּ, עִמֵּיהּ, בֵּיהּ, קֳדָמֵיהּ يجب ان تكون بدون י . יוֹם הַשִּׁשִּׁי كلتان مأخوذتان من آخر آية سابقة واضيفتا على וַיְכֻלּוּ لموافقة المعنى فيتركب من اول حروفها معاً اسم الجلالة יהוה الله . كما تتركب من آخر حروف الثلاث الكلمات الاخيرة ברא الخ كلة אמת حق .

صحيفة ١١٢ תְּהִלָּה اضاف البعض قبل هذه " כִּי הוּא יוֹם " . وقبل וְשַׁבַּת קָדְשְׁךָ " כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ . וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים " وقد عربتها دون ان اذكرها بالعبراني لكيلا يزيد عدد كلمات القدوس عن ٣٥

راجع الشرح على אֲזַמֵּר بالعبراني في صحيفة ١١٠ و١١١ . צוּר מִשֶּׁלּוֹ قصيدة مربعة وغيرموزونة ينتهي الشطر الاخير من الايات بجملة من الكتاب تنتهي باسم الجلالة

صحيفة ١١٣ : בַּר יוֹחָאי قصيدة موزونة على تسع حركات ويوجد فيها بعض الاشطر مكسورة وهي שֶׁם קָנִיתָ, נַעֲשֶׂה , וְאַשְׁרֵי , לְבוּשֵׁי زائدة عن تسع حركات . ثم في יִרְאָתְךָ . ويلزم تخفيف לְ في מִלְהַבִּיט . وتسكين מ في לוּמְדֶיךָ مراعاةً للوزن . נִמַּתָּ اصلها נָאַמְתָּ من נְאֻם وليس من נוּם كما ظن البعض . וְאֵין קוֹרֵא يلفظها البعض וְאַיִן קוֹרָא .

صحيفة ١١٤ : מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם قال البعض ان الاصح וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם ولكنني لا ارى صحة ذلك . אֶלָּא אָתָּה وردت في بعض النسخ بعد וְצוּקָה بدون لزوم . עַד حذفها البعض اخيراً . واضاف البعض بعد יְיָ "אֱלֹהִים אֱמֶת" . וְהַמְפַעֲנֵחַ נֶעֱלָמִים اهملت في بعض النسخ غلطاً . וְאִלּוּ مع ו العطف . מַסְפִּיקִים, ים بدل ין . וְרוֹב רִבֵּי وكثرة ربوات רִבֵּי من غمة من רִבְבֵי وقد جأت كلة רוֹב لمقاربتها لفظاً مع רִבֵּי רְבָבוֹת ومقارنة لجملة אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים التي قبلها و הַטּוֹבוֹת נִסִּים וְנִפְלָאוֹת التي بعدها . בְּרָעָב معرفة . كما וּבְשָׂבָע وليس בְּרָעָב . מֵחֳלָיִים راجع الملاحظات على صحيفة ٢٨ . אֵבָרִים والاصح אֲבָרִים . בְּאַפֵּנוּ بانفنا بالمفرد وقد كتبها البعض בְּאַפֵּינוּ بصيغة الجمع ولكن لم يجمعوا בְּפִינוּ بفمنا . ووجب حينئذٍ جمع רוּחַ וּנְשָׁמָה לָשׁוֹן ايضاً . وكذلك وجب جمع פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ في اول الجملة . הֵן הֵם زعم البعض ان مجموع عدد هاتين الكلمتين هو رمز للمائة بركة التي يجب على كل واحد أن يقولها في اليوم . וִישׁוֹרְרוּ يلزم اهمالها او وضعها في الاول فلا يقال וִישׁוֹרְרוּ אֶת שִׁמְךָ بل לְשִׁמְךָ . תִּשְׁבַּח وردت في بعض النسخ תִּשָּׁבַע تطبيقاً لما ورد في اش ٤٥ : ٢٣ . תְּצַפֶּה على وزن פִּעֵל كما وردت في مي ٧ : ٧ و בַּיְיָ אֲצַפֶּה وفي مز ٥ : ٤ . ويجوز תִּצְפֶּה وزن פָּעַל كما وردت في مز ٦٦ : ٧ תִּצְפֶּינָה .

صحيفة ١١٥ : בְּפִי יְשָׁרִים يترتب من احرفها اسم יצחק و רבקה قيل اسم واضعها وزوجته . בְּמַקְהֲלוֹת . وهي الاصح من كل الالفاظ .

وقد وردت بجمع المذكر والمؤنث فى مز ٦٨ : ٢٧ בְּמַקְהֵלוֹת בָּרְכוּ وفي مز ٢٦ : ١٢ מַקְהֵלִים ولا ارى داعٍ لكثرة الاراء والاختلاف فى تحريك هذه الكلمة لان وزنها معروف מִפְעָל اسم آلة واسم مكان وعندنا جملة امثلة بالمفرد والجمع والمذكر والمؤنث وردت في الكتاب على هذا الوزن بابقاء الصيري على اصلها شواذاً عن القاعدة ولم تتغير الى : او :- وهذه بعض من الامثلة מַלְבֵּן , מַלְמֵד , מַסְגֵּר , מַסְמֵר , מַדְהֵבָה מַהְפֵּכָה , מַכְשֵׁלָה , מַדְרֵגוֹת , מַדְחֵפוֹת , מַזְמֵרוֹת الخ . הַיְצוּרִים يلزم فصلها من לְפָנֶיךָ .

صحيفة ١١٦ : אֵל אָדוֹן مرتبة على الابجدية אבג״ד وقد ورد الحرف שׂ بدل ס . אֹתוֹ وردت في بعض النسخ הוֹדוֹ ويجوز . אֵימָה وليس אֵמָה فان اصلها من אָיֹם و אַיֻם . קוֹנֵיהֶם او קוֹנָם . צָהֳלָה وليس צַהֲלָה . נוֹתְנִים وردت יִתְּנוּ والاولى الاصح . וְחַיּוֹת وردت וְאוֹפַנֵּי הַקֹּדֶשׁ . נִתְעַלָּה الاصح הִתְעַלָּה . יִשְׁתַּבַּח وردت וְיִשְׁתַּבַּח .

صحيفة ١١٩ : וְרוֹמְמוּ לָאֵל والاولى הָאֵל لان لالزوم للحرف ל بعد الفعل שַׁבַּח רוֹמֵם كما ترى في مز ٣٤ : ٤ و ٣٠ : ٢ ومز ٩٩ : ٥ و ٩ .

صحيفة ١٢٠ : لانك انت الله اهملت فى بعض النسخ ولم تعرب سهواً .

صحيفة ١٢١ : אֱלִילִים كتبها البعض פְּסִילִים . בְּתוֹרָתֶךָ , מִטּוּבֶךָ , בִּישׁוּעָתֶךָ مراعاة لحالة الوقوف . זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה اهملت في بعض النسخ .

صحيفة ١٢٤ : דְּמָרָא وليس דְּמָארֵי .

صحيفة ١٢٦ : לַאֲדוֹנֵנוּ الاصح بدون ל . וּלְכָל الاصح וְכָל . יַאֲרִיךְ יָמָיו وليس كما وردت فى بعض النسخ יָמִים ويجوز ان يقال יַאֲרִיךְ יָמִים اي يطول عمره ولكن المراد هنا ان الحق سبحانه تعالى يطيل عمره .

صحيفة ١٢٩ : עִם עַמְּךָ وليس וְעַמְּךָ . מָטָּה قامص تحت מ مراعاةً للوقف

صحيفة ١٣٠ : קָרְבְּנוֹתֶיהָ هنا اعتبر שַׁבָּת مؤنث مع انه في غير مواضع مذكر . הָאוֹהֲבֵי والاصح بدون ה التعريف . תְּמִידִים , מוּסָפִים بدل ין . תְּמִימִם ناقصة " الجمع من ים في الاصل . שַׁבַּת وردت בַּ بدل בָּ في الاصل .

صحيفة ١٣٢ : עֶשֶׂר קְדֻשּׁוֹת المقصود عشرة امكنة مقدسة في ارض اسرائيل والا فيكون العدد ١١ .

صحيفة ١٣٣ : הַקְטָרָה وردت ايضاً הַקְּטָרָה ولكن الاولى ان يقال הַהַקְטָרָה . אֲסַדֵּר قصيدة بالكلداني البيت الاول فيها مكسور لزيادة الحركات فيه وكذلك شطر ואתאמר . חַי قصيدة غير موزونة . כְּהִלֵּל الاولى بدون וְלֹא .

صحيفة ١٣٨ : הֶרֶב وردت في الاصل הֶרֶבה . וְנִפְלְאוֹתָיו كاملة . נֶאֱמָנִים وردت احياناً אֶ بدل אֱ . הַלְלוּיָהּ مزمور ١١١ مرتب على الابجدية حرفان منها في كل آية وثلاثة حروف في الآية الاخيرة و שׁ بدل שׂ .

صحيفة ١٤٠ : אַשְׁרֵי مزمور مرتب على אבג״ד مكرر فيه كل حرف في ثماني آيات . وقد ذكر في كل آية احدى الكلمات דרך תורה עדות פקודים מצות דבור אמירה חק צדק אמונה משפט وهي اركان التوراة . לְתַאֲבָה وردت לְתַאֲוָה غلطاً . וְאֶצְּרֶנָּה وردت צ كما في اش ٢٧ : ٣ .

صحيفة ١٤١ : זָכָר وردت ايضاً זֵכֶר . הֶלִיצֻנִי وردت ايضاً הֶ . בִּדְרָכֶיךָ , חֲסָדֶיךָ وردت ناقصة י .

صحيفة ١٤٢ : עַבְדְּךָ بدل דֶךָ كما كان يجب في حالة الوقوف. שִׂיחָה بحيريق

صحيفة ١٤٣ : וְאֶשְׁעָה עָ بدل עֶ ، בְּחֻקֶּיךָ وردت بداغيش ايضاً . סִיגִים وردت ايضاً סִגִים . אָנִי بدل אֲנִי . פֶּתַח פֶּ بصيري بمعنى فتح او الابتدا لتميزها عن פֶּתַח باب والنبرة מלעיל لتميزها عن פְּתַח افتح . פְּתָיִים يودين بدلاً من פְּתָאיִם .

صحيفة ١٤٤ : שׁ . ٣ שׂ و ٥ שׁ . שִׁיר ١٥ שִׁיר יה وفي كل منها הַמַּעֲלוֹת عدا المزمور ١٢١ לַמַּעֲלוֹת . רַבַּת בַּת بدل בָּה .

صحيفة ١٤٥ : שׁוֹמֵר وردت كاملة . יִשְׁמֹר وردت ايضاً מָר . יְפֵפִיָה הַיֹּשְׁבִי ה , י زائدة من حروف אהוין . הַלַּעַג مضافة ومعرفة شواذاً او לַשַּׁאֲנַנִּים كما في לִגְאֵי יוֹנִים . לִגְאֵיוֹנִים كلمة واحدة وتقراء كلمتان לִגְאֵי יוֹנִים . אֲזַי י زائدة . נַחְלָה ה زائدة واصلها נַחַל نهر او وادٍ وقد وردت

بمعنى المرض في ارميا ١٠ : ١٩ נַחְלָה מַכָּתִי بصيغة נפעל . وبمعنى ميراث נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל في مز ١٣٦ : ٢٢ . וְלִישָׁרִים י ساكنة .

صحيفة ١٤٦ : שְׁבִיתֵנוּ تكتب שְׁבוּתֵנוּ . שֵׁנָה وردت في الاصل שֵׁנָא بألف شواذاً . אֶשְׁתְּךָ وردت אֶ . לְמַעֲנִיתָם تكتب بواو بدل يود .

صحيفة ١٤٧ : שְׁנַת وردت في المخطوطات נַ وهي بصيغة الاضافة شواذاً שְׁמַעֲנוּהָ وردت للمؤنث وقيل راجعة للسكينة الالهية . קוּמָה قابل هذه الثلاث آيات مع اخ٢ ٦ : ٤١ . אָנָּה ה ملفوظة بعيق . הַרְרֵי بالجمع للتعظيم . יְדֵיכֶם وردت ناقصة י الجمع . שְׁמְרֵנִי تلفظ القامص على اصلها . אָמַרְתְּ وردت للمؤنث مخاطباً نفسه . מְנָת وردت ايضاً מְנַת وهو الاصح وقد ترادفت في هذه الآية والتالية מנה חלק כוס גורל חבל נחלה. תוֹמִיךְ حيريق بدل صيري .

صحيفة ١٤٨ : בַּנְּעִמִים وغيرها ناقصة י . נַחֲלָת ת بدل ה . חֲסִידְךָ وردت ايضاً بيود للجمع . הַמְלַמֵּד לַקְרָב וּמְפַלְטִי מ, ק, ל خفيفة بدون داغيش . לִי زائدة ربما للتأكيد . הָרוֹדֵד وردت كاملة بواو עַמִּי ناقصة ם الجمع . תַּחְתָּי قيل أنها وردت ايضاً תַּחְתָּיו وهو الاصح . צֹאונֵנוּ وردت بواو زائدة .

صحيفة ١٤٩ : תֶּחְסֶה وردت הָ بدل הֶ . תִּגֹּף ناقصة ו . בְּצָרָה בְ بدون داغيش . הַבְדָּלָה كل الاشعار فيها مقفاة ولكن غير موزونة .

صحيفة ١٥٤ : חָלָב وردت في بعض النسخ חֵלֶב والاصح חָלָב لانه قيل بعدها لارضاعي لبناً ولا شحماً . טוּב والاصح וְכָל טוּב . לְהֵינִיקִי وليس לְהָינִיקִי لانها من الفعل יָנַק, הֵינִיק والمصدر הֵינִיק ومع الضمير הֵינִיקִי .

صحيفة ١٥٨ : עֳפָאִים والاصح עֳפָאִים وقد وردت עֳ . כַּפִּיתוֹ ضمير الغائب للمذكر . יְנוּסִין وما ماثلها ן زائدة من حروف אהוין . יִשְׂמַח وردت في بعض المخطوطات ישמח . לְשֻׁפְטִים שׁ خفيفة بدون داغيش חַיְתוֹ ו زائدة من حروف אהוין .

صحيفة ١٥٩ : מְעוֹנוֹתָם נוֹ وليس נָ كما طبعت اخيراً غلطاً . קִנְיָנֶךָ مع י الجمع . תֹּסֵף ناقصة . הַמַּגְבִּיהִי הַמַּשְׁפִּילִי وغيرها י زائدة .

صحيفة ١٦٠ : מִמְשְׁלוֹתָיו وردت מַ بدل מֶ . כְּאֵילִים كاملة يودين . הַהֹפְכִי , לְמַעְיְנוֹ י , ו زائدتان . אָנָּא وردت אָנָּה . פִּתְאִים والاصح פְּתָאִים . לִמְנוּחָיְכִי , עָלָיְכִי י زائدة .

صحيفة ١٦١ : תַּגְמוּלוֹהִי كما في الكلدانية بدل תַּגְמוּלָיו . אָנָּא وردت ايضاً אָנָּה وفى احدى المخطوطات אָן . אֱמִילַם والاصح אֱמִילֵם . בְּתוֹכֵכִי י زائدة . כִּדְבֹרִים , בַּעֲבֹתִים ناقصة ו . וְזִמְרָת ת بدل ה . יִסְּרַנִּי נ مشددة لتحسين اللفظ .

صحيفة ١٦٦ : שֶׁגַּם بدل שֶׁאַף لمنع الالتباس مع אַף غضب . לְיַגַע ووردت في بعض النسخ לְגַע والاصح לִנְגֹּעַ او לָגַעַת .

صحيفة ١٧٤ : וּמָעוֹז ابدلت فى بعض النسخ بكلمة וּמַחְסֶה ولكن لايجوز لانها وردت في الآية في اش ٢٥ : ٤ ولكن يجوز ابدال מַחֲסֶה לַדַּל . הוּקַם עָל وليس עַל لان المعنى المطلوب انه اقيم عالياً كالسرو فكلمة עָל ليست بمعنى على بل عالٍ

صحيفة ١٧٥ : סַנְסָן مفرد كما في תַּלְתַּלִּים وليس סַנְסָן .

صحيفة ١٨٠ : וַיְמַלֵּט الاصح וַיְמַלֵּט كما هو ظاهر من المعنى .

صحيفة ١٨١ : נִטְבַּע פַּרְעֹה الاولى ان يقال נִטְבַּע חֵיל פַּרְעֹה لان فرعون نفسه لم يغرق كما ورد في نص الكتاب . وقد روى الراوون بانه ذهب الى نينوى وصار ملكاً عليها . הָמִיָה ناقصة ו . אֲרִיָּה ناقصة כּ اي כְּאַרְיֵה . כִּחִי مقلوبة والاصح חִכִּי كما هو مفهوم من القرينة وقد وردت חֵךְ مع לָשׁוֹן مراراً معاً اي ٢٩ : ١٠ و٣٣ : ٢ و٦ : ٣٠ ومرا ٤ : ٤ ومز ١٣٧ : ٦ . وزعم البعض انها مثل كلة נִגְרַזְתִּי مز ٣١ : ٢٣ مقلوبة من נִגְזַרְתִּי ولكن غلط لانه يوجد فعل גָּרַז بخلاف גָּזַר كما في العربية جرز وجزر بمعنى واحد ومنه اشتقت كلة גַּרְזֶן كرزن فاس

صحيفة ١٨٢ : רֵמִים او רְאֵמִים .

صحيفة ١٨٥ : תְּסַלַּח לְכֹל والاصح תַּעֲבִיר עַל כֹּל . כַּאֲרִי وردت כָּ .

صحيفة ١٨٦ : בְּעָשָׁן اقترح البعض כֶּעָשָׁן ويجوز . הוּכָּה الاصح הֻכָּה . בּוֹדֵד او נוֹדֵד كما وردت في اش כְּעוֹף נוֹדֵד وفي امثال צִפּוֹר נוֹדֶדֶת . וְזִכְרְךָ وردت في بعض النسخ וְכִסְאֲךָ غلطاً . לְחֶנְנָה بدون تشديد יֹאבֵדוּ وردت בֵּ .

صحيفة ١٨٧ : וַיִּצְעֲקוּ تكررت مرتين צְ ومرتين וַיִּזְעֲקוּ זְ .

صحيفة ١٨٨ : יַעַלְצוּ وردت في بعض النسخ וַיַּעַלְצוּ . בִּישִׁימוֹן ב بدون داغيش خفيف . הַמְבַשְּׂרוֹת מ خفيفة .

صحيفة ١٨٩ : בְּכֶסֶף والاصح בְּכָסֶף لحالة الوقوف . עוּזָּה وردت شوروق قبل داغيش . בִּזַּר مثل פִּזַּר . מִנִּי י زائدة . כְּאַיָּל תַּעֲרֹג الاولى مذكر والثانية مؤنث ولكن يجوز للاشتراك .

صحيفة ١٩٠ : לָמָּה الاولى מָה والثانية מָּה وفي مزمور ٤٣ מָה . בְּכִנּוֹר בְּ بدون داغيش . כֶּרֶם ناقصة ו .

صحيفة ١٩٣ : בּוֹנַנְתָּ وليس כּוֹנַנְתָּ كما وردت فى بعض النسخ لان الاولى تقال عن اللسان والثانية عن الخطوات والا تكون القافية مكررة .

صحيفة ١٩٥ וְשִׂבְּעוּ وليس וּשְׂבַע .

صحيفة ١٩٨ : חוֹלִי הוּ وليس הֻ لحالة الوقوف . בָּרוּךְ وردت هذه البركات احياناً بالجمع واحياناً بالمفرد وعربتها بالمفرد .

صحيفة ٢٠٢ : יְדִיד وردت غلطاً والاصح יְדִיד لانها مضافة . צִוָּה وردت ايضاً צַוֵּה بصيغة الامر ويجوز .

صحيفة ٢٢٦ : יְסוֹבְבֻנִי شوروق قبل داغيش .

صحيفة ٢٢٧ : נִדְמוּ الاصح من דְּמָמָה سكوت وليس من דָּמָה شبه . לָמוֹ بدل לָהֶם . וְצִירָם تقرأ וְצוּרָם .

صحيفة ٢٤٦ و٢٤٧ و٢٤٨ : اهملت الداغيش بعد ה التعريف من الحرف المحرك بشوا مراعاةً لوزن الشعر .

	سنة للخليقة
ادم	١
شيت	١٣٠
متوشالح	٦٨٧
نوح	١٠٥٦
بناء السفينة	١٥٣٦
الطوفان	١٦٥٦
جيل الانشقاق	١٩٩٦
ميلاد ابرهيم	١٩٤٨
محاربة ابرهيم	٢٠٢٣
اسحق	٢٠٤٨
تقريب اسحق	٢٠٨٣
يعقوب	٢١٠٨
بيع يوسف	٢٢١٦
نزول يعقوب الى مصر	٢٢٣٨
سيدنا موسى	٢٣٦٨
ظهور العليقة	٢٤٤٧
الخروج من مصر	٢٤٤٨
انزال التوراة	٢٤٤٨
خيمة الاجتماع	٢٤٤٩
يشوع	٢٤٠٦
احتلال فلسطين	٢٤٨٩
تقسيم فلسطين	٢٥٠٣
اقامة المسكن في شيلو	٢٥١٣

(القضاة)

	سنة للخليقة
عثنيئيل	٢٥١٦
اهود	٢٥٥٦
دبورة	٢٦٣٦
جدعون	٢٦٧٦
ابيمالك	٢٧١٦
تولع	٢٧١٩
يائير	٢٧٤٣
يفتاح	٢٧٨١
ابصان	٢٧٨٦
ايلون	٢٧٩٣
عبدان	٢٨٠٣
شمشون	٢٨١١
عالي	٢٨٣١

(الملوك)

شاول	٢٨٨٢
مسح داود	٢٨٨٤
سليمان	٢٩٢٤
ملوك يهوذا وعددهم ٢٠	٢٩٦٤ ـ ٣٣٢٧
رحبعام	٢٩٦٤
صدقيا	٣٣٣٨
ملوك اسرائيل وعددهم ٢٠	٢٩٦٤ ـ ٣١٨٨
يربعام	٢٩٦٤
هوشع	٣١٨٨

(الانبياء)

	سنة للخليقة
صموئيل	٢٨٧١
احيا	٢٨٨٢
عدو وشمعيا	٢٨٨٢
ايليا	٢٩٦٢
اليشع	٢٩٩٠
يهوياداع	٣٠١٥
زخرياهو	٣٠٦٧
عاموص	٣١٠١
اشعيا	٣١٤٠
ميخا	٣١٦٠
يوئيل	٣١٩٠
ناحوم	٣٢٤٠
حبقوق	٣٢٥٤
صفنيا	٣٢٨٠
ارميا	٣٢٩٨
حزقيل	٣٣٣٢
باروخ	٣٣٥٠
دانيال	٣٣٤٠
عزرا	٣٣٧٠
حجي	٣٤٠٨
زكريا	٣٤٠٨
ملاخي	٣٤٠٨

(رجال الجامعة الكبرى)

مردخاي ٣٤٠٤
حجي زخريا وملاخي ٣٤٠٨
عزرا ٣٣٧٠
شمعون الصديق ٣٤٤٨
انطيغنوس ٣٤٦٠
يوسي بن يوعيزر ٣٥٠٠
يشوع بن براحيا ٣٥٦٠
يهودا بن طباي ٣٦٢١
شمعيا وابطاليون ٣٧٢٢
هليل وشماي ٣٧٢٨
يوحانان بن زكاي ٣٧١٣
ربي ماير ٣٨٨١
ربي شمعون بن يوحاي ٣٨٨١

بناء الهيكل الاول ٢٩٢٨
خراب « « ٣٣٣٨
بناء الهيكل الثاني ٣٤٠٨

خراب الهيكل الثاني ٣٨٢٨
جلاء الاسباط ٣٢٠٤
رؤساء المكابيين وعددهم ٥
٣٦٢١ ـ ٣٦٤٢
يوحانان ابو متاتيا ٣٦٠٠
هركانس الاول ٣٦٤٢
ملوك المكابيين وعددهم ٧
٣٦٦٥ ـ ٣٧٢١
ارستبولس ٣٦٦٥
انتغنوس ٣٧٢١

حادثة الفور واستير ٣٤٠٣
ترجمة اوتقلوس ٣٨٤٠

اتمام المشنا ٤١٤٧
« تلمود اورشليمي ٤٠٣٧
« « بابلي ٤١٨٠
السبورايم ٤٢٣٤
الجاؤنيم ٤٣٤٩

ظهور النصرانية نحو ٣٨٣٠
ظهور الاسلامية ٤٣٤٢
ظهور عنان والقرايم ٤٥١٥
الخوزري ٤٦١٥
وفاة راب الفاس ٤٨٦٣
« شلومو يسحقي ٤٨٦٥
« ابن عزرا ٤٩٣٤
تأليف الميموني ٤٩٣٩
وفاة « ٤٩٦٥
بن جبيرول ٤٧٨٢
جلا فرنسا ٤٩٤٦
جلا اسپانيا ٥٢٥٢
جلا بورتغال ٥٢٦٤
تأليف الطوريم ٥١٠٠
ربي اسحق لوريا ٥٢٩٦
كتاب شلحان عاروخ ٥٣١٥
اختراع الطبع ٥٢٣١
اكتشاف امريكا ٥٢٥٥

﴿ مواليد العائلة ﴾

الاسم	اليوم	تاريخ الشهر	السنة	الاسم	اليوم	تاريخ الشهر	السنة

صحيفة	سطر	الاصح
٥	١	الصلاة
١١	١٠	תְּשׁוּבָה
١٢	١٩	תְּשׁוּבָה
١٣	١	הַגְּאֻלָּה
	١٣	הַמַּלְשִׁינִים
	١٧	יְרוּשָׁלַיִם
١٨	٧	אַתָּה
	٧	العجائب
١٩	٨	הָעוֹלָם
٢٠	٢	וַיֹּאמֶר
	١٩	יְיָ
	٤	والحيين
٢١	٧	וַתִּיק
	١١	מִכְּבוֹדְךָ
٢٣	٧	ترنيمة المصاعد
٢٤	١٢	לְזַכּוֹתֵינוּ
	١٤	תַּצִּילֵנוּ
	١٦	לִמְשִׁסָּה
٢٥	٥	אֲבֵלַי
٢٦	١٨	חֲדֵלוּ
٢٧	٥	בְּמִישׁוֹר
	٢	لايقال في السبت
	١٠	حي وقيوم
٢٨	٢	הַמַּעֲבִיר
	٧	כָּל
	١٣	מִשְׁנָה
		מַחֲלָאִים
٢٩	٨	הַמֹּרִיָּה

صحيفة	سطر	الاصح
٢٩	٢٦	וַיַּעֲלֵהוּ
٣٠	٢٨	וְתַשְׁלִיךְ
٣١	١١	כְּבַנָּלוּי
	١٦	מָה מָה מָה
٣١	٧	التي يعملها
	١٤	ميراتنا
٣٢	١٠	قرتنا يا ملكنا
٣٤	٢١	חֹמֶר
٣٥	٢٢	אֵבָרִים
٣٦	٥	חֲסִין
		חקב"טנע
	٨	بصوت منخفض
٣٩	٢٤	וְכַפָּרָה
	١٥	ويتعال . ويسم
٤٠	٢	قلوب
	١٩	اخ[١] ٦١
٤١	١٣	יְיָ
	١٤	חִיִּיתַנִי
	٣	(٤٦ : ١٢)
٤٢	١٧	כָּל־הָעָם
	١٤	لحد هنا وقوفاً
٤٤	٢٣	כְּמוֹ
٤٥	١٠	חֹשֶׁךְ
	١٥	אֶרֶץ . אֵת
	٢٢	יְיָ
٤٦	٦	הַיֹּשְׁבִי
	١٢	אֲזַי עָבַר
		עַל נַפְשֵׁנוּ بعد נַפְשֵׁנוּ

صحيفة	سطر	الاصح
٤٦	١٤	שָׁמַיִם
٤٩	٤	קֹדֶשׁ
	٦	בְּשִׂמְחָה
	٢١	סֶלָה
٥٠	١	הַמֶּלֶךְ
		וַאֲבָרְכָה
	١١	יָדֶךָ
٥١	١٣	הַשָּׁמַיִם
٥٣	٢	אֹתֹת
٥٥	٢٢	ويتعال
	٢٣	ويسم
٥٧	١٨	לְמַעַן
	٣	والاوقيم
	٤	حز
	٦	وصانع
٥٨	١٨	וּכְתַבְתָּם
	٢١	וְאָמַרְתָּ
	٨	لوصاياي
	١٣	الرب !
٥٩	٩	שֶׁאַתָּה
٦٠	٢٣	בַּכֹּל
٦١	٤	בִּתְשׁוּבָה
	٢١	פָּנַי
٦٢	١٧	דִּבַּרְתָּ
	٢٠	(أو תָּרִים)
	٢١	כָּל
	٧	واعدم وذال واقن
	٢٠	صيام خصوصي

صحيفة	سطر	الاصح
٦٣	٦	מְהֵרָה
	١٥	בּוֹ
٦٤	١	שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ
	١١	לָהֶם
	١٥	גְּדוֹלָה
٦٥	١	וְיִתְרוֹמָם
	٩	הָאֲמוּרָה
	٢٤	וְשִׂפְתוֹתַי
	٢٢	واهدمها زايدة
٦٦	١	כְּמוֹץ
٦٧	١٤	אַשְׁרֵי דף עה
	٣١	יא
٦٨	٥٢	תֹּם
٦٩	٢٣	בָּאִים
	٢٧	נֶאֱסָפוּ
٧٣	١٦	בִּזְמַן
٧٤	٢٠	מִירוּשָׁלָיִם
	٢٢	לוֹ
	٦	اسمك اش ٦٣ : ١٦
	٢٢	هو . مبارك اسمه
٧٥	٢٠	סֶלָה. לוֹ
٧٧	٣	עָלְמַיָּא . יְיָ
	٨	هذه للابد
		اخ ١ ٢٩ : ١٨
٨١	١١	וְאַחֲרָיו
	١٥	נָקִי
٨٢	٢٣	לְחֶנְנָה
٨٣	٣	בְּחֵילֵךְ

صحيفة	سطر	الاصح
٨٤	١	וַיְדַבֵּר
٨٥	١١	לִנְבִיאִים
٨٧	٢٠	לְבָנוֹן
٨٨	٣٣	יְיָ
٨٩	١٢	מִשְׂגָּב
٩٠	١	וֵאלֹהֵי
	٦	מַעְיָן
	١٦	מִנְחַת
٩٤	٢٠	الزلل (مز ٦٦ : ٩)
٩٥	٢٠	מִשְׁכָּן
	٢٣	מְהֻלָּל
	٢٧	ויפגעו בו
	٩	واحنا
٩٧	١٩	וָרָם
٩٨	١٧	אֶחָד
١٠٣	٢	מִיַּד
١٠٤	٢٦	וְטַהֵר
١٠٦	١٠	ولكل شعبه
١٠٧	٣	וְטַהֵר
١١٠	٧	פְּתָחִין
	٢٥	כָּל
١١١	١٥	וּרְעוּתָא
١١٤	١٢	וְשִׂפְתוֹתֵנוּ
	١٣	וְכַיָּרָה
١١٥	١	קִיה
	٨	יִשַׁי
١١٧	٩	יְיָ
١٢٠	٤	ابنائهم

صحيفة	سطر	الاصح
١٢٠	٢١	سلاه . لانك انت اله وملك عظيم ومقدس
١٢١	١١	מְטוּבָךְ
١٢٤	١١	וְאוֹרַיְתֵהּ
١٢٨	٩	מְנוּחָה
	٢٠	שְׁתֵּי
١٣٠	١٧	שַׁבָּת
١٣٣	١٢	בִּיקָרָה
	٢١	כְּהִלּוֹ
١٣٥	٢٣	הוֹשִׁיעָה
١٤٦	٢	שְׂחוֹק
١٥٢	١٩	לשבה
١٥٥	٩	اسمع
١٥٧	٢٢	לַיְלָה
١٥٨	٩	في ليل
١٥٩	١٥	חזרת העמידה
١٦١	١٢	מָה
	١٥	כִּי
	١٧	דְּחִיתַנִי
١٦٨	٧	كل الهليل
١٧٠	٢١	ששי
١٧٧	٧	فتق مردخ ثيابه
١٩٣	٤	בְּקָרְאִי
١٩٨	٧	וְחֳלָאִים
١٩٩	٢٤	שיישן
٢٠١	١٢	הבן
٢٠٧		ينبغي ان تكون الاعداد مذكرة قبل פעמים

صحيفة	سطر	الاصح
٢١٠	١	בְּמִשְׁפָּט
٢١٢	٩	מָרָה ١٠ בָּהּ
٢١٨	٧	הַשֵּׁם
٢١٩	٢٣	כשמלביש
٢٢٠	٢١	רֹאשָׁהּ
٢٢٤		بدون י قبل ה راجع صحيفة ٣٩ في الملاحظات
٢٢٤	٩	מֵתַיָּא
	١٠	דַּאֲלִילַיָּא
	١١	בְּחַיֵּיכוֹן
٢٢٥	٩	ويقوي
٢٢٦	٦	פְּלֵטָתֵינוּ

صحيفة	سطر	الاصح
	١	ليشفع
٢٢٧	١	כָּפְרוּ
	١٣	בצאתם
	١٨	תפלת
٢٢٩	٢٤	הֶחָי
٢٣٠	٢٣	בְּהֵתֵר
٢٣٢	١٧	וְשִׂמַּחְתֵּנוּ
	١٩	לַכֹּל. ונודה לך על הארץ וכו׳
٢٣٢	١٣	فاورثها لاباتنا
٢٣٣	١٨	כָּל חָי
	٥	لاباتنا ليا كلوا

صحيفة	سطر	الاصح
من ٤		ها ويشبعوا من خيرها
٢٣٥	٢٦	שֶׁגְּמָלַנִי
٢٣٦	٦	تقوة
٢٣٧	٦	בְּרָכָה
٢٤٠	٢	בַּיַּעַר
	١٤	לְמַ נְךָ
٢٤١	٧	١ : ١-٦ : ٨
٢٤٢	٦	لاويين
٢٤٩	٢	וְכֶתֶר
٢٥٧	٢٥	זשה بدل זשא
٢٦٥	١٧	בְּקוֹל
٢٦٨	٢٣	חֲלָאִים

ראשי תבות الاختصارات المستعملة في الكتاب

تك	تكوين	בראשית
خر	خروج	שמות
لا	لاويين	ויקרא
عد	عدد	במדבר
تث	تثنية	דברים
يش	يشوع	יהושע
قض	قضاة	שופטים
صم	صموئيل	שמואל
مل	ملوك	מלכים
اش	اشعيا	ישעיה
ار	ارميا	ירמיה
حز	حزقيال	יחזקאל
هو	هوشع	הושע
يؤ	يوئيل	יואל
عا	عاموس	עמוס
عو	عوبديا	עובדיה
يو	يونان	יונה
مي	ميخا	מיכה
نا	ناحوم	נחום
حب	حبقوق	חבקוק
صف	صفنيا	צפניה
حج	حجي	חגי
زك	زكريا	זכריה
ملا	ملاخي	מלאכי
مز	مزامير	תהלים
ام	امثال	משלי
اي	ايوب	איוב
نش	نشيد	שיר השירים
را	راعوث	רות
مر	مراثي	איכה
جا	جامعة	קהלת
اس	استير	אסתר
دا	دانيال	דניאל
عز	عزرا	עזרא
نح	نحميا	נחמיה
اخ	اخبار	דברי הימים

ר״ת : ראשי תבות
ג״פ : שלש פעמים
ש״צ : שליח צבור
בעשי״ת : בי׳ ימי תשובה
ס״ת : ספר תורה
אח״כ : אחר כך

תוכן הספר فهرس الكتاب ٢٩٦

דף

שחרית

סליחות

דף

מנחה

ערבית

שבת

דף

מוצאי שבת

ראש חדש

חנוכה

פורים

תענית

ג׳ רגלים

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

על ידי המסדר שלום יעקב אלימלך הי״ו

صحيفة سطر الاصح

١٨ ٩ אִי (للنفي)
١٠ אַחַת (للوقف)
٢١و٢٤ יְמֵי טְעַם רְצוּצָה
٢٥ و١٠٨ וַיִּשְׁתַּבַּח
٢٧ ٢٦ לְתִלָּה مثل
לִתֵּן في ٣١ . لغة تلمودية
٣٩ דְקֻדְשָׁא . קַדִּשְׁתָּא
פַּרְקָנָה وبدون י قبل
ה وهكذا في صحيفة ٧٧
٤٣ ١٣ רַנְּנוּ
٥٥ ٢١ דִי
٥٧ ٢٦ او הָרַחֲמָן
٦٠ و ١٠٤ אַתָּה للوقف
٦٦ בְּסֵפֶר ב خفيفة
وفى ماماثلها في الكتاب
٦٧ قامص بدل باتح في
אָשַׁמְנוּ וְכוּ' للوقف .
٦٩ הֲשִׁיבוֹתָם רֵיקָם
٣ كلمات ما عدا الاخير
٧٠ ٣ מְצָאנוּ
١٢ الانسب הוא
יליץ בעדינו
הַמֶּזֶג وردت في نش ٧ : ٣
وقيل ان شكل السنهدرين كان
كالهلال وكان المجلس الاصغر
ثلث الاكبر كمزيج كاس الخمر
٧٣ ٦ הַבִּיטָה . דָּל

صحيفة سطر الاصح

٨٣ ١٩ מִתַּחַת
٩٣ ٧ אַהֲבָתְךָ לִמְדָתְךָ
וְלַיְלָה
٢٠ محبتك وشفقتك
١٠٠ כְּלִי . חַיָּב
١٠٢ ٩ וּלְעָבְדוֹ
١٠٣ הַשַּׁבָּת וְהַעֲמִידֵנוּ
١٠٤ ١٩ אֲשֶׁר
١٠٨ و٢٥ וְתִפְאַרְתּוֹ
١١٠ ٦ בן שלמה (بقية
كلمة שלמה في تتمة القصيدة
למבצע في ١١٢ . واخر
بيت שביתין زائد)
١١١ ٢ יתענג
١١٢ אָכְלְנוּ וְדוּתָרְנוּ
١١٣ יָשַׁבְתָּ שָׁיִשׁ וכו'
١١٨ ٢١ אֱלֹהִים
١٣٢ ٩ بعضاً
١٣٣ ١١ الاخيران وهما
في ידי א.סחי في ١٣٤
١٣٨ ٥ וְהָרַע
١٥٠ ٢١ אֵת אֵלִיָּהוּ
١٦٦ עוֹשֵׂךְ בּוֹרְאֵךְ בָּךְ
١٧٥ و١٧٦ و١٧٩ قامص
بدل باتح مراعاةً للوقف مثل
יַיִן . זָרַח . פֶּשַׁע . יָעַל .
דִּבַּרְתָּ . אֲנָשִׁי . פָּרַע .
وفى ١٥٠ נָחַת . שָׁחַת .

صحيفة سطر الاصح

١٧٧ ٩ נָתַן
١٨١ ٣ נָפְלוּ צָלְלוּ
٤ יְהַלְלוּ
١٩١ הָרֶגֶל . הִבְדַּלְתָּ
١٩٦ ١٧ הַגֶּשֶׁם
١٩٨ ٢٣ הָרָע
٢٠١ ١٥ הָעוֹלָם
٢٠٤ הכהן כֹּהֵן אֵבָרִים
٢٠٦ ٢٣ בַּדֶּרֶךְ
٢١٤ ١٠ הָאֵל
٢٢٦ הוֹדִינוּ . נִיסָן
٢٢٧ ٢١ וּבִירוּשָׁלַיִם
٢٤١ ٨ נח
٢٤٤ ١١ יַקִּירָא
٢٤٥ רָזָא דִּיחוּן וִיחוּן
٢٤٦ ١٢ פרשיות חדש
וגם כן הפטרה
٢٤٧ נִכְתֶּבֶת ابقي اول
سغول للقافية . רְמִיָּה
٢٤٩ ١٧ כִּבְצָרָה
(לשון נופל על לשון)
٢٤ او שְׁלַח נָא לִי
٢٥٠ قانونية او قياسية
٢٦٢ ١٨ ٥٦٨٥ התרפ"ה
בש"ה ד' קטן
و٥٧١٣ התשי"ג דש"ג יג קטן
٢٦٨ גֵּידֵהֶם وفي الكتاب
גֵּי הֵם
٢٩٧ ١٧ שׁנוּי

מדי שבת בשבתו

	תורה	נביאים	כתובים	משניות
1	בראשית	יהושע עד י״א	תהלי׳ עד י״א	חגיגה
2	נח	יהושע „ י״ט	תהלי׳ „ ך׳	קנים
3	לך לך	„ סופו	תהלי׳ „ ל״ד	מעשרות. מע׳ ב
4	וירא	שופטים „ י״א	תהלי׳ „ מ״ב	פאה
5	חיי שרה	שופטים „ סופו	תהלי׳ „ נ״א	קדושין
6	תולדות	שמוא׳ א „ ח׳	תהלי׳ „ ס״ה	ברכות
7	ויצא	שמוא׳ א „ י״ג	תהלי׳ „ ע״ג	כתובות
8	וישלח	שמוא׳ א „ כ״ה	תהלי׳ „ ע״ט	מוע קטן.הוריות
9	וישב	שמוא׳ ב „ ז׳	תהלי׳ „ ץ׳	יבמות
10	מקץ	שמוא׳ ב „ י״ח	תהלי׳ „ ק״ו	מקואות
11	ויגש	„ סופו	תהלי׳ „ קי״ט	כלים
12	ויחי	מלכים א „ ו׳	תהלי׳ „ קל״ו	בכורות
13	שמות	מלכי׳ א „ י׳	„ סופו	תענית. מגלה
14	וארא	מלכי׳ א „ י״ט	איוב „ ו׳	מכות
15	בא	מלכי׳ ב „ ה׳	איוב „ י״ב	נגעים
16	בשלח	מלכי׳ ב „ י״ב	איוב „ ך׳	ערובין
17	יתרו	מלכי׳ ב „ י״ח	איוב „ כ״ה	אבות.עבוד׳ זרה
18	משפטים	„ סופו	איוב „ כ״ח	בבא קמא
19	תרומה	ירמיה „ ח׳	איוב „ ל״ח	מדות
20	תצוה	ירמיה „ י״ז	„ סופו	טבול יום
21	תשא	ירמיה „ ל״א	מגלת אסתר	שקלים
22	ויקהל	ירמיה „ ל״ז	שיר השירים	שבת
23	פקודי	ירמיה „ מ״ט	משלי עד ו׳	טהרות וידים
24	ויקרא	„ סופו	משלי „ י״ב	זבחים
25	צו	יחזקאל „ ט׳	משלי „ י״ז	מנחות
26	שמיני	יחזקאל „ י״ו	משלי „ כ״ב	חולין
27	תזריע	יחזקאל „ כ״ב	משלי „ כ״ז	נדה

סדר למוד ותקון המשמרה

מדי שבת בשבתו

	תורה	נביאים	כתובים	משניות
כח	מצורע	יחזקאל עד כ״ז	משלי עד ל׳	זבים
כט	אחרי מות	יחזקאל „ ל׳	„ סופו	כריתות
ל	קדושים	יחזקאל „ מ׳	דניאל „ ג׳	ערלה
לא	אמור	יחזקאל „ מ״ג	דניאל „ ו׳	ביצה. יומה
לב	בהר סיני	יחזקאל „ מ״ו	דניאל „ ח	שביעית
לג	בחקותי	„ סופו	„ סופו	ערכין
לד	במדבר	ישעיה „ ה׳	רות	מכשירין
לה	נשא	ישעיה „ ט׳	עזרא „ ה׳	נזיר. סוטה
לו	בהעלותך	ישעיה „ י״ג	„ סופו	תמיד
לז	שלח לך	ישעיה „ כ׳	נחמיה „ ה׳	חלה
לח	קרח	ישעיה „ כ״ד	„ סופו	תרומות
לט	חקת	ישעיה „ כ״ט	ד הימים א ה׳	פרה
מ	בלק	ישעיה „ ל״ג	ד׳ הימים א י״א	אהלות
מא	פינחס	ישעיה „ מ׳	ד׳ הימים א י״ז	בבא בתרא
מב	מטות	ישעיה „ מ״ד	ד׳ הימים א כ״ג	נדרים
מג	מסעי	ישעיה „ מ״ט	סופו	עריות
מד	דברים	ישעיה „ נ״ח	איכה	בבא מציעא
מה	ואתחנן	„ סופו	ד׳ הימים ב ד׳	שבועות
מו	עקב	הושע „ ו׳	ד׳ הימים ב ח׳	כלאים
מז	ראה	הושע „ י״ב	ד׳ הימים ב י״ד	פסחי׳. ר״ה. סוכ׳
מח	שופטים	„ סופו	ד׳ הימים ב כ״ד	סנהדרין
מט	כי תצא	יואל. עמוס	ד׳ הימים ב כ״ז	גטין
נ	כי תבא	עובד׳.יונ׳. מיכה	ד׳ הימים ב ל״ד	בכורים
נא	נצבים	נח׳ חב׳ צפנ׳ חגי	סופו	מעילה
נב	וילך	זכריה עד י״א	קוהלת עד ה׳	דמאי
נג	האזינו	„ סופו	קוהלת „ ט׳	עוקצין
נד	וזאת הברכה	מלאכי	„ סופו	תמורה

قد تحفنا بالتقريظ الآتي حضرة الحبر الجليل الفاضل سماحة الحاخام ربي روفائيل هارون بن شمعون حاخاباشي القاهرة وتوابعها فندرجه مع جزيل الشكر والثناء لحضرته

הסכמת

אדמו״ר הרב הגאון הגדול המפורסם · עט״ר וצ״ת מו״ר ר״מ ור״מ חכם באשי בעי״ת מצרים ואגפיה יע״א כמוהר״ר **רפאל אהרן בן שמעון** נ״י

ב״ה

איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם ·
כל שהיא תפארת לעושיה · ותפארת לו מן האדם ·
(אבות פ״ב מ״א)

אורו עיני וכל מעיני · להזות בנועם אור נערב · כי האיר וזרח · יציץ ופרח · סדור תפלת ישראל מתורגם חדש · נחמד מזהב ומפז רב · מנחת ערב הטוב והמועיל · הכי קרא שמו **סדור פרחי** שמא דמריה עליה בעל הבנין · והגזרה · וההפעיל · ערבים עלי דברי דוד ·
הלא הוא ידיד נפש · החכם לבב · ונבון להש · דש ל הרופא המובהק כמה״ר **הלל בן יעקב פרחי** ה״ו · אשר ערב אל לבו לקרבה אל המלאכה אשר לא קדמהו בה שום איש זולתו · לתרגם ספר תפלת ישראל לכל ימות השנה · עם כל המסתעף אליו · מלשון הקדש אשר בו נבראת ונסדרת · ללשון וכתב ערבי · שפה המדוברת · יהי ה׳ אתו ·

הפועל הנשגב הלזה · בצדק יתן חן לפועלו · והוא עד · כי כביר מצאה ידו ורב חילו · בידיעת שתי הלשונות · וברוח חכמה ורובי תבונות · ידיו רב לו להוריק מכלי אל כלי · בדברים מצודקים · מבלי השחית רעיוני הקדש · והתרוממות הנפש · הנטועים בקרב המאמרים הנעתקים · והוד ידו נטויה לפאר את מלאכת עבודתו · בדפוס נאה · ונייר יפה ואותיות פורחות · משמחי לב שובע שמחות · עדי יצאה מלאכת הספר כלולה בהדריה · שעשוע לנפש כל מחמדיה · מרהיבי עין כפתוריה ופרחיה · ותפארת היא לעושיה ·

בשום לב להקר תכלית הפועל הזה ותועלתו · מצאתי כי הגדיל לעשות טובה גדולה לכללות העם · כי לדאבון לבנו בדורנו זה לא רבים יחכמו להבין שפת עבר הורתם ובפרט באדמת בני חם · והמבינים צקון להשם בשלש תפלות · ישמ״ע · נער יכתבם · ולא על טהרת לשון הקדש · (הוב הש״ין שבעירנו לא יצאו מהכלל) ותפלתם מצות אנשים מלומדה הסרת טעם · נעדרת רגש השתפכות הנפש שבעבודה הקדושה · כי לא יבינו מה שאומרים · וכאשר ישפוך שיחו לפני אלקיו שבמרום · הוא עצמו לא ידע מה הוא שואל ומבקש · וזאת סיבת רבים שאצלם הדל כח המושך ללכת לבית האלקים · באשר כי כח הנפש כח כהה · וכח הגוף כברזל קהה · ובאמת כאב אנוש ונעכר הוא זה · ידאיב לב ונפש כל איש נאמן לדתו ולאמונתו · ונקוה עתה כי על ידי רופא האומן מודעתנו זה · המתרגם הי״ו נשיג רפואות תעלה גם למכאוב הנורא הלז · אשר בדברו מעריב ערבים · תרגם להם כל סדרי התפלות והברכות והתחנות · וקול רננות · בכתבם ולשונם · ומעתה כל איש יערב עליו שיחו ובא והתפלל לפני אלקים בשפה ברורה · וברוח נשברה · ובאימה ובמורא · ועל אלה יאתה לכביד המתרגם תהלה אין גומרין עליו את הלל · עלי באר את תפלתם ואת התנתם ועתירתם אשר יעתירו לה׳ יום יום ואת אשר יקראו אותם במועדם · ותפארת לו מן האדם ·

ואסיים בברכה אליך הידיד רופא נאמן, יה״ר תערב* לה׳ מנחתך, ופעלך ירצה כקרבן אשה, אשר זכית את הרבים, להשיב לבבם אל אביהם שבשמים, ואליו ישאו כפים ערב ובקר וצהרים, יואיל אלוק להצליחך בכל מעשה ידיך, ונאמן הוא לשלם לך שכר פעולתך, ושמך יהיה לברכה בפיפיות כל בני עמך עד דור אהרון, למזכרת טוב לנצח, זאת זכרון, והוא יהיה בעזרך להוציא לאור את שאר החלקים אשר בחפצך להו״ל לימים טובים, ולמועדים, ולימים נוראים, אשר התרגום דרוש להמה, כדרישת הגוף אל הנשמה, וה׳ אלקיך ירצך, כנה״ר וכנפש דושו״ט באמת ומעתיר בעדך עתרת החיים והשלום הכו״ה פה ק׳ק מצרים יע״א יום עש״ק ח׳ הוא ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך כ״ד למ״חשון ש׳ קול מבשר (תרע״ח) והתענג על רב שלום (תרע״ח).

הצעיר רפאל אהרן ן׳ שמעון הי״ו
משרת בקדש בק״ק מצרים ואגפיה יע״א

وقد أتحفنا جناب الاستاذ الفاضل وكيل حاخامخانة مصر ربي م. حاي بن شمعون المحترم بهذا التقريظ ننشره مع الشكر لحضرته .

جناب المحب الفاضل الاستاذ الدكتور فارحي المحترم

انا ادرى بما عانيته من المشقة في تعريب كتاب صلواتنا وعبادتنا للباري تعالى عن اللغة العبرية . وقد رأيت بعيني انكم جعلتموه اعز من كل وقت ثمين عندكم منذ شروعكم في العمل بتعريب كتاب الصلوات اليومية وباقي الكتب المختصة بالاعياد والمواسم . وذلك خدمة للدين والطائفة الى ان اعممتم اول كتاب « للصلوات اليومية » ولا اسهب في القول ولكن كرجل يقدر عملكم قدره ويعترف بضرورة هذا العمل لبعض الناس الذين يصلون ويعبدون الله وانما لسوء الحظ لا يفهمون كلهم العبرية اقول بصراحة ان عملكم هذا يعود على جميع ابناء الطائفة بالفائدة المقصودة والفخر المجيد واتمنى ان يقدركم المولى تعالى على طبع باقي الكتب اثمار نشاطكم واجتهادكم فاقبل مني ايها الدكتور الفاضل عبارات الشكر وآيات الغبطة زادكم الله منةً وكرماً ونفع امتنا بعلمكم وبارك في حياتكم آمين .

وكيل حاخامخانة مصر
م. حاي بن شمعون

وقد تفضل علينا حضرة الحبر الجليل الفاضل جناب الحاخام ابراهام ايخزير وكيل حاخامخانة الاسكندرية بما يأتي فننشره مع جزيل الشكر والثناء لحضرته .

בית דין הצדק יב"ץ
דעוב"י
נא אמון יע"א

الاسكندرية في ١٢ نوفمبر سنة ١٩١٧

الى حضرة النطاسي الفاضل الدكتور هلال فارحي الاعز

اعزك الله ايها الكاتب الاديب

اكتب اليك هذه السطور وفي فؤادي عاطفة ابتهاج تتدفق كالسيل كما وقعت عيناي على كتابك « سدور فارحي » ذلك الكتاب الذي وجوده بين الكتب العربية سد فراغاً عظيماً طالما شعر به أولئك الذين كان ضعف معرفتهم للغتنا الشريفة سبباً للتهاون بالقيام بفروضهم الدينية . فانا اشكر لك ايها العزيز اجزل الشكر هذه الخدمة الصالحة النافعة التي اديتها لابناء ملتك والفائدة الحلى التي اتحفت بها سائر الملل والنحل . وحسبك فخراً انك لم تحسن الى ملة بمفردها بل لى مجتمع الناطقين بالضاد فجملتهم على بينة من ادراك معنى الواجب المفروض على كل اسرائيلي نحو بارئه . فبلسان بني امتي ادعو لك بالتوفيق والنجاح وهذا منتهى الارب واقصى المطلوب واتمنى لك من صميم الفؤاد ياهلالاً دوام الازدهار والاشراق بابدع الكمالات واجمل الآثار وانت جدير باعظم ضروب الثناء والتكريم ودم بسلام م؟

وكيل حاخامخانة اسكندرية

ابراهام ايخزير

وقد اتحفنا حضرة الاصولي البارع والشاعر الاديب مراد بك فرج فقبلناها مع الشكر الجزيل

اذا هجر العبري وانهدّ جانبهُ فما زال معموراً تضيء كواكبهُ

تعاد له الذكرى بغيرة اهلهِ فتهمي كما كانت علينا سحائبهُ

فيزهر ذو جدب ويخصب ماحل فتينع ازهار وتصفو مشاربهُ

فيدري بنو يعقوب ان لسانهم عريق متين لم تقوَّضْ مناقبهُ

ويجري به التسبيح في كل بيعةٍ كما هو لكن يطلب العلم ذاهبهُ

فيدرون مغزاه جميعاً وتنجلي لهم في عبادات الآله غياهبهُ

فحين يصلي المرء يفهم ما الذي يقول ولا تعصى عليه غرائبهُ

على انه علم وفي العلم للفتى حياة بها يعلو وتسمو مراتبهُ

وهذا لسان الدين والشرع والهدى لسان كتاب الله نور مذاهبهُ

فان قام اهل العلم يوماً وعربوا فريث يرى العبري تغني مواهبهُ

كذي سقمٍ يعطى اليه موقتاً دواء لكيما تستريح متاعبهُ

فلا عجب ان جاد يوماً به لنا طبيب يقوينا بما فيه صاحبهُ

يرينا به اللفظين هذا مقابل لهذا كمرآة يرى المثل طالبهُ

اشبهه بالبحر فيه من العلا هلال يحاكيه انارت جوانبهُ

تمنيت ان لو كان لي غبطة له فلا بد يوماً نلتقي واعاتبهُ

وقد تكرم علينا حضرة الفاضل والشاعر الاديب الادون ايليا ليفي بهذه الابيات فاثبتناها مع الشكر الجزيل .

خير الصلاة صلاة أنت تدرك ما ... تتلوه منها فتقصي عنك ابليسا
وافضل العلم ما عمت فوائده ... لا خير فيه اذا ما بات محبوسا
فلا عدمنا هلالاً نستضيء به ... ما زال دوماً بفضل الله محروسا
يسديك شكراً بنو موسى لانك قد ... كرَّست نفسك للاعمال تكريسا
يسديك شكراً بنو يعقوب عن عمل ... كما غدوت لدى اسرائيل قديسا
قد فاه موسى بما اوصاه سيده ... وانت عربت ما اوصى به موسى

وقد تفضل علينا حضرة الشاعر المطبوع قسطنطين بك داوود بالابيات التالية مؤرخاً انجاز طبع هذا الكتاب فنشرناها مع وافر الشكر .

هذا كتاب صلاةٍ للورى شملا ... فروضهم نحو ربٍّ قد سما وعلا
هلالنا فارحي المفضال عرَّبه ... فجاء أحسن ما يهدى الى الفضلا
واليوم اذ تم طبعاً قل لواضعه ... احسنت والله يا خير الملا العملا
خدمت امتك الفضلى بصنعك يا ... مَن في تقدمها مجهوده بذلا
واي صنع يفوق الدين نعرفه ... مِن مثل سفر صلاة نفعهُ جَزُلا
دام الهلال يضيء الناس قاطبة ... فنوره طالما داجي الظلام جلا
كفاه ذا السفر فخراً اذ هدى كرما ... مَن عن صراط التقى والدين قد عدلا
بفضله فيه كل الخلق معترف ... ومَن لفضل هلال بيننا جهلا
كتابه سرَّ قانيه فارَّخه ... لديَّ سفر على التقوى قد اشتملا
سنة ١٩١٧ ... ٤٤ ٣٤٠ ١١٠ ٥٤٧ ١٠٤ ٧٧٢

Ce journal est un journal juif, nous acceptons cette épithète qui, pour d'aucuns signifie une injure et nous voulons en faire un titre de gloire.

TH. HERZL (Programme Die Welt)

L'Aurore

VENDREDI, 30 AOUT 1940
26 AB 5700
31ème ANNEE No. 445 (N.S.)

Journal d'informations Juives

Fondateur : LUCIEN SCIUTO
Rédacteur en chef : JACQUES MALEH

Prop. — Administrateur :
JOSEPH MALEH
Le Caire, 6, r. Borsa (Tw.) Tél. 41057

Un des derniers Mohicans

Le Dr. HILEL FARHI

(1868-1940)

Médecin, arabisant, hébraisant, philologue, savant

par ABRAHAM ELMALEH - Jérusalem

(Août 1940)

A l'âge de 72 ans s'est éteint doucement au Caire, après une courte maladie, le Dr. Hilel Farhi le savant arabisant et hébraïsant bien connu. La colonie israélite du Caire ainsi que les très nombreux amis de la noble famille Farhi en Égypte, en Syrie, au Liban et en Palestine ont appris cette nouvelle avec une peine profonde. C'est que le nom du Dr. Hilel Farhi est attaché à presque toutes les œuvres scientifiques et littéraires et aux manifestations sociales de la Communauté israélite du Caire.

Originaire de Damas, il avait fait de l'Égypte sa terre d'élection. L'homme qui vient de nous être arraché en pleine activité littéraire et scientifique, était une des figures les plus marquantes du Judaïsme sépharade. Il s'est acquis par ses rares mérites une place de tout premier rang parmi les arabisants de notre temps.

Il joignait surtout à toutes ses qualités scientifiques un sens de l'action sociale, un esprit réalisateur et une grande bonté qui le plaçaient très haut parmi les meilleurs et sa réputation a dépassé le cadre du monde médical pour s'étendre partout en Égypte, Syrie, Iraq, Palestine, etc.

C'est auprès de ses parents que le Dr. Hilel Farhi prit les principes de travail et de droiture, qu'il ne devait jamais abandonner. C'est auprès d'eux qu'il prit cet amour des humbles qui devait diriger toute sa vie.

Les Juifs de Palestine et ceux de la Diaspora ne savent, peut être pas la place d'honneur qu'a occupée, le Dr. Hilel Farhi dans le domaine du journalisme et de la science juive en Égypte. Ils ignorent ce qu'il a fait toute sa vie, par ses écrits, pour la diffusion de cette science et des connaissances du Judaïsme. ainsi que par ses recherches, ses ouvrages et ses productions littéraires en hébreu. Mais ceux qui ont eut la bonne fortune de le connaître personnellement et ceux qui l'ont suivi dans sa longue carrière littéraire, savent combien il était un intellectuel profond et érudit. C'est peut être le centre cosmopolite (le Caire) qu'il avait choisi comme résidence qui est la cause de son impopularité parmi les hébraïsants de notre siècle. C'est pour cela qu'on n'a pas apprécié à sa juste valeur son érudition; et ses connaissances hébraïques. C'est pour cela qu'il n'avait pas réussi à diffuser son œuvre hors de son centre, et ses aptitudes ne purent se développer et produire ce qu'on était en droit d'espérer de lui. Ceux qui l'ont fréquenté et ceux qui se sont intéressés ses œuvres littéraires et scientifiques apprendront certainement avec beaucoup de peine son décès. La disparition d'une personnalité marquante du Judaïsme Sépharade - malheureusement très pauvre en forces intellectuelles du calibre du Dr. Farhi est une perte irréparable. Je m'acquitte donc d'un devoir d'honneur en adressant un dernier salut à l'homme qui vient de disparaître, en esquissant ici sa biographie.

La science juive et la connaissance de la langue et de la littérature hébraïques sont complètement ignorées des Juifs d'Orient et du Nord-africain. L'hébreu considéré naguère comme le patrimoine spirituel de plusieurs familles juives d'écrivains et de poètes, n'est à l'heure actuelle. pour les descendants des Juda Halévy, Maimonide et Ben Gabirol qu'une langue morte réservée aux prières, une suite d'hiéroglyphes, un ensemble d'inscriptions étrusques impénétrables et inintelligibles. Aussi les langues et cultures étrangères diffusées par certaines écoles juives et non-juives en Orient et en Afrique du Nord ont elles remplacé la langue et la culture hébraïques, si bien que le nombre des connaisseurs de cette langue s'élève à l'heure actuelle, dans tout l'Univers, à quelques centaines seulement.

A part quelques esprits d'élite et de rares érudits sépharades du 19e siècle, tels que le savant poète et historien Abraham Danon et le poète grammairien Menahem Farhi — de Constantinople; le journaliste et hébraïsant Barouch Mitrani - d'Andrinople, le Rabbin Néhama — de Salonique et Salomon Dana de Tunis, le Judaïsme sépharade n'est illustré, au siècle écoulé, d'aucun grand nom. Personne, en Orient et au Nord africain, où le nombre de nos

coreligionnaires s'élève cependant à plusieurs centaines de mille, n'a cultivé la langue et la littérature hébraïques.

Comme héritiers et continuateurs de l'œuvre admirable de ces rares hébraïsants sépharades du 19e siècle, il faut citer aujourd'hui l'hébraïsant et poète Isaac Morali — d'Alger; le savant Ben Oubiel — de Tanger; le poète Isaac Navon de Constantinople (actuellement à Tel Aviv); l'historien Barouch Ben Jacob de Salonique et un nombre infime ailleurs. Et c'est tout !

Cette liste ne contient pas bien entendu, la pléiade des écrivains, savants, poètes et journalistes sépharades ayant écrit en une autre langue que l'hébreu. Ceux-ci font légion et ont à leur tête deux brillants noms d'une célébrité mondiale: le Professeur Moses Ben Sabbat Amzalak, Recteur de l'Université de Lisbonne (1) et le Professeur Abraham Galanté de l'Université d'Istanbul (2). Elle ne renferme pas, non plus la nomenclature des écrivains, savants, journalistes, romanciers etc. sépharades de la Palestine ni les célébrités talmudiques de l'Afrique du Nord. Ces derniers, malgré la vague d'assimilation qui envahit le Judaïsme nord-africain et emporta la fleur de sa jeunesse, réussirent à enrichir la littérature talmudique d'ouvrages casuistiques remarquables et d'une valeur littéraire incontestable. Je n'ai pas cité tous ces noms, voulant réserver mes paroles aujourd'hui aux hébraïsants sépharades qui ont porté haut le flambeau de la langue et de la culture hébraïques et collaboré dès leur tendre jeunesse aux journaux «Hamaquid», «Hamélitz», «Halévanon», «Hazéfira Haschahar», etc.

Un de ces derniers mohicans et des ultimes hébraïsants devenus malheureusement de plus en plus rares dans la Diaspora fut le Dr. Hilel Farhi dont nous déplorons la mort aujourd'hui.

Le Dr. Hilel Farhi, fils de Jacob Maier Farhi, est né à Damas en 5628 de la création (1868). Il appartient à une de ces vieilles familles juives qui se sont toujours affirmées à travers vents et tourments le rempart et le bouclier de l'idéal et de la religion juive malgré et contre le matérialisme et le scepticisme dévastateurs. Mais surtout appartenait il à la race juive par sa belle et lumineuse intelligence, par son désir de faire toujours mieux et par son inépuisable bonté.

La famille Farhi forme dans son ascendance une brillante dynastie de savants, rabbins, poètes, critiques littéraires, diplomates et hommes d'État éminents (3) ayant joué un rôle important dans les Communautés israélites de l'Orient.

Le jeune Farhi fit ses études primaires dans sa ville natale. Il y apprit la Bible, le Talmud et la langue hébraïque dans les yechiboths. Il perfectionna en même temps, dans les écoles laïques, ses connaissances en arabe, turc, français, anglais et italien.

A l'age de 18 ans il fut nommé secrétaire général du Gouvernement Ottoman dans le Vilayet de Rachia el Wadi (en Syrie) poste qu'il occupa trois années durant.

A 21 ans Hilel Farhi entra à la Faculté de Médecine de l'Université américaine de Beyrouth d'où il sorti, après de brillantes études Diplôme : Docteur en Médecine. Il se rendit à la faculté de Londres pour s'y spécialiser et au bout de quatre années d'études il revint au Caire et fut nommé Médecin en chef du Vilayet d'Assouan et de l'administration des chemins de fer de l'état égyptien. Il occupa cet important poste durant 27 ans.

Mais le Dr. Hilel avait une vocation particulière pour les études orientales. Il était, d'ailleurs, fait pour être un maître et tout naturellement le devint. Déjà, avant la guerre mondiale il avait acquis par ses travaux littéraires, scientifiques et son enseignement, une grande réputation. Ses journées étaient employées à l'exercice de son métier de médecin et ses moments de loisirs y compris les nuits étaient consacrées à l'étude des langues hébraïque et arabe, la littérature, la philologie etc. Le Dr. Hilel Farhi était un arabisant doublé d'un hébraïsant tels ces rares intellectuels du 20 ième siècle. Il cultivait avec amour et abnégation, les lettres hébraïques, fouillait les trésors des vocabulaires, approfondissant l'étude de la Bible de ses commentaires anciens et modernes et enrichissant ainsi son patrimoine spirituel.

Ses traductions d'arabe en hébreu nous rappelle le style des Ibn Tibon et ses écrits scientifiques sur des sujets juifs, celui de Maimonide, Saadia Gaon, etc.

L'érudition du Dr. Hilel Farhi en arabe surtout émerveillent même les grands arabisants non juifs en Égypte et en Syrie. Ils apprécient en lui son style riche et image ses vastes connaissances et son abondant vocabulaire de l'arabe ancien et moderne. ses articles d'actualités, ses études scientifiques ou littéraires étaient recherchés, appréciés, et lus avec un réel plaisir et vif intérêt.

Le Dr. Hilel Farhi a cultivé aussi la poésie hébraïque. En 1928, il traduisit de l'arabe en vers hébraïque plus de 200 quatrains d'Omar Khayyâm le fameux poète et géomètre persan de grande célébrité.

Mais cette traduction n'a put être édité qu'en 1939. A l'imprimerie où on la publiait, le Dr. Hilel Farhi vit par hasard, l'ouvrage arabe de l'avocat Ahmed Hamed el Sarraf de Bagdad affirmant que les quatrains d'Omar Khayyâm furent traduits en hébreu par Selim Isaac et Ezra Hadad de cette ville. L'auteur reproduisait même quelques uns de ces vers dans son ouvrage mais ne disait pas si la traduction hébraïque faite par les dits bagdadiens est éditée ou restée en manuscrit.

Dans la préface à sa traduction hébraïque des quatrains d'Omar Khayyâm, le Dr. Hilel Farhi avoue «qu'il n'est ni poète, ni écrivain, ni auteur, mais simplement un médecin». Il ne fait donc que verser d'un vase à l'autre, en distillant dans un alambic, ne condamnant, ni acquittant, n'élargissant ni re ... *illisible* ... travaille.

Le Dr. Hilel Farhi trace ensuite une biographie complète et détaillé du grand poète et astronome persan Omar Khayyâm. Il compare, d'après plusieurs sources arabes, persanes et européennes, les diverses traductions faites par Bustani et autres, et conclut que l'auteur de ces quatrains ne les a pas composé en une seule fois mais à diverses périodes de sa vie. Ses poésies hérétiques sont le produit de sa jeunesse tandis que celles exprimant la tristesse générale de la vie, la sensation du passé et celle de la mort, la mélancolie des choses et qui opposent la vie fragile et éphémère à la mort durable furent composées à un age avancé de sa vie.

D'après le Dr. Farhi, le nombre de poètes égyptiens qui, à l'instar des écrivains européens, traduisirent en arabe les quatrains de Khayyâm est assez considérable. De ceux ci il cite: Wadi el Bustani, Mohamed el Sebal, Ahmed Rami (du persan) el Zehavi, el Hachemi, etc.

La traduction hébraïque des quatrains de Khayyâm par Farhi est faite en vers, conformément aux règles de la métrique moderne. Elle est certainement de beaucoup plus inférieure aux versions hébraïques faites par les poètes: Imber (auteur de l'hymne national «Hatikva»), Jabotinsky (de l'anglais), Bension Ben Chalom de Cracovie (87 quatrains traduits du persan); mais elle se distingue par la pureté de son style biblique. Elle est faite d'après les traductions anglaises de Fitzgerald et arabe de Bustani, Rami, el Sebal etc. et accompagnée de notes explicatives en hébreu au bas de chaque page.

Le style hébraïque du Dr. Hilel Farhi en général, dans tous ses poèmes, est un style biblique qui nous rappelle celui des poètes sépharades après Al-Harizi.

L' œuvre littéraire la plus connue du Dr. Hilel Farhi en langue arabe est celle traitant de la science juive. Au cours de plusieurs années, il collabora à la presse arabe, juive et non-juive, en fournissant des articles d'actualités, des études scientifiques, linguistiques, philologiques et écrits religieux et philosophiques «pour révéler au non -juifs surtout» la lumière du judaïsme.

Le Dr. Hilel Farhi collabora régulièrement au journal «Al Chams» de Saad Malki, en y publiant presque chaque semaine un article sur un sujet d'actualité exposant et expliquant à ses lecteurs de questions juives ignorées par eux. Ses écrits furent toujours de vraies leçons de morale à l'intention de la jeunesse juive avide de le lire et ignorant les valeurs permanentes du Judaïsme. A l'occasion de chaque fête juive, il publiait des articles expliquant l'origine de ces solennités, le rituel s'y rattachant et la morale qu'il faut en déduire.

Mais le chef d'œuvre littéraire du Dr. Hilel Farhi est, sans conteste, sa traduction arabe des prières journalières selon le rite syrien et égyptien «Siddour Farhi» et les prières de «trois Fêtes», de «Roch Hachana» et de «Yom Kippour».

La préface de cette traduction dénote chez l'auteur une profonde érudition en matière religieuse du Judaïsme et une vaste connaissance de l'historique des prières juives. Dans un arabe pur, précis, la traducteur nous enseigne en passant, le rituel juif, le devoir de chaque Israélite de faire ses dévotions en hébreu «langue de nos prophètes». Il esquisse l'histoire des poésies hébraïques intercalées dans les prières et celle des oraisons composées en Araméen. Il nous indique ensuite l'histoire des différences entre le rituel Sépharade et Ashkénaze et nous donne un résumé succinct de l'histoire des «mahous» de Rab Aram, de Vital, des rites Caraïte et Rabanter, et enfin les dates des traductions des prières hébraïques en allemand, en français, en anglais et en italien.

Le Dr. Farhi a fait cette traduction parce que - dit il - «jusqu'à l'heure actuelle, il n'y en a pas eu une en caractères arabes et en langue arabe afin que l'israélite ignorant hébreu puisse comprendre ce qu'il prononce». Il a donc cru son devoir de s'atteler à ce travail et de traduire les prières hébraïques en un arabe compréhensible et conforme à l'original hébreu.

Mais puisque presque toutes les prières hébraïques sont puisées dans la Bible, le traducteur a ajouté des annotations et des citations et a expliqué chaque prière et chaque verset, «afin - ajoute t 'il -que

les fidèles qui s'intéressent à l'original, puissent étudier les textes dans les sources mêmes». Les poèmes hébreux intercalés dans le rituel des prières sont traduits par Dr. Farhi en vers arabe d'une haute portée poétique.

Le Dr. Farhi s'est chargé de ce travail de traduction afin que ses coreligionnaires ignorant l'hébreu puissent comprendre chaque mot et que pour que le sentiment religieux soit inculqué dans leurs esprits.

Un deuxième ouvrage moins important que le précèdent est son ouvrage intitulé «Al Arjouza al Farihiya fil Oussaya al Ilahiya», c'est à dire les 613 commandements positifs et négatifs de la loi, d'après Maimonide, traduits en vers arabe par le Dr. Hilel Farhi et édité en 1914, Il est dédié au Grand rabbin Raphaël Aharon Ben Simon et à son père Jacob Maier Farhi.

Dans cet ouvrage, nous admirons non seulement sa vaste connaissance en arabe, par les délicieux vers de sa traduction, mais sa profonde érudition dans toutes les sources hébraïques et la bibliographie de tous les auteurs célèbres depuis Saadia Gaon, Ben Gabirol, Maimonide, les auteurs des Azharoth et jusqu'à nos contemporains. Le Dr. Farhi a traduit cet ouvrage «afin que les Israélites d'Orient ne sachant pas l'hébreu puissent connaître les raisons de toutes ces prescriptions religieuses».

Au bas de chaque page, il cite les sources dont il s'est servi et les versets de la Bible sur lesquels sont basées ces prescriptions positives et négatives. Par ses commentaires et ses explications, le Dr. Farhi a rehaussé le prestige de la Torah non seulement aux yeux de ses coreligionnaires assimilés, mais surtout à ceux des non-juifs s'intéressant aux pratiques religieuses des Juifs.

Voici maintenant la liste des ouvrages du Dr. Hilel Farhi, édités ou manuscrits: (*voir ci-dessous*)

Outre son œuvre littéraire ramifiée et variée, dont je n'ai cite qu'une partie, cet intellectuel était aussi un homme d'action. Son activité répondait admirablement aux intérêts actuels du Judaïsme et ses mérites étaient grands. Le Dr. Hilel Farhi s'est voué aux œuvres sociales; il venait en aide aux institutions charitables et utiles et s'intéressait plus particulièrement à la jeunesse estudiantine à laquelle il prodiguait ses conseils.

Le défunt fut un des fondateurs, en 1935 de la Société de la Jeunesse Juive Égyptienne à laquelle il consacrait le meilleur de son temps. Sa maison était toujours le lieu de rendez-vous de tous les jeunes gens qui venaient de toutes parts entendre ses conférences arabes sur divers sujets juifs. Le Dr. Farhi était aussi un des principaux fondateurs de la Société d'Études Historiques Juives d'Égypte et les conférences qu'il faisait suscitaient un vif intérêt chez les nombreux auditeurs qui se pressaient pour l'entendre.

Telle est la biographie forcement incomplète du savant, du philologue, du journaliste, du poète, de l'arabisant, de l'hébraïsant que fut le Dr. Farhi. Toute sa vie fut une suite de bonnes actions, de travail, d'études. Avec lui disparaît une figure juive des meilleures et des plus cultivées. Originaire de Damas, il joua un rôle prestigieux au Caire. Grâce à son intelligence et ses grandes facultés, il est parvenu à occuper de postes importants dans l'administration égyptienne. Il avait incarné aux yeux de tous ceux qui le connaissait la probité, la bonté, le travail, l'intelligence créatrice et il offrait l'image et l'exemple singulièrement réconfortant dans les temps que nous vivons, d'un grand et pur serviteur de son peuple.

La mort du Dr. Hilel Farhi prive la presse arabe juive et non juive d'une précieuse collaboration et d'une grande espérance. Dans ses discussions sur un sujet qui l'intéressait il apportait l'aisance d'un esprit souple et sagace, une dialectique rigoureuses sans raideur une éloquence limpide et lumineuse dans sa simplicité et par dessus tout, le charme pénétrant qui se dégageait se son regard, sa voie, de tout son être.

Puisse son nom rester vivant dans l'histoire des lettres hébraïques en arabe, de la science juive qu'il a cultivé avec tant d'amour. Puissent son œuvre littéraire, ses traductions ses poésies éterniser son nom!

A ses enfants, à sa famille doit aller la compassion de tous. Puisse le sentiment que le deuil est aussi celui de tous ceux qui ont connu le Dr. Hilel Farhi celui de toutes les communautés juives de l'Égypte, de la Syrie et du Liban être un adoucissement de leur immense et si légitime chagrin.

Abraham Elmaleh
Août 1940

La liste des ouvrages du Dr. Hilel Farhi, édités ou manuscrits inclus

1) «Siddour Farhi», rituel des prières selon le rite sépharade contenant les prières journalières de toute l'année avec d'autres prières, bénédictions, règles du système du calendrier juif avec une traduction arabe en caractères arabes, Le Caire (trois éditions, *1914, 1917 & 1931*).
2) «Alarjouza al Farhiya fil Oussaya al Ilahiya», *un poème sur les 613 Mitzvots* (mentionné plus haut). Le Caire 1914.
3) «Hagada de Pâques» en Hébreu et arabe (3 éditions).
4) «Kitab al Kawaed al Zehabiya fil Oussoul al Lougha al Ibriya» (Règles de la langue Hébraïque).
5) «Kitab fil Oussoul al Chier al Ibri» (Règle de la métrique Hébraïque).
6) «Kitab Moufradat al Lougha al Ibriya» (Vocabulaire Hébreu -Arabe).
7) «Kamous Farhi» (Dictionnaire Hébreu - Arabe - Anglais). *Ce dictionnaire ne fut jamais publié mais le manuscrit existe à nos jours.*
8) «Pirke Abot» (en Hébreu et en Arabe). Le Caire 1922.
9) «Kawaed ou Kamoua al Ikhtissar el Ibri» (Règles des signes et des abréviations hébraïques) en Hébreu et Arabe. Le Caire 1925
10) «Mahzor Farhi pour Roch Hachana» (Hébreu -Arabe). Le Caire 1922
11) «Mahzor Farhi pour Yom Kippour» (Hébreu -Arabe). Le Caire 1922
12) «Mahzor Farhi pour Les Trois Fêtes» (Hébreu -Arabe). Le Caire 1922
13) «Kamous fi Moukaranet al Ibriya oual Arabiya» (Dictionnaire comparatif Hébreu - Arabe).
14) «Kikhronot lebet David» traduit de l'hébreu en arabe en collaboration avec M. Nissim Malloul.
15) «Kitab Mabadi al Kiraat ouattalim al Ibri fil al Lougha al Arabiya» (Éléments de la lecture hébraïque en arabe).
16) «Roubaiyat Omar Khayyâm» le poète persan (plus de 200 quatrains) traduits en Hébreu par le Dr. Hilel Farhi. Imprimerie Moskovitch. Le Caire 5691 (1931).
17) *«Agodat Perahim» (Un Bouquet de Fleurs) avec une traduction en Arabe du Azharot de Solomon Ibn Gabirol. Le Caire 1922*
18) *«el Tassali fe Sahrat el Leila (Divertissements pour des soirees) Deux livres en Arabe sur des jeux Mathématiques et Puzzles (1927)*
19) *Commentaires sur le Livre de Rambam*

Œuvres non publiées ou perdues

1) *Principes de la Chanson*
2) *Principes de la grammaire hébraïque (en Arabe)*
3) *Principes de la foi Juive (en Arabe)*
4) *Principes de la foi dans la religion juive (en Arabe)*
5) *Nuances et Commentaires de la foi Juive*
6) *Dissertation sur l'éducation Juive.*
7) *Commentaires du Chapitres de Moshe par le Rambam (Maimonide)*
8) *Compilation de Contes et Proverbes (en Arabe)*
9) *Chronique du Peuple Juif en Égypte (en Arabe)*
10) *Compilation de Notes Générales*
11) *Meurtres Rituels («Blood Libels»)*

Note de l'éditeur: la biographie et obituaire du Dr. Hilel Farhi est la version intégrale de l'article écrit en Août 1940 par Abraham Elmaleh de Jerusalem, journaliste à L'Aurore, un journal publié au Caire et Jerusalem. Le texte et les notes en italiques ont été ajouté par son petit fils Hélal Farhi.

